

Giới thiệu Sơn Thôn Đào Nguyên Ký Convert

Một cái chán ghét Đô Thị Sinh Hoạt bạch lĩnh, chiếm được một viên làm ruộng nhàn, lợi dụng nhàn đối với động thực vật kỳ lạ sinh trưởng hỗ trợ công năng, từ đây trải qua không buồn không lo thành thời sơn thôn nhàn nhả sinh hoạt. . . Nơi này hữu cơ linh hầu tử, cũng có thông minh thông nhân tính cường hân cầu cầu, càng có mau lẹ như chớp giật Hải Đông Thanh, còn có Mông Cổ trên thảo nguyên chạy như bay ngựa hoang Vương! Nơi này có khắp núi khắp nơi trái cây cùng chim bay cá nhảy, cũng có thần bí hồ sâu hang động. Khi (làm) sinh hoạt không buồn không lo sau khi, hân mang theo làm ruộng nhàn, cùng âu yếm nữ hài đồng thời hoàn du Thế giới, gió thổi thảo thấp thấy dê bò Mông Cổ Đại thảo nguyên, Hy Lạp biển Aegean bên, Hawaii ánh mặt trời bãi biển, Provence nhà gỗ nhỏ đều lưu lại bọn họ không buồn không lo bóng người. Truyện đọc thay hay nên bỏ lên cho ae.

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Lão đạo, nhàn cùng lang

- Trung Quốc tây nam, Quý Tĩnh, Kiếm Tây Thị

Một mặt phong trần mặt mũi Vân Dật cồng lấy một cái túi du lịch thật to, đứng ở này tây nam thành nhỏ trên đường phố, biểu hiện có chút ưu thương nhìn tòa thành nhỏ này thị ở ngoài, xa xôi nơi Thanh Thanh núi lớn.

Là một người hai mươi lăm tuổi 8x, Vân Dật cùng cùng thời đại đại đa số người như thế, tương tự đầy cõi lòng đối với tương lai vô hạn hào hùng hướng đi xã hội, tương tự bị hiện thực dội tức lý tưởng, tương tự cao giá phòng, hám làm giàu nữ đã kích thương tích đầy mình, tâm tình u ám môi tình dụ ái: vậy bắt đầu tâm tiểu trốn thế.

Khi Vân Dật ngày qua ngày được chật hẹp cho thuê phòng, thừa dịp ủng đồ dòng xe cộ, chịu nhện chói tai tạp âm, mỗi ngày ăn bị tăng thêm các loại hóa học thuốc bảo chế hộp cơm, nguy trang một tấm đôi trá mặt, bị lãnh đạo đến kêu đi hết, cùng đồng sự câu tâm đầu giác. . . Cuộc sống như thế, Vân Dật chịu đủ lắm rồi, hân cảm giác mình nếu như ở tiếp tục nữa, hân sẽ nổi điên.

Vì lẽ đó, ở một ngày nào đó Vân Dật bị tính khí không tốt công ty lãnh đạo răn dạy thì, hân lúc này cùng cái kia lãnh đạo làm thịt một trượng sau, sáng khoái thu dọn đồ đạc rời đi.

Sau đó, không còn công tác sau khi Vân Dật mượn ở phòng đi thuê sau ba ngày, rốt cục quyết định, đến một cái non xanh nước biếc địa phương tán giải sầu.

Vì lẽ đó, Vân Dật mới có thể đứng ở này Quý Châu núi nhỏ thành trên đường phố.

Ven đường thụ ẩm hạ, một cái lão đạo sĩ cẩn thận quan sát biểu hiện ưu thương Vân Dật một lúc sau, liền gió nhẹ ổng tay áo, chấp tay sau lưng hướng đi Vân Dật.

"Vô lượng Thiên Tôn, vị này tiểu ca, lão đạo này xưng xin kính chào!" Lão đạo sĩ đi tới Vân Dật bên người, thật dài phát trần vung một cái, âm thanh mờ mờ ảo ảo nói.

Vị này lão đạo tuổi chừng mạc sáu mươi tuổi không ít, trên cảm thật dài tấn căn, một mặt cao thâm hình, vì hơi lìm đim mắt tình đem một viên lờ mờ tối tăm nhàn đưa tới Vân Dật năm trước mặt, ngữ điệu thần nhiên nói: "Vô lượng Thiên Tôn, vị này tiểu ca, ta cùng người hữu duyên, chiếc nhẫn này ngày hôm nay rốt cuộc tìm được nó nên có quy tụ, nhận lấy đi... ."

Vân Dật khẽ cau mày nhìn lão đạo sĩ này, kỳ quái nói: "Vị đạo trưởng này, không biết chiếc nhẫn này có ích lợi gì? Tại sao cùng ta có duyên?"

"Này giới tên là thiên duyên giới, chính là trong thiên hạ có tiếng kỳ vật; nghe nói, vật ấy mỗi khi gặp xuất thế, nhất định phải hữu duyên nhân tài có thể đạt được." Thấy trước mắt Vân Dật tuy rằng trong đôi mắt tràn đầy hoài nghi, nhưng là cũng đã động lòng, lão đạo sĩ vì vì đang nhắm mắt lặng lẽ mở một điểm, quan sát dưới Vân Dật về mặt sau, chợt lại đang Vân Dật phát hiện trước cấp tốc nhắm lại, tiếp theo dùng thanh âm thần nhiên nói:

"Ta đi khắp tam giang tứ hải, Ngũ nhạc chín thủy, rốt cục vào hôm nay để ta tìm được người người hữu duyên này; cũng được, hôm nay đem vật ấy giao cho trong tay ngươi, cũng coi như là hiểu rõ ta một việc việc xấu!"

"Há, thiên duyên nhẫn?" Nghe lão giả lời nói, nhìn cái này hình thức tuy rằng cổ điển, thợ khéo nhưng có chút thô ráp nhẫn, Vân Dật không khỏi hơi sững sờ, lập tức đem nhẫn cầm ở trong tay, từ trên xuống dưới nhìn một lần, sau đó nhìn một chút lão đạo sĩ này, nhàn nhạt nhiên nói: "Vị đạo trưởng này, người tiêu hao to lớn như thế tâm huyết đem chiếc nhẫn này giao cho trong tay ta, không biết cần bao nhiêu tiền?"

"Vô lượng Thiên Tôn, vị này tiểu ca lời ấy sai rồi, lão đạo ta một đời cát bước này nơi trần thế, sinh không mang đến nửa phần vinh hoa, chết không thể mang theo một tia phú quý, như thế nào sẽ yêu cầu những người phạm tục a đồ vật đây?" Nghe được Vân Dật nhàn nhạt nhiên lời nói mấy phần chế nhạo, lão đạo này cũng không tức giận, chỉ là vì hơi lìm đim mắt tình lắc đầu, quả thực là một bộ thể ngoại cao nhân, không bị tiền tài hấp dẫn mô dạng

"Bất quá, nếu như tiểu ca cảm thấy lão đạo trèo non lội suối xác thực khổ cực, nhất định phải biểu thị một, hai tâm ý, lão đạo kia ta cũng từ chối thì bất kính thiên cổ một để đại hoàng nhĩ." Đây chỉ là lão đạo nhưng là lời nói xoay một cái, lập tức sửa lời nói.

"Ha ha, nguyên lai đạo trưởng cũng không phải không dính khói bụi trần gian a, nói vậy đạo trưởng đạo tâm chưa về đến nhà." Nguyên bản còn tưởng rằng lão đạo sĩ này là chân chính người tu hành, không ham tiền tài; nhưng là khi nghe đến này 'Lão đạo sĩ' sau đó sau, Vân Dật nhưng là sửng sốt, lập tức khẽ mỉm cười nói.

"Vô lượng Thiên Tôn, năm đó Thích Già môn hạ Kim Thiên tử phó Tây Thiên lấy kinh nghiệm, vẫn còn Thích Già ngâm đồng ý dưới bị hai tầng đòi lấy tiền vật; Thích Già chính là phật giáo chi người đứng đầu, còn yêu cầu truyền kinh chi tiền tài; lão đạo ta không dám cùng Thích Già so với thanh cao, vì lẽ đó nếu như tiểu ca hơi biểu một, hai tâm ý, lão đạo ta tự nhiên vui lòng nhận." Lão đạo sĩ này nghe được Vân Dật trêu đùa nói như vậy, nhưng là mặt dày dùng Như Lai dưới trưởng hai tầng tác tiền vật một chuyện đến làm so sánh, vừa là chứng minh chính mình làm là có căn cứ, lại biến tướng đập một chân phật giáo.

"Được rồi, chiếc nhẫn này ta muốn. . . ." Không biết là nghe xong lão đạo sĩ giới thiệu nguyên nhân, hay là bởi vì cảm thấy chiếc nhẫn này không sai nguyên nhân, Vân Dật không có tiếp tục cùng cái lão đạo sĩ này mò mẫm; hắn thuận lợi bỏ lại một tấm tiền mặt, liền đem nhẫn đeo trên tay, từng bước từng bước hướng đi này xa lạ đường phố.

Rất xa, sau lưng truyền đến đạo sĩ kia công chính bình thân âm thanh: "Vô lượng Thiên Tôn, hữu duyên nhẫn rốt cực đến đưa hữu duyên người."

Nghe nói như thế, Vân Dật lần thứ hai khẽ mỉm cười, nụ cười kia bên trong có mặc danh ý vị.

Khi Vân Dật đi xa sau khi, cái kia vừa mới còn nhắm mắt lại, một mặt đắc đạo cao nhân mô dạng lão đạo sĩ nhưng là lập tức kéo xuống ngay trang mặt, mừng rỡ đem Vân Dật vừa mới đưa cho hắn một tấm bách nguyên điện trị tiền mặt cầm ở trong tay, dương dương tự đắc nắm, nói: "Hừm, quả nhiên là người ngốc nhiều tiền, đơn giản như vậy liền cho một trăm khối. . . Ân, không đúng!"

Chính dương dương tự đắc lão đạo sĩ vuốt vuốt, liền cảm giác trong tay tấm tiền mặt cảm giác có chút vấn đề, sắc mặt hắn căng thẳng dưới, lập tức chậm rãi hai tay đem tiền mặt đẩy lên, nhắm ngay buổi chiều ánh mặt trời. . .

"Dĩ nhiên là giả tệ! ! !" Rất xa, Vân Dật lúc ẩn lúc hiện nghe được lão đạo sĩ này cuối cùng một tiếng hét thảm.

"Tiểu tử thú, ta Nhất Định sẽ không bỏ qua ngươi, " lão đạo sĩ này nhảy lên đến liền hướng Vân Dật đuổi theo, nhưng là này một trận trì hoãn sớm báo Vân Dật ở này thành thị xa lạ trong dòng người mất đi hình bóng, có làm sao có thể đi tìm đây.

Lão đạo sĩ tìm khắp Vân Dật không có kết quả sau khi, chỉ được oán hận lời chính mình thật dài tấn cần, khí hừ hừ nói: "Tiểu tử, chúng ta còn có thể gặp mặt lại đại hán chi đế quốc lại nổi lên TXT download!"

... ..

Khi những tia nắng còn sót lại của mặt trời chiều soi sáng ở Vân Dật trên mặt thời điểm, Vân Dật cũng sớm đã đi ra cái kia trong ngọn núi thành nhỏ, đi vào này mệnh mông trong núi lớn, hắn muốn đi tìm tìm một cái yên tĩnh sơn thôn nhỏ ở một thời gian ngắn.

Ngọn núi lớn này sơn mạch đồ vật kéo dài càng hai mươi km, nam bắc độ rộng mười lăm km, bị dân bản xứ xưng là Thanh Vân sơn.

Thanh Vân vùng núi hình rất đặc thù, bốn bề toàn núi lưng núi chăm chú đóng kín thung lũng, lại như là một cái plastic rửa mặt bồn như thế.

Duy nhất cao hơn đến ngọn núi, chỉ có Thanh Vân sơn bắc ngọn núi chính cùng phía đông phong, phía tây phong, bắc ngọn núi chính cao mấy ngàn mét, mà đồ vật chếch phong cũng có hơn ngàn mét.

Này ba ngọn núi cách đến mức rất gần, bao quanh Thanh Vân sơn thôn, bắc ngọn núi chính lại như là to lớn bình phong, đủ để ngăn trở phương bắc bất kỳ dòng nước lạnh cùng cuồng phong, đồ vật hai toà chếch phong, nhưng là để Thanh Vân sơn thôn ở mùa hạ sẽ không bị chiếu rọi quá mức khô nóng.

Một toà thật cao ngọn núi rất xa liền có thể nhìn thấy, cái kia bên trên từ xa nhìn lại một mảnh màu xanh lục, phong cảnh phong cảnh hẳn là rất tú lệ, liền quyết định đến Thanh Vân sơn nơi nào tìm cái sơn thôn nhỏ ở lại. Trên đường Vân Dật nghe người ta nói, ngọn núi kia dưới chỉ có một cái tên là Thanh Vân sơn thôn thôn nhỏ tử, phong cảnh rất tốt, chính là lộ hướng quá kém, gần như hoàn toàn tách biệt với thế gian.

Vốn là Vân Dật còn thật cao hứng, rất hy vọng có thể hoàn toàn tách biệt với thế gian sinh hoạt, nhưng là từ hai giờ chiều đi thẳng đến hiện tại sau, hắn rốt cực có chút hối hận.

Dọc theo đường đi, hắn lướt qua hai cái sâu đến mấy trăm mét hẻm núi lớn, lại bò qua bốn ngọn núi, đến hiện tại mới đi bất quá ba ngàn mét thẳng tắp khoảng cách, thực sự là mệt muốn chết rồi.

Không chịu nổi Vân Dật, liền muốn đêm nay ngược lại đến không được sơn thôn nhỏ, liền thả xuống trên người mình bối nang, gỡ bỏ khoá kéo chuẩn bị lấy ra lều vải, dựng cắm trại địa.

Đột nhiên, đang chuẩn bị đem lều vải thả ra Vân Dật cảm giác phía sau truyền đến một trận 'Sàn sạt' tiếng bước chân, nhất thời hắn cảnh giác đứng dậy; đột nhiên quay người lại, dĩ nhiên phát hiện một con sói trực tiếp hướng về chính mình chạy tới!

"Xoạt!" một tiếng, Vân Dật trong giây lát kinh hãi; lập tức phản ứng lại để từ chính mình trên bắp chân đem dài một thước nhiều chức năng đao rút ra, hai

tay nắm trong tay cẩn thận từng li từng tí một đề phòng.

Cái kia lang đang nhìn đến Vân Dật rút dao ra từ trong nháy mắt, tựa hồ bị Vân Dật động tác sợ hết hồn, nhất thời liền do dự lên, khoảng chừng : trái phải vây quanh Vân Dật hiếu kỳ chuyển vòng tròn, tựa hồ là đang chuẩn bị tìm kiếm thích hợp đường tiến công.

"Lần này chính mình nhìn dáng dấp thật sự muốn chôn thầy trong bụng sói phần mộ bên trong bờ ra binh lính." Vân Dật nhìn con này giáo hoạt lang, không nhìn được ở trong lòng thờ dài, tuy rằng đề rất muốn lớn tiếng kêu cứu, nhưng là trước mắt ở này hoang tàn vắng vẻ trên núi, hẳn cũng không có cái gì biện pháp tốt hơn, chỉ có thể hai tay cầm dao cùng này con lang giằng co.

"Đại hoi, mau mau trở lại cho ta."

Giữa lúc bốn ba sau một ngày Vân Dật bắt đầu cảm giác được uể oải thời điểm, bỗng nhiên liền lúc ẩn lúc hiện nghe được một tiếng thanh âm của thiếu nữ; ngay khi hẳn coi chính mình chỉ là xuất hiện ảo giác thời điểm, bỗng nhiên con kia lang lại như là phát hiện tốt đẹp hơn đồ ăn như thế, lập tức chạy cái kia hẳn là âm thanh truyền đến địa phương chạy trốn.

Vân Dật nhìn thấy cái kia lang rời đi bóng người, trong lòng bỗng nhiên bay lên một cái đáng sợ ý nghĩ: lẽ nào thanh âm mới vừa rồi là một cái tiểu cô nương, mà này lang là đi ăn cái tiểu cô nương kia! !

"Có lang, chạy mau!"

Nghĩ tới đây, luôn luôn chính nghĩa tâm rất đủ Vân Dật nhất thời chính là quát to một tiếng, đứng thẳng người lên hướng về cái kia lang rời đi phương hướng đột nhiên đuổi tới, lại cũng không kiêng dè cái kia lang khả năng đánh lén.

Bởi vì là hạ sơn nguyên nhân, thêm vào tốc độ quá nhanh, Vân Dật đuổi theo lang rời đi bóng lưng thời điểm, dọc theo đường đi quãng ngã tốt lẫn lộn mấy vòng, suýt đến trên cánh tay mình máu tươi chảy ròng; nhưng là Vân Dật không để ý chút nào những này, hẳn chỉ là liều mạng về phía trước chạy, hy vọng có thể cứu cô bé kia.

Đột nhiên, phía trước cách đó không xa một khối đá lớn sau lưng, lần thứ hai truyền đến cô bé kia âm thanh; Vân Dật không khỏi kinh hãi đến biến sắc, cho rằng cái kia lang chính đang hướng về bé gái khởi xướng tiến công; hẳn không do vội vã lần thứ hai hét lớn một tiếng: "Tiểu cô nương nhanh hướng về phía ta bên này chạy, thúc thúc đến giúp người đánh lang."

Quát to một tiếng sau khi, Vân Dật vọt qua cái kia khối cự thạch này, vừa vặn thấy cái kia lang chính đánh về phía một cái mười lăm, mười sáu tuổi thiếu nữ!

Hẳn không do lần thứ hai hét lớn một tiếng, đột nhiên nhằm phía cái kia lang, hô lớn: "Tiểu cô nương cẩn thận. . ."

Khi Vân Dật xông đến cái kia lang bên người thời điểm, nhất thời một dao liền hướng cái kia lang chém tới; chỉ là cái kia lang thực sự là quá mức nhạy bén, hai lần liền tránh thoát Vân Dật công kích, rất xa nhảy đến một bên, hướng về phía Vân Dật 'Ồ ồ' kêu to. . .

"A, người tại sao đã thương chó của ta." Cái này ăn mặc một thân Dân quốc thiếu nữ trang thiếu nữ một tiếng thét kinh hãi, tuần tú trên khuôn mặt nhỏ nhắn hơi mang theo kinh ngạc cùng phần nộ và mặt nhìn Vân Dật.

"Cái gì? Chó của người?" Vân Dật vốn cho là mình cứu thiếu nữ này một mạng, nàng hẳn là cảm tạ mình mới đúng, ai biết thiếu nữ này câu nói đầu tiên để Vân Dật lúc này đại náo từ ky!

"Híc, này rõ ràng chính là một con sói ư. . ." Quá một hồi lâu, Vân Dật mới chỉ ngậy ngốc nhìn cái kia "Lang", tuy rằng thiếu nữ nói nó là cầu, nhưng là Vân Dật nhìn trên người nó mang màu lông, còn có cái kia thô thô đuôi to ba, bất luận nhìn thế nào cũng giống như là một con sói nông thôn điểm phụ.

"Đây là chúng ta người này có tiếng hô sơn cầu, dài đến cùng lang có chút như." Cầu chủ nhân, này mười lăm, mười sáu tuổi, hình dáng giống là một đoá chim quyên hoa như thế hạnh phúc thấy Vân Dật, có chút bất đắc dĩ nói.

"Híc, nhìn dáng dấp cũng thật là một con chó." Tuy rằng nhìn bên ngoài như là một con sói, nhưng là Vân Dật nhìn cái kia 'Lang' vây quanh thiếu nữ ngoắt ngoắt cái đuôi một bộ ân cần đáng yêu, còn có mỗi khi cái kia 'Lang' nhìn mình thời điểm, tổng hội dùng 'Lưng tròn' tiếng chó sủa hướng về phía chính mình kêu to, Vân Dật rốt cục ở trong lòng ép buộc chính mình thừa nhận đây là một con chó.

"Thúc thúc, ngày này đen sì, người tới đây trong ngọn núi làm gì?" Thiếu nữ thấy mình cầu không có chuyện gì, nhìn Vân Dật, xinh đẹp tuyệt trần kinh nhũ nói: "Thúc thúc, nơi này phụ cận ngoại trừ thôn của chúng ta ở ngoài, mười dặm bên trong cũng không còn những khác làng, bằng không người đêm nay đến trong thôn chúng ta đi thôi."

"Híc, cảm tạ người a tiểu cô nương." Nghe được tên thiếu nữ này không chỉ có không có trách tự trách mình tổn thương nàng cầu, trái lại cũng còn tốt tâm mời mình tới trong thôn đi tá túc, Vân Dật trong lòng không do âm thầm cảm khái: vẫn là những này trong sơn thôn thôn dân thuần phác, không giống bên ngoài xã hội trên người như vậy công danh lợi lộc, dối trá.

"Thúc thúc không cần khách khí." Thiếu nữ làm rõ Vân Dật vừa nãy xông lại nguyên nhân, thái độ hòa hoãn đi, nhìn hẳn một mặt mồ hôi còn có trên cánh tay trầy da, có chút thân thiết nói: "Thúc thúc, chúng ta mau mau hướng về trong thôn đi, đưa cho người tay mau mau băng bó một chút."

"Không có quan hệ, chính ta có chữa bệnh đồ dùng." Lúc này, Vân Dật mới đến cận cận thận quan sát tên thiếu nữ này, vừa nhìn dưới, Vân Dật không chỉ có than thở, vẫn là này trong ngọn núi khí hậu dưỡng người: xem thiếu nữ này tướng mạo thanh tú, dài nhỏ trên gương mặt trái xoan Liễu Diệp Mi dài

nhỏ loan loan như nguyệt, một đôi mắt hạnh đường như thu thủy đồng mộng, quỳnh quỳnh dao tị dưới một tấm cái miệng anh đào nhỏ nhắn béo mập khéo léo.

Có một cái thiện lương, thiếu nữ xinh đẹp làm bạn, Vân Dật bò son tốc độ tăng nhanh mấy phần, hơn nữa còn không còn vừa nẩy loại kia cảm giác mệt mỏi, bò rất là ung dung.

Mà này thiếu nữ xinh đẹp, nhưng là bởi vì cùng Vân Dật trò chuyện, từ Vân Dật khôi hài trong giọng nói cảm giác được cùng người trong thôn cảm giác không giống nhau; nàng rất yêu thích loại này cùng Vân Dật tán gẫu cảm giác, rất yêu thích nghe hắn nói một ít trên thế giới kỳ văn chuyện lý thú.

Liên như vậy, nguyên bản còn dài đằng đẵng son đạo, rất nhanh sẽ đi xong, bọn họ đến đại gia —— Thanh Vân sơn thôn.

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Thanh Sơn thôn

Trong bóng đêm sơn thôn nhỏ rất là yên tĩnh, buổi tối cho ngọn núi nhỏ này thôn phủ thêm một tầng tao nhã cùng thong dong áo khoác, đem sơn thôn nhỏ bao phủ mơ mơ hồ hồ, như sương như ảo, đặc biệt mỹ lệ hung thần ác sát.

Tuỳ tùng thiếu nữ bước chân, Vân Dật đi tới thiếu nữ gia.

Thiếu nữ gia, cùng lần này trong sơn thôn mọi người gia đều giống nhau, cùng tư thế kia dùng một vòng trúc ly ba đơn giản vì đứng dậy, ly ba trên tường nở đầy bông hoa.

Trong viện có mấy cây thụ, dung mạo rất là tươi tốt, chỉ là này dưới bóng đêm Vân Dật không nhận ra này thụ giống, hắn chỉ có thể từ trên cây lúc ẩn lúc hiện mang theo trái cây trên nhìn ra, đây là mấy cây cây ăn quả.

Ngay khi Vân Dật yên tĩnh đứng ở này ly ba trong sân, thường thức này nông gia tiểu viện cảnh sắc thời gian, thiếu nữ gia nhà chính cửa chính đã đánh ra, từ bên trong truyền đến yếu ớt ánh nến, mà thiếu nữ đã mang theo phụ thân của nàng, mẫu thân đi ra.

"Thực sự là thật không tiện, muộn như vậy còn quấy rối các người, thực sự là này ban đêm không tìm được chỗ ở, vì lẽ đó,, " thấy thiếu nữ phụ thân đầu tiên hướng mình đi tới, Vân Dật vội vã đi lên phía trước, lập tức lấy xin lỗi phương thức đem chính mình đến đây hắn gia nguyên nhân vợ tới trên người chính mình.

Ở Vân Dật xem ra, đêm nay trên mang theo một cái người xa lạ đến nhà mình, nói vậy tên thiếu nữ này cha mẹ sẽ trách cứ nàng ba; vì lẽ đó, vì không liên lụy hiền lành này thiếu nữ xinh đẹp, Vân Dật rất là có nam tử hán khí khái đem sự tình vợ tới trên người mình.

"Hậu sinh người khách khí cái gì, đến ta này Thanh Vân sơn thôn chẳng lẽ còn có thể không có người thụ đến địa phương sao?" Trong đêm tối thiếu nữ phụ thân phát sinh sang sảng tiếng cười, lập tức hắn một bên tới nhiệt tình nắm Vân Dật tay, nói: "Hậu sinh chuyện của người nhà ta Đại đều nói cho ta, nếu tới vậy thì là ta quý khách, đến trong phòng thỉnh."

Nói, Đại phụ thân nhiệt tình đi đầu hướng về trong phòng đi đến, vừa đi còn không quên đối với Đại mẫu thân nói: "Đại hán nường, mau mau đi cho hậu sinh làm điểm nhiệt thực đến, cũng không thể để phương xa đến hậu sinh bị đói."

"Đại ca, ngài có thể làm cho ta ở ngài gia tá túc một đêm cũng đã rất vô cùng cảm kích, còn chị dâu là không phải là không muốn phiền phức." Đối với Đại phụ thân nhiệt tình hiếu khách Vân Dật rất là cảm động, bởi vì hắn biết đối phương sẽ không mưu đồ chính mình cái gì, vì lẽ đó hắn đối với loại này nhiệt tình chiêu đãi hành động của mình có chút thật không tiện.

"Này, đại huynh đệ đến ta nơi này, lại như là đến nhà mình như thế, câu thúc cái gì a." Đại mẫu thân cũng là rất nhiệt tình, hướng về phía Vân Dật phát phát tay sau, nàng liền vội vã đi vào đèn kịt trong phòng bếp; lập tức, trong phòng bếp sáng lên yếu ớt ánh nến.

Đại phụ thân lời kéo Vân Dật ở nhà chính sau khi ngồi xuống, liền nhiệt tình cùng Vân Dật tán gẫu lên, đề tài đơn giản là vây quanh Vân Dật chỗ đến, Vân Dật quê hương làm sao làm sao, thế giới bên ngoài có chuyện lý kỳ gì.

Cảm thụ Đại phụ thân nhiệt tình, còn có cái kia chân thành, sang sảng tiếng cười, Vân Dật cái kia ở đô thị bên trong nuôi thành gấp người phòng ba phần cách làm, dần dần đặt ở sau đầu, hắn bắt đầu thả xuống câu thúc cùng xa lạ, cùng Đại phụ thân mỉm cười trò chuyện việc nhà.

Đại mẫu thân là một cái có thể làm ra gia đình bà chủ, Vân Dật bên này cùng Đại phụ thân hàn huyên không lâu sau khi, nàng liền bụng tuy rằng một đại

oản tuy rằng đơn giản, nhưng là phần lượng mười phần trứng gà mì sợi lỏng ra lại đây, đồng thời nhiệt tình bắt chuyện Vân Dật ăn mì.

Vân Dật đi ngang qua Đại phụ thân một phen khá là hợp ý trò chuyện sau, câu thúc cảm đã buông xuống rất nhiều; liền, hần liền ở Đại phụ thân nhiệt tình chào mời dưới, bưng lên cái kia oán nhiệt tình hừng hực trứng gà mì sợi bắt đầu ăn.

Ăn xong mì sợi, vợ chồng hai người bồi tiếp Vân Dật hàn huyên một lúc sau, liền chú ý đến Vân Dật trên mặt vẻ mệt mỏi rất nặng, liền liền bắt chuyện Vân Dật đến an bài xong nhà kẻ đi nghỉ ngơi.

Vợ chồng hai người cho Vân Dật sắp xếp gian phòng là nhà chính phía tây nhà kẻ, tuy rằng Vân Dật không có đi vào, nhưng là hần cũng biết như nông thôn loại này ba gian nhà lớn một lưu gạt ra hình thức, trung gian nhà chính chính là phòng khách, phía đông gian phòng là nhà ở phòng ngủ, mà phía tây gian phòng nhưng là gia bên trong hải tử phòng ngủ.

"Hừm, phía tây nhà kẻ cũng không phải Đại gian phòng đi, dù sao Đại cũng là cái hơn mười tuổi cô gái, không thể để ta đi gian phòng của nàng thủy; phòng chừng, Đại trong nhà hần là còn có một cái ca ca hoặc là đệ đệ." Vân Dật một bên hướng về nhà kẻ đi đến, một bên tùy ý nghĩ.

"Làm sao sẽ là cô gái gian phòng." Ngay khi Vân Dật nghĩ Đại trong nhà còn có cái ca ca hoặc là đệ đệ thì, ý nghĩ của hần lại bị này nhà kẻ tình huống lật đổ, bởi vì này nhà kẻ rõ ràng là cô gái gian phòng.

Cứ việc này trong căn phòng nhỏ không có những kia thành thị cô gái trong phòng đặc biệt mùi nước hoa, thể nhưng là có một luồng nhàn nhạt nhẹ nhàng thiếu nữ hương, thanh tân, tự nhiên, thuần khiết; trong phòng cũng là bị thiếu nữ đặc biệt cẩn thận, quản lý rất chỉnh tề sạch sẽ.

Nghĩ đến cô gái thời điểm, Vân Dật không chỉ có nghĩ tới Đại vừa trước đây không lâu, ở trên sơn đạo khiến trách đại câu thi xinh đẹp tuyệt trần mô dạng .

Mang theo một loại dáng vóc tiêu tụy tâm lý Vân Dật nằm ở Đại trên giường, gồi lúc ẩn lúc hiện có thiếu nữ cuối sợi tóc nhẹ nhàng mùi thơm ngát vị, Vân Dật không kìm lòng được sâu sắc hút hô hấp, ở cái kia nhàn nhạt mùi thơm ngát bên trong, Vân Dật hoảng hoảng hốt hốt có dần hiện ra Đại cái kia tinh tế thân ảnh gầy yếu, cái kia giờ tay nhắc chân thấy thiếu nữ xinh đẹp đáng yêu, để Vân Dật không nhìn được khóe miệng nổi lên vẻ mỉm cười.

Nằm ở trên giường Vân Dật rất nhanh cũng cảm giác được cơn buồn ngủ, sau đó hần lại phát hiện chính mình y phục trên người rất bẩn; lúc này, hần mới nhớ tới đến mình đã từng quăng ngã tốt lẫn lộn mấy vòng, không chỉ có là quần áo trên đất suốt ô ւế, hơn nữa cánh tay còn chảy máu thiên thần giám TXT download.

Nghĩ tới đây, Vân Dật mới trong lúc giật mình cảm giác cánh tay của chính mình lại vẫn đau, hần liền vội vàng đem ống tay áo vắn lên, vừa nhìn dưới, đúng như dự đoán trên cánh tay bị chùi phá một tầng rất dày bì, máu tươi đều từ cái kia rách da chỗ chậm rãi chảy ra, đều đem ống tay áo nhuộm đỏ rất một mảng lớn.

Vội vàng đem chính mình trên y hai lần coi, đặt ở bên giường; sau đó, hần dùng tay cẩn thận từng li từng tí một dọn dẹp chỗ miệng vết thương bầm đất, chuẩn bị cẩn thận chờ sau đó chính mình cho mình băng bó một chút.

"Tê., a!" Hay là bởi vì nơi này ánh nến quá mức mờ mờ, ở thêm vào Vân Dật quên trên tay còn mang theo một chiếc nhẫn; vì lẽ đó, mới Vân Dật dùng ngón tay cẩn thận từng li từng tí một thanh lý vết thương thời điểm, nhưng không ngờ trên ngón tay nhẫn góc viền nhưng không cẩn thận ở miệng vết thương chết rồi một thoáng, nhất thời liền để Vân Dật đau dữ dội, gào lên đau đớn đi ra.

"Này chết tiết nhẫn, chết tiết lão đạo sĩ." Vội vã bỏ lại trong tay bình nhỏ cồn, Vân Dật kiểm tra một chút đau dữ dội vết thương sau, thấy không có hình thành hai lần thương tích mới thở phào nhẹ nhõm.

Bất quá, mặc dù là thở phào nhẹ nhõm, nhưng là cái kia gây rắc rối nhẫn Vân Dật nhưng là không có buông tha; hần đem nhẫn từ trên tay hái xuống, tùy ý nhìn một chút mặt trên nhiễm chính mình máu tươi nhẫn sau, không dự định đang tiếp tục muốn cái này 'Gây rắc rối tình' Vân Dật, tùy ý đem nhẫn hướng về một bên ném đi sau, liền lần thứ hai cẩn thận thanh lý vết thương của mình.

Khi thanh lý xong vết thương thời điểm, Vân Dật cái này bán một game vậy được ngã đầu liền thủy, ngay cả mình rải rác item đều không có tí mĩ suu tâm.

Khi Vân Dật ngủ thời điểm, hần cũng không hề chú ý cái kia không dính lên máu của hần nhẫn ở bề ngoài, vết máu kia chân chính đang chậm chậm giảm thiểu, mà cái kia nhẫn thì lại bắt đầu mơ hồ phát sinh một tia hơi hồng quang.

"Này., chuyện gì thế này?" Khi này hồng quang càng ngày càng sáng, đồng thời do hồng chuyển bạch thời điểm, Vân Dật bị này ánh sáng thức tỉnh; hần nhìn này một màn kỳ dị, không ngớt vô cùng kinh ngạc lâm lâm bẩm nói: "Này, là đồ vật gì, từ đâu tới đây?"

Vừa dứt lời, Vân Dật đột nhiên liền cảm thấy thấy hoa mắt, lập tức hần xuất hiện ở một cái kỳ dị trong không gian... ..

Chương 3: Nhấn không gian

- "Đây là địa phương nào?" Khi (làm) Vân Dật ánh mắt hoa lên, xuất hiện ở một cái mờ mịt trong không gian thời điểm, hần nhất thời chính là lấy làm kinh hãi, thực sự là không biết mình bỗng nhiên trong lúc đó đi nơi nào cuối cái nam sau bị hần ép .

Có chút chần chờ nhìn không gian này, Vân Dật bỗng nhiên nghĩ đến vừa nãy cái viên này xuất hiện kỳ dị hiện tượng nhấn, hần trong lòng hơi động, âm thầm suy nghĩ nói: chẳng lẽ chiếc nhẫn kia là một cái bảo bối, mà này trước mắt không gian chính là cái kia trong chiếc nhẫn?

Đây là một mảnh kỳ dị không gian, không gian phía trên mờ mịt, hỗn độn độn; trong không gian không tìm được phát sinh ánh sáng nguồn sáng, nhưng cũng không có vẻ ám, cùng bên ngoài trong ngày thường trời đầy mây thì tia sáng xấp xỉ đã lâu không gặp, giáo thụ.

Không gian không lớn, ước chừng không tới chín mười mét vuông đáng vẻ; ở không gian ngay chính giữa còn có một cái nhỏ nhỏ cái ao, to nhỏ ước chừng không tới mười mét vuông.

Ở này trong không gian mới vừa đi hai bước, Vân Dật liền nhận ra được chính mình dưới chân bùn đất có chút dị thường, hần vội vã ngồi chồm hổm trên mặt đất nắm một cái xem xét tỉ mỉ.

Này trong không gian bùn đất trình hắc màu nâu, tay dùng sức một trào, này hắc màu nâu bùn đất phì quả thực liền muốn chảy ra đầu.

"Như vậy thổ địa, nếu như gieo xuống hoa màu, sản lượng, phẩm chất hẳn là rất cao rất cao!" Vân Dật xoa nắn trong tay hắc màu nâu bùn đất, mừng rỡ nhìn trên tay dính một tầng tinh tế màu đen niêm trạng vật, hần biết đây là thổ địa độ phì rất mạnh biểu hiện.

Xem trong tay màu đen niêm trạng vật, Vân Dật lấy tay đặt ở chóp mũi khinh khứ, quả nhiên một luồng bùn đất vị thơm ngát nhảy vào mũi của hần bên trong.

"Xem ra, sau đó nơi này có thể trồng một ít hoa màu, tuy rằng đất đai này diện tích tiểu, nhưng là loại chút món ăn tuyệt đối là đủ ăn, tuyệt đối là thuận thiên nhiên không ô nhiễm màu xanh lục thực phẩm." Nhẹ nhàng vỗ vỗ tay trên bùn đất, Vân Dật lững thững hưởng đi nước tiểu trị, chuẩn bị tẩy dưới tay của chính mình.

Đến gần cái kia cái ao, chỉ thấy cái kia trong ao thủy rất cạn, chỉ ở cái ao dưới đáy bao trùm nhọt nhọt một tầng thủy; mà trong ao nước có một cái nguồn suối, chỉ là không biết tại sao nguồn suối thật giống không có hướng ra phía ngoài dòng thủy.

Này trong ao thủy rất cạn, có vẻ cực kỳ trong suốt; Vân Dật không nhịn được ngồi xổm người xuống, đưa tay ra ở này trong ao nâng lên một nắm thủy, nhất thời một loại mát mẻ, thấm thấu cảm giác truyền đến, hầu như là muốn từ mỗi một cái lỗ chân lông bên trong thấm thấu tiến vào trong da đi, rất là yêu thích cái cảm giác này Vân Dật không nhịn được đem mặt chôn ở này trong nước, ra sức uống này không gian nước suối.

Thủy vừa mới vào miệng : lồi vào, Vân Dật cũng cảm giác được một luồng ngọt ngào, mát lạnh tư vị; hần không chỉ có than thở này thủy, quả thực lại như là trong thiên cung tiên nước suối.

Uống no rồi thủy Vân Dật rất là thỏa mãn, tùy ý vẩy vẩy tay, Vân Dật ở này trong không gian tản bộ chạy bộ hướng về bên cạnh đi đến.

Đi tới bên cạnh thời điểm, Vân Dật nhìn không gian khu vực biên giới chỗ, loại kia mờ mịt, hỗn độn độn 'Không gian bích', mặt trên từng tia một kỳ dị sương mù, sôi trào, dừng động, lại như là điện ảnh trình diễn Hồng Mông thiên địa sơ sinh dấu hiệu như thế.

"Vật này, sẽ không có có cái gì nguy hại tính chứ?" Vân Dật tỉ mỉ quan sát một lúc này hỗn độn biên giới, cảm thấy vật này sẽ không có có cái gì nguy hại tính; liền, hần cẩn thận từng li từng tí một đưa tay ra, chuẩn bị thăm dò dưới này hỗn độn như thế biên giới, đến tốt cùng là đồ vật gì nam bảo mẫu tu chân ký chương mới nhất.

"Ồ, làm sao đồ vật gì đều không có, còn bị chặn lại rồi?" Khi (làm) Vân Dật bàn tay tiến vào cái kia dải đất Hỗn Độn thời gian, mừng một đụng tới cái kia hỗn độn biên giới, Vân Dật tay rất dễ dàng liền hướng bên trong luồn vào một chút, chỉ là ở đi đến thân thời điểm, trên tay nhưng truyền đến rất lớn lực cản, mặc cho Vân Dật ở dùng sức cũng vẫn là thân không đi vào càng sâu.

"Quên đi, bên này giới vẫn là chờ sau này ở giải đi, hiện tại vẫn là nhìn kỹ một chút này trong không gian tình huống cận kề đi." Từ bỏ không có kết quả thăm dò, Vân Dật xoay người hướng về trong không gian đi đến.

Ở trong không gian xoay chuyển rất lâu sau đó, Vân Dật xem như là thói quen này không gian tất cả; chỉ là, quen thuộc không gian hoàn cảnh hần, nhưng là phát hiện một cái những vấn đề mới: chính mình đi vào, nhưng là phải làm sao đi ra ngoài đây?

Giữa lúc Vân Dật buồn rầu thời điểm, bỗng nhiên trong lúc đó thấy hoa mắt, hần nhưng là phát hiện mình lần thứ hai trở lại thiếu nữ gian phòng,

Lúc này chính là lúc rạng sáng, trong phòng vẫn là đen kịt một màu, mới từ trong không gian đối lập sáng sủa hoàn cảnh đi ra, Vân Dật nhắm mắt lại một hồi lâu mới thích ứng này hắc ám.

"Nếu như ta không đoán sai, này tiến vào không gian biện pháp hẳn là ta nghĩ đi vào, liền đi vào; nghĩ đi ra, liền đi ra, như đây là như vậy, cái này ngược lại cũng đúng rất tốt." Cần nhắc một thoáng, Vân Dật đối với ra vào không gian phương pháp có suy đoán; liền, vì chứng thực suy đoán của mình, Vân Dật hơi nhắm mắt lại, trong lòng khẽ động, nghĩ: tiến vào không gian.

"Bạch!" Vân Dật trước mắt lần thứ hai sáng ngời, hẳn cao kinh hi nhìn vừa nãy vào không gian, trong lòng rất là kích động suy đoán của mình là chính xác.

"Đi ra ngoài!" Lần thứ hai nhắm mắt lại, Vân Dật trong lòng hơi động, thân ảnh của hắn xuất hiện lần nữa ở trong phòng.

"Quả nhiên, ta đoán đúng, đây thực sự là một cái bảo bối tốt!" Nhìn thấy lần thứ hai trở về phòng bên trong, Vân Dật kích động trong lòng tự nhiên là không cần nói cũng biết, có như vậy một cái có thể ra vào không gian, đồng thời hẳn là vẫn là có thể trồng cây nông nghiệp tốt thổ địa, có thể không làm người ta cao hứng sao?

Chỉ là, mặc dù nói Vân Dật trong lòng rất kích động, nóng lòng muốn thí nghiệm một thoáng này không gian làm ruộng hiệu quả làm sao, nhưng khi nhìn một chút bên ngoài đen kịt một mảnh bóng đêm, hẳn vẫn là tạm thời bỏ đi cái này không thiết thực ý nghĩ.

Mạnh mẽ đè xuống trong lòng mình hưng phấn ý nghĩ, Vân Dật cẩn thận từng li từng tí một đem nhãn thu cẩn thận sau, lần thứ hai nhắm mắt lại hỗn loạn ngủ thiếp đi.

.....

Khi Vân Dật bị này sáng sớm chim nhỏ tỉnh lại, đồng thời vây quanh sơn thôn nhỏ đi một vòng lúc trở lại, sơn thôn nhỏ bên trong nông gia trong tiểu viện, đã bay lên lượn lờ khói bếp.

Đối với Vân Dật mà nói, loại này rất sớm rời giường, hô hấp thiên nhiên rõ ràng không khí sinh sống ở trước đây là chưa từng có; làm đô thị bên trong sinh hoạt người tới nói, sống về đêm là chuyện thường như cơm bữa; vì lẽ đó, thức đêm sau khi sáng sớm không lên nổi, cũng là đô thị bên trong người quen thuộc muộn lên nguyên nhân bị quái đầu tường nữ sát thủ.

Ở vây quanh sơn thôn nhỏ tản bộ thời điểm, Vân Dật đại khái nhìn một chút này Thanh Vân sơn thôn tình hình chung.

Thanh Vân sơn sơn thôn xây dựng ở Thanh Vân sơn bắc ngọn núi chính ngọn núi dư mạch trên, vị trí nơi là một khối cao hơn chu vi khu vực hơn hai mét cao điểm, có thể để cho Thanh Vân sơn thôn ở mùa hạ nước mưa tản phát mùa, không cần lo lắng lũ quét nguy hiểm.

Hơn nữa, một cái trong suốt trong suốt dòng suối nhỏ tự Thanh Vân sơn ba trên ngọn núi lưu lại, từ thôn bắc chệch trái qua, đi vòng Thanh Vân sơn thôn nửa vòng sau, do Thanh Vân sơn thôn tây nam di chuyển, tụ hợp vào Thanh Vân sơn thôn tây nam hai km ở ngoài trong hạp cốc một dòng sông nhỏ bên trong.

Địa hình như vậy địa mạo, để Vân Dật rất là cảm khái, Thanh Vân sơn thôn lão tổ tông thật sẽ chọn địa phương, làm cho cả làng là hạn lụt bất xâm, bốn mùa nhiệt độ thích hợp.

Thanh Vân sơn thôn nam bắc trường chừng ba trăm mét, đông tây dài hơn năm trăm mét. Một trăm sáu mươi, bảy mươi gia đình lác đác lưa thưa tọa lạc ở này cao điểm trên, đại khái hình thành hai cái đồ vật đường phố cùng năm cái bất quy tắc nam bắc con đường nhỏ nói.

"Đại huynh đệ, sáng sớm người đi đâu vậy, ăn điểm tâm không tìm được người, ta đang muốn để Đại đi tìm người đây, cũng còn tốt người trở về." Vân Dật vừa đi vào thiếu nữ gia cái kia trát ly ba tường tiểu viện, liền thấy trong tiểu viện tảo thụ dưới, Đại phụ thân đang cùng Đại trò chuyện với nhau cái gì; sau đó khi (lâm) Đại phụ thân thấy Vân Dật thời điểm, hẳn liền kinh hi đi lên, nhiệt tình chào hỏi Vân Dật, nói: "Mau tới đại huynh đệ, này điểm tâm chị dâu người đều làm một hồi lâu."

"Ha ha, đây là phiền phức đại ca cùng đại tẩu." Nhìn Đại phụ thân nhiệt tình bắt chuyện, Vân Dật không có làm bộ chối từ, bởi vì hắn từ hắn cái kia tang thương trên mặt trong đôi mắt nhìn ra, hẳn là chân tâm mời Vân Dật, mà không phải như trong thành thị những người kia hư tình giả ý.

Nhà chính bên trong trên bàn cơm, đã dọn xong nóng hổi bữa sáng.

Bữa sáng rất đơn giản, mấy cái bánh bao, một chậu bát cháo, một tờ dầu nổ hạt lạc, hai bàn món rau, cộng thêm mấy cái rõ ràng là gà mái trứng gà, tạo thành này đơn giản bên trong để lộ phong phú bữa sáng.

"Cái này, ta nông dân gia điểm tâm, không có trong thành thị như vậy như vậy trò gian cùng chú ý, đại huynh đệ người còn ăn được quen thuộc chứ?" Nhìn thấy Vân Dật ánh mắt xem ở trên bàn, Đại phụ thân cảm thấy như vậy bữa sáng tựa hồ là có chút đơn giản, có thể sẽ thất lễ Vân Dật vị này phương xa đại thành thị quý khách.

"Ha ha, đại ca người nói đùa, như vậy thuần thiên nhiên, thanh tân tự nhiên nông thôn bữa sáng, nếu như ở trong thành thị cái kia có thể không phải người bình thường có thể ăn được lên, ta có làm sao sẽ không thích chứ?" Vân Dật khẽ mỉm cười, khích lệ một thoáng này nông gia bữa sáng an cư lạc nghiệp chương mới nhất.

"Ha ha ha, ta liền nói ta này nông gia món ăn, đại huynh đệ Nhất Định yêu thích, người còn nói keo kiệt!" Nghe được Vân Dật chân thành khích lệ, Đại phụ thân đắc ý hướng về phía Đại mẫu thân giương lên cằm, dương dương tự đắc nói: "Ta nói người không hiểu đi, thành thị này bên trong người hiện tại đều chú ý thuần thiên nhiên màu xanh lục thực phẩm, chính là ta này chính mình địa bên trong không có trải qua phân hóa học, không có tăng thêm quá lung ta lung tung đồ vật đồ vật thực phẩm, các trong thành phố tốt nhất."

"Hừ, xú khoe khoang!" Đại mẫu thân hiển nhiên là tin tưởng Đại phụ thân lời giải thích, chỉ là bị vướng bởi mặt mũi nhưng không có chính diện thừa nhận, mà là nhiệt tình bắt chuyện Vân Dật nói" đến đại huynh đệ, nếm thử ta nhà mình gà mái trứng, hương rất; còn có này diêm yêm hàm trứng gà, ăn thật ngon!"

Nhìn Đại cha mẹ hai người cãi nhau, nghe Đại mẫu thân nhiệt tình bắt chuyện, ở nhìn mình bên người một mặt ngoan ngoãn Đại, Vân Dật trong lòng nổi lên một trận cảm giác kỳ dị: hay là, đây chính là chân chính nông thôn sinh hoạt.

.....

Điểm tâm sau khi ăn xong, Vân Dật nghĩ chính mình quy hoạch, nếu là muốn ở ngọn núi nhỏ này trong thôn sinh hoạt, thế tất là phải có một cái nơi ở mới tạm; hơn nữa, cái này nơi ở tốt nhất hay là muốn chính mình mua lại tốt nhất.

Âm thầm ở trong lòng cân nhắc một lúc sau, Vân Dật ngồi ở tiểu viện trên cái băng, nhìn đầu đầu phụ thân, tổ chức một thoáng ngôn ngữ sau, nói: "Đại ca, không biết trong thôn có rãnh rỗi hay không sân, ta muốn mua một cái."

"Đại huynh đệ, ngươi muốn mua một cái khu nhà nhỏ?" Đại phụ thân nhìn Vân Dật, cau mày suy tư Vân Dật.

Nhìn Đại phụ thân bộ dáng này, Vân Dật không có gấp, hẳn biết hẳn đang giúp mình chọn một cái thích hợp.

Vân Dật sờ dĩ nghĩ như vậy, là bởi vì sáng sớm hôm nay hắn vây quanh làng đi một vòng thời điểm, phát hiện vài nơi hẳn là không sân; mà những kia sân bởi vì địa thế, diện tích cùng phòng ở không giống, phương diện giá tiền hẳn là cũng khác nhau; vì lẽ đó, lấy hắn đối với Đại phụ thân thiện lương tính cách đến xem, hẳn nhất định là tại vì chính mình chọn thích hợp.

"Hừm, có vài nơi sân cũng không tệ; không biết đại huynh đệ trong lòng giới vị làm sao?" Quả nhiên, nghĩ một hồi sau, Đại phụ thân hỏi Vân Dật lý tưởng giới vị.

"Ha ha, chỉ cần sân được, giá cả không phải quá khuếch đại là được." Vân Dật khẽ mỉm cười, trong lòng hắn sớm đã có tính toán, vừa ý cái kia một toà ở vào thôn bên cạnh khu nhà nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Ta nông gia tiểu viện

Điểm tâm sau, Vân Dật dẫn Đại phụ thân đi tới chính mình sáng sớm liền xem trọng một tòa viện ở ngoài, sau đó Đại phụ thân ở xem qua sân sau, biểu thị cái nhà này rất dễ dàng bắt; lập tức hắn ở dặn dò Vân Dật cùng Đại chờ ở chỗ này sau, liền vội vàng vàng đi gọi trưởng thôn cùng sân nhà này chủ nhân đi tới chỉ tôn cuồng phi: thẳng đủ phong hoa.

"Thúc thúc, cái nhà này như thế cũ nát, ngươi làm sao thích nơi này đây?" Khi (làm) Vân Dật nhìn cái này ly ba trên tường nở đầy vinh quang buổi sáng, Đại đại viện bên trong trồng vào vài loại cây ăn quả, thổ phôi bức tường cỏ tranh đình gian nhà tiểu viện thì, đứng ở Vân Dật bên người đáng ngọc yêu kiều Đại, tò mò nhìn một mặt mỉm cười Vân Dật hỏi.

"Ha ha, cái nhà này phòng ở là phá điểm, nhưng là sân khá lớn, trong sân cây ăn quả cũng nhiều; hơn nữa phía bên ngoài viện chỗ không xa còn có một dòng suối nhỏ chảy qua, như vậy cảnh sắc duyên dáng sân, thúc thúc rất yêu thích." Nhìn trước mắt rất phù hợp chính mình khẩu vị sân, ở nhìn đứng ở bên cạnh mình khuôn mặt nhỏ thanh tú Đại, Vân Dật khẽ mỉm cười, nói: "Làm sao, Đại không thích nơi này sao?"

"Không phải, ta cũng rất yêu thích cái nhà này; bất quá ta nghe ba ba ta nói, cái nhà này tới gần ngoài thôn dòng suối nhỏ, thêm vào địa thế có chút thấp, nếu như có mưa to trong phòng sẽ ẩm." Đại nỷ lệ con mắt nhìn một chút cái nhà này, lập tức nhìn Vân Dật ngọt ngào nở nụ cười.

"Ha ha, không cần gấp gáp, chỉ cần cảnh sắc được, trả giá một chút đánh đổi là đáng giá." Nghe xong Đại hảo tâm nhắc nhở, Vân Dật đậm cười nhạt một tiếng, nhẹ giọng nói: "Phía trên thế giới này, tại sao có thể có chi được đến không trả giá chuyện tốt đây? Có chiếm được, nhất định phải dùng trả giá."

Nghe Vân Dật này một phen mạc danh lời nói, Đại cái hiểu cái không nhìn Vân Dật, cái kia lông mi thật dài lóe lên hợp lại..

Trải qua Đại phụ thân và sân chủ nhân cũ trao đổi, lấy 30 ngàn giá cả mua lại khu nhà nhỏ này, chủ nhân cũ thu rồi tiền sau vui vẻ giúp Vân Dật đem tiểu viện thu thập một lần.

"Thúc thúc, người vì sao lại dùng nhiều tiền như vậy mua khu nhà nhỏ này, viện tử này thật sự rất tốt sao?" Đại dọn dẹp gian nhà, đối với đồng dạng vội vàng Vân Dật nói.

"Ha ha, cái nhà này cảnh sắc rất đẹp, không khí nơi này cũng rất được, ở tại hoàn cảnh như vậy bên trong, là bao nhiêu tiền cũng mua không được mẹ, đối với cha địa phụ trách." Liếc mắt nhìn chính vì khế củi đầu vội vàng lau chùi pha lê Đại, chỉ thấy nàng tuần tú tiểu mặt hơi đỏ lên, trên chóp mũi bởi vì nhiệt còn có mấy viên tinh tế mồ hôi hột đang lấp lánh, hồng hào béo mập miệng nhỏ nhẹ nhàng mím môi, một bộ chăm chú công tác đáng yêu.

Đại da dẻ rất trắng, cái kia khuôn mặt nhỏ bé dưới cổ trắng nõn mà thon dài, để Đại có vẻ mọi cử động là như vậy ưu mỹ.

Sân trải qua một ngày thu thập sau, đã kinh biến đến mức rực rỡ hẳn lên, nguyên lai tràn đầy cỏ dại trong sân, đã bị rút đến làm làm lảng lảng, rút xong thảo cũng bị mấy cái trước đèn giúp đỡ thôn dân dần theo trời lại này dương, sau đó trong sân cũng bị dùng Đại quét đem quét một lần.

Trong phòng nguyên lai bởi vì lâu dài không được người mà sinh ra mạng nhện cũng bị quét sạch, sau đó bên trong nhà mặt tường trên bị dán một tầng minh tinh áp phích, để nguyên lai u ám cực kỳ trong phòng trong nháy mắt trở nên trở nên sáng ngời.

"Thúc thúc, người nơi này cây ăn quả trên kết trái cây ăn thật ngon, miêu tam gia khi còn sống ta thường xuyên đến nơi này ăn quả đào, hạnh, quả táo."

Đại cùng Vân Dật thu thập xong trong phòng giặt ở nhà chính ngưỡng cửa, đồng thời nhìn trong sân cảnh sắc

, chờ buổi tối ăn cơm tối.

"Khi đó cây ăn quả ở tam gia chiếu cố cho dung mạo rất được, chỉ là sau đó miêu tam gia chết rồi sau, trong nhà này cây ăn quả dài đến cùng không để, ta cũng không còn ăn qua trong sân trái cây." Nhẹ giọng thờ dài một tiếng, Đại trong đôi mắt thần thái mờ đi, có chút thất thần củi đầu nhìn chăm chăm trước mắt vừa rút quả thảo sân.

"Này còn không đơn giản, thúc thúc sau đó ở trong sân tãi mấy cây ăn quả không lâu được rồi, các loại (chờ) cây ăn quả lớn rồi lại để Đại đến ăn, không tốt sao?" Nhìn Đại củi đầu nhìn dưới mặt đất đáng yêu, Vân Dật khẽ mỉm cười, an ủi Đại nói.

"Tạ ơn thúc thúc. . . ." Nghe được Vân Dật, Đại nguyên bản lơ mơ trong đôi mắt bốc lên từng tia một thần thái, sáng chỉ nhìn Vân Dật nói.

Vân Dật khẽ mỉm cười, nhìn một chút Đại xinh đẹp khuôn mặt nhỏ, chỉ vào rộng rãi đại viện, âm thanh khoan thai nói: "Chờ sau này, thúc thúc sẽ ở trong sân tãi rất nhiều rất nhiều cây ăn quả, để trên thế giới xinh đẹp nhất Đại mỗi ngày đều có thể ăn trên ngọt ngào trái cây."

"Hừm, vậy ta liền mỗi ngày đến thúc thúc nơi này." Đại vung lên khuôn mặt nhỏ, hướng về phía Vân Dật ngọt ngào cười, như là một đóa nở rộ bông hoa.

Sau bữa cơm chiều, Vân Dật trở lại tiểu viện của mình tử, tùy ý ở trong sân chung quanh đi dạo một vòng sau, chờ cơm tối tiêu hóa gần đủ rồi, liền vườn mình trở về nhà tử sau sẽ cửa phòng từ bên trong khoá lên, sau đó tiến vào không gian.

Bên trong không gian vẫn là trước sau như một sáng vĩnh viễn sẽ không thay đổi nhu hòa tia sáng, như vậy tia sáng để mới từ rất hắc ám trong hoàn cảnh vào Vân Dật một chút đều không có cảm giác đến chói mắt, rất là ung dung liền thích ứng bên trong không gian tia sáng mệnh trời yêu phi.

Lúc tiến vào, Vân Dật ở trong phòng bên giường đã sớm để tốt một cái xèng cùng dưa hấu hạt giống, còn có một cái nước tiểu dừng.

"Xem bên trong không gian thổ địa màu mỡ trình độ, phỏng chừng loại này tử hắc là rất nhanh sẽ có thể mọc rễ nảy mầm đi." Ở trong không gian chung quanh xoay chuyển một thoáng sau, Vân Dật lựa chọn đang đến gần nước tiểu trĩ địa phương khởi công, bởi vì nơi này tới gần nguồn nước, tưới nước thuận tiện.

Ở không gian màu mỡ trên đất đào xong một loạt nho nhỏ hố, đem dưa hấu hạt giống cẩn thận từng li từng tí một bên trong tiến vào, sau đó cẩn thận bao trùm trên một tầng mỏng manh bùn đất.

Loại tốt dưa hấu hạt giống sau, Vân Dật xoay người đi tới Tiểu Tuyền bên cạnh ao, dùng nước tiểu dừng ở nhọt nhọt trong ao đánh non nửa thùng nước, sau đó xoay người đi tới dưa hấu nơi đó dội lên thủy.

"Ồ, nơi này nguồn suối vẫn còn sống a!" Khi (làm) Vân Dật dội xong một thùng nước sau, lần thứ hai trở lại Tiểu Tuyền trong ao mức nước thì, hần kinh ngạc nhìn thấy này mới vừa rồi bị chính mình một thùng nhỏ đánh một phần năm thủy suối nước bên trong, cái kia trung gian nguồn suối chính đang chậm chậm hướng ra phía ngoài liễu lĩnh thủy, tốc độ mặc dù là rất chậm, nhưng là nhưng có thể dùng mắt thường có thể thấy.

"Thật không tệ, ta còn lo lắng tốt như vậy nước suối dùng hết sẽ không đây, bây giờ nhìn lại không cần lo lắng." Nhìn thấy này nguồn suối còn đang chậm chậm hướng ra phía ngoài liễu lĩnh thủy, Vân Dật trong lòng rất là vui vẻ, hần mơ hồ từ hôm nay thân thể mình so với trước đây tốt hơn rất nhiều trạng thái bên trong cảm giác được, này nước suối đối với thân thể con người hẳn là có rất thần kỳ công hiệu.

"Hừm, đối với nằm ở chuỗi sinh vật cao tầng thân thể con người dùng chỗ tốt, cái kia cư chuỗi sinh vật pháp tắc, đối với thực vật tác dụng hẳn là càng to lớn hơn mới đúng." Vân Dật một bên kể tục yếu thủy vì là dưa hấu hạt giống tưới nước, một bên âm thầm ở trong lòng tính toán, muốn nhìn một chút này không gian thủy đối với dưa hấu hạt giống xúc tiến tác dụng đến tột cùng lớn bao nhiêu.

Vân Dật lần này mang đến hạt giống không phải rất nhiều, chỉ có chừng ba mươi viên, tổng cộng ở bên trong không gian chỉ trổ rồi khoảng chừng ba mươi mét vuông to nhỏ diện tích.

Tưới nước xong sau, Vân Dật nhìn này trong không gian ngoại trừ dưa hấu hạt giống là vừa gieo vào ở ngoài, ở cũng không có công việc khác, liền trong lòng hơi động lui ra không gian.

Một lần nữa trở lại hắc ám trong phòng ngủ Vân Dật vẫn cứ tinh thần mười phần, không biết thời gian hán liền cầm lấy điện thoại di động vừa nhìn, mới không đến mười giờ tối chung, hán tám giờ đi vào, lúc này mới quá hơn một giờ mà thôi.

Nằm ở trên giường, Vân Dật nghe trong sân trũng nhĩ tiếng kêu, còn có trong ngọn núi buổi tối gió nhẹ nhàng thổi quá ngọn cây âm thanh, ở loại này son thôn động vật âm nhạc sẽ đại hợp xướng bên trong, chỉ chốc lát sau sau liền không tự chủ chậm rãi ngủ...

Bạn đang đọc truyện *Son Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Không gian loại qua

Sáng sớm, ngày mới hơi sáng thời điểm, Vân Dật liền bị viện rừng cây nhỏ ngoại truyện đến một trận tiếp một trận chim nhỏ tiếng kêu cho đánh thức nướng từ, toàn y người chương mới nhất.

Ở bên ngoài xoay chuyển vài vòng sau, buổi sáng sau khi rời giường loại kia quặng đãi cảm sớm đã biến mất không còn tăm hơi, Vân Dật trong thân thể thật giống là có là dùng mãi không hết tinh lực như thế, tinh thần cũng là tương đương sung sướng, liền, hoàn thành Thần tản bộ Vân Dật liền hướng về tiểu viện đi đến.

"Trong nhà này, hán là khi trồng điểm nhĩ rau dưa loại hình, vừa năng lực sau đó không gian sản xuất đồ vật đánh yểm trợ, có thể rèn luyện thân thể."

Trở lại tiểu viện sau, cả người có là dùng mãi không hết tinh lực Vân Dật không ở không được, hán ở trong tiểu viện xoay chuyển vài vòng sau, ngay khi tap vật bên trong tìm tới bày đặt mấy thứ nông cụ, chur như xẻng, cái cuốc loại hình.

Ngày hôm nay Vân Dật tinh thần đầu rất đủ, không tới thời gian nửa tiếng hán ngay khi sân góc Tây Nam, đem một khối khoảng chừng 8*8 địa cho phiên được rồi, sau đó lại ẩn lại chính mình từ trên ti vi học nông dân đánh địa lưng đáng về, vòng vo đánh được rồi địa lưng.

Làm xong những này việc sau, Vân Dật hơi lau vệt mồ hôi sau, nhìn thấy thời gian đã là năm giờ năm mươi, liền tiện tay đem cái cuốc vớt trên mặt đất sau, liền xoay người về bên trong phòng đi tới.

Bởi vì ngày hôm qua Đại nói cho hán sáng sớm sáu giờ sẽ tới gọi hán ăn điểm tâm, mà hán lại muốn thừa dịp khoảng thời gian này nhìn trong không gian còn có thể loại điểm nhĩ cái gì tốt.

Đi vào gian nhà đóng cửa lại sau, Vân Dật bóng người lập tức từ biến mất tại chỗ, sau đó xuất hiện ở trong không gian... . .

"Hừm, trong không gian không khí tuy rằng không lưu động, nhưng là vẫn là so với bên ngoài không khí muốn làm người thoải mái nhiều lắm." Đi vào không gian Vân Dật vừa có chút tham lam hô hấp trong không gian khí tức, một bên tùy ý mở rộng thân thể một cái, mà con mắt của hán nhưng là tùy ý quan sát không gian, tựa hồ đang tính toán trong không gian còn có thể đồ vật gì như thế.

Chỉ là, khi ánh mắt của hán từ tối ngày hôm qua trông dưa hấu địa phương xẹt qua thời điểm, ánh mắt của hán nhất thời liền hình ảnh ngắt quãng ở nơi đó tác tình giao dịch: tổng giám đốc quá nồng cuồng đã chương mới nhất.

"Này dưa hấu hạt giống, làm sao nhanh như vậy liền nảy mầm, còn đã lớn như vậy?" Ở Vân Dật dưới ánh mắt, tối ngày hôm qua trông dưa hấu hạt giống địa phương, trên mặt đất đã không còn là trọc lốc mặt đất, mà là là xanh mon mơn một mảnh.

Phản ứng lại Vân Dật vội vã vài bước đi lên phía trước, ngồi chồm hồm trên mặt đất tỉ mỉ quan sát này đã nảy mầm đánh đập dưa hấu hạt giống,, không, là dưa hấu miêu.

Những này dưa hấu miêu cũng đã ra mặt đất ước chừng sáu, bảy centimet cao, đồng thời những này miêu đã không chỉ là đơn thuần ra cây non, hơn nữa còn đã phân ra ba biện Diệp tử, đang cố gắng hướng về mạ hình thái trưởng thành, từng viên một có vẻ là như vậy khỏe mạnh, bích lực.

"Thực sự là khó mà tin nổi, này bên trong không gian thực vật nảy mầm tốc độ thực sự là quá nhanh, gần như có bên ngoài nảy mầm năm lần trở lên." Nhìn này cao như thế dưa hấu miêu, Vân Dật cảm thấy từng trận kinh ngạc, bởi vì ẩn lại dưa hấu bình thường này mầm tốc độ, như bên trong không gian trưởng thành như vậy dưa hấu miêu, gần như cần ba ngày mới được, mà ở trong không gian chỉ là dùng hơn nửa đêm tốc độ.

Lần thứ hai mừng rỡ nhìn một chút những này xanh mượt, khỏe mạnh trưởng thành đưa hấu miều, Vân Dật mau mau cầm tối hôm qua để ở chỗ này chạy đến suối nước bên cạnh mức nước, đúc những này làm hẳn vui sướng đưa hấu miều.

Mấy thùng nước xuống sau khi, rất nhanh mặt đất liền lần thứ hai bị ướt đầm, mà hấp đủ thủy đưa hấu miều có vẻ càng là bích lục như oánh, đặc biệt lôi kéo người ta yêu thích.

"Hừm, nhìn dáng vẻ này trong không gian thực vật sinh trưởng tốc độ thị phi thường nhanh, sau đó vấn đề ăn cơm không cần phát sầu."

Tính toán thời gian không chênh lệch nhiều nên tới, Vân Dật liền có chút lưu luyến từ không gian đi ra, một bên đánh ra cửa phòng đi tới trong sân, Vân Dật một bên tính toán sau này mình muốn ở này trong không gian trồng càng nhiều thu hoạch, để thỏa mãn chính mình cần.

Ấn lại Vân Dật nguyên lai dự định, hẳn vấn đề ăn cơm bên trong rau dưa vấn đề là dựa vào chính mình trong tiểu viện sản xuất liền được rồi, mà món chính nhưng là cần hướng về trong thôn thôn dân mua.

Dù sao, nơi này giao thông tình hình cực đoan không tiện, từ bên ngoài mua trên căn bản là không thể; hơn nữa chính mình ở trong thôn cũng không có địa, tự nhiên là không thể tự kiểm chế sinh sản.

Mà trước mắt, mặc dù nói trong không gian địa phương tiểu, chỉ có hơn tám mươi bình mét; nhưng là trong không gian trồng thu hoạch tốc độ dĩ nhiên là ngoại giới mấy chục lần trở lên, chỉ cần là nhiều loại mấy lần trước, thì có thể làm cho Vân Dật giải quyết to lớn nhất vấn đề ăn cơm.

Nghĩ thông suốt tất cả những thứ này Vân Dật trong lòng rất là vui vẻ, liền tâm tình sung sướng ở trong sân chung quanh thị sát lên, loại kia chấp tay sau lưng cổ mực bốn phần đáng vẻ, rất có vài phần tiểu địa chủ dò xét chính mình thổ địa cảm giác nhà giàu vợ trước: tổng giám đốc, thỉnh phụ trách TXT download.

Tiểu viện ly ba môn bị người từ bên ngoài đẩy ra, sau đó Đại cái kia thanh âm ngọt ngào truyền vào Vân Dật trong tai.

Vân Dật mỉm cười xoay người, nhưng đang nhìn đến Đại thời điểm ngậm ngẫn cả người!

Theo Vân Dật ánh mắt, chỉ thấy Đại hôm nay mặc một thân màu bích lục váy, dáng ngọc yêu kiều đứng ở cửa; nàng cái kia trong suốt con mắt hơi híp, lông mi thật dài để lộ ra ôn hòa mùi vị, khéo léo thanh tú mũi dưới cái kia béo mập phần hồng môi vì khẽ mím môi một đạo duyên dáng đường vòng cung, cái kia môi biện trên lông lánh cảm động ánh sáng lộng lẫy, khiến người ta không nhìn được muốn nhất thân phương trạch.

Theo Đại cái kia xinh đẹp, nhân tính khuôn mặt nhỏ hướng phía dưới, một đoạn bị không linh áo đầm làm nổi bật lên trắng nõn duyên dáng cổ, là như vậy tao nhã mỹ lệ; ánh mắt kẻ tục hướng phía dưới, một đôi hơi nhỏ lên tiểu bồ câu, cứ việc này tiểu bồ câu giới hạn ở độ tuổi nhân tố còn thuộc về bản nhũ, nhưng là băng vào này cát hợp thể áo đầm, vẫn cứ đưa nàng duyên dáng đường vòng cung thể hiện rồi đi ra.

"Thúc thúc, người nhìn cái gì chứ!" Lúc này Vân Dật cái kia một bộ ngẩn người tại đó đáng vẻ, để lại đây gọi Vân Dật ăn cơm Đại là vừa vui vừa giận, quá độ hờn dỗi.

"Ngạch, Đại người y phục này là từ nơi nào mua đây? Thực sự là quá đẹp đi, ta xưa nay chưa từng nhìn thấy quần áo đẹp mắt như vậy." Khi nghe đến Đại hờn dỗi âm thanh sau, Vân Dật mới giật mình tỉnh lại, hành động mới vừa rồi của mình thật giống có sai lầm lễ tiết.

Bất quá, Vân Dật loại này da mặt dày người phản ứng là tương đương nhanh, rất nhanh hẳn liền bình phục dưới chính mình hơi hoảng loạn tâm tình, nhìn Đại màu xanh nhạt áo đầm nói.

"Này váy là cha ta năm nay đến trong thành thời điểm mua, thật sự rất dễ nhìn sao?" Nghe được Vân Dật ca ngợi lời của nàng, nàng vừa nãy trong lòng đối với Vân Dật nho nhỏ bất mãn nhất thời ném đến đi sang một bên, nàng lòng tràn đầy vui mừng nhìn Vân Dật, có chút chờ mong nói.

"Đẹp đẽ, tự nhiên là đẹp đẽ." Vân Dật nhẹ nhàng gật gù, một mặt nụ cười nhả nhận nhìn Đại nói: "Bất kể là ra sao quần áo, xuyên thấu Đại trên người đều rất dễ nhìn."

Ở Đại trong nhà ăn xong điểm tâm sau, Vân Dật liền trở lại tiểu viện của mình, kẻ tục tiến hành hẳn 'Giờ thức ăn' công trình, vẫn bận đến buổi trưa, hẳn ở trong sân mở ra đất trồng rau cuối cùng cũng coi như là làm được rồi, đón lấy chỉ cần gieo vào như cây ớt, cà chua, đậu giác vân vân, coi như là triệt để hoàn công.

Buổi trưa sau buổi cơm trưa, Vân Dật đẩy liệt nhật chiếu rọi, ở từ Đại trong nhà đến chính mình tiểu viện dọc theo đường đi ở thụ âm hạ cùng liệt nhật làm chơi trốn kiếm game, một đường ở thụ âm hạ trốn trốn tránh tránh trở lại tiểu viện của mình.

Chương 6: Qua ương cùng thần kỳ không gian nước suối

Vân Dật khi về đến nhà, trên người ra một thân hân, hân đổi một cái Đại quần cộc, liền bàn một cái băng làm được trong viện Đại táo thụ dưới, hưởng thụ này thụ ẩm hạ mát mẽ vũ hành đô thị chương mới nhất.

Dưới tàng cây nghỉ ngơi một lúc sau, có điểm khát nước Vân Dật chợt nhớ tới đến mình trong không gian dưa hấu.

Chung quanh quan nhìn một cái, xác nhận không có ai ở chung quanh đây sau, Vân Dật liền trong lòng hơi động, lách mình tiến vào trong không gian.

Vừa mới tiến vào không gian, Vân Dật liền chú ý tới chính mình trông qua miêu địa phương, bởi vì nơi đó sản sinh biến hóa thực sự là quá to lớn rồi!

Nguyên bản trông qua miêu địa phương, ở Vân Dật ngày hôm qua xem thời điểm vẫn là từng cây bé nhỏ qua miêu, qua miêu trong lúc đó cũng có rất lớn không chặn, có vẻ này một khối nhỏ địa lục một điểm, hắc một mảnh; nhưng là hiện tại, những này ở ngày hôm qua vẫn là qua miêu tiểu mầm, ngày hôm nay dĩ nhiên toàn bộ lòi qua ương! !

Từng cái từng cái qua ương có tới dài ba, bốn mét, mặt trên so với thành, nhân thủ chừng còn muốn đánh qua điệp mở rộng ra đến sau, đem cả khối trồng địa toàn bộ bao trùm trụ, lại cũng không nhìn thấy màu đen thổ địa, để trong này trở thành một mảnh màu xanh biếc dạt dào lục hải! !

"Thực sự là quá thần kỳ, dựa theo như vậy sinh trưởng tốc độ, phỏng chừng mảnh này dưa hấu không được bao lâu thời gian là có thể trưởng dưa hấu đi, khi đó là có thể một bảo có lộc ăn rồi!" Mừng rỡ vài bước đi tới qua địa trước ngồi xổm xuống, Vân Dật một bên dùng tay sờ xoạng này màu xanh biếc dạt dào qua ương, trong lòng một bên hưng phấn nghĩ.

Mảnh này dưa hấu cây non mọc rất tốt, xanh mượt qua ương hiện ra tiên lục sắc thái, tráng kiện qua đặng trên tinh tế gờ ráp lít nha lít nhít, không một không biểu hiện ra này qua ương sức sống mạnh mẽ nhà giàu trốn thì: từ bỏ bá đạo thủ tịch TXT download!

"Hừm, này qua ương dài đến tốt như vậy, phỏng chừng là hấp thu dưỡng chia rất nhiều, hẳn là nhiều giao điểm nhi thủy đi." Mừng rỡ nhìn qua ương, Vân Dật không có quên cho qua ương tưới nước, mặc dù nói hẳn chưa từng làm việc nhà nông, nhưng là hẳn cũng biết dưa hấu là yêu thích thủy.

Đề tiếp nước dừng, Vân Dật tới tới lui lui mấy chục chuyến, đem này dưa hấu cây non lần thứ hai rót một lần thấu thủy, sau đó liền lách mình ra không gian.

Trong sân như trước là nóng hổi, rất Thái Dương chiếu ở trong sân nê trên đất, đặc biệt khảo người.

Cau mây từ trong tiểu viện mờ mịt bùn đất trên đi qua, Vân Dật trực tiếp cầm trong tay bộ chia đồ phóng tới phía tây tạp vật bên trong, sau đó đứng ở Đại táo thụ dưới tính toán ngày sau trong sân quy hoạch.

Giữa viện hẳn là đem giàn cây nho liên lụy, như vậy trong sân có thực vật che chắn, sẽ râm mát rất nhiều.

Sân bốn phía ngoại trừ phía nam giữ lại loại món ăn ở ngoài, cái khác mấy nơi còn có chủ nhân trước trồng xuống lão cây ăn quả, bắt quả xem đáng về quá già, hiện tại trên cây mở bông hoa đều lất pha lất phát, phỏng chừng kết không được mấy viên trái cây. . . .

"Những này thụ nếu như đào hạ xuống một lần nữa tài cây nhỏ, e sợ quá phiền phức, hơn nữa cây nhỏ muốn lớn lên không biết đến các loại (chờ) bao lâu." Nhíu nhíu mày, Vân Dật mới rõ ràng, lúc trước chủ nhân cũ 30 ngàn bán cho chính mình khu nhà nhỏ này, không ăn bao lớn thiệt thòi.

"Bằng không thử xem không gian nước suối, xem có thể hay không quay về chết nhanh cây già hữu dụng?" Bỗng nhiên Vân Dật nghĩ tới chính mình không gian qua ương kinh người trường tốc, cảm thấy trong không gian thổ cùng nước suối sẽ phải đối với đại thụ hữu dụng.

Nhìn một chút bốn phía vẫn là miêu không bóng người, Vân Dật biến nhắc theo thùng nước, dọc theo từng viên một thụ linh rất lớn thụ tưới nước.

Cho không gian bên ngoài thu hoạch tưới nước, nhưng là so với trong không gian thuận tiện có thêm; này trong không gian thủy đảm nhiệm Vân Dật làm sao triệu hoán, đều là yên tĩnh bất động, chỉ có thể một đứng dừng dề; mà Vân Dật ở không gian bên ngoài, tâm thần hơi động này thủy liền theo ngón tay chảy ra.

Nhắc theo một cái dừng, để trong không gian thủy dọc theo ngón tay chảy vào bên trong thùng, sau đó Vân Dật ung dung nhắc theo một cái thùng nước liền đem trong nhà này hết thấy cây già đều rót thông thấu; mãi đến tận dội xong, hẳn mới hậu tri hậu giác nhớ tới đến, buổi trưa thực vật là không thích hợp tưới nước.

Hối hận một hồi lâu, Vân Dật đứng là cảm thấy những này thụ không chỉ có không có khô héo nhi, đúng là càng thêm phần chán lên, này mới yên lòng.

Nhìn những kia chậm rãi phần chán lên cây già, Vân Dật bỗng nhiên cảm giác được đến chu vi nhiệt độ đột nhiên liền thấp xuống, theo từng trận cảm giác mát mẽ truyền đến, cũng không còn vừa này khô nóng.

Vân Dật vô cùng kinh ngạc ngẩng đầu nhìn lên, lại phát hiện Thái Dương đã vận hành đến tây nam vị trí, mà chính đang tây nam vị trí vừa vận có một toà tuy rằng có tính hay không trên cao, nhưng vừa vận che ở tây tả Thái Dương cùng Thanh Vân sơn thôn trong lúc đó, cho Thanh Vân sơn mang đến một trận râm mát to ít, ăn muốn phụ trách chương mới nhất.

"Thanh Vân sơn thôn vị trí thật không tệ, vừa vặn cùng như thế một ngọn núi che chắn Thái Dương, có thể làm cho người trong thôn ở bốn giờ chiều thời điểm liền xuống địa làm ruộng, mà không cần như những chỗ khác như vậy phải chờ tới năm giờ rưỡi thậm chí càng muộn sau đó mới có thể dưới địa làm ruộng, thực sự là địa phương tốt a!" Khi (làm) Vân Dật cảm giác được mát mẻ sau không lâu, Vân Dật liền từ mấy hộ so với mình gia quá thấp nhân gia nơi đó, nhìn thấy này người trong nhà chính khiêng công cụ đi ra cửa.

"Nếu người khác đều dưới địa làm ruộng, như vậy ta cũng có thể làm việc." Vân Dật cũng là có công tác không dễ yên thành, chính là buổi sáng hán đánh tốt địa lũng đất trồng rau, bởi vì lúc đó Thái Dương đã bắt đầu độc lên, vì lẽ đó không có dám đem mạ trồng xuống.

Vân Dật nhìn kỹ một chút bốn bề vắng lặng sau, liền đi tiến vào gửi tạp vật, công cụ tây mảnh tạp vật phòng, sau đó tiến vào trong không gian.

Trong không gian có buổi sáng bắt cần phụ thân sao đến món ăn miêu, những thức ăn này miêu Vân Dật nguyên bản là chuẩn bị loại ở bên trong không gian, nhưng khi Vân Dật tỉ mỉ lượng một thoáng, phát hiện không gian tổng cộng mới không tới một trăm mét vuông, mà thổ địa diện tích nhưng là chỉ có tám mươi một mét vuông, ngoại trừ chín mét vuông suối nước cùng đã gieo vào dưa bầu ba mươi mét vuông, bên trong không gian thực sự là không thích hợp khi trồng nhiều thứ hơn.

Hướng hồ, nếu như những thứ đồ này đều loại ở trong không gian, vậy mình rau dưa lai lịch nên làm gì hướng về các thôn dân giải thích đây? Vì lẽ đó, Vân Dật mới có thể ở trong sân mở một khối đất trồng rau, vừa là vì che giấu bên trong không gian sản xuất, cũng là xuất phát từ không gian quá nhỏ cân nhắc.

Từ trong không gian lấy ra buổi sáng từ Đại gia nơi đó mang đến một ba lô rau dưa mạ, sau đó Vân Dật nhắc theo ba lô trực tiếp đến buổi sáng chuẩn bị kỹ càng địa trước, bắt đầu loại món ăn.

Buổi sáng sửa tốt địa lũng, trải qua sắp tới một ngày Thái Dương bạo sái sau khi, để bị cái cuộc từ lòng đất đào trên mặt đất diện bùn đất cho sái đến đã biến thành bột phần trạng thái, nhẹ nhàng dùng chân một đá, nguyên bản cũng bởi vì Vân Dật gỗ không rất tinh tế thổ khả lạp, hiện tại lại như là bột mì như thế phần nát tan.

Này địa lũng ở mới vừa đánh thời điểm, còn có một chút lòng đất sâu bị Vân Dật bốc lên tới, mà lúc này trải qua hơn nửa ngày bạo sái sau khi, những này ở vừa mới bắt đầu còn không đình gãy dựa sâu đã sớm đã biến thành trùng lậm, làm khô cần nằm ở nơi đó, đã sớm mất đi lượng nước.

Rất là thoả mãn nhìn một chút bạo sái thành quả, Vân Dật liền bắt đầu quơ múa cái cuộc một lần nữa đem bùn đất lần thứ hai phiến một lần, làm lại đem phía dưới cũng là khá là khô ráo bùn đất lật một chút, sau đó ở dùng cái cuộc ấn lại bằng nhau khoảng cách, bào ra từng cái từng cái hố nhỏ, chuẩn bị trông món ăn miêu.

Tuy rằng Vân Dật kỹ thuật rất kém cỏi, chạy hố từng cái từng cái khoảng cách chênh lệch không đồng đều, phương vị cũng hơi có sai lệch; nhưng là Vân Dật tốt xấu cũng ý vào hai ngày nay bị không gian điều dưỡng tốt hơn rất nhiều tuổi trẻ thân thể, vẫn cứ ở thời gian rất ngắn liền bào ra đầy đủ đem hết thấy rau dưa gieo xuống hố nhỏ, sau đó bắt đầu loại lên món ăn đến khó có thể thuần phục nữ nô: mẹ người tiêu cuồng thế.

Cà bán chuyển mười lăm khóa, gần như đủ ăn; cây ớt bán chuyển ba mươi viên, hiện tại ăn xong có sái trên sau khi mùa đông ăn cũng được rồi; cà chua một chuyển mười tám viên, cũng đầy đủ chính mình xuất hiện ăn thêm vào sốt cà chua; rau họ bán chuyển, cụ thể số lượng không biết, thể nhưng cũng đủ bình thường ăn; măng tây non nửa chuyển, cũng là đủ ăn.

Ngoại trừ trở lên những này rau dưa ở ngoài, Vân Dật còn loại một chút khá là không thường ăn rau dưa, quyền khi (làm) ném món ăn cùng luyện tập;; những này rau dưa ở Vân Dật khối này tới gần sân góc Tây Nam đất trồng rau bên trong chiếm tám phần mười trở lên địa phương; còn mặt khác hai phần mười đất trồng rau, là Vân Dật giữ lại sau đó nhìn thấy có cái gì chính mình phát hiện mới món ăn, giữ lại địa phương đây.

Ngoại trừ những thức ăn này ở ngoài, Vân Dật còn ở đất trồng rau tới gần bên trong đem tường vây địa phương, trồng mấy viên dưa chuột, dây mướp, đậu giác các loại (chờ) cần dần bãi rau dưa, vừa vặn có thể mượn ly ba để rau dưa chính mình leo lên, tình chính mình ở dần bãi.

Loại xong món ăn sau khi, Thái Dương đã vòng qua vừa nãy ngọn núi nhỏ kia phong, đến phía đằng tây vị trí, một lần nữa đưa nó ám áp cùng ánh sáng chiếu rọi hướng về đại địa; chỉ là, giờ khắc này ánh mặt trời cũng không còn giờ ngọ độc ác, trở nên ám áp nhu hòa rất nhiều.

Đứng lên giảm bớt một thoáng bởi vì đều là khom người, mà có điểm eo thống lưng, Vân Dật chung quanh tỉ mỉ nhìn rất lâu, xác nhận không có ai chú ý tới mình động tĩnh của nơi này sau khi, liền làm bộ nhắc theo thùng nước, từ tới gần nhà bếp nơi đó ép giếng nước nơi đó ép khắp một thùng nước, sau đó ngón tay hướng về bên trong thùng chạy xe không thủy, bắt đầu đục vừa gieo xuống món ăn miêu.

Đội xong thủy thời điểm, Thái Dương đã rơi xuống sơn sau lưng đi tới, thói quen mặt trời lặn mà tức thôn dân, cũng đã trở lại trong thôn, từng nhà ông khói cũng bắt đầu bốc lên khói bếp.

Làng cũng âm ỉ lên, mấy người mặc áo lót, quần soóc bé trai, một thân bùn đất ở trên đường chơi té ngã, tình cờ ai thắng, vậy xem chống đỡ một phương tiểu hài nhưng là một trận hoan hô, còn bên kia cũng hoàn toàn không nào, sáng khoái thay đổi người kế tục tiến hành.

Tọa ở trong viện, Vân Dật ngời xã này thôn khói bếp, nghe này huyền não động đến giọng trẻ con, một loại mạc danh yên tĩnh làm cho hấn say mê trong đó. Đại âm thanh ở cửa viện vang lên.

"Thức thức, ăn cơm cơ chứ?" Giữa lúc Vân Dật say mê thời điểm, Đại âm thanh ở cửa viện vang lên.

Xoay người nhìn lại, Đại yêu kiều cười khẽ đứng ở tiểu viện cửa, yên tĩnh nhìn mình.

Bạn đang đọc truyện *Son Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Không gian mở rộng

Ngày hôm nay Đại mặc vào (đám qua) một cái rất có nông thôn đặc sắc quần áo, chính là điện ảnh trên Dân quốc thời kì loại kia thiếu nữ xuyên nát tan hoa quyền quần áo vải sống lại gia tộc sinh ra chương mới nhất.

Mặc dù nói bộ y phục này lưu hành niên đại khoảng cách cái thời đại này có chút xa xôi, nhưng là Vân Dật vẫn cứ cảm thấy cái này cất quần áo rất hợp thể y phục mặc ở trên người nàng rất thích hợp, không chỉ có thể hiện ngoại trừ Đại Linh Lung lồi thẩu vốc người, còn đem Đại trên người loại kia điền viên nông gia nữ khí tức cho tôn lên vô cùng hoàn mỹ.

"Thúc thúc, ăn cơm tối đây!" Nhìn thấy Vân Dật lần thứ hai dùng tới thứ loại kia thường thức mắt quang nhìn mình, tuy rằng Đại trong lòng có chút thẹn thùng, nhưng đối với Vân Dật không có cái gì ác cảm, ; bởi vì nàng từ Vân Dật trong đôi mắt, nhìn thấy chỉ có thuần túy thường thức, mà không có cái khác gây rối dục vọng.

"Hừm, chúng ta đi thôi." Quay về Đại khẽ mỉm cười, Vân Dật nhẹ nhàng hướng đi cửa lớn, đi theo xoay người ở mặt trước Đại hướng về nàng gia đi đến.

Trên đường, hai người vẫn như cũ là vừa nói vừa cười, trò chuyện các loại cảm thấy hứng thú đề tài; vừa có Đại hướng về Vân Dật giới thiệu chung quanh đây mười dặm tám hương truyền thống cùng tập tục, lại có Vân Dật nói cho Đại đô thị bên trong tình cảnh, cùng với Vân Dật đi qua những kia phong cảnh danh thắng.

... ..

Lúc ăn cơm tối, Vân Dật uyển chuyển hướng về Đại cha mẹ nói ra sau này mình không ở hẳn gia chuyện ăn cơm tình, đồng thời đang nhìn đến Đại cha mẹ không rõ, nghi hoặc về mặt sau, Vân Dật đưa ra mình đã an gia, hẳn là nổ súng làm cơm giải thích sau khi, mới thu được Đại cha mẹ miễn cưỡng đồng ý.

Đối với Vân Dật sau đó không ở đến nhà mình ăn cơm, Đại một nhà có chút thất vọng; đối với Vân Dật, cả nhà bọn họ có đặc biệt hảo cảm, trừ người miền núi nhiệt tình hiếu khách bản chất ở ngoài, còn có bởi vì đối với Vân Dật có thể vì bảo vệ nhỏ yếu, mà có can đảm cùng vùng này hung danh tối thịnh hôi sơn cầu đối lập dũng cảm hành vi, để Đại một nhà rất là mà cảm thấy bội phục.

Mà trước mắt nếu Vân Dật muốn chính mình mở hóa, bọn họ tuy rằng không muốn, cũng chỉ có thể đồng ý.

Vì để cho Vân Dật ở chính mình lần thứ nhất làm cơm thời điểm sẽ không xảy ra vấn đề gì, bọn họ ở cố ý đưa cho Vân Dật một ít bộ đồ ăn sau, còn có ý yêu cầu lớn hơn ở Vân Dật làm cơm thời điểm đi hỗ trợ, để Vân Dật làm cơm có thể ăn.

Sau khi ăn cơm tối xong, Vân Dật cảm Đại cha mẹ biếu tặng cho một ít bộ đồ ăn, chậm rãi hướng về tiểu viện của mình đi tới; dọc theo đường đi thỉnh thoảng có mấy cái trong thôn ngoan đồng ở trên đường chạy tới chạy lui, cái kia hồn nhiên tiếng cười, để Vân Dật cảm thấy loại này nông thôn sinh hoạt mới là Trung Quốc ưu mỹ nhất văn hóa sinh hoạt một trong.

Về đến nhà thả xuống bộ đồ ăn sau, Vân Dật liền mau mau đến xem chính mình gieo xuống rau dưa.

"Này,, tương phản thật to lớn!" Vân Dật nhìn mình rút không gian thủy rau dưa, kinh hi dị thường nói.

Ở đất trồng rau bên trong, chỉ thấy Vân Dật lúc trước rút không gian thủy món ăn miêu, lúc này cũng đã mở rộng ra cảnh lá, mà cả khóa món ăn miêu màu sắc cũng là loại kia màu bích lục, thật giống như là vẫn ở sinh trường giống như vậy, có vẻ sinh cơ bừng bừng, khỏe mạnh dị thường.

Mà trái lại những kia cố ý chỉ là rút phổ thông thủy món ăn miêu, cảnh lá vẫn là cùng mới vừa gieo xuống thời điểm không hề khác gì nhau, đều vẫn là mang theo một chút uế oải đáng ghét; màu sắc cũng có chút nhĩ ố vàng, có vẻ uế oải, gầy yếu không thể tả.

Nhắc theo thùng nước, Vân Dật lần thứ hai ẩn lại lần trước phương thức đem món ăn miêu rút một lần thủy, hơn nữa ở đội không gian thủy thời điểm Vân Dật còn cố ý rút cái thẩu thẩu, lấy hy vọng những thức ăn này miêu có thể cấp tốc lớn lên, để cho mình nhanh chóng ăn được chính mình loại rau dưa.

Tưới nước sau khi hoàn thành, ở ngoài thôn rừng cây nhỏ tản bộ sau khi trở lại, thời gian đã là hơn tám giờ tối, tạm thời còn không có gì giải trí hạng mục Vân Dật tự nhiên là nằm ở trên giường sau, liền tâm thần hơi động, đi vào trong không gian.

"Này, không gian làm sao sẽ biến thành như vậy? ? ?"

Mới vừa vừa mới tiến vào trong không gian, Vân Dật vẫn là ẩn lại trong ngày thường quen thuộc hướng tây qua địa chạy đi đâu đi; chỉ là vừa vừa cất bước, Vân Dật liền cảm thấy không gian bỗng nhiên trở nên hơi kỳ quái, hẳn dừng bước lại vô cùng kinh ngạc vừa nhìn, lúc này mới phát hiện không gian dĩ nhiên biến thành lớn hơn.

Nguyên lai toàn bộ không gian chỉ có không tới một trăm mét vuông to nhỏ, trong đó Tiểu Tuyên tri không tính rõ ràng chiếm chín mét vuông chiếm một phần mười, mà loại dưa hấu ba mươi mét vuông nhưng là rất rõ ràng chiếm diện tích chung một phần ba.

Nhưng là trước mắt, Tiểu Tuyên tri diện tích rõ ràng là mở rộng đến ước chừng hơn ba mươi mét vuông đáng vẽ, nhưng là nhưng vẫn cứ chỉ có thể chiếm đến diện tích chung một phần mười; mà cái kia mảnh nguyên lai chiếm được diện tích chung một phần ba dưa hấu địa, nhưng là rất rõ ràng chỉ chiếm được diện tích chung một phần mười.

Biến hóa như thế, để Vân Dật rất rõ ràng tính toán ra, này không gian diện tích ước chừng khuếch đại ra gấp ba khoảng chừng : trái phải! ! !

Nhìn thấy không gian khuếch đại ra gấp ba diện tích, Vân Dật trong lòng rất là vui vẻ, bởi vì không gian khoáng sau khi lớn lên, rất nhiều nguyên bản giới hạn ở không gian diện tích thực vật là có thể loại ở trong không gian.

Tỷ như trong sân cây đào, bởi vì nguyên lai một viên cây đào liền chiếm trên mười mấy mét vuông địa phương, lấy nguyên lai không gian tổng cộng mới một trăm mét vuông không tới đáng vẽ, tự nhiên là không nỡ lòng bỏ loại; mà hiện tại, không gian diện tích tăng cường đến ba trăm mét vuông, quyết tâm thiếu loại điểm những thứ đồ khác, cây đào này tự nhiên là có thể loại.

Nghĩ đến quá sau một thời gian ngắn liền có thể đem cây đào cấy ghép đi vào, Vân Dật trong lòng rất là vui vẻ, hẳn không ngừng mà đang khuếch đại diện tích sau trong không gian đi tới đi lui, tính toán làm sao sắp xếp không gian lợi dụng diện tích.

Rất hưng phấn Vân Dật đến thăm tính toán không gian diện tích sắp xếp, cho tới đã quên xem dưới chân tình huống, không cẩn thận liền một cước đạp ở trồng dưa hấu cây non trên; này một cước đạp ở dưa hấu cây non trên, mới để cho Vân Dật chú ý tới dưới chân dưa hấu cây non.

"Ngạch, này dưa hấu dĩ nhiên nở hoa rồi!" Nhìn dưới chân dưa hấu ương trên, nở rộ mấy đóa hoa nhí, để Vân Dật mừng rỡ không thôi

...

Sáng sớm hơn năm giờ thời điểm, Vân Dật trước sau như một ở ngoài sân rừng cây nhỏ chim nhỏ ca xướng trong tiếng tĩnh lại, sau đó mặc quần áo ra ngoài tản bộ, ở bên ngoài đi dạo một vòng sau khi trở về đến tiểu viện của mình.

Thoáng hoạt động hạ thân thể sau, Vân Dật liền đi kiểm tra chính mình ngày hôm qua đội xong thủy cây ăn quả, quả nhiên hẳn phát hiện những này cây ăn quả nổi lên rất biến hóa lớn.

Nguyên bản những này thụ lĩnh so sánh lão, đều có bình thường khô héo hiện tượng; nhưng là đi ngang qua tới hôm qua không gian nước suối đức sau khi, những này cây ăn quả dĩ nhiên như kỳ tích lần thứ hai khôi phục dồi dào sức sống, rất nhiều cành lá ít ỏi trên nhánh cây lại bắt đầu mọc ra tân chồi non; rất nhiều khô héo vỏ cây chỗ một lần nữa phân thân, tràn ngập lượng nước.

Một ít làm tế, hơn nữa nhìn giống như nhanh khô héo cây nhỏ cành, cũng lần nữa khôi phục xanh đậm, nhìn đáng đáp rất nhanh cũng sẽ mọc ra lá cây, thậm chí là nở hoa.

Nhìn những này trong sân một lần nữa toả ra sức sống cây ăn quả, Vân Dật vui vẻ bên dưới lần thứ hai từ tạp vật bên trong lấy ra thùng nước, ân cần vì là cây ăn quả cùng rau dưa đức không gian thủy, làm cho trái cây kia thụ cùng rau dưa nhanh chóng nở hoa kết quả, để cho mình sớm một chút ăn được chính mình thành quả lao động.

Đội xong thủy sau, không có chuyện gì làm Vân Dật ở trong sân chuyển động, có chút tẻ nhạt hẳn liền quyết định lên núi đi chơi, nhìn nơi này phong cảnh, thuận tiện nói không chắc có thể chuẩn bị thuần thiên nhiên món ăn dân dã, khai dưới chính mình.

Đi vào tây tạp vật bên trong tìm một chút như là Khai Sơn đao, ba lô loại hình đồ vật, cộng thêm chính mình đến sơn thôn nhỏ thì công lấy ba lô, đơn giản lần thứ hai nắm một chút công cụ cùng dã ngoại đồ dùng sau, liền võ trang đầy đủ vào núi

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Vào núi

- hơn bảy giờ sáng sớm trên núi, sương mù tuy rằng tản đi, nhưng là vẫn cứ có một ít lưu lại ở giữa núi rừng, để núi rừng bên trong thỉnh thoảng mơ mơ hồ hồ, mơ mơ hồ hồ; mà giữa núi rừng bởi vì sương mù mà có vẻ ướt nhẹp hơi nước, rất nhanh sẽ để Vân Dật y phục trên người bị ướt nhẹp bức hớn khế ước: tổng giám đốc thất sủng tân nương chương mới nhất.

Cồng lầy cũng không thoải mái lên bao, Vân Dật đi nhưng rất dễ dàng, này đều muốn quy công cho không gian quãng thời gian này tới nay đối với Vân Dật thân thể điều dưỡng, để Vân Dật bò lên sơn đạo đến không lại giống như vừa tới thời điểm như vậy lao lực.

Đi ước chừng hơn nửa giờ hậu, con đường phía trước hay là bởi vì rất ít người dẫm đạp duyên cớ, bị một ít dây leo che kín.

Nhìn thấy những này dây leo Vân Dật từ bị trong bao lấy ra đã sớm chuẩn bị kỹ càng Khai Sơn đao, một bên quơ múa đem những này dây leo chém đứt, một bên dọc theo sơn đạo chậm rãi đi lên.

"Uych lằng! !" Ngay khi Vân Dật ra sức quơ múa Khai Sơn đao thời điểm, đột nhiên một bóng người từ Vân Dật phía trước chỗ không xa hướng về tà phía trên bay lên tới, lập tức bóng đen kia truyền đến vài tiếng gà rừng tiếng kêu, nguyên lai dĩ nhiên là một con chim trĩ.

"Khá lắm, nơi này đều có chim trĩ, ở trong đó động vật chẳng phải là càng nhiều đây?" Nhìn thấy này con chim trĩ thời điểm, Vân Dật nhất thời muốn từ bản thân vào núi mục đích, lập tức dừng rất nhanh tốc độ bỏ rơi ba lô, từ bên trong móc ra chông sắt sẵn sẵn nổ, nhanh chóng lấp ráp lên xuyên qua thời không đến yêu người TXT download.

Này sẵn sẵn nổ chỉ có không tới dài 60 cm, tầm sát thương ước chừng khoảng bảy mươi mét, lực xuyên thấu cũng không tới, có thể ở năm mươi mét khoảng cách bên trong bắn thủng một centimet hậu sau từng tấm ván gỗ; nói đến, cái này sẵn sẵn nổ vẫn là Vân Dật ở lúc trước quyết định quá sơn thôn sinh hoạt trước đó, cố ý bỏ ra đây đủ ba ngàn đại dương mới từ trên chợ đen mua được thứ tốt.

Lấp ráp tốt sẵn sẵn nổ trang thượng mũi tên sau khi, Vân Dật lần thứ hai đem ba lô vác lên, sau đó một bên dùng hữu tay cầm sẵn sẵn nổ, một bên dùng tay trái có một thoáng không một thoáng cầm lái lộ, tâm tư toàn bộ đặt ở hai bên động tĩnh bên trên, làm tốt bất cứ lúc nào xạ kích chuẩn bị.

"Uych lằng! !" Ngay khi Vân Dật lưu tâm chung quanh động tĩnh thời điểm, một con ở trong bụi cỏ gà rừng lần thứ hai bị Vân Dật khai sơn lộ âm thanh kinh động, lập tức liền quơ múa cánh mắt công sức ở này sáng sớm hơi nước rất nặng trong hoàn cảnh bay lên.

"Vèo!" Ngay khi gà rừng lao lực quơ múa cánh vừa phi không được cao hai mét thời điểm, Vân Dật đã thuận thể ném mắt trong tay trái Khai Sơn đao, mà tay phải nhưng là cấp tốc đem bung lên sẵn sẵn nổ, sau đó tay trái nhưng là thuận thể nắm chặt sẵn sẵn nổ, trong nháy mắt khóa chặt tốc độ phi hành chậm chậm gà rừng sau khi, quả đoán chụp xuống bóp cò có sủng!

Bóp cò sủng trong nháy mắt, cái kia chỉ nhanh như chớp giật mũi tên xẹt qua một vết bóng đen, trực tiếp bắn trúng gà rừng, lập tức gà rừng 'Lạc a, lạc a' trong tiếng kêu gào thê thảm, gà rừng thẳng tắp hướng về trên đất rơi xuống.

Theo gà rừng rơi xuống đất, Vân Dật cánh tay phải thả ra sẵn sẵn nổ sau khi nhẹ nhàng vung một cái, liền đem ba lô vung ra trên đất, sau đó hất một bên từ bên hông mũi tên trong hộp rút ra một mũi tên đặt tại sẵn sẵn nổ trên, một bên cấp tốc hướng về gà rừng rơi rụng địa điểm chạy tới.

"Ha, không nghĩ tới này con chim trĩ vẫn rất phi, ngày hôm nay thực sự là gặp may mắn a." Vọt qua che ở trước mặt thật cao thảo sau, Vân Dật liếc mắt liền thấy thấy con kia bị chính mình bắn trúng gà rừng, giờ khắc này nó chính lao lực trên đất chạy trốn, chỉ là con kia mũi tên tuy rằng không có bắn trúng chỗ yếu của nó vị trí, nhưng là nhưng bắn trúng cánh của nó, để nó ở bốn lúc đi rất khó chạy trốn nhanh.

Nhìn con này mọc ra sắc hoa lông chim chim trĩ ở bụi cây từ giữa chui tới chui lui, Vân Dật cũng lười cùng nó chơi truy đuổi game, trực tiếp dùng vừa này trên hào huyền sẵn sẵn nổ một mũi tên ở trên người nó thiết cái đối với xuyên, trực tiếp trúng tim trái tim của nó vị trí, để nó triệt để 'Ngủ yên'.

"Ngày hôm nay lần thứ nhất ra tay liền thu được tốt như vậy thành tựu, là cái điểm tốt, nói không chắc ngày hôm nay còn có càng tốt hơn tin tức chờ đây." Vui vẻ nhắc lên này con đầy đủ bảy nặng bốn, năm cân gà rừng, Vân Dật trở lại chính mình thả ba lô cùng Khai Sơn đao địa phương, sau đó dựa vào phán đoán của mình trực tiếp tìm tới dòng suối nhỏ vị trí, tay chân vụng về bắt đầu thu thập này con chim trĩ.

Rút mao, mổ bụng, phá đồ, đem kê trong bụng một đám sự vật toàn bộ dọn dẹp sạch sẽ sau, Vân Dật đem còn dư lại một nửa phân lượng chim trĩ ở khô trong nước giặt sạch sạch sành sanh, sau đó bắt đầu chuẩn bị đem này mang theo tơ máu chim trĩ làm thành mỹ vị ngon miệng gọi hoa kê trí mạng hôn nhân: nữ nhân, người chỉ là quần cò.

Gọi hoa kê cách làm rất đơn giản, Vân Dật cũng từ trên ti vi từng thấy chuyên môn đối với gọi hoa kê cách làm tiết mục, khi đó Vân Dật nhìn thấy cái kia kỳ tiết mục thời điểm, liền lòng ngứa ngáy muốn làm gọi hoa kê; chỉ là giới hạn ở khi đó hoàn cảnh, không có cơ hội, mà trước mắt ở trong núi lớn này trong rừng cây, rốt cục có thể tròn chính mình mộng.

Hái được vài miếng đại đại lá cây từ, đem rửa sạch chim trĩ đặt ở trên lá cây, sau đó trên đất bắt đầu đào một cái thâm ba mươi centimet hố đất, từ trong túi đeo lưng lấy ra chính mình đã sớm chuẩn bị kỹ càng đồ gia vị, đều đều rơi tại kê trong bụng cùng bên ngoài, sau đó ở đem chim trĩ dùng không gian Tây Qua Diệt từ tầng tầng bao vây tốt sau, lại dùng vừa này đào bùn thoa mỏng manh một tầng, bỏ vào hố đất bên trong.

Điền trên một tầng mỏng manh bùn đất sau khi, Vân Dật đem tìm đến cây khô cành chông ở bên trên, sau đó lợi dụng còn dẫn đốt cành cây; rất nhanh, một đồng lửa ở này suối nước một bên hùng hực bắt đầu cháy rừng rực.

Mặc dù là ở này suối nước vừa dùng hỏa, nhưng là Vân Dật cũng không nhớ làm tốt phòng bị biện pháp, hấn sớm đã đem đồng lửa phụ cận ba mét địa phương toàn bộ dọn dẹp sạch sẽ, hơn nữa còn cố ý lấy lướt nước đem mặt đất ướt nhẹp, để ngừa bị cháy.

Nhìn này đồng lửa đã lên, Vân Dật liền từ trong túi đeo lưng nhảy ra chính mình mang đến giản dị vớt công cụ, bắt đầu nắm bắt lên ngư.

Sáng sớm dòng suối nhỏ thủy có chút lương, Vân Dật cảm lưới đánh cá ở bên dòng suối nhỏ bận việc sau một lúc lâu cũng không có bắt được một con cá, điều này làm cho hắn không chỉ có trong lòng rất là phiền muộn; mắt thấy cái kia đồng lửa đều đốt gần một nửa, nhưng là chính mình tính toán cá nướng vẫn không có cái bóng.

Cân nhắc một lúc sau, Vân Dật bỗng nhiên chính là trong đầu linh quang lóe lên, lập tức liền cẩn thận cầm lưới cá ngồi xổm suối nước bên cạnh, sau đó hắn đánh ra trong không gian suối nước, không chừa không gian nước suối chậm rãi hướng về dòng suối nhỏ bên trong thủy.

Vân Dật dự định là lợi dụng không gian nước suối đối với con cá sức hấp dẫn, mà để con cá tuần không gian nước suối đầu nguồn đến, như vậy chính mình liền có thể bị bắt được con cá.

Đúng như dự đoán, Vân Dật bên này mới mở ra không gian một lúc, liền nhìn thấy mấy cái đen sì lưng ở suối nước bên trong hướng về phía bên mình nhanh chóng bơi tới, Vân Dật đại hi sau khi nhưng là cẩn thận từng li từng tí một thả xuống vòng, sau đó tay đặt ở trong lưới chờ ngư tự động tới cửa.

Cái kia mấy cái hắc lưng ngư hầu như là liền do dự đều không có, theo Vân Dật ngón tay chảy xuống đi q nước suối liền mãnh nhào tới, mà Vân Dật nhưng là ở mấy cái cá lớn nhào lên trong nháy mắt, đột nhiên lập tức thu hồi vòng, đem mấy cái cá lớn thu vào trong lưới.

"Ha ha, không ngờ rằng cái biện pháp này thật sự dễ sử dụng, sau đó muốn ăn ngư liền đơn giản chọn quý tộc học viên duệ giáo thảo." Vân Dật vui vẻ nhìn cái kia mấy cái ở hướng về trong túi 2 gậy giữa cá lớn, ba cái ngư gộp lại có tới mười cân nhiều, chính mình căn bản là ăn không hết.

Xem trong tay ngư, Vân Dật cân nhắc một thoáng sau, liền đem trong đó hai cái to lớn nhất ném vào trong không gian, tròn bộn họ hướng về tiến vào không gian suối nước giấc mơ, sau đó hắn nắm lên cái kia ước chừng không tới hai cân ít nhất ngư, nhanh chóng mở bụng phá đồ, đi lần rửa sạch sau khi, mụm ra bản thân sớm đặt ở trong không gian chuẩn bị kỹ càng cá nướng công cụ, đem này trải qua xử lý sau khi còn dư lại một cân khoảng chừng : trái phải ngư xuyên vào diện, hơn nữa chút hương liệu sau đó dựa vào còn thiếu đốt đồng lửa khảo lên ngư.

Thịt cá không giống với thịt gà cùng thịt heo các loại (chò) nuôi trong nhà loại cỡ lớn động vật nhục, thịt cá bởi vì cấu tạo bằng thịt đặc tính mà làm cho không kiên nhẫn hỏa, rất nhanh sẽ có thể nướng chín, mà Vân Dật trong tay con cá này ở đồng lửa vẫn không có thiếu xong cũng đã nướng chín.

Nghe con cá này tỏa ra nồng đậm mùi thơm, Vân Dật không lo được con cá này còn tản ra nhiệt độ cao tình huống, vội vã không nhịn nổi liền từ bên cạnh kéo xuống một con cá nhục nhét vào trong miệng, Đại tước lên.

Ăn một miếng sau, Vân Dật miệng đầy sinh tân bên dưới ăn càng nhanh hơn, rất nhanh này bị Vân Dật khảo thơm ngát ngư liền bị Vân Dật ăn cái bụng, mà lúc này đồng lửa vừa mới mới vừa tắt.

Ăn xong ngư sau khi, Vân Dật cái bụng mới bắt quá là vừa có cảm giác, vẫn không có cảm thấy đến bão; một cái xử lý sau khi không tới một cân ngư, đi ngang qua hỏa khảo sau khi lần thứ hai co lại,, sức hỏa, còn dư lại bán cân không tới phân lượng, ăn không đủ no là bình thường. .

Lần thứ hai xem xét thu chôn chìm trĩ đồng lửa, lúc này hỏa diễm đã sớm dập tắt, chỉ còn dư lại thiếu xong còn lại than củi còn đang bốc lên yếu ớt ánh lửa, phỏng chừng còn phải chờ một lát mới được.

Nhìn thấy gọi hoa kê còn phải chờ một lát mới có thể ăn, Vân Dật là sẽ không lãng phí thời gian, hắn cầm lấy đến vừa nãy dùng qua lưới đánh cá sau, liền lần thứ hai dùng vừa nãy cái kia biện pháp nắm lên ngư.

Nhờ vào lần này Vân Dật có kinh nghiệm, vì lẽ đó hắn thả dòng nước đặc biệt lớn, hy vọng có thể một lần hấp dẫn rất nhiều ngư đến đây.

Vừa nhường bắt quá bốn năm phút, bỗng nhiên Vân Dật liền chú ý tới một đoàn đen sì lưng từ hạ du dâng lên trên, dày đặc trình độ để con suối nhỏ này hầu như đều bị con cá cho chật ních.

Nhìn những này ngư, Vân Dật đầu tiên là kinh ngạc một thoáng, lập tức vui vẻ vội vã chuẩn bị kỹ càng, chờ này quần ngư vừa qua đến liền lợi dụng không gian thu lấy năng lực, trực tiếp đem này quần ngư chuyển đến chính mình trong không gian.

Gần rồi, gần hơn, bầy cá tới om om khoảng cách Vân Dật khoảng cách từ ba mươi mét rất nhanh sẽ súc đến ba mét, mà Vân Dật lúc này cũng đánh ra không gian, chuẩn bị một chút từ đem con cá thu sạch tiến vào suối nước bên trong.

Chương 9: Sơn trên mỹ vị

Vân Dật một tiếng quát nhẹ, nhất thời liền thấy dòng suối một đoạn này bên trong thủy liên đới con cá, bỗng nhiên biến mất, để lưu động dòng suối nhỏ dĩ nhiên xuất hiện dòng nước đứt gãy.

Lắc mình tiến vào không gian sau, Vân Dật thẳng đến suối nước mà đi, sau đó ở trong ao nước nhìn thấy làm mình kinh hãi một màn: suối nước bên trong mấy trăm điều cái đầu đều ở hai mươi centimet trở lên con cá lộ ra đen sì lưng, ở trong ao nước vui vẻ bơi qua bơi lại, thỉnh thoảng còn có mấy cái cái đầu vượt quá dài một thước tên to xác thô bạo đem tới gần nó ngư chen qua một bên đi.

"Những này ngư phóng chừng làm sao cũng có cái hơn 100 cân, nhưng là đủ mình và Đại trong nhà ăn." Nhìn những này ngư, Vân Dật trong lòng rất là vui vẻ, rốt cục có thể đưa cho Đại gia đồ vật, không cần ở giống như trước như thế để trong lòng mình đều là bản khoản.

Mặc dù nói, Đại cha mẹ cũng không nhất định đồ chính mình báo lại, nhưng là Vân Dật nhưng là phi thường muốn báo đáp bọn họ như vậy người tốt.

"Ân ân, buổi tối muộn này mấy cái cái đầu đều ngư khai đao ba;" đứng ở suối nước vừa nhìn một lúc, Vân Dật đem mục tiêu tọa ổn định ở cái kia mấy cái thân dài đều vượt quá dài một thước cá lớn trên người, chuẩn bị đưa chúng nó đưa cho Đại gia.

"Ừ, dưa hấu nở hoa nhiều như vậy!" Xem xong tuyền trong ao ngư sau, Vân Dật thuận thế nhìn một chút cái kia một mảnh mọc dũ thấy dồi dào dưa hấu cây non, hiện tại dưa hấu cây non dung mạo rất được, độ dài đã đạt đến bảy, tám mét, phiến lá to nhỏ cùng độ dày cũng đủ sức cầm cự dưa hấu cây non hướng tây qua cung cấp chất dinh dưỡng, phóng chừng chẳng bao lâu nữa liền muốn hoa rơi kết quả.

Nhìn thấy dưa hấu cây non mọc, Vân Dật rất là thoải mái gật gật đầu, đang chuẩn bị vì là dưa hấu cây non lần thứ hai tưới nước thời điểm, lập tức nhưng là nghĩ tới chính mình ở không gian bên ngoài còn cùng một con gọi hoa kê không có ăn; liền hấn vội vả lắc mình ra không gian, bốn phía nhìn một chút không có ai chú ý sau, liền vội vội chạy đến đồng lúa nơi đó.

Lúc này trải qua thời gian dài như vậy trì hoãn, trên đồng lúa mình hóa đã sớm dập tắt, mà lửa than cũng đã chỉ còn dư lại tro tàn; nhìn thấy không còn cái gì nhiệt độ, Vân Dật nhẹ nhàng dùng ăn mặc lên hài chân đem tro tàn đá đến tới gần dòng suối nhỏ một bên, sau đó dùng bên người mang theo dao nhỏ đào ra chôn dưới đất gọi hoa kê.

Dùng bùn bao lấy gọi hoa kê đoàn, từ bên ngoài xem đã trở thành một cái khô cạn nề đoàn, còn liêu lĩnh hùng hực nhiệt khí.

Không dám dùng tay đi lấy, Vân Dật nhẹ nhàng dùng dao nhỏ đem nề đoàn gỗ mở, lập tức bên trong bị bao vây chặt chẽ lá cây gọi hoa kê lộ ra, kê thân bóng loáng trắng trạch, mang theo lá cây mùi thơm ngát mùi thơm, từ cái kia chỗ vỡ nơi lao ra, khiến người ta thêm nhỏ dãi.

Người thấy mùi vị này Vân Dật cũng không nhịn được nữa trong lòng mình thêm trùng, lúc này không để ý này còn năng người nề đoàn nhiệt độ, dùng tay cầm lên sau lập tức ba lạng dưới gỗ đi toàn bộ bùn, lộ ra bên trong dùng lá cây bao vây lấy gọi hoa kê trở thành ba phong thủy môn sau khi.

Kéo xuống đã sớm thay đổi dáng vẻ lá cây, lộ ra bên trong hiện ra bóng loáng thịt gà, Vân Dật liền vội vàng đem một cái kê bắt đuôi cho kéo xuống, sau đó không để ý năng người nhiệt khí miệng lớn cắn xé kê bắt đuôi. . .

"Thật là thơm, không hổ là Trung Quốc món ăn nổi tiếng!"

Ăn đi Đại nửa con gà Vân Dật, thoải mái vỗ chính mình no đến mức nở cái bụng, cảm giác mình làm này con gọi hoa kê thực sự là ăn quá ngon.

Không chỉ có là bởi vì cái này gọi là hoa kê nguyên bản hương vị, càng là bởi ở điều chế đồ gia vị thời điểm Vân Dật dùng trong không gian nước suối, còn có không gian dưa hấu lá cây; hai cường liên hợp lại, mới để cho cái này gọi là hoa kê mùi vị là như vậy tốt.

Nhìn một chút còn lại tiểu nửa con gà, Vân Dật suy nghĩ một chút sau, dùng còn lại Tây Qua Diệp tử gói kỹ sau khi liền phóng tới bên trong không gian, giữ lại buổi tối coi như ăn cơm, liền không cần Đại đang giúp đỡ làm cơm.

Nho nhỏ thoải mái một thoáng sau, Vân Dật bắt đầu thu thập xong trên đất đồ vật, kế tục hướng về núi rừng nơi sâu xa xuất phát, chuẩn bị nhiều đánh vài con món ăn dân dã, vừa là chính mình ăn, cũng là đưa cho Đại trong nhà vài con.

Xuất phát sau hai giờ, Vân Dật vẫn không có thể ở ba mươi mét ở cự ly gần thấy một con chim trĩ.

Hắn dọc theo đường đi mỗi lần thấy chim trĩ, gần nhất một con phóng chừng cũng đến ở năm mươi mét có hơn, nhìn ra vẫn là một con gà con.

Điều này làm cho Vân Dật phiền muộn hồng rồi, hắn không hiểu tại sao chính mình liền không nhìn thấy một con cách đến gần chim trĩ, mãi đến tận có lần hắn thấy một cái bởi vì thụ quá dày đặc, mà không có trường thảo lộ thì, hắn mới ở không tới ba mươi mét khoảng cách trên nhìn thấy một con chim trĩ.

Cho đến lúc này, hắn mới rõ ràng là nhân vì chính mình Khai Sơn đao âm thanh quá to lớn, cho tới để những này chim trĩ rất sớm liền nghe đến động tĩnh, mà giương cánh bay đi.

Cho tới sáng sớm con kia, phóng chừng là bởi vì khi đó lá cây là cái nào nước sương lớn, mà để thanh âm này tiểu nhân : nhỏ bé duyên cớ.

Tuy rằng Vân Dật không có cách nào giải quyết âm thanh Đại vấn đề, nhưng là thông minh hắn nhưng rất nhanh sẽ nghĩ đến một biện pháp hay, vậy thì là dùng trong không gian nước suối đến dụ dỗ con mới.

Suy tư một chút hành động của mình phương án sau, Vân Dật ở bắt được con mồi động lực dưới, rất nhanh sẽ chọn lựa một mảnh địa thế khá là rộng rãi địa phương, sau đó dọc theo mảnh đất trống này bắt đầu đem bên trong không gian nước suối không cần tiền giống như tát ở trên mặt đất.

Tính toán đem này một mảnh trên đất trống tát nước suối không thiếu, Vân Dật liền đem chính mình trên người gì đó ngoại trừ săn bắn nỗ cùng mũi tên ở ngoài, toàn bộ ném vào không gian; sau đó, hắn liền lặng lẽ mai phục tại đất trống chu vi một mảnh loại cỡ lớn lùm cây dưới.

Kiên trì đợi một lát sau, ngay khi Vân Dật bắt đầu có chút dễ kích động thời điểm, hắn kiên trì cùng trí tuệ được đền đáp ---- một con thỏ hoang xuất hiện trước nhất ở Vân Dật trong tầm mắt. . .

Đây là một con thỏ trọng ước chừng ở năm cân trên dưới thỏ, nó một thân màu xám da lông, hơn nữa cái kia một đôi cơ linh, cảnh giác con mắt, còn có một đôi liên tục chung quanh thay đổi phương hướng lắng nghe khả nghi âm thanh thật dài lỗ tai, không không phải nói sáng tỏ này con thỏ nhạy bén tính thượng tá truy thê.

Nhạy bén tính cao động vật, thật không tốt đánh, vì lẽ đó Vân Dật bắt đầu nín thở, lặng lẽ cầm trong tay bình quả thực săn bắn nỗ nhắm vào con kia chính góc dáo dác uống không gian nước suối thỏ rừng.

"Lại tới nữa rồi một con chim trĩ!" Giữa lúc Vân Dật khóa chặt mục tiêu, đang chuẩn bị bóp cò súng thời điểm, đột nhiên hắn khóe mắt lóe lên, trong tầm mắt lại xuất hiện một con chim trĩ.

Theo này con chim trĩ tiến vào Vân Dật tầm mắt, Vân Dật vừa nãy chăm chú vào thỏ săn bắn nỗ không thể không cái biến phương hướng, bởi vì chim trĩ mũi vị cùng giá trị muốn vượt quá thỏ.

Khi Vân Dật lần thứ hai cẩn thận từng li từng tí một khóa chặt sau đó con kia chim trĩ thời điểm, để hắn kinh ngạc một màn xuất hiện lần nữa: theo này con chim trĩ hạ xuống, quá vùn vụt không tới một phút, lần thứ hai có hai, ba con chim trĩ vụt sáng cánh 'Uych lảng' hạ xuống này một mảnh trên đất trống, lập tức đều tranh nhau chen lấn trên đất mỡ trên đất không gian nước suối.

Thấy cảnh này Vân Dật nhất thời có điểm lảng vui mừng khôn xiết, sau khi suy nghĩ một chút, liền đem năm con mũi tên xuyên ở trước người trên mặt đất, sau đó nhìn xuống giữa trường gà rừng phân bố vị trí, liền giờ lên săn bắn nỗ.

"Xoạt!" Nhắm vào một con xa xa nhất gà rừng, Vân Dật nhanh chóng bóp cò súng, sau đó không có để ý mũi tên đem con kia gà rừng đóng ở trên mặt đất, lại cấp tốc kéo nỗ thượng huyền bắn cung, đem một con chạy hướng về bụi cỏ gà rừng lại đóng ở trên mặt đất.

Lúc này gà rừng thỏ rừng đều kinh hoảng đứng dậy, chung quanh trốn hướng về bụi cỏ hoặc là bay về phía không trung.

Vân Dật rút ra con thứ ba mũi tên, kéo trên dây cung Tiễn Hậu lại đem một con bắt đầu bay lên gà rừng bắn xuống đến, sau đó đứng dậy chạy đến đất trống bên trong, lần thứ hai kéo trên dây cung tiễn, đem một con đã bay đến thụ đầu cao gà rừng cũng đánh xuống đến! !

"Hô. . Vù vù, luy. . Chết ta rồi." Cuối cùng một con gà rừng rơi xuống đất thời điểm, trải qua này một trận nhanh chóng xạ kích Vân Dật mệt muốn chết rồi, ngồi dưới đất thở hổn hển một lúc lâu khí thô, mới đưa hết thấy gà rừng đều kiếm lên, phóng tới trong không gian.

Nhìn một chút trên đất còn lưu lại rất nhiều không gian nước suối, phỏng chừng đợi lát nữa còn có thể có không bị hoang đại động vật đến đây uống nước, nhưng là Vân Dật đã không có kế tục đánh ý nghĩ; dù sao, một lần đánh quang tát ao bắt cả chuyện ngu xuẩn, Vân Dật còn chưa phải sẽ đi làm

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Ở Đại gia ăn món ăn dân dã

Khi về đến nhà, thời gian đã sớm là một giờ trưa có thêm; lúc này Thái Dương ở trên bầu trời thật cao mang theo, hướng về trên mặt đất tản ra nó nhiệt lượng, làm cho cả đại địa kế tục ở nóng hổi bên trong hơi.

Ngoài thôn rừng cây nhỏ bên trong, ánh mặt trời từ trong rừng cây điểm điểm khe hở bên trong chiếu xuống, làm cho cả rừng cây nhỏ có vẻ là quang ảnh loang lổ; cất bước ở này thật giống là có vô số quang kiếm xuyên qua rừng rậm hành lang, Vân Dật trong lúc mơ hồ có một loại chính mình là cất bước ở hồi ức thời gian hành lang cảm giác.

Ra rừng cây nhỏ, không còn bóng cây che chắn đỉnh đầu nhất thời cảm động một loại khô nóng, tê dại cảm giác, Vân Dật biết đây là ánh mặt trời sái ở da đầu trên nguyên nhân.

Không chịu nổi loại này nhiệt, Vân Dật chạy chậm một trận, sau đó rất nhanh sẽ đến tiểu viện cửa.

Đang chuẩn bị tiến vào tiểu viện, Vân Dật lại phát hiện Đại đang đứng ở tiểu viện tảo thụ dưới nhìn cái gì, chính đưa lưng về phía tiểu viện cửa chỗ.

Xem tới đây Vân Dật vội vàng lùi về phía sau mấy bước, tránh thoát Đại tầm mắt sau, nhìn bốn bề vắng lặng sau sẽ không, Vân Dật mới đưa trong không gian chính mình đánh mấy con gà cùng thỏ rừng lấy ra, để ở trong tay sau lúc này mới ngông nghênh đi vào ngạo quyết thiên hạ chương mới nhất.

"Đại, nhìn cái gì chứ?" Vân Dật đi vào tiểu viện sau, làm bộ có điểm 'Kính hĩ' hỏi.

"Thức thức, người buổi trưa nơi nào đây? Ta đến nhà người thời điểm, không thấy người, còn tưởng rằng người chỉ là đi ra ngoài một lát, nhưng là người hiện tại mới trở về à?" Nghe được Vân Dật âm thanh sau, Đại vội vàng xoay người lại, thấy đúng là Vân Dật sau liền có thể, Đại mới giựt mình hi kêu một tiếng, lập tức nho nhỏ oán giận Vân Dật vài tiếng.

"Xin lỗi Đại, thức thức ở nhà mang theo có chút tè nhạt, vì lẽ đó lên núi đánh điểm món ăn dân dã trở về." Nhìn Đại cái kia mắt ân cần thần, còn có cái kia mặc dù là oán giận oán giận, nhưng là trong lời nói thoái ở ngoài nhưng tiết lộ ra tha thiết lo lắng, Vân Dật hơi kích động cầm trong tay nhắc theo thỏ cùng gà rừng giờ lên đến, nói: "Xem, đây là thức thức trưa hôm nay dùng sẵn bắn nỗ đánh cho, những này đủ chúng ta mỹ mỹ ăn nên làm ra chứ?"

"Nha, thức thức người thật là lợi hại a, đánh như thế nào nhiều như vậy a!" Mãi đến tận Vân Dật cầm trong tay món ăn dân dã giờ lên Đại trước mặt, vẫn quan tâm Vân Dật Đại lúc này mới chú ý tới Vân Dật trong tay nhắc theo vài con phân lượng không nhẹ món ăn dân dã.

"Ha ha, chỉ là ta săn bắn nỗ được, thêm vào này sơn trong rừng con mồi thực sự là nhiều, cho nên mới đánh nhiều như vậy món ăn dân dã." Rất khó chiếm được, đối mặt với Đại khích lệ Vân Dật nho nhỏ khiêm tốn một cái.

"Đi, bắt được trong nhà của người đi thôi, thức thức buổi tối theo nhà người chùi com, có được hay không à?" Câu cuối cùng, Vân Dật làm bộ có vẻ như vô cùng đáng thương đáng vẽ, nhìn đầy mặt tâm tình vui sướng Đại nhọc nhọc nói.

"Hừm, xem ở người như thế đáng thương phần trên, người hãy cùng ăn một bữa đi." Nghe được Vân Dật lần thứ nhất chủ động đến nhà mình ăn com, Đại trong lòng nhảy nhót tình lộ rõ trên mặt; vì lẽ đó bình thường ở mẫu thân giáo dục dưới rất là thực nữ Đại, cũng là khó cùng Vân Dật mở ra một lần vui đùa, cố ý chấp tay sau lưng học lãnh đạo nói chuyện đáng đáp nói.

Nếu buổi tối không cần ở nhà làm com tối, Vân Dật nhắc theo tầng tầng chim trĩ cùng thỏ rừng cùng Đại liền hướng nàng gia đi đến; mà trong nhà môn nhưng là liền đóng lại đều không có, bởi vì Thanh Vân sơn thôn qua nhiều năm như vậy hầu như liền chưa từng xảy ra trộm cướp sự kiện.

Đến Đại trong nhà, Vân Dật chú ý tới còn có một cái hơn bốn mươi tuổi người trung niên, chính ngồi xổm ở dưới mái hiên cùng Đại phụ thân nói chuyện.

"Ồ, tiểu huynh đệ những này gà rừng là từ đâu tới?" Ngồi xổm ở dưới mái hiên nam tử xa lạ chú ý tới đi tới Vân Dật, rất hứng thú nói.

"Ha ha, sáng sớm lên núi, thấy đồ vật nhất thời lòng ngứa ngáy, hay dùng sẵn bắn nỗ bắn vài con." Vân Dật khẽ mỉm cười nói.

"Trời vừa sáng trên đánh nhiều như vậy, tiểu huynh đệ bản lĩnh không sai a." Người này nhìn Vân Dật hơi kinh ngạc, hần vừa nãy nghe Đại phụ thân nói đến Vân Dật sự tình, biết Vân Dật là từ đại thành thị bên trong đến; hần vừa nãy cho rằng Vân Dật là cái tiểu bạch kiểm, không có bản lĩnh gì ức năng thủ kị.

Ai biết này vừa thấy mặt, này Vân Dật đúng là cái tiểu bạch kiểm, hơn nữa còn là thảo cô gái yêu thích tiểu bạch kiểm, nhưng là bản lĩnh này nhưng không thể so những kia lão thợ săn kém.

"Đại huynh đệ, ta giới thiệu cho người, này lão ca là phụ cận Vương gia thôn, gọi Vương Đại Sơn, chuyên môn làm sản vật núi rừng chuyện làm ăn; chúng ta người sống trên núi đồ vật, đều là để Vương lão ca cho chuyển đi ra ngoài, thuận tiện cho các hương thân mang đồ dùng hàng ngày cái gì." Đại phụ thân bị chê cười đứng dậy, cho Vân Dật giới thiệu.

"Há, lão ca là làm món ăn dân dã chuyện làm ăn a." Vân Dật trên mặt không còn nụ cười, nhàn nhạt nhiên điểm phía dưới liền không lên tiếng, trong lòng nhưng đối với cái này xem ra đỉnh phóng khoáng Vương Đại Sơn có cái nhìn; làm gì không được, cần phải làm buồn bán hoang đại động vật sự nghiệp.

Nhìn thấy Vân Dật lạnh nhạt hạ xuống sắc mặt, Vương Đại Sơn không có sinh khí, mà là cười ha ha, quay về Vân Dật nói: "Lão đệ là không phải cảm thấy ta buồn bán hoang đại động vật, là kiểm hắc tâm tiền đây?"

"Nơi nào, khảo sơn cật sơn khảo thủy cật thủy mà!" Vân Dật kể tục hờ hững gạt gù, ngoài miệng nói êm tai, chỉ là xem trên mặt hần vẻ mặt nhưng rõ ràng không phải như vậy.

"Ha ha, đại huynh đệ người nhưng là oan uổng núi lớn lão ca, chúng ta nơi này đã đồ vật rất nhiều, đã sớm thả ra đánh, không giống đại huynh đệ như người nghĩ." Nhìn thấy Vân Dật vẻ mặt vẫn là như vậy, Đại phụ thân cười ha ha, cho Vân Dật giải thích: "Chúng ta nơi này giao thông hẻo lánh, từ bên ngoài muốn đi vào chỉ là đi bộ phải nửa ngày, vì lẽ đó trong ngọn núi đồ vật mặc dù là đánh, cũng bán không được, vì lẽ đó chúng ta những thứ kia có rất nhiều, cần bán không sợ đánh!"

"Ha ha, này ngược lại là ta không nghĩ rõ ràng, hiểu lầm Vương đại ca rồi!" Nghe xong Đại phụ thân một phen giải thích, Vân Dật mới biết mình hiểu lầm nhân gia, liền vội vội vã vã cập xin lỗi.

Ngắm lại cũng là, từ Thanh Sơn thôn nơi này đi tới gần nhất đường cái, mặc dù là tay không đều phải đi nửa ngày; đường núi gấp ghe, một người lại có thêm kính có thể bối bao nhiêu đồ đâu, vì lẽ đó trong ngọn núi đồ vật nhiều đánh không xong; nhiều nhất chính là các thôn dân dưới núi, cạm bẫy đánh ít đồ, chỉ có cá biệt thợ săn già trong nhà cất giấu săn bắn, thương.

Tình huống như vậy, để trong ngọn núi lợn rừng a cái gì trở thành tai, trong thôn đồ vật hàng năm đều bị gieo vạ không ít, nhưng là trong thôn hộ săn bắn đã sớm lớn tuổi, lợn rừng đều rất khó đối phó. . .

Mấy nam nhân nói lời này, Vân Dật đề đến vài con chim trĩ cùng thỏ rừng toàn bộ bị Đại cha mẹ cho mổ bụng phá dỡ, thanh tẩy sạch sẽ, trong đó ngoại trừ chim trĩ cùng thỏ các một con bị đôn lên ở ngoài, còn lại vài con đều bị Đại cha mẹ bị thoáng xoa điểm muối ăn cùng hương liệu sau, treo ở dưới mái hiên phơi khô.

Loại này phơi khô phương pháp rất đơn giản, chính là đem loại kia Đại thỏ điểm hạt căn bản đều đều đồ ở chim trĩ cùng thỏ mặt ngoài, sau đó đem hương liệu tỉ mỉ cũng ở phía trên đồ quân, cuối cùng ở Thái Dương dưới đáy mạnh mẽ bạo sấy sau khi, treo ở dưới mái hiên là có thể hồng hoang nuôi cá hộ chuyên nghiệp chương mới nhất.

Nguyên bản này vài con chim trĩ thỏ Đại cha mẹ chỉ để lại hai con, còn lại để toàn bộ lấy về, nhưng là bị Vân Dật thành khẩn từ chối; bắt buộc dĩ bọn họ mới phơi khô đứng dậy, chuẩn bị giữ lại sau đó cùng Vân Dật đồng thời ăn.

Đôn thịt thỏ thời điểm, là Đại phụ thân ra tay. Ở trong sơn thôn, bình thường làm cơm đều là gia đình bà chủ sự tình, bất quá ở làm một ít thức ăn mặn so với gia tăng món ăn, tỷ như tương tự với đôn thịt heo, thịt dê, thịt chó vân vân nhục món ăn thì, trên căn bản đều là trong nhà nam nhân nhiệm vụ.

Đại phụ thân tay chân lạnh lẽo đem thịt thỏ rửa sạch phao đi dòng máu, đoá thành từng khối từng khối 3 centimet vuông vắn khối, sau đó để vào Thanh Thủy oa bên trong luộc mở sau mò lên, lại cạo rửa 1 thứ, đem thịt thỏ bên trong bọt toàn bộ luộc đi ra.

Sau đó, Đại mẫu thân nổi lên trong phòng bếp nồi sắt lớn, đợi đến nồi sắt nóng thời điểm, Đại phụ thân rất là phóng khoáng ngã ba lạng dầu ở trong nồi; nhất thời, khói xanh bên trong một luồng nồng đậm thơm nức bay lên.

"Tư rồi! !" Theo một trận oa bên trong sôi trào âm thanh, Đại phụ thân đem thịt thỏ xuống tới trong nồi, thoáng sao một thoáng sau, liền để vào thiêu tửu, nước tương, muối tinh, thông, khương, đường trắng, cây quế, bát giác các loại (chờ) gia vị, sau đó ở thêm vào rỗng rã ẩm áp bình nước sôi, sau đó đem cái vung trên đại hỏa mãnh đốt đã lâu.

Thịt thỏ đôn tốt thời điểm, hương vị tràn ngập toàn bộ sân, thịnh trần đầy một bồn nhỏ sau, ba nam nhân vừa ăn thơm ngát lưng núi đôn thịt thỏ, uống trong ngọn núi như rượu trái cây, một vừa trò chuyện trong ngọn núi sự tình.

"O, nếu như chúng ta nơi này có thể có biện pháp đem trong ngọn núi đồ vật đưa đi, chúng ta liền không dùng qua nghèo như vậy!" Đại phụ thân tựa hồ có điểm uống hơn nhiều, nhìn mình trống rỗng trong phòng cảm khái nói: "Nhìn trong nhà cái gì đều không có, một cái trong thôn liền một nhà có TV, vẫn không có điện, này quá chính là cái gì cùng tháng ngày, bảo vệ bảo sơn không đổi được ngày thật tốt."

"Có biện pháp gì đây, sơn đạo quá đột ngột, không có tiền sửa đường, một cái tráng lao lực một ngày mới có thể nhảy ra ngoài sáu mươi cân đồ vật, vật gì lợi nhuận đều ném cho phí chuyên chở!" Vương Đại Sơn tựa hồ cũng có chút cao, than thở oán trách này sơn đạo gồ ghề.

'Đúng rồi, là vận tải vấn đề!'

Vân Dật trong lòng rõ ràng, không trách này trong ngọn núi nhiều như vậy hoang dại động vật không có bị đánh quang, nguyên lai cũng là bởi vì lộ vấn đề. . . Loại này để thôn dân được cùng, thế nhưng bảo vệ sơn lâm môi trường tự nhiên phương thức, không biết là cố gắng là phải đây?

Vân Dật có chút say rồi, mơ mơ màng màng nghĩ cái vấn đề này. .

Game Hoa Thiên Cốt

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook FullNet**.

Chương 11: Chọn sản vật núi rừng xuống núi

Sáng ngày thứ hai, trời còn mờ tối thời điểm Vân Dật liền đứng dậy; ở bên trong khu nhà nhỏ tùy ý hoạt động hạ thân thể sau, hần xem làng khắp nơi còn ở trong bóng tối, yên tĩnh một người vẫn không có, liền yên tâm tiến vào không gian lang cười.

Trước tiên nhìn một chút dưa hấu cây non, những này dưa hấu cây non đều dài đến khoảng mười mét, mặt trên mở đóa hoa bình quân đứng dậy là 1 mét hai cái, theo bình thường dưa hấu sinh trưởng chỉ tiêu tới nói, này quá mặt.

"Này dưa hấu hoa rơi xuống, làm sao không kết quả từ đây?" Khi (làm) Vân Dật đi thăm dò xem đóa hoa thời điểm, hẳn chú ý tới hai ngày trước mở bông hoa đã rơi xuống vài đóa, nhưng là nguyên lai nở hoa địa phương nhưng không có trường dưa hấu, điều này làm cho hắn hoảng hồn.

Cau mày khổ tư đã lâu, Vân Dật sắp xếp ra các loại khả năng, đều không thể tìm ra nguyên nhân, ngay khi hắn cho rằng đây là trong không gian đồ vật cũng không thể kết quả thời điểm, hẳn bỗng nhiên ảo não vỗ đầu mình một cái: hóa ra là chính mình quên thụ phấn.

Ở thiên nhiên, bông hoa nở hoa rồi sau khi, thông thường đều là ong mật, hồ điệp các loại (chờ) côn trùng thái mặt thời điểm để đóa hoa thụ phấn; nhưng là ở trong không gian từ đầu tới ong mật các loại (chờ) côn trùng, mà Vân Dật lại quên nhân công thụ phấn, vì lẽ đó không mọc ra dưa hấu học hỏi thường.

Nghĩ thông suốt điểm ấy Vân Dật vội vã ẩn lại từ thư đến trường đến phương pháp, đem hết thầy mở bông hoa đều tiến hành rồi một bên nhân công thụ phấn.

Thụ xong phấn, Vân Dật xem xem thời gian không còn sớm, liền mau mau lặc mình ra không gian, bầu trời bên ngoài đã lạng lên, trong thôn đã có người đứng dậy.

Bốn phía nhìn, Vân Dật cảm thấy lúc này vẫn là không thành vấn đề, liền cầm một cái xẻng, đem ngày hôm trước chính mình gieo xuống rau dưa đào mót ra vài cây, loại đến trong không gian.

Sau đó thu thu trong sân mấy viên gạch nua cây đào, hạnh thụ, Vân Dật nhìn bốn bề vắng lặng, liền cấp tốc không để ý tổn thương rễ cây nguy hiểm đào lên, sau đó loại đến trong không gian, tin tưởng không gian có thể làm cho những này đoạn không ít rễ cây cây ăn quả sống.

Lần thứ hai ra không gian thời điểm, trong thôn đã có nhân gia bốc lên khói bếp, Vân Dật qua loa ăn chút gì sau liền đi tới Đại gia xà Vương, người thật là hư.

Ngày hôm qua, cái kia thu sản vật núi rừng Vương Đại Sơn đến Đại gia đi, chính là vì tìm phụ thân hắn hỗ trợ chọn sản vật núi rừng; Vân Dật chính mình cảm thấy cả ngày không chuyện gì, liền quyết định theo đi tập hợp tham gia trò vui.

Bất quá hẳn không phải là vì tiền, bởi vì tiền kia kiếm được quá cực khổ; một người ở loại này chót vót trên sơn đạo muốn bảo đảm cùng ngày trở về thể lực, chỉ có thể chọn sáu mươi cân đồ vật, đi tới hơn hai mươi dặm sơn đạo, mới có thể tránh ba mươi đồng tiền.

Chờ Đại phụ thân và Vương Đại Sơn thu thập xong sau, thêm vào Vân Dật ba người mang theo ấm nước, lão nương, đống củi đào, nắm đại hoàng, chọc lấy không tính quá nặng trọng trách lên xuống núi lộ.

Sơn đạo gồ ghề khó đi, ba người mới đi không tới một canh giờ, Vân Dật chọc lấy nặng bốn mươi cân trọng trách cũng đã mệt đến thở hồng hộc, hai chân run.

Mà trái lại hai người bọn họ thì lại vẫn như cũ sắc mặt hồng hào, biểu hiện tự nhiên, để Vân Dật khá là thật không tiện.

Bởi vì thực sự là sẽ không dùng trọng trách, Vân Dật liền dứt khoát đem sản vật núi rừng cất vào trong túi đeo lưng cống lấy, một tay cầm trọng trách khi (làm) đăng sơn côn, rồi mới miễn cưỡng đuổi tới hai người bước tiến.

Buổi trưa ba người liền này thủy đơn giản ăn một chút lương khô sau, liền kế tục chạy đi, mãi cho đến ba giờ chiều thời điểm mới chọc lấy trọng trách ra khỏi núi, liền lượm một chiếc vào thành tay vịn xe.

"Như thế nào a tiểu huynh đệ, trọng trách này không dễ chọn đi!" Vương Đại Sơn cười ha ha, nhìn Vân Dật xoa hai chân của mình, khuôn mặt lộ ra một loại khôn khéo vẻ mặt, nói: "Chúng ta những này trong ngọn núi thôn trang, nhưng là ăn được rồi không lộ khổ, nếu là có con đường, liền không cần như vậy nghèo. . ."

"Có lộ cũng chưa chắc là chuyện thật tốt tình!" Vân Dật nhẹ nhàng lắc đầu, chỉ vào thị giao từng toà từng toà nhà xường, nói: "Thông lộ, mang đến của cái thời điểm thế tất sẽ mang đến tài nguyên cướp đoạt tính khai phá, trong ngọn núi may là là đường xá gian nguy, mới có thể bảo vệ hoàn hảo; nếu như thông lộ, trong ngọn núi đồ vật không dùng đến hai năm sẽ đánh sạch sành sanh."

"Là a, không thông lộ cùng, thông lộ phối. . . Sẽ không có cái vẹn toàn đôi bên biện pháp sao?" Vương Đại Sơn kiến thức so với trong ngọn núi thôn dân nhiều, biết rất nhiều nơi mặc kệ là phong cảnh tốt danh sơn đại xuyên, vẫn là nắm giữ phong phú tài nguyên lòng đất khoáng sản, trên căn bản cùng địa phương dân chúng không quan hệ.

Danh sơn đại xuyên bị chính phủ bán cho ông chủ lớn khai phá, dân chúng không được chia tiền lãi, chỉ có thể kế tục được cùng, này vẫn tính tốt.

Nếu như chỗ đó là lòng đất khoáng sản, dân chúng kia xem như là ngã huyết môi, lạc hậu khai thác phương thức để ô nhiễm môi trường, mang đến di hoạ trăm năm; còn lòng đất khoáng sản tiền lời..

Hạ thủ phù xe, nói cảm ơn một tiếng sau, ba người chọc lấy trọng trách đi tới Vương Đại Sơn bình thường bán sản vật núi rừng địa phương bỏ đi nương nương.

"Lão Vương, lần này mang đến hóa cũng không tệ lắm, ba mươi cân làm sơn thịt thỏ chín trăm, ba mươi cân làm chim trĩ một ngàn năm; cái khác làm sơn món ăn gộp lại một ngàn sáu, tổng cộng bốn ngàn người đếm xem có đúng hay không?" Sơn trấn quán rượu ông chủ đem một xấp tiền đưa cho Vương Đại Sơn nói.

"Đúng đúng, cảm tạ Trần lão bản rồi!" Vương Đại Sơn đếm xong sau cười gật gù, kính một cái chính mình không nỡ lòng bỏ đánh tốt yên cho người ông chủ này.

"Lão Vương a, người chừng nào thì có thể vận làm đồ vật đến thật tốt, con gà rừng này nếu như hoạt, một con liền có thể bán hơn 100, vậy còn dùng giống như bây giờ phơi khô, ba con mới có thể mua trên một con giá cả!" Trần lão bản hút một hơi thuốc, dựa vào ghế đối với Vương Đại Sơn nói.

"Không tốt ra bên ngoài vận a, !" Vương Đại Sơn vẫn như cũ là cảm khái một tiếng, cái đề tài này hai người không biết nói bao nhiêu lần.

Đừng xem hán lần này vận đi ra hóa bán bốn ngàn, nhưng là trong đó ba ngàn là tiền vốn, lại đi đi ba người phí chuyên chở còn dư lại hơn 800, xem ra là không ít, nhưng là phải biết những hàng hóa này là hán dùng năm ngày thời gian, mới ở phụ cận mấy cái trong thôn thu được.

Bất kể là gà rừng vẫn là thỏ rừng, phơi khô sau trọng lượng là năm cân ra không tới một cân, hơn nữa giá cả cũng chỉ có gấp ba không tới, như vậy vận xác thực may nhờ nhiều.

Ra quán rượu sau, Vương Đại Sơn đem tiền công cho hai người, Vân Dật hai mươi Đại phụ thân ba mươi.

Đại phụ thân bắt được tiền, cùng Vân Dật nói về nhà địa điểm sau, liền đi chọn mua một ít nhật dụng phẩm, như là trà muối tương thỏ, cái bật lửa cùng với hàng ngày tiêu được phẩm vân vân.

Vân Dật có chút ngại người xem trong tay hai mươi nguyên tiền, đây là chính mình hai chân đầu nhức, cánh tay vai tê dại mới tránh đến, xem Đại phụ thân trên mặt vẻ mặt, phảng phất đối với giá tiền này tập mãi thành quen đáng vẻ, có thể tưởng tượng được bọn họ bình thường thu vào là cỡ nào mỏng manh.

Thở dài, Vân Dật đem hai mươi đồng tiền nhét vào trong túi, ở lâu không gặp đã lâu đô thị đầu đường trên bắt đầu đi dạo.

Nhìn thương trường bên trong mỹ phẩm, Vân Dật nghĩ đến Đại, sờ sờ chính mình túi áo, liền đến trong ngân hàng lấy ít tiền.

Đeo túi đeo lưng, Vân Dật cho Đại mua mấy bình chất lượng thường không kích thích hệ da sương, lại mua mấy thân hợp thể thời thượng quần áo giấy, còn có một chút cô gái thích ăn đồ ăn vặt ở ngoài, liền cuống đến thương trường chữ số thành, chuẩn bị mua một notebook giết thời gian.

Chỉ bất quá vừa định mua, Vân Dật đã nghĩ đến một vấn đề: trong sơn thôn không có điện, mặc dù là mua máy vi tính cũng không có nguồn điện cung cấp.

Nguồn điện vấn đề rất nan giải quyết, kéo dây điện là không thể, sức gió phát điện không đủ ổn định, dùng động cơ dầu ma dút cũng có chút ô nhiễm hoàn cảnh, tạp âm lớn, thành phẩm cũng hơi cao.

Vân Dật chung quanh nhìn, bỗng nhiên chú ý tới mấy khối năng lượng mặt trời phát điện. . .

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Năng lượng mặt trời điện bản cùng với máy vi tính

- "Hừm, hay dùng năng lượng mặt trời phát điểm đi, tuy rằng giá cả quý điểm, nhưng là so với nước tiểu điện thuận tiện mà nham sinh!" Cân nhắc một thoáng, Vân Dật hoa bốn ngàn khối mua một đài HP máy vi tính xách tay.

Sau đó, hán lại đến mua năng lượng mặt trời pin bán địa phương, có vấn một thoáng tiêu thụ nhân viên sau, liền bỏ ra 2,500 đồng tiền, mua năm trăm ngôi năng lượng mặt trời pin bản; lại bỏ ra 1,500 đồng tiền mua súc bình điện, cùng với nghịch biến trang bị hai ngàn nguyên, hơn nữa cái khác một ít thiết bị, bộ này năng lượng mặt trời pin hệ thống tổng cộng bỏ ra Vân Dật bảy ngàn nguyên.

Năm trăm ngôi năng lượng mặt trời pin bản, theo trong thôn một ngày bình quân tám giờ quang chiếu, gần như có thể phát bốn độ điện, mà mấy cái súc bình điện cũng có thể súc tám độ điện, Vân Dật dùng máy vi tính xách tay đầy đủ dùng, hơn nữa còn có thể chống đỡ mấy cái chiếu sáng dùng đèn điện cùng với cái khác điện khí thiết bị Cầu Ma diệt thần TXT download.

Ngoại trừ thương thành sau, Vân Dật cũng lấy trên người gì đó vui vẻ một lát, biến có điểm đau lòng đứng dậy, lần này đầy đủ bỏ ra hơn 14,000 nguyên; mặc dù nói hần ở tại sơn thôn không cần tiền, chính mình cũng không quá quan tâm tiền, nhưng là sau đó khó tránh khỏi muốn dùng trên.

"Chính mình đây là mù lo lắng cái gì, không phải còn có không gian ư. Tin tưởng dựa vào không gian trợ giúp, chính mình tùy tiện bán chút gì hoa quả rau dưa, thì có thể làm cho chính mình có dùng mãi không hết tiền."

Vỗ vỗ đầu của chính mình, Vân Dật chuyện cười chính mình rồi đi đô thị lâu, suýt nữa quên mất chính mình không gian nước suối trồng ra đến món ăn không phải vật phẩm, tối thiểu muốn so với những kia vô cơ rau dưa quý trên gấp đôi mới được.

Nghĩ tới đây, Vân Dật không đang lo lắng vấn đề tiền, đến thương trường bên trong lại mua mấy chục mét dây điện, tiết có thể đăng, quạt, âm hưởng cùng với vô tuyến lộ do khí, còn có ý mua loại kia tín hiệu cường, sau đó lại ủy thác bán lộ do khí ông chủ giúp mình công việc mở tài khoản.

Cuối cùng, khi (làm) Vân Dật hướng phía sau thôn ước định địa điểm đi đến thời điểm, hần lần này tổng cộng bỏ ra đầy đủ 20 ngàn nguyên, mua đồ vật gộp lại đầy đủ trùng hơn 300 cân (chủ yếu là bình ác-quy tổ chiếm chủ yếu trọng lượng); cũng may hần có không gian, bằng không những thứ đồ này hần thật sự vận không đi.

Đem năng lượng mặt trời pin tổ cùng một ít điện khí thiết bị phóng tới trong không gian, Vân Dật chỉ lấy máy vi tính xách tay cùng cho Đại mua quần áo cùng với một điểm đồ ăn vật, hầy cùng đi quen rồi ban đêm sơn đạo Đại phụ thân suốt đêm về thôn.

... ..

Sáng ngày thứ hai, khi (làm) đi đứng còn có chút bần rùn Vân Dật tỉnh lại thời điểm, trời đã sáng choang; hần sau khi đứng lên không ăn cơm, liền mang theo đồ vật đến Đại gia; ngày hôm qua lúc trở lại đều hai giờ sáng, vậy được rất Vân Dật trực tiếp liền trở về nhà, không có đem đồ vật cho Đại trong nhà.

"Thức thức, còn không ăn điểm tâm ngươi!" Vân Dật sau khi vào cửa Đại chính đang thiết trư món ăn, nghe được âm thanh Đại nhìn thấy Vân Dật rất là vui vẻ, trong ngày thường Vân Dật cơm điểm thời điểm rất ít.

"Ha ha là a, trong nhà cùng không được ăn cơm a, kính xin địa chủ tiểu thư thưởng điểm ăn đi!" Một hạng yêu thích Đại Vân Dật lái chơi cười, trên mặt vẻ mặt đúng là tội nghiệp.

"Khái, ăn cơm đương nhiên không thành vấn đề, bất quá ngươi đến làm trâu làm ngựa mới có thể trả lại!" Đại ném trong tay dao phay, cười đứng dậy nghênh tiếp Vân Dật.

"Đến Đại, đây là mua cho ngươi mấy bộ quần áo , chờ sau đó ngươi trở về nhà bên trong đổi xem trọng xem không!" Đem chứa quần áo cùng đồ ăn vật túi ny lon lớn từ đưa cho Đại, mặc kệ Đại tu đồ mặt đứng ở nơi đó, Vân Dật rồi cùng cũng là mới vừa đứng dậy Đại phụ thân lên tiếng chào hỏi, sau đó cầm trong tay nhắc theo khác một cái túi, đưa cho chính đang nhà bếp thiêu đốt hỏa Đại mẫu thân trường học công tử TXT download.

"Đại huynh đệ, ngươi đây là làm gì vậy! !" Đẻ trong tay túi, Đại mẫu thân nhìn thấy bên trong là mấy bộ nam nữ kiểu dáng quần áo, nhìn mặt trên nhãn hiệu cùng quần áo chất lượng kiểu dáng, e sợ được với ngàn, điều này làm cho nàng có chút tay chân luống cuống quả muốn từ chối.

"Không có gì lớn tẩu, kiếm tiền chính là vì hoa, ngược lại tự trong thôn sinh hoạt cũng hoa không được bao nhiêu tiền, tiền này mua ít đồ chẳng phải là bạch làm công tác?" Vân Dật cười, nhìn vẻ mặt sốt ruột Đại cha mẹ nói.

Từ chối một phen, cuối cùng Đại một nhà vẫn là tiếp nhận rồi Vân Dật lễ vật; không nói Đại cha mẹ làm sao, Đại cùng Vân Dật đã sớm là tốt không thể cho dù tốt, trước mặt Đại nhìn thấy Vân Dật trái lại là có thêm mặt đó.

Ở Đại trong nhà ăn sáng xong, Vân Dật trở lại tiểu viện của mình sau, đầu tiên là tiến vào không gian nhìn một chút chính mình dưa hấu, ngày hôm nay bông hoa đều rơi xuống, rất nhiều dưa hấu ương trên cũng đã kết liễu to bằng ngón cái dưa hấu.

Trong không gian rau dưa trưởng thế cũng không tồi, cũng đều nở hoa, mất thấy kết quả cũng sắp rồi, không dùng đến hai ngày, Vân Dật liền có thể ăn trên trong không gian món ăn cùng dưa hấu.

Hết bận những này, Vân Dật liền đem trong không gian năng lượng mặt trời pin tổ lấy ra , theo trong sách hướng dẫn nhắc nhở, đầu tiên là đem pin bán kiêu căng vững vàng mà xanh tại trên nóc nhà, sau đó lại đem pin bán theo : đề lên, cứ như vậy, vừa vận đề năng lượng mặt trời pin bán ngăn trở chiếu vào nóc nhà ánh mặt trời, để trong phòng có thể mát mẻ rất nhiều.

Lắp đặt tốt năng lượng mặt trời pin tổ, Vân Dật lại đem mua tặng cường bán tín hiệu lộ do khí lấy ra, đem theo : đề đến cửa viện cái kia viên cao mười lăm, mười sáu mét trên cây, như vậy tín hiệu liền đầy đủ để máy vi tính xách tay lấy trời chảy vòng tốc lên mạng.

Mạnh khỏe tất cả, Vân Dật mang theo chút ít kích động , liền tiếp lên máy vi tính xách tay, theo lâu không gặp hiểu rõ khởi động máy âm thanh, Vân Dật trong lòng bỗng nhiên một loại vui sướng cảm giác vui sướng hiện lên, hần rõ ràng, nhân loại là không thể chân chính thoát ly thủy triều xã hội.

Có chút mới lạ đăng ký trên qq, Vân Dật đang chuẩn bị xem lướt qua dưới tin tức, ai biết qq vừa mới đặt chân lên, tốt lắm hữu tin tức liền 'Tích tích tích' liền thành một vùng.

"Vân Dật, tiểu tử ngươi cố gắng công tác mặc kệ, đi nơi nào?" Đây là đồng sự kiêm bạn tốt Vương Bằng tin tức, hai người ở trong công ty ở chung rất là vui vẻ, thường thường ở cùng uống rượu phao đi, đánh nhau cũng cùng tiến lên quá rất nhiều lần.

"Vân Dật, mấy tháng không gặp tiểu tử nguoi từ đi đâu rồi, đánh nhiều như vậy điện thoại cũng không tiếp. . ." Đây là bạn học cũ tổng cường, hai người từ nhỏ cùng nhau cùng trường mười mấy năm, cảm tình tất nhiên là không cần phải nói.

... ..

Ngoại trừ hai người này ở ngoài, còn có bốn mươi, năm mươi điều tin tức ở hỏi dò Vân Dật, Vân Dật đều nhất nhất cho hồi phục, tự nhiên là chính mình chán ghét bận rộn buồn bức sinh hoạt, chạy đến một cái trong sơn thôn tu dưỡng tiêu chuẩn hồi phục Chúng Diệu chi môn.

"Vân Dật, tiểu tử nguoi rốt cục lộ diện, nhưng là để ta dễ tìm, này vừa đi hơn một tháng không có tin tức, ta còn muốn nghĩ đến nguoi hạ nhiệt tính đây!" Mới vừa hồi phục Vương Bằng tin tức, ai biết gia hỏa này ảnh chân dung liền lượng lên, theo sát một chuỗi dài liền hỏi thật nhiều vấn đề.

"Không, anh chàng còn trên địa cầu, để lão nhân gia ngài thất vọng rồi!" Vân Dật hồi phục một cái khuôn mặt tươi cười, mà sau kế tục đánh chữ nói: "Ở trong thành thị cảm thấy mệt mỏi, ở Quý Châu một cái phong cảnh không sai sơn thôn nhỏ mua cái khu nhà nhỏ, chuẩn bị bảo dưỡng tuổi thọ!"

"Nguoi nơi đó phong cảnh làm sao?" Vương Bằng cấp thiết đánh chữ, theo sát hỏi: "Quảng thời gian này kinh thành ô nhiễm lũy thừa là kéo dài bạo biểu, mỗi ngày đều cảm thấy hỗn loạn, trở lại thuê phòng bên trong liền cảm thấy lồng ngực khó chịu, đều đi tới nhiều lần bệnh viện, nguoi không biết trong bệnh viện sinh bệnh nguoi kia a. . ."

Vương Bằng nói liền liền cần nhắc nói kinh thành hoàn cảnh vấn đề, hần gần đây chuẩn bị đem tích góp ngày nghỉ dùng đi, để cái kia Vân Dật phát vài tờ sơn thôn hình ảnh đi qua, hần muốn tới xem một chút là ra sao phong cảnh đem Vân Dật mê hoặc.

Vân Dật cười khê, biết gia hỏa này là muốn tới xem một chút chính mình, sợ chính mình xảy ra vấn đề gì.

Đánh mấy cái chờ tự, Vân Dật đi ra cửa phòng, cầm chính mình Orin Bath camera trước tiên đem tiểu viện của mình vỗ mấy tấm hình, sau đó ra cửa viện đem làng toàn cảnh cũng vỗ vài tờ, tiếp theo lại dọc theo đường nhỏ, đem rừng cây nhỏ, dòng suối nhỏ, tây phong sơn đã phía sau núi toàn bộ đánh xuống, sau đó liền xoay nguoi đi trở về.

Cứ việc không có toàn bộ đem Thanh Sơn thôn cảnh sắc bày ra, nhưng là Vân Dật tin tưởng, chỉ dựa vào những hình này liền có thể làm cho Vương Bằng cùng trong công ty cái nhóm này thành thị tiểu Bạch dẫn dắt.

"Oa, Vân Dật tiểu tử nguoi quá không trọng nghĩa, chính mình tìm như vậy một cái tiền cảnh giống như địa phương quá Thần Tiên giống như sinh hoạt, dĩ nhiên không nói cho ta. . ." Vừa đem bức ảnh truyền đi qua không một phút, Vương Bằng bên kia liền một chuỗi dài tự bính lại đây, xem Vương Bằng tư thế, quả thực liền muốn đem Vân Dật cho rằng một người ham muốn hưởng lạc, vong ân phụ nghĩa kẻ phản bội đối xử.

Lại đây một hồi lâu, Vương Bằng mới kết thúc đối với Vân Dật thảo phạt, hần đem bức ảnh truyền cho mấy cái khác đồng sự, ai biết một cái nữ đồng sự dĩ nhiên hoài nghi những hình này là Vân Dật từ internet tìm đến.

"Này, Vân Dật, tiểu tử nguoi nên không phải sợ ta đem nguoi từ sơn thôn nhỏ thu trở về, mới tìm những này rõ ràng là giả hình ảnh đến lác lư ca ca chứ?" Vương Bằng cũng cảm thấy cái kia đồng sự nói rất có lý, sao có thể có chuyện đó có như vậy chân thực tồn tại phong cảnh đây, internet rất nhiều hình ảnh đều là trải qua ps mỹ hóa

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Nhân sinh cảm ngộ cùng với tương lai quy hoạch

- "Làm sao có thể chứ, đây là ta vừa nãy mới đập bức ảnh linh bảng chương mới nhất!" Vân Dật hồi phục đi qua, chỉ là Vương Bằng bên kia nữ đồng sự làm sao cũng không tin, còn đưa ra từng cái từng cái phân bác ý kiến, mạch lạc rõ ràng xem ra lại đều rất có lý cảm giác.

Vân Dật bất đắc dĩ, chỉ có thể đem mấy vi tính xách tay ôm ra khỏi phòng từ, đánh ra mặt trên máy thu hình, để chính bọn hần quan sát.

"Oa, tiểu tử nguoi thật hạnh phúc, cái này sơn thôn thực sự là quá mỹ lệ rồi!" Sau một hồi lâu, qq ngữ âm bên kia trực tiếp vang lên một trận sói tru, không chỉ có là nam đồng sự, còn có nữ đồng sự đều lâm vào mãnh liệt ước ao ghen tị bên trong.

"Này, ta nói Vân Dật, vừa nãy trong công ty đồng sự quyết định, năm nay đại gia tích góp đứng dậy ngày nghỉ liền đến nguoi ngọn núi nhỏ kia trong thôn quá, nguoi cảm thấy có được hay không?"

Vương Bàng bên kia tiếng chó tai ồn ào một hồi lâu, tựa hồ là đạt thành cái gì thương lượng, sau đó do Vương Bàng đứng ra cùng Vân Dật thương lượng, dù sao đại gia tuy rằng cùng Vân Dật quan hệ không tệ, nhưng là này chừng hai mươi cá nhân đồng thời vẫn là quá phiền phức, ngoại trừ Vương Bàng cùng Vân Dật quan hệ tốt kỳ cục ở ngoài, bọn họ đều rất khó mở miệng.

"Công ty chúng ta bên trong đến bao nhiêu?" Vân Dật nhủ nhủ mảy, hấn luôn luôn không quá yêu thích quá ồn ào.

"Hai mươi bốn, có khó khăn không?" Vương Bàng cẩn thận từng li từng tí một hỏi.

"Người đã tiêu từ đều mở miệng, ta còn có thể cự tuyệt sao?" Vân Dật cười cười, Vương Bàng mặt mũi mình nhất định phải cho, lại nói nữa, những này đồng sự đến son thôn nghĩ phép, hay là không có mấy cái cần chính mình bận tâm.

"Các người tới nơi này sau, ta sẽ cùng nơi này thôn dân đánh dễ thương lượng, sắp xếp trong nhà vệ sinh điều kiện tốt để cho các người vào ở đi, ăn cơm cũng ở tại bọn hấn nơi đó ăn, cũng không cần phó quá nhiều tiền, phỏng chừng một ngày nhiều nhất là hai, ba trăm đồng tiền dư ương!"

Vân Dật thoáng suy tính một chút sau, lại nói: "Vương Bàng, tiểu tử người cùng công ty đồng sự chuẩn bị kỹ càng kế hoạch, các người chừng hai mươi cá nhân muốn dẫn trên túi ngủ cùng lên công cụ, nơi này sơn đạo quá dài hơn nữa khó bò, các người phải có chuẩn bị tâm tư."

"Được, hai, ba trăm đồng tiền quá tiện nghi, tùy tiện đến cái kia phong cảnh khu còn không đến bốn, năm trăm một ngày a. ." Vương Bàng ở bên kia thoả mãn đạo, làm thành chuyện này, hấn ở các đồng nghiệp trước mặt rất nhiều mặt mũi, đặc biệt là mấy cái nữ đồng sự trước mặt càng là bị được biểu dương.

Kết thúc cùng một đám các đồng nghiệp trò chuyện sau, Vân Dật thu thu bên ngoài không ai, liền lặc mình tiến vào không gian, chính mình hai ngày cũng không có chú ý xem dưới không gian tình huống bên trong.

"Nha, dưa hấu đều lớn như vậy rồi!" Đi vào trong không gian, đi chưa tới đến trước mặt Vân Dật một chút liền chú ý tới dưa hấu ương địa bên trong, cái kia từng cái từng cái so với nắm đấm còn muốn lớn hơn dưa hấu, từng cái từng cái xanh sẫm đáng yêu.

Đưa tay nâng lên một đồ dưa hấu, Vân Dật cảm lấy một đồ dưa hấu tỉ mỉ quan sát, này dưa hấu thỏa tròn vo, không hề có một điểm chướng mắt địa phương; mặt trên hoa văn cũng là loại kia từng cái từng cái vẫn trắng xanh sẫm hoa văn, không có phổ thông dưa hấu loại kia bởi vì một mặt trên đất, mà sinh ra đến màu sắc sai lệch cùng vết tích, làm cho cả dưa hấu xem ra như là tác phẩm nghệ thuật như thế.

Thoả mãn thả xuống dưa hấu, Vân Dật lại đi tới rau dưa nơi đó, không có gì bất ngờ xảy ra, trong không gian rau dưa trải qua nhiều ngày như vậy tới nay, cũng đã nở hoa rồi, nhìn đáng đáp cũng chính là hai ngày nay mọc ra món ăn.

"Nhìn đáng đáp trong vòng hai ngày thì có chính mình loại dưa hấu cùng rau dưa ăn, đây là chuyện tốt;" thoả mãn xem xong rau dưa, Vân Dật ở trong không gian chấp tay sau lưng tản bộ bước chân, nghĩ thầm: "Bất quá, này trong không gian rau dưa đến na đi ra ngoài mấy viên, bằng không thì trong sân rau dưa còn không nảy nở, là cái nguy hiểm phiền phức."

Viện tử này là có hậu viện, ba gian tọa bắc triều nam (Chú thích: quay lưng về phía bắc, nhìn về phương nam) chính ốc mặt đông liền với tường, phía tây phòng ở đầu hồi cùng núi đá lũy đứng dậy tường viện có rộng hai mét quá đạo, tách ra trước sân sau.

Hậu viện nơi này mọc đầy cao hơn một người cổ đại, dùng núi đá lũy đứng dậy trên tường mọc đầy dây thường xuân, mấy viên hồi lâu chưa từng quản lý cây hoè cũng nằm ở bán chết héo trạng thái, hi Lala mấy viên lá cây từ treo ở trên nhánh cây, ở thêm vào vài tiếng không biết tên trùng tiếng kêu tình cờ từ trong bụi cỏ truyền ra, để Vân Dật thiếu một chút cho rằng đi tới vùng hoang dã.

Hậu viện này lúc trước là vườn rau từ, bởi vì trong sân nhân lão nhân không tạ thế trước đó dường kẻ dường trừ nguyên nhân, sợ kẻ vệt trừ các loại (chờ) gia cầm gieo vạ món ăn, vì lẽ đó dùng song gỗ lan vây nhốt, Vân Dật vừa bắt đầu cảm thấy hậu viện này vô dụng, liền không có thanh lý.

Trước mắt, Vân Dật quyết định lợi dụng hậu viện vẫn không ai từng tiến vào nguyên nhân, đem trong không gian dưa hấu cấy ghép đi ra gần một nửa, đến thời điểm chính mình lấy ra dưa hấu ăn thời điểm, có thể hoang xưng là hậu viện này trông ra đến, ngược lại không ai từng tiến vào triệu hoán Đại Ma đầu chương mới nhất.

Nhìn một lúc, mang theo mũ, ăn mặc hậu bối lên y, chân đạp cao bao cổ tay lên hải, mang gắng tay cầm Đại liên đao Vân Dật, như là một cái võ trang đầy đủ nước Mỹ trú Afghan đại binh như thế, vọt vào sắp tới một người cao cổ đại địa.

Liên đao lưỡi đao lấp lánh, từng trận 'Khắc xì xì' âm thanh liên tục vang lên, từng mảng từng mảng cổ đại không ngừng ngã xuống. . . .

Hai giờ hậu, Vân Dật rất không hình tượng hình chữ đại - hình người nằm dang tay chân nằm trên đất thờ hồn hén, này một mảnh có tới hai trăm mét vuông cổ đại, rốt cục bị hấn toàn bộ phóng tới rồi! !

Đây chính là cái ghế góm trắng cừ, phải biết mặc dù là một cái quanh năm làm lưng nông thôn trắng lao lực, ở trong vòng hai canh giờ cũng chưa chắc có thể đem hai trăm mét vuông cổ đại cắt đến; này nếu không là Vân Dật tổ chất thân thể trải qua không gian thời gian dài điều trị, cường tráng rất nhiều nguyên nhân, phỏng chừng đã sớm ngã xuống.

Trên đất đầy đủ nghỉ ngơi nửa giờ, Vân Dật mới bò lên, đem trên mặt đất cổ đại toàn bộ hợp quy tắc lên, chổng đến hàng rào nơi đó vừa có thể chống đỡ tiền viện tầm mắt không chú ý đến hậu viện, có thể đem cổ đại hong khô, giữ lại làm củi thảo thiêu.

Phải biết, ở nông thôn đều là củi đốt thảo, Vân Dật trong sân chổng đến bụi rậm vẫn là Đại phụ thân bồi đến, để Vân Dật khá là thật không tiện, trong

nhà oa oản biều bôn hầu như đều là nhân gia Đại trong nhà cho.

Thu thập xong cỏ dại, Vân Dật vừa nẩy cắt cỏ thì tiêu hao thể lực gần như cũng khôi phục lại, lúc này hần quơ múa cái cuốc đem cây hoè chu vi cây cỏ toàn bộ bảo đi ra, để lít nha lít nhít cây cỏ không lại có thể cùng cây hoè tranh chất dinh dưỡng, để cây hoè sống lại.

Dọn dẹp sạch sẽ cây cỏ, lại đào lên từng cái từng cái tưới nước súc thủy dùng hốc cây sau, Vân Dật liền hào không keo kiệt hướng về trong hốc cây chạy xe không thủy, một lần đem cây hoè rót cái thấu.

Sở dĩ như vậy sót ruột cứu lại cây hoè, là bởi vì Vân Dật từ trên võng nhìn thấy, trong sân có cây hoè không cần gấp gáp, chỉ cần sống cho thật tốt sẽ không sự.

Nhưng là cây hoè một khi ở trong sân chết héo, trong nhà này liền không tốt; tuy rằng thời điểm Vân Dật là cái chủ nghĩa duy vật giả, nhưng là liền nhân không gian đều có, cũng không thể kìm được Vân Dật không nho nhỏ mê tín đứng dậy.

Hết bận cây hoè sự tình, Vân Dật lại kéo cái cuốc dọc theo chân tường dọn dẹp ra tới một khối bảy mươi, tám mươi mét vuông địa, sau đó đem bên trong không gian đưa hầu cây ghép gần một nửa đi ra; như vậy, Vân Dật liền không lo lắng đưa hầu lấy ra lôi kéo người ta hoài nghi.

Hết bận hậu viện việc sau, thời gian đã là hơn bốn giờ chiều, Vân Dật vượt đã sớm đói bụng đến phải ục ục cái bụng, liền tiến vào nhà bếp tùy ý làm điểm cơm, ăn no sau rót một bình nước chè xanh, an vị ở tào thụ dưới một vừa uống trà, một bên suy tính tương lai mình sinh hoạt quy hoạch hoa nguyệt cười Thanh Phong.

Nguyên bản Vân Dật sở dĩ sẽ đến sơn thôn nhỏ kiếp sau hoạt, chỉ bất quá là bởi vì Vân Dật lúc trước xem như là cái người thất bại, công tác tiền lương thấp, ở thủ cũng mua không nổi phòng, bạn gái cũng tập trung vào người khác ôm ấp, như vậy nhiều đã kích nặng để hần tự nhiên là cực đoan phiền muộn, sản sinh một loại tị thế ý nghĩ, liền đường như cổ nhân 'Khám phá hồng trần, hiểu rõ cuộc đời ảo huyền', muốn xuất gia làm hòa thượng ý nghĩ cơ bản nhất trí.

Nhưng là hiện tại Vân Dật có thần kỳ như vậy nhân không gian sau, để hần ý thức được đi qua những kia để cho mình khó thể thực hiện 'Chênh lệch BMW hương xa, vào ở xa hoa biệt thự' sinh hoạt, kỳ thực đã không tính là gì, có nhân không gian, mình muốn quá loại cuộc sống đó căn bản là là dễ như trở bàn tay.

Chỉ bất quá, lúc này có nhân không gian Vân Dật nhưng không có đối với loại cuộc sống đó ngóe trông, hiện tại hần ở này phong cảnh tú lệ, không khí trong lành sơn thôn sinh hoạt, so với trụ loại kia cái gì biệt thự trang viên muốn thư thích hơn nhiều.

Đối với cả ngày cầm lái hào xe tán gái sinh hoạt, Vân Dật cũng không thích.

Hào xe so với bình thường gia dụng xe con, ngoại trừ để cho người khác ngưỡng tới ánh mắt hâm mộ, hưởng thụ loại kia tự mình hư cấu cao cao tại thượng cảm giác ở ngoài, ở bản chất căn bản không hề khác gì nhau.

Mà Vân Dật, đương nhiên sẽ không nong cạn vì ra vẻ mình 'Cao quý', sẽ đi qua loại cuộc sống đó.

Cho tới tán gái, những kia về ra tính xảo trang dung cô gái xác thực đẹp để, cho dù tá trang cũng dài đến không kếm; nhưng là Vân Dật người này yêu thích chính là loại kia thanh thuần cô gái, bất kể là tính thần vẫn là thân thể, hần cũng không quá quan tâm yêu thích những kia trải qua quá nhiều nam nhân nữ hài, đặc biệt là chán ghét loại kia 'Một vệt đôi môi vạn người thương, một đôi cánh tay ngọc vạn người chằm' cô gái.

Lợi dụng nhân mở công ty lớn cách làm, Vân Dật lại không biết xuẩn đi làm; làm ăn mục đích chính là vì kiếm tiền, mà kiếm tiền mục đích ở nhân loại trong lịch sử xưa nay liền không có thay đổi quá, chính là để cuộc sống mình rất tốt.

Vì lẽ đó, có nhân Vân Dật, trái lại là quyết định chủ nghĩa ở trong sơn thôn tiếp tục sống, quá một loại cùng Thần Tiên giống như tiêu dao sinh hoạt, sẽ không đi mở công ty lớn, cũng sẽ không muốn mưu cầu địa vị xã hội mà gia nhập chính phủ. Tín tưởng chính mình chỉ cần trợ giúp thôn dân đang bảo vệ hoàn cảnh điều kiện tiên quyết sinh hoạt càng tốt hơn, những thôn dân kia nhất định sẽ tuân theo kính chính mình, hơn nữa còn có thể so với tôn trọng quan viên chính phủ càng thêm chân thành.

Vân Dật xem lướt qua bản địa khu internet tin tức, chuẩn bị nhìn có cái gì có thể để cho mình có thể trước tiên kiếm ít tiền, không vì tiền lo lắng tin tức.

Xem lướt qua một lúc, Vân Dật chú ý tới liên quan với hữu cơ rau dưa giá cả thiếp mời, hần cân nhắc sau một hồi lâu, cảm thấy lợi dụng nhân không gian loại gọi món ăn, kiếm chút tiền thăm dò sâu cạn không sai.

Hai ngày sau, Vân Dật cùng Đại trong nhà lên tiếng chào hỏi sau đây, chỉ có một người công lấy lưng của mình bao ra khỏi núi. . .

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Ký* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Bán món ăn

Ngày hôm nay xuống núi, nhưng là so với lần trước xuống núi thời điểm ung dung có thêm

Không chỉ có là bởi vì tất cả mọi thứ đều đặt ở trong không gian, chủ yếu hơn là Vân Dật thân thể trở nên cường tráng rất nhiều, trước đây cái kia sắc mặt tái nhợt, một bộ công ty tiểu Bạch linh Vân Dật đã biến đầy mặt hồng hào, bước tiến mạnh mẽ.

Nếu không là vẫn cứ có vẻ đơn bạc thân thể, hẳn xem ra rồi cùng những kia yêu thích rèn luyện thân thể người gần như bầu trời ẩn chường mới nhất.

Đọc theo sơn đạo đi không tới bốn tiếng, bước tiến nhẹ nhàng Vân Dật ở chính giữa ngo bừa trưa thời điểm cũng đã đến bên dưới ngọn núi trên đường cái, đồng thời đáp lên đường quá tay vịn xe.

Đến cách thành nhỏ nông mậu thị trường chỗ không xa, Vân Dật tô một chiếc ba luân xe đạp, quẹo vào một cái cái hẻm nhỏ sau, nguyên bản rỗng tuếch thùng xe lập tức ảo thuật giống như chất đầy rau dưa.

Có chừng mười cái nặng bảy, tám cân, xanh sẫm hoa văn Đại dưa hấu, một khuôn xanh tươi mon mồn Đại cây ớt, một khuôn Hồng Hồng tán ra mùi thơm ngát cả chua, còn có tận dụng mọi thứ đặt tại trong buồng xe dưa chuột, đem này xe ba bánh thùng xe chồng đến tràn đầy.

Những này, đều là Vân Dật sáng sớm ở trong núi tiến vào không gian trích tốt, sẽ chờ hiện tại bán.

Lắc lư du cười xe ba bánh từ một hướng khác ra cái hẻm nhỏ, nộp mười đồng tiền quản lý phí sau khi, Vân Dật liền đem xe ba bánh đình đến nông mậu thị trường cửa, nhỏ giọng hét to đứng đây.

Buổi trưa nông mậu thị trường không có sáng sớm náo nhiệt, từng cái từng cái mua xong món ăn người nhấc theo nhục hoặc là món ăn đi ra ngoài, tình cờ cũng có người chú ý tới ăn mặc một thân nông gia quần áo, mới bắt đầu bày sạp Vân Dật.

"Tiểu tử, ngươi này dưa hấu bán thế nào?" Vân Dật sạp hàng vẫn không có toàn bày ra, chỉ là đem chính mình viết xong "Thuần thiên nhiên sơn thôn sơn nước suối hữu cơ rau dưa" nhãn hiệu mới vừa vừa tung ra đến, thì có một vị chừng năm mươi tuổi bác gái đi tới, mừng rỡ nhìn Vân Dật xe trong buồng xe dưa hấu hỏi.

Không trách vị này bác gái cao hứng như thế, bởi vì Vân Dật rau dưa về ngoài thực sự là quá tốt rồi, trạm thanh bạch lực tươi đẹp ướt át, khiến người ta nhìn liền đặc biệt có muốn ăn.

"Hừm, này dưa hấu Năm khối một cân đi!" Lần đầu như vậy ra than Vân Dật gãi đầu một cái, tối ngày hôm qua lên mạng xem tới đây dưa hấu thụ giới ba khối năm, hẳn cảm giác mình dưa hấu là không gian ra, bất kể là điểm độ vẫn là dưa hấu cát cảm giác đều so với bình thường dưa hấu vượt qua quá nhiều, bán năm khối tiền cũng không tính là khuếch đại.

"Yêu, tiểu tử ngươi này dưa hấu nhưng là bán quý giá, bên trong thị trường dưa hấu mới ba khối nhiều!" Này bác gái nhìn một chút trên mặt hơi đỏ lên Vân Dật, rõ ràng đây là một lần thứ nhất đi ra làm ăn da mặt mỏng người trẻ tuổi.

"Bác gái, ta này dưa hấu là trong núi lớn trồng ra đến, dùng thủy là ngọt ngào sơn nước suối, làm cho phân đều là Thổ gia phì, không phải là những kia lều lều bên trong trồng ra đến dưa hấu có thể so sánh!" Nói mấy câu nói sau, mới vừa rồi còn da mặt mỏng Vân Dật lúc này khôi phục như cũ bạch linh khôn khéo, hướng về vị này bác gái giải thích, cường điệu đột ra bản thân dưa hấu thuần thiên nhiên không ô nhiễm.

"Quên đi tiểu tử, tùy ngươi định thiên hoa loạn trụ, ngươi này dưa hấu ngoại trừ về ngoài tốt một chút, còn không phải là cùng những kia dưa hấu không khác nhau gì cả, quá đắt rồi!" Nói, vị này bác gái lắc đầu một cái đi, căn bản không tin tưởng Vân Dật lời giải thích; dù sao, thời đại này làm ăn đều nói mình so với người khác tốt.

"Ta này dưa hấu nhưng là chân chính thứ tốt,, " Vân Dật bắt đầu dĩ thời dài, này mới đầu cùng hẳn nghĩ tới không giống nhau, hẳn coi chính mình trong không gian đồ vật vừa ra trận sẽ bị tranh mua hết sạch, ai biết liên tiếp bốn, năm cái năm mươi, sáu mươi tuổi a đi bác gái hỏi qua giá cả sau, xoay người rời đi.

"Tiểu tử, ngươi này dưa hấu bán thế nào a?" Vân Dật thất vọng thời điểm, một cái hơn sáu mươi tuổi, quần áo rõ ràng trên điểm đẳng cấp, mang theo một cặp mắt kiếng đại gia đi tới, dùng tay vỗ xanh sẫm dưa hấu nói.

"Đại gia, này dưa hấu năm khối tiền một cân!" Vân Dật vội vã kiểm thượng mang trên khuôn mặt tươi cười, hướng về vị đại gia này nói chính mình dưa hấu làm sao làm sao tốt.

Này đại gia khề mỉm cười, không có chăm chú nghe Vân Dật lời giải thích, mà là dùng tay gõ gõ dưa hấu, nghe nghe thanh âm sau, lại đem cả đồ dưa hấu cầm ở trong tay trên dưới quay một vòng sau, gật đầu nói: "Hừm, này dưa hấu rất tốt, không sai."

"Tạ ơn đại gia ngài khích lệ, vừa nãy nhiều như vậy mua thức ăn đi cả cũng không hiểu, cũng còn tốt ngài hiểu việc!" Vân Dật trong lòng rốt cục thở phào nhẹ nhõm, nếu như đang không có người đến mua, hẳn liền chuẩn bị xuống giá.

"Tiểu tử a, người gây lỗi lầm, vì lẽ đó thứ tốt không ai mua!" Quần áo khảo cứu đại gia nhẹ nhàng lắc đầu, nhìn về mặt mê hoặc Vân Dật, nói: "Người này đưa hấu là so với bình thường đưa hấu tốt hơn nhiều, giá cả kỳ thực cũng không mắc, không bán đi nguyên nhân là tất cả mọi người không hiểu, người nên cắt ra một đồ đưa hấu khiến người ta thương thức, biết rồi thứ tốt mới sẽ cam lòng hoa giá cao mua!"

"Hóa ra là như vậy, cảm tạ ngài đại gia!" Vân Dật cuối cùng đã rõ ràng rồi lại đây, liền không ngừng thanh hương về vị lão tiên sinh này nói cảm ơn; lập tức hấn lập tức cắt ra một đồ đưa hấu, học trên ti vi tiểu thương hét to nói: "Mau đến xem mau tới nhìn a, thuần thiên nhiên không ô nhiễm hữu cơ đưa hấu a, trước tiên thường sau mua. . . ."

Theo Vân Dật trước tiên thường sau mua hét to, đi ngang qua người lập tức vây quanh, mấy cái ôm không nểm bạch không nểm ý nghĩ người ăn vài miếng đưa hấu. . .

"Ồ, tiểu tử người này đưa hấu không sai, bao nhiêu tiền một cân!" Một cái nhấc theo tràn đầy túi món ăn người đàn ông trung niên hỏi, nhìn hấn một mặt hương thụ đáng vẻ, liền biết này đưa hấu mùi vị khẳng định không sai.

"Năm khối tiền một cân!" Vân Dật dừng lại hét to, nghiêm túc nói.

"Năm khối a, có vẻ như có điểm quý!" Trung niên nam tử này lông mi vừa nhú, giữa lúc Vân Dật muốn giải thích thời điểm, ai biết hấn vung tay lên, hào khí nói: "Bất quá người này đưa hấu quá tốt rồi, lớn như vậy đều không ăn từng tới tốt như vậy đưa hấu, trị cái giá này nhĩ, cho ta tới một người!"

"Lấy cho ngài được, bốn mươi lăm đồng tiền!" Vân Dật vui vẻ đem đưa hấu sắp xếp gọn, đưa cho vị này trung niên nhân nói.

"Này đưa hấu thật sự ăn ngon như vậy?" Mấy cái ở bên cạnh vây xem đại thẩm đại tẩu môn nhìn mấy cái thương thức người, ôm ngược lại ăn không ngon liền không mua ý nghĩ, theo cẩn thận từng li từng tí một thử nghiệm đưa hấu.

"Này, này đưa hấu xác thực ăn ngon!" Đưa hấu ngọt ngào sáng khoái nhếch mùi vị, để mấy cái thương thức đại thẩm đại tẩu hơi một do dự, liền bỏ tiền mua; tốt như vậy ăn đưa hấu, khế cần rằng tiêu tốn bốn mươi, năm mươi đồng tiền, để người nhà nểm thử tiên không tính là gì.

Nhìn thấy mấy cái đại thẩm đều ra tay mua đưa hấu, người vây xem không hoài nghi nữa, mau mau bỏ tiền mua, chỉ là cái kia đưa hấu chỉ có chừng mười cái, rất nhiều không có đúng lúc ra tay mua được người khá là hối hận, nhìn Vân Dật xe ba bánh trên so với nhà khác cũng rõ ràng được rồi quá nhiều rau dưa, hồi giới sau cảm thấy có chút quý.

"Đại thẩm đại tẩu môn, ta này rau dưa bán năm khối tiền một cân thật sự không tính quý, này đều là chân chính thuần thiên nhiên hữu cơ rau dưa, ở trong siêu thị ít nhất phải mười đồng tiền một cân!" Nhìn thấy bang này yêu thích cò kè mặc cả đại thẩm môn lại đang do dự, Vân Dật gãi gãi đầu kể tục giải thích.

Nhìn thấy Vân Dật lại nói chân thành, một cái bác gái cầm lấy một cái cà chua tí mi người một cái, vững tin trong tay cà chua vị ngọt mùi vị đúng là chưa từng dùng qua nông được, ở nhìn này no đủ màu đỏ tươi, này bác gái thoả mãn gật gật đầu, đối với Vân Dật nói: "Tiểu tử, cho ta đến bốn cân cà chua!"

Vân Dật bên này nhanh nhẹn cân nặng, thối tiền lẻ, bên kia do dự đại thẩm môn nhìn thấy có người mua, hơi một do dự liền đi theo từng cái từng cái móc ra bóp tiền, hướng về Vân Dật nói:

"Tiểu tử, cho ta đến ba cân, "

"Ta muốn năm cân. . . ."

... ..

Từng cái từng cái cầm tiền cánh tay đưa qua đến, để Vân Dật tay chân rối ren xung môn ăn thối tiền lẻ, liền sát một cái hấn công phu đều không có; hấn một bên vội vàng một bên ở trong lòng âm thầm nói: tiền này tuy rằng kiếm được nhanh, nhưng là hơi bị quá mức với một môi, chính mình bán món ăn chỉ là vì phòng ngừa không đủ tiền dùng, nếu như quá mệt mỏi liền vì phạm chính mình sơ trung. . .

Vân Dật này một xe ba bánh món ăn bán cực kỳ nhanh, từ người thứ nhất bác gái mới đầu mua sau, còn lại đầy đủ hai trăm cân mới không tới mười phút liền bán xong, để bên cạnh tiểu thương xem trực trông mà thèm.

Khi Vân Dật thu thập xong đồ vật, chuẩn bị đẩy xe lúc đi, một cái chừng bốn mươi tuổi người trung niên ngăn cản Vân Dật...

Chương 15: Món ăn con buôn Trần Hòa

"Vị tiểu huynh đệ này, xin chờ một chút!" Trung niên nhân này chừng bốn mươi tuổi, trán bán nguyệt không phát, tròn tròn trên đầu mang theo hiền lành nụ cười, hơi đỉnh cái bụng nhưng không có vẻ mập mạp cái thể Kiếm Ma.

"Há, có chuyện gì không?" Vân Dật nghi hoặc nhìn cái này tiểu lão bản mô dạng người, trong lòng đối với hắn tìm chính mình nguyên nhân âm thầm phỏng đoán.

"Ha ha là như vậy tiểu huynh đệ, ta là nhà này nông mậu trong thị trường chuyên môn làm rau dưa bán sỉ chuyện làm ăn, ta tên Trần Hòa!" Nói, này hơi mập Trần Hòa đưa cho Vân Dật một tấm danh thiếp, nói: "Ngày hôm nay ta xem tiểu huynh đệ bán món ăn không sai, là chân chính vô cơ rau dưa, muốn cùng tiểu huynh đệ nói chuyện liên quan với này vô cơ rau dưa tiêu thụ công việc."

Vân Dật cúi đầu nhìn danh thiếp, mặt trên ấn: kiểm tây lục điền rau dưa bán sỉ công ty chữ.

"Trần lão bản, không biết người đối với chúng ta hữu cơ rau dưa có thể ra cái ra sao giá cả?" Thu hồi danh thiếp, Vân Dật nhìn Trần Hòa khẽ mỉm cười nói.

"Hừm, này trong thị trường bán cả chua, cây ớt, cả bán sỉ giá là một khối hai một cân, người món ăn được, ta cho người theo : đề hai khối năm thế nào? Mặc dù nói so với bán lẻ thấp hơn nhiều, thế nhưng chỉ ít người không cần bán khô cực như vậy không phải?" Trần Hòa ngắt lấy đầu ngón tay tính toán một chút, sau đó nhìn Vân Dật 'Chân thành' nói.

"Người xác định một cân món ăn cho ta hai khối năm bán sỉ giới?" Nhìn về mặt 'Chân thành' Trần Hòa, Vân Dật trên mặt một bộ hồ hững vẻ mặt nói.

"Ha ha, vậy còn giả bộ, ta Trần Hòa làm ăn coi trọng nhất tín dự, báo ra đến giá cả coi như là thiệt thòi cũng sẽ không đổi ý!" Trần Hòa thấy Vân Dật trên mặt kỳ dị vẻ mặt, còn tưởng rằng Vân Dật vui vẻ không thể tin được, không chỉ có trong lòng âm thầm đắc ý, trên mặt nhưng không lộ ra vẻ gì.

"Xin lỗi, cái giá này không có hứng thú!" Vân Dật sắc mặt lạnh lẽo, quay đầu bước đi, trong lòng cười gằn, tên khốn kiếp này thật sự coi chính mình ăn mặc cũ kỹ son thôn quần áo, liền thật sự cái gì cũng không hiểu.

Đừng nói mình rau dưa đều là từ trong không gian trích, coi như là phổ thông trong son thôn rau dưa, chỉ cần là không đánh nông được vô dụng phân hóa học, bán sỉ giới liền sẽ không thấp hơn mỗi cân ba khối tiền; nếu như đạt được chăm chú hữu cơ rau dưa, bán sỉ giới đều sẽ không thấp hơn bảy khối tiền.

"Ồ ơ tiểu huynh đệ đừng đi a, chúng ta nói chuyện làm ăn không phải muốn cò kè mặc cả mà, người cảm thấy giá tiền này không thích hợp chúng ta kẻ tục đàm a." Nhìn thấy Vân Dật xoay người rồi đi, vừa nãy trong lòng còn âm thầm đắc ý Trần Hòa liền vội vàng đuổi theo, trong tay nhắc theo vừa nãy ở Vân Dật sạp hàng trên cả chua, theo hắn chạy bước tiến lắc qua lắc lại.

"Trần lão bản, ta người này nói chuyện làm ăn có cái quen thuộc, vậy thì là không thích quanh co lòng vòng, nếu như muốn câu tâm đầu giác sái tâm nhãn. ." Vân Dật nhàn nhạt nhìn đuổi theo Trần Hòa, lời nói dừng lại : một trận nói tiếp: "Cái kia rất xin lỗi, xin thứ cho ta không cái kia kiên trì."

"Tiểu huynh đệ kia người cảm thấy người rau dưa ở giá bao nhiêu vị thích hợp?" Dù là Trần Hòa loại này đàm quen rồi chuyện làm ăn tay gãi đầu, đối mặt Vân Dật loại này gần như trẻ con miệng còn hơi sữa thức đàm phán phương thức, vẫn cứ là không thể làm gì, ai để người ta là người bán thị trường ni vận mệnh dạ chỉ thần Thánh Vương TXT download.

"Ngày hôm nay bán loại này món ăn, là ta thử nghiệm đặc cấp món ăn, số lượng rất ít, một cân bán sỉ giá cả là hai mươi nguyên!" Vân Dật trên mặt vẻ mặt hơi hơi hòa hoãn điểm, trong lòng yên lặng tính toán một chút chính mình món ăn hợp lý giới vị, cảm giác mình trong không gian món ăn không quá thích hợp tiêu thụ, không đợi trọn mắt ngoác mồm Trần Hòa lên tiếng, lại nói: "Ta người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, loại này món ăn trên căn bản sẽ không cho người bao nhiêu, ta chủ yếu có thể bán cho người món ăn là cấp một hữu cơ rau dưa, bán sỉ giá cả bảy khối tiền một cân!"

"Lão đệ, chúng ta nói trắng ra, nếu như loại này món ăn ta có thể cho người bảy khối tiền một cân, nếu như thay đổi so với cái này kém, nhiều nhất chính là so với thị trường bán sỉ giới cao hơn 50%." Nghe được Vân Dật chào giá, Trần Hòa kinh ngạc ngoác to miệng, cười khổ đối với Vân Dật nói:

"Hữu cơ rau dưa không phải chúng ta trong ngọn núi rau dưa nói là liền đúng, nó đồ cần dùng phải nghiêm khắc kiểm nghiệm cùng nhận định, người loại này món ăn rất tốt, căn cứ kinh nghiệm của ta có thể hướng về cung hóa trong từ điển đảm bảo là hữu cơ rau dưa; nhưng là thay đổi so với cái này kém, vậy tuyệt đối là không thể."

"Trần lão bản, Hậu Thiên ta sẽ lại mang đến nhiều như vậy hữu cơ món ăn, đến thời điểm chúng ta có thể trước tiên giao món ăn, bán xong món ăn sau ở trả tiền!" Vân Dật chăm chú nhìn Trần Hòa, chỉ vào trong tay hắn tốt nhắc theo cả chua, nói: "Nếu như Trần lão bản người đưa đến kiểm nghiệm trạm mới không hợp cách, người đều có thể lấy không cho ta món ăn tiền!"

"Như vậy. . . Ý đồ này không sai, bắt quá so với cái này kém món ăn một cân bảy khối tiền là không phải quá đắt, phải biết được quá chứng thực hữu cơ món ăn bán sỉ giới cũng cùng cái này gần như!" Trần Hòa đầu tiên là gạt gù nhận rồi Vân Dật giao dịch biện pháp, lập tức lại theo thói quen đánh tới lối buôn bán bên trong 'Biếm' tự quyết.

"Trần lão bản, ta cấp một món ăn tuyệt đối muốn so với trên thị trường chứng thực quá hữu cơ món ăn còn thực sự tốt hơn nhiều!" Vân Dật có chút khó chịu nhìn Trần Hòa, rất không thích loại này làm quen rồi chuyện làm ăn kẻ già đời, quyết định cho hắn một cái sâu sắc giáo huấn, nói:

"Xét thấy Trần lão bản người năm lần bảy lượt không thành, chúng ta giao dịch cấp một món ăn, ở giao dịch mười lần sau mỗi cân bán sỉ giới cao lên tới mười đồng tiền."

"Tiểu huynh đệ, hơi bị quá mức với tự tin chưa, phải biết đạt được chứng thực đạt được hữu cơ rau dưa, bán sỉ giới tuyệt đối sẽ không vượt quá cái giá này, tin tưởng không có ai sẽ mua!" Trần Hòa thấy buồn cười nhìn Vân Dật, cảm thấy tiểu tử này thật là một trẻ con miệng còn hôi sữa.

"Hi vọng đến thời điểm Trần lão bản sẽ không hối hận, " Vân Dật nhàn nhạt nhiên nở nụ cười, cùng Trần Hòa thỏa thuận giao dịch chi tiết nhỏ sau, cười xe ba bánh liền ra nông mậu thị trường.

Vân Dật bóng lưng sau khi biến mất, Trần Hòa mới sắc mặt nghiêm nghị đem trong túi cà chua bắt được trong tay chăm chú quan sát, cẩn thận nhìn cà chua hoa văn, biểu bì màu sắc các loại (chờ) một loạt tình huống: làm rau dưa bán sỉ cùng rau dưa trồng hẳn vừa nhìn thấy này cà chua liền phát giác không tầm thường đến, loại này tự nhiên thực hương vị cùng màu sắc, tuyệt đối là nhất đẳng hữu cơ món ăn huy chương xanh thắm.

Hơn nữa, hẳn vừa này thưởng thức qua sau khi càng là khiếp sợ, này cà chua vị thực sự là quá tốt rồi, những kia đặt tại đại siêu thị bên trong hai mươi, ba mươi đồng tiền một cân cà chua cùng cái này so sánh, quả thực chính là ném xuống đất đều không ai muốn rác rưởi mặt hàng.

Người kia nếu nói loại này món ăn rất ít, khả năng là ngẫu nhiên biến dị sản phẩm mới loại, cứ việc số lượng thiếu nhưng là hẳn vẫn cứ hi vọng trao ở trên tay, hai mươi đồng tiền một cân giá trị tuyệt đối.

Về phần hẳn nói cái gì cấp một hữu cơ rau dưa, nhìn dáng dấp cũng không thối; bất quá giá cả thì sẽ không cao như thế, bảy khối tiền chính mình có kiếm sẽ làm, nếu như trưởng giới hẳn tin tưởng tuyệt đối sẽ không có người muốn, đến thời điểm nói không chắc tiểu tử kia còn phải ăn nói khép nép cầu chính mình.

Nghĩ đến đây, vừa này đối với Vân Dật hung hăng rất bất mãn Trần Hòa tâm lý chính là một trận sáng khoái, dù hẳn Trần lão đại những năm này chịu vàng rửa tay sau tính khí tốt hơn rất nhiều, nhưng là đáy lòng vẫn cứ không thích quá hung hăng người.

... ..

Trả lại xe Vân Dật đếm đếm chính mình bán món ăn tiền, chừng hai trăm cân dưa hấu cùng rau dưa, tổng cộng bán 1,100 đồng tiền.

Cứ việc không quá để ý chút tiền này, nhưng là Vân Dật tâm lý vẫn cứ thật cao hứng, những này dưa hấu cùng rau dưa khoảng chừng là không gian ba ngày sản lượng: theo : đề như vậy toán, không gian mỗi ngày bình quân cho Vân Dật mang đến hơn 300 lợi nhuận, vượt quá sáng khoái sơ Vân Dật đi làm thì thu vào, hơn nữa còn không phiền lụy.

Tuy rằng loại một lần món ăn nhiều nhất trích chừng mười tra, nhưng là này chừng mười tra liền có thể làm cho Vân Dật áo cơm không lo, thể thể diện diện ở trong sơn thôn tiêu dao, không cần đang lo lắng sinh hoạt vấn đề.

Không lại lo lắng tiền Vân Dật đi ngân hàng lấy tiền, ở thương trường bên trong mua rất nhiều hàng ngày đồ dùng, những thứ đồ này không phải Vân Dật chính mình dùng, mà là đưa cho Đại một nhà cùng với người trong thôn.

Đồ vật không bao nhiêu tiền, nhưng là nhưng rất có thể rút ngắn cùng người trong thôn quan hệ, cái này cũng là Vân Dật chậm rãi học được đối nhân xử thế chi đạo; muốn ở này trong sơn thôn sinh hoạt, không thể thiếu muốn cùng liên nhau tạo mối quan hệ... ..

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Khai hoang địa

Trở lại sơn thôn thời điểm, mới bắt quá là lúc chạng vạng, trên núi ruộng bậc thang bên trong túm năm túm ba thôn dân còn trên đất bên trong làm lụng, có thôn dân nhìn thấy đeo túi đeo lưng từ bên ngoài đi tới Vân Dật, đa số sẽ hiếu kỳ nhìn Vân Dật, sau đó hiền lành cười cười chào hỏi Thất Tinh Huyền Ma.

Về đến nhà, từ trong không gian lấy ra mua một đồng lớn nhật dụng phẩm, một bộ phận thả đứng dậy giữ lại sau đó dùng, một bộ phận liền lần nữa tân trang tiền vào ba lô, chờ buổi tối đưa đến Đại trong nhà.

Ở trong sân khoảng chừng : trái phải nhìn một cái vô sự, Vân Dật tiến vào trong hậu viện nhìn hôm qua mới cấy ghép đi ra dưa hấu, cũng đã dài đến to bằng đầu người, phòng chừng có cái ba, bốn cân khoảng chừng : trái phải; hơn nữa, cái kia qua ương kế tục sinh trưởng, ở trong sân chiếm đầy đủ gần một nửa địa phương.

Ở phía sau viện xoay chuyển một hồi, Vân Dật suy tính cùng Trần Hòa chuyện hợp tác, chính mình rau dưa trên căn bản đều là từ trong không gian tài đi ra, hai, ba thiên một tra hai, ba trăm cân lượng, nếu không ở không gian ở ngoài trồng số lượng nhất định rau dưa, khó tránh khỏi sẽ khiến cho thôn dân hoài nghi.

Hơn nữa, Vân Dật cũng không muốn bán cho Trần Hòa bên trong không gian rau dưa, bởi vì trong không gian món ăn chất lượng quá tốt, Vân Dật đều cảm giác được thân thể của chính mình khá; này trong không gian món ăn vẫn là thiếu loại điểm, đủ mình và Đại gia ăn là được.

Xem ra, chính mình hẳn là mau chóng mở rộng loại món ăn quy mô, không chỉ có là vì mình trong không gian sản xuất đánh yểm trợ, cũng là để bảo đảm chính mình áo cơm không lo; không có áp lực tiêu dao sinh hoạt tuy được, nhưng là làm sao cũng không có thể làm cho mình miệng ăn núi lở.

Cơm tối là Vân Dật mình làm, một cái không gian suối nước bên trong bỏ phí canh cá ngon cực kỳ, một bàn không gian dưa chuột sao trứng gà tự vị đặc biệt, tiên hương ngon miệng.

Thu thập xong bàn ăn, Vân Dật nằm ở tảo thụ dưới trên ghế nằm, ăn từ trong giếng ướp lạnh dưa hấu, thổi từ từ gió mát, loại này thư thích nông thôn sinh hoạt thực sự là so với Thần Tiên thánh ngày còn muốn tiêu dao.

Chơi một hồi lâu, Vân Dật tính toán Đại một nhà hẳn là ăn cơm tối xong, liền đeo túi đeo lưng đến Đại gia.

Đại người một nhà cùng Vân Dật cảm tình tất nhiên là không cần phải nói, cũng không có quá nhiều khách khí liền nhận lấy Vân Dật mang đến đồ vật; lập tức, Vân Dật hướng về Đại phụ thân cố vấn loại một đám lớn đất trồng rau sự tình.

"Đại huynh đệ, muốn dựa vào loại món ăn kiếm tiền rất khó, chúng ta thôn trước đây nấu ăn cũng đều không kiếm được tiền." Đại phụ thân yên lặng đánh chính mình hạn yên đại, lượn lờ yên vụ bốc lên, đem mặt của hắn ẩn giấu ở trong khói mù, hắn chậm rãi mở miệng nói:

"Chúng ta trong thôn trước đây trồng ra món ăn, dựa theo nhân gia món ăn ông chủ yêu cầu, đều là vô dụng phân hóa học cùng nông dược, nhưng là liền không chiếm được cái kia cái gì hữu cơ rau dưa đánh nghiệm chứng, vì lẽ đó chỉ có thể cùng bên ngoài món ăn bán như thế giá cả, khấu trừ hướng về sơn ở ngoài chọn phí chuyên chở, căn bản là tịnh thường tiền."

"Cái vấn đề này đại ca ngươi không cần lo lắng, ta trước đây là đại học nông nghiệp tốt nghiệp, trồng ra món ăn tuyệt đối có thể quá quan, một cân rau dưa bán si giới ít nhất là bảy khối tiền, khấu trừ một khối tiền phí chuyên chở, cũng hiểu được kiếm!" Vân Dật cười cười, vì để cho Đại phụ thân bỏ đi nghi ngờ, thuận miệng xả cái hoang.

"Đại huynh đệ, ngươi xác định thật có thể hành?" Đại phụ thân kinh ngạc nhìn Vân Dật, thấy thế nào đều cảm thấy Vân Dật không giống như là cái gì nông nghiệp chuyên gia; phải biết, năm đó loại món ăn cái nhóm này thôn dân nhưng là bởi không ít tiền.

"Thật sự đại ca, ta là chuyên tấn công rau dưa trồng nông nghiệp chuyên gia." Vân Dật tốt không đồ mặt kế tục nói dối, hắn kỳ thực là máy tính tốt nghiệp chuyên nghiệp, cũng cùng chuyên gia gì xa không lên quan hệ; nếu không có nói có quan hệ, vậy cũng là không biết xấu hổ 'Gạch gia', mà không phải chuyên gia.

Đại phụ thân ôm nửa tin nửa ngờ tâm thái, cùng Vân Dật thương lượng loại món ăn địa điểm, còn có thỉnh thôn dân giúp đỡ khai hoang tiền công, quản cơm công việc; cuối cùng, Đại phụ thân còn giúp Vân Dật tìm trong thôn ký kết hợp đồng sự tình.

Vốn là Đại phụ thân nói tùy tiện ở nơi nào mở khối địa đều, trong thôn trưởng thôn cái gì đều là bọn họ Miêu gia bốn gia thân thích, căn bản mặc kệ; nhưng là từ trước đến giờ tin tưởng người khác tính bán ác Vân Dật vẫn kiên trì muốn ký hợp đồng, giao nhận thầu phí.

Hôm sau trời vừa sáng, Đại phụ thân liền mang theo Vân Dật, đến thôn ủy đi làm nhận thầu sự tình.

Thôn ủy hội tọa lạc ở Thanh Vân sơn thôn mặt phía bắc chỗ dựa địa phương, xem như là trong thôn vị trí; bởi vì Thanh Vân sơn thôn cùng nguyên nhân, thôn ủy hội cũng chỉ có ba gian cũ kỹ tầng đá lầy thế phòng ở, bất quá Vân Dật chú ý tới đến này thôn ủy hội cửa phòng đúng là làm không tệ, thâm hậu hơn nữa mặt trên khắc ngư trùng các loại (chờ) hoa văn, hiển nhiên là tổ truyền kinh nghiệm tốt thợ mộc làm được.

Thôn bí thư Miêu Thiên Phúc năm nay năm mươi lăm tuổi, vóc người khô ngô giọng vang dội; hắn nghe xong Vân Dật ý đồ đến sau, phóng khoáng vùng tay lên nói: "Ta trong thôn đất hoang đặt được nhiều là, tiểu huynh đệ ngươi muốn ở nơi nào mở đều, cái gì hợp đồng không hợp đồng, chúng ta người sống trên núi không nói cái kia một bộ."

Vân Dật gật đầu một cái, bắt đầu nhìn Đại phụ thân, để hắn giúp mình nói.

"Thiên Phúc thúc, Vân Dật ở đại thành thị bên trong thói quen chuyện gì cũng phải có cái chương trình, hợp đồng này cần phải thêm không được, này nhận thầu phí cũng đến giao, không thể bởi vì hắn cùng ta quan hệ tốt, mà Thiên Phúc thúc ngươi lại là ta đường thúc nguyên nhân liền không giao, như vậy là hù bại!"

Đại phụ thân tuy rằng không hiểu lắm, nhưng là vẫn là khái nói lấp ba đem Vân Dật để hắn gánh vác đồ vật cùng trưởng thôn nói một lần.

Thôn bí thư Thiên Phúc thúc thấy Vân Dật kiên trì muốn ký hợp đồng trả tiền, không thể làm gì khác hơn là lắc đầu cười, cùng Vân Dật kí rồi hợp đồng, cũng một lần thu rồi mười năm năm ngàn đồng tiền nhận thầu phí; này vẫn là Vân Dật kiên trì muốn phó nhiều như vậy, theo : đề ý của hắn mười mẫu vùng núi chính mình mở ra đến, cho trong thôn một ngàn khối là được.

Vân Dật không muốn vì tính mấy ngàn đồng tiền, mà trong tương lai có thể bị người lợi dụng điểm ấy, chỉ trích chính mình đi cửa sau thiếu nộp nhận thầu tiền, mà mượn cơ hội thu hồi chính mình khả năng là cây rặng tiền đất trồng rau vô hạn kỳ tích chương mới nhất.

Làm tốt hợp đồng sự tình, Đại phụ thân liền đi trong thôn tìm người giúp đỡ mở địa; tối hôm qua Vân Dật kiên trì ẩn lại mỗi người một ngày năm mươi đồng tiền tiền công, cộng thêm quần dừng lại : một trận bữa trưa tiêu chuẩn tìm người hỗ trợ.

Cái giá này ở son ở ngoài đỉnh thấp, nhưng là ở trong thôn nhưng toán son không sai, không có đi ra ngoài làm công gia đình, một năm qua nhiều nhất cũng chính là còn lại cái năm, sáu ngàn đồng tiền, một ngày năm mươi thật sự không thấp, còn quần một bữa cơm đầy.

Cuối cùng Đại phụ thân tìm chừng hai mươi cá nhân, đều là chính mình kiêng cái cuộc, liêm đao, xẻng các loại (chờ) công cụ, theo Vân Dật đồng thời đến thôn nam mười phút lộ trình địa phương, chuẩn bị khai hoang.

Nơi này là Vân Dật đã sớm chú ý tới một khối đất hoang, trong suốt Thanh Sơn khe ở đây hình thành một cái mặt nước tích năm mẫu khoảng chừng : trái phải hồ nước nhỏ, bị Thanh Sơn thôn thôn dân trở thành thanh khe hồ. Đặc thù địa hình đề trong này mặc dù là mùa hè mưa to thời điểm, dòng nước tốc cũng không sẽ quá cấp, dâng lên nhiều nhất cũng chính là hơn một thước.

Theo sát thanh khe hồ bên cạnh, là một chỗ to nhỏ ước chừng chừng mười mẫu địa bằng phẳng địa, là thích hợp dùng để khai hoang loại món ăn, mang nước cũng thuận tiện, còn không sợ bị thủy yếm.

Hơn nữa, ở đây xây dựng một khu nhà sân, mùa hè ở khăng định rất thoải mái.

Thăm dò tốt địa hình sau, Vân Dật quy hoạch một thoáng sau, mọi người ngay khi Đại phụ thân dẫn dắt đi ẩn lại Vân Dật quy hoạch bắt đầu làm việc.

Một vùng làm cỏ sau dùng vôi vẩy lên hoành bình thụ trực tuyến, đây là giữ lại che lại phòng ở cùng với nhà kho dự lưu, còn lại chừng mười mẫu địa bên trong, có sáu mẫu toàn bộ dùng để loại món ăn.

Cho tới còn lại bốn mẫu địa, Vân Dật tạm thời vẫn không có muốn tốt loại cái gì, trước tiên lưu đi ra đang nói.

Chừng hai mươi cái tráng niên lao lực từ sáng sớm chín giờ một mực làm đến buổi trưa mười một giờ, các loại (chờ) Đại mẫu thân và Đại đến đưa cơm thời điểm, cũng đã dọn dẹp ra hai mẫu nhiều địa.

Ăn qua ống thịt bão, còn có từ phong phú cơm trưa sau, những này lòng mang cảm kích thôn dân vốn định thoáng nghỉ ngơi một chút liền kể tục làm việc, ai biết Vân Dật lại làm cho bọn họ đợi được hai điểm sau đó đang làm việc, dù sao những thứ này đều là người nông thôn, nếu như quá hà khắc không khỏi liền không tốt ở chung.

Đề những thôn dân này kể tục nghỉ ngơi, đối với bọn họ công tác rất hài lòng Vân Dật chào hỏi sau, đi tới nửa đường Vân Dật ảo thuật giống như từ trong không gian lấy ra năm, sáu đồ dưa hấu, ở nghỉ ngơi tại chỗ một lúc sau, liền chọc lấy dưa hấu trở lại đất hoang.

Bạn đang đọc truyện *Son Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Năm mẫu đất trồng rau

"Đến tất cả mọi người ăn dưa hấu rồi, ngày nắng to giải khát lại hạ nhiệt độ!" Vân Dật người còn chưa tới, âm thanh liền rất xa thét to lại đây, lập tức quang gánh liền bị trong thôn một vị họ Lý đại thúc tiếp tới.

Người nông thôn cũng không khách khí, chờ Vân Dật bắt chuyện qua đi hay dùng mạng dao bỏ củi thiết ra, một khối mau ăn nước giàn giụa.

"Ai đại huynh đệ, người này dưa hấu là sao loại, dưa hấu cát không nói còn rất ngọt!" Mọi người ăn vài miếng, liền cảm thấy Vân Dật chọn đến này dưa hấu không đơn giản, không chỉ có dưa hấu cát so với bình thường dưa hấu được, điểm độ cũng rất cao, không do kinh ngạc hỏi.

Bọn họ đều là loại hoa màu hảo thủ, dưa hấu cũng sẽ loại, nhưng là tốt như vậy dưa hấu bọn họ là không người trồng đi ra quá, mặc dù là dựa theo Thanh Vân thôn nông sản phẩm hầu như không bao nhiêu tiền quan điểm, ở tại bọn hắn đến xem Vân Dật này dưa hấu cũng là có thể bán tốt nhất giá cả.

"Ha ha, đây là sản phẩm mới loại, thêm vào quản lý tốt vì lẽ đó vị nói hay điểm!" Vân Dật cười cười, thuận miệng xả cái hoang liền đem sự tình che đi qua.

Ăn xong dưa hấu sau khi, vừa vặn là hai giờ chiều hơn nhiều, đối với Vân Dật hết sức hài lòng mọi người làm việc tinh thần đầu càng đủ, đến năm giờ

chiều bán thời điểm lại mở ra ba mẫu nhiều địa.

Công việc như vậy tốc độ, để Vân Dật rất là vui vẻ, cùng Đại phụ thân thương lượng một chút sau, ngày hôm nay khởi công tiền thời điểm trực tiếp một người mở ra một trăm đồng tiền, lại quản một trận Vân Dật không gian sản xuất phong phú bữa tối thông linh quý khắp chương mới nhất.

Như vậy phóng khoáng hành vi, để Vân Dật ở trong thôn nguyên lai yên tĩnh lại danh tiếng lại hưởng lên, người trong thôn nhắc lên Vân Dật đều là miệng đầy tán dương.

Mười mẫu địa, hai ngày liền toàn bộ mở ra tới, ngày mai đánh lũng, tu thủy cừ làm tốt sau, sẽ chờ mua được mạ trồng xuống cùng quản lý.

Vân Dật từ chối Đại phụ thân để người trong thôn giúp đỡ chọn mạ đề nghị, hấn hoang xưng chính mình tìm chính là nơi khác công ty lớn, bởi vì định lượng khá lớn, mạ người của công ty qua mấy ngày sẽ giúp đỡ đưa tới, chờ trồng là được.

Xế chiều hôm đó, Vân Dật trích sạch sẽ trước sân sau bên trong hết thấy sơ quả, trang đến trong không gian sau một người đeo túi đeo lưng liền ra khỏi núi.

Hon chín giờ thời điểm hấn mới đến ven đường trên, hoa giá cao ở phụ cận trong thôn tô một chiếc tay vịn xe, đem từ trong sân trích đến món ăn cùng dưa hấu trang đến trên xe sau cầm lái liền hướng trong thành phố chạy đi, đồng thời thuận tiện cho Trần Hòa gọi điện thoại.

Hoi mậ Trần Hòa đỉnh phiền muộn, ngày hôm nay là Vân Dật với hấn hẹn cẩn thận đưa món ăn ngày cuối cùng, từ sáng sớm bắt đầu hấn sẽ chờ Vân Dật điện thoại, tuy biết vẫn đợi một ngày đều không có điện thoại, hấn vốn tưởng rằng Vân Dật thả hấn bỏ câu, chuẩn bị từ bỏ thời điểm Vân Dật điện thoại mới đến.

"Ai nha vân lão đệ, ngại để chúng ta đến tốt khổ cực a, làm sao này đều sắp mười giờ mới đến a!" Kiềm Tây Thị vùng ngoại thành, Trần Hòa đứng ở chính mình nhà kho bên hướng về Vân Dật tả oán nói.

"Trần lão bản, ta đất trồng rau tất cả trong núi lớn, có thể cần vào lúc này vận đi ra là tốt lắm rồi." Vân Dật mặt không đổi màu thuận miệng nói dối, hấn chỉ vào tay vịn trên xe chống đến tràn đầy dưa hấu cùng món ăn, nói: "Xin mời Trần lão bản nghiệm nghiệm hóa đi, nơi này trên căn bản đều là cấp một hữu cơ rau dưa, lần trước món ăn không trích."

Tuy nhưng đã là buổi tối, tia sáng không được, nhưng là lấy Trần Hòa nhiều năm phiền món ăn kinh nghiệm có thể nhìn ra, Vân Dật đám này mới tuy rằng so sánh với một nhóm kém xa lắm, nhưng là trên thị trường cấp một hữu cơ rau dưa cùng này rau dưa so ra, vẫn là rác rưởi bình thường tồn tại.

Thoả mãn tiếp nhận rồi Vân Dật đưa tới món ăn, Trần Hòa cười đối số tiền Vân Dật nói: "Vân lão đệ, ngại này món ăn quả thật không tệ, lần sau số lượng có thể hay không nhiều điểm?"

Xác thực, lấy Trần Hòa kinh doanh quy mô đến xem, đừng nói Vân Dật một lần hai, ba trăm cân, coi như là hai, ba ngàn cân cũng không lọt nỗi mắt xanh; Trần Hòa coi trọng, là Vân Dật bán loại này món ăn phẩm chất, tuyệt đối so với cấp một món ăn còn tốt hơn, đối này : chuyện này đối với luôn luôn ham muốn làm Kiềm Tây Thị đệ nhất rau dưa cung cấp thương Trần Hòa tới nói, là một cái không cho bỏ qua cơ hội.

"Tạm thời còn không được, loại này rau dưa giống đang chuẩn bị mở rộng!" Vân Dật đem mấy tốt tiền bỏ vào trong túi tiền, đối với Trần Hòa hỏi dò, hấn cho hấn một cái chính mình món ăn là sản phẩm mới loại ám chỉ; sau đó hướng về Trần Hòa cáo từ rồi đi, tìm một nhà khách sạn để ở trang thân làm quý.

Ngày thứ hai, Vân Dật ở Kiềm Tây Thị mỗi cái rau dưa loại miêu thị trường loanh quanh một ngày, đến chạng vạng thời điểm, Kiềm Tây Thị một nhà loại cỡ lớn rau dưa trồng công ty, đem đầy đủ trồng sáu mẫu địa các loại rau dưa mạ đưa đến ven đường trên, chờ Vân Dật ký nhận sau khi liền rời khỏi.

Chờ đến trời tối đến năm mươi mét ở ngoài đều không thấy rõ lộ thời điểm, Vân Dật ở xếp thành như ngọn núi nhỏ mạ bốn phía hơn một trăm mét vây quanh xoay chuyển vài vòng, xác nhận không có ai sau, hấn tay nhẹ nhàng vung lên, nhất thời núi nhỏ bình thường mạ biến mất ở tại chỗ; mà Vân Dật nhưng là rất tiêu sái cũng lấy hướng về trong ngọn núi đi đến, giá thể kia...

... ..

Lúc sáng sớm, khi (làm) Đại phụ thân dẫn đến làm việc chừng hai mươi cá nhân đến thời điểm, Vân Dật đã ngồi ở chỗ đó chờ bọn họ; ở bên cạnh hấn, bọn họ kinh ngạc phát hiện ở ngày hôm trước mở ra đến đất trồng rau bên cạnh, chính tề để một bó bó rau dưa mạ.

"Những thức ăn này miêu đều là nơi nào đến, chiều hôm qua chúng ta lúc đi vẫn không có chứ?" Đại phụ thân vây quanh những thức ăn này miêu quay một vòng, sau đó vô cùng kinh ngạc xem mặt mỉm cười Vân Dật.

"Đây là ngày hôm qua chạng vạng rau dưa loại miêu công ty đưa tới, ta định số lượng lớn, bọn họ liền ngay cả dạ đưa ra." Vân Dật làm bộ một bộ nhin dạ dáng vẻ, chậm rãi xoay người, đối với Đại phụ thân nói: "Đại ca, ngại ở nơi này nhìn các hương thân đem món ăn miêu gieo xuống đi, ta trở lại bù cái háp lại giác."

Nói xong, Vân Dật cùng những này các hương thân chào hỏi, trở về đi ngủ.

... ..

Khi Vân Dật tỉnh lại thời điểm, đã là năm giờ chiều chung, phía tây Thái Dương sắp rơi vào đỉnh núi, giữa bầu trời màu xanh lam bạc vân nhân nhạt như một khối màn sân khấu như thế, công bố bóng đêm sắp xảy ra.

Đẩy ra cửa viện, trong thôn lặng lẽ; hừng bọn nhỏ còn ở trong thôn đơn sơ trường học đến trường, những người miền núi chính thừa dịp ngày đó bên trong tối mát mẻ thời điểm, dành thời gian ở trong ruộng làm ruộng.

Một chi không biết là ai gia gà mái, nhân nhả ở trong thôn uốn lượn trên đường phố tản bộ bước chân, thỉnh thoảng còn cúi đầu trên đất tìm kiếm đồ ăn, đối với vẫn nhìn chăm chú vào nó Vân Dật làm như không thấy, phảng phất là ở lãnh địa mình trên dò xét lãnh chúa.

Đóng lại cửa viện, Vân Dật chọn tới mấy đồ dưa hấu hướng về đất trồng rau bên kia đi đến, tính toán vào lúc này cũng gần như loại xong, tối hôm nay theo : đề trong thôn quy củ, chính mình phải làm dừng lại : một trận rất phong phú bữa tối đến chiều dài hân môn mới đứng.

Chọc lấy trọng trách, dọc theo sơn đạo đi không tới năm phút đồng hồ, rất xa liền nhìn thấy Thanh Sơn bên hồ trên chính đang bận bịu chừng hai mươi cái người miền núi lý tiểu Bạch truyền kỳ.

Dọn dẹp ra đến chừng mười mẫu địa có bốn mẫu chính không, giữ lại làm những tính toán khác; còn có một mẫu nhiều địa giữ lại nắp phòng ở dùng, còn lại sáu mẫu địa , theo không giống món ăn giống, chia thành từng khối từng khối tiêu chuẩn khu vực, tải lên xanh mượt món ăn miêu; một loạt bài một chuyển chuyển, như là chỉnh tề chờ đợi kiểm duyệt bình lính.

Cà, cây ớt, cà chua, đậu giác, dưa chuột, dây mướp các loại (chờ) vài loại người Trung quốc ăn việc nhà rau dưa, nơi này toàn có.

"Đại huynh đệ người tới, tại sao lại mang đến dưa hấu rồi!" Đang bẻ bọn Đại phụ thân vừa ngừng đầu, chú ý tới đứng ở địa bên cạnh lượng lớn đất trồng rau Vân Dật, cười ha ha chào hỏi nói.

"Tất cả mọi người nhanh loại xong đi, ta mang đến dưa hấu , chờ sau đó ăn xong dưa hấu ở đi trở về." Nói, Vân Dật nhắc lên trọng trách, chào hỏi vội vàng bồi thêm đất các vị thôn dân.

Cẩn thận Vân Dật mang đến món ăn bản cùng dao bở dưa, đem dưa hấu đặt ở món ăn bản trên, một đao xuống dưa hấu phát sinh âm thanh lạnh lạnh, đồ tươi nước giàn giụa, lôi kéo người ta ngậm nước chảy ròng.

"Này dưa hấu thật không tệ, Vân Dật tiểu ca, này dưa hấu người là sao trồng ra đến?" Ăn dưa hấu thôn dân lý hai mình, một bên hưởng thụ sa diềm dưa hấu, một bên hỏi Vân Dật; mấy lần trước bọn họ quanh co lòng vòng hướng về Vân Dật hỏi thăm thời điểm, Vân Dật chỉ là có lệ nói là sản phẩm mới loại sẽ không đang nói, bọn họ cũng không không ngại ngừng hỏi.

Mất thấy lần này cần làm xong sống, sau đó chỉ sợ là lại không có cơ hội hỏi, cũng là rất muốn loại loại này dưa hấu bọn họ, không thể làm gì khác hơn là lần thứ hai chứa hiếu kỳ đáng về hỏi.

"Ha ha, này dưa hấu là từ vũ trụ hạt giống, vì lẽ đó so với bình thường dưa hấu diềm độ muốn cao." Không phải Vân Dật keo kiệt, mà là này dưa hấu cách không gian thủy cùng bình thường dưa hấu không khác nhau gì cả; vì bảo vệ bí mật của mình, hân suy nghĩ xoay một cái, biến cái nói dối nói.

"Vũ trụ hạt giống, chính là loại này từ trang đến phi thuyền vũ trụ trên, ở trên trời lưu một vòng liền xuống đến!" Ngồi xếp bằng ngồi dưới đất người miền núi miêu Đại hồ thấy một đám đại thúc đại ca bồi nhân vật đều nghi hoặc không rõ, liền dương dương tự đắc khoe khoang chính mình từ thư trên xem ra đồ vật.

"Này dưa hấu hạt giống, vẫn đúng là trên vũ trụ?" Năm mươi tuổi ra mặt miêu hai quý không từng đọc sách gì, hân có chút không rõ nhìn mình trong tay dưa hấu, không nghĩ ra dưa hấu trời cao sau sao liền ăn ngon như vậy.

Vân Dật cười cười, đem chính mình cũng không hiểu lắm vũ trụ hạt giống tri thức hướng về bọn họ giảng giải một phen; sau đó, hân nói cho đại gia buổi tối đến hân nơi nào đây ăn cơm, hân chuẩn bị kỹ càng thịt cá còn có tửu.

Không đề cập tới những thôn dân này là đối với Vân Dật hiếu quy củ khen không dứt miệng, làm lên hoạt tới là cỡ nào chăm chú; Vân Dật sau khi về đến nhà, liền mau mau bận việc nổi lên này chừng hai mươi cá nhân bữa tối. . . -

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Phong phú sơn thôn tiệc tối

Về đến nhà, Vân Dật một con tiến vào nhà bếp, lác mình liền tiến vào không gian, từ suối nước bên trong lấy ra bốn cái hơn một cân bạch hoa ngư, còn có bốn cái địa phương đặc sản hắc du ngư, chuẩn bị nấu ăn.

Trước hết giết bạch hoa ngư, đem bạch hoa ngư dùng dao phay sống dao gỗ sau khi chết, mổ bụng phá đổ đem ngư trong bụng tất cả sự vật rửa sạch, sau đó ở ngư trên người tìm bảy, tám dao sau khi, liền đem ngư đặt ở một cái tiểu bồn bên trong.

Tiểu bồn bên trong có một loại Vân Dật điều phối chuyên môn ngoại trừ ngư tinh thủy, chủ yếu thành phần là dùng bên trong không gian thủy, cộng thêm trên từ không gian đưa hầu dây leo trên trích đến Diệp tử, đập nát sau khi ngâm mình ở bên trong.

Làm như vậy là Vân Dật từng ở một quyền thực đơn trên xem, Tây Qua Diệp tử có mát mẻ hàng hóa, đi trừ đi vị tác dụng, như bình thường con cá dùng loại nước này phao qua sau, không chỉ có thể đủ xóa bên trong phần lớn ngư mùi tanh, hơn nữa Tây Qua Diệp tử bên trong vị ngọt khí tức có thể tan vào ngư trong người một bộ phận, để con cá ở đơn hoặc là là cái khác cách làm thời điểm, có thể quá nhiều một tia đưa hầu mùi thơm ngát.

Thu thập xong bạch hoa ngư sau, lại cầm lấy hắc du ngư thu thập đứng dậy.

Cùng bạch hoa ngư như thế, những này hắc du ngư cũng tương tự là nhảy nhót tung bồng, chỉ là nhưng vô dụng lần trước phương pháp đem hắc du ngư một dao bói gỗ tử, mà là mạnh mẽ nắm chặt hắc du ngư có tron tuần tuột thân thể, dùng dao phay đem hắc du ngư cái bụng cho mở ra một cái không quá dài lỗ hồng, ở hắc du ngư gãy dựa dưới lao lực móc ra nội tạng, sau đó lần thứ hai đem còn sống hắc du ngư bỏ vào một cái khác bồn bên trong.

Thứ hai chậu so với cái thứ nhất chậu lớn hơn rất nhiều, bên trong thả đồ vật đồng dạng rất có chú trọng, là Vân Dật dùng vàng nhạt qua cắt nát đảo nát sau khi, ngâm mình ở không gian tuyến trong nước; sở dĩ dùng vàng nhạt qua phao thủy, là bởi vì đưa chuột có mát mẻ hạ sốt, thông liên nhuận tràng, đi trừ đầy mỡ tác dụng.

Mà đem đưa chuột đảo nát phao ở trong nước sau khi, đưa chuột những này đặc tính sẽ dung nhập vào trong nước, sau đó đem lấy ra nội tạng thể nhưng sống sót hắc du ngư bỏ vào trong nước sau, bởi vì hắc du ngư vẫn cứ ở trong một khoảng thời gian duy trì sức sống, vì lẽ đó có thể kế tục đem trong nước vật chất thông qua sự trao đổi chất công năng chuyển hóa tiến vào trong thân thể.

Đồng thời, bởi vì hắc du ngư nội tạng đã bị cắt bỏ rơi mất, thân thể cũng là phá một cái miệng nhỏ, để hắc du ngư tuy rằng có thể tiến hành sự trao đổi chất, nhưng là nhưng không có vị tiêu hóa đồ ăn, vì lẽ đó trong thân thể sẽ không tiếp tục sản sinh vô dụng vật chất, chỉ có thể để ngư trong thân thể rất nhiều vô dụng, tai hại vật chất theo thân thể phái ra đi tương lai tinh tế nữ vương TXT download.

Sở dĩ dùng như vậy trong ngoài cọ rửa phương thức, nguyên nhân là hắc du ngư tuy rằng mùi vị ngon, thể nhưng trong thân thể không dễ dàng thanh tẩy; mà như vậy rửa sạch sau khi, làm cho hắc du ngư làm lên món ăn đến mùi vị càng thêm ngon thuần khiết, không có mùi cá cùng không nói rõ được cũng không tả rõ được đi vị.

Làm được rồi ngư sau khi không có vôi vã dưới oa, mà là thả ở nơi đó, các loại (chờ) trong nước Tây Qua Diệp tử cùng đưa chuột ý vị thấm sau khi đi vào, làm tiếp món ăn ăn ngon.

Lắc mình lần thứ hai tiến vào không gian, bên trong không gian có Vân Dật lần trước đánh chim trĩ cùng thỏ rừng, thả bên trong bốn, năm ngày còn không phối; này đều là không gian chỗ thần kỳ, Vân Dật cũng không làm rõ nguyên nhân cụ thể.

Nắm bốn con chim trĩ cùng bốn con thỏ hoang, lại ra nhà bếp.

Trước tiên thu thập thỏ, đem thỏ lột da dọn dẹp sạch sẽ nội tạng sau khi, đơn giản dùng chém cắt dao đem hai con thỏ đóa trở thành tiểu khối sau khi, Vân Dật từ trong không gian yếu ra một đại bồn không gian thủy đem thịt thỏ qua lại giặt sạch sạch sẽ.

Sau đó, Vân Dật bắt đầu nhóm lửa; loại này nông thôn dùng nồi sắt lớn Vân Dật hiện tại cũng chậm chậm sẽ đốt, tuy rằng kỹ thuật không sao thế, ngã : cũng vẫn có thể làm thực cơm

Chờ oa nóng, rót đầy đủ hai lạng dầu phộng, sau đó xem dầu nhiệt dưới hoa tiêu các loại (chờ) đại liệu, hương vị nhi từng trận bay ra, Vân Dật cảm thấy sắc thuốc mùi vị gần như liền tràn đầy đổ vào một đại bồn không gian thủy, đem một bồn nhỏ thịt thỏ toàn bộ ngã : cũng tiến vào.

Hòa tảo bên trong điển trên nại thiếu gỗ, Vân Dật lại đi thu thập gà rừng.

Gà rừng cái đầu tiểu, bình thường sẽ không vượt quá bốn, năm cân, thể nhưng mùi vị vô cùng tốt, so với thỏ rừng nhục càng sâu một bậc, đặc biệt là tiểu gà rừng đơn cái nắm, càng là nhất tuyệt.

Thu thập xong gà rừng sau, đem Đại gia cho mình làm cái nắm dùng không gian nước suối rửa sạch sẽ sau khi, dùng cùng đơn thỏ gần như đại liệu ở khác một cái di động nồi và bếp bên trong xào kỹ sắc thuốc sau khi, đem chim trĩ cùng cái nắm đồng thời bỏ vào trong nồi , tương tự dùng phách tài đại hòa mãnh thiếu.

"Cái quái gì vậy, lập tức làm hai mươi người món ăn thật sự không là một chuyện dễ dàng." Vân Dật xoa xoa trên mặt chính mình hân, sau đó nhìn đơn thỏ trong nồi hỏa sau khi, lại đem trong không gian rau xanh lấy ra, cắt gọn tám cái món ăn lượng.

Bởi vì trong phòng bếp oa đều bị chiếm dụng, Vân Dật liền ở trong sân nhắc lên một cái cấm trại dùng bếp núc oa, bán ngồi chồm hổm trên mặt đất bắt đầu sao dùng không gian rau dưa làm chủ liệu tám cái thức ăn chay, mùi vị đó hưng hăng xông vào Vân Dật trong lỗ mũi, để chính hắn cũng không nhịn được trước tiên nếm trái thường.

Vân Dật vội vàng thời điểm, Thái Dương lạc xuống núi, giữa bầu trời Văn Tinh vạn đạo, hồng vân như cảnh; đứng vững vĩ đại Thanh Vân sơn cũng tốt như là phủ thêm một tầng lụa mỏng, từ từ ẩn giấu ở này hoàng hôn bên dưới.

Hoàng hôn dưới Thanh Vân sơn thôn, theo ở trong ruộng làm lụng đám người đều lục tục nắm con bò già trở lại trong thôn, nhất thời từng nhà đều bay lên khói bếp, từng đạo từng đạo cột khói lượn lờ bay lên nhà giàu tội tức.

Từng bày từng bày hùngAPON nhỏ nhưng là thừa dịp tan học sau khi về nhà, cha mẹ không phải bận bịu thu thập nông cụ, chính là bận bịu làm cơm tối mà hoàn mỹ quân thức bọn họ cực điểm, mỗi một người đều hưng phấn ở trong thôn thoán lai thoán khứ, không phải đóng vai hành quân chiến tranh game, chính là suy nghĩ đến nhà ai địa bên trong đi đầu dưa hấu, không nữa chính là đi đào tổ chim . . .

Bên này tám cái món ăn xào kỹ, mới vừa mang lên bàn thời gian, bên kia cửa viện ra liền truyền đến Đại phụ thân tiếng cười.

"Trong sân sao thơm như vậy, đại huynh đệ làm cái gì ăn ngon?"

"Ha ha, không có làm vài món thức ăn, cũng chính là chúng ta trong ngọn núi món ăn dân dã thêm vào chính mình loại món ăn, còn có mấy bình bình thường rượu đế." Vân Dật lớn tiếng cười hồi đáp, dưới tay cũng không dừng lại trụ, đem xào kỹ món ăn đều đặt tại hai cái bàn lớn trên.

"Ặc, này món ăn làm được thật nhiều, " vào chừng hai mươi cái thôn dân đều buông xuống trong tay công cụ, cười ha ha vây quanh ở bàn bên cạnh trên, luôn luôn hào phóng miêu Đại hồ nhìn thức ăn trên bàn, lớn tiếng hét lên: "Đề ta đếm một chút, đầu muợn Đại tiêu một cái, tương bạo cả một cái. . . Tám cái món ăn, ta yêu thích, mùi vị này quá tốt rồi, ăn ngon!"

Vân Dật cùng Đại phụ thân chào hỏi mọi người ngồi xuống, sau đó lại từ trong phòng bếp lấy ra mấy bình năm lương thuần sau, lưng lay trong tay từ từ cười nói: "Đêm nay chúng ta cố gắng uống dừng lại : một trận, không say không về. . . "

Sau khi ngồi xuống, chờ Vân Dật phụ trách này trác rót từ từ, một người tiểu uống một hớp, đầu lĩnh vị kia lớn tuổi nhất người miền núi nơi sâu xa chiếc đĩa sau, sớm đã bị món ăn hương câu dẫn thêm trùng ứa ra mọi người lập tức thúc đẩy, sủy quai hàm liền bắt đầu ăn.

"Ai ta nói đại huynh đệ, người tay nghề này coi là thật là cao cấp nhất được, ta miêu Đại hồ xưa nay cũng chưa từng ăn tốt như vậy ăn món ăn, quá thơm rồi!" Liên tiếp mãnh ăn được mấy cái, miêu Đại hồ mới mơ hồ không rõ đối với Vân Dật nói.

"Xác thực, đại huynh đệ tay nghề này không sai, y ta xem chính là trong thành khách sạn lớn đầu bếp cũng không đuổi kịp!" Thường thường xuống núi lý hai mình cũng gặt đầu, đối với Vân Dật đuổi ra ngón tay cái nói.

"Ha ha, trước đây chính mình nhàn rồi không chuyện gì liền cân nhắc nấu ăn, làm nhiều rồi dĩ nhiên là được rồi!" Vân Dật giờ ly rượu lên ra hiệu, sau đó chính mình tiểu uống một hớp nói.

Một cái trên bàn tám tiểu món ăn đĩa, căn bản không đủ bình quân mỗi trác mười hai người ăn; khi (làm) Vân Dật chú ý tới thức ăn trên bàn nhanh thấy đầy thời điểm, hần đứng dậy đến trong phòng bếp, xóc lên Tiểu Hỏa đôn thịt thỏ. . .

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Dạ đội không gian thủy

"A, mùi vị này thực sự là hương!" Trong phòng bếp hương vị vẫn truyền tới trong sân, để trong sân chính vui đầu mãnh ăn mọi người nhất thời ngừng lại, dùng mũi nghe nhà bếp bên này hương vị.

"Tới, đại gia ném thử ta đôn thịt thỏ!" Đầu tiên là hai cái lữ bồn đã bung lên, cái kia bốc hơi nóng màu nâu thịt thỏ mê người ngum nước chảy ròng, bồn bên trong màu nâu nùng thang toả ra mùi thơm càng làm cho người thêm trái tim nhỏ run.

Bên này Vân Dật chậu mới vừa phóng tới trên bàn, chừng mười đôi đĩa lập tức liền đuổi vào, từng khối từng khối thịt thỏ mang theo nùng thang bị nhét vào trong miệng, gặm phải là nùng thang tung toé, ăn khí thể ngất trời.

Chờ Vân Dật quét hết oa, đem mùi vị phao tốt hắc du ngư đôn trên, trở lại trên bàn thời điểm, một chậu thịt thỏ cũng chỉ còn sót lại mấy khối, liền canh thịt đều bị yêu đến nhanh sạch sẽ Đại triệu hoá chương mới nhất.

"Này sức chiến đấu cũng quá khuếch đại." Vân Dật thâm cười khổ, chính mình khăn khăn chậm chậm, vẫn là không mò trên ăn này nấu hơn một giờ thịt thỏ, quả nhiên là nhiều người ăn cơm hương.

"Vân tiểu huynh đệ, ta Vương Lão Pháo ở Thanh Vân sơn thôn được xưng đệ nhất tay thợ săn, làm sơn dã kê thỏ món ăn mùi vị cũng được xưng là tốt

nhất, nhưng là so với vân tiểu huynh đệ người đến, vẫn là kém xa lắm." Cùng Đại phụ thân cái kia một bàn nhanh năm mươi thợ săn già Vương Lão Pháo, bụng một chén rượu kính nể nhìn Vân Dật nói: "Vân tiểu đệ tuổi còn trẻ, trù nghệ liền như vậy tinh xảo, thực sự là làm người bội phục!"

Wang Lao Pháo là trong thôn thợ săn già, vóc dáng không cao, cổ đồng sắc trên mặt giữ lại râu quai nón, nhanh nhẹn từng lâm lão thợ săn hình tượng.

"Ha ha, nấu ăn thời gian dài, chậm rãi liền suy nghĩ ra môn đạo." Vân Dật đồng dạng giờ ly rượu lên, cười cười hồi đáp.

Để chén rượu xuống, Vân Dật thấy hai trên bàn đôn thịt thỏ trên căn bản đều không còn, liền tiến vào nhà bếp xốc lên con gà con đôn cái nắm oa.

Nhất thời, một luồng còn hơn hồi nãy nữa muốn nồng nặc hương vị xông vào mũi, để Vân Dật sâu sắc hô hút mấy cái khí, không nhận được chính mình liền ăn vụng một khối nóng hôi thối thịt gà, nuốt chút nữa không đem đầu lưỡi mình cắn xuống.

Ngồi ở sân mọi người đưa cái cổ trở mắt nhìn nhà bếp, nghe mùi thơm này mỗi một người đều đứng ngồi không yên, không nhận được cũng "Tối tối, con gà con đôn cái nắm!" Một bên chảy ngum nước, Vân Dật tự mọi người chiếc đĩa trộn ở trong không dễ dàng tìm cái không chặn, chậu còn không bỏ lên trên bàn, mấy đôi đĩa liền lùn vào bốn bên trong. . .

Cùng đôn thịt thỏ như thế, dùng bữa tình cảnh đồng dạng rất nhiệt liệt, người người đều không để ý hình tượng của bản thân, Vân Dật cũng là không chút khách khí đưa chiếc đĩa mảnh ăn; mãi cho đến thấy đầy thời điểm, Vân Dật mới cảm giác mình ăn cái gần như, ăn thêm một chút liền chịu đựng cảm giác.

"Ngày hôm nay chớp mắt này nhưng là ăn sáng liễu, xưa nay không nghĩ tới này trong ngọn núi gà rừng thỏ rừng còn có thể làm ăn ngon như vậy!" Vương Đại Pháo dựa vào ghế, thỏa mãn vỗ chính mình nhô lên đến cái bụng đạo; đừng xem hán hơn năm mươi, nhưng là ăn cơm tốc độ còn khẩu vị đều không năm gần đây khinh người kém.

"Chính là, sống uống phí này mấy chục năm, xưa nay không nghĩ tới cõi đời này còn có ăn ngon như vậy món ăn!" So với thường thường săn thú Vương Đại Pháo, còn lại thôn dân không thể nghĩ ngờ càng là không bằng, ngày hôm nay chớp mắt này mỹ vị bọn họ càng là than thở không ngớt.

"Ha ha, sau đó đại gia có lúc tụ tập cùng một chỗ thường đến ăn!" Vân Dật cười cười đứng lên, đi tới nhà bếp, tính toán hắc du ngư hán là đôn được rồi.

Xốc lên oa, trong nồi hắc du ngư đã đôn ra nước lèo, một mùi thơm mà không đầy mỡ hương thuần mùi vị dựng lên; Vân Dật vội vàng đem này hắc du ngư thang thịnh đến tiểu bồn bên trong, đoan đến trên bàn Thánh thành lục.

"Ặc, đại huynh đệ còn chuẩn bị một đạo thang a!" Ngồi nghỉ ngơi mọi người còn tưởng rằng con gà con đôn cái nắm chính là then chốt hí, đang chuẩn bị nghỉ ngơi một trận liền về nhà, ai biết một trận hương thuần mùi vị truyền đến, Vân Dật dĩ nhiên lại lên một đạo thang, để bọn họ cảm thấy Vân Dật người này thật sự rất sẽ làm sự.

Hắc du ngư chính là Thanh Vân sơn này một mảnh khu vực đặc sản, loại cá này sinh trưởng ở trên núi nước lạnh dòng suối nhỏ bên trong, trên người có hậu một tầng dày dầu, cấu tạo bằng thịt ngon; đặc biệt là đôn thang, mùi vị càng là nhất tuyệt.

Chỉ bất quá loại cá này mùi tanh nhi quá to lớn, nếu như sẽ không làm liền rất khó ăn.

Mà Vân Dật làm này đạo đôn cá chuối thang nhưng tiên mà không tinh, thuần mà không chán, đây cũng là bởi vì Vân Dật dùng không gian nước suối thêm Tây Qua Diệp xâm phao nguyên nhân.

Nếu như đổi thành người khác làm cá chuối thang, dù cho là tay nghề lại cao hơn, gia vị liều cho dù tốt; không có không gian nước suối, cũng là không thể so với Vân Dật làm càng thêm tốt.

Huống chi, dùng không gian thủy giao chế canh cá, càng là mùi thơm nức mũi!

Uống xong cái này canh cá, bóng đêm đã rất đậm, phòng chừng thời gian hán là đến buổi tối tám giờ khoảng chừng; trái phải, mọi người thỏa mãn vỗ vỗ bụng của mình, đứng dậy xoa một chút ngoài miệng đầy mỡ đang muốn cáo từ, ai biết Vân Dật lại từ trong phòng bếp bung ra một chậu canh cá đến!

"Đại gia uống xong này bồn canh cá lại đi, đây là bạch hoa ngư canh cá, đại gia buổi tối ăn có điểm đầy mỡ, uống điểm cái này thang giải chán." Đem tăn ra thanh tân khí tức bạch hoa ngư thang để lên bàn, Vân Dật cười ha ha nói.

Này hậu sinh làm người làm được phần này trên, không đơn giản a!

Mọi người liếc mắt nhìn nhau, trong lòng âm thầm cảm khái, sau đó mỗi người nhắc theo một cái Vân Dật đặt ở cửa viện đưa hầu đi về nhà.

... .

Đưa đi chư vị hương thân, thu thập xong nấn viện tàn tạ sau, thời gian đã là chín giờ tối hơn nhiều, không có thức đêm quen thuộc thôn dân đã sớm thoỉ đèn nghỉ ngơi, làm cho cả thôn trang lâm vào một vùng tăm tối bên trong.

Ngồi ở trong sân, Vân Dật trong phòng cũng không không có đèn điện, hán ngồi ở tảo thụ dưới trên ghế mây nhắm mắt nghỉ ngơi một lúc, liền đứng lên đến đi ra không có đóng lại cửa viện.

Ở trên đường phổ quan sát một chút, đúng là không người nào hoạt động sau, hán nhẹ nhàng đem cửa viện khép lại, sau đó dọc theo đường nhỏ nhiễu ra

làng, hướng mình khối này đất trồng rau đi đến.

Bóng đêm rất đậm, sáu tháng thượng tuần buổi tối không có mặt trăng, trong ngọn núi sương mù nhàn nhạt làm trong rừng rậm, bãi cỏ chậm rãi bốc lên, cho này trong bóng đêm sơn thôn nhỏ phủ thêm một tầng mỏng lung vụ sa.

Khi Vân Dật đi tới đất trồng rau thời điểm, hai chân của hắn ống quần sớm đã bị nước sương ướt nhẹp thấu; hắn không nói một tiếng đứng cách địa bách mười mét địa phương đứng đây lâu, mãi đến tận xác nhận phụ cận ngoại trừ sâu nhỏ tiếng kêu to ở ngoài, lại không có bất luận cái gì động tĩnh sau, hắn mới đi gần rồi đất trồng rau bên trong sự kiện linh dị lục chương mới nhất.

Chừng mười mẫu địa, ngoại trừ dự lưu một mẫu địa nắp phòng ở, còn có bốn mẫu địa mặt khác dự định ở ngoài, còn lại sáu mẫu địa gieo vào rau dưa, đồng thời phân chia sáu khối khu vực, mỗi cái khu vực trong tài lên các thức vật nhà rau dưa.

Những này rau dưa là ban ngày liễu lĩnh mặt trời tài trên, cứ việc buổi tối nước sương đã ướt nhẹp mặt đất cùng món ăn miêu, nhưng là những này bị mặt trời chói chang sái quá món ăn miêu vẫn không có lấy lại sức được, yên yên rủ xuống cảnh lá.

Vân Dật đi tới địa bên cạnh, từ bên cạnh đệ nhất chuyển cùng đệ nhị chuyển trung gian đi qua, hắn tả ngón trở tay phải phân biệt chỉ ở hai bên món ăn miêu trên, hai đạo thanh tuyến thủy như là ma thuật bình thường từ chỉ chảy ra, chuẩn xác chảy tới món ăn miêu trên.

Hắn mỗi bộ đều rất tiêu chuẩn, không nhanh cũng không chậm, để đi qua địa phương mỗi một khác món ăn miêu đều có thể đạt được gần như lưu lượng không gian nước suối dục.

Mỗi một chuyển món ăn miêu đều muốn dội đến thủy, vì lẽ đó Vân Dật dọc theo này sáu mẫu đất trồng rau đi một lượt, từ hơn chín giờ đi thẳng đến mười một giờ, tới lui lui đây đủ đi hơn trăm chuyển, mới đưa này một đám lớn đất trồng rau tất cả dội xong thủy.

Thoả mãn vỗ vỗ tay, Vân Dật nhìn địa bên cạnh tới bắt đầu trước tưới nước cái kia chuyển món ăn, hiện tại tựa hồ tựa hồ không có như vậy yên; phỏng chừng, đến sáng sớm ngày mai món ăn ở đây miêu nhất định sẽ hoàn toàn biến dạng tử, có thể làm cho ngày hôm qua tài món ăn người giặt này cả mình!

Bất quá, Vân Dật không sợ, có vũ trụ hạt giống cơ, ai có thể tin tưởng nhãn không gian như vậy quá huyền huyền đồ đâu.

... ..

Lúc sáng sớm, bất quá là năm giờ rưỡi chung đáng vẽ, Đông Phương bầu trời vẫn là một mảnh lam đậm thời điểm, Vân Dật cũng đã tỉnh lại.

Mặc quần áo vào đi tới ngoại sân rừng cây nhỏ thời điểm, trong rừng cây nhỏ vẫn là yên tĩnh một mảnh, trên lá cây có từng viên một hạt gạo nhỏ Đại thủy châu, đây là đến hiện tại còn chưa từng hoàn toàn tán ra sương mù lưu lại biểu tượng.

Cẩn thận tách ra lùm cây trên nước sương, Vân Dật ở trong rừng cây nhỏ loanh quanh một vòng, trong tay liền cầm mấy đóa cái nấm trở lại bên trong khu nhà nhỏ.

Ở trong sân đánh một bộ không biết tên quyền pháp, cảm giác cả người nóng hổi, khí huyết trôi chảy sau, liền đi vào trong nhà đánh ra mấy vi tính, đăng ký lên qq.

Lúc này vừa mới mới vừa sáu giờ, Đông Phương mới mờ hồ xuất hiện ngân bạch sắc, làm điểm tâm quá sớm, vì lẽ đó Vân Dật muốn trên một chút vòng, nhìn sơn ở ngoài tình huống.

Nào có biết, qq vừa mở ra, liền tiếp tin tức lại 'Lách tách' hưởng lên...

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Mời mọc Đại phụ thân

"Ngươi muội, login hồi âm. . .", đây là Vương Bằng tiểu tử này phát tới tin tức, xem phía dưới liền tiếp phỏng chừng có cái hai mươi, ba mươi điều sống lại ông trùm tài chính.

Sau đó Vân Dật lại từng cái lục xem, còn có đồng nghiệp của hắn tin tức, nói chung đều là hỏi Vân Dật ngọn núi nhỏ này thôn sự tình.

Vân Dật từ đi công tác, đi tới nơi này sơn thôn nhỏ sự tình, hiện nay chỉ có Vương Bằng cùng công ty đồng sự biết, lúc đó Vân Dật sợ người trong nhà lo

lặng, liền không có nói cho trong nhà.

---- hồi phục Vương Bằng cùng những đồng nghiệp khác tin tức, Vân Dật liền chuẩn bị đóng lại máy vi tính đi làm điểm tâm, ai biết vừa nãy ảnh chân dung vẫn là đen Vương Bằng lập tức phát lại đây tin tức, ảnh chân dung cũng lượng lên.

"Tiểu tử ngươi dậy sớm như thế không khôn a, lúc này mới vừa sáu giờ!"

Vân Dật cười cười, đánh chữ trả lời: "Son thôn bên này không khí đỉnh thanh tân, buổi tối vừa không có cái gì ánh đèn cùng tạp âm ô nhiễm, giấc ngủ chất lượng cao là bình thường; lại nói, ngươi không phải lên cũng đỉnh sớm mà, chuẩn bị đi rèn luyện a, không muốn tiếp tục khi (làm) trắng xám ít nam?"

"Cái quái gì vậy, ca nào có ngươi tốt như vậy mệnh, tối hôm qua trên công ty toàn thể tăng ca cản việc, đầy đủ nhịn một đêm, đến hiện tại còn không có làm tốt đây, mọi người nhanh một chết rồi!" Bên kia Vương Bằng phát tới cái một chết + đáng thương về mặt.

"Công ty vẫn là như thế tàn nhẫn, ca ca ta đối với các ngươi biểu thị chân thành nhất đồng tình!" Gửi tới một cái cười xấu xa + đồng tình về mặt, Vân Dật nhẹ nhàng lắc đầu, trong thành thị đại đa số bên trong tầng dưới bạch lĩnh, ngoại trừ công tác nghe tới thể diện điểm ở ngoài, kỳ thực cùng mua không nổi phòng nông dân công không hề khác gì nhau...

"Ngươi sáng sớm đi rèn luyện, son thôn không khí Nhất Định rất tốt, chim nhỏ tiếng kêu cũng rất êm tai chứ?" Vương Bằng phát tới một người ước ao về mặt, hỏi.

"Ha ha, không khí đương nhiên được, ta còn thuận tiện lại trong rừng cây hái mấy cái cái nấm đây, vừa vận sáng sớm tọa hãm cái nấm thang!" Đánh tự, Vân Dật dùng chữ số camera vỗ một tấm cao rõ ràng bức ảnh, sau đó kết nối với máy vi tính, đem vài tờ cái nấm trên mang theo nước sương bức ảnh phát ra đi qua.

Bên kia Vương Bằng trầm mặc một hồi lâu, sau đó hần đánh chữ nói: "Huynh đệ, chúng ta không thể chờ đợi được nữa muốn đi son thôn nhỏ, ngươi cảm thấy tháng này sáu tháng để thế nào?"

Vân Dật suy nghĩ một chút, sau đó chăm chú trả lời: "Sáu tháng để đến không được, lúc này trong thôn khá bận, hơn nữa khí trời quá nóng, vào núi lộ quá gian nguy dễ dàng bị cảm nắng; ta kiến nghị các ngươi đến Trung thu tiết trở lại, không chỉ có khí trời mát mẻ, hơn nữa ngày nghỉ tích góp đến đồng thời càng dài, có thể cố gắng thả lỏng ra đời hóa chi tận thể truyền thuyết!"

"Được rồi, chúng ta hai mươi bốn số khổ 'Ai đã nhân sĩ', ngay khi ngao trên hai tháng. . ." Vương Bằng đầu tiên là truyền tới một 'Khổ sở kiên trì' hình ảnh, tiếp theo lại truyền tới một 'Hi vọng liền vào ngày mai' hình ảnh.

Vân Dật lắc đầu cười cười, lên tiếng chào hỏi liền tắt máy vi tính, đi làm chính mình điểm tâm.

Hầm cái nấm thang, cháo nhỏ, hai cái bánh bao cộng thêm một bàn tiểu sao rau xanh, chính là dừng lại : một trận đơn giản mà lại phong phú, thuần thiên nhiên không ô nhiễm bữa sáng.

Bởi cùng Vương Bằng tán gẫu quá lâu nguyên nhân, Vân Dật thu thập xong bát đĩa thời điểm, đã sáng sớm hơn bảy giờ, đang chuẩn bị ra ngoài Vân Dật đụng với từ ngoài thôn trở về Đại phụ thân.

"Đại huynh đệ, ngươi cái kia rau dưa diện thực là không tồi, một đêm đi qua nhìn qua tốt hơn rất nhiều, căn bản là không giống như là mới vừa tải trên món ăn miếu!" Đại phụ thân sáng sớm sau khi đứng lên, liền giúp Vân Dật đến địa bên trong đi dạo một vòng, nhìn thấy đất trồng rau bên trong dị thường sau liền mau mau trở về nói cho Vân Dật.

"Ha ha, loại này món ăn là đưa lên vũ trụ hạt giống, năng lực hồi phục tốt." Vân Dật cười cười trên mặt nhưng không có vẻ mặt kinh ngạc, để Đại phụ thân trong lòng âm thầm đối với Vân Dật bội phục: xem nhân gia mới thật sự là chuyên gia, này món ăn dài đến như vậy lạ kỳ đều giống như là đã sớm biết, không hổ là chuyên gia. . .

Đương nhiên, nếu như hần biết Vân Dật bình tĩnh về mặt chân tướng, chỉ sợ cũng không biết cái này sao nghĩ đến.

Vân Dật ung dung đi tới đất trồng rau thời điểm, sớm đã có chừng mười cái nghe nói món ăn không tầm thường biểu hiện người miền núi sang đây xem, trên mặt bọn họ đều là một bộ vẻ mặt khó mà tin được.

"Tất cả mọi người dậy sớm như thế a, điểm tâm ăn chưa?" Vân Dật cười cười, cùng những này một mặt kinh ngạc thôn dân chào hỏi nói.

"Ha ha, ăn." Mấy cái ngày hôm qua giúp đỡ loại món ăn thôn dân hồn bất thủ xá đáp lại Vân Dật, trên mặt bọn họ nhưng vẫn là vẻ mặt khó mà tin được.

Cười tìm tìm dọc theo đất trồng rau quay một vòng, Vân Dật trên mặt sắc mặt như thường, tâm lý nhưng là rõ ràng chính mình món ăn xác thực mọc quá khước đại, cùng bình thường rau dưa so với vô cùng kinh ngạc quá to lớn.

"Sau đó Nhất Định phải cẩn thận một chút, không thể lại dỗi nhiều như vậy không gian thủy." Vân Dật lúc này mới biết mình làm xong có chút lỗ mẫn, dỗi không gian thủy ở trong sân không cần gấp gáp, một chuyến hai chuyến dài đến tốt cũng không ai có thể xem gấp sự cố, mà ở loại này món chính địa bên trong, thuần dùng không gian thủy vấn đề liền muốn mất mặt.

Món ăn loại được rồi, trên căn bản không sót ruột việc, nhưng là này sáu mẫu đất trồng rau quản lý nhưng là để Vân Dật có chút vô đầu; tuy rằng nòng đối với Đại phụ thân đám người nói khoác chính mình là nông nghiệp gạch gia, nhưng là trên thực tế chính hần đối với rau dưa quản lý cũng chưa quen

thuộc.

Nếu là mình quản lý, cho dù có không gian thủy hồ trợ nhiều như vậy món ăn hán cũng không giúp được, còn có thể bại lộ chính mình kỳ thực cái gì cũng không hiểu chân tướng trạch Ma vương.

Lại nói, chính mình loại món ăn là vì tiêu dao sinh hoạt sau nỗi lo về sau, nếu như liên lụy đến quá nhiều tinh lực, vậy thì vi phạm mình tới sơn thôn sơ trung.

"Đại ca, nhiều như vậy đất trồng rau chính ta không quản được, nếu không ngại tìm mấy người giúp ta làm chút trong ruộng việc chứ?" Do dự một chút, Vân Dật đối với bên người Đại phụ thân nói.

"Chuyện này đơn giản, năm mẫu đất trồng rau hai người lẽ ra có thể vội từng chiêm được." Đại phụ thân sững sờ, lập tức nhìn một chút Vân Dật trắng mịn tay, trong lòng rõ ràng Vân Dật không chịu nổi trồng trọt khổ.

"Đại ca kia ngại giúp ta làm đi, lại tìm một người trợ giúp, ta một tháng cho đại ca ngại mở hai ngàn nguyên thế nào?" Thấy Đại phụ thân đáp lời, Vân Dật thoáng suy nghĩ một thoáng, liền đưa ra một cái tự nhận là hợp lý giá cả nói.

"Không dùng đến nhiều như vậy đại huynh đệ, hai ngàn quá nhiều rồi!" Đại phụ thân hoảng loạn lung lay tay cự tuyệt nói, hán nguyên tưởng rằng có thể cho cái một ngàn đồng tiền liền không tính ít đi; tuy rằng sơn ở ngoài làm công một tháng có thể kiếm trên hai ngàn khối, nhưng là cái kia rời nhà con rơi sinh hoạt. . . Không đề cập tới cũng được.

"Ha ha, hai ngàn khối công tử không coi là nhiều đại ca, ta loại này không phải bình thường rau dưa, mà là hữu cơ rau dưa; này hữu cơ rau dưa quản lý phí kính, không thể dùng phân hóa học cùng nông được." Vân Dật cười cười nhìn Đại phụ thân, trong lòng cảm thán thời đại này còn có như vậy thực sự người, cảm thấy thù lao quá nhiều.

Bất quá, hán không phải là loại kia chỉ lo chính mình kiếm tiền gian thương, suy nghĩ một chút sau, Vân Dật lại nói: "Nếu như bình thường sáu mẫu đất trồng rau muốn hai người quản lý, vậy những thứ này đất trồng rau cần ba người đến quản; đại ca, ta một tháng cho ngại hai ngàn năm, ngại sẽ giúp ta tìm hai người, theo một tháng hai ngàn khối, có được hay không?"

"Lại tìm hai người không thành vấn đề, nhưng là này cái gì hữu cơ món ăn chúng ta không từng trồng, không dám xuống tay. . ."

Đại phụ thân vẫn còn có chút do dự, hán nhìn một chút này sáu mẫu xanh mượt đất trồng rau, lại nhìn trước người Vân Dật một mặt chân thành vẻ mặt, do dự một chút, không nhận được mở miệng nói:

"Còn có, mấy năm trước trong thôn cũng có loại món ăn, nhưng là một mẫu địa nhiều nhất cũng là kiếm cái ba, bốn ngàn, đại huynh đệ ngại cho chúng ta mở ra như vậy tiền công, có thể đủ không?"

Nghe đến đó, Vân Dật cười cười, chăm chú nhìn Đại phụ thân nói: "Ngươi đây cứ yên tâm đi đại ca, này sáu mẫu đất trồng rau một tra có thể ra 10 ngàn cân món ăn, bình quân bảy khối tiền một cân giá cả, khấu trừ đi hai khối tiền nông gia phí cùng phí chuyên chở tiền, chỉ ít có thể có 50 ngàn đồng tiền phần lãi gộp, ta hiểu được kiếm sẽ không thâm hụt tiền."

"Một tra phần lãi gộp 50 ngàn!" Đại phụ thân kinh ngạc nhìn Vân Dật một chút, lại mang một mặt thần sắc không dám tin nhìn này sáu mẫu đất trồng rau, thất thanh nói: "Này há không phải nói, này sáu mẫu đất trồng rau có thể ra sáu tra món ăn, thì có ba mươi vạn phần lãi gộp?"

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Vui mừng Đại

"Ha ha, là a, nếu như có thể thu sáu tra món ăn, phần lãi gộp thì có ba mươi vạn!" Vân Dật cười cười, đối với Đại phụ thân không có gì hay ẩn giấu.

Tuy nói phần lãi gộp ba mươi vạn, lãi ròng có thể còn lại hai mươi vạn là tốt lắm rồi, nhưng là tối thiểu không cần lo lắng lỗ vốn.

Có Vân Dật hứa hẹn, Đại phụ thân cũng không có cái gì tốt lo lắng, sau khi trở về hán liền ở trong thôn tìm mấy cái quen biết bạn tốt, đem Vân Dật một tháng cho mở hai ngàn khối tiền công nói cho bọn họ.

Ở trong thôn giúp đỡ cái kia mới tới hậu sinh loại món ăn, một tháng cho hai ngàn khối! Tin tức này để người trong thôn mê tít mắt, cái giá này cũng chính là ở bên ngoài vừa làm việc mới có thể tránh đến, vậy cũng là rời nhà bồi hương, không giống như là như vậy mỗi ngày đều có thể về nhà phối hợp, hơn

nữa loại món ăn việc cũng không phiền hà.

Trong lúc nhất thời, rất nhiều người đều động suy nghĩ, có người liền tìm tới Vân Dật.

"Loại món ăn tìm làm giúp sự tình, ta giao cho miêu đại ca, chỉ cần công tác không lười biếng, ta một mực mặc kệ!" Đối với trong thôn đến chính mình đến thôn dân, Vân Dật thả ra nếu như vậy, ngược lại hẳn cùng người trong thôn không quen.

Người trong thôn khi nghe đến Vân Dật nói như vậy sau khi, không chỉ có vì là Đại phụ thân gặp may mắn mà cảm thấy ước ao, có thể kết bạn Vân Dật như vậy một cái đại năng người, tùy tiện gieo xuống món ăn liền so với loại mấy chục năm lão Trang gia hộ cũng còn tốt, tùy tiện cho làm giúp mở ra tiền công, đều là như vậy hấp dẫn người.

Hiện tại Đại phụ thân đi ở trong thôn trên đường, tổng thể có thể cảm giác được người trong thôn ánh mắt hâm mộ; từ khi Vân Dật thả ra để hẳn làm chủ sau, đến gia đình hẳn đến thăm nhà, tự thoải người đặc biệt nhiều, liền ngay cả trước đây xem thường nhà mình rất nhiều người, bây giờ nhìn ánh mắt của mình đều là loại kia ước ao, để hẳn cảm giác mở mày mở mặt.

Đương nhiên, bất luận người khác nói thế nào lời hay, cuối cùng hẳn chiêu hai cái làm giúp đều là chính mình ở trong thôn bạn tốt, làm người cũng khá là thực sự.

Nhìn thấy Đại phụ thân cuối cùng chiêu quả nhiên là bạn tốt của mình, người trong thôn là ước ao dị thường, âm thầm ảo não trước đây tại sao không cùng Đại phụ thân giao hảo.

Không đề cập tới người trong thôn ảo não, Đại phụ thân mang theo chính mình hai cái bạn tốt miêu Đại huy, Lý Đông Lai hai người, mỗi ngày đều ở đất trồng rau bên trong chăm chú chiều khán, đắp dưa chuột kiểu căng, nắm bắt sâu, rút thảo các loại (chò) tất cả công việc làm phải là vô cùng chăm chú, địa bên trong món ăn mọc cũng là vô cùng khả quan, một điểm không thể so các thôn dân trong nhà dùng phân hóa học món ăn mọc kém.

Đương nhiên, này món ăn trường tốt như vậy, cũng không phải bọn họ quản lý tốt nguyên nhân, mà là Vân Dật thường thường ở buổi tối len lút đến đất trồng rau dùng không gian thủy đức nguyên nhân.

Ở không gian nước suối đức dưới, đất trồng rau bên trong món ăn hầu như là một ngày một cái dạng, mười lăm ngày sau đó, đã đuổi tới thôn dân so với này sớm loại hai mươi ngày món ăn.

Ngày thứ mười tám, đất trồng rau bên trong cây ớt, cà, dưa chuột các loại (chò) rau dưa, rốt cục kết ra tiểu dưa chuột, cây ớt các loại (chò); mà Vân Dật cũng là do trước đó ba ngày một tưới nước, đổi thành mỗi ngày đều tưới nước, để địa bên trong món ăn cấp tốc lớn lên siêu cấp hệ thống phụ trợ.

Ngày thứ hai mươi một, địa bên trong món ăn rốt cục có thể thu hoạch.

"Đại ca, nhiều món ăn như vậy bốn người chúng ta người trích một tra quá chậm, để chị dâu, Đại giúp đỡ trích đi, một ngày mở tám mươi đồng tiền!" Nhìn địa bên trong cà chua, dưa chuột các loại (chò) quả tràn đầy, ép loạn món ăn chạch cây trái cây, Vân Dật đối với Đại phụ thân nói.

"Không cần tiền không cần tiền, đại huynh đệ một mình người nguyệt mở cho ta hai ngàn năm liền quá nhiều, để cho bọn họ tới hỗ trợ chính là!" Đại phụ thân liên tục xua tay, trước mắt Vân Dật cho nhiều như vậy tiền lương hẳn cảm thấy đã quá hơn nhiều.

"Đại ca, trích món ăn khổ cực như vậy, ta bán một lần món ăn có thể kiếm nhiều như vậy, tốt như vậy ý tứ để Đại cùng đại tẩu bạch làm, người nói như vậy không phải đánh mặt của ta sao?" Vân Dật bất đắc dĩ nói.

Đang nghe nói Đại cùng mẫu thân nàng giúp đỡ Vân Dật trích món ăn, một ngày cũng có thể có tám mươi đồng tiền thu vào sau, người trong thôn lần thứ hai trông mà thêm ước ao, len lút đều dôn dập nói: nhân gia miêu cây cột chính là may mắn, kết bạn đại năng người thật là hào phóng, tùy tiện tìm hai cái lão nhược phụ nữ làm việc, đều có thể khai ra một ngày tám mươi đồng tiền tiền công.

Đại theo mẫu thân hướng về Vân Dật đất trồng rau đi đến, một đường từ trong thôn xuyên qua thời điểm, cảm nhận được người trong thôn ánh mắt hâm mộ nhìn mình, nàng cảm thấy trong lòng một trận đắc ý, nghĩ Vân Dật cái kia đậm cười nhạt dung, càng cảm giác mình thúc thúc không phải người bình thường, cái gì đều hiểu, tâm địa lại được, vóc người cũng đẹp trai. . .

"Đại, người giúp đỡ cái kia son người ngoài làm việc, một ngày thật sự cho tám mươi đồng tiền?" Nhìn thấy Đại khoá rõ đi qua, thường xuyên cùng Đại cùng nhau chơi bạn tốt Miêu Liên vội vàng chạy tới, tiến đến Đại bên người dò hỏi; nàng đi theo phía sau mấy cái bình thường cùng nhau chơi nữ hài, cũng đều là một mặt ước ao về mặt.

"Là a, thúc thúc sẽ không gạt chúng ta!" Đại kiều ngao khoá trong tay rõ, khóe miệng hiện lên nụ cười nhìn nàng nói.

Nghe được Đại chính mồm thừa nhận, mười lăm, mười sáu tuổi Miêu Liên cùng phía sau mấy cái nữ hài không ngừng hâm mộ, nàng do dự một chút, có chút mặt đỏ lên, nhìn Đại nói: "Đại, người có thể hay không giúp ta hướng về cái kia son ngoại nhân nói nói, để ta cũng đi giúp đỡ trích món ăn, một ngày chỉ cần cho ta năm mươi. . . . Bốn mươi đồng tiền cũng được!"

P phía sau nàng mấy cái con gái cũng là đồng dạng về mặt, theo lên tiếng nói: "Là A Đại, người có thể hay không giúp chúng ta nói một chút, tiền thiếu điểm đều."

"Cái này. Sợ là không được đi, tổng cộng sáu mẫu địa, chúng ta một nhà thêm vào thúc thúc cùng làm giúp Đại huy thúc, đi về đông thúc, sáu người hai ngày liền có thể trích xong một tra!"

Đại trầm tư một chút, có chút bất đắc dĩ lắc đầu một cái, nhưng là đang nhìn đến cái này bạn tốt trên mặt biểu tình thất vọng thì, còn có mặc trên người cổ xưa không vừa người quần áo, so với mình còn muốn thân thể gầy yếu, trong lòng nàng mềm nhũn, do dự một chút sau nói:

"Như vậy đi, ta giúp ngươi cùng thúc thúc nói một chút, cho ngươi giúp đỡ trích món ăn đi, một ngày cho năm mươi!"

"Cảm tạ ngươi Đại, ngươi đây là quá tốt rồi, chúng ta thực sự là hảo tỷ muội!" Miêu Liên hưng phấn không nhịn được ôm Đại, nhà nàng điều kiện không được, phụ thân ở nàng bảy tuổi thời điểm ra ngoài làm công chết ở mỗi điều dưới, hết lần này tới lần khác mẫu thân nàng thể nhược nhiều bệnh làm không được việc nặng, làm cho nàng cùng đệ đệ chưa từng đi học, liền cơm đều thường thường ăn không đủ no.

"Yên tâm đi, ta cùng thúc thúc nói hẳn sẽ phải đáp ứng, ngươi cứ yên tâm đi!" Nhìn mình bạn tốt mừng rỡ về mặt,, Đại trong lòng vì cái này bạn tốt vui vẻ, liền lái chơi cười nói: "Ngươi sau đó cũng đừng kêu thúc thúc 'Quê người người'. Người khác rất tốt, không phải những kia hắc tâm mỗi ông chủ!"

Nhìn Đại cùng Miêu Liên hưng phấn đáng vẻ, mới vừa rồi cùng Miêu Liên đồng thời đến mấy nữ hài từ khắp khuôn mặt là thất vọng về mặt, Đại chỉ chịu giúp Miêu Liên nói hăng, để trong lòng các nàng thất vọng lại âm sinh đồ kị.

Một cái vừa nãy cũng mở miệng, nhưng không có được Đại hỗ trợ mười sáu, mười bảy tuổi cô gái không nhịn được, nói châm chọc nói: "Đại, quê người mọi người là từng cái từng cái tình cực kỳ, chỉ bằng ngươi một tiểu nha đầu cuộn phim liền dám giúp đỡ nhân gia tùy tiện nhận người, đừng xem ngươi một cái một cái 'Thúc thúc' gọi thân thiết, nói không chắc nhân gia đến thời điểm liền ngươi cùng nhà ngươi đại nhân cũng không cần rồi!"

Nghe được nàng nói như vậy, Miêu Liên trong lòng cũng là cảm thấy có chút bất an, nàng lôi kéo Đại cánh tay, rụt rè nói: "Đại, nếu như không được ta liền không đi, chớ liên lụy ngươi?"

"Miêu Bình Bình, ngươi đồ kị cái gì, không phải là lúc đó nhận người phụ thân ta không chiêu phụ thân ngươi, chỉ bằng các ngươi như vậy, đến lượt ta ta cũng vậy không chiêu!" Đại cau mày nhìn Miêu Bình Bình, đối với cái này trong ngày thường liền ý vào điều kiện gia đình được, yêu thích khoe khoang nàng không thích, đặc biệt là nàng còn vẫn nói mình thúc thúc nói xấu.

"Đi Liên nhi, chúng ta đi trích món ăn, thúc thúc tâm địa rất tốt nhất định sẽ thu ngươi!" Nói, hàm hồ Đại lôi kéo tội nghiệp Miêu Liên liền đi ra ngoài, hào không để ý tới ở lại tại chỗ một mặt ước ao ghen tị chúng nữ hài. .

Bạn đang đọc truyện *Son Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 22: Thu thập Đại

"Đại, son ở ngoài, thúc thúc thật sự sẽ làm ta giúp đỡ trích món ăn sao?" Mang theo điểm tâm tình bất an, Miêu Liên đi theo Đại bên người, biểu hiện thấp thòm hồi trung uý, nghiêm nghị! Chương mới nhất.

"Yên tâm đi, thúc thúc là người tốt, sẽ phải cho ngươi hỗ trợ. . ." Kỳ thực Đại trong lòng cũng không chắc chắn, vừa nãy vì cùng Miêu Bình Bình giận hờn, mới một cái ngánh cần vào Vân Dật nhất định sẽ đáp ứng; nhưng là hiện tại tỉnh táo lại, Đại trong lòng có âm thầm ảo não chính mình quá là hấp tấp.

Bất quá, nghĩ đến thúc thúc tốt như vậy người, xem ở Liên nhi như vậy đáng thương phần trên, coi như là chính mình thiện tự chủ trương, hẳn hẳn là cũng sẽ đáp ứng ba; Đại không được, đến thời điểm mình bị bị thúc thúc trách cứ dừng lại : một trận là được rồi.

Vừa đi, Đại một bên an ủi Liên nhi, không biết trong lòng chính nàng cũng là do dự bất định.

Đi một lúc, các nàng đến đất trồng rau phụ cận, thấy Thái Dương dưới đáy đang bẻ bộn trích món ăn Vân Dật đám người.

"Đại, ngươi tới, mau mau đến phụ một tay!" Đứng lên mặt hân Vân Dật, cũng chú ý tới đi tới địa bên cạnh Đại, chỉ là Đại bên người còn theo một cái mười hai mười ba tuổi, có chút gầy yếu con gái, để hẳn có chút kỳ quái.

"Há, ta tới thúc thúc, " Đại mang những này hứa bất an, lôi kéo rụt rè Liên nhi, do do dự dự đi tới Vân Dật bên người, nhìn ngón tay quần soóc một mặt Đại hân Vân Dật chính mang theo ánh mặt trời nụ cười nhìn mình, nàng miệng nhỏ khê nhếch có điểm thấp thòm bất an nói:

"Thúc thúc, đây là bạn tốt của ta Liên nhi, ba ba nàng đã sớm không còn nữa, mẹ mẹ thường thường uống thuốc, trong nhà còn có cái đệ đệ, gia cảnh vô cùng khốn cùng, ta muốn cho Liên nhi theo... ."

Đại nói, ở Vân Dật mang theo nụ cười trước mặt nhưng là âm thanh càng ngày càng thấp, cuối cùng cúi đầu cái gì cũng không nói.

"Đề Liên nhi theo làm cái gì?" Vân Dật có chút buồn bực nhìn cúi đầu Đại, không hiểu nàng nói lời nói này là có ý gì, thật giống là nói cái này Liên nhi trong nhà rất nghèo, là muốn đề cho mình giúp điểm vôi sao?

"Ta. . . Ta muốn cho. . . Đề Liên nhi giúp đỡ trích món ăn. . . ." Nghe được Vân Dật hỏi dò, Đại tựa hồ tích góp đủ một chút dũng khí, nhỏ giọng trả lời Vân Dật nói.

"Đề Liên nhi theo trích món ăn?" Vân Dật vô cùng kinh ngạc nhìn gầy yếu Liên nhi, so sánh với Đại một mặt hồng hào khỏe mạnh, nàng càng như là chỉ có mười hai mười ba tuổi dạng, nếu như dùng nàng tựa hồ đề cho mình hữu dụng đồng công hiềm nghi, liền do dự nói: "Liên nhi là không phải quá nhỏ, làm công việc này đừng một đến chứ?"

"Thức thức, Liên nhi mười sáu tuổi, trong nhà rất nghèo... .. ." Nhìn Vân Dật trên mặt chần chờ vẻ, còn có đối với Liên nhi nghi vấn chi ngữ, đề Đại trong lòng đối với Vân Dật rất là thất vọng, trên mặt nàng âm u nhìn Vân Dật, nói: "Thức thức, nàng một ngày cho ba mươi đồng tiền là được, sẽ không đề cho người hoa quả nhiều tiền... . Là Đại không được, không nên không trải qua thức thức đồng ý liền tự ý đáp ứng mang Liên nhi đến, đề thức thức thối uổng tiền. . . ."

Nói này tự trách, Đại trong lòng khó chịu cực kỳ, nàng vẫn cho là mình và Vân Dật ở chung rất tốt, Vân Dật không nên không bán chính hân một mặt mũi. . . . Nhưng là, chính mình nhìn lầm Vân Dật... .

"Đại người nghĩ gì thế, thức thức như vậy kẻ hẹp hòi sao, thức thức chỉ là sợ Liên nhi làm không được công việc này, dù sao nàng như thế nhỏ gầy?" Nhìn thấy Đại một bộ thất vọng cộng thêm làm hỏng việc cúi đầu tự trách vẻ mặt, còn có cái kia đối với mình thất vọng âm thanh, Vân Dật trong lòng không khỏi là vừa bực mình vừa buồn cười, chỉ bằng Đại cùng quan hệ của mình, đừng nói giới thiệu một người đến đây, chính là mười cái hai mươi chính mình cũng sẽ không cau mày a ngàn tỉ lão bà mua một tặng một TXT download.

Hắn mạnh mẽ ở đại nha đầu trên xoa nắn, đem Đại một con sắp xếp chỉnh tề tóc vò loạn, ác thanh ác khí nói: "Chỉ cần là người Đại mang đến người, đừng nói là một cái, chính là mười cái một trăm, thức thức lòng mi đều sẽ không nhú một cái, người nha đầu này còn dám nghi vấn thức thức nhân phẩm!"

Nói, Vân Dật càng nói trong lòng càng là muốn thu thập Đại, liền hai tay nhẹ nhàng bóp lấy Đại non mềm khuôn mặt nhỏ bé nhi, đưa nàng mơ hồ mang theo thương tâm vẻ khuôn mặt nhỏ biến thành quỷ mặt, tiếp tục nói: "Còn nói cái gì ba mươi hai mươi, người Đại mang đến người ta dám học nhà tư bản cái kia một bộ bóc lột sao, giống nhau đều theo trắng lao lực toán, tám mươi một ngày!"

Nói, Vân Dật quay đầu đối với tròn mắt ngoác mồm ngẩn người ở đó Liên nhi nói: "Liên nhi đúng không, người qua trích món ăn đi, một ngày cho người tám mươi đồng tiền, mau đi đi. . ."

Đánh đuổi bị chính mình cử động dọa phát sợ Liên nhi đi làm hoạt, Vân Dật 'Cười gằn' đối với Đại nói: "Đại, người hoài nghi thức thức nhân phẩm, tự người nói hân là chịu đến ra sao trừng phạt tốt đây?"

Đại sững sờ nhìn vẻ mặt 'Phẫn nộ' Vân Dật, trong lòng sự kích động khó có thể nói nên lời, vừa nãy nàng còn sợ Vân Dật sẽ sắc mặt khó coi, ai biết Vân Dật dĩ nhiên đối với mình giỏi như vậy, như vậy tín nhiệm... .

"Thức. . Thức thức. . Ta vẫn là mau mau đi làm việc đi, dù sao một ngày tám mươi đồng tiền, lảng ở đây không kiếm sống không được. . ." Cảm động Đại phục hồi tinh thần lại, nhìn Vân Dật không cam lòng vẻ mặt, trên mặt hơi đỏ lên, muốn từ Vân Dật bên người lưu đi qua. . . .

"Còn muốn chạy, người tiểu nha đầu này ngày hôm nay không cho người điểm màu sắc nhìn, sau đó không ngừng suy tính làm sao ở trong lòng làm thấp đi thức thức đây. . ." Vân Dật trừng mắt muốn chạy trốn Đại, có vẻ như nghiêm túc nói Đại... .

Tay chân lạnh lẽo trích món ăn, Liên nhi ước ao nhìn cùng Vân Dật nói giỡn Đại, Liên nhi trong lòng thở dài một hơi, Đại là cỡ nào may mắn, có thể nhận thức như vậy một cái tâm địa thiện lương lại có tiền son người ngoài, nếu như mình có thể nhận thức cái kia thức thức thật tốt...

Đại cha mẹ cùng làm giúp Lý Đông Lai, miêu Đại huy thêm vào Liên nhi năm người, từ hơn tám giờ sáng vẫn trích đến mười một giờ trưa, tổng cộng hái được hơn bốn ngàn cân liền ấn lại Vân Dật dặn dò dừng lại không hái được cự hôn Vương phi: Bạo Quân cường chế ái.

Sở dĩ như vậy, là bởi vì Vân Dật cần nhắc đến những thức ăn này ra bên ngoài vận không tiện, một lần trích quá nhiều vận không đi ra ngoài chỉ sợ cũng không tươi; mà chính mình, là tuyệt đối không thể tùy tiện dùng nhân không gian, như vậy quá dễ dàng gây nên hoài nghi.

"Đại ca, buổi trưa trở lại nhiều tìm những người này giúp đỡ hướng về son ở ngoài chọn đi, tranh thủ một lần chọn xong, bằng không thì liền không tươi." Nhìn đầu đầy mồ hôi năm người đem một khuôn khuôn món ăn đặt ở đất trồng rau cây non dưới, Vân Dật không khỏi trên mặt có chút thật không tiện, liền Liên nhi như thế nhỏ gầy con gái đều ở Thái Dương dưới đây vôi vừa lên ngo, chính mình một đại nam nhân nhưng chạy qua một bên chơi, thực sự là trên mặt nóng lên a.

"Hừm, buổi trưa com nước xong liền đến chọn!" Đại phụ thân gật gù, suy nghĩ một chút sau đó nhìn Vân Dật, có chút do dự nói: "Bất quá những thức ăn này nếu như một ngày chọn xong, e sợ đến tìm hơn sáu mươi người, bình thường thời kỳ trong thôn cam lòng dưới khí lực chỉ có chừng hai mươi cái, nếu như vẫn là ấn lại một cân năm mao tiền giá cả, e sợ nhân thủ không đủ... ."

"Ừ, khẳng định không thể ấn lại năm mao tiền một cân, một khối tiền một cân lẽ ra có thể tìm đủ nhân thủ ba đại ca?" Nhìn Đại phụ thân gật đầu, Vân Dật vung tay lên đối với hân nói: "Cái kia tìm người chuyện này liền phiên phức đại ca người phụ trách đi, đến thời điểm ta ở son ở ngoài thu món ăn, ai dám tới son ở ngoài, ta cho ai ấn lại một khối tiền một cân toán phí dịch vụ."

"Được, một khối tiền một cân một buổi trưa tuyệt đối có thể chọn xong, người trong thôn đều sẽ cường phá đầu." Đại phụ thân thở phào nhẹ nhõm, rốt cục không lo lắng không tìm được người, một khối tiền một cân, ngược lại buổi chiều bắt đầu chọn buổi tối không về được, bọn họ một lần sẽ chọn tám mươi cân, vừa vặn dùng người càng thiếu.

Thương lượng được rồi ở ngoài vận sự tình, Vân Dật nhìn nhiệt vẫn là đầy người hân năm người, đặc biệt là gầy yếu Liên nhi, vội vã từ trên người lấy ra bóp tiền, một bên móc ra tiền vừa nói: "Đến Liên nhi, này một trăm đồng tiền người cầm, làm thịt vừa lên ngọ khổ cực người, chờ sau đó đến Đại gia đi, để Đại làm cơm cho chúng ta ăn!"

"Vân... . Tiên sinh, một trăm đồng tiền quá hơn nhiều, một ngày tám mươi một buổi sáng cho bốn mươi liền được rồi. . ." Nhìn Vân Dật trong tay đưa tới một tấm đồ au bách nguyên Đại sao, Liên nhi do dự một chút cúi đầu nhỏ giọng nói..

Bạn đang đọc truyện *Son Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Chọn món ăn xuống núi

"Ha ha, người là Đại giới thiệu đến, một ngày ta có thể cho người lái tám mươi; nhưng người lại là Đại bạn tốt, cho người lái một trăm khối hoàn toàn không thành vấn đề, mau mau nhận lấy đi, bằng không thì chính là không cho Đại mặt mũi cao chính lương thể không trăm hoan chương mới nhất." Vân Dật cười cười nhìn một bên có chút thẹn thùng nhưng đầy mặt ngọt ngào Đại, đối với cực xúc bất an Liên nhi nói.

"Chuyện này. . . Thích hợp sao?" Liên nhi nhìn trước mặt mỉm cười Vân Dật, lại nhìn đứng ở Vân Dật phía sau nét mặt tươi cười như hoa bạn tốt, có chút chần chờ vẫn Đại.

"Ai nha người liền nhận lấy ba Liên nhi, thúc thúc là cái người hảo tâm, cùng chúng ta là người một nhà, " Đại lôi kéo Liên nhi tay, đem cái kia trương tiền phóng tới trong tay nâng nắm chặt, mang theo vài phần vẻ mặt kiêu ngạo nói: "Còn có, sau đó không muốn kêu thúc thúc là son người ngoài, thúc thúc là chúng ta người một nhà!"

"Hừm, cảm tạ ngài Vân thúc thúc. . ." Liên nhi trong lòng cảm kích, nhìn ngó Vân Dật tràn ngập ánh mặt trời khuôn mặt tươi cười, khoe miệng ngọt ngào nhẹ giọng nói.

Buổi trưa, ở Đại phụ thân bắt chuyện dưới, làm giúp Liên nhi, Lý Đồng Lai cùng miêu Đại huy bọn người đi Đại trong nhà ăn cơm; sau khi về đến nhà Đại Liên nhi giúp đỡ Đại mẫu thân làm cơm, mà Đại phụ thân và Lý Đồng Lai ba người nhưng là thừa dịp làm cơm trống rỗng, ở trong thôn tìm quen biết giao bạn thân, nói cho bọn họ biết buổi chiều hướng về son ở ngoài chọn món ăn một cân một khối chuyện tiền bạc.

Thanh Vân sơn thôn rất nhỏ, buổi trưa mười một giờ thời điểm ba người bắt quá tìm chừng mười cái quen biết bằng hữu, đến trưa mười hai thời điểm, Vân Dật tìm người hướng về son ở ngoài chọn món ăn một cân một khối chuyện tiền bạc liền truyền khắp toàn thôn, nhất thời rất nhiều người liền mê tít mắt.

Một cân một khối tiền thù lao, nhưng là so với phổ biến một cân năm mao tiền giá cả cao hơn đầy đủ gấp đôi a! Hơn nữa buổi chiều chọn một ngày chỉ đi một chuyến, một lần dùng sức là có thể chọn tám mươi cân, tránh trên tám mươi đồng tiền, nhưng là so với ở son ở ngoài làm công còn tốt hơn.

Rất nhiều người tâm tư hoạt động mở, biết rồi chỉ cần hơn sáu mươi chuyện cá nhân tình sau, ở mười hai giờ rưỡi trưa Đại phụ thân còn ở nhà nghỉ ngơi thời khắc, trong thôn lại có rất nhiều người tìm tới hân gia môn, nói lời hay, cười theo mặt, hy vọng có thể tham gia buổi chiều chọn món ăn người giúp việc.

Đại phụ thân rất nhanh lại ở trong thôn mờ mịt mờ mịt, rất nhiều trước đó không có đối với hân mất lạnh quá người chiếm được hân hứa hẹn: buổi chiều nhất định sẽ dùng bọn họ, một giờ rưỡi đến đất trồng rau nơi đó tập, hợp là có thể.

Rất nhiều đạt được Đại phụ thân hứa hẹn để bọn họ giúp đỡ chọn món ăn người vô cùng phấn khởi, mà không có được cơ hội người cúi đầu ủ rũ sau khi, ở trong lòng âm thầm hồi hận không có cùng Đại phụ thân giao hảo.

Những người này tỉ mỉ suy nghĩ sau khi cũng quyết định cùng Đại phụ thân giao hảo; dù sao, Vân Dật loại sáu mẫu nhiều địa rau dưa, một tra đều là hơn vạn cân món ăn, cần chọn món ăn người cần rất nhiều; chỉ cần bọn họ giao hảo Đại phụ thân, còn sâu không có tiền kiếm?

Một giờ chiều chung, rất nhiều người liền mang theo đòn gánh, ấm nước, lương khô đều đồ vật đến địa bên cạnh chờ, chờ Vân Dật đi tới sau khi, bọn họ liền chọc lấy trọng trách theo Vân Dật hướng về son đi ra ngoài Ngô gia nông nữ sơ nuôi thành.

Sáu tháng hạ tuần thiên kiều dương như lửa, chọc lấy nặng sáu mươi, bảy mươi cân trọng trách càng làm cho người cả người mồ hôi liên tục chảy xuống,

nhưng là những này khuôn vác đều không có kêu khổ, mà là rất có tinh thần chọc lấy trọng trách loáng một cái loáng một cái, dọc theo sơn đạo hướng về sơn đi ra ngoài, đội ngũ thật dài lồi mẩy trăm mét xa.

Vân Dật lau vệt mồ hôi, đối với những này trong ngọn núi thôn dân rất là kính nể không thôi, chính hấn tay không đi đều nhiệt cả người là hần, nhưng là những người này chọc lấy trọng trách đều không chê luy, tuy rằng bọn họ cũng là mồ hôi như mưa dưới, nhưng là còn từng cái từng cái bước đi như bay.

"Tiếp tục như vậy không được, thiên quá nóng nếu như bị cảm nắng không thể được, phải nghĩ biện pháp để bọn họ mát mẻ hơn mới được!" Vân Dật nhìn một chút những này người miền núi, cảm thấy ở lớn như vậy Thái Dương dưới đáy đi thẳng không quá thỏa đáng, hơi hơi suy tính một chút, hấn đứng ở sơn đạo một bên trên một tảng đá lớn, cao giọng hô:

"Đại thúc các đại ca, các người ở phía sau một bên chậm rãi đi tới, ta đến phía trước đi xem xem có thể hay không tìm tới giải khát đồ vật, để đại gia giải khát!"

"Hành a đại huynh đệ, vậy thì cảm ơn người rồi!" Đã sớm xuất mồ hôi quá nhiều mà miệng khô lưỡi khô chúng người miền núi, đối với Vân Dật như vậy thiện tâm hành vi rất là cảm kích, lẫn nhau khen ngợi Vân Dật nhân nghĩa.

Chọc lấy trọng trách miêu Đại hồ thả xuống trọng trách, mặt mặt mồ hôi trên người cười ha ha, đối với đứng ở trên tảng đá Vân Dật nói: "Vân huynh đệ, người thực sự là tốt đàn ông, không giống sơn ở ngoài những kia hắc tâm ông chủ cay nghiệt, sau đó ở chúng ta Thanh Vân sơn thôn ta miêu Đại hồ chính là huynh đệ người, nếu ai dám cùng người đối nghịch, ta miêu Đại hồ cái thứ nhất không buông tha hấn!"

"Ha ha, Đại hồ lão ca nói giỡn, ta Thanh Vân sơn thôn hương thân đều là bản phận người, nơi nào sẽ có vong ân phụ nghĩa tiểu nhân." Cười ha ha nhìn vóc người trắng kiện miêu Đại hồ, Vân Dật đối với mọi người phát tay một cái, khăn đi hai bước biến mất lướt qua đỉnh núi đi tới.

Không đề cập tới những này chọc lấy trọng trách thôn dân đối với Vân Dật cái nhìn đại đại chuyển được, đồn dập tán thưởng Vân Dật sự tình; Vân Dật đi qua ngọn núi nhỏ này đầu sau khi lại vượt qua hai tòa núi nhỏ, đi gần như sau hai mươi phút, tính toán người phía sau ít nhất phải nửa giờ mới có thể chạy tới sau, hấn chung quanh tỉ mỉ quan sát một chút, xác nhận không có ai sau liền lách mình tiến vào không gian, từ bên trong hái được bảy đồ dưa hấu đi ra.

Một đồ dưa hấu bình quân tám cân khoảng chừng : trái phải, chừng năm mười cân dưa hấu một người hoàn toàn có thể lấy ra sơn, Vân Dật cũng không sợ bọn họ hoài nghi những này dưa hấu là từ đâu tới đây; nếu là có người hỏi, hấn liền nói là trên đường đụng tới mấy cái những khác thôn người miền núi chọc lấy dưa hấu hướng về sơn ở ngoài đi, ngược lại này sơn đạo có rất nhiều sơn thôn từ nơi này đi, xác thực cũng có chọn dưa hấu, sản vật núi rừng người tinh vũ bầu trời.

Khi Vân Dật chậm rãi ăn xong gần phân nửa dưa hấu sau khi, chọc lấy trọng trách một đám người miền núi mới cả người Đại hấn chạy tới; ở Vân Dật bắt chuyện dưới, mỗi người đều phân một đại khối sắp tới một cân dưa hấu, ôm满怀 gặm đứng đây.

Cùng những người miền núi nói giỡn sau một lúc, Vân Dật liền ở tại bọn hấn tán thưởng trong tiếng một người sớm đi ra ngoài, xuất hiện ở đây cách sơn ở ngoài lộ trình còn dư lại một nửa, hấn muốn trước ở mọi người xuống núi trước từ trong ngân hàng lấy ra tiền, chuẩn bị kỹ càng chọn món ăn tiền công.

Chọn món ăn trước đó, Đại phụ thân liền đã nói với hấn, này chọn món ăn tiền công là đến sơn ở ngoài ven đường liền tính tiền, cái này cũng là quy tắc cũ; trong ngọn núi người không có bao nhiêu tiền dư, đều là tránh một điểm dùng một điểm, tập đến đã lâu.

Trần Hòa thoáng nóng ruột xuất hiện ở miệng núi ven đường thượng đẳng, hấn cùng Vân Dật ước định cẩn thận ở xế chiều hôm nay năm giờ ở này nơi này giao dịch, nhưng là nóng ruột hấn ba giờ chiều cũng đã mang theo một chiếc xe lớn ở chỗ này chờ, đối với Vân Dật mang ra món ăn hấn nhưng là đã sớm chờ đến nóng ruột.

Lần trước Vân Dật cho hấn chừng hai trăm cân rau dưa cùng dưa hấu, hấn đưa đến quen biết thịnh thế quán rượu lớn sau khi, nhà bếp tổng thể trừ đối với những thức ăn này là khen không dứt miệng, tổng thể trừ thậm chí tự mình xuống bếp, dùng những kia nhìn như tầm thường cây ớt làm sở trường thức ăn ngon.

Kết quả những thức ăn này quả nhiên hứng chịu rất nhiều trước tới dùng com khách mời tán thưởng, đồn dập xưng này món ăn ăn ngon; thậm chí là không ít định điểm tới thịnh thế quán com, bình thường điểm một bàn lớn món ăn đều là đối với mỗi đạo món ăn thoáng ăn trên một hai khẩu liền thôi quan chức, ăn được những thức ăn này sau khi cũng là đồn dập than thở, đem những này nhìn như phổ thông món ăn ăn sạch sẽ.

Đây chính là để tổng thể trừ đối với những thức ăn này càng là tán dương không ngớt, sau đó bọn họ còn đem này đưa đến kiểm nghiệm bộ ngành, kết quả kiểm nghiệm những thức ăn này phẩm chất cực cao, so với bình thường hữu cơ rau dưa dinh dưỡng hàm lượng tiêu chuẩn cao hơn mấy lần cực điểm!

Quán rượu ông chủ lớn khi chiếm được tổng thể trừ báo cáo sau, đối với chuyện này cũng là rất quan tâm, tự mình mời Trần Hòa đến phòng làm việc của hấn trao đổi chuyện cung sự tình, để vẫn muốn trở thành chuyên cung thượng Trần Hòa kích động không thôi, do đó đối với Vân Dật món ăn càng là gấp trăm lần đề bụng.

Giữa lúc Trần Hòa lo lắng nhìn miệng núi thời điểm, bỗng nhiên hấn liền nhìn thấy Vân Dật bóng người từ miệng núi nơi xuất hiện, hấn vội vã chạy hướng về Vân Dật.

"Vân lão đệ, lão ca ta chờ đợi đã lâu rồi!" Trần Hòa thờ hồng học nhìn Vân Dật, trong mắt lờ lờ toả sáng.

"Ha ha, để Trần lão ca đợi lâu, " Vân Dật vô cùng kinh ngạc nhìn Trần Hòa, có vẻ như mình và nàng ước định là năm giờ chiều giao dịch đi, hiện tại thật

giống mới hơn ba giờ... .

Bạn đang đọc truyện *Son Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Khang Đa

"Há, ta trước tiên đi ra đến ngân hàng thủ ít tiền, bọn họ ở phía sau còn phải chờ thêm một lúc mới có thể đến." Vân Dật khẽ mỉm cười, đối với Trần Hòa nói: "Trần lão ca cũng biết, trong ngọn núi kiếm tiền không dễ dàng, thêm vào son ở ngoài không ít người làm ăn mất lương tâm, vì lẽ đó xuống núi phải phò tiền công!"

"Được rồi, lão đệ ta đến mau mau đến ngân hàng đi, sau đó các hương thân đi tới sau liền cùng lão ca giao dịch!" Vân Dật cùng Trần Hòa chào hỏi, liền chuẩn bị đến bên dưới ngọn núi đón xe, Trần Hòa vội vã ngăn cản Vân Dật nói: "Việc này đơn giản, lão ca trên người ta bất cứ lúc nào mang theo tiền mặt, đây là 1 vạn tệ, lão đệ trước tiên cầm dùng, chờ sau đó giao dịch xong chúng ta lại toán."

"Này,, là không phải có điểm không hợp quy củ?" Vân Dật sững sờ, không ngờ rằng Trần Hòa dĩ nhiên tốt như vậy nói chuyện, dựa theo bình thường thương gia giao dịch luật lệ, đều là trước tiên giao hàng sau giao tiền.

"Này, hai anh em chúng ta còn nói những này nát quy củ làm gì, " nói, Trần Hòa từ trên người mang theo trong bóp da lấy ra một trát bách nguyên Đại sao đưa cho Vân Dật, có vẻ như phóng khoáng nói: "Nặc, 10 ngàn có đủ hay không?"

"Ha ha, vậy ta liền cảm ơn trước lão ca, " thấy Trần Hòa cùng mấy ngày trước thái độ thay đổi rất nhiều, Vân Dật trong lòng ám tự rõ ràng mấy phần, hẳn là chính mình những kia rau dưa có tác dụng.

Hai người ở miệng núi ngồi xuống, lẫn nhau xưng huynh gọi đệ thoải phòng đứng dậy; đối với Trần Hòa hết sức lôi kéo Vân Dật cũng không để ý, ngược lại làm ăn này là nên làm sao đàm luận làm sao đàm.

Chờ đến năm giờ chiều nhiều chung, Thái Dương mất thấy hạ xuống sơn thì, chọc lấy món ăn hơn sáu mươi cái người miền núi rất cục xuất hiện ở miệng núi nơi.

Vân Dật dẫn miêu Đại hổ đám người đem trọng trách trên món ăn tá ở ven đường trên, tá một gánh tử liền cho một người phát một gánh tử chọn cước phí, bắt được bên trong bảy mươi, tám mươi đồng tiền người miền núi vui vẻ mặt mày hơn hờ, từng cái từng cái dồn dập hướng về Vân Dật nói cảm ơn.

Rất nhanh, hơn sáu mươi trọng trách món ăn ở ven đường chất thành một đống lớn, để vẫn nhìn những thức ăn này Trần Hòa con mắt đều neho lại tới, hần hưng phấn tra xét những thức ăn này, quả nhiên cùng lần trước Vân Dật cho hần hai trăm cân món ăn không hề khác gì nhau.

Đưa mắt nhìn cái cuối cùng thôn dân đều chọc lấy trọng trách hưng phấn đi trở về sau khi, Vân Dật mới cười ha ha cùng Trần Hòa chuẩn bị giao dịch.

Không phải Vân Dật hoài nghi những thôn dân này phẩm đức, mà là "Tiền tài động lòng người" đạo lý này là thiên cổ danh ngôn, nếu như những kia người miền núi nhìn thấy Vân Dật hoa bảy mươi, tám mươi đồng tiền để bọn họ vận đến rau dưa, ở đây có thể bán trên bảy, tám trăm đồng tiền sau, hay là bọn họ sẽ lên khác tâm tư.

Bất kể là ở chọn món ăn trên đường gian lận, vẫn là trực tiếp lợi dụng trong thôn dòng họ thế lực, này đều là Vân Dật không muốn nhìn thấy, vì lẽ đó hần cực lực phòng ngừa tình huống như thế giọng quan TXT download.

Đương nhiên, Vân Dật là sẽ không sợ sợ chuyện như vậy; nếu là thật có người đồ mất Vân Dật đất trồng rau, Vân Dật không ngại cho hần chút dạy dỗ... Huống chi, những kia món ăn cách Vân Dật không gian nước suối, chẳng là cái tha gì.

"Trần lão ca, ta những thức ăn này thế nào?" Vân Dật cười khanh khách nhìn đứng ở chồng đến như ngọn núi nhỏ Trần Hòa đạo, tuy rằng Trần Hòa trên mặt cất lực làm ra bình thân đáng vẻ, nhưng là trong ánh mắt vẻ mặt là không lừa được người.

"Hừm, những thức ăn này không sai, " Trần Hòa gật gù, có chút trắng kiện ngón tay vuốt ve một cái hồng lạnh lạnh quả dưa chuột lớn, mặt trên qua trên người lòng to mềm nhẹ mà ti mi, biểu lộ loại này dưa chuột thúy khẩu trình độ rất tốt.

"Vậy chúng ta liền quá quá xưng đi, lão ca ngươi nên mang đến cân chứ?" Hai ba câu nói, Vân Dật trực tiếp tiến vào đề tài chính, chỉ là hần lúc này mới phát giác không đúng đến: làm sao Trần Hòa liền chính mình đến, một cái người giúp việc đều không mang. . . . Không trách, hần vừa nãy ở xe bên cạnh liền cái tài xế cũng không thấy.

"Này, ta trong thị trường việc bận quá, lão đệ món ăn ở đây lại không nhiều, hai ta còn không đem những thức ăn này trang đến trên xe." Nói, Trần Hòa có vẻ như không thèm để ý phát tay một cái, từ sương thức xe vận tải trong buồng xe lấy ra một đài cân điện tử đi ra, hướng về phía Vân Dật lớn tiếng nói: "Đến vân lão đệ phụ một tay, hai anh em ta đem những thức ăn này quá quá xưng, sẽ giúp lão ca trang đến trên xe đi!"

Nghe gia hoà này, Vân Dật đối với hắn không nói gì: lớn như vậy một lão bản dĩ nhiên không nỡ lòng bỏ mạng cái người giúp việc đi ra, dĩ nhiên hại chính mình giúp hắn đem này hơn bốn ngàn tiền vào món ăn trang đến trên xe đi; chuyện này. . . . Khang Đa a... .

Thật sự rất Khang Đa, đây là Vân Dật giúp Trần Hòa đem 4,268 cân rau dưa, toàn bộ trang đến hóa bên trong buồng xe sau cảm giác, dù hắn chiếm được không gian cải tạo thân thể cường hãn rất nhiều, nhưng là vẫn là một đến vu vu trực thờ dốc, đặc biệt là loại này đóng kín thức hóa hòm kín gió, càng là nhiệt Vân Dật quần áo đều ướt đầm.

Dùng pos ky chuyển qua trưởng, hơn bốn ngàn cân món ăn tổng cộng là 30 ngàn khối khoảng chừng : trái phải.

"Người muội, ca ca ở trên núi liền đất trồng rau bên trong trích món ăn đều thuê mười hai mười ba tuổi nữ đồng công, người để ca ca làm khổ như thế lực hoạt, thực sự là Khang Đa a!" Một thí, cổ ngồi ở ven đường trên tảng đá, Vân Dật còi ướt đầm quần áo trong ngồi ở ven đường thờ hủn hển.

"Khà khà khà, lão ca này không phải cùng ư!" Trần Hòa là một người không thường thường rèn luyện tên Béo, nhìn đáng đáp so với Vân Dật thảm hại hơn, cả người mồ hôi như mưa dưới, cái kia không công quần áo trong trên mồ hôi như là trời mưa.

Hắn ngồi ở Vân Dật bên người, từ trong túi áo móc ra một gói trung hoa, kiểm ra hai cái vẫn tính hoàn hảo không ướt đầm, giúp đỡ Vân Dật đốt sau, chính mình cũng là đốt sâu sắc hút một hơi, phun ra yên vụ nói:

"Không có cách nào a, làm ăn nào có không ra sức tức giận, muốn làm sơ lão ca ta vừa mới bắt đầu làm này nghề nghiệp thời điểm, mỗi sáng sớm bốn điểm: bốn giờ đứng dậy, không nỡ lòng bỏ cổ nhân, chính mình một ngày muốn giống như bốn, năm ngàn cân món ăn hồng hoang chỉ ta vì là Hạo Thiên TXT download!"

"Ha ha, lão ca như thế bán mạng kiếm tiền tinh thần đáng khen, bắt quá lão đệ ta không quen a, " Vân Dật nhìn bên người thần nhiên tọa trên đất bùn, hào không chê tặc Trần Hòa, hắn nhìn mình chăm chăm trong tay liễu lĩnh khói xanh yên hỏa, nhàn nhạt nhiên nói:

"Trần lão ca, ta đối với tiền không có quá nhiều dục vọng, chỉ cần không bắt nạt ta không hiểu việc tình, không coi ta là làm oan đại đầu, ta lười vì ba qua lưỡng tào đi tìm cho giới cao người mua, ta thói quen cùng một người hợp tác, liền vẫn hợp tác xuống quen thuộc."

Nghe được Vân Dật, mới vừa rồi còn đầy mặt ý cười, một mặt nhớ nhưng quá khứ đáng về Trần Hòa từng sốt một chút, sau đó ngồi dưới đất yên lặng hút thuốc, cũng không hề trả lời Vân Dật.

Vân Dật không có gấp, mà là khoan thai ngồi ở trên tảng đá, một bên hút thuốc một bên đầy hứng thú nhìn phương bắc bầu trời, một viên lại một gốc cây Tinh Tinh từ trong bầu trời đêm nhỏ ra... .

Bóng đêm, dần dần nùng lên.

Từ Vân Dật trong giọng nói, Trần Hòa biết Vân Dật rõ ràng này món ăn giá trị, chính mình không thể đã lừa gạt hắn, chính mình xuất hiện đang suy nghĩ không phải từ trên người hắn kiếm bao nhiêu, mà là chính mình kiếm còn chưa phải kiếm tiền của hắn?

Dạ gió thổi khói hương tàn thuốc lúc sáng lúc tối, Trần Hòa ngón tay mang theo yên, cân nhắc rất lâu sau đó hắn hạ quyết tâm, đừng nói này món ăn mình có thể kiếm được không ít, coi như là không kiếm tiền, dựa vào này món ăn khai hóa tên tuổi cũng đáng.

Hắn cầm trong tay còn chưa đánh xong yên tàn nhẩn ném xuống đất, đối với Vân Dật nói: "Lão đệ, lần này bảy khối tiền một cân giá cả xác thực thấp điểm, bắt quá này giá thị trường còn không định được, chờ thêm mấy lần lão ca ta đem món ăn tên tuổi khai hóa, tuyệt đối cho lão đệ người cao nhất giá cả!"

"Ha ha, lão ca không cần cho ta giá cao, tất cả mọi người hiểu được kiếm mới có thể chơi xuống, cho ta cái hợp lý giá cả là được." Vân Dật cười cười, ra hiệu Trần Hòa cho chính hắn lưu lại kiếm tiền chỗ trống.

Hắn cũng không hy vọng Trần Hòa không cho chính hắn lưu lại lợi nhuận, như vậy bất lợi cho lâu dài phát triển, còn có chính là mình lại cực kì, không muốn bôn tẩu khắp nơi, còn không bằng để điểm lợi đi ra bớt lo tốt đây.

"Cảm tạ, lão đệ, sau đó có chuyện khó khăn gì, lão ca ta tuyệt không chối từ!" Nhìn vẻ mặt nhẹ như mây gió Vân Dật, Trần Hòa trong lòng cảm thán, người này biết làm người, khí lượng cũng rất lớn a... .

Chương 25: Có tiền hay không

Trời tối thâu, Vân Dật không có đi suốt đêm trở về núi thôn, mà là theo Trần Hòa ra xe vận tải, ở trong thành thị tùy tiện tìm cái địa phương xuống xe, từ chối Trần Hòa giữ lại, hẳn chuẩn bị mình tới nơi đi dạo ưu ái liễu người. .

Buổi tối Kiềm Tây Thị đèn đuốc huy hoàng, ngựa xe như nước, từng cái từng cái thanh xuân mỹ lệ nữ hài ăn mặc váy ngắn, đai đeo các loại (chò) mắt mè quần áo, ở trong màn đêm nhân nhả đi dạo nhai, tinh tế thon dài đùi đẹp cùng gọi cảm eo thon nhỏ không kiêng dè chút nào bày ra, hướng về thể nhân huyền diệu các nàng gọi cảm cùng với Trương Dương thanh xuân chí tôn Độc Vương chương mới nhất.

Nhìn này từng cái từng cái thanh thuần mỹ lệ cô gái, Vân Dật bỗng nhiên một trận dục vọng xông lên đầu, bỗng nhiên liền rất muốn tìm cái khác phái giao lưu một phen... .

Rời đi đại thành thị hơn một tháng, đã lâu không có chạm qua nữ nhân.

Có ý nghĩ Vân Dật ở trên đường đi dạo, chú ý tới một cái đứng ở bên lề đường cô gái, nàng mặc ra một tấm tinh tế mặt trái xoan, nước long lanh mát to trên mang theo mỹ đồng đặc biệt hấp dẫn người, trên người mặc màu trắng không có tay đai đeo, hạ thân một cái màu phấn hồng nhiệt khổ lộ ra hai chân thon dài, cầm trong tay ipohne chăm chú chơi.

"Này, mỹ nữ, có hứng thú hay không đến quán bar uống một chén?" Đi tới bên người nàng, Vân Dật hai tay xuyên trong túi tự nhận là tiêu sái đạo, trên mặt mang vẫn tính là nụ cười mê người, trong lòng nhưng âm thầm tính toán tới chỗ nào tìm quán rượu đem cô bé này chính pháp.

"Hả?" Này nhiệt khổ nữ hài vô cùng kinh ngạc ngẩng đầu nhìn Vân Dật, nhìn thấy hẳn vẫn tính là anh tuấn mặt thời gian nàng trên mặt hiện lên một nụ cười, vừa muốn nói gì, khéo mắt nhưng chú ý tới Vân Dật trên người mang theo bùn quần, sắc mặt lập tức xui xuống, lạnh lùng nói:

"Thật không tiện, không có hứng thú!"

"Thật sự không đi sao? Ta mời khách!" Vân Dật nghi hoặc nhìn cô bé này, chính mình dài đến vẫn tính là có chút hơi soái đi, có vẻ như nàng bắt đầu còn còn lộ ra khuôn mặt tươi cười đây.

"Xin lỗi, ta đang đợi bạn trai ta, xin người rời đi nơi này!" Xem thường quét Vân Dật mang theo bùn ống quần một chút, cô bé này âm thầm ở trong lòng bắt nạt Vân Dật: đáng tiếc cái này anh chàng đẹp trai, nhưng là cái không có tiền gia hòa. . . .

Theo nữ hài vừa nãy ánh mắt, Vân Dật chú ý tới chính mình trên quần nê điểm, giờ mới hiểu được cô gái không để ý tới chính mình nguyên nhân, có chút lúng túng xoay người đi, sau lưng còn truyền đến nữ hài chế nhạo âm thanh:

"Thật đúng, không có tiền phao cái gì nữa!"

Bất đắc dĩ lắc đầu một cái, Vân Dật chuẩn bị tìm gia trang phục một điểm mua một thân tốt một chút quần áo, chỉ ít có thể làm cho mình có thể nói còn nghe được, đứng đầu tiên nhìn liền bị người khác xem thường.

Vừa ý một nhà tên là 'Tuần dật phi phạm' tiệm bán quần áo, Vân Dật nhìn bên trong lạnh lạnh sắc trang trí cách điệu khá là cùng khẩu vị của bản thân, bên trong quần áo đứng xa xa nhìn cũng là tuần dật kiên cường, cùng mình tính nét phi thường ăn khớp, liền đi vào.

Trong cửa hàng có một cái thu ngân viên cùng hai cái người phục vụ cùng với bốn, năm vị khách nhân: một người trong đó nữ phục vụ viên bồi tiếp một đôi rõ ràng là tình nhân nam nữ, một cái người phục vụ bồi tiếp ba bốn khách mời, chỉ còn dư lại một người đáng đáp thanh tú nữ thu ngân viên.

Chú ý tới Vân Dật đi vào, quầy thu tiền trước thanh tú nữ phục vụ viên nhìn Vân Dật một chút, kế tục cúi đầu vội vàng toán đồ vật gì, đảm nhiệm Vân Dật chính mình một người loanh quanh, không có tiến lên cùng đi hồng quan tân nương.

Thấy này mấy cái người phục vụ không ai cùng đi chính mình, Vân Dật cũng không để ý lắm, hiển nhiên là chính mình ăn mặc quần áo để những này người phục vụ hiểu lầm chính mình không có mua năng lực.

Ở trong tiệm bán quần áo loanh quanh một lúc, trải qua một phen mặc thử, Vân Dật chọn trúng một bộ Armani âu phục.

Từ phòng thử quần áo đi ra, Vân Dật quay về mặc đồ Tây rất là thoả mãn, liền ở quầy thu tiền trước thanh tú nữ phục vụ viên cũng là sáng mắt lên, không ngờ rằng Vân Dật xuyên mặc quần áo này xinh đẹp như vậy.

Nàng nhìn tuần dật phi phạm Vân Dật thờ dài nói: "Tiên sinh ngài mặc vào này một bộ quần áo thực sự là quá tuần tú, đem ngài kiên cường vóc người cùng tuần dật khí chất hoàn mỹ thể hiện ra ngoài, ta chân thành kiến nghị ngài mua này một bộ quần áo..."

Vân Dật chính mình cũng là rất hài lòng, chính mình mặc vào mặc quần áo này sau, chính mình cũng nhìn ra thuận mắt rất nhiều, thầm nghĩ trong lòng quả nhiên là người dựa vào ăn mặc, phật dựa vào Kim thân.

Thoả mãn ăn mặc quần áo, Vân Dật cũng không chuẩn bị coi ra, hẳn nhìn một chút giá cả nhất thời chính là lấy làm kinh hãi: 12,000 tám!

Mới vừa cảm thấy quý, bỗng nhiên lại nghĩ tới chính mình có làm ruộng nhẩn cái này đại sát khí, hoàn toàn không cần lo lắng vấn đề tiền, tự tin tiêu sái quay về thanh tú nữ phục vụ viên nói: "Ta liền muốn này thân, phiền phức người cho ta tính tiền!"

"A, ngài thật mua a. Tốt, mời đi theo ta!" Đây thanh tú nữ phục vụ viên sững sờ, vốn tưởng rằng Vân Dật thật sự mua không nổi, chỉ là lòng hư vinh quấy phá, ai biết Vân Dật dĩ nhiên thật sự mua được.

Này một bộ âu phục đầy đủ hơn ba ngàn đồng tiền, chỉ là trích phần trăm nàng liền có thể nắm hơn 300, cái này niềm vui bất ngờ làm cho nàng vội vã vui vẻ mang theo Vân Dật hưởng đi quây thu tiền.

Tiêu sái lấy ra thẻ ngân hàng, Vân Dật quẹt thẻ sau ăn mặc mặc quần áo này, cảm thấy rất là thoải mái, liền tiếp tục ở đây trong tiệm bán quần áo quay trở ra, chuẩn bị ở mua trên mấy bộ quần áo cùng giày, giữ lại sau đó xuyên.

Lại cầm hai bộ quần áo sau, Vân Dật đã mặc thử sau cảm thấy rất thoải mái, liền bắt được quây thu tiền thanh toán món nợ, sau đó mang theo mua sắm sau thoải mái tâm tình cách điểm mà đi.

Ra cửa tiệm, Vân Dật ăn mặc tân mua quần áo dọc theo đường phố đi dạo,

Bỗng nhiên cảm thấy trong túi điện thoại di động chấn động, hần vội vã móc ra điện thoại di động, thấy rõ điện báo dãy số thời điểm không khỏi mũi đau xót... .

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Mụ mụ điện thoại

"Vân tử, người ở kinh thành thế nào rồi? Công tác còn hài lòng đi, thủ trưởng quan hệ đồng nghiệp nơi vẫn được chứ? Trong ngày thường đừng không nỗ lực bỏ dùng tiền, nên dùng tiền thời điểm liền dùng tiền, ta và cha người cho người tích góp cưới vợ tiền đây, phòng ở ta cũng không lo, chúng ta này cũng sắp Sách Thiên, đến thời điểm lấy chút tiền liền có thể phân sáo căn phòng lớn điện lại còn!"

Trong điện thoại di động truyền đến Vân Dật mụ mụ âm thanh, vẫn là như đi qua như vậy lải nhải, nhưng là lúc này Vân Dật nhưng không có đi qua loại kia phiền chán cảm giác; những năm này trải qua, để hần từ này lải nhải bên trong nghe ra mụ mụ đối với mình sâu sắc ái, bất luận người nào không thể so sánh nghĩ ái... .

"Mụ, ngài đánh như thế nào điện thoại tới?" Cố nén trong mắt nước mắt, Vân Dật giả vờ vui vẻ giọng nói.

"Người ở công ty đàm bạn gái không?" Vân Dật mụ mụ không trả lời Vân Dật vấn đề, mà là tiếp tục hỏi mình quan tâm sự tình.

"Ngạch, trong công ty công việc khá bề bộn, vì lẽ đó. . ." Vân Dật cảm giác mình tê cả da đầu, ở bên ngoài công tác, thấy có thêm hám làm giàu cô gái, đối với mình nghiêm trọng không tự tin hần ở kinh thành căn bản là không nói qua chân chính luyến ái, chỉ là có lúc đi ra ngoài đến tiểu trong quán rượu tìm cái tìm kiếm an ủi khác phái thôi.

"Mau mau tìm người bạn gái kết hôn đi, mụ hiện tại trừ người ra chuyện kết hôn ở ngoài, không có dùng tâm sự." Nghe Đạo Vân Dật nói vẫn không có bạn gái, Vân Dật mụ mụ ở điện thoại bên kia lại là một trận lải nhải.

"Mụ, Trung thu thời điểm ta trở lại, năm nay bồi ngài cùng Ba Ba quá, không ở công ty trách nhiệm rồi!" Thực sự là sợ mụ mụ lải nhải, Vân Dật mau mau cùng mụ mụ nói Trung thu về nhà quá sự tình, ngược lại chính mình hiện tại có tiền, không giống như trước vì tránh né trong nhà đám kia thân thích, tới Trung thu, quá năm thời điểm liền có vợ, không muốn trở về gia.

Vân Dật gia thân thích đông đảo, có người có bản lãnh cũng rất nhiều, mỗi đến quá niên quá tiết thời điểm, gia tộc đều là theo thói quen tụ tập cùng một chỗ ăn bữa cơm, nói chuyện phiếm đang làm gi.

Thân thích trong lúc đó lẫn nhau phân so với, là truyền lưu đã lâu tập tục, Vân Dật gia tộc tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Vân Dật nhớ tới khi còn bé, trong gia tộc Ba Ba cái kia đồng lứa thân thích đều là nắm hài tử đến so với, khi còn bé Vân Dật thành tích học tập ở hết thầy hài tử cùng lứa bên trong là khỏe mạnh nhất, vì lẽ đó khi đó Vân Dật thường thường bị trưởng bối trong nhà nhắc lên, để cho thân thích của hần đó kị không ghét, đặc biệt là hài tử thành tích học tập không tốt thân thích sống to gió lớn.

Ai biết theo tuổi lớn lên, thân thích gia tốt mấy đứa con đều bởi vì các loại nguyên nhân có tiền đồ, có thợ khéo trình kiếm được đồng tiền lớn, có tìm quan hệ tiến vào ban ngành chính phủ làm công chức, mỗi một người đều đầu lên.

Nhưng là làm Vân Dật cha mẹ khá là phiền muộn chính là, ngày xưa thành tích rất tốt Vân Dật, ở một quyển sau khi ra ngoài dĩ nhiên sống sao cho không như trước nhất mấy cái thành tích rất kém cỏi thân thích, một tháng miễn cưỡng cái kia năm, sáu ngàn tiền lương, so với này mấy cái thân thích khi đến kém xa lắm.

Tuy rằng so với Vân Dật không bằng thân thích còn rất nhiều, nhưng là ai bảo Vân Dật khi còn bé quá xuất sắc, hàng đầu bạt tụy đây, khiến cho khi còn bé thành tích học tập kém cỏi nhất mấy cái thân thích hiện tại hỗn được rồi sau khi, mỗi khi gặp quá niên quá tiết đều là nể Vân Dật tới nói sự, để Vân Dật cùng cha mẹ buồn bực không thôi.

Nhưng là năm nay không giống, Vân Dật có hẳn không gian loại này đối trả đại sát khí, nếu như không kiếm nhiều tiền một chút trở lại vì cha mẹ tránh chút mặt mũi, cái kia Vân Dật chính là bất hiếu!

Kết thúc cùng mù mù điện thoại, Vân Dật thật dài thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng cũng coi như là đi qua.

Nhưng là, nếu như không nhanh chóng tìm người bạn gái mang về, như vậy hời dỏ chắc là sẽ không đình; cho dù Trung thu về nhà tụ hội, chính mình tìm cái đẹp để điểm bạn gái cũng sẽ đang tụ hội tốt nhất quá điểm, sẽ không để cho những kia các thân thích cười nhạo; phải biết khi còn bé cái kia mấy cái so với mình kém cùng tuổi thân thích, hiện tại có tiền sau khi đều tìm vẫn tính là bạn gái xinh đẹp.

Cho tới kiếm tiền sao, có không gian làm ruộng hẳn, chỉ cần mình muốn kiếm tiền, ở trong vòng hai tháng kiếm một chiếc không sai tiền xe hẳn là không thành vấn đề.

... ..

Sáng sớm ngày thứ hai, Vân Dật liền chạy về sơn thôn, chuẩn bị cùng Đại một nhà cùng với mọi người đem đệ nhất tra món ăn toàn bộ trích xong.

Hơn một giờ chiều, Vân Dật cùng ngày hôm qua như thế mang theo một đám thôn dân chọc lấy rau dưa ra khỏi núi, đến miệng núi địa phương Vân Dật vẫn là cùng ngày hôm qua như thế, giúp đỡ Trần Hòa đem hơn năm ngàn cân rau dưa trang lên xe.

Trần Hòa thông qua pos ky xoay chuyển trường, hai lần gộp lại Vân Dật tổng cộng bán hơn sáu vạn đồng tiền.

Kết quả này ở Vân Dật tính toán bên trong, vì lẽ đó Vân Dật không có giống ngày thứ nhất như vậy hưng phấn; ấn lại tính toán, từ đệ nhị tra bắt đầu, mỗi lần địa bên trong món ăn đều có thể ra 10 ngàn bốn, năm ngàn cân khoảng chừng : trái phải, một lần là có thể bán hơn một trăm ngàn đồng tiền.

Nếu như dùng không gian nước suối đúc rau dưa, như vậy bảy ngày là có thể ra một tra món ăn; từ hiện tại đến Trung thu còn có tám cái cuối tuần, hẳn có thể tránh trên tám mươi vạn nguyên Nhân Dân tệ, vượt xa chỉ ba mươi vị trí đầu vạn mong muốn.

"Tám mươi vạn, đủ mua một chiếc không sai xe!" Nhìn chăm chú vào Trần Hòa ô tô vung lên tro bụi, Vân Dật đứng ở miệng núi mỉm cười, thiết tưởng chính mình những kia thân thích bị chính mình làm mất mặt thì đáng về để quần chương mới nhất.

Lần này Vân Dật chưa cùng đi vào thành phố, mà là suốt đêm hướng về sơn thôn phương hướng đi đến.

Ngày hôm nay là sáu tháng để ngày cuối cùng, đã đi vào trong một năm nóng nhất mùa, thời tiết nóng ở chạng vạng thời điểm vẫn cứ rất nặng, mãi đến tận vào dạ sau đó rất lâu, không khí mới mát mẻ lên, để đi dạ lộ Vân Dật cảm giác so với ban ngày thích rất nhiều.

Dọc theo đường núi quanh co như ruột dê hướng về sơn thôn thả xuống đi đến, sơn đạo gồ ghề khó đi, may là tối hôm nay ánh trăng trong sáng, đem đại địa soi sáng như là sương trắng giống như, để cái kia sơn đạo còn có thể xem rất rõ ràng.

Đi tới chính mình đất trồng rau thời điểm, thời gian đã là mười giờ tối chung, nhìn mình đất trồng rau bên trong từng mảng từng mảng chính tề rau dưa, Vân Dật trong lòng một trận cảm giác vui sướng tự nhiên mà sinh ra: này chính là sự nghiệp của mình, tương lai mình cuộc sống hạnh phúc sự nghiệp. . .

Ngồi xổm ở địa trên đầu, Vân Dật thả lỏng tinh thần của mình, nằm ở xóp trên đất, khinh người này bùn đất thơm ngát, trong lòng một mảnh dày nặng cảm giác yên lặng.

Hay là cho rằng không gian nước suối nguyên nhân, nằm ở cũi đầu trên Vân Dật có thể nghe được địa bên trong truyền đến tinh tế dây đặc 'Xoạt xoạt' âm thanh, đây là đất trồng rau bên trong rau dưa ở sinh trưởng âm thanh...

Trên đất nằm đã lâu, tính toán chênh lệch thời gian không bao nhanh hơn mười một giờ, Vân Dật mới đứng lên dọc theo đất trồng rau hướng về làng phương hướng đi đến.

"Kéo kẹt kéo kẹt. . ." Đi mau đến địa trung gian thời điểm, Vân Dật chợt nghe một trận nhai : nghiền ngẫm âm thanh truyền đến, hẳn vội vã dừng bước lại, nhẹ nhàng đối với ngồi chồm hổm trên mặt đất dùng con mắt tỉ mỉ quan sát.

"Ồ, đây là vật gì?" Nhìn kỹ một lúc, Vân Dật chú ý tới một cái đen thui lù đồ vật, chính nằm ngoài dưa chuột kiêu căng phía dưới, thật giống là ở găm nhấm dưa chuột trên giả buồng xuống dưa chuột!

Tuy rằng ánh trăng trong sáng, đem đại địa chiếu sáng loáng, nhưng là bởi vì bị dưa chuột kiêu căng chặn lại rồi nguyên nhân, Vân Dật không có có thể

thấy rõ cụ thể là đồ vật gì; nhưng là, nếu dám ăn vụng chính mình phát tài rau dưa, khẳng định không thể tha nó.

"Tiểu dạng, dám ăn vụng ta món ăn, cho người chịu không nổi!" Nhẹ nhàng ngồi chồm hổm trên mặt đất, Vân Dật cẩn thận từng li từng tí một muốn cái kia không rõ sinh vật na gì, nín thở ngưng thanh tới gần.

Tựa hồ là cảm giác được cái gì động tĩnh, vật kia nhai : nghiền ngẫm âm thanh ngừng, một cái mơ hồ đầu hướng về Vân Dật bên này nhìn ngó, sau đó thân ảnh kia tựa hồ muốn đến đưa chuột kiều căng trong bóng tối đó!

"Chạy đi đâu!" Thấy nó muốn chạy, Vân Dật quát to một tiếng mãnh nhào tới... . . .

Bạn đang đọc truyện *Son Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Hi thế quý báu Thanh Vân quy

"Tiểu tặc, chạy đi đâu tổng giám đốc, chúng ta ly hôn đi!" Vân Dật quát to một tiếng mãnh nhào tới, bóng đen kia nhưng là rất linh hoạt, lập tức liền chui tiến vào đưa chuột kiều căng phía dưới, thẳng dọc theo đưa chuột giá hướng về đất trồng rau nơi sâu xa đi đến bỏ chạy, để Vân Dật trong lúc nhất thời bị từng lập đưa chuột giá ngăn trở.

"Này đồ vật gì, thông minh như thế cao!" Vân Dật sai biệt nhìn cái kia ở đưa chuột kiều căng dưới nhanh chóng bỏ bóng đen, mau mau bắt hạ thân tử ở đưa chuột kiều căng dưới bỏ truy đuổi gắt gao Dân quốc Nhị tiểu thư.

Bóng đen kia bỏ sát động tác rất kỳ quái, không giống như là thỏ hoặc là chồn như vậy chạy cấp tốc, trái lại là chạy tương đối chậm, nếu không phải là bởi vì Vân Dật ở đưa chuột kiều căng dưới không triển khai được, phòng chừng lập tức đã bắt đến nó.

Ở đưa chuột kiều căng dưới theo bóng đen kia đông bên tây bảo, chậm rãi bỏ tiến vào địa bên trong, Vân Dật từ từ rút ngắn cùng bóng đen kia khoảng cách.

"Hừ, tiểu dạng ta nhìn người chạy trốn nơi đâu!" Bỏ bỏ, tiếp cận bóng đen Vân Dật một cái bổ nhào bỗng nhiên nhào tới bóng đen trên người!

"U! Các chết ta rồi!" Đặt ở bóng đen trên người Vân Dật một tiếng gào lên đau đớn, ngực bị bóng đen này lạc một trận đau đớn, hấn lấy điện thoại di động ra theo : đề lượng sau nhìn kỹ, không do kinh ngạc nói: "Làm sao sẽ là một con rùa đen!"

Sáng loáng dưới ánh trăng, Vân Dật trong tay ôm đồ vật, xác thực là một cái mang theo ngành xác rùa đen, chỉ là loại này rùa đen đáng vẻ cùng Hải Quy không giống, đúng là như sơn quy.

Này con sơn quy mai rùa đường kính có ba khoảng mười centimet, trọng lượng đại khái ở mười cân khoảng chừng : trái phải; nặng rùa đen, ở dưới ánh trăng có thể rõ ràng thấy rõ nó giáp xác trên từng khối từng khối quy vằn, rất đúng xưng ở lưng rùa là cái nào sắp hàng.

Này con sơn quy mai rùa dày nặng, màu sắc trình núi đá như thế màu nâu xám, rất xa này tròn tròn mai rùa lại như là tảng đá.

"U, này trong ngọn núi dĩ nhiên có sơn quy, lẽ ra có thể bán rất nhiều tiền chứ?" Một bên hưng phấn ôm này con sơn quy đi về nhà, Vân Dật một bên nhớ lại chính mình từng ở internet nhìn thấy tin tức, sơn quy nhục không chỉ có dinh dưỡng giá trị rất cao, hơn nữa có rất cao được dùng giá trị, đặc biệt là hoang đại lớn tuổi sơn quy, giá cả càng là không ít.

Đem sơn quy để dưới đất, dùng rửa mặt bàn che lại sau, lại dùng vật nặng ép ở phía trên sau Vân Dật mới yên tâm đi ngủ.

Ngày kế buổi sáng tám giờ, Vân Dật ăn qua đơn giản làm bữa sáng sau khi, liền ôm này con sơn quy đến đất trồng rau bên trong.

Đất trồng rau bên trong, Đại phụ thân chính mang theo hai cái làm giúp ở cho món ăn truy nông gia phi, chú ý tới Vân Dật lại đây sau hấn tiến lên đón, lập tức chú ý tới Vân Dật trong lồng ngực sơn quy, liền kinh ngạc nói: "Vân tiểu huynh đệ, người từ nơi nào trào này con sơn quy?"

"Tối ngày hôm qua lúc trở lại, trải qua đất trồng rau vừa vặn thấy nó đang ăn trộm dưa chuột, đem nó dẫn theo vũng vàng!" Vân Dật tự hào đem sơn quy đưa cho Đại phụ thân, có điểm hưng phấn nói: "Đại ca, loại này sơn quy đáng giá chứ?"

"Loại này sơn quy ta cũng chưa từng thấy, khả năng là chúng ta nơi này đặc sản Thanh Vân quy, bắt quá ta cũng chưa từng thấy, " Đại ôm sơn quy tới tới lui lui tí mĩ một hồi lâu, còn chưa phải xác định lắc lắc đầu nói.

"Miêu Xuyên ca, không ngại người mang theo vận mệnh đệ cùng này son quy, đến Vương Lão Pháo thúc trong nhà đi, lão nhân gia người ở này trong ngọn núi đánh mấy chục năm săn bắn, hẳn là nhận ra này son quy giống đặc chủng quan quân nhỏ nhỏ thê!" Đồng dạng không nhận ra vật này Lý Đồng Lai nhú nhú mày sau, đối với Đại phụ thân nói.

"Làm sao, Vương Lão Pháo thúc có thể nhận ra vật này?" Ôm son quy cùng Đại phụ thân đi Vương Lão Pháo gia trên đường, Vân Dật tò mò hỏi.

"Vâng, Lão Pháo thúc là phương diện này bốn mươi, năm mươi dặm Thanh Vân son nổi danh nhất tay thợ săn, năm đó lúc còn trẻ con cộp, con báo cùng gấu đen đều đánh qua, sau đó lão thêm vào chính phủ chính sách thay đổi, mới chậm rãi thu tay lại." Đại phụ thân nhắc lên Vương Lão Pháo, trên mặt hiện lên tôn kính biểu hiện, hẳn lớn như vậy người đối với mấy chục năm trước sự tình đều là như vậy, có thể thấy được Vương Lão Pháo năm đó tiếng tăm.

Wương Lão Pháo gia ở Thanh Vân son thôn phía sau cùng, theo sát trên núi Lâm Tử; sân không phải là cùng bình thường người miền núi dùng tảng đá hoặc là ly ba lũy thế, mà là dùng từng cây từng cây to bằng cái bát gỗ thô đánh vào địa bên trong bài đứng đây, hơn nửa cửa viện cũng là dùng gỗ thô bính thành cửa gỗ, làm cho cả sân rất có một loại thô lỗ phong cách.

"Lão Pháo thúc, ở nhà không?" Đại phụ thân dùng sức đánh mấy lần gỗ thô cửa viện, sau đó trực tiếp đẩy ra cửa viện đi vào.

"Oa, lớn như vậy một con chó vàng!" Vân Dật ôm son quy cũng theo đi vào, chỉ lo đi về phía trước nhưng đột nhiên cảm giác thấy không đúng, vừa quay đầu lại dọa nằng giết mình: một cái màu vàng đại cầu chính không nhanh không chậm đi theo hẳn phía sau cái môn!

"Không có chuyện gì đại huynh đệ, Hoàng Hồ rất thông minh, không cần ta người trong thôn!" Đại phụ thân nhẹ nhàng đánh Vân Dật vai, sau đó hướng về phía có tới cao một mét đại hoàng cầu nói: "Hoàng Hồ, chó cùng ở khách mời mặt sau, vừa bỏ đi!"

Hơn một thước cao bao nhiêu đại hoàng cầu quơ quơ đầu, bước tiến có chút chậm chạp đi trở về cửa viện sau oa bên trong, nhắm nửa con mắt đánh tới ngủ gật.

"Đại hoàng trước đây là trong thôn tốt nhất cầu, nhà ta đại hoàng chính là nó dưới, nó rất thông nhân tính!" Một hạng không thích nói chuyện Đại phụ thân, nhìn nằm nhòai ở chó bên trong lười biếng Hoàng Hồ, mang trên mặt mấy phần tán thưởng biểu hiện nói.

"Ha, xuyên, tiểu huynh đệ, ngày hôm nay nghĩ như thế nào đến ta này tiểu phá sản tới rồi!" Nghe được âm thanh Vương Lão Pháo, từ bùn cỏ đình trong phòng bếp đi ra, sứt máu trên tay thủy cười ha ha nhìn Vân Dật cùng Đại phụ thân nói.

"Lão Pháo thúc, tối hôm qua trên vận tiểu đệ ở đất trồng rau bắt được một con son quy, ta không nhìn rõ giống, này không phải mãi đến tận lão gia ngài ở trong núi ngang dọc hơn nửa đời người, kiến thức rộng rãi, cố ý tìm ngài tới xem một chút rồi!" Đại phụ thân tôn kính nhìn Vương Lão Pháo, đem Vân Dật trong tay nâng son quy hai tay đưa cho Vương Lão Pháo nói.

"Ừ. . . Chuyện này. . . Đây là Thanh Vân quy!" Vương Lão Pháo tùy ý tiếp nhận đưa tới son quy, vốn là hững hờ đánh giá vài lần, nhưng kinh ngạc hô, vội vã tỉ mỉ cầm trong tay son quy lần qua lộn lại nhìn mấy lần, mới kích động nhìn Vân Dật nói: "Tiểu huynh đệ, này Thanh Vân quy thật là người ở đất trồng rau nơi nào bắt được?"

"Là a, tối hôm qua trên nó trên đất bên trong ăn vụng dưa chuột. . ." Thấy Vương Lão Pháo kích động như thế, Vân Dật vô cùng kinh ngạc bên dưới đem tối hôm qua sự tình tỉ mỉ nói một lần thời loạn lạc chị em gái.

"Tiểu huynh đệ, người thực sự là. . . Thật là có phúc khí a!" Vương Lão Pháo than thở, cảm khái vỗ tay bên trong Thanh Vân quy mai rùa, nhìn Vân Dật nói.

"Lão Pháo thúc, này Thanh Vân quy là không phải rất quý báu?" Nhìn Vương Lão Pháo một bộ cảm khái đáng vẻ, Vân Dật thử thăm dò nói.

"Xác thực rất quý báu, trước đây nghe nói này Thanh Vân quy là hiến cho hoàng thượng cống phẩm!" Một bên Đại phụ thân nghe được Vương Lão Pháo chứng thực là Thanh Vân quy sau, nhìn về mặt nghi hoặc Vân Dật, có chút kích động nói: "Nghe nói có hoàng thượng hỏi đó, bắt được một con Thanh Vân quy liền có thể bị hoàng thượng cho cái tiểu quan coong coong, người nói có thể không quý báu sao? ?"

"Vâng, xuyên nói không sai!" Vương Lão Pháo gật gù, đem Thanh Vân quy để dưới đất, từ bên hông gỡ xuống thật dài nỗ điều từ, diễn trên yên điệp sau hít một hơi thật sâu, nhìn trên đất vẫn cứ sục vào bên trong không chịu đi ra coong coong quy, đầu, nói: "

Này Thanh Vân quy là chúng ta này Thanh Vân son đặc sản, ngoại trừ Thanh Vân son ở ngoài chỗ khác không có; tương truyền ở Minh triều thời kì, có cái hoàng đế có không nâng thói xấu, có lần đi dạo đến chúng ta Thanh Vân son nơi này thời điểm, Thanh Vân son địa phương một cái tri phủ lão gia cho hoàng thượng chuẩn bị Thanh Vân quy này đạo thang, kết quả hoàng thượng không nâng thói xấu buổi tối hôm đó là tốt rồi, có người nói liền ngự tam nữ không ngủ.

Sau đó thì sao, người hoàng thượng này hỏi cung thời điểm, liền dẫn theo rất nhiều Thanh Vân quy hỏi cung, đồng thời đem Thanh Vân quy định vì ngự dụng, bắt luận người nào không được tự tiện bắt giết.

Lại nói ta Trung Quốc trên mặt đất, đó là trên có chính sách dưới có đối sách, những kia làm quan cùng có tiền thương nhân đều dùng giá cao ở ta nơi này bộ Thanh Vân quy, không có bao nhiêu trẻ tuổi vận quy ở Minh triều thời điểm cũng sắp tuyệt chủng.

Sau đó Đại Minh triều xong, Đại Thanh triều thành lập thời điểm này Thanh Vân quy cũng là mấy năm hiếm thấy thấy một con, vì lẽ đó Thanh triều hoàng đế nghe nói Thanh Vân quy sau khi, liền rơi xuống cái thánh chỉ, nói là ai bắt được một con Thanh Vân quy, liền thưởng cái cửu phẩm tiểu quan coong

coong; vì lẽ đó đây, này Thanh Vân quy còn có cá biệt tên là cửu phẩm quy. . . ."

Vương Lão Pháo một bên đánh thật dài mắt túi nôi, một bên híp mắt nhìn trên đất vẫn cứ không dám đứng ra Thanh Vân quy, đem hấn khi còn bé nghe nói có quan hệ Thanh Vân quy cố sự chậm rãi nói.

"Cái kia. . . Này Thanh Vân quy ít ỏi như thế, lão gia ngài từng thấy chưa?" Đại phụ thân nhìn một chút trên đất hôi không lưu thu Thanh Vân quy, bỗng nhiên nghi ngờ hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Giảo hoạt Thanh Vân quy

"Nói đến gặp may mắn, ta khi còn bé một lần cùng gia gia vào núi, từng ở vân nhai kênh rạch cái kia một vùng thấy quá một bàn tay Đại Thanh Vân quy, bắt quá vật này rất cơ trí, bốn cái chân nhỏ tuy rằng ngắn bò cũng không chậm, vì lẽ đó không có thể bắt được nó tu chân 四 đồ!"

Vương Đại Pháo lắc đầu một cái, hơi than thở nói, con mắt của hấn có chút thất thần nhìn xa xa Thanh Thanh núi lớn, tựa hồ là ở nhớ nhưng quá khứ nhân sinh trải qua...

"Vật này như thế hiếm thấy, là không phải rất đáng giá?" Vân Dật mừng rỡ nhìn trên đất này hôi không lưu thu sơn quy, lúc này nó ở Vân Dật trong lòng chẳng khác nào là một cái sẽ di động kim mụm nhọt.

"Khẳng định rất đáng giá, bằng không này Thanh Vân quy vì sao mấy chục năm không gặp một con, nếu không là thấy người bắt được, ta còn tưởng rằng tuyệt diệt. . ." Đem nỗ điều trên đất đập đầu khải, Vương Lão Pháo nhẹ nhàng ở lưng rửa trên xoa xoa mấy lần, cảm khái nói: "Này Thanh Vân quy dung mạo rất chậm, người này con đoán chừng phải có sáu mươi, bảy mươi năm, mới có thể lớn như vậy, có người nói mười năm Thanh Vân quy mới có một to bằng bàn tay."

"Là a, lòng người tham lam quá độ, cho nên mới phải đem này vật chủng tuyệt diệt!" Nghe Vương Lão Pháo cảm khái, Vân Dật nhớ tới rất nhiều người vì tiền tài lợi ích khởi động, không để ý dân chúng chết sống trắng trợn khởi công xây dựng ô nhiễm nhà xưởng, không khỏi lắc đầu một cái, đem trên mặt đất Thanh Vân quy ôm vào trong ngực.

Buổi trưa, Vương Lão Pháo lưu Vân Dật cùng Đại phụ thân ở nhà ăn một bữa khá là phong phú cơm trưa, có chim trĩ đôn cái nắm, kho thỏ rừng nhục, hầm chá cô, kho chim nhạn, muện thiêu lợn rừng nhục vân vân, quả thực là chim bay cá nhảy đầy đủ mọi thứ bảo tiêu thiên hạ chương mới nhất.

Những này chim bay cá nhảy đều là Vương Lão Pháo ở trong núi đánh, cái nắm, mộc nhĩ các loại (chò) rau dại cũng là ở trong núi thái hoang đại.

Này một bàn lớn món ăn là để Đại phụ thân và Vân Dật ăn không còn biết trời đâu đất đâu, để tọa ở trên bàn Vương Đại Pháo cùng hấn bạn già cũng là nâng đến khẩu vị mở ra.

Dừng lại : một trận bữa trưa, từ đó ngộ mười một giờ vẫn ăn được hơn một giờ chiều có thể xem là tận hứng, tán tịch về nhà.

Lúc xế chiều, Vân Dật nằm ở tảo thụ dưới ngủ trưa, tuy rằng khí trời mê tí mắt, nhưng là tảo thụ dưới nhưng là lương Phong Tập Tập, thư thích dị thường, tình cờ ở gần hai cái đặt ở trên bàn nhỏ dưa hấu, càng là Thần Tiên giống như hương thụ.

Một bên nhắm mắt lại ngủ gật, Vân Dật tinh thần toàn bộ chú ý trong không gian Thanh Vân quy hướng đi.

Cái kia Thanh Vân quy bị Vân Dật phóng tới bên trong không gian sau, quá rất lâu mới cẩn thận từng li từng tí một dò ra quy, đầu, cẩn thận quan sát bốn phía không có dị thường động tĩnh sau, nó đứng đưa bốn cái ngắn nhỏ tứ chi, lấy một loại rất nhanh tốc độ bò đến không gian suối nước bên cạnh, dĩ nhiên một con đâm vào suối nước bên trong.

"Này Thanh Vân quy vẫn là rửa đen sao, tốc độ làm sao nhanh như vậy?" Trợn mắt ngoác mồm nhìn ở trong ao du động Thanh Vân quy, vừa này Thanh Vân quy bò tốc độ vượt quá mỗi giây chung bốn mét, cùng người thường chạy chậm tốc độ gần như, vượt xa nhân loại đối với 'Quy tốc' nhận thức.

Không trách năm đó Miêu Lão Pháo gia gia không có thể bắt được Thanh Vân quy, tốc độ này quá khuếch đại.

Bơi một lúc, có vẻ như này Thanh Vân quy sinh động rất nhiều, bò lên bờ chung quanh nhìn một chút sau, dĩ nhiên thẳng tắp bò đến Vân Dật ở lại trong không gian dưa hấu cây non bên, không coi ai ra gì gặm Vân Dật dưa hấu!

"Tiểu dạng, tiến vào địa bàn của ta, còn dám thù ta đưa hấu!" Mới vừa lắc mình tiến vào không gian, chuẩn bị giáo huấn này lớn mặt gia hỏa thời gian, gia hỏa này cảm giác được dị thường sau, nhanh chóng co vào mai rùa, đảm nhiệm Vân Dật cầm lấy nòng vung qua vung lại, chính là không ra mặt.

Đối với này 'Con rùa đen rút đầu 'Không thể làm gì Vân Dật đem Thanh Vân quy ném xuống đất, tiện tay đập ra một con dưa hấu liền bắt đầu gặm, ai biết cái kia Thanh Vân quy dĩ nhiên lần thứ hai ngó dáo dác lộ ra quy, đầu, mắt nhỏ gian xảo nhìn chăm chú vào Vân Dật gặm dưa hấu.

"Tiểu dạng, còn dám ra đây!" Ném xuống dưa hấu, Vân Dật vừa mới đứng lên đến, gia hỏa này lại bắt đầu chơi con rùa đen rút đầu, co vào đi không ra.

Vân Dật ngồi xuống, kể tục ăn dưa hấu, gia hỏa này lần thứ hai lộ đầu. . . Co vào đi. . . Đi ra. . .

Hành hạ một phen sau, Vân Dật biết mình không phải này giáo hoạt giáo hoạt gia hỏa đối thủ, bắt đắ dĩ đem trong không gian dưa hấu toàn bộ hái xuống, sau đó ở trong tay trên dưới quăng Thanh Vân quy nói: "Người lão già này, thật không hổ là con rùa đen rút đầu danh hiệu này. . ."

Cầm dưa hấu ra không gian, Vân Dật kể tục chú ý Thanh Vân quy động tĩnh ám y TXT download.

Lão quy này thấy Vân Dật ra không gian, lần thứ hai cẩn thận từng li từng tí một thò đầu ra, mắt nhỏ thì lại linh lợi đánh giá chung quanh sau khi, liền không chút hoang mang lay bốn cái chân nhỏ bò đến dưa hấu cây non trước, không coi ai ra gì gặm nhấm dưa hấu ương, giá thể kia phảng phất này không gian là nó gia như thế...

"Gia hỏa này, còn rất là không biết cái gì gọi là khách khí!" Lắc đầu một cái, Vân Dật không đang chăm chú Thanh Vân quy, bắt đầu lên mạng chơi.

Lên một lúc võng, Vân Dật ngồi ở trên ghế liếc mắt nhìn trong không gian Thanh Vân quy, này vừa nhìn không cần gấp gáp, suýt chút nữa để Vân Dật kinh ngạc từ trên ghế đi trên đất!

. Trong không gian bị trích sạch sẽ dưa hấu cây non, nguyên lai có chừng mười thước trường, bây giờ lại được ăn roi mất đầy đủ một phần ba độ dài, mà Thanh Vân quy. . . Dĩ nhiên lười biếng nằm nhòai suối nước bên cạnh, chính nhân nhả ngù gật!

"Được rồi, hiện tại không biết người sau đó có thể cho ta mang đến cái gì trợ giúp, trước hết giữ lại người đi. . ." Bất đắc dĩ chuyển dời đi tầm mắt, Vân Dật thấy xem thời gian đã là ba giờ chiều, liền ra gian nhà chậm rãi xoay người.

. Rùa mặt, tinh thần rất nhiều, Vân Dật liền đây còn có chút nóng bóng Thái Dương, hướng về đất trồng rau phương hướng đi đến.

Đi tới đất trồng rau thời điểm, nhìn thấy đất trồng rau bên trong chính bận rộn bốn người, Vân Dật khoe miệng không do lộ ra một vết mỉm cười: ngoại trừ Đại phụ thân và hai cái làm giúp ở ngoài, Đại rõ ràng là người thứ tư.

Tiến vào đất trồng rau, Vân Dật vốn muốn cùng Đại nói giỡn hai câu, nhưng chú ý tới Đại nhiệt sắc mặt đỏ lên, mồ hôi chảy ròng, liền xoay người hướng đi tồn ở nơi đó không biết vội cái gì Đại phụ thân.

"Đại ca, này Đại Thái Dương ở bận rộn gì sao?" Dọc theo đất trồng rau bên trong một chuyển chuyển rau dưa, Vân Dật đi tới trên mặt mồ hôi chảy ròng sắc mặt đỏ lên Đại phụ thân bên người, sát mồ hôi trên mặt nói: "Trời nóng như vậy, nếu như việc không vội liền nghỉ ngơi trước đi, các loại (chò) mất mẻ đang làm!"

Cùng Đại phụ thân nói lời này, Vân Dật ánh mắt lại nhìn Đại, vì là Đại trên mặt nhiệt mồ hôi chảy ròng mà hơi đau lòng.

"Địa bên trong sâu quá hơn nhiều, nếu không đào sâu, không biết cũng bị ăn đi bao nhiêu món ăn!" Đại phụ thân xoa một chút mồ hôi trên mặt, cổ đồng sắc khắp khuôn mặt là sầu lo về mặt.

"Người xem, đây là ta từ một giờ trưa bắt được hiện tại sâu!" Nói, Đại phụ thân cầm trong tay nhắc theo plastic thùng nước đưa cho Vân Dật.

"Nhiều như vậy sâu!" Tiếp nhận thùng nước, Vân Dật không do kinh hô, này trong hộp sâu số lượng không khỏi quá khuếch đại rồi!

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Số lượng kinh người món ăn trùng cùng với dưỡng kê

Cái kia có thể trạng ba mươi cân thủy thùng nước bên trong, có tới bán thùng nước xanh xám trùng, Tiểu Thanh Trùng, từng cái từng cái dài đến phi béo tốt trắng, không giống bình thường bình thường sắc sỡ lục màu vàng màu sắc Đại con sâu nhỏ ở thùng nước bên trong lít nha lít nhít, qua lại dừng động,

xem Vân Dật một trận tê cả da đầu hiện nội trợ!

Ba mươi cân thùng nước, bán thùng nước sâu có tới mười cân, đây là cỡ nào đáng sợ số lượng; nói vậy rất nhiều lão Trang gia kỹ năng cũng không một lần bắt được nhiều như vậy sâu.

"Đại ca, này đất trồng rau bên trong tại sao có thể có nhiều như vậy sâu?" Đem thùng nước vội vã trả lại cho Đại phụ thân, Vân Dật lùi về sau hai bước đạo, hẳn thực sự là đối với này lít nha lít nhít đồ vật có chút thần kinh quá nhạy cảm.

"Này còn chỉ là hai chuyến món ăn lũng đã bắt nhiều như vậy, nếu như toàn đất trồng rau hơn bảy mươi lũng món ăn toàn bộ trảo xong, không biết muốn có bao nhiêu sâu đây!" Đại phụ thân cau mày, hẳn ở ruộng bên trong canh tác ba mươi năm, đây là lần thứ nhất gặp gỡ nhiều như thế sâu, cũng là lần đầu tiên nghe nói.

"Đại ca, thật giống ngày hôm trước chúng ta bán món ăn thời điểm, không có phát hiện rau dưa bị sâu gặm hiện tượng chứ?" Vân Dật có chút kỳ quái nhìn đất trồng rau, nhiều như vậy sâu trước đó làm sao không phát hiện manh mối a?

Trước đó hẳn biết mình đất trồng rau đội không gian nước suối nhiều, cùng bình thường cỏ xanh cùng hoa màu so với, có thể sẽ khác thường thường, nhưng là từ khi loại món ăn hơn hai mươi ngày, cũng không hề chú ý tới có sâu nhiều.

"Là a, ngày hôm qua buổi sáng ta một chuyến món ăn lũng mới nhìn thấy chừng mười điều sâu, lúc xế chiều liền bách mười cái, đến trưa hôm nay. . ." Đại phụ thân cổ đồng sắc trên mặt, cũng là một trận cau mày, hẳn hai mắt nhìn chăm chăm mọc dòi dào rau dưa cây non, khổ sở suy nghĩ, đem phát hiện sâu tràn lan quá trình nói cho Vân Dật.

Nghe xong Đại lời của phụ thân, ở toán toán chính mình loại món ăn tháng ngày, Vân Dật xem như là khoảng chừng đoán ra sâu như vậy vị trí nguyên nhân.

Một: món ăn miêu trường lúc đi ra, chính mình đức lượng lớn không gian thủy đối với thực vật có xúc tiến tác dụng, tỷ như địa bên trong thảo liên rất nhiều, Đại phụ thân mấy người cả ngày trên đất bên trong rút thảo; đối với sâu (động vật) cũng có rất cường đại sức hấp dẫn, điểm ấy có thể dùng chính mình lợi dụng không gian nước suối hấp dẫn chim trĩ, thỏ rừng chứng minh.

Hai: sâu bò chậm, chu vi không có bãi cỏ, vì lẽ đó bắt đầu không có lượng lớn sâu bò qua đến; thế nhưng thời gian lâu dài, sâu bò lại chậm cũng bò tới, vì lẽ đó, từ hôm qua bắt đầu sâu bắt đầu tăng lên, đồng thời trình bao nhiêu thức tăng trưởng tốc độ,

"Xem ra, không gian nước suối cũng không phải tất cả đều là chỗ tốt, cũng có không tốt một mặt!" Vân Dật âm thầm ở trong lòng phát sầu, nhiều như vậy sâu ngoại trừ thuê càng nhiều người tay trảo ở ngoài, không thể dùng nông được.

"Cái quái gì vậy, lúc trước là cái nào khốn nạn tả bên người lưu làm ruộng tiểu thuyết, dĩ nhiên không cần nhắc đến sâu bệnh vấn đề!" Ở trong lòng oán thầm vài câu, Vân Dật cùng Đại phụ thân mấy người chào hỏi sau liền về nhà, chuẩn bị ở internet tìm xem biện pháp.

Về đến nhà, lên mạng tra xét đã lâu, Vân Dật ở xem lướt qua một cái 'Núi rừng địa nuôi trồng đi địa kê' trong tin tức, nghĩ đến hiểu rõ quyết sâu bệnh biện pháp —— ở đất trồng rau bên trong nuôi trồng gà rừng toàn tức vồng du chi Bạo Quân.

Nuôi trồng gà rừng, sẽ ăn đi đất trồng rau bên trong lượng lớn côn trùng, nếu như ở sáu mẫu đất trồng rau bên trong nuôi trồng trên 300 con gà rừng, theo một con gà một ngày hai lạng sức ăn, một ngày chính là sáu mươi cân sâu.

Một ngày sáu mươi cân sâu, mười ngày chính là sáu trăm cân, địa bên trong sâu nhiều hơn nữa, cũng sẽ không vượt quá sáu trăm cân, sẽ bị ăn sạch sành sanh. Món ăn cây non trên sinh con sâu nhỏ sẽ ở hơi lớn hơn một chút, có thể đối với món ăn cây non tạo thành Đại nguy hại trước đó liền được ăn đi; mà từ chung quanh bò tới được con cọt từ, tin tưởng lại không biết tránh thoát kê quần công kích. . . Ăn sâu gà rừng, gà rừng bên trong chiến đấu cơ!

Hơn nữa, nuôi trồng gà rừng an-bu-nin còn có thể cao hơn rất nhiều, so với những kia nông gia nuôi nắng cái gọi là gà rừng phẩm chất cao hơn không phải một hai tăng, này lại là một bút ngoài ngạch thu vào... ..

Sáng sớm hôm sau, Vân Dật sau khi rời giường tùy ý ăn chút gì, đi vào tây tạp vật bên trong tìm một chút như là Khai Sơn đao, ba lô loại hình đồ vật, cộng thêm chính mình đến sơn thôn nhỏ thì công lấy ba lô, liền võ trang đầy đủ vào núi.

Hơn bảy giờ sáng sớm trên núi, sương mù tuy rằng tản đi, nhưng là vẫn cứ có một ít lưu lại ở giữa núi rừng, để núi rừng bên trong thỉnh thoảng mơ mơ hồ hồ, mơ mơ hồ hồ; mà giữa núi rừng bởi vì sương mù mà có vẻ ướt nhẹp hơi nước, rất nhanh sẽ để Vân Dật y phục trên người bị ướt nhẹp.

Công lấy cũng không thoải mái lên bao, Vân Dật đi nhưng rất dễ dàng, này đều muốn quy công cho không gian quảng thời gian này tới nay đối với Vân Dật thân thể điều dưỡng, để Vân Dật bò lên sơn đạo đến không lại giống như vừa tới thời điểm như vậy lao lực.

Đi ước chừng hơn nửa giờ hậu, con đường phía trước hay là bởi vì bên trong thôn trang xa, rất ít người dẫm đạp duyên cớ, mà bị một ít dây leo che kín.

Những này dây leo ở Vân Dật lần trước đến trong ngọn núi thời điểm, đã từng bị chém đứt quá một lần, hiện tại vẹn vẹn là chừng hai mươi thiên không vào núi, lại từ tận dài ra đi ra.

Một đường chém đứt dây leo, một lần nữa đi tới lần trước đi săn gà rừng địa phương, Vân Dật từ bên trong không gian thả ra lượng lớn không gian nước suối, đồng thời ở nước suối bên trong sấm đi vào một điểm thuốc mê.

Sở dĩ gia nhập thuốc mê, là bởi vì lần trước Vân Dật dẫn nhiều như vậy gà rừng, đều chạy như bay, mà lần này cần rất nhiều, vì lẽ đó không cần thiết thả chạy.

Nằm nhòai lần trước lùm cây mặt sau, Vân Dật yên tĩnh chờ đợi gà rừng tự động bước vào cạm bẫy.

Năm phần loại sau, khi (làm) Vân Dật có điểm thiếu kiên nhẫn thời điểm, một con xem ra lông chim sáng rõ gà rừng cẩn thận đi vào tung khắp không gian nước suối trên đất trống, cẩn thận từng li từng tí một uống trên đất mọi chỗ không gian nước suối.

Phảng phất là một cái tín hiệu giống như vậy, theo này con chim trĩ tiến vào đất trống năm sau, không tới mười phút, thập tam ba, bốn con đã chim trĩ 'Uych lằng' phiến cánh từ trên trời giáng xuống, ở trên đất trống tranh đoạt trên đất không gian nước suối xuyên qua điện viên chỉ yên lam.

Xem chúng nó vội vã mổ nước suối tư thế, phảng phất nước suối là cái gì rượu tiên nước thánh.

Lại quá mấy phút, chừng mười thỏ rừng cũng từng con từng con chạy vào đất trống bên trong, để cái này mảnh trên đất trống đầu đầu cũng có chim trĩ cùng thỏ tranh đoạt nước suối cục diện.

"Ha, không chỉ có là đất trống rau bên trong sâu giải quyết vấn đề, còn có thể bắt mấy con thỏ rừng bữa ăn ngon, thực sự là gặp may mắn!" Nhìn trên đất trống, tiên tiến nhất đến mười mấy con gà rừng bắt đầu loạn choạ loạn choạ, như là uống say liền bình thường trạm không được chân, Vân Dật trong lòng cái kia hưng phấn a.

'Nhào đáp ', 'Nhào đáp' Một trận nhẹ vang lên sau, mười mấy con gà rừng túy ngã trên mặt đất không chuyển động, còn lại gà rừng cùng thỏ rừng cũng bắt đầu lay động đứng dậy, Vân Dật đặc ý bên dưới vừa định muốn đứng dậy, bỗng nhiên trong lòng một trận khiếp đảm cảm giác, để hấn lần thứ hai cẩn thận ẩn núp ở lùm cây mặt sau.

Giữa lúc Vân Dật khổ não thời điểm, bỗng nhiên này trong rừng đất trống bên trong chim trĩ như là đều hứng chịu tới cái gì kinh hãi giống như vậy, toàn bộ đều 'Uych lằng' bay đến trên cây đi tới, mà trên đất hai ba con thỏ cũng rất nhanh thấy tình thế không ổn mà sôi nổi tiến vào trong bụi cây rậm rạp.

Vân Dật kỳ quái ở đất trống bốn phía đánh giá một vòng, không có phát hiện tình huống dị thường.

Giữa lúc hấn nghi hoặc thời điểm, bỗng nhiên chú ý tới trên đất trống còn có thể sống động gà rừng cùng thỏ rừng, đều dồn dập kinh hoảng chạy trốn đứng dậy.

Một con chim trĩ ở ạch cánh rồi đi mặt đất trong nháy mắt, Vân Dật chú ý tới một cái mạnh mẽ bóng đen từ trong rừng một nhảy ra, mang theo quyết chí tiến lên thô bạo đem một con đã bay lên đến chim trĩ từ giữa không trung nhào tới trên đất, sau đó một cái liền đem chim trĩ cái cổ cho cắn đứt rồi! !

"Lang! !" Khi (làm) Vân Dật thấy rõ đạo kia Âm Ảnh bộ mặt thật thời điểm, hấn suýt chút nữa không có kêu lên sợ hãi, bởi vì bóng đen kia rõ ràng là một cái màu xám đen lang! !

Một bóng người mạnh mẽ lang!

Đây là một con thành niên màu xám đen đại công lang, thân thể mạnh mẽ mạnh mẽ, tứ chi cân xứng: nó có tới tám mươi centimet cao thân thể, một thân màu xám đen da lông ánh sáng lộng lẫy toả sáng, đầu sói to lớn trên một đôi lạnh lùng nghiêm nghị con mắt hồ hững lạnh lẽo, phảng phất như bất kỳ động vật đều là nó con mồi.

Thanh lang lưu loát đem từ giữa không trung đập xuống đến chim trĩ cắn chết, sau đó chậm rãi đi bộ, ở trên đất trống túy ngã trên mặt đất gà rừng thỏ rừng trên người khinh người, thật giống là đang kỳ quái tại sao những này con mồi sẽ 'Thụy' ở đây.

Loanh quanh vài vòng, mặt nổi lên xuất hiện vẻ nghi hoặc thanh lang vầy vầy đầu, hay là không nghĩ ra cái vấn đề này, liền bắt đầu liếm thực trên đất trống không gian nước suối tổng giám đốc, người nát thấu chương mới nhất.

Vân Dật bị này lang trên người nồng đậm sát khí, còn có cái kia bởi vì giết chóc mà nuôi thành hung hấn khí cho uy thế không dám thở đại khí, cẩn thận từng li từng tí một nằm trên mặt đất không dám có bất luận động tác gì, sợ bị này thót xung bá núi rừng khát máu sát thủ phát hiện ra.

Cũng còn tốt, hay là bởi vì Vân Dật ẩn giấu rất tốt, nói chung con sói kia chính là không có chú ý tới cách nó vèn vèn không tới ba mươi mét địa phương, liền ẩn giấu đi một kẻ loài người.

Nó ngay cả xem đều không có hướng về Vân Dật phương hướng nhìn một chút, thậm chí nói là không có chú ý tới Vân Dật.

Nhìn con kia lang không chút nào chú ý tới mình đáng vẻ, Vân Dật vừa nãy một viên lòng sốt sáng rớt cục thả lỏng ra.

Con sói kia ở trong rừng cây mảnh đất trống này bên trong quay trở ra, đem Vân Dật vừa nãy tán trên đất không gian nước suối một chút toàn bộ thêm tiến vào nó màu đỏ tươi trong miệng, sau đó rất thỏa mãn liếm liếm miệng mình.

Khi này lang đem tới gần Vân Dật mặt đông trên đất nước suối liếm khô tịnh thời điểm, liền có vẻ như không hề dị thường hướng về Vân Dật bên này đất trống chậm rãi đi tới, vừa đi này con lang còn không ngừng mà trên đất sru tầm trên đất không gian nước suối.

Nhìn thấy lang hướng về phía bên mình đi tới thời điểm, Vân Dật nhất thời liền bị sợ hết hồn, cũng may hấn liền nhìn ra này con lang thật giống chỉ là vì trên đất không gian thùy mà đến, cũng không có bất kỳ phát hiện nào hành động của mình thời gian, hấn mới yên tâm.

Chỉ là, khi (làm) con kia lang tùy ý hướng đi chính mình thời điểm, Vân Dật trong nội tâm nhưng là trong lúc mơ hồ có một loại cảm giác không ổn hiện lên; chỉ là, chung quanh đây ngoại trừ này con lang bên ngoài giống như không có bất kỳ nguy hiểm nào, mà này con lang nhưng là rõ ràng không có phát xuất hiện đáng đáp của mình.

Không tự chủ, Vân Dật nhấc lên chính mình cảnh giác trong lòng, đem trong tay sẵn bắn nỏ lặng lẽ ngạch giờ lên, nhắm vào chậm rãi đi hướng về trước mặt mình đất trống mẫu lang.

Bị Vân Dật nhắm vào công lang phảng phất hoàn toàn không có mình bị người khóa chặt tự giác, vẫn là nhìn chung quanh hướng về Vân Dật trước mặt đất trống đi tới, vừa đi còn một bên không ngừng mà Thiêm Thực giả trên đất không gian nước suối.

Nhìn thấy công lang này một phen động tác, Vân Dật mới yên tâm, cảm giác mình vừa nãy thực sự là quá ngạc nhiên, này lang mặc dù nói là rất thông minh, nhưng là cũng không thể phát xuống trốn ở lùm cây bên trong chính mình đi, dù sao mình ẩn giấu cẩn thận như vậy, hơn nữa không có phát ra bất luận động tác gì.

Mặc dù nói hẳn không phải là không muốn đem này con lang thuận tiện đánh, chỉ là này sẵn bắn nỏ lực sát thương có thể hay không một mũi tên thi giết chết lang, trong lòng hẳn thực sự là không hề có nắm chắc, vì lẽ đó đang xác định này con lang đối với mình không có uy hiếp thời điểm, Vân Dật liền buông xuống trong tay sẵn bắn nỏ.

Chỉ là, ngay khi Vân Dật thả xuống sẵn bắn nỏ trong nháy mắt, dị biến tăng vọt! -

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Thanh lang

"Gào gừ nơi nào tìm kiếm ngày tốt!" Ngay khi Vân Dật thả xuống sẵn bắn nỏ một sát na, con kia vừa mới còn có vẻ như hững hờ công lang trong giây lát nhưng là trên người Đại gân bắp thịt bắn ra, trong nháy mắt liền điều chỉnh chính mình đi tới phương hướng, mau lẹ cực kỳ hướng về lùm cây bên trong Vân Dật đập tới! !

"Khốn nạn! !" Nhắc theo tâm vừa thả xuống Vân Dật nhất thời sửng sò, không ngờ rằng này con lang vì sao lại đột nhiên đã nghĩ chính mình đập tới, nó là làm sao biết chính mình trốn ở chỗ này đây?

Chỉ là, trước mặt hẳn này con giao hoạt, hung hãn, khát máu, tàn nhẫn công lang nhưng là không cho phép hẳn suy nghĩ nhiều, trong nháy mắt cũng đã nhào tới trước người của hẳn, mồm lớn màu đỏ tươi mồm sói, mang theo một luồng gió tanh hướng về Vân Dật cái cổ tấp tới! !

Ngay khi thời khắc máu chốt này, mắt nhìn con này lang rằng nanh liền muốn cắn được Vân Dật trong nháy mắt, Vân Dật trong giây lát một cái trặc xoay người, hiểm mà lại có vẻ tránh thoát mồm sói, chỉ là hẳn một bên vai nhưng là bị móng vuốt sói từ lấy ra một vết máu đỏ sẫm!

Mà vai phải của hẳn bằng nhưng là ở hứng chịu này một cái công kích thời điểm, bởi vì đau đớn mà cầm trong tay sẵn bắn nỏ ném đến trên đất! !

"Ụ!"

Bị lang vỗ một hồi Vân Dật rên lên một tiếng đau đớn, trên bả vai loại kia da thịt bị xé đi một đại khối cảm giác đau, để hẳn hầu như liền muốn thống hôn mê bất tỉnh; chỉ là hẳn nhưng là lập tức cắn răng gắng gượng ở loại đau này sờ cảm, cường chống tinh thần đi lấy roi trên mặt đất sẵn bắn nỏ.

"Gào gừ!" Ngay khi Vân Dật sắp bắt được sẵn bắn nỏ thời điểm, con kia công lang nhưng là ở sau khi rơi xuống đất một cái vuron mình về được, ở Vân Dật bắt được sẵn bắn nỏ trước đó lần thứ hai nhào tới Vân Dật bên người, mồm lớn chính mình màu đỏ tươi lang khẩu, cắn về phía Vân Dật cái cổ thần duệ chương mới nhất!

Mà Vân Dật đây, hẳn chính cúi đầu khom người kiểm sẵn bắn nỏ, cái cổ vị trí vừa vụn bại lộ ở lang khẩu bên dưới; hơn nữa, bởi vì Vân Dật thân thể còn ở đi xuống loan trạng thái, căn bản không có cách nào về phía sau né tránh lang khẩu cắn hợp.

"Liều mạng!" Nhìn thấy màu đỏ tươi mồm sói lập tức cái cổ không tới bốn mươi centimet thời điểm, Vân Dật nhìn mình không tránh kịp mồm sói, biết mình đã không tránh thoát, đơn giản hét lớn một tiếng, trong giây lát bên hông vừa phát lực, ở mồm sói cắn được cổ của mình trước đó hơi thiên thân né qua, sau đó cánh tay phải thuận thể đem cắn không đầu sói dùng sức hướng về trong lòng ngực một vùng, đem đầu sói gắt gao kẹp ở dưới nách!

"Ồ ô ô!" Bị Vân Dật kẹp ở dưới nách lang liều mạng gào lên, tứ chi dùng sức trên đất loạn đạp, cái cổ dùng sức vung qua vung lại, tựa hồ là muốn từ bị

Vân Dật kiểm chế bên trong thoát thân đi ra.

"Nghĩ ra được, môn đều không có!" Cảm giác bị chính mình kẹp lấy lang liều mạng giãy giụa, Vân Dật lần thứ hai dùng sức kẹp chặt lang cái cổ, nghiêng rặng nghiêng lợi nói: "Người nếu như đi ra, ngày hôm nay lão tử này cái mạng nhỏ liền bỏ ở nơi này, vì lẽ đó người vẫn là cho lão tử đang hoảng ở lại đây đi."

Cảm nhận được Vân Dật cánh tay phải lần thứ hai kẹp chặt, này con công lang tựa hồ cảm giác được nguy hiểm, nó lần thứ hai liều mạng giãy giụa, dùng khí lực so với lần trước càng to lớn hơn rồi! Cái kia vùng qua vùng lại động tác để kẹp chặt lang cái cổ Vân Dật thân thể cũng không nhận được bất đoạn mạng lúc ẩn lúc hiện.

Ở này con lang điên cuồng vùng vẫy bên trong, Vân Dật cảm giác mình trên người khí lực đang nhanh chóng trôi qua, mà chính mình nguyên bản khí lực mười phần cánh tay phải lúc này cũng đã cảm giác được bủn rủn, vô lực, phát tê, bị cánh tay phải kẹp chặt đầu sói cũng hơi hơi thư giãn một chút! !

Này con rất thông minh lang thật giống là cảm giác được Vân Dật đã sắp không chống đỡ được như thế, bỗng nhiên bằng vào trời sinh nó sự chịu đựng, cùng với Hậu Thiên không ngừng sẵn sẵn hoạt động nuôi thành kéo dài tính, lần thứ hai gia tăng chính mình sự chuyển động thân thể phạm vi.

Lúc này, kẹp chặt lang Vân Dật cảm giác trên người mình nhanh chóng trôi qua thể lực, hẳn biết mình sắp không chống đỡ được, nhân vì là thể lực của mình quá kém, mặc dù nói chính mình quãng thời gian này tới nay ở chỗ không gian điều dưỡng dưới tổ chất thân thể tốt hơn rất nhiều, nhưng là giới hạn ở chỗ lâu dài tới nay vẫn là cái một game nguyên nhân, thân thể của hẳn tổ chất cũng không thể tốt đi nơi nào.

Còn có chính là ở vừa nảy vừa đối mặt tranh đấu bên trong, Vân Dật vai bị lang vỗ một hồi, dẫn đến nơi đó máu chảy ồ ạt, càng làm cho Vân Dật vốn cũng không nhiều thể lực trôi đi càng nhanh hơn; hơn nữa, chủng tộc loài người tổ chất thân thể trời sinh liền không bằng lang; vì lẽ đó, Vân Dật áp chế không nổi này con lang cũng là tất nhiên.

"Hô,, hô,, vù vù. . . ." Lần thứ hai dùng sức kẹp chặt này con lang, Vân Dật lao lực thở hổn hển, hẳn đã cảm giác được khí lực của mình sắp tiêu hao hết, lập tức liền muốn áp chế không nổi này con lang; mà nếu để cho này con lang thoát khỏi chỗ áp chế, như vậy Vân Dật rõ ràng chờ đợi hẳn chính là một hồi có thể làm mất mạng tranh đấu chọc lửa thiêu thân, lang tính quan quân chớ làm loạn! !

"Ô ô. . . Ô ô!" Tựa hồ là cảm giác được ràng buộc trụ sức mạnh của chính mình sắp giải trừ, công lang giãy dựa động tác lần thứ hai tăng lên đứng dậy, nó bốn cái móng vuốt dùng sức đập địa, một cái thô to linh hoạt xương đuôi không ngừng mà sôi trào từ trên xuống dưới, kéo toàn thân nhảy lên nhảy xuống, không ngừng tránh thoát Vân Dật khống chế.

"Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?" Vân Dật nóng ruột hoảng loạn, trong lòng thầm than: chính mình mới vừa đạt được chỗ không gian bảo bối này, còn chưa kịp hiểu kính cha mẹ liền. . . .

"Ồ, chính mình không phải có nhẫn sao?" Vân Dật bỗng nhiên tỉnh ngộ nghĩ đến chiếc nhẫn của mình, nhất thời thả lỏng ra.

Một thoáng thả ra chăm chú cô lang cái cổ cánh tay phải, để con này dùng sức giãy giụa lang lập tức không khống chế lại thân thể mà trực tiếp về phía sau ngã nhào trên đất.

"Gào gừ. . . ." Này con tích góp nỗi giận trong bụng lang, nó cường tráng tứ chi đập bay bùn đất tán ra bốn phía, dựa vào như vậy một luồng sức mạnh mạnh mẽ bay lên trời, mang theo một luồng sát ý ngập trời cùng vô địch trên đời khí thế, hướng về ngã trên mặt đất choáng váng đầu hoa mắt Vân Dật lao thẳng tới mà xuống! ! !

Nhìn mồm sói cách mình càng ngày càng gần, gần đến để Vân Dật chính mình cũng đã cảm giác được cái kia lang trong miệng tanh hôi khí tức thời điểm, Vân Dật nhìn chăm chú vào con kia thanh tân nhẵn, khát máu con mắt, bỗng nhiên khuôn mặt lộ ra một nụ cười mỉa mai kỳ lạ.

Nhảy đến không trung khoảng cách đã không đủ bốn mươi centimet con mỗi thời gian, thanh lang giữa lúc nó lấy vì cái này con mỗi sắp sửa bị nó cắn chết thời điểm. . . .

Bỗng nhiên, cái này con mỗi dĩ nhiên biết mất khỏi chỗ cũ!

Tôi không kịp đề phòng thanh lang lập tức cắn cái không, ở trên dưới ngắc chân động đậy đón thời điểm, nó bị chính mình trùng kích cực lớn lực cho rơi tới cái hoa lệ chồng cây chuối!

Bị quăng ngã một cái chồng cây chuối công lang cũng là phiền muộn, sợ hãi vô cùng, nó không hiểu tại sao chính mình xem chuẩn đồng thời chỉ tương không kém hai mươi centimet con mỗi, làm sao sẽ ở chính mình sắp cắn được thời điểm hoa lệ lệ biến mất rồi đây?

Mà lúc này, ở công lang sợ hãi không ngớt thời điểm, Vân Dật nhưng là ở trong không gian hồi hạn đứng dậy.

"Vừa nảy thực sự là dọa sợ, đúng là đã quên có thể tiến vào trong không gian." Vân Dật cười khổ ngồi dưới đất thu dọn y phục của mình, ở vừa nảy tranh đấu bên trong quần áo bị móng vuốt sói từ trên rách rách rưới rưới, ở thêm vào vết máu trên người loang lổ đáng vẽ, để Vân Dật xem ra chật vật không ngớt.

Vỗ vỗ đầu của chính mình, Vân Dật cảm giác tỉnh táo rất nhiều, vừa nảy hẳn căng thẳng, cho tới quên chính mình không gian sự tình; bất quá, nếu trước mặt tự mình nghĩ đứng dậy không gian tác dụng đến, cái kia thể tất không thể để cho này con suýt nữa muốn chính mình mạng nhỏ lang liền như vậy chạy mất long quyết.

Lần thứ hai đem y phục của mình thu dọn được rồi, Vân Dật Lala quần áo vạt áo, sau đó chấp tay sau lưng chậm rãi ra không gian, trực tiếp ở lang phía trước không tới mười mét Đại địa phương lộ diện rồi!

"Gào gù!" Chính là bởi vì sợ hãi cùng nghi vấn mà ở tại chỗ xoay một vòng, bất an nhìn bốn phía công lang ở Vân Dật xuất hiện trước tiên liền nhìn thấy Vân Dật tung tích, sau đó thụp một tiếng trầm thấp tiếng gào, lập tức lần thứ hai đánh về phía Vân Dật!

"Hừ, trò mèo!" Nhìn lang nhào tới bóng người, Vân Dật xem thường lạnh rên một tiếng, lập tức bình tĩnh dị thường nhìn công lang bóng người, ở tại sắp tới gần thời điểm lần nữa biến mất ở tại chỗ!

"Rầm!" Công lang lần thứ hai chặt chẽ vững vàng đâm đầu vào mặt đất, sau đó kêu rên một tiếng sau từ trên mặt đất trốn đi, lần thứ hai dùng nó cái kia nguyên bản giả dối đa nghi con mắt sợ hãi bất an nhìn bốn phía, nó là thật sự mơ hồ, tại sao người này làm sao sẽ trong chớp mắt liền với hai lần biến mất không còn tăm hơi đây?

"Nghiệt súc, cho bản tôn quý xuống!" Lần thứ ba, Vân Dật bóng người xuất hiện lần nữa ở công lang phía trước mười mét nơi, rất xem thường nhìn công lang, âm thanh khoan thai đạo, rất có vài phần phiêu dật cảm.

"Ô ô ô!" Nhìn xuất hiện lần nữa Vân Dật, công lang thoáng một do dự, nhưng là lập tức lần thứ hai trong giây lát hướng về Vân Dật nhào tới, xem nó cái kia cừu hận dị thường hai mắt, thật giống là cùng Vân Dật có thâm cừu đại hận gì!

"Ngu xuẩn mất khôn!" Nhìn con này kẻ tục hướng mình đập tới công lang, Vân Dật khinh bỉ đưa tay phải ra, âm thanh chậm rãi nói: "Thu!"

Đơn giản một động tác, ngắn gọn sáng tỏ một chữ, con kia vừa mới còn hung hăng cực kỳ công lang nhất thời liền từ biến mất tại chỗ; ngoại trừ trên đất vừa nảy nó chạy trốn thời điểm lưu lại mấy cái dấu móng, phía trên thể giới này phảng phất là cũng không còn này con lang.

"Tiểu dạng, lần này ngươi rơi xuống trong tay ta, nhìn ngươi ở làm sao hung hăng!" Nhìn bị chính mình nhốt tại bên trong không gian lang, Vân Dật dương dương tự đắc đạo, đồng thời theo đi vào trong không gian.

Khi thanh lang bị Vân Dật thu vào không gian thời điểm, nó nhất thời chính là bị này trong chớp mắt không gian chuyển đổi sợ hết hồn, chỉ là khi nó bất an ở không gian xoay chuyển một lúc sau, liền cảm giác ra hoàn cảnh của nơi này, không khí rất tốt, đặc biệt là nó chú ý tới trong không gian cái kia một dòng suối bên trong, tất cả đều là vừa nảy nó quất lên nước suối.

Mừng rỡ dưới, này con giảo hoạt như vậy lang một bên cánh giác quan sát hoàn cảnh chung quanh, một bên chạy đến suối nước một bên uống lên thủy.

"Ngươi đúng là đỉnh chủ động, sau khi đi vào liền dám loạn uống ta thủy, " tiến vào không gian Vân Dật đầu tiên nhìn liền chú ý tới lang tung tích, lập tức nhìn tham lam lang từng ngụm từng ngụm liếm không gian thủy thì, Vân Dật chậm từ tốn nói kim bài đặc công chương mới nhất.

"Gào gù! " Nghe được Vân Dật âm thanh thời điểm, này con lang nhất thời bỗng nhiên chính là một cái xoay người, sau đó hần nhìn xuất hiện lần nữa Vân Dật, hung ác lần thứ hai mãnh nhào tới; nó phải đem cái này vẫn đùa giỡn nhà của nó hòa xé nát, bởi vì nó từ trên người hần cảm giác được một luồng dày đặc uy hiếp cảm.

"Hừ, muốn chết!" Ở công lang lần thứ hai nhào lên thời điểm, Vân Dật thân thể lóe lên lần thứ hai ra không gian; sau đó, Vân Dật ở trong rừng cây tìm một hồi lâu, rốt cuộc tìm được một gốc cây thật cao đại thụ, sau đó lao lực bò lên.

"Thiên làm vậy còn có thể thứ, người... Lang làm vậy không thể sống!" Nhìn nhưng hung hăng không ngớt công lang, Vân Dật rung đùi đắc ý niệm hai câu cổ nhân nói như vậy sau, liền trong lòng hơi động, sau đó con kia lang liền bị từ trong không gian bắn ra ngoài.

Lang từ không gian đi ra địa điểm, chính là giữa không trung vị trí; vì lẽ đó, này con đen đuôi lang vừa đã từ không gian đi ra, liền lập tức từ không trung rớt xuống, sau đó 'Phù phù' một tiếng mạnh mẽ té xuống đất! !

"Gào gù ô, " rơi trên mặt đất công lang lần này rơi không nhẹ, huyết hầu như là ngay lập tức sẽ từ trong miệng của nó xông ra, trong lỗ mũi, trong đôi mắt cũng đều là có tiểu cổ máu tươi chảy ra, để này con vừa mới còn uy phong lẫm lẫm công lang trong khoảnh khắc trở nên vô cùng thâm trầm, ngã xuống đất không nổi.

"Thế nào? Còn dám cùng ta tên bản sao?" Nhìn thấy này con lang lập tức liền bị rơi bò không đứng lên, hơn nữa còn có thất khiếu chảy máu bệnh trạng, Vân Dật này mới yên lòng, sau đó hần chấp tay sau lưng dương dương tự đắc đi lên phía trước, quay về ngã trên mặt đất nhẹ giọng kêu rên lang nói: "Tiểu dạng, ta nhìn ngươi lần này có phục hay không, ta không tin mạng của ngươi đều mất rồi, ngươi còn dám cắn ta!"

Nói, nghĩ đến chính mình mới vừa rồi bị lang mấy lần uy hiếp đến tính mạng của mình an toàn Vân Dật trong lòng một trận nghĩ đến mà sợ hãi, hơn nữa hần mới vừa rồi bị lang cào nát địa phương lần thứ hai mơ hồ làm đau đứng dậy, để trong lòng hần đối với lang sự thù hận lần thứ hai tăng lên, không nhịn được hần liền lên trước mấy đá, mạnh mẽ hướng về lang trên người đá.

"Gọi ngươi cắn ta, gọi ngươi bắt ta, gọi ngươi truy ta, " một bên đá lang ngã xuống đất không nổi thân thể, Vân Dật một bên hung tợn nói.

Ở Vân Dật dùng sức chân đá xuống, lang trong miệng chảy ra máu tươi càng hơn nhiều, cái kia Đại đoàn bọt máu từ đem lang miệng đều quấn chặt, xem ra chặt vật không ngọt; chỉ là, này con bị trọng thương công lang giờ khắc này nhưng là một tiếng kêu rên đều không có phát sinh, yên lặng chịu đựng Vân Dật quyền đâm cước đá, mặc cho cái kia máu tươi từ trong miệng phun ra, để cái kia nguyên bản sáng rõ da lông trở nên ngón ngàng không thể tả, vết máu loang lổ.

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Gà rừng

"Thế nào? Người này nghiệt súc có hay không nhận tội giác ngộ?" Ngồi xổm ở thân thể, Vân Dật nhìn con này công lang con mắt, hy vọng có thể từ trong mắt của nó nhìn thấy cầu xin tha thứ tin tức.

Nhưng là, để hấn thát vọng chính là, này con công lang cứ việc da lông ngổ ngang, bị thương nặng, nhưng là trong ánh mắt vẫn cứ không có bất kỳ cầu xin tha thứ, xót thương về mặt, nó ánh mắt vẫn cứ kiên quyết không rời, ngoại trừ sự kiêu ngạo của nó ở ngoài, Vân Dật lại cũng không nhìn thấy bất kỳ nhu nhược về mặt.

Xem tới đây, Vân Dật nhất thời ngây ngẩn cả người, loại ánh mắt này cùng mình mới vào đều trong thành phố biết bao tương tự, khi đó chính mình cứ việc hứng chịu rất nhiều ngăn trở, nhưng là vẫn cứ kiên trì chính mình làm người chuẩn tắc lâm họa tri tình.

Chỉ là, sau đó chính mình dần dần mà không chống đỡ được hiện thực áp bức, chậm rãi cùng người chung quanh như thế trở nên nước chảy bèo trôi, để cho mình làm người điểm mấu chốt lần nữa bị đột phá, hành vi chuẩn tắc lùi lại lùi nữa... . .

Phát ra một lúc lảng, Vân Dật thở dài một tiếng, lập tức nhìn một chút công lang, thấy đã là khí tức yếu ớt, thoi thóp, trong lòng nhất thời nổi lên lòng trắc ẩn, liền đem sớm sẽ không có bất kỳ hành động lực lượng công lang thu vào không gian, sau đó đi vào vì nó kiểm tra một phen.

Công lang thương thể rất nặng, đặc biệt là nội tạng bởi vì bị chính mình từ trời cao quăng xuống mà thủ sang nghiêm trọng, có lượng lớn xuất huyết bên trong hiện tượng, loại hiện tượng này Vân Dật không có cách nào trị, hấn chỉ có thể đem một ít giảm nhiệt được dùng suối nước bên trong thủy quán tiến vào công lang cái bụng sau, liền để công lang chính mình ở tại bên trong không gian, là sống hay chết toàn bằng tạo hóa.

Ra không gian sau, Vân Dật trầm mặc đem trên mặt đất chừng hai mươi chỉ gà rừng cùng chừng mười con thỏ hoang bỏ vào trong không gian, liền mang theo phức tạp tâm tình về thôn.

Khi về đến nhà, thời gian đã sớm là buổi trưa hơn mười một giờ; lúc này Thái Dương ở trên bầu trời thật cao mang theo, hướng về trên mặt đất tản ra nó nhiệt lượng, làm cho cả đại địa như là lò nướng.

Rừng cây nhỏ bên trong, ánh mặt trời từ trong rừng cây điểm điểm khe hở bên trong chiếu xuống, làm cho cả rừng cây nhỏ có vẻ là quang ảnh loang lổ; cất bước ở này thật giống là có vô số quang kiếm xuyên qua rừng rậm hành lang, Vân Dật trong lúc mơ hồ có một loại chính mình là cất bước ở hồi ức thời gian hành lang cảm giác.

Cẩn thận từng li từng tí một về đến nhà, Vân Dật nhìn rõ ràng dọc theo con đường này không có một bóng người sau khi, liền đem trong không gian gà rừng lấy ra bảy, tám con, sau đó nhốt vào từ tây trong phòng nhảy ra kê trong lồng tre.

Thuận tiện cho này mấy con gà đứt điểm không gian nước suối, để mấy con gà tinh thần được rồi điểm sau, Vân Dật liền bận việc nổi lên cơm trưa.

... ..

Hơn một giờ chiều, Thái Dương nhưng vẫn là rất thời điểm, Vân Dật liêu lĩnh sai người chết Thái Dương, chọc lấy tám con gà rừng đến đất trồng rau bên trong.

"Vân huynh đệ, này vài con gà rừng là người từ trên núi đánh?" Ngồi xổm ở thụ ẩm hạ hóng gió Đại phụ thân ba người, chú ý tới chọc lấy trọng trách đến Vân Dật, liền xông tới, có chút kinh ngạc nhìn kê trong lồng tre tám con gà rừng.

"Ha ha là a, trưa hôm nay dưới mũ, may mắn bắt được này vài con gà rừng." Vân Dật ha ha cười khẽ, đã sớm muốn tốt nói dối có thứ tự nói: "Ta trước đây cùng một cái tùng lâm bộ đội đặc chủng xuất ngũ lửa hữu học quá mấy chiêu, biết nói sao bắt giữ gà rừng, hơn nữa dùng công cụ thuận lợi, may mắn nắm này vài con gà rừng."

"Trong ngọn núi gà rừng rất nhiều, bắt quá một lần nắm bắt nhiều như vậy vẫn là đỉnh lợi hại phẩm mềm hack vô địch." Đại phụ thân cười, giúp Vân Dật đem tám con gà rừng toàn bộ phóng tới thụ dưới, sau đó đem chứa bán đựng sâu thùng nước nói ra lại đây, từ bên trong lấy ra một cái mập mập thanh trùng ném tới trong lồng tre.

"Bộp bộp bộp!" Tám con gà rừng rất là tinh thần, không chút nào bởi vì này Đại Thái Dương thiên mà uể oải, từng con từng con tranh đoạt ném tới lồng sắt thanh trùng, chỉ chốc lát sau liền đem thanh trùng toàn bộ ăn sạch sành sanh.

"Ăc, những này gà rừng đỉnh tinh thần!" Ngồi ở thụ ẩm hạ hút thuốc, Lý Đông Lai rất hứng thú nhìn trong lồng tre gà rừng nói.

"Đi về đông ca, người cảm thấy con gà rừng này nuôi thả đến đất trồng rau bên trong, có thể hay không giải quyết đi đất trồng rau bên trong sâu nhiều vấn đề?" Vân Dật cười ha ha nhìn ăn mặc áo sơ mi trắng Lý Đông Lai nói.

Lý Đông Lai ba mươi lăm ba mươi sáu tuổi, vóc người so với thường nhân hơi hơi cao điểm nhĩ, dung mạo rất tinh thần, thường thường ăn mặc một thân áo sơ mi trắng, niệm quá cao trung hần ở Thanh Vân thôn xem như là một cái người biết.

"Hần là hành, con gà rừng này ở lão trong rừng chính là dựa vào ăn sâu cùng cây cỏ, chỉ cần ở ta này sáu mẫu địa bên trong trên hai, ba trăm chỉ gà rừng, phỏng chừng liền không cần mỗi ngày như vậy lao lực thảo sâu rồi!" Lý Đông Lai hai tay xoa eo, mỗi ngày trên đất bên trong khom người thảo sâu thực sự là một muốn chết rồi.

"Này đất trồng rau đặc dụng lưới đánh cá vi đứng dậy, bằng không thì gà rừng sợ là muốn bay đi!" Ở một bên rất lâu không có hé răng miêu Đại huy tiếp một câu thoại tra, hần gãi đầu mang trên mặt điểm cười ngây ngô nói:

"Ta trước đây ở sơn ở ngoài gặp người nuôi trong nhà thực gà rừng, đều là dùng bảy, tám mét vòng lớn tử vi đứng dậy, gà rừng không bay ra được!"

"Cao ba mét lưới đánh cá liền được rồi, đem đã cánh gà tiễn điệu một điểm nó liền không bay lên được rồi!" Ngồi xồm ở lồng sắt trước hiếu kỳ đùa gà rừng Đại nghiêng đầu lại, đối với Vân Dật ngọt ngào cười một tiếng nói: "Sát vách viện miêu ba nhà bà nội có chỉ Đại hoa lau kê, chính là tiễn điệu cánh cũng lại phi không đi."

"Đại thật thông minh!" Vân Dật khẽ mỉm cười, cùng xoay đầu lại Đại con mắt đối diện một thoáng, lập tức tránh ra... .

Trải qua cùng mọi người một phen thảo luận sau, Vân Dật quyết định đem toàn bộ đất trồng rau dùng cao ba mét lưới đánh cá vi đứng dậy.

Xế chiều hôm đó, Vân Dật cảm trước lúc trời tối liền ra khỏi núi.

Kiểm Tây Thị là tây nam nội lục thành thị, Vân Dật chạy thật nhiều ngư cụ điểm cũng không có lưới đánh cá bán; cuối cùng để Vân Dật dờ khóc dờ cười chính là, một cái ngư cụ điểm ông chủ hỏi Vân Dật mua lưới đánh cá công dụng sau dĩ nhiên huấn hần dùng lại : một trận, để hần rõ ràng chính mình hần là đi nơi nào mua lưới đánh cá.

"Người cái này hậu sinh sọ não không chuyển biến a, dường gà rừng lưới người nên đến nông nghiệp cửa hàng đi mua mà, nơi đó cái gì nuôi trồng dùng đồ vật không có, còn như người cho rằng chỉ có chính mình hiểu được dùng lưới đánh cá tử vi gà rừng?"

Tuy rằng cái kia hơi mập ngư cụ điểm lão bản khẩu khí rất không khách khí, nhưng là Vân Dật vẫn là rất cảm kích hần vì chính mình chỉ điểm mình lộ mưu phi tuyệt đại chương mới nhất.

Toàn bộ đất trồng rau thêm vào chưa khai phá đất hoang là mười một mẫu, dài một năm mười khoảng trăm mét, khoan bốn mươi mét nhiều điểm, Vân Dật tổng cộng mua cao ba thuốc, sắp tới 400 mét trường lưới đánh cá, ở sáng ngày thứ hai liền đem toàn bộ chừng mười mẫu địa toàn bộ vi lên.

Vốn là Vân Dật chuẩn bị toàn bộ thảo trong rừng gà rừng, nhưng là trải qua Miêu Lão Pháo khuyên bảo sau, Vân Dật quyết định từ sơn ở ngoài mua tiểu gà rừng miêu.

Hấp thụ lần trước giáo huấn, Vân Dật lần này ở nhà lên mạng tra xét sau khi, mới từ sơn ở ngoài một nhà chuyên môn bán gà rừng miêu nuôi trồng tràng mua 300 con gà rừng miêu.

Sở dĩ mua gà rừng miêu, không chỉ có là bởi vì tiện nghi, hơn nữa con gà con miêu dễ dàng dưỡng thực, không giống thành niên gà rừng rất dễ dàng lạc đường.

Lại nói nữa, mua gà rừng miêu tất cả đều là tiểu gà mái, trải qua huấn luyện sau hoàn toàn có thể chính mình trở lại chuồng gà bên trong đẻ trứng, mà không phải tùy ý dưới ở đất trồng rau bên trong.

Đã điều tra xong bán gà rừng miêu nuôi trồng sân bãi chỉ sau, sáng ngày thứ hai Vân Dật cùng Đại phụ thân mấy người từ sơn ở ngoài chọn trở về 300 con tiểu gà rừng miêu, tạm thời trước tiên ở đất trồng rau bên trong dựng một cái chuồng gà, để con gà con trước tiên có một nơi che gió che mưa.

Địa bên trong có gà rừng, liền không thể như trước kia như vậy buổi tối không ai nhìn, dù sao nhiều như vậy con gà con thêm vào thành niên gà rừng, nếu như làm mất đi cũng không phải một con số nhỏ.

Chạng vạng thu công thời điểm, Vân Dật khước từ Đại phụ thân đám người khiêm nhượng, chủ động lưu lại địa bên trong gác đêm.

Thái Dương đã sớm lạc xuống núi, phương tây bầu trời mây lửa cũng dần dần do đỏ chót màu đỏ đã biến thành màu xám đen, bị mây lửa nhuộm đỏ đại địa, cũng dần dần ảm đạm xuống.

Không biết khi nào, nổi lên nhẹ nhàng phong, theo gió thổi sắc trời càng ngày càng ảm đạm xuống, trong không khí khô nóng cảm giác cũng dần dần yếu bớt, theo từng trận gió mát, không khí càng mát mẻ đứng dậy.

Thanh Khê ven bờ hồ địa thuộc về sa địa, đây là dòng suối nhỏ thủy từ trên núi mang đến đến bùn cát xung kích mà thành, vì lẽ đó xem như là sa địa mà

không phải bình thường trên núi đất vàng hoặc là phong hoá thổ.

Gió nhẹ thật lạnh sáng khoái, sa địa cũng rất sạch sẽ, Vân Dật hưởng thụ nằm trên mặt cát, hai tay ôm đầu nhìn màu xám đen bầu trời, lúc này Tinh Tinh còn chưa có xuất hiện, vài sợi xám nhạt đám mây trôi nổi ở chỗ Thanh Vân sơn đỉnh núi cao giữa bầu trời.

Bỗng nhiên, bên tai truyền đến nhẹ nhàng tiếng bước chân, Vân Dật nghiêng đầu nhìn tới, nhìn thấy một cái mềm mại, mỹ lệ bóng người hướng mình đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Trong bóng đêm thiếu nữ

"Thức thức, ăn cơm tối đây."

Đại nhắc theo liều linh mùi thơm rõ, ngồi xỏm ở Vân Dật bên người, hai mắt thật to tò mò nhìn một mặt lười biếng ý cười Vân Dật, nói: "Thức thức, người nằm ở đây làm cái gì đây?"

"Nằm ở đây rất thoải mái!" Nhìn Đại đường nét nhu hòa khuôn mặt nhỏ, còn có lông mi dài dưới liễu kỳ đôi mắt đẹp, Vân Dật nhìn ánh mắt của nàng, âm thanh trầm thấp nói.

"Thật sao?" Thả tay xuống bên trong nhắc theo rõ, Đại mỉm cười ngồi ở Vân Dật bên người.

"Thức thức mau mau cơm nước xong đi, bằng không thì đợi lát nữa liền nguội. . ." Quá một hồi lâu, Đại khẽ cười đối với Vân Dật đạo, đem đề ở bên người rõ đề cập tới đến, lấy ra bên trong cơm nước.

Một đại oản cơm tẻ, một chén nhỏ đậu hũ, một chén nhỏ cay sao kê đình.

Món ăn tuổi không nhiều, mùi vị nhưng là không sai, chỉ là lúc này Vân Dật tâm tư hoàn toàn không có ở ăn mặt trên, tâm không ở yên mấy lần liền bảo xong trong bát cơm.

"Thức thức, ăn no chưa? Không ăn bảo ta về nhà ở cho người nhiều mang điểm!" Nhìn Vân Dật thực không biết vị, thế nhưng cấp tốc cơm nước xong, Đại nhẹ nhàng bó lấy vừa nãy làm cho có chút tán loạn ô tia, nhìn Vân Dật nói.

"Ha ha, ăn no đây, nãy làm cơm đến đỉnh hương đây." Vân Dật có chút thật không tiện cười cười, trong tay bụng oản có chút lúng túng nói.

Thu thập xong bát đĩa, phóng tới rõ bên trong sau, Đại do dự một chút, nhắc theo rõ có chút chần chờ nói: "Thức thức, ta. . . Trở về. . ."

"Hừm, trở về đi thôi. . . Trên đường cẩn thận một chút." Vỗ vỗ trên người cũng không tồn tại bần đất, Vân Dật đứng lên đưa Đại nói.

... ..

Đại lúc đi, sắc trời đã triệt để đen kịt lại, cân nhắc đến Đại mang theo Đại hỏi như vậy vẫn hung hãn hỏi sơn cầu, Vân Dật không có đi đưa nàng về nhà.

Đầu tháng bảy thượng tuần, mặt trăng ẩn giấu ở đám mây bên trong, trên mặt đất một vùng tăm tối ám, cách đến hơi hơi xa một chút nhi liền mơ mơ hồ hồ.

Vân Dật ở vây quanh cao ba mét lưới đánh cá đất trồng rau bên trong loanh quanh một lần, không có phát hiện bất kỳ tình huống dị thường, liền đi tới trên đất trống dùng cỏ tranh dựng lên đến chuồng gà bên cạnh.

Chuồng gà sử dụng trong ngọn núi gây trúc làm khung xương chống đỡ, dùng cỏ tranh làm đỉnh, vách tường cũng là dùng gây trúc biên, trung gian ở điện trên cỏ tranh che gió che mưa.

Chuồng gà chỉ có 1m50 cao, tường hơn hai mươi mét, khoan năm mét, 300 con gà rừng miêu buổi tối đều ở nơi này qua đêm.

Bên trong đen thui, Vân Dật đến gần chuồng gà bên trong chưa hề mở ra đèn pin, nhắm mắt lại thích ứng bên trong hắc ám sau khi, hấn đánh giá tình huống bên trong sau khi, đến gần một tiểu quần chừng hai mươi con gà con miêu, tâm thần hơi động, nhất thời này hai mươi con kê miêu toàn bộ ở biến mất tại chỗ, bị Vân Dật thu hết trong không gian ác ma giáo thảo quần lấy ta chương mới nhất.

Trong không gian trước sau là loại kia thật giống là vĩnh hằng bất biến nhu hòa tràn cảnh, loại kia nhân nhạ nhu hòa, nhưng là không nhìn thấy bất kỳ nguồn sáng bởi cảnh không gian, khiến người ta con mất cảm giác cực kỳ thoải mái.

Này quần con gà con miêu chính tụ tập cùng một chỗ súc đầu nhắm mắt lại ngủ giấc, bỗng nhiên hoàn cảnh biến đổi dĩ nhiên xuất hiện đang phát tán ra nhu hòa ánh sáng trong không gian, đầu tiên là gà bay... . Không có cầu, hoang mang chung quanh chạy, tùy theo chạy sau một lúc ngoại trừ không gian bên trong góc một con sông dờ chết dờ lang ở ngoài, nguy hiểm gì tình huống đều không phát sinh, lú ra lú rú một trận, liền đều tập. Thề chạy đến không gian suối nước bên cạnh đi âm không gian thủy.

"Đúng là biết cái gì là thứ tốt. . ." Vân Dật lăm bắm một tiếng, hiển nhiên đối với những này động vật đi vào trong không gian sau, trước tiên liền đi uống nước bản năng đã không cảm thấy kinh ngạc.

Theo Vân Dật ở chuồng gà bên trong đi lại một vòng, chuồng gà bên trong con gà con miêu hầu như toàn bộ đưa vào trong không gian, chỉ có bốn, năm con lưu ở bên ngoài, là Vân Dật đối phó so với dùng.

Không nghi ngờ chút nào, tiến vào trong không gian con gà con miêu đều đều là trước tiên kinh hoàng một trận, sau đó đều chạy đến suối nước bên cạnh đi uống nước.

Đi tới con gà con miêu cũng không dám tới được không gian bên trong góc, Vân Dật quan sát ngày hôm trước đặt ở trong không gian con kia thanh lang.

Vân Dật tiến vào không gian sau khi, hơi một suru tầm liền nhìn thấy con kia lang tung tích, hấn vội vã vài bước đi tới công lang bên người.

Này con công lang tuy rằng lúc trước bị Vân Dật suất đến cơ hồ nhanh muốn chết, nhưng là nhảy bén thính giác công năng cũng không hề đánh mất, lúc trước con gà con lúc đi vào nó nghe được, chỉ là nó không có năng lực truy kích những kia mỹ vị.

Lần thứ hai nghe được cái kia quen thuộc tiếng bước chân đến gần chính mình, nó gian nan giơ lên cái kia đã từng kiêu ngạo đầu, chéch mắt liếc mắt nhìn từ sau lưng nó đi tới Vân Dật.

Sờ soạng một thoáng lang thân thể, này con lang nhiệt độ có chút khá thấp, ở nhìn mũi hơi khô ráo, nhưng không có khô nứt dấu hiệu; phiến phiến con người, con người tiêu cự không có bất kỳ khuếch tán dấu hiệu, sinh mệnh đặc thù rất tốt; tính toán một chút tim đập, tim đập tần suất thoáng thiên chậm, thể nhưng không có công năng tính vấn đề.

"Hừm, xem ra không gian đối nhau vật tới nói đúng là cái nghịch thiên giống như tồn tại đồ vật, này con lang lúc trước gần như liền muốn ngã chết, nhưng là dĩ nhiên sống đến nay, hơn nữa thương thể còn thoáng chuyển biến tốt một điểm, thực sự là khó mà tin nổi! !" Ngồi xổm ở công lang bên người, Vân Dật tỉ mỉ kiểm tra công lang thân thể một thoáng, sau đó không tự chủ được thờ dài nói.

Lấy một chậu không gian thủy phóng tới nó bên người, sẽ đem ngày hôm qua ăn còn lại nửa con gà phóng tới bên người, Vân Dật liền xoay người ra không gian, đối với này con lang như vậy, đã đầy đủ thể hiện đối với cường giả tôn trọng ngộ nhạ yêu nghiệt Dracula TXT download.

Ngày thứ hai trời còn chưa sáng thời điểm, Vân Dật liền đem trong không gian con gà con miêu thu sạch trở lại chuồng gà bên trong, những này con gà con ở trong không gian làm âm ĩ hơn nửa đêm, đến hừng đông thời điểm lại vẫn nhảy nhót tung bùng, thực sự là làm người kinh ngạc.

Chờ sáu giờ rưỡi thời điểm, Vân Dật còn ở ngủ bù thời điểm, Đại phụ thân và Lý Đông Lai, miêu Đại huy ba người đã đến vào trong đất... . .

. . Đông Phương Thái Dương bò lên trên đỉnh núi, từng đạo từng đạo tia sáng chênh chếch chiếu rọi ở đất trồng rau món ăn cây non trên, làm nổi bật lá rau trên từng viên một giọt sương long lánh hào quang óng ánh. Đất trồng rau bên trong, Vân Dật cùng mấy người đem một đám con gà con miêu toàn bộ chạy tới đất trồng rau bên trong, để tám con tiên cánh thành niên gà rừng mang theo đi năm bắt sâu.

"Bộp bộp bộp. . ." Tám con thành niên gà rừng hai cái chân tát hoan trên đất nhanh chóng chạy trốn nhằm phía đất trồng rau, những này gà rừng bị đối bụng hai ngày, lại ở trong lồng muộn hồng rồi.

"Uych lảng!" Vài con thành niên gà rừng ở đất trồng rau bên trong nhảy nhót tung bùng, xem chúng nó đầu nhanh chóng ở món ăn cây non tốt nhất dưới mổ động, rất rõ ràng là ở nuốt xanh xám trùng.

Mà những kia con gà con miêu cũng là học theo răm rắp, ở đất trồng rau bên trong vui vẻ chung quanh chạy, thỉnh thoảng từ món ăn cây non trên mổ dưới một cái dài rộng xanh xám trùng, xanh xám trùng béo tốt người uốn éo đến vận vẹo đi thời điểm, con gà con miêu một cái chân đề xuống đất cố định lại xanh xám trùng thân thể, không mấy lần liền mổ đi một đoạn thân thể, chỉ chốc lát sau một cái xanh xám trùng liền được ăn rơi mất.

Nhìn mần đất trồng rau từng con từng con con gà con vui vẻ mổ sâu, Vân Dật cười cười đối với đầy mặt niềm vui Đại phụ thân nói: "Lần này địa bên trong sâu sẽ không khuếch đại như vậy đi, đại ca các người liền không cần khổ cực như vậy rồi!" "Là a, Đại Thái Dương lòng đất nắm bắt sâu xác thực sái đến cảm giác khó chịu." Đại phụ thân cổ đồng sắc khắp khuôn mặt là nụ cười, rất rõ ràng người như vậy đều cảm thấy Thái Dương dưới trào sâu khổ cực, vậy khẳng định không phải người bình thường có thể chịu được.

"Ha ha, vân huynh đệ không hổ là nông nghiệp chuyên gia, sẽ dùng xảo diệu như vậy biện pháp trào sâu, nhưng là tình không ít công phu." Lý Đông Lai hàm chứa cười nhìn địa bên trong từng con từng con con gà con, hấn cũng đã gấp son ở ngoài trồng hữu cơ rau dưa đất trồng rau, cái kia trào sâu thành phẩm nhưng là so với loại này nuôi trồng gà rừng phát cao hơn nhiều, hơn nữa phương pháp kia còn có thể dưỡng ra phẩm chất cao gà rừng.

Vân Dật gật đầu cười cười, cùng mấy người trên đất trên đầu cảm khái một lúc sau, liền bắt đầu cho món ăn cây non bón phân.

Tuy nói không gian nước suối thần kỳ, nhưng là này rau dưa muốn lớn nhanh, vẫn không thể cách đạt được nông gia phi, đây là khách quan sinh vật quy luật.

Bạn đang đọc truyện *Son Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Đất trồng rau gà rừng

Ngày hôm nay công tác so với dĩ vãng ung dung rất nhiều, chưa tới giữa trưa mười giờ thời điểm, thuộc về buổi sáng công tác liền làm xong, ba người ngồi ở trên đất trồng thụ tiểu thừa cảm lạnh, nói trong thôn một ít chuyện lý thú, sang sang tiếng cười thỉnh thoảng truyền ra thật xa, để từ chung quanh đây khiêng nông cụ túm năm tụm ba trải qua Thanh Vân sơn thôn thôn dân không ngừng hâm mộ, thỉnh thoảng thấp giọng nói rằng:

"Xem nhân gia Miêu Xuyên gia nhiều gặp may mắn, nhận thức như vậy một cái đại năng người, một tháng cho hắn làm hoạt có thể khai ra hai ngàn tiền lương, chà chà Long vực!" Có trải qua thôn dân ước ao Đại phụ thân tiền lương, cửa nhà một tháng hơn hai ngàn, thực sự là làm người trông mà thêm.

"Không phải là, nhân gia không riêng là mở tiền lương cao, hơn nữa việc còn ung dung, không nhìn thấy nhân gia mới mười giờ an vị chỗ ấy hóng gió, lúc này vẫn không tính là nhiệt đây." Có mang mũ rom thôn dân ước ao Vân Dật hảo tâm, bọn họ nhưng là phải ở Thái Dương dưới làm đến hơn mười một giờ mới về nhà ăn cơm, buổi trưa Thái Dương không phải là đùa giỡn.

"Ai, người nói ta sao sẽ không có thể nhận thức như vậy một cái hảo tâm đại năng người đâu?" Có ăn mặc nát áo lót thôn dân cảm thán Đại phụ thân mệnh được, tùy tiện để cá nhân ở nhà ở mấy ngày thì có kỳ ngộ.

"Lần sau khi nào này sơn người ngoài ông chủ lại tìm người, nói cái gì cũng phải cùng Miêu Xuyên tạo mối quan hệ, nói không chắc liền có thể cho người ông chủ này dưới tay làm việc!" Một phen ước ao đồ kị sau khi, đây là những này đi ngang qua thôn dân hình thành nhận thức chung.

Vào buổi trưa, Vân Dật vẫn là ở đất trồng rau bên trong nhìn, để Đại phụ thân ba người về đi ăn cơm.

Mà Vân Dật bữa trưa, tự nhiên là thiếu nữ Đại nhắc theo rô đưa tới.

Rất Thái Dương chiếu đại địa, đồng ruộng sơn dã bên trong chung quanh đều là trống rỗng, không có một người sẽ vào lúc này ở đồng ruộng làm lụng, tất cả về nhà ăn cơm hoặc là nghỉ trưa.

Xa xa, một cái thon thả bóng người mang theo không lồ hàng tre trúc đầu bông, nhắc theo rô hướng bên này thụ âm hạ đi tới Hàn quốc thần tượng cổ sự chương mới nhất.

Vân Dật nhìn kỹ, không phải Đại là ai!

Đại mặc một bộ đai đeo xanh nhạt sắc áo đầm, tinh xảo xương quai xanh hơi lộ ra, hơi nhô lên phát dục không quá rõ ràng cấp nhũ vẫn như cũ có một phen khác phong tình, buộc eo cạp vẩy hết sức nắm chặt càng làm cho eo thon chỉ như thanh liễu giống như vậy, cái mông vung cao ở quần áo dưới vẫn như cũ có ngạo nhân nhếch lên, đèn đầu gối lãn vẩy lộ ra trắng nõn tinh tế chân nhỏ. . . .

"Thúc thúc, cái này vẩy đẹp mắt không?" Đi tới thụ âm hạ, Đại thấy Vân Dật ánh mắt tán thưởng nhìn mình, không do kiêu ngạo ưỡn ngực nói.

"Hừm, đẹp đấy, Đại xuyên y phục này thật giống là tiên nữ." Vân Dật cúi đầu từ rô bên trong lấy ra bữa trưa, không dám nhìn nữa Đại, chỉ lo chính mình như tối hôm qua như vậy hoang đường.

Đại hồn nhiên không có chú ý Vân Dật ánh mắt lấp lánh, nàng khinh liễu y dưới quần lộ ra, ngồi ở Vân Dật bên người cùng Vân Dật nói trong thôn chuyện đã xảy ra, như cái gì lý hai mình gia thấy Vân Dật loại món ăn kiểm tiền cũng nghĩ thông mảnh đất hoang, như Miêu Tứ Quý gia ước ao nhà mình giúp Vân Dật loại món ăn vân vân loại hình. . .

Vân Dật cúi đầu ôm oản hướng về trong miệng bới cơm, tâm không ở yên đáp lại Đại nói chuyện phiếm, Đại trên người truyền đến mùi thơm ngát để hắn có điểm bị được dày vò cảm giác.

Không dễ dàng, Vân Dật bái sạch sẽ trong bát cơm, đi ngược chiều tâm nói chuyện Đại nói: "Ta ăn no Đại, người buổi chiều đến địa bên trong thời điểm, đừng quên từ trong tiểu viện trích mấy đồ đưa hầu đến!"

"Hừm, vậy ta đi về trước thúc thúc." Thấy Vân Dật ăn no cơm, Đại cười khanh khách thu thập xong bát đĩa, đội đầu bông phát tay một cái nhắc theo tiểu rô hướng đi làng phương hướng.

"Thực sự là gian nan a. . ." Nhìn Đại biến mất phương hướng, Vân Dật thở dài một hơi, lại có điểm thất vọng mất mát cảm giác.

Có gà rừng trên đất bên trong chạp mòi, đất trồng rau bên trong sâu ít đến không tỉ mỉ tìm liềm không nhìn thấy trình độ, mà dùng không gian nước suối đúc rau dưa, sinh trưởng tốc độ thì lại hoàn toàn có thể lơ là này điểm sâu cần lá cây.

Trong không gian con kia thanh lang thương thể dần dần chuyển biến tốt, hiện tại mỗi ngày này con Đại thanh lang đều là ở trong không gian tản bộ nhàn nhã bước chân, thỉnh thoảng ở trong ao nước uống mấy cái nước suối, trên người bộ lông dần dần do màu xám đen đã biến thành màu xám trắng, có hướng về màu trắng chuyển biến dấu hiệu.

Này con lang quãng thời gian này cùng Vân Dật quan hệ dần dần chuyển biến tốt, nhìn thấy Vân Dật cũng không còn trước đây căm thù; Vân Dật mỗi ngày đều sẽ này nó ít đồ ăn, tuy rằng không đến nỗi chết đói, thế nhưng cũng sẽ không ăn bao, hẳn cũng không dám cho ăn no này con lang.

Phải biết, lão bị người nhưng là đều nói 'Này không quen lang', Vân Dật tâm lý nhưng là nhắc theo cẩn thận ni ma nào truyền kỳ.

Gần như quá bảy ngày thời gian, đến ngày mừng 5 tháng 7 thời điểm, đất trồng rau bên trong món ăn lần thứ hai trường lớn lên, Vân Dật cùng Đại a di phụ thân thương lượng sau quyết định, đệ nhị tra món ăn bắt đầu bán.

Ngày mừng 6 tháng 7 ngày này, Đại người một nhà cùng với làm giúp miêu Đại huy, Lý Đồng Lai mấy người từ sáng sớm liền bắt đầu vội vàng trích món ăn, đến đây còn có Miêu Liên nha đầu này.

Nàng cùng Đại quan hệ vẫn rất tốt, Đại ở trích món ăn trước liền thông tri nàng.

Từ sáng sớm bảy giờ chung không tới, vẫn trích đến mười giờ sáng thời điểm, bảy người tổng cộng hái được sắp tới bảy ngàn cân rau dưa, một khuôn khuôn chất đống ở đất trồng rau bên trong đáp kiêu căng dưới.

Buổi trưa, vẫn là Vân Dật canh giữ ở địa bên trong, Đại đưa cơm cho Vân Dật, bất quá lần này hai người không có cơ hội nói giỡn, bởi vì đất trồng rau bên trong có mấy cái nghe được tin tức thôn dân, rất sớm liền nhắc theo trọng trách đi tới địa bên trong chờ.

Chút ở đất trồng rau bên trong chờ thôn dân, đều là trước đây cùng Đại phụ thân quan hệ người không tốt lắm, tự giác cùng Đại phụ thân nơi đó không còn gì để nói, liền đến địa bên trong chờ.

"Đại, như thế chịu khó lại cho vân huynh đệ đưa cơm tới rồi!" Một cái chừng bốn mươi tuổi, xem ra khá là cường tráng hán tử trung niên cười đối với Đại đạo, có thể từ trên mặt hán nhìn ra hơi lấy lòng về mặt.

"Hừm, bốn quý thúc cơm trưa ăn chưa?" Đại khinh khê cười gật gù đối với Miêu Tứ Quý đạo, tuy rằng trước đây Miêu Tứ Quý đã từng từng bắt nạt nàng gia, nhưng là Miêu Tứ Quý theo : đề bối phận là nàng năm phục ở ngoài tứ thúc, nàng không thể không kính.

"Hừm, ăn ăn, này không chờ buổi chiều giúp vân huynh đệ chọn món ăn ư!" Thấy Đại cho mình khuôn mặt tươi cười, Miêu Tứ Quý tâm lý thở phào nhẹ nhõm, hẳn đã sớm nghe nói lần trước Miêu Liên vừa lên ngọ liền tránh một trăm khối, để hán đồ mất không ngọt.

Mà Miêu Liên có thể kiếm một trăm khối nguyên nhân, cũng là bởi vì nàng là Đại bạn tốt, mà Đại cùng Vân Dật quan hệ luôn luôn lại rất tốt; trước mắt Đại không cho sắc mặt mình, vậy hẳn liền không cần lo lắng Đại cho Vân Dật nói mình không tốt.

Vân Dật cười ha ha lay trong bát cơm, đối với người trong thôn có thể hướng về Đại gia lấy lòng, Đại gia cũng có thể rộng lượng cùng bọn họ giữ gìn mối quan hệ, Vân Dật rất là vui mừng; dù sao đều là người nông thôn, có thể ở chung vui vẻ tốt nhất.

Một giờ chiều chung, Thái Dương chính rất thời điểm, Đại phụ thân mang đầu bông nhắc theo trọng trách hướng về đất trồng rau bên này đi tới, ở sau người hán, là sáu mươi, bảy mươi cái đồng dạng nhắc theo trọng trách thôn dân, đội ngũ thật dài lòi rất dài một đội.

Xa xa mà, Đại phụ thân còn chưa đi đến đất trồng rau thời điểm, Miêu Tứ Quý liền hướng về phía Đại phụ thân cười nói: "Xuyên ca, ăn cơm xong... . ."

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Lần thứ hai vận món ăn xuống núi

"Ha ha, Tứ Quý người cũng tới rồi!" Đại phụ thân gật đầu cười nói, tuy rằng hán cùng Miêu Tứ Quý trước đây có hiềm khích, nhưng là hán không muốn

nhà mình ân oán cá nhân ảnh hưởng Vân Dật cùng người trong thôn quan hệ.

Lại nói nữa, đều là người nông thôn, trừ phi cái gì oán cừ nặng trên căn bản đều là quá không được mấy năm sẽ tiêu tan, không cần thiết ký trên cả đời.

Thấy Miêu Tứ Quý cùng Đại phụ thân cười nói, bầu không khí rất là hòa hoãn, bọn họ cũng tới trước cùng Đại phụ thân chào hỏi, tựa hồ đem đi qua trong lúc đó hiềm khích toàn bộ hóa giải.

Một đám đến đây chọn món ăn thôn dân ở đất trồng rau địa trên đầu mấy viên dưới cây lớn thừa dịp lương, ăn từ Vân Dật gia hậu viện trích đến dưa hấu.

"Vân huynh đệ, người này dưa hấu chính là ăn ngon, dưa hấu cát còn rất ngọt, còn không như chúng ta dưa hấu như vậy phát miên; lần trước ta cho người chọn món ăn xuống núi thời điểm ăn một lần, nhưng là muốn rất lâu." Miêu Đại Hổ tỉnh ở trần, trong tay nâng một đại khối dưa hấu từng ngụm từng ngụm gặm nước giòn giòn, cái kia đồ tươi dưa hấu nước theo hần ngực thang trực chảy xuống.

"Ha ha, muốn ăn tất cả mọi người dùng sức ăn, chờ sau đó xuống núi thời điểm ta chuyên môn tìm cá nhân chộc lấy dưa hấu, để đại gia nửa đường ăn!" Vân Dật gật đầu cười khê, nhìn một đám vui đùa ôm dưa hấu mẫn gặm mọi người nói.

Lần trước chọn món ăn xuống núi thời điểm, Vân Dật từ trong không gian lấy ra dưa hấu, hoang xưng là nửa đường mua; ngày hôm nay nếu như ở 'Đúng dịp' mua được, khó tránh khỏi có chút làm người hiểu kỳ.

Vì lẽ đó, hần cố ý sắp xếp một cái thôn dân chộc lấy dưa hấu; ở Vân Dật xem ra, dùng nhiều trên bảy mươi, tám mươi đồng tiền để nửa cái làng người cảm giác mình làm người được, là một cái rất có lợi buôn bán; ngày sau nếu là có người đồ mất sản nghiệp của mình, e sợ đến điểm lượng một chút Vân Dật ở trong thôn danh tiếng danh tiếng thời đại đồ sắt.

Ăn xong dưa hấu, những thôn dân này đều dùng bên người mang theo hần cần xoa một chút trên người nước, sau đó ở Vân Dật cùng Đại phụ thân an bài xuống, bắt đầu đem đất trồng rau bên trong một khuông khuông sắp xếp gọn món ăn treo lên đòn gánh, chộc lấy nặng bảy mươi, tám mươi cân trọng trách hướng về sơn đi ra ngoài.

Đây rất Thái Dương, Vân Dật mang theo đầu bông đi đầu đội ngũ, ở sau người hần hơn bảy mươi cái thôn dân chộc lấy trọng trách, giữa người và người tách ra bốn, năm mét khoảng cách, để này hơn bảy mươi người lòi hơn ba trăm mét một chuỗi dài.

Vượt qua mấy toà tháp bé núi nhỏ, lại vòng qua hai toà thật cao đỉnh núi sau, đi gần như một nửa lộ trình, Vân Dật để Đại phụ thân tổ chức thôn dân tìm râm mát địa phương nghỉ ngơi, ăn dưa hấu giải giải khát.

Mà chính hần, nhưng là cùng lần trước như thế sớm hướng về sơn ở ngoài chạy đi.

Xuống núi miệng núi địa phương, Trần Hòa ở nơi đó ngấm nhìn hướng về miệng núi phương hướng, tình cờ còn không thì nhìn trên cổ tay biểu.

Quảng thời gian trước, Trần Hòa từ Vân Dật nơi đó lần thứ nhất bắt được cái kia một điểm cả chua thời điểm, đưa đến thường thường đưa món ăn một nhà tên là Lương Phong trong tửu điểm thời điểm, trong tửu điểm lương một năm ba mươi vạn bếp trưởng thường thức sau khi khiếp sợ không thôi, kinh hô đây là hần nhìn thấy phẩm chất tốt nhất cả chua.

Cái kia bếp trưởng dùng cả chua làm ra một đạo nhìn như đơn giản cả chua trứng thang, để tự giác ăn hết mỹ vị quán rượu quản lý cùng Trần Hòa hai người than thở không ngọt, cùng vị kia bếp trưởng đem đạo kia cả chua trứng thang đoạt sạch sành sanh.

Tuy rằng lần thứ hai chừng hai trăm cân rau dưa không phải trong không gian đi ra, không có lần thứ nhất được, nhưng là vẫn làm cho tính khí không tốt lắm bếp trưởng rất là thoải mái, để luôn luôn chỉ làm sở trường nhất long phương thang hần tự mình xuống bếp, làm rất nhiều nhìn như tầm thường việc nhà món ăn.

Cái kia hai trăm cân rau dưa, để bếp trưởng làm sau khi đi ra, Lương Phong quán rượu quản lý tự mình thỉnh không ít khách quen đến thường thức, những kia đến đây thường thức quý khách đối với những thức ăn này rất là than thở, không quá hai ngày trong đó là một số đơn vị người đứng đầu khách mời liền đem Lương Phong quán rượu định vì định điểm quán cơm.

Mà lần trước, Vân Dật đưa đi hơn bảy ngàn cân rau dưa, nhưng là ở Lương Phong quán rượu lớn đây lấy những này rau dưa làm đại biểu đặc sắc món ăn sau, để quán rượu bàn ăn ghế trên suất đặt đến chín phần mười, mà vẫn tranh đoạt khách hàng cái khác tửu điểm toà suất té ngã không đủ ba phần mười.

Chỉ là bảy ngàn đến cân đặc sắc rau dưa quá ít, không đủ sức cầm cự quán rượu lượng lớn tiêu hao, vì lẽ đó Lương Phong quán rượu quản lý mỗi ngày gọi điện thoại cho Trần Hòa, mở cho hần một cân hai mươi nguyên giá cả.

Đồng thời, Lương Phong quán rượu quản lý còn hướng về Trần Hòa đồng ý, nếu như có thể chuyên cung Lương Phong quán rượu loại này rau dưa, như vậy sau đó Lương Phong quán rượu cái khác phổ thông rau dưa, nhục, ngư, kê, trứng vân vân, toàn bộ từ Trần Hòa nơi đó nhập hàng mạnh nhất tiêu quỹ.

Vì lẽ đó, Trần Hòa quyết định thà rằng cấp lại cho Vân Dật tiền, cũng muốn bắt Vân Dật độc gia tiêu thụ quyền; chỉ cần Lương Phong quán rượu cho mình độc gia cung hóa quyền, cũng đủ để cho chính mình kiếm bàn mỡ bát đặt.

Kiên trì ở miệng núi chờ, từ mặt trời hơi tây tà, vẫn đợi được Thái Dương đi tới chính tây thời điểm, miệng núi nơi một bóng người xuất hiện, sau đó bóng

người kia rất xa lớn tiếng cười, hướng về Trần Hòa chào hỏi nói:

"Trần lão ca, cho người đợi lâu. . ."

."Ha ha, vân lão đệ ngại nhưng là tới, lão ca ta lần thứ hai chờ đợi đã lâu a!" Trần Hòa dừng cầm lớn tiếng cười, khăn khăn vài bước hướng về Vân Dật đi đến, cùng Vân Dật nắm tay cười.

Hàn huyền qua đi, Trần Hòa liền hỏi nổi lên Vân Dật lần này mang đến rau dưa tình huống cận kề, ở trong điện thoại di động hẳn chỉ là đại khái biết rồi Vân Dật lần này lấy ra sơn món ăn lại bày ngăn cản, liên quan với món ăn phẩm loại hình chi tiết nhỏ chưa nói rõ.

Tỉ mỉ nói rõ ràng lần này các loại rau dưa chủng loại sau, hai người liền ở miệng núi nơi chờ chọn món ăn người miền núi đến, thỉnh thoảng còn nói các loại trên phương diện làm ăn tin đồn thú vị đặt sự, thỉnh thoảng sẽ vang lên sang sáng tiếng cười.

Chờ đầy đủ hai giờ, khi (lâm) Thái Dương một tia ánh sáng cuối cùng rơi vào sơn sau lưng, bầu trời đám mây biến thành màu xám đen thời điểm, chọc lấy trọng trách người miền núi rốt cục sắp xếp đội ngũ thật dài đi tới miệng núi nơi.

Lần này Trần Hòa vẫn cứ không có mang tài xế cùng công nhân bốc xếp đến, một thân một mình lái một chiếc 5 tấn hòm thức giữ tươi xe đứng ở ven đường trên.

Lần này Trần Hòa cùng Vân Dật thương lượng được rồi, để người miền núi trực tiếp đem rau dưa trang lên xe, chờ sau đó Trần Hòa đến trong thành phố lại cho Vân Dật chuyển khoản, thuận tiện thỉnh Vân Dật ăn bữa cơm, lấy thương lượng bước kế tiếp kế hoạch hợp tác.

Trang xong xe, trời đã tối lại, Vân Dật hiện trường đem tiền công phân phát thôn dân sau, hãy cùng lên Trần Hòa xe.

Trần Hòa cảm lái này lượng sương thức xe vận tải, không có trực tiếp vào thành, trái lại là hướng về ra khỏi thành phương hướng chạy, thay đổi bảng số xe sau khi, từ một hướng khác lên Kiếm Tây Thị nhiều thành đường cái.

Ở thành thị mặt đông lối vào tiến vào trong thành phố, mở ra lão. Thành. Khu một nhà có chút cũ nát trong kho hàng, trong kho hàng tràn đầy quay về không món ăn sốt, rõ.

Nhìn thấy như vậy một phen hành hạ, Vân Dật thoáng suy tư dưới liền trong lòng hiểu rõ: khẳng định là chính mình rau dưa đối với Trần Hòa rất trọng yếu, vì lẽ đó Trần Hòa không muốn để cho người khác biết hẳn là từ chính mình nơi này tiến vào.

Kết xong lần này món ăn khoản, tổng cộng là 7,400 cân rau dưa, Trần Hòa cho Vân Dật ấn lại một cân mười hai khối giá cả toán, trực tiếp xoay chuyển 90 ngàn khối cho Vân Dật, sau đó mời Vân Dật đi ăn thiếu đốt uống bia, thuận tiện thương lượng điểm hợp tác trên sự tình hoàng kim ngọc giám chương mới nhất.

Thiên triệt để đen kịt lại, chỉ là trong thành thị đèn đuốc khiến người ta không thấy rõ đầy trời đầy sao.

Trần Hòa dẫn Vân Dật đi tới lão. Thành. Khu một cái ven sông trên đường phố, con đường này là Kiếm Tây Thị có tiếng lấy ăn vặt, thiếu đốt nổi danh ven sông đường phố.

Con đường này xây ở tiểu thanh hà một cái nhánh sông bên cạnh, trên bờ sông trồng đầy thướt tha liễu rủ, mỗi đến oi bức mùa hè buổi tối, mặc kệ là Kiếm Tây Thị thị dân, vẫn là đến Kiếm Tây Thị du lịch đám người, liền yêu thích ở đây ăn thiếu đốt uống trát tí, lại thổi mát mẻ gió sông, cảm giác kia thực sự là sáng khoái cực kỳ.

Hai bên đường phố mỹ vị rất nhiều, như thịt dê xỏ nướng, khảo lạp nướng, nỏ bò cạp, ma cay Tiểu Long Hà, sao ốc đồng, nỏ chao loại hình ăn vặt thiếu đốt nhiều không kể xiết, cái kia hương vị nhi từng trận nhắm trong lỗ mũi xuyên, dẫn nhân khẩu thủy chảy ròng.

Ven sông trên đường dòng người đông đảo, có bản địa thị dân cũng có đến du lịch du khách; xoay chuyển một lúc, Trần Hòa nhìn thấy ven sông một bên thiếu đốt sạp hàng trên đường ra một cái bàn trống, liền mau mau bắt chuyện Vân Dật ngồi xuống, sau đó muốn thịt nướng xuyên, ma cay Tiểu Long Hà các loại (chờ) mấy thứ ăn vặt cùng trát tí.

Hai người uống mấy chai bia sau, Trần Hòa cảm giác say dâng lên sau, liền hướng Vân Dật nói khoác chính mình năm đó ở này lão. Thành. Khu một vùng sống sao cho 'Quang vinh sự tích', như là một người một đao một mình đấu một đám tên côn đồ các kẻ, đánh bại bang phái khác lão đại, suýt chút nữa trở thành lão. Thành. Khu một trong ba bá chủ loại hình.

"Trần lão ca, nếu năm đó ngại suýt chút nữa không thành này lão. Thành. Khu Tam bá chủ, vậy tại sao sẽ làm rau dưa bán sỉ chuyện làm ăn?" Cảm thấy Trần Hòa thổi đến mức có chút thái quá, Vân Dật uống một hớp bia, mang theo vài phần trêu chọc ý mỉa mai.

"Sao, vân huynh đệ ngại xem thường Trần lão ca a, không tin chờ sau đó tùy tiện ở này thanh hà trên đường tìm cái tiểu tử, hỏi hẳn có biết hay không lão ca năm đó ta 'Hồn Giang Long' tên tuổi." Trần Hòa uống hơi nhiều, lớn đầu lưỡi vỗ bộ ngực đối với Vân Dật nói.

Nhìn Trần Hòa vỗ bộ ngực thời gian, ngẫu nhiên lộ ra mấy phần bá đạo khí thế, Vân Dật cảm thấy Trần Hòa lời nói mới rồi không trọn vẹn là khoác lác, tối thiểu xem Trần Hòa tư thế hẳn là ở trên đường sống sao cho.

"Ca mấy cái, có chút quá đáng đi!"

"Này, tiểu tử ngươi đừng không thức thời, ở địa bàn của lão tử trên còn dám hoành hành, thức thời rút nhanh lên trốn, bằng không thì lão tử giết chết ngươi!"

Chính gã một khối nóng hằm hập ngưi thật, Vân Dật chợt nghe bên cạnh trên bàn truyền đến một trận tiếng cãi vã, một người trong đó giọng nam nghe có điểm như là quê hương mình giao đông bán đảo khẩu âm.

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Trần Hằng cùng thiêu đốt than xung đột

Vân Dật hiếu kỳ quay đầu nhìn lại, thấy bảy, tám cái hồn tử mô dạng người vây nhốt trên bàn ngồi một đôi thanh niên nam nữ, thanh niên kia nam nữ rất là nhìn quen mắt, nhìn kỹ dĩ nhiên là ngày đó ở trang phục một điểm gặp phải hai vị kia. Cái kia dung mạo rất cô gái xinh đẹp rất sợ sệt trốn ở chàng thanh niên trong lồng ngực, mấy tên côn đồ nhưng là một bộ sắc mê mê đáng vẻ nhìn chăm chăm nàng.

Chàng thanh niên Trần Hằng nhẹ nhàng an ủi trong lồng ngực điệp văn, tuy rằng bị bảy, tám cái hồn tử vây nhốt nhưng không có thần sắc sợ hãi, chỉ là trên mặt có mấy phần bất đắc dĩ vẻ giận dữ.

Chính mình mặc dù là Lỗ Tinh một cái hương trấn trấn ủy bí thư, ở trong tỉnh nhà mình cũng coi như là có chút thế lực, nhưng là ở này Quý Tinh nhưng là ai cũng không nhận ra, không làm được đêm nay sẽ ở này mấy cái tiểu hồn tử trong tay chịu thiệt.

Tuy nói bị đánh mấy cái chính mình không để ý, nhưng là phải là bị chính mình cái nhóm này bạn xấu biết rõ bản thân mình dĩ nhiên ở một đám tên côn đồ các kè trong tay chịu thiệt, không ngừng suy tính sẽ làm sao nắm chính mình mở xoạt.

Càng làm cho hắn lo lắng chính là, nếu như cùng mình một khối đi ra du lịch điệp văn bị thương tổn, chính mình trở lại không bị mắng từ, sau đó cũng không mặt mũi thấy điệp văn, hắn nhưng là không dễ dàng mới đem điệp văn ước đi ra, còn có ý hướng về trong thành phố lãnh đạo mời nghỉ dài hạn sống lại lập gia đình chương mới nhất.

"Mấy vị huynh đệ, đêm nay rượu và thức ăn tiền toán ở trên người ta, hi vọng mấy vị huynh đệ có thể cao sĩ quý thủ, không nên làm khó chúng ta!" Trần Hằng có vẻ xuống trong lòng tức giận, mặt lạnh đối với mấy tên côn đồ nói.

"Hắc tiểu tử, cho ngươi sạch sẽ rút đi, ngươi là không phải lỗ tai nhét lừa mao, cái này nữ tử tối nay bởi vì ca mấy cái nhạc a nhạc a, không liên quan đến ngươi rồi!" Cầm đầu lưu manh đầu lĩnh tham lam nhìn Trần Hằng trong lồng ngực điệp văn, như điệp văn xinh đẹp như vậy mà lại rất có khí chất cô gái hẳn gặp qua không ít, nhưng là những kia đều là hắn không dám trêu chọc; mà lý văn loại này một nghe giọng nói rõ ràng không phải Quý Tinh, lại là lần đầu tiên ở địa bàn của mình nhìn thấy.

"Các ngươi chẳng lẽ không sợ cảnh sát sao, chu vi nhiều người nhìn như vậy, các ngươi còn dám xằng bậy, cẩn thận cảnh sát tới đem các ngươi bắt đi!" Núp ở Trần Hằng trong lồng ngực điệp văn cứ việc rất sợ sệt này mấy tên côn đồ biết bay bất lịch sự chính mình, nhưng là nghe được hắn vô liêm sỉ ngôn luận sau, vẫn là không nhịn được trách cứ.

"Tiểu mỹ nữ, ta ba gọi Lý Khang, nơi này ai dám quản ta chuyện vô bổ!" Đây tên côn đồ các kè thủ lĩnh hung hăng nhìn đám người chung quanh, một bộ Thiên lão đại tại lão nhị biểu hiện.

Quả nhiên, người chung quanh không có một cái mới ra đến lo chuyện bao đồng, liền ngay cả một cái dám đánh điện thoại di động báo cảnh sát người đều không có; đặc biệt là đề lý văn có chút tâm lương chính là người chung quanh khe khẽ bàn luận:

"Lý cục phó nhĩ tử đều coi trọng nhà ai khuê nữ, ai dám đi quản a. . ."

"Chính là, nghe nói lý cục phó nhĩ tử những năm này đùa bốn mười mấy nữ hải tử, cuối cùng chuyện gì đều không có, trái lại là trên cáo nữ hải tử đồ gia trưởng bị tóm lên tới mấy cái. . ."

Nghe được người chung quanh nghị luận, tên côn đồ các kè đầu lĩnh càng thêm hung hăng, hắn đắc ý đưa tay sờ về phía lý văn khuôn mặt, cười đậm đáng nói: "Cô nàng nhĩ, sau đó theo ca ca ta đi, ca ca cha tốt xấu là phó cục trưởng Cục công an, ở này lão. Thành. Khu một vùng có mấy phần năng lực. . ."

"Ta nói huynh đệ, làm quá đáng đi!" Vân Dật không nhìn nổi, hai người kia nghe giọng nói là quê hương mình cái kia một mảnh, nếu như mắt thấy bị người bắt nạt mà không giúp đỡ, thực sự là không còn gì để nói.

Đương nhiên, nếu không phải mình bên cạnh mình có một vị ngày xưa được xưng là lão. Thành. Khu giang bá, chính mình rất khó nói có dám hay không

ra mặt, dù sao mình đánh không lại này mấy tên côn đồ.

"Người ai vậy, không có chuyện gì cút sang một bên, bằng không thì đêm nay gia đình ngươi biết can thiệp vào kết cục!" Lưu manh lão đại vô cùng kinh ngạc quay đầu lại xem xét Vân Dật một chút, xem là cái không đáng chú ý người trẻ tuổi, liền thiếu kiên nhẫn trừng Vân Dật một cái nói.

"Tiểu tử, đừng quấy rầy lão đại của chúng ta tán gái, bằng không thì lập tức chém chết ngươi!" Lưu manh thủ lĩnh phía sau một cái xem ra đỉnh cơ linh gia hỏa, nhìn thấy Vân Dật tựa hồ có muốn nhúng tay lão chuyện thật tốt, liền mau chạy ra đây uy hiếp Vân Dật, hướng về lão đại biểu trung tâm đang ở cay vắn làm con cò thí chương mới nhất.

Theo này tên côn đồ các kè, còn lại mấy tên côn đồ cũng không có ý tốt nhìn Vân Dật, tựa hồ Vân Dật còn dám nói một câu, liền muốn bị đánh.

Trần Hằng nghe được Vân Dật âm thanh, lúc này mới chú ý tới

Thấy tên côn đồ các kè hoảng trong tay dao bầu uy hiếp Vân Dật, trong lòng âm thầm thở dài nói, hắn không muốn bởi vì người khác trợ giúp chính mình mà để cho người khác chịu đến nguy hiểm, nói: "Huynh đệ, đa tạ người cứu viện, bất quá người vẫn là đừng rước họa vào thân rồi!"

"Ha ha, không có chuyện gì, ta cũng vậy Lỗ Tinh giao đông khu vực, ở đây làm sao có thể mất thấy đồng hương chịu khổ đây, mấy vị này huynh đệ đều là trên đường, hắn là giảng quy củ!" Hướng về Trần Hằng cười cười, biểu lộ chính mình là đồng hương thân phận.

Sau đó hắn cười nhìn tên côn đồ này thủ lĩnh tiếp tục nói: "Mấy vị huynh đệ, không bằng đại gia buông tha ta vị này đồng hương, do ta đứng ra thỉnh mấy vị ăn bữa cơm làm sao?"

"Người hắn. Mụ léo nha léo nhéo, muốn ăn đòn!" Lưu manh đầu lĩnh nhất thời thiếu kiên nhẫn Vân Dật, đứng dậy nhắc theo bên hông đừng ông tuýp liền muốn đánh vào Vân Dật trên mặt.

"Lý Khang gia tiểu tử kia, người còn dám động một thoáng thử xem!" Lúc này, vẫn nửa tỉnh nửa say, ở bên cạnh mắt lạnh nhìn rất lâu Trần Hòa mở miệng nói, hắn lạnh lùng nhìn cái này họ Lý lưu manh đầu lĩnh, xem thường đột xuất một cái vòng khói nói: "Người này nhóc con tử, tuổi còn nhỏ tiểu liền dám ra đây bắt nạt đàn ông trông ghẹo đàn bà, người lão tử chính là như vậy dạy người?"

Còn giờ ông tuýp Lý Thắng cánh tay đậu ở chỗ này, nhìn hồi lâu cũng không thấy rõ lười biếng dựa vào ghế Trần Hòa đến cùng là ai, hắn tâm tư chuyển động, cảm thấy người này cũng không là đại nhân vật gì, liền trừng mắt lên nói: "Nơi nào đến lão khốn nạn, ở đây giả thần giả quỷ, các anh em lên cho ta đi đánh hắn!"

"Xi . . . Thời đại này tiểu hài tử càng ngày càng không hiểu chuyện rồi!" Trần Hòa xi cười một tiếng, ngồi thẳng thân thể chuẩn bị đứng lên đến cho này mấy tên côn đồ một bài học.

"Chờ một chút, không nên vọng động!" Lúc này, lưu manh bên trong một cái rõ ràng tuổi khá lớn tựa hồ cảm thấy Trần Hòa khá quen, hắn tỉ mỉ nhìn một chút Trần Hòa tướng mạo, bỗng nhiên thay đổi sắc mặt, mau mau quát bảo ngưng lại chuẩn bị động thủ mấy tên côn đồ, sau đó đầy mặt căng thẳng đưa lỗ tai ở họ Lý lưu manh đầu lĩnh bên tai nói mấy câu nói.

Vừa nói, sắc mặt hắn một bên biến hóa, mà lưu manh đầu lĩnh sắc mặt cũng là lần nữa biến hóa, từ đỏ biến thành trắng, do bạch biến thanh, hiển nhiên là biết rồi cái gì để hắn chấn động sự tình.

"Trần,, Trần tiên bối, các tiểu tử có mắt mà không thấy núi thái sơn, mong rằng lão nhân gia ngài đại nhân bắt kẻ tiểu nhân quá, không cùng các tiểu tử tính toán!" Họ Lý lưu manh đầu lĩnh do dự mấy lần, liền cung cung kính kính đi tới Trần Hòa bên người, một bên cúi cung vừa nói xin lỗi đa tình vô lại. Thái độ vô cùng thành khẩn.

"Được rồi, mấy người các người đi thôi, nhớ kỹ sau đó đừng làm chút khiến người ta trạc tích lương cốt sự tình!" Trần Hòa thỏa mãn gật gù, tùy tiện nói vài câu giáo dục vắn bỏi câu khách sáo, liền phát tay ra hiệu mấy người này có thể đi.

Trần Hòa không có để mấy người này muốn Vân Dật đồng hương chịu nhận lỗi, là bởi vì hắn cũng chính là danh phận trên lão điểm, thêm nữa năm đó uy danh còn có mấy phần, thế nhưng không thể thật sự cùng những này tiểu hỗn tử lên đại xung đột, dù sao số tuổi lớn.

Trần Hằng cùng điệp vắn vô cùng kinh ngạc nhìn Vân Dật cùng Trần Hòa, không ngờ rằng ở này Quý Tinh tùy tiện liền có thể đụng với đồng hương, hơn nữa cái này đồng hương tựa hồ còn nhận thức hắc sáp sẽ đại ca, dĩ nhiên đang lúc trở tay liền giải bọn họ vì.

"Cảm tạ huynh đệ người, ta tên Trần Hằng, hiện tại ở Lỗ Tinh nào đó vùng duyên hải trấn chính phủ công tác, sau đó có dùng tới được chỗ của ta, ta Nhất Định sẽ không chối từ!" Trần Hằng trịnh trọng nhìn Vân Dật, nắm chặt Vân Dật tay nói.

"Ha ha không cần khách khí, đều là đồng hương ra ngoài ở bên ngoài, ai không có cái khó xử!" Vân Dật cười ha ha cùng Trần Hằng nắm chặt một thoáng tay, sau đó mời Trần Hằng cùng điệp vắn ở trên bàn ngồi xuống.

Trần Hằng sau khi ngồi xuống, đầu tiên là kính cuối cùng then chốt trấn bái Trần Hòa một chén rượu, sau đó lại cùng Vân Dật bắt chuyện đứng dậy, đồng hương thấy đồng hương, tán gẫu chiếm được nhiên là ngân nhiệt hồ.

Khi Trần Hằng nghe nói Vân Dật nói đơn giản hắn ở đây quá sinh hoạt sau, dĩ nhiên đối với Vân Dật trụ sơn thôn nhỏ ngóng trông, đối với Vân Dật trông phẩm chất cao hữu cơ rau dưa cũng là cảm thấy rất hứng thú, nói muốn đi Vân Dật nơi nào đây nhìn ý nghĩ.

Vân Dật tự nhiên là biểu thị hoan nghênh, hai người cùng chén cạn ly một lúc lâu, tận tới đêm khuya hơn mười giờ, hẹn cẩn thận ngày thứ hai đến Vân Dật nơi nào đây sau, Trần Hằng mới mang theo điệp văn cáo từ rời đi.

Thieu đốt nhai người dần dần tản đi sạch sẽ, Trần Hòa cũng cùng Vân Dật tính tiền rời đi, hai người thừa dịp tửu hứng nói sau đó chuyện hợp tác.

Vân Dật từ chối Trần Hòa lấy mỗi cân mười lăm đồng tiền giá cao, độc gia thu mua chính mình rau dưa, cấm chỉ bán cho những người khác yêu cầu, hẳn không thích bị đến người khác ràng buộc, bằng không hẳn cũng sẽ không từ chức tới nơi này.

Bất quá, đang nhìn đến Trần Hòa biểu tình thất vọng sau, Vân Dật nói cho Trần Hòa, ở điều kiện tương đương nhau sẽ ưu tiên bán cho Trần Hòa, lúc này mới để Trần Hòa tâm tình chuyển tốt đứng dậy.

Cùng Trần Hòa cười phát tay chia tay, Vân Dật một người bước chậm ở thành thị này trên đường phố, nắm trong túi lần thứ hai có thêm 10 vạn đôla Nhân Dân tệ thẻ ngân hàng, nhìn xe đến xe hướng về gào thét mà qua phồn hoa phố lớn, để Vân Dật có loại nhẹ như mây gió cảm giác. . . .

Hắn đột nhiên cảm giác thấy, chính mình đã từng ước ao sinh hoạt, tựa hồ đã đạt đến, thậm chí là vượt quá. . .

Sinh hoạt, kỳ thực rất thú vị. . . Vân Dật nghĩ như vậy. . .

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Cùng Đại đám người vào núi săn thú

Dọc theo đường đi, Trần Hằng cùng Vân Dật chuyện trò vui vẻ, hiển nhiên là tán gẫu vô cùng đầu cơ, mà Diệp Văn nhưng là quay về trong ngọn núi cảnh sắc rất là thanh thản, dọc theo đường đi thỉnh thoảng sẽ làm Trần Hằng giúp đỡ nàng chụp ảnh.

Ba người từ sáng sớm đi thẳng đến buổi trưa, mới đến Vân Dật đất trồng rau.

Vân Dật gần nhất tới nay tố chất thân thể rất tốt, một mặt phong tình vân đạm, để thờ hồng học Trần Hằng cùng Diệp Văn vì chính mình thể lực quá kém mà mặt đỏ hân ngư: hủ nữ xâm lấn.

Bất quá đang nhìn đến Vân Dật đất trồng rau bên cạnh thanh Khê hồ sau, Diệp Văn nhìn thấy hồ nước này trong suốt trong suốt hồ nước nhỏ mỹ cảnh sau khi, nhất thời đem thật không tiện vứt qua một bên, kinh hi nhìn hồ nhỏ nói: "Vân Dật, cái hồ này cũng là ngươi nhận thầu dưới sao?"

"Ha ha, quá một quãng thời gian liền bao xuống đến, hiện tại còn chưa kịp, đến thăm vôi vàng đất trồng rau sự tình." Vân Dật gạt đầu cười nói, này thanh Khê hồ xác thực rất đẹp, hẳn sớm đã có đem này thanh Khê hồ bao xuống đến ý nghĩ.

Tới gần bên bờ địa phương từng viên từng viên to bằng nắm tay đá cuội óng ánh long lanh, như là trân châu giống như lờ lờ toả sáng. Đi đến thăm một điểm địa phương, trong suốt thủy chất có thể làm cho ở 1 mét thâm dưới nước có thể thấy rõ ràng, trắng noãn sắc cát mịn để đáy hồ phẳng phất là bày ra màu trắng thăm giống như vậy, nếu như thừa dịp thuyền nhỏ ở hồ nhỏ trên đập dòn, Nhất Định rất đẹp rất lãng mạn.

Sau đó hắn quy hoạch ở đất trồng rau bên trong tu một toà nhỏ nhỏ trang viên, như nghỉ phép biệt thự giống như, mùa hè ở đây trụ thời điểm, bên hồ gió mát sáng khoái, núi lớn Thanh Thanh cảnh sắc ưu mỹ.

Hơn nữa, này thanh Khê trong hồ con cá không ít, còn có thể có nhân tình nhả trí ở trong hồ câu cá cái gì; muốn hoạt động thân thể, liền ở trong hồ du bơi, du một môi liền ở bên hồ trên bờ cát phơi nắng, liền cạnh biển cũng không cần đi tới.

Nghe Vân Dật giảng giải, Diệp Văn ảo tưởng Vân Dật miêu tả loại cuộc sống đó, trên mặt không chỉ có hưng phấn đỏ lên, nàng thật chặt lời kéo Trần Hằng tay, mang theo điểm làm nũng ý mùi vị: "Trần Hằng, chúng ta cũng ở nơi đây tu một cái nhà gỗ nhỏ làm sao, sau đó chúng ta hàng năm đều tới nơi này trụ trên một quãng thời gian."

"Đương nhiên được, tốt như vậy hoàn cảnh cùng không khí, ai không thích đây!" Trần Hằng vui vẻ lời kéo Diệp Văn tay nhỏ, thường thường là một bộ trầm ổn trên mặt cũng là không nhịn được ước ao.

Suy nghĩ một chút sau, Trần Hằng khẽ cười nhìn Diệp Văn nói: "Sau đó các loại (chờ) bá phụ bá mẫu về hưu sau khi, thẳng thắn để bọn họ tới nơi này dưỡng lão, nơi này nhưng là so với trong tỉnh khu biệt thự tốt quá hơn nhiều."

"Hừm. . ." Diệp Văn sắc mặt ửng đỏ, cúi đầu nhẹ giọng nói, không có giống thường ngày như vậy không tỏ rõ ý kiến.

Nhìn thấy Diệp Văn như vậy một bức vẽ mặt, Trần Hằng trong lòng một trận cảm thán: rốt cục muốn thành công, ba năm khổ truy a. . .

Cùng ngày lúc buổi tối, Trần Hằng cùng Vân Dật ở Vân Dật tiểu viện mặt đông trong phòng nghỉ ngơi, mà vì để cho Diệp Văn không đến nổi một người cảm thấy gian nan, hẳn ngoại trừ đem máy vi tính cho nàng dùng ở ngoài, còn cố ý để Đại lại đây cùng nàng trụ.

"Vân huynh đệ, người ngày mai có thể không thể giúp một tay sắp xếp một thoáng, để ta cùng Văn Văn lên núi đi săn bắt, trích trích quả đại loại hình trải nghiệm, Hậu Thiên ta liền phải đi về đi làm, đến thời điểm liền rất khó cùng Văn Văn mỗi ngày gặp mặt rồi!" Ngồi xếp bằng ở nguyên lai cái kia trương tiểu viện chủ nhân lưu lại trúc trên giường gỗ, Trần Hằng mặt mỉm cười đối với Vân Dật đạo tận thế chi thật có tận thế? Chương mới nhất.

Ngày hôm nay một ngày ở chung, để Trần Hằng cảm thấy cùng Vân Dật thú vị hợp nhau, có muốn kết giao ý nghĩ, muốn cho Vân Dật hỗ trợ thời điểm, tự nhiên không có quá nhiều thật không tiện địa phương.

"Ha ha, cái này không thành vấn đề, " Vân Dật cười cười gật gật đầu nói, Trần Hằng cùng mình là một chỗ, đồng hương gặp mặt tự nhiên đặc biệt thân cận điểm, hơn nữa cùng Trần Hằng tán gẫu vô cùng đầu cơ, tự nhiên muốn kết giao người bạn này.

Ngày thứ hai, sáng sớm sau khi rời giường tùy tiện ăn chút gì, Vân Dật cùng Trần Hằng Diệp Văn thêm vào Đại bốn người, liền mang theo dã xuy công cụ lên núi; đi theo còn có Đại trong nhà đại hoàng, đại hoàng là làm bảo tiêu thân phận xuất chinh.

Mới vừa ăn cơm xong buổi sáng, Thái Dương vẫn không có bay lên đến, trong ngọn núi trong rừng cây còn có tối hôm qua lưu lại nhẹ nhàng sương mù, cành cây trên lá cây, sương mù đem lá cây thâm thấu tươi sống trong suốt.

Trong rừng cây dậy sớm chim nhỏ rất nhiều, từng con từng con đều ở vui vẻ ca hát, ngẫu nhiên mấy con chim nhỏ ở cành cây trần trọc xê dịch, người tranh ta thường chơi game.

Ngẫu nhiên sẽ có mấy con chim nhỏ ở mấy người trải qua địa phương chơi truy đuổi game, thường thường sẽ đem một mảnh trên nhánh cây nước sương khuấy động hạ xuống, để tôi không kịp đề phòng mấy người nhiều tiếng hô kinh ngạc.

Chim nhỏ tiếng ca, nhân loại kinh hi âm thanh, hơn nữa phía đông cái kia một vòng bắt đầu lộ ra một tia góc viền hồng Thiên Dương, để trong rừng cây có vẻ là như vậy sinh cơ bừng bừng.

Phía đông sơ sinh Thái Dương xua tan trong rừng cây sương mù, để này trong rừng cây tất cả cảnh vật bắt đầu trở nên càng thêm rõ ràng đứng dậy, sáng sớm thời điểm loại kia có chút mơ mơ hồ hồ, chỉ có thể nhìn ra ba xa hai mét tình huống từ từ biến mất, theo sương mù biến mất, từng mảng từng mảng bị sương mù che kín đồ vật từ từ bị con mắt chứng kiến.

"Oa, bên trong vùng rừng rậm này nhiều như vậy cái nấm a!" Khi đi tới Vân Dật cùng Đại lần trước đến địa phương thời gian, Diệp Văn kinh hi nhìn trên đất, từng đoá từng đoá trắng noãn tán hoa cái nấm trên mặt đất kiêu ngạo mọc ra, nàng hét lên một tiếng liền vui vẻ ngồi chồm hổm trên mặt đất trắng trợn hái cái nấm.

"Trần Hằng, chờ sau đó chúng ta ngao cái nấm thang uống đi, những này cái nấm thật là đẹp mắt!" Giơ lên trong tay một đoá hái xuống cái nấm, Diệp Văn ôm cầm đạo, một bộ tiểu dáng vẻ khả ái.

"Ha ha, Diệp Văn tỷ tỷ, người nếu như thích ăn cái nấm, các loại (chò) lúc đi ta mang cho người điểm hong khô cái nấm!" Đại cười tùm tùm nhắc theo rồi, đối với ngồi chồm hổm trên mặt đất Diệp Văn nói: "Trên đất những này cái nấm, rất nhiều đều là có độc, Diệp Văn tỷ tỷ cẩn thận một chút!"

"Có độc!" Diệp Văn sợ hết hồn, vội vàng đem trong tay cái nấm ném xuống đất, mang trên mặt một tia kinh hoàng vẻ mặt, lùi tới Đại bên cạnh nói: "Xinh đẹp như vậy cái nấm dĩ nhiên có độc. . ."

"Ha ha, tà ác đồ vật đều là ẩn giấu ở mỹ hảo bề ngoài dưới, không phải sao?" Vân Dật khinh khê cười nói, nhưng là đem ngày đó Đại từng nói với hắn lấy tới dùng ly hôn, tuyệt không TXT download.

Đại cười yếu ớt không nói. . .

Giữa trường bốn người đều mỗi người một ý, chỉ có đại hoàng kiêu ngạo ưỡn ngực ngẩng đầu nhìn phía trước, giả thể kia cũng như là một vị tướng quân như thế, thời khắc cảnh giác kẻ địch.

Ở Đại chỉ điểm cho, bốn người hái bốn, nắm cân cái nấm, mà sau kế tục hướng về Lâm Tử nơi sâu xa đi đến.

Đại hoàng là một con ngựa. . . Một cầu trước tiên, trước tiên đi tuốt đằng trước mới là mấy người mở đường; tràn đầy dây leo bên đường, thỉnh thoảng sẽ có thỏ hoặc là gà rừng chần động tới bay trốn, dẫn tới Diệp Văn từng trận tiếng kinh hô, liền ngay cả luôn luôn trầm ổn Trần Hằng có lúc cũng không nhận được muốn đuổi theo thỏ.

Trái lại là đại hoàng, đối với những kia cách đến mười lăm mét có hơn con mồi là không thèm nhìn một chút, ngoảnh mặt làm ngơ tiếp tục hướng phía trước đi tới.

"Đại, nhà người đại hoàng làm sao không đuổi theo thỏ đây?" Nhìn thấy lần thứ hai có một con thỏ bị sợ quá chạy đi, đã sớm hô to gọi nhỏ Diệp Văn cầm lấy Đại tay cấp nói gấp.

"Ha ha, Diệp Văn tỷ tỷ, nơi này dây leo quá hơn nhiều, khoảng cách xa hơn một chút điểm liền không đuổi kịp." Đại loi kéo Diệp Văn tay, nhìn theo sau lưng một mặt cười tủm tỉm Vân Dật, nói: "Thức thức săn thú bản lĩnh rất cao , chờ sau đó để thức thức đánh vài con gà rừng, làm thành gọi hoa kê cho tỷ cùng Trần Hằng ca ca nếm thử."

"Vân Dật, ngươi đánh qua gà rừng sao?" Diệp Văn hiếu kỳ quay đầu lại nhìn Vân Dật, chỉ về đằng trước gà rừng đào tẩu địa phương nói: "Con kia gà rừng vừa nảy đào tẩu khoảng cách, ngươi có thể đánh tới sao?"

"Nơi này dây leo quá hơn nhiều, hơi xa một chút liền đánh không tới; chờ sau đó ta đi ở phía trước, thử xem có thể hay không vài con gà rừng? ." Vân Dật nói, từ phía sau lưng trong túi đeo lưng lấy ra mạng đến săn bắn nỗ lắp ráp trên, rung động cực luân thượng huyền quái tiền.

Vân Dật song tay cầm săn bắn nỗ, đi tới đội ngũ phía trước nhất, chuẩn bị ở phát hiện khoảng cách gần gà rừng thời gian đánh xuống.

Mà bị Vân Dật áp đảo đội ngũ người thứ hai vị trí đại hoàng, nhưng là đất đỏ đầu liếc mắt nhìn tình hình Vân Dật động tác, một bộ kiêu ngạo mười phần xem thường Vân Dật đáng vẻ, hay là lúc này nó vẫn cứ nhớ tới Vân Dật đã từng lấy đao từ chỉ vào chuyện của nó.

Tuy rằng lúc này Thái Dương xua tan dạ vụ, nhưng là đã kính trên đằng mạn nước sương vẫn là rất nặng, chỉ chớp lát sau liền để Vân Dật ổng quần toàn ướt; mà Vân Dật nhưng không cảm giác chút nào, vẫn cứ chăm chú bung săn bắn nỗ đi đầu đội ngũ. . .

Bỗng nhiên, bên đường mười mét ở ngoài một chỗ lùm cây bên trong một trận hỗn độn âm thanh, Vân Dật nhanh chóng bung lên săn bắn nỗ quay về nơi đó chính là một mũi tên. .

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Khảo gà rừng cá nường

"Dát a dát a. . ." Một trận gà rừng tiếng kêu từ cái kia lùm cây bên trong truyền đến, Vân Dật hai ba bước phá tan dây leo cách trở, đem con kia bị mũi tên đóng ở trên mặt đất gà rừng bắt được đi ra hải tặc.

"Oa! Vân Dật ngươi thực sự là quá lợi hại rồi!" Cho đến lúc này hậu sau, Diệp Văn bọn họ mới phản ứng được, Diệp Văn trong mắt tràn đầy ngôi sao nhỏ nhìn Vân Dật trong tay gà rừng nói.

"Ha ha, cũng không cái gì, thường thường luyện thành đánh đúng!" Được người đẹp khen ngợi đều là như vậy làm người cả người sung sướng, Vân Dật mới vừa khiêm tốn một cái, lập tức chú ý tới đứng ở một bên cười yếu ớt vẫn như cũ Đại, liền vội vàng đem trong tay gà rừng đưa cho Đại, nói: "Con gà rừng này lấy cho ngươi ba , chờ sau đó đem đẹp để gà rừng mao rút ra làm mũ lĩnh."

Chú ý tới gà rừng trên người cắm vào mũi tên, Diệp Văn đối với cầm gà rừng Đại nói: "Mũi tên này thi xuyên đến như thế thâm, gà rừng sẽ không thống chứ?"

Được nghe Diệp Văn lời ấy, Vân Dật sau đầu tràn đầy hắc tuyến, suýt chút nữa không một đầu cắm ở trên đất: cô nải nải ngươi mới vừa rồi còn muốn ăn tới, hiện tại lại lo lắng gà rừng có đau hay không. . . .

Trần Hằng tự nhiên là đối với Diệp Văn biểu thị đại lực chống đỡ, 'Chỉ trích' Vân Dật 'Tàn nhẫn', để Vân Dật đối với người này tròn tròn mắt, đối với hấn thụ ngón giữa biểu thị khinh bỉ.

Nhìn mấy người động tác, Đại che miệng nhỏ cười trộm; đại hoàng cũng là hùng dũng oai vệ một lần nữa đi đầu đội ngũ, kể tục không nhìn Vân Dật.

Dọc theo đường đi, Vân Dật giáo Trần Hằng cũng bắn mấy mũi tên, chỉ là dù sao hấn là mới vừa học, cái gì cũng không đánh tới, tự giác làm mất đi mặt mũi Trần Hằng có Vân Dật săn bắn nỗ độ chính xác quá kém, biểu thị lần sau Nhất Định mạng đến một tầm độ chính xác tốt săn bắn nỗ, cứu vãn hấn vinh dự.

Hấn loại này không thật ngôn luận, tự nhiên là chiếm được Vân Dật cười nhạo, dùng chính mình hành động thực tế chứng minh chính mình săn bắn nỗ độ chính xác tuyệt đối rất tốt.

Vân Dật lại bắn một con gà rừng sau, mấy người đi tới Vân Dật lần trước từng làm gọi hoa kê, cách dòng suối nhỏ rất gần đất trống một bên.

Thả xuống ba lô, Đại cười đối với Vân Dật nói: "Thức thức, ta cùng Diệp Văn tỷ tỷ đi kiếm chút gỗ, ngay khi chung quanh đây." Nói, Đại cùng Diệp Văn một đường su ru tằm trên đất cạnh cây, mạng theo đại hoàng đến gần rừng cây nơi khác.

"Hô, này cùng nhau đi tới vẫn đúng là không thoải mái! Ngươi làm sao liền không gấp luy đây?" Ném ba lô, Trần Hằng ngồi dưới đất vù vù thờ dốc đạo, làm quen rồi vẫn phòng hấn, thể chất so với Vân Dật kém quá nhiều.

"Ha ha, không thường thường rèn luyện, trong giây lát bỏ sơn xác thực đỉnh luy." Vân Dật cười cười, chính mình lúc trước đến thời điểm cũng là như vậy, sợ một ngắn sơn đạo liền mệt chết đi.

Thả xuống ba lô, Vân Dật cảm vừa nãy đánh hai con gà rừng đến bên dòng suối nhỏ, dùng bên người mang theo dao nhỏ mổ bụng phá đồ, thanh tẩy đến sạch sành sanh Từ thần chi trực phong giả.

Đem gà rừng trên người mao lột ra sau, Vân Dật thu thu tọa ở nơi nào cả vội vàng chuẩn bị dựng nồi và bếp Trần Hằng, nói: "Trần Hằng, ngươi đi trong rừng cây tìm xem có hay không khá lớn lá cây tử, dùng để bao lấy gà rừng làm gọi hoa kê!"

Đẩy ra Trần Hằng, Vân Dật bốn phía nhìn không có những người khác, liền ngồi chồm hổm trên mặt đất lặng yên từ trong không gian lấy ra mấy vùng không gian Tây Qua Diệp tử, sau đó ở trong nồi ngã bán oa không gian thủy, dùng Tây Qua Diệp tử khóa lên gà rừng sau

, lại dùng không gian thủy lẫn vào bùn đất làm thành bùn khóa ở bên ngoài.

Chờ Trần Hằng lúc trở lại, hai con gà rừng đã sớm phóng tới Vân Dật để Trần Hằng đào xong hố đất bên trong, sẽ chờ Đại cùng Diệp Văn canh cây.

"Trần Hằng ngươi làm sao mới đến, ta này chuẩn bị xong. "Vân Dật nhìn cầm lá cây tử Trần Hằng, cố ý lác đầu thờ dài nói: "Anh chàng, ngươi làm cái gì cái gì không trúng, sau đó sao chiều cổ nhân gia Diệp Văn cô nương a?"

"Khái, cái kia anh chàng ta không làm sao tiến vào Lâm Tử, không dễ dàng mới tìm này vài tờ lá cây!" Trần Hằng tiện tay bỏ lại lá cây tử, vuốt đầu chính mình cảm thấy cũng có chút ngưng ngưng, gấp cái gì đều không giúp đỡ.

Chờ Đại cùng Diệp Văn ôm canh cây sau khi trở lại, Vân Dật đem hố đất nhẹ nhàng đặt lên một lớp mỏng manh thổ, sau đó bay lên hỏa ở phía trên thiêu đốt, giá mang đến hành quân oa ngao cái nắm thang.

"Các ngươi ở đây nhìn, ta đi bên dòng suối nhỏ nắm bắt mấy con cá, " Vân Dật đề lại muốn cùng chính mình một khối đi qua Trần Hằng, đối với hắn nói: "Anh chàng, ngươi ở nơi này giúp đỡ nhóm lửa, không nên để cho các nữ sĩ làm loại này yên huân hỏa liệu sự tình."

Dọc theo bên dòng suối nhỏ đi một lúc, Vân Dật nhìn một chút bọn họ đều chưa cùng lại đây, liền tìm một chỗ bên dòng suối lùm cây tồn ở bên cạnh ngăn trở thân thể của mình, sau đó tâm thần hơi động, từ trong không gian lấy ra bốn cái hơn một cân trùng bạch hoa ngư.

Trong không gian bạch hoa ngư sức sống rất thịnh, bị Vân Dật ném trên cỏ sau khi còn nhảy nhót tung búng, Vân Dật không dễ dàng mới đưa chúng nó dùng mộc côn gõ thành thật, sau đó tính toán thời gian gần như liền dẫn bạch hoa ngư trở về.

Trở lại bên cạnh đồng lửa thời điểm, Diệp Văn kinh ngạc nhìn Vân Dật, hiếu kỳ nói: "Vân Dật, ngươi không nắm lưới đánh cá, làm sao bắt đến ngư đây, vẫn như thế Đại vốc."

"Ha ha, ở dòng suối nhỏ bên trong trào ngư dùng lưới đánh cá không dễ xài." Vân Dật cười cười, cầm trong tay dọn dẹp sạch sẽ bốn cái ngư đặt ở trên cỏ, ngửi một cái trong nồi bay ra cái nắm mùi thơm ngát ý vị, cười đối với Đại nói: "Đại, này cái nắm thang được chưa, mùi vị đã không tồi."

"Hừm, đoan xuống đây đi." Đại vuốt tay nhẹ chút, đem bốc hơi nóng hành quân oa đoan đi để ở một bên, sau đó lấy ra mang đến thiết oản thịnh thang.

Cái nắm thang hương vị rất thanh đậm, có một loại thiên nhiên, hương thuần mùi vị, nhẹ nhàng cùng một cái mới mẻ cái nắm thang, cảm giác mùi vị đó ở trong cổ họng toả ra, càng làm cho người cảm thấy mùi vị tuyệt mỹ sống lại thập toàn chín mỹ.

Vân Dật rất nhanh sẽ uống xong thang, thả xuống oản sau, hắn liền vội vàng làm cá nướng.

Đem mang đến vài loại điều trị rót vào thu thập xong bạch hoa ngư trong miệng, sau đó dùng cành cây xuyên lên, một bên gác ở trên đồng lửa diện khảo, một bên nhẹ nhàng chuyển động cành cây.

"Vân Dật, phía dưới gà rừng là trước tiên bỏ vào đi, làm sao còn không bái đi ra, có thể hay không khảo hồ a?" Trần Hằng nhìn chính đang cá nướng Vân Dật, không do lo lắng nổi lên đồng lửa phía dưới gà rừng.

"Không có chuyện gì, gà rừng dùng bùn bao lấy đến không như vậy dễ dàng hồ, con cá này rất nhanh sẽ có thể nướng kỹ!" Đang khi nói chuyện, điều thứ nhất ngư đã bốc lên nồng đậm hương vị nhĩ, loại này xuất từ Vân Dật trong không gian ngư, tự nhiên so với bình thường ngư muốn hương vô số lần, dẫn tới Trần Hằng một trận ngum nước chảy ròng.

"Đến, Đại ngươi ăn trước, chiều cổ nữ sĩ." Đẩy ra ngum nước đều muốn chảy tới ngư trên người Trần Hằng, Vân Dật đem tản ra hương vị cá nướng đưa cho Đại.

"Ha ha, Diệp Văn tỷ tỷ ngươi ăn trước đi." Đại không có xem một nặt 'Bi phần' Trần Hằng, mà là cầm trong tay ngư chống đỡ đến đồng dạng đầy mắt tha thiết mong chờ Diệp Văn trước mặt nói.

"Ha ha, Đại ngươi tự mình ăn đi, đây là ngươi Vân thúc thúc khảo đưa cho ngươi, Diệp Văn tỷ tỷ chờ sau đó một cái." Diệp Văn nhin xuống nhận lấy ý

nghĩ, khẽ cười nói.

Đại mang theo một chút ít ngọt ngào cảm, nhẹ nhàng cắn xé màu vàng óng bên trong hiện ra màu trắng thịt cá, cái kia mùi thơm dẫn tới Diệp Văn cảm thấy có chút hối hận, vừa này tại sao không tiếp nhận đi.

Rất nhanh, ở Đại ngư vừa mới bắt đầu không ăn mấy cái, điều thứ hai ngư lại nướng kỹ, lần này Trần Hằng tự tay tiếp nhận đi, sau đó hiến vật quý giống như đưa cho Diệp Văn.

Diệp Văn cảm lấy cảnh cây, rất không hình tượng cắn xé thịt cá, cứ việc bị nóng đến mấy lần cũng không nỡ lòng bỏ dừng lại miệng, một bên thổi khí một bên cẩn thận từng li từng tí một xé thịt cá.

Không nghi ngờ chút nào, cái cuối cùng hưởng dụng cá nướng chính là Vân Dật.

Ăn xong ngư sau khi, Trần Hằng cùng Diệp Văn cũng than thở con cá này thực sự là ăn ngon cực kỳ, lấy nửa đời trước không thể ăn trên loại này hương vị mười phần cá nướng thực sự là sống uống phí, Đại cũng là nhẹ nhàng gật đầu tán thành, nàng cũng là lần thứ nhất ăn trên Vân Dật làm cá nướng.

Vân Dật trong lòng âm thầm đắc ý, chính mình trong không gian ra món đồ tự nhiên là bất phàm, há có thể là bên ngoài đồ vật có thể so sánh được?

Lúc này trên đồng lửa đã sớm không còn minh hỏa, than lửa còn đang thiêu đốt thời điểm Vân Dật liền bái nổ súng than, dùng cành cây đem hai cái đốt thành nê đoàn gọi hoa kê bới đi ra.

"Ác, như thế năng!" Trần Hằng nóng ruột đưa tay liền đi bắt, ai biết cái kia nhìn như tầm thường nê đoàn nhiệt độ rất cao, nhất thời năng hấn trực quay về ngón tay thổi hơi lạnh, để Vân Dật một hồi lâu cười nhạo sau khi, mới dùng cây nhỏ cành gỗ mở ra nê đoàn, lộ ra bên trong bao quanh lá cây gà rừng thời điểm, một trận mùi thơm nhất thời lại để cho mới vừa ăn qua cá nướng bốn lỗ mũi người co rúm đứng dậy, ngum nước cũng có lần thứ hai tràn lan mạnh mới cỡ vậy cổ sự.

Hai con kê, bốn người, tự nhiên là hai người phân một con gà; không nghi ngờ chút nào, Vân Dật cùng Đại hai người một con, Trần Hằng Diệp Văn hai người một con.

Cái này gọi là hoa kê mùi vị cũng rất tốt, tuy rằng không bằng bạch hoa ngư là trong không gian sinh trưởng Đại, nhưng là dù sao dùng không gian thủy thêm vào không gian Tây Qua Diệp tử, tự nhiên dẫn theo không gian xuất phẩm đặc biệt tốt mùi vị.

Ăn uống no đủ sau khi, bốn người ở phụ cận căn quét một vòng trong rừng đồ vật sau, Vân Dật nhìn đã là buổi trưa, liền dẫn lưu luyến Trần Hằng Diệp Văn hạ sơn, ngày mai bọn họ phải đi, chậm sẽ hốt hoảng.

Bởi vì phải căn ngày thứ hai mấy bay nguyên nhân, sau khi ăn cơm trưa xong Vân Dật liền công lấy đưa cho Trần Hằng Diệp Văn sản vật núi rừng, đưa bọn họ ra khỏi núi, mãi cho đến chạng vạng trời tối thời điểm hai người mới đi đứng cay cay đi tới miệng núi nơi, cùng Vân Dật cáo biệt sau mang theo lưu luyến tâm tình rời đi.

Từ tháng bảy thượng tuần, mãi cho đến trung tuần tháng tám thời gian, Vân Dật vẫn bận hướng về sơn ở ngoài chọn bốn chuyến món ăn, mỗi lần đều là hơn một vạn cân lượng, bình quân mười chừng năm vạn món ăn khoản, tổng cộng thu được gần như sắp tới sáu mươi vạn món ăn khoản.

Những này thu vào đầy đủ là Vân Dật đi qua lương một năm gấp mười lần khoảng cách, để áng chừng sáu mươi vạn 'Khoản tiền kếp sử' Vân Dật, có một loại mờ mờ mặt sức lực.

Nhân hạ thời gian cùng trong không gian thanh lang quan hệ tốt hơn rất nhiều. . . Bất quá, hiện tại thanh lang không thể gọi thanh lang, phải gọi Ngân Lang mới đúng.

Sở dĩ nói như vậy, là bởi vì ở trong không gian dưỡng thương này hơn một tháng bên trong, thanh lang nguyên lai một thân màu xanh da lông dần dần chuyển bạch, có điểm ngân lông lạnh cảm giác.

Có lúc, Vân Dật nhìn một thân màu bạc da lông Ngân Lang, luôn cảm thấy này con lang như là trong phim ảnh màu bạc Lang Vương giống như vậy, uy phong凛凛, thêm vào này con lang càng ngày càng thông minh biểu hiện, để Vân Dật càng là cảm thấy này con lang cùng trong tiểu thuyết 'Sói yêu' tiến hóa.

Trung thu tiết mấy ngày trước, tám tháng mười hai thời điểm, Vân Dật quyết định năm nay về nhà bởi cha mẹ quá Trung thu tiết.

Trước đây là bởi vì thu vào thấp, thêm vào không có bạn gái, sợ sau khi trở về các thân thích phân so với bên trong không thể để cho cha mẹ trên mặt thêm quang, ngược lại sẽ chịu đến nói móc thật rất mặt, vì lẽ đó Vân Dật tốt mấy năm đều kiếm cơ chưa hề về đi tham gia gia tộc tụ hội.

Hiện nay năm, có sáu mươi vạn tiền mặt Vân Dật, còn có thể sợ mất mặt sau? Đặc biệt là nhân không gian cái này đại sát khí, càng làm cho hắn có lòng tin chân đạp tất cả ở trước mặt mình trang. Bức thân thích... . .

Chương 38: Lái BMW ngộ thiếu nữ xinh đẹp đến gần

Ngày 15 tháng 8 sáng sớm, Vân Dật ở thành nhỏ khí xa trạm sau khi xuống xe, nhìn thành nhỏ trên đường phố chính mình đã từng ước ao quá từng chiếc từng chiếc bên trong loại kém ô tô, đang sờ trong túi cái kia tương sáu mươi vạn tiền dư thẻ ngân hàng, bỗng nhiên có một loại thương hải tang điền cảm giác.

Trước đây làm xe công cộng khi về nhà, Vân Dật đều là cảm thấy trong thôn trên đường phố những kia cảm lái xe con thôn dân, trên mặt luôn có một loại dễ hân không thoải mái cảm giác ưu việt, hân đều là cảm thấy những thôn dân kia ở nhìn mình thời điểm, trong ánh mắt sẽ có si nhục ý vị.

Có thứ ánh mắt này người, ngoại trừ những này phổ thông thôn dân ở ngoài, còn có chính mình một đám thân thích, đặc biệt là cái kia mấy tiếng hậu thành tích không tốt cùng tuổi thân thích.

Trong đó Vân Dật tam đại gia gia Vân Hành, khi còn bé bởi vì nghịch ngợm gây sự, đều là bị một loại thân thích đang tụ hội thì cho rằng phản diện giáo tài, đồng thời thuận tiện đem thành tích tốt nhất Vân Dật cho rằng so sánh chính diện đại biểu.

Liên, Vân Hành sau khi lớn lên làm bao công đầu sau, có tiền sau khi hân liền mua một chiếc hơn 20 vạn Nhật Bản Toyota xe con, thường thường đang tụ hội thời điểm hỏi Vân Dật lúc nào mua xe, để Vân Dật tốt cha mẹ mặt mặt.

Vì lẽ đó, đã từng bị đả kích Vân Dật không có lần trước thôn xe công cộng, mà là tiêu sái gọi một chiếc xe taxi, trực tiếp mở hướng về phía thành nhỏ nổi danh nhất xe hành.

Quan hoa xe hành là thành nhỏ rất nổi danh một nhà xe hành, thành nhỏ cư dân ở từ từ giàu có sau đều yêu thích mộ danh đến quan hoa xe đi tới mua xe, vì lẽ đó để quan hoa có vẻ rất là náo nhiệt, mỗi ngày đến mua xe người đều ở quan hoa trong đại sảnh qua lại như thoi đưa.

Bởi vì cân nhắc đến tam đại gia gia đường ca Vân Hành mở chính là chừng hai mươi vạn Honda, Vân Dật quyết định mua một chiếc càng tốt hơn xe con, ở hân hỏi mình thời điểm, mạnh mẽ đánh hân bại tại.

"Tiên sinh, xin hỏi người muốn mua một khoản ra sao xe?" Vân Dật lững thững đi vào thụ xe phòng khách, vừa bắt quá là tùy ý nhìn mấy lần, thì có một vị trang phục hợp thể thụ xe tiểu thư ân cần hướng về Vân Dật đi tới, một vừa quan sát Vân Dật một bên nhiệt tình nói: "Tiên sinh không ngại đến bên này nhìn một chút, chúng ta nơi này có mới nhất khoản quốc sản gia dụng xe con, kinh tế áp dụng, tin tưởng người sau khi xem nhất định sẽ cảm thấy hứng thú."

"Ta muốn mua một khoản khoảng 500 ngàn xe, xem ra so ra hơn nhiều đại khí điểm, đồng thời có thể ở phức tạp sơn trên đường lái." Vân Dật đồng dạng mỉm cười, nhìn trước mắt cái này một mặt thanh tú làm cho người ta hảo cảm cô gái, nói: "Ta yêu thích đại khí xe, tận lực bên trong không gian lớn một chút nhì, có khí thế chút."

"Như vậy a? Ngài tha cho ta suy nghĩ một chút thủ tịch chồng trước, mời tới câu." Thanh tú thụ xe tiểu thư suy nghĩ một chút, mang theo Vân Dật đi tới một khoản Toyota bá đạo trước mặt, chỉ vào nói: "Ta cảm thấy dựa theo yêu cầu của ngài, mua Toyota bá đạo thích hợp nhất."

"Thật không tiện, ta không mua Nhật Bản sản phẩm, xin người mặt khác đề cử một khoản." Vân Dật lắc đầu một cái cự tuyệt nói, tuy rằng hân không phải cái gì phần thanh, xưa nay không trải qua nhai du hành, không mại quá 'Tiểu Nhật Bản', cũng chán ghét những kia đánh tạp đồng bào nhật hệ xe 'Phần thanh', xem ra đối với Nhật Bản lại như là không có bất kỳ phản cảm như thế.

Nhưng là, hân xưa nay không mua Nhật Bản hóa, đối với Nhật Bản phản cảm đều là hành động thực tế, mà không giống một ít người ở đây trên hô lớn xông phản Nhật khẩu hiệu sau, rồi xuống sân khấu nhưng thừa dịp nhật hệ xe rời đi. . .

"Cái kia, ta kiến nghị ngài mua BMW x32012 khoản xdrive28i xa hoa hình này khoản xe." Thụ xe tiểu thư khẽ mỉm cười, nhìn Vân Dật nói: "Xe BMW khẳng định phù hợp ngài nói tới khí thế, hơn nữa này khoản bên trong xe bộ không gian khá lớn, ngoại trừ có thể bình thường thừa tải năm người ở ngoài, còn có thể chứa đựng ba trăm kg đồ vật, mặt khác việt dã tính năng cũng rất tốt."

"Hừm, không sai." Vân Dật nhìn này khoản BMW màu đen x3, gật gù, nói: "Liên muốn nó."

"Ngài,, thật muốn mua?" Thụ xe tiểu thư có chút ngây ngẩn cả người, ngây ngốc hỏi: "Ngài không phải đi vào chơi a?"

"Ta thực sự là đến mua xe." Vân Dật dở khóc dở cười nhìn trước mắt một mặt kinh ngạc thụ xe tiểu thư, cười khổ nói: "Lẽ nào ta thật sự lại như là mua không nổi xe người sao?"

"Không. . . Không phải. . ." Thụ xe tiểu thư thực sự là sững đến phát rồ rồi, không nghĩ tới đầu mình một ngày liền có thể bán một chiếc xe.

Bởi vì nàng là người mới, vì lẽ đó chủ quản liền muốn nàng đến ứng phó ăn mặc không tốt Vân Dật; vốn là nàng còn âm thầm kêu không may, nhưng là ai

ngờ vị tiên sinh này dĩ nhiên thực sự là đến mua xe, để cho mình bằng bạch đạt được một số lớn trích phần trăm.

Vân Dật quẹt thẻ chuyển khoản thì, thụ xe tiểu thư nhìn quẹt thẻ Vân Dật đặc biệt tiêu sái đẹp trai, trong lòng không khỏi hơi động, ở Vân Dật ngồi vào trong xe chuẩn bị châm lửa thời điểm, nàng lấy hết dũng khí đi tới ngoài cửa xe, đem chính mình một tấm danh thiếp đệ tiến vào.

"Chuyện này. . . Đó là của ta danh thiếp, nếu như có lúc hy vọng có thể mời người ăn bữa cơm, lấy cảm kích người là ta người thứ nhất khách hàng!" Nhìn Vân Dật vô cùng kinh ngạc cầm danh thiếp của mình, nàng trên mặt hiện lên một mảnh đỏ ửng, cúi đầu thẹn thùng xoay người chạy đi. . .

Nhìn cái kia thanh tú thụ xe tiểu thư bóng lưng, Vân Dật khóe miệng hiện lên một tia buồn cười về mặt, tiện tay đem danh thiếp phóng tới trước song dưới.

Cái kia trên danh thiếp ẩn một cái tên: ân á lan, nhân hòa trấn sơn tây đầu thôn, điện thoại di động 1876911****. . . .

... ..

tay của hắn tục đều là tiêu thụ công ty làm thay, Vân Dật chỉ là lưu lại thẻ căn cước Photo copy kiện, liền lái xe quải cái trước lâm thời giấy phép hướng về trong nhà thả xuống chạy tới hồng phiến bạch y truyện chương mới nhất.

Một đường Vân Dật rất là hưng phấn, cảm thụ BMW x3 ưu dị tính năng, trong lòng từng trận yêu thích, vuốt ve tay lái tay lại như là ở xoa xoa tình nhân.

Ở tiểu trong thành thị trên đường phố cầm lái xe BMW, Vân Dật nhìn trên đường phố đa số là cái gì may mắn, lực phạm, đại chúng hải mã cái gì ô tô, liền cảm giác mình cầm lái BMW vô cùng có mặt mũi.

Mở ra một lúc, Vân Dật mở ra thành sơn đại đạo số ba ngã tư đường đèn xanh đèn đỏ thời gian, vừa vặn còn kém bách mười mét liền có thể vọt qua sắp thiểm diệt đèn xanh, nhưng là Vân Dật nhưng đang hoàng duy trì tốc độ ngừng, kiên trì chờ đèn đỏ.

Sở dĩ làm như vậy, là bởi vì Vân Dật không chỉ một lần từng thấy rất nhiều tài xế bởi vì thường đèn xanh mà mãnh đạp cần ga, kết quả xảy ra tai nạn xe cộ video; ở Vân Dật xem ra, vì tranh cái kia bán phút liền làm như vậy sự rất không đạo đức, không chỉ có để cho mình rơi vào nguy hiểm, trả lại cho bị người mang đến to lớn an toàn mầm họa.

Vân Dật buồn bực ngán ngẩm ngồi ở lái xe trên ghế, hữu tay vịn tay lái, tay trái chống đỡ ở hàng xuống xe song trên nâng tai, buồn bực ngán ngẩm nhìn tính giờ bài trên nhảy lên con số.

Lái một chiếc BMW x3, lại là như vậy một bộ thông dong hồ hững dáng vẻ, hơn nữa Vân Dật hết sức đổi Armani âu phục, càng là tôn lên Vân Dật tuấn đạt bất phàm, còn trẻ nhiều kim.

Cùng Vân Dật song song các loại (chờ) đèn đỏ một chiếc may mắn trên xe hơi, ngồi ba cái tuổi trẻ đẹp để con gái, các nàng nhân rất tẻ nhạt thời điểm, chú ý tới đình ở bên cạnh đại khí xa hoa BMW x3, thường thức xe thời điểm càng là chú ý tới ngồi ở lái xe nghi trên Vân Dật, cái kia một bộ hồ hững thông dong khí chất, thêm vào tao nhã tuấn đạt mặt, nhất thời để mấy cái cô gái nhỏ hai mắt ngôi sao nhỏ, hầu như xem ở lại : sững sờ.

Mấy cái nữ hài ở trong xe cười huyền ảo một hồi, cổ động một cái ít nhất nữ hài đi muốn Vân Dật điện thoại, vốn là cô bé gái kia do do dự dự thật không tiện mở miệng, nhưng là mắt thấy đèn đỏ liền sắp tới rồi, cô bé kia ở đồng bạn giục giã do do dự dự nhỏ giọng nói:

"Này. . . Soái. . . Anh chàng đẹp trai, phương không tiện lưu. . . Đề điện thoại?"

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Đánh điệu bộ thân thích mặt

Hai xe cách đến mức rất gần, lẫn nhau chỉ có khoảng một mét, vì lẽ đó thanh âm của nàng tuy rằng không vừa là nhưng truyền tới Vân Dật lỗ tai, hắn vô cùng kinh ngạc quay đầu nhìn bên cạnh trên xe, cái kia tới gần cửa sổ xe đỏ mặt con gái khoảng thể kỳ tài.

Cô bé này khoảng chừng mười bảy mười tám tuổi, giữ lại một cái đáng yêu đuôi ngựa đầu, thanh tú trên mặt hai đạo loan loan Liễu Diệp Mi dưới, Thanh Thủy đồng mộng con mắt trong suốt trong suốt, quỳnh quỳnh dao tị khéo léo thanh tú, mỏng manh béo mập môi nhẹ nhàng mím môi, ở thêm vào trên mặt rụt rè vẻ mặt, rõ ràng là chưa thể sự học sinh muội tử.

Nhìn cái này thanh tú nữ hài, Vân Dật trong lòng chảy qua một đạo thanh thuần, cô bé này là cỡ nào thanh thuần đáng yêu, trong mắt Thế giới đơn thuần

không có tạp chất, trong lòng đều là mang theo đối với mỹ thật là lãng mạn ngóng trông Võ Đang truyền nhân ở dĩ giới chương mới nhất.

Chăm chú nhớ kỹ nàng tướng mạo sau, Vân Dật đối với nàng khẽ mỉm cười, nhẹ nhàng gật đầu xem như là chào hỏi sau, đèn đỏ cũng sắp quá, Vân Dật liền quay đầu trở lại chuẩn bị cất bước rời đi.

Cái kia trong xe trước hết thoán toát yếu Vân Dật điện thoại tắt ngắn nữ hài thấy đèn đỏ đã sắp qua đi, vội vã từ trong xe thò đầu ra, lời kéo cổ họng đối với Vân Dật la hét nói: "Này, cái kia anh chàng đẹp trai số điện thoại của người là bao nhiêu, mau mau nói cho chúng ta a. . ."

Nói còn chưa dứt lời, đèn xanh trong nháy mắt lóe sáng, hết thấy chờ ở giao lộ ô tô đều thêm đủ chân ga cất bước rời đi, ở cuối cùng tách ra đường xe chạy thời điểm, Vân Dật nhẹ nhàng đối với mấy cái nữ hài phát phát tay, sau đó liền biến mất ở mênh mông dòng xe cộ bên trong. .

"Mẹ kiếp, này anh chàng đẹp trai dĩ nhiên không nhìn chúng ta thì một bên trong 'Thiếu nữ xinh đẹp Tam tỷ muội' mị lực, thật đúng!" Tóc ngắn nữ hài mạnh mẽ vung vẩy một thoáng nắm đấm trắng nhỏ nhắn, cảm giận đối với bên người thanh tú cô bé nói: "Lý Húc Phân Mỹ Mi, gia hỏa này dĩ nhiên không nhìn mị lực của người, sau đó gặp phải hấn, đại tỷ ta nhất định giúp người dạy hấn!"

"Quên đi thôi Nguyệt Viên, rõ ràng là người mình muốn nhân gia điện thoại, cần phải thoán túm nhân gia Phân Phân đi muốn!" Lái xe phía trước nữ hài tiếng cười như chuông gió bình thường lạnh lạnh, cũng không quay đầu lại nói tiếp.

"Trình Tuyền người cái cô nàng chết dầm kia, dám chê cười người đại tỷ, các loại (chò) trở lại xem ta như thế nào trừng trị người!" Bị gọi là Nguyệt Viên cô gái tóc ngắn, gương mặt mùa vuốt nhìn lái xe quý linh tinh quái Trình Tuyền, chỉ lo xảy ra tai nạn xe cộ lại không dám cùng nàng đi nháo,, không thể làm gì khác hơn là ngoài miệng hét lên.

Thanh tú con gái Lý Húc Phân miệng nhỏ khinh mỉm môi, ôn nhu yên tĩnh nhìn hai cái hảo tỷ muội đầu miệng. .

. . . .

Vân Dật lái xe đến rồi nhà chỗ không xa sau, rồi xuống trên đường cái một cái so với góc vắng vẻ đường nhỏ, lái xe đi tới một chỗ bốn phía bị sườn núi chống đỡ loạn lộ trình, dừng xe lại.

Tỉ mỉ nhìn đã lâu sau, Vân Dật xác nhận bốn phía không có ai sau, liền từ chỗ tài xế ngồi lách mình tiến vào trong không gian.

Trong không gian có đến trước đó Vân Dật chuẩn bị đồ vật, có mấy chục con phơi khô thảo cùng gà rừng, một túi lớn cây hồ đào, thêm vào mấy chục cân không gian phơi khô ngư, cùng với cái nắm sơn đã món ăn vân vân một đồng lớn trong ngọn núi thứ tốt.

Ở trong cốp sau xe nhét vào đã lâu, Vân Dật mới đưa cốp sau nhồi vào, sau đó lại đem xe không gian bên trong cũng nhồi vào đồ vật.

Nhiều như thế đồ vật, ép tới xe sàn xe chìm xuống phía dưới tốt một khối, để mềm mại BMW trở thành bốn lữ.

Đem BMW x3 đứng ở nhà của chính mình môn trên đường phố, Vân Dật liền mang theo lòng tràn đầy vui mừng tiến vào gia sống lại thành yêu.

Đi vào trong sân thời điểm, Vân Dật nghe được trong phòng la hét náo nhiệt âm thanh, trong lòng nghi hoặc một thoáng, lập tức rõ ràng là chuyện gì xảy ra: nguyên lai năm nay, đến phiên đến nhà mình tụ hội.

Đến gần chính ốc, trong nhà để một tấm hồng tạt mộc Đại bàn bát tiên, trên bàn còn để một cái tử sa ấm trà, năm cái còn liêu linh hơi nước tử sa chén trà, phân biệt đối ứng bao quát Vân Dật phụ thân ở bên trong ngồi ở bàn bên cạnh trên năm người.

Năm người này đều là trưởng bối trong nhà, thúc bá bối có đại bá vân Chính Đức, nhị bá vân chính tâm, Tam bá Vân Chính Khí, phụ thân vân chính đạo, tiểu thúc vân bản chính.

Vân Dật phụ thân bài Hành lão tứ, trước đây lúc còn trẻ là trong thôn dân làm lão sư, vì lẽ đó bị người trong thôn gọi là 'Vân lão sư', biệt hiệu cùng bản danh đúng là đỉnh như.

"Ba, ta đã trở về!" Vào phòng, Vân Dật đầu tiên là cung cung kính kính đối với phụ thân thăm hỏi một tiếng, mới xin đợi mấy vị khác trưởng bối hỏi dò, đây là giao đồng địa phương phong tục.

"Ha ha, Vân Tử trở về, ở kinh thành ngọc vẫn được chứ?" Vân Dật đại bá cười ha ha nhìn Vân Dật đạo, hấn làm người khá là trung hậu, ở trong thôn danh tiếng không sai, ở trong gia tộc tuy rằng hầu như không cái gì uy nghiêm, nhưng là huynh đệ mấy cái đến xem như là nghe được lời của hấn.

Hấn cùng Vân Dật phụ thân quan hệ rất tốt, cùng Vân Dật quan hệ tuy rằng không tính quá thân mật, thế nhưng đối với Vân Dật phẩm đức cùng lòng cầu tiến vẫn là gặp qua hỏi một chút, làm trưởng bối tới nói cũng coi như là hợp lệ, Vân Dật gia gia cho hấn gọi là 'Chính Đức' cũng coi như là thỏa đáng.

"Văn tính là được thông qua đi, có thể nói còn nghe được!" Vân Dật tôn kính đối với đại bá cười cười, hơi hạ thấp tư thái thăm hỏi nói: "Đại bá thân thể của ngài có khỏe không, ngài lớn tuổi chú ý hạ thân thể."

Theo Vân Dật đại bá hỏi Vân Dật tình huống sau, Vân Dật nhị bá cũng mỉm cười hỏi Vân Dật tình huống, Vân Dật đối ứng cũng coi như là khéo léo, hai vị thúc cháu quan hệ không có vấn đề gì.

Tam bá chính khí tuy rằng không thể nào yêu thích Vân Dật, nhưng là cũng không nói gì không nên nói, chỉ là ôn hoà ứng phó rồi vài câu.

Hắn bối vì khi còn bé Văn Hành thành tích kém, thường thường bị đem ra cùng thành tích ưu dị Văn Dật so sánh, để hắn làm mất đi mặt mũi, cho nên đối với Văn Dật đều là thấy ngứa mắt; mà Văn Dật cũng không thể nào yêu thích cái này Tam bá, bất quá đối với người trưởng bối này đúng là duy trì đầy đủ tôn kính.

"Văn Dật, sự nghiệp thành công, ái tình cũng đừng đã quên a, người tiểu thúc ta vẫn chờ người cho ta lĩnh cái cháu dâu trở về đây!" Văn Dật tiểu thúc một mặt thú cười nhìn Văn Dật đạo, hắn năm nay mới ba mươi hai tuổi, từ Văn Dật khi còn bé rồi cùng Văn Dật tốt như là anh chàng như thế.

"Ha ha, tiểu thúc người yên tâm đi, ta tốt xấu cũng coi như là giai cấp trung lưu tiểu Bạch lĩnh, làm sao có khả năng không tìm được người vợ?" Văn Dật cười hi hi ôm tiểu thúc cái cổ, như là các ca sĩ như thế tự lại cùng nhau nói nhỏ: "Ta ở bên ngoài có mấy cái tiểu muội tử, mỗi người tuổi trẻ đẹp đẽ, vóc người nóng nảy!"

"Tiểu tử người liền thôi ba người!" Văn Dật tiểu thúc xẹp xẹp miệng, liếc mắt nhìn Văn Dật nói: " người cho rằng là ở khi (làm) nhân vật chính a, mỹ nữ khóc lóc hô cấp lại?"

"Khà khà khà. . . Không gạt được lão đại người mắt vàng chói lửa!" Văn Dật thật không tiện sờ đầu một cái, cùng tiểu thúc cùng nhau lại như là anh chàng như thế; khi còn bé trên năm nhất Văn Dật đã từng bị người bắt nạt, Văn Dật cái này lên tới tiểu học năm lớp năm dùng mười năm tiểu thúc, sẽ niệm bắt nạt Văn Dật người một trận mãnh đánh.

Khi đó Văn Dật, đối với cái này tiểu thúc nhưng là rất sùng bái, cả ngày như là cái theo đuôi bình thường theo sau lưng, thẳng đến về sau tiểu thúc đuôi học đi ra ngoài làm công, sau đó Văn Dật cũng tới ký túc sơ trung, cũng không còn thời gian nào có thể thường thường cùng nhau hỗn.

Văn Dật mẫu thân và một đám bá mẫu thím, đều ở mặt khác trong phòng; trong phòng ngoại trừ những này thúc bá bối trưởng bối ở ngoài, còn có Văn Dật một đám đường ca đường đệ, cùng Văn Dật quan hệ cũng đều là cùng bậc cha chú gần như, đại bá nhị bá quan hệ đều cùng có thể, chỉ có Tam bá gia Văn Hành cùng Văn Dật quan hệ rất kém cỏi. . .

Ân, không phải bình thường kém, rất lạnh lùng.

"Văn Dật, đều nói người ở Bắc Kinh công ty lớn bên trong làm bạch lĩnh, làm sao lần này trở về cũng không mang điểm dinh dưỡng phẩm cái gì cho tứ thúc bốn thím?" Mới vừa sau khi vào cửa, Văn Hành thấy Văn Dật ăn mặc một thân Armani âu phục, nói thím trong lòng Văn Dật có phải là thật hay không tránh đồng tiền lớn, mà qua một hồi lâu đều không gặp Văn Dật lấy ra đồ vật gì cho cha mẹ hắn, liền ở trong lòng nhận định: Văn Dật khẳng định là đem tiền kiếm đều tiêu vào bạn gái trên người, còn có xuyên Armani âu phục trên.

Bình thường Văn Dật lấy hiếu thuận, có học vấn nổi danh, hiện tại hắn nhìn thấy một cái cơ hội như vậy, tự nhiên là biết đánh kích Văn Dật.

Hắn nhìn Văn Dật trên người Armani âu phục, nham hiểm nói: "Văn Dật, nên không phải người tiền kiếm đều mua này thân Armani âu phục đi, không có tiền vì là tứ thúc bốn thím mua dinh dưỡng phẩm?"

"Mặc quần áo này hơn ba ngàn?" Nghe được Văn Hành, trong phòng tất cả mọi người kinh ngạc nhìn Văn Dật, vừa này bọn họ chỉ là thấy Văn Dật mặc vào mặc quần áo này tuấn đạt bất phàm, nhưng là không nghĩ tới đã vậy còn quá quý.

Bọn họ nhớ tới, thật giống Văn Dật một tháng tiền lương bất quá sáu, bảy ngàn khối, mua mặc quần áo này, hay là thật sự không có tiền cho cha mẹ hắn mua dinh dưỡng thường thức.

Trong lúc nhất thời, bọn họ nhìn Văn Dật ánh mắt hơi khác thường, chỉ có Văn Dật phụ thân vẫn là mỉm cười nhìn chính mình nhi tử, hắn tin tưởng con mình không phải như vậy chỉ có thể ái mộ hư vinh người.

"Văn Dật, người làm sao có thể như vậy không hiếu thuận! Cha mẹ người ngâm đắng nuốt cay đem người lôi kéo lớn, cùng người đến trường, ăn nhiều như vậy khổ, người tại sao có thể vì hư vinh mua như thế quý quần áo?" Lúc này, Văn Hành sắc mặt phụ thân nghiêm khắc nhìn Văn Dật, dùng chỉ tiết mài sắt không nên kim giọng nói:

"Chính mình tiền lương không cao, liền không muốn học nhân gia như vậy mua đồ mắc như vậy, người Văn Hành ca ở bên ngoài thợ khéo trình kiếm được đồng tiền lớn, đều không cam lòng mua như thế quý quần áo, chỉ là mua một chiếc hai mươi vạn Honda xe con; trong thôn như người lớn như vậy người đại đa số cũng có xe, người nhìn người hiện tại liền chiếc xe đều không có; còn sinh viên đại học đây, thực sự là ném chúng ta Văn gia người bắt đấm dĩ tam quốc!"

Ở Văn Dật Tam bá trách cứ Văn Dật thời điểm, một đám đường ca đường đệ cũng nhỏ giọng nghị luận lên Văn Dật đến, trong ngày thường những này thân thích chính là điệu bộ, nhìn Văn Hành có tiền tự nhiên hướng về hắn ngã : cũng, hi vọng Văn Hành có thể dẫn bọn họ một thoáng.

"Làm sao người biết ta chưa cho cha mẹ mang đồ vật trở về đây?" Nhàn nhạt nhìn lướt qua không có ý tốt Văn Hành, Văn Dật ha ha nhìn mấy cái thúc bá cùng cha mình nói: "Lúc này mang đến đồ vật không ít, đều thả đến bên ngoài."

Không để ý đến Tam bá Văn Chính Khí, dù sao đó là trưởng bối, đối với hắn đối với lỗ mũi mình không vừa mắt tình răn dạy, hắn chỉ có thể làm làm không có nghe thấy.

Văn Dật đi ra tiểu viện, xoay người lúc trở lại, đã là ôm một đồng lớn đồ vật, phơi khô thỏ rừng gà rừng cái nắm vân vân, có tới nặng sáu mươi, bảy mươi cân! ! !

Trong phòng mọi người trợn mắt ngoác mồm nhìn Vân Dật để dưới đất một đồng lớn son đã vỡ, nhất thời đều choáng váng, này son đã vỡ mấy năm qua bị sao hừng hực, hoạt giá cả liền không phải người bình thường có thể ăn lên; mà nhiều như vậy làm ra, e sợ giá cả. . . . Nếu như mua đến mình ăn, cái kia thật sự có thể xưng tụng là xa xỉ rồi! ! !

Trong lúc nhất thời, vừa nãy ở trong mắt bọn họ chỉ lo chính mình hưởng thụ Vân Dật, hiện tại lại biến trở về trước đây cái kia vừa hiểu thuận, lại có tiền đồ hài tử, thái độ tới cái 180 độ bước ngoặt lớn! ! ! Ngắm lại chính mình vừa nãy trách cứ Vân Dật, ở nhìn trên đất này một đồng lớn giá cả không ít son đã vỡ, Vân Hành phụ tử đột nhiên cảm giác thấy này chồng son đã vỡ lại như là Vân Dật một cái mạnh mẽ bạt tai, tăng tăng đánh vào trên mặt bọn họ, nhất thời bọn họ liền cảm giác mình trên mặt đột nhiên rất! ! !

Làm mất mặt, bạt tai vang dội làm mất mặt! ! !

Bạn đang đọc truyện *Son Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Gia tộc tụ hội

"Này, Vân Tử người mua những thứ đồ này bỏ ra bao nhiêu tiền?" Vân Dật phụ thân nhìn Vân Dật để dưới đất đồ vật, dùng mang theo trách cứ khẩu khí nói: "Con gà rừng này thỏ rừng cái nấm quý chết rồi, tiền hóa liền mười, hai mươi đồng tiền một cân, làm ra ít nhất cũng đến sáu mươi, bảy mươi hơn trăm đi, mua này sáu mươi, bảy mươi cân đồ vật bỏ ra có hay không năm ngàn khối?"

"Ha ha, không bao nhiêu, cũng chính là hơn sáu ngàn điểm!" Vân Dật làm bộ cộc lốc đáng vẻ vuốt đầu hồi đáp, hấn làm sao có thể nghe không ra phụ thân nhìn như trách cứ trong lời nói dụng ý.

"Người đũa nhỏ này, làm sao cam lòng hoa 'Hơn sáu ngàn' cho ta cùng người. Mụ mua những này 'So với dinh dưỡng phẩm quý hơn' son đã vỡ, coi như là có tiền cũng không có thể loạn hoa a, giữ lại sau đó ở kinh thành mua nhà từ đây, cái kia một bộ phòng ở 2,3 triệu, đến tích góp thật nhiều năm mới có thể mua được!"

Vân Dật phụ thân khiển trách Vân Dật 'Xài tiền bậy bạ', chỉ là mang trên mặt nụ cười làm sao cũng không giống như là ở huấn người, đặc biệt là hấn cố ý tăng thêm ngữ khí 'Xài tiền bậy bạ' cùng 'So với dinh dưỡng phẩm quý hơn' mấy câu nói, rất rõ ràng là ở đối với mình Tam ca chỉ trích chính mình hài tử không hiểu thuận đáp lại.

Là một người phụ thân, tin tưởng bất kể là ai đều sẽ không thích trách cứ mình hài tử người, dù cho người này là huynh đệ ruột thịt của mình, dù cho con của mình thật sự phạm có tiểu thác, tin tưởng một cái phụ thân dù cho là hàm dưỡng cho dù tốt, đều sẽ ở trong lòng dạ từ cái kia răn dạy chính mình hài tử người!

Vân Dật phụ tử gần như hoàn mỹ một xưởng một họa, để mới vừa rồi còn nghị luận Vân Dật không phải một đám thân thích, ngược lại khích lệ Vân Dật hiểu thuận bắt đầu hiểu chuyện đến, đề tài nghị luận cũng ngược lại chỉ về Vân Hành, nói Vân Hành khi còn bé thành tích học tập rất kém cỏi, tối bại hoại sự tình, nhất thời liền để vừa nãy chỉ trích Vân Dật Vân Hành phụ tử như là bị người phiến một bạt tai giống như, trên mặt rất.

Này vẫn chưa xong đây, Vân Dật thành thật nghe xong phụ thân răn dạy sau, lại cười ngây ngô đối với phụ thân nói: "Ba, bên ngoài đồ vật còn không nắm xong, ta đi lấy đi vào!" Nói, Vân Dật xoay người lại ra tiểu viện môn người có thể lại bình hoa điểm ư TXT download.

Còn có đồ vật không nắm đi vào? Một đám thân thích cùng Vân Dật phụ thân đều sừng sốt, những thứ đồ này phải hơn sáu ngàn, bên ngoài nếu như còn có, cái kia xài hết bao nhiêu tiền?

Không chờ bọn hấn cân nhắc xong, Vân Dật lại ôm một đồng lớn đồ vật đi vào, lần này ra gà rừng thỏ rừng ở ngoài, còn có không gian bên trong sản xuất phơi khô ngư, các loại (chờ) Vân Dật đặt ở nhà chính trên đất sau, cái kia đặc biệt mùi thơm ngát vị nhất thời liền để trong phòng người đều người thấy.

Nhìn trên đất đồ vật, trong phòng tất cả mọi người đều trợn mắt ngoác mồm, lần này nắm vào đồ vật phỏng chừng lại đến bốn, năm ngàn khối, hai lần chính là 1 vạn tệ a!

Ánh mắt của mọi người không do nhìn Vân Hành phụ tử, biết bọn họ ý có tiền vẫn xem thường hiện tại là cái tiểu Bạch linh Vân Dật.

Không nói một lời nhìn chăm chăm trên đất một đồng lớn đồ vật, Vân Hành phụ tử sắc mặt do hồng chuyển thanh, hiển nhiên là tâm lý rất khó chịu.

"Vân Tử, này một đồng đồ vật cũng đến bốn, năm ngàn đi, người từ đâu tới nhiều tiền như vậy mua những thứ đồ này?" Có chút bận tâm nhìn con trai của chính mình, Vân Dật phụ thân cứ việc rất tin tưởng con mình sẽ không làm chuyện phạm pháp, nhưng là lúc này không khỏi trong lòng bất an đứng

dậy.

"Ha ha, lần này nắm vào phơi khô ngư nhưng là trên núi món ăn dân dã không thể so sánh, nếu như bán e sợ một cân đến hai, ba trăm, những này gộp lại đến cái bảy, tám ngàn!" Vân Dật 'Hàm hậu' cười cười, cố ý nhìn Vân Hành phụ tử phương hướng lớn tiếng nói, sau đó hẩn nhìn mình phụ thân một mặt lo lắng về mặt, nghiêm túc nói: "Ba, ngài còn chưa tin ta sao, nhi tử làm sao có khả năng sẽ làm chuyện thương thiên hại lý? Các loại (chò) buổi tối ta sẽ cùng ngài giải thích!"

Trải qua này một phen đá kích sau khi, Vân Hành phụ tử thành thật biết điều đứng dậy, không dám tiếp tục nói nói cái gì; mà trước đó vẫn bị coi thường Vân Dật phụ thân, hiện tại lại trở thành mọi người tán thưởng trung tâm, dồn dập khích lệ hẩn nuôi đứa con trai tốt.

Vân Dật đại bá nhắm mắt lại chộp mắt, vẫn không có để ý hai đôi phụ tử mình trào ám phúng, chỉ cần hai nhà người không động thủ hẩn bình thường cũng sẽ không làm thiệp, dù sao hiện tại không giống thời cổ hậu có dòng họ chế độ ở, nếu để cho Vân Hành phụ tử như vậy có thực lực kinh tế người bất mãn, không tiếp thu hẩn người đại ca này vẫn có khả năng.

Vì lẽ đó, vì gia tộc không phân liệt, hẩn tận lực về động viên huynh đệ trong lúc đó, mà sẽ không cưỡng chế.

Buổi sáng nhanh mười giờ thời điểm, Vân Dật mẫu thân mới cùng Vân Dật một đám bá mẫu thím, tỷ tỷ muội muội từ chéch ốc đến nhà chính bên trong đến, lấy đi chất đồng trên mặt đất sơn đã phong vị, chuẩn bị buổi trưa liên hoan.

Tự nhiên, Vân Dật mụ mụ không thể thiếu thương yêu, chỉ là muốn mau mau vội vàng làm com cũng chỉ nói mấy câu nói rồi cùng một đám phụ nữ đến nhà bếp vội vàng.

"Vân Tử hẩn nương, các người Vân Tử ở bên ngoài nhưng là có bản lĩnh, người xem lần này cho các người hai người mua hơn một vạn đồ vật! Chúng ta trong thôn nhiều năm như vậy, liền chưa từng nghe nói ai như thế cho ba mẹ của mình mua quá như vậy nhiều đồ vật, phỏng chừng cũng chính là cả trăm đến thôn cái kia Hoa Kiều cho mình thân thích mua quá như thế vật đáng tiền

Xoạt bát tô, Vân Dật Đại bá mẫu đầu tiên kéo dài máy hát, mang theo vài phần vui mừng giọng nói.

"Chính là, Linh Thu a, người cùng lão tứ xem như là ngày thật tốt thôi!" Vân Dật Nhị bá mẫu một bên rửa rau, một bên nhìn Vân Dật mẫu thân hâm mộ nói.

"Ha ha, Vân Tử lại có thêm tiền đồ, vậy còn không là ta Vân gia tiểu bối!" Vân Dật mụ mụ xuất phát từ nội tâm cười, khóe mắt nếp nhăn đều ung dung không ít, mấy năm qua này Vân Dật làm cho nâng cao nát tâm, nhận hết bên ngoài người chê cười. Hiện tại Vân Dật có tiền đồ, nàng mới hải lòng cảm thấy, nguyên lai mình vẫn một nhọc đều là đáng giá. . . .

Trong phòng bếp mấy người phụ nhân cười cười nói nói, chỉ có Vân Dật Tam bá mẫu mặt âm trầm không nói một lời, cùng Vân Dật khuôn mặt tươi cười của mẫu thân trở thành sự chênh lệch rõ ràng.

Buổi trưa mười một giờ rưỡi thời điểm, liên hoan com rất cục làm tốt, gia tộc người đều tụ ở cùng nhau đầy đủ ngồi sáu trác,

Vân Dật gia nhà chính bên trong xếp đặt một cái bàn, ngồi Vân gia phụ thân đời này chủ nhà năm cái Đại lão gia.

Tây trong sương phòng xếp đặt một bàn, Vân Dật mẫu thân đời này nữ nhân tụ ở nơi đó.

Còn lại bốn bàn tiểu bối, nhưng là không có vào nhà bên trong ăn com đãi ngộ, toàn ở trong sân.

Bởi vì Vân Dật phụ thân cái kia đồng lứa giữa huynh đệ số tuổi kém trọng đại, như Vân Dật đại bá đều sáu mươi tuổi, mà Vân Dật tiểu thúc mới ba mươi hai tuổi.

Vì lẽ đó, Vân Dật đời này huynh đệ trong lúc đó số tuổi kém cũng khá lớn, ở an dẫy bàn thời điểm, cân nhắc đến hài tử tiểu nhân : nhỏ bé vắn đề, Vân Dật đời này thêm vào ôm bốn, năm tuổi bên trong tiểu hài ngồi ba trác, Vân Dật những kia tuổi trọng đại cháu trai cháu gái ngoại sinh nữ môn ngồi một bàn.

"Này thỏ rừng nhục chính là hương, so với những kia nuôi trồng trắng dương thỏ nhà không biết tốt ăn bao nhiêu lần!" Nhà chính chính trên bàn, ngồi Vân gia một đám gia chủ, Vân Dật tiểu thúc ăn một miếng Vân Dật mang đến kho thỏ rừng nhục, không chỉ có than thỏ nói.

"Quả thật không tệ, còn có này cái gì bạch hoa ngư thang, mùi vị này ta lớn như vậy lần thứ nhất ăn được, cũng không biết Vân Tử tiểu tử kia từ nơi nào cả con cá này?" Vân Dật nhị bá nhưng là dùng cái thìa cắn một chước thang, nhắm mắt lại thưởng thức này bạch hoa ngư thang mỹ vị.

"Lão tứ a, người sau đó có ngày sống dễ chịu, không cái gì tâm sự rồi!" Lão đại vân Chính Đức chậm rãi lập lại trong miệng con gà con đôn cái nắm, cảm khái nhìn mình cái này mấy năm qua sống rất không như ý tứ đệ, biểu hiện vui mừng nói: "Vân Tử lại có tiền đồ, sau đó chúng ta Vân gia tới có tiền đồ người, tám phần mười vẫn là Vân Tử!"

Chính trên bàn năm cái đương gia nam nhân, đều khá là tán đồng gật gù, Vân Dật khi còn bé thông minh dị thường, ở toàn bộ thái luân thôn đều là so với khá nổi danh, thi đậu quốc nội trọng điểm thời điểm cũng làm cho Vân gia người mở mày mở mặt một cái, để trước đây ý vào gia tộc thế lực Đại bất nạt Vân gia người biến mất mấy phần.

Ai biết, Vân Dật tốt nghiệp đại học thời điểm, sinh viên đại học không bao nhiêu tiền, trọng điểm đại học tốt nghiệp Vân Dật dĩ nhiên quá so với tiểu bao

công đầu Vân Hành còn không bằng, để Vân gia người rất thất vọng, cũng làm cho muốn ở trong thôn tăng cao Địa Vị Vân gia người không còn niệm muốn.

Chính trên bàn năm người cảm khái vạn phần, liền ngay cả luôn luôn không ưa Vân Dật lão tam Vân Chính Khí không thừa nhận cũng không được, Vân Dật rốt cục có tiền đồ; hơn nữa có thể nhìn ra, so với con trai của hắn Vân Hành còn muốn có tiền đồ.

"Lão tam, người cho lão tứ kính chén rượu, những năm này sự tình người làm không đúng!" Vân Chính Đức mở mắt ra, ngữ điệu chậm chậm liếc mắt nhìn hắn, để có điểm ngạc nhiên Vân Chính Khí cúi đầu sau, lại nhìn Vân Dật phụ thân nói: "Lão tứ, lão tam những năm này tuy rằng làm không đúng, nhưng là hắn dù sao cũng là Tam ca của người, Vân Hành cũng là vân Dật ca ca, những năm này sự tình, liền như vậy bỏ qua đi. . ."

Nghĩ con trai của chính mình Vân Hành khi còn bé bị mọi người cười nhạo đáng về, lại nghĩ tới Vân Dật cái kia hồ hững tự nhiên biểu hiện, Vân Chính Khí do dự một chút, vẫn là giờ ly rượu lên đối với Vân Dật phụ thân nói: "Lão tứ, những năm này ca ca ta làm chuyện hồ đồ, xin lỗi đệ đệ người, hi vọng người có thể cho ca ca ta một cái đền bù cơ hội!"

Vân Chính Khí không ngốc, nhìn thấy Vân Dật mang đến này giá trị hơn vạn đồ vật, vẫn là một bộ hồ hững tự nhiên biểu hiện, liền biết Vân Dật tất nhiên là có hồ hững tự bản; nếu như còn muốn đi qua không phục, nói không chắc liền có thể bỏ qua Vân Dật khả năng mang cho gia tộc kỳ ngộ.

"Tam ca, chuyện của quá khứ còn nói hắn làm gì, đều là anh em ruột trong lúc đó, chuyện của quá khứ liền để hắn theo chén rượu này đi qua đi!" Nói, Vân Dật phụ thân giờ ly rượu lên uống một hơi cạn sạch, đối diện Vân Chính Khí cũng là như thế.

Vân Chính Khí là cùng thế hệ bên trong học vấn cao nhất người, đối với người trong nhà cũng rất trọng tình cảm, thêm vào đi qua Vân Chính Khí tuy rằng xem Vân Dật không vừa mắt, vậy cũng là đồ kị gây nên, thậm chí hắn mình còn có điểm hưởng thụ loại này bị đồ kị cảm giác; mà lúc này con trai của chính mình lần thứ hai thành vì gia tộc bên trong xuất sắc nhất người, hắn đương nhiên sẽ không cùng mình thân ca ca không qua được.

. Trải qua bữa này tiệc rượu, Vân gia mấy cái gia chủ lúc này mới xem như là lại hòa hảo như lúc ban đầu, Vân gia vẫn là duy trì một cái gia tộc như thế chân tay cục diện.

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Trung thu tiết dạ thoại

Vân Dật gia gia tổng cộng có tám cái tử nữ, năm nam tam nữ, ngoại trừ Vân Dật ba cái cô cô trong nhà bởi vì các loại nguyên nhân, không nhất định đến tụ hội ở ngoài, còn lại bọn tiểu bối đều tụ ở sân ba cái bàn trên,

So với nhà chính bên trong chính trên bàn bầu không khí, trong sân bọn tiểu bối nhưng là náo nhiệt rất nhiều nhà giàu khế ước: "Giá" cho kim cương Thái tử chương mới nhất.

Vân Dật cùng thế hệ số tuổi hơi lớn điểm người nói hài tử đến trường vấn đề, mà cùng Vân Dật cùng tuổi nhưng là nói xã hội trên chuyện lý thú cùng mỹ nữ anh chàng đẹp trai loại hình.

Cho tới Vân Dật những kia mười sáu, mười bảy đến mười ba mười bốn tuổi vẫn bối, nhưng là trò chuyện chuyện trong trường học, có học tập không chú ý nhưng là trò chuyện game trên đề tài.

So với nhà chính chính trác, trong sân mấy trên bàn món ăn cũng chậm rất nhiều, đợi được trong phòng trường bối ăn một lúc, trong sân món ăn bắt đầu ăn.

"Ừ, Vân Dật thúc thúc, con gà rừng này nhục ăn ngon thật, thật là thơm! Người là từ nơi nào mua?" Bên cạnh vân bối trên bàn, Vân Dật đại bá tôn nữ Vân Mi tiến đến Vân Dật trước mặt hỏi.

Nhìn trong ngày thường yêu nhất trang điểm Vân Mi béo mập trên cái miệng nhỏ nhắn bóng mỡ đáng về, Vân Dật cười nói: "Đây là thúc thúc ở trong núi bằng hữu đưa, sau đó nếu như mi muốn ăn, liền đến thúc thúc nơi nào đây chơi, bảo đảm để mi mi ăn cái đủ!"

"Ba Ba, Ba Ba, chờ ta nghỉ chúng ta liền đi thúc thúc nơi đó chơi có được hay không?" Nghe được Vân Dật nói như thế, Vân Mi mau mau chạy ba ba nàng vân minh bên người, nhẹ nhàng cho ba ba nàng nện bối, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy ngoan ngoãn hiểu thuận về mặt nói.

"Cái kia nơi nào hành, người Vân Dật thúc thúc ở bên ngoài một bên bận rộn công việc cực kỳ, lại nói Ba Ba công tác cũng rất vội, không thể đi!" Vân Mi Ba Ba vân minh lắc đầu cự tuyệt nói, hắn còn tưởng rằng Vân Dật là ở kinh thành công tác đây.

Nghe được chính mình Ba Ba không muốn đi, Vân Mi tròn vo mắt to xoay chuyển hai vòng, đưa lỗ tai ở ba ba nằng bên tai nói: "Ba Ba, người nếu như không mang ta đi, ta liền nói cho mẹ mẹ người tàng vốn riêng chuyện tiền bạc!"

Vân Mi mặc dù nói chính là lặg lặ thoạ, chỉ là thanh âm này thật là quá lớn, để ở đây tất cả mọi người nghe rõ ràng, đặc biệt là Vân Mi mẹ mẹ càng là từng mắt đôi mắt đẹp nhìn chăm chú vào chính mình lão công, để Vân Mi Ba Ba một bộ khổ qua mặt.

Trong sân mọi người không do cười vang, nha đầu này thực sự là quá quỷ linh tinh quái. . .

Dừng lại : một trận phong phú liên hoan, vẫn ăn được hơn ba giờ chiều có thể xem là tán tặ, để tất cả mọi người là ăn rất là thoả mắ, trước khi đi mỗi một người đều no đến mức không thể hành, liền ngay cả mấy cái chính giảm béo nữ đồng bào cũng không ngoại lệ, đồn dập cảm thán Vân Dậ mang đến đồ vật ăn quá ngon. . .

Rời đi thời điể, bọn họ cũng chú ý tới Vân Dậ gia phụ cận BMW x3, bọn họ đồn dập nghi hoặc hỏi dò đây là phụ cận nhà ai xe, hồn nhiên không nghĩ tới chính là Vân Dậ lái về.

Hơn bảy giờ tối chung, trong sáng minh nguyệt thật cao quái ở trên trời, đem đại địa soi sáng như sương như tuyết.

Trong sân, Vân Dậ một nhà ba người vây quanh bàn ngắ trắng, trên bàn bày ba mắ bánh trung thu, một bình nước chè xanh sắ lại Bắc Dương cự phách chương mới nhất.

Cái kia ấm trà nhiệt khí lượn lờ, trà hương theo nhiệt khí nhẹ nhàng phát huy, vẫn mùi vị tuyệt đối là trà ngon.

Vân Dậ nâng bình trà lên, cho cha mẹ từng người rót ra một chén trà, sau đó mới cho chén trà của mình bên trong chắ trà.

Vân Dậ phụ thân uống Vân Dậ mang về trà ngon, một đôi am hiểu sâu thể sự ánh mắt lại nhìn chăm chú vào Vân Dậ, bên trong tràn đầy chờ đợi đáp án biểu hiện.

"Ba mẹ, ta muốn nói cho các người một chuyện!" Vân Dậ thả tay xuống bên trong ấm trà, hàm chứa cười nhìn cha mẹ của mình, nói: "Ta từ chức, không ở kinh thành đi làm rồi!"

"A, Vân Từ người làm sao từ chức? Cái kia gia công ty không phải rất khó tiến vào sao?" Vân Dậ mẹ mẹ có chút nóng nảy, nhi từ nói thể nào từ chức liền từ chức rồi!

"Há, vậy người bây giờ làm gì công tác?" Vân Dậ phụ thân khề cau mày, mặc dù đối với nhi từ chuyện từ chức cũng có chút bất mắ, nhưng là không nói gì, nhi từ có lẽ có cắng tốt hơn công tác.

"Ta hiện tại ở Quý Tỉnh một cái trong sơn thôn làm hữu cơ rau dưa trồng, những kia món ăn dân dã trên căn bản đều là sơn thôn bằng hữu đưa ta!" Vân Dậ khề mím cười, nhìn cha mẹ muốn nói gì thời điể, hắ mím cười nói tiếp: "Ba, mẹ, ta biết các người cảm thấy đến sơn thôn đi làm rau dưa trồng không làm việc đắng hoàng, nhưng là các người biết nhi từ hai tháng này tránh bao nhiêu tiền không?"

"Loại món ăn tránh bao nhiêu tiền, cũng không có làm công ty lớn bạch lín phong quang a, nói người vợ cũng dễ dàng nhiều lắm!" Vân Dậ mẹ mẹ thờ dắ nói, hôn sự của con trai là nằng tối phát sâu sự tình, trong ngày thường bởi vì Vân Dậ đều hai mươi sáu còn chưa kết hôn, làm cho nằng ghim lên thân thích trước mặt nhận hết cười nhạo.

"Mẹ, hai tháng tránh sáu mươi vạn!" Vân Dậ mím cười nhìn cha mẹ, nhẹ nhàng nói ra một con số.

"Cái gì, sáu mươi vạn?" Vân Dậ cha mẹ kinh ngạc nhìn Vân Dậ, trắ miệng một lời hỏi, nhìn Vân Dậ ánh mắt đều là một bộ không thể tin được đáng về.

"Ba mẹ, các người theo ta đi ra." Vân Dậ thấy cha mẹ tuyệt không chịu tin tưởng đáng về, liền lôi kéo cha mẹ tay đi ra tiểu viện môn, đi tới BMW x3 bên cạnh.

"Vân Từ, người lôi kéo chúng ta đến nhân gia bên cạnh xe tọa cái gì?" Vân Dậ mẹ mẹ nghi hoặc nhìn Vân Dậ, nằng sẽ không cho là này lượng hào xe là nhi từ mua.

Vân Dậ cười cười, không hề trả lời mẹ mẹ nghi vấn, mà là móc ra trong túi hộp điể khiển ti vi, nhẹ nhàng nhắ xuống.

"Lú lo." Âm thanh lạnh lạnh vang lên, Vân Dậ cha mẹ có chút ngắ người nhìn xe BMW, sau đó Vân Dậ kéo mở cửa xe ngồi xuống, hướng về phía cha mẹ cười đắ ý nói: "Ba, mẹ, lúc này tin tưởng là nhi từ tránh sáu mươi vạn đi, chiếc xe này đầy đủ bỏ ra năm mươi lắ vạn đây!"

Có chút chắ chờ ngồi vào sau xe toà bên trong, Vân Dậ mẹ mẹ cẩn thận từng li từng tí một vuốt da thật ghế dựa qua một lúc lâu nhi mới thì thảo nói: "Vân Từ, người rốt cực có tiền đồ. . ."

Nói, Vân Dậ mẹ mẹ nghĩ những năm này gian khổ, còn có người bên ngoài cười nhạo, trước mắt nhi từ rốt cực có nga tiền đồ. . . Vui về cực điể nằng mừng đến phát khóc, không nhịn được nước mắt chắ xuống tiểu đi mê hoặc.

"Lão bà từ, người làm cái gì vậy, nhi từ có tiền đồ người khóc cái gì?" Vân Dậ phụ thân cũng là kích động một hồi, chỉ là tính đối với tới nói muốn cứng

còi nhiều lắm.

"Người cái lão già đáng chết, lão nướng ta là vui vẻ, con trai của ta có tiền đồ, ta mừng đến phát khóc không được sao?" Rất khó chiếm được, Vân Dật mẩu thân hướng về Vân Dật phụ thân gần như làm nũng giống như phát giận dỗi, trước đây sinh hoạt sự bất đắc dĩ làm cho nàng vô tâm vui đùa.

Nhìn cha mẹ ở phía sau toà phản ánh, Vân Dật trong lòng âm thầm trách cứ chính mình đi qua để cha mẹ cao hết tâm, hẳn yên lặng ở trong lòng phát ra thề: sau đó nhất định phải làm cho cha mẹ trải qua giàu có, hải lòng sinh hoạt, sẽ không lại để cha mẹ cao lao!

Cầm lái BMW, Vân Dật lên quốc lộ ven biển, dọc theo lương Phong Tập Tập quốc lộ ven biển lượn tới phong, để cha mẹ cảm thụ tọa hào xe lạc thú.

"Keng keng keng. . ." Một trận cũ kỹ chuông điện thoại di động vang lên, Vân Dật phụ thân vội vã cầm điện thoại di động lên, nhìn một chút dây số màu mau đối với bạn già cùng Vân Dật nói: "Là Yên Yên điện thoại, nha đầu này vội vàng ôn tập, mới nhớ tới đến gọi điện thoại!"

"Mụ, ba, Trung thu vui sướng!" Vân Dật mụ mụ chuyển được điện thoại di động ấn xuống loa phát thanh, trong điện thoại di động truyền đến Vân Dật muội muội Vân Yên âm thanh, nhu nhược kia trong thanh âm có sâu sắc uể oải.

"Yên Yên, người ở trong trường học có khỏe không, học tập không muốn quá khắc khổ, nghỉ sớm một chút,, " nghe con gái nhu nhược âm thanh, Vân Dật mụ mụ vừa vẫn vui vẻ tâm tình không do nhất thời trầm trọng, ôm điện thoại di động vô hạn thương yêu nói.

"Hừm, biết rồi mụ, ta sẽ chiều cổ chính mình. . ." Vân Yên cái kia điện thoại bên kia an ủi mụ mụ, sau đó Vân Dật mụ mụ đem điện thoại đưa cho Vân Dật phụ thân, nói mấy câu nói sau, bên kia Vân Yên trầm mặc một hồi, có chút do dự nói: "Ba, ta ca. . . Hẳn chưa có về nhà tụ hội chứ?"

Bên kia Vân Yên âm thanh rất nhẹ, tự hồ sợ âm thanh lớn hơn sẽ để cha mẹ vì là ca ca của mình đau lòng.

"Yên Yên, ca ca người năm nay trở về, có tiền đồ. . ." Vân Dật phụ thân hải lòng quay về điện thoại di động nở nụ cười, mấy năm trước con gái mỗi lần hỏi cái vấn đề này, đều là để cho mình lão hai cái than thở, để ngoan ngoãn hiểu chuyện con gái mỗi lần nhắc lên chuyện này liền sẽ cẩn thận từng li từng tí một.

Tiếp nhận điện thoại di động, Vân Dật sang bên dừng xe, đi tới cha mẹ không nghe thấy địa phương mới cùng muội muội nói chuyện.

"Ca, người năm nay rốt cục về nhà tham gia tụ hội, là không phải tìm cho ta cái chị dâu a?" Bên kia Vân Yên âm thanh nhu nhược, nhưng là hết sức cao hứng dỗi, rất hiển nhiên đối với với ca ca của mình có thể về nhà nàng rất vui vẻ diệu thủ y tiên.

"Vẫn không có, ca ca năm nay kiếm bọn tiền, vì lẽ đó về nhà cho ba mẹ dài ra một thoáng mặt mũi!" Vân Dật tùy ý nói dưới chuyện của chính mình, liền cười cùng muội muội nói trưa hôm nay đánh Vân Hành phụ tử mặt sự tình, nghe Vân Yên cười đến run rẩy cả người.

Vân Dật muội muội Vân Yên năm nay mười bảy tuổi, ở thành nhỏ một bên trong đọc lớp 12, năm sau liền muốn tham kiến thi đại học.

Khi còn bé Vân Dật rất đau cái này ngoan ngoãn đáng yêu muội muội, Vân Yên khi đó cũng rất niệm Vân Dật, vẫn luôn đem ca ca của mình coi là sủng ái đối tượng; chỉ là sau đó Vân Dật tốt nghiệp đại học sau không như ý, tiếp theo mang cho nhà ưu sầu, để Vân Yên đã từng rộng rãi tính cách cũng trầm mặc đứng dậy, trở nên tựa hồ hiểu chuyện hơn nhiều.

Loại này chuyển biến, dễ hiện tại Vân Dật đối với muội muội rất là hồ thẹn.

"Yên Yên, người ngày hôm nay ngủ sớm một chút dưỡng cho tốt tinh thần, trưa mai sau khi tan học ca ca dẫn người đi đi dạo phố!" Hai huynh muội hàn huyên đã lâu, mãi cho đến hơn mười giờ Vân Dật mới giục Vân Yên đi nghỉ ngơi, chuẩn bị ngày thứ hai mang tiểu muội đi dạo phố, bù đắp một thoáng những năm này đối với muội muội thua thiệt!

Chết rồi điện thoại di động, Vân Dật lái xe mang theo hưng phấn cha mẹ về đến nhà, có chút uể oải Vân Dật liền ở ngủ bao nhiêu năm trên giường ngủ say.

Ở son thôn sinh hoạt rất lâu đều chưa từng lại giường Vân Dật, dĩ nhiên vẫn ngủ thẳng hơn mười giờ mới ở mụ mụ giục tỉnh lại, một xem thời gian cũng đã là mười giờ vô cùng, cuống quýt tùy tiện trông lên mấy bộ quần áo liền ra ngoài lái xe hướng về một bên trong chạy tới.

Thành nhỏ thị một bên trong, là thành nhỏ dạy học chất lượng tốt nhất một khu nhà trung học, Vân Dật năm đó chính là từ nơi này thi lên đại học.

Mười giờ rưỡi, đem xe đứng ở cửa trường học một bên, Vân Dật dựa vào ở thân xe trên, trong tay mang theo một điều thuốc thơm đánh, nhìn tan học học sinh hướng về phía ngoài cửa trường đi đến.

Vân Dật này tám làm thái rất nhanh gây nên không ít lui tới học sinh chú ý, có nữ học sinh mê gái giống như nhìn Vân Dật, hai mắt ngôi sao nhỏ nói: "Oa, người ca ca này thật đẹp trai ác, hút thuốc tư thể mê người như vậy, lái xe cũng rất được, nếu như hẳn mời ta ta Nhất Định theo hẳn đi!"

Còn có nam học sinh nhưng là chưa xốt nói: "Không biết cái kia bốn nữ hài, lại muốn bị này công tử nhà giàu dụ dỗ, như ta như vậy anh chàng đẹp trai tại sao không có ai chịu coi trọng đây?"

Nghe những học sinh này nghị luận, Vân Dật khinh khê lắc đầu, những học sinh này cùng mình năm đó kém xa, cả ngày trong đầu đều đang suy nghĩ những thứ đồ ngôn ngạn này.

"Này, anh chàng đẹp trai, xe của người rất tốt a!" Vân Dật chính hút thuốc, bỗng nhiên phía sau một cái êm tai âm thanh truyền đến, theo một làn gió thơm từ phía sau phiêu.

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Tiểu muội Vân Yên

Vân Dật vô cùng kinh ngạc quay đầu lại, đứng phía sau từng cái từng cái từ cao gầy mỹ nữ, đứng ngồng trên mặt một đôi nước long lanh hoa đào mắt, hồng hào môi đầy đặn mà gợi cảm.

Nàng trên thân mặc một bộ không có tay dài đeo sam, mớ rất thấp cổ áo lộ ra trước ngực trắng toát một mảnh; thân dưới mặc một cái tề mông tiêu quần soóc, thon dài trắng nõn bắp đùi cân xứng mạnh mẽ!

"Người là?" Một Vân Dật nghi hoặc nhìn mỹ nữ này, có vẻ như chính mình không quen biết nàng đi.

"Ta là học sinh của trường học này, ta tên Vương Tuyết lệ." Thấy Vân Dật vẻ mặt vô cùng nghi hoặc đáng vẻ, nàng làm tự giới thiệu mình, sau đó dùng tay nhẹ nhàng vuốt ve BMW xe tắt, khuôn mặt lộ ra mê ly biểu hiện nhìn Vân Dật nói: "Anh chàng đẹp trai, xe của người rất tốt, có hứng thú hay không mang ta đi yếm phong? Uống ly cà phê?"

Vân Dật sững sờ, không nghĩ tới dĩ nhiên có mỹ nữ chủ động ước hội chính mình, để trong lòng hắn không do cảm khái tiền tài mà lực.

Trước đây chính mình cùng thời điểm khi (làm) tổ tông như thế cung nữ hài, cô gái đều có thể chạy theo người khác; mà hiện tại có tiền, cô gái xinh đẹp tự mình rút thiếp. . .

Nhìn cô gái này trên mặt một bộ hoàn toàn chắc chắn đáng vẻ, Vân Dật trong lòng không do nổi lên một tia cảm giác chán ghét, loại này hám làm giàu nữ đứng vào đến người có tiền câu dẫn sẽ vứt bỏ cuồng dại đối với bạn trai của nàng, nếu là bị người có tiền chơi chán vứt bỏ, sẽ mắng to nam nhân đều không phải thứ tốt.

Rất nhiều tốt nam nhân, chính là bị loại nữ nhân này cho tổn thương tâm, cuối cùng cũng đã biến thành đùa bốn nữ tính loạn tình nhân; đặc biệt là những kia nguyên lai cùng, sau đó ra sức đồ cường thành công nam nhân, càng là lấy đùa bốn nữ tính làm vui thú.

Vốn định trực tiếp làm cho nàng cúi ngay, nghĩ lại vừa nghĩ Vân Yên cũng ở nơi đây đến trường, nếu như quá mức đắc tội nàng không được, Vân Dật liền chuyển suy nghĩ muốn tìm cơ để hắn rời đi.

Đang suy nghĩ có thời điểm, Vân Dật chú ý tới ăn mặc đồng phục học sinh đáng ngọc yêu kiều Vân Yên từ trong trường học đi ra, ở cửa hết nhìn đồng tới nhìn tây tìm chính mình, liền có chủ ý, đối với nữ nhân này nói: "Xin lỗi, bạn gái của ta tới, e sợ không thể tài người căng gió rồi!"

Nói, Vân Dật bước nhanh hướng đi Vân Yên, vung lên cánh tay đối với cửa trường học Vân Yên la lớn: "Yên Yên, bên này bên này!"

"Ca, người tới!" Tiểu bộ nhanh chạy tới Vân Yên hưng phấn nhào vào Vân Dật trong lòng ngực, ôm Vân Dật cái cổ treo ở Vân Dật trên người; nàng trên khuôn mặt nhỏ nhắn hưng phấn đỏ lên, gần một năm không nhìn thấy ca ca của mình, lúc này thấy cảm giác thân thiết.

Cửa trường học người đến người đi, ra ra vào vào học sinh ước ao nhìn này 'Một đôi' ; nam lớn lên đẹp trai, hơn nữa còn rất có tiền, nữ tướng mạo đẹp đẽ, vóc người thon thả, quả thực là trai tài gái sắc!

Một đám đi ra trường học nữ sinh thấy cảnh này thời gian, không do ước ao đứng ở cửa trường học ước ao nghị luận.

"Ài, các người xem cái kia bạn học nữ thực sự là hạnh phúc, bạn trai nàng dài đến như vậy soái, còn mớ BMW x3, trong nhà Nhất Định rất có tiền, có như vậy một cái bạn trai thực sự là hạnh phúc chết rồi một thương tham hoan!" Đây quần nữ sinh bên trong, một người mặc tiểu váy ngắn tóc dài nữ hài ước ao nhìn treo ở Vân Dật trên người Vân Yên, trong thanh âm tràn đầy ước ao ý vị.

"Là a, nếu ta là người bạn học nào, dù cho là bạn trai hiện tại mang ta đi mượn phòng, ta cũng sẽ không từ chối!" Nữ sinh bên trong, một cái tóc ngắn đáng yêu nữ sinh trong hai mắt tràn đầy ngôi sao nhỏ nhìn chăm chú vào Vân Dật, hai nắm đấm nắm thật chặt.

"Ai, nữ sinh kia khá quen a, các người có biết hay không?" Nhìn cùng Vân Dật cười cười nói nói Vân Yên, bỗng nhiên một cái trắng như tuyết mặt cười nữ hài chỉ vào Vân Dật, chau mày khổ sở suy nghĩ, nghĩ thật giống ở nơi nào thấy quá Vân Yên như thế.

"Tiểu nha đầu, đều lớn như vậy còn như vậy kè cậ ca ca!" Vân Dật ôm lấy muội muội của mình, ở nàng tiểu trên cái mông khinh vồ một cái, sùng nịch cười nói: "Kim Thiên ca ca dẫn ngươi đi đường dành riêng cho người đi bộ, cho người điên cuồng Đại chọn mua tiến hành một ngày!"

Vân Yên có chút thẹn thùng buông ra ôm Vân Dật cái cổ cánh tay, vì khế cúi đầu đứng ở Vân Dật bên cạnh người, hai con tinh tế tay nhỏ sửa sang lại chính mình có chút ngổn ngang quần áo.

Vừa nãy đám kia nữ sinh nghị luận làm cho nàng rất là mặt đỏ, tuy rằng trong lòng nàng tràn đầy ngọt ngào cảm giác, còn là mắc cỡ khuôn mặt nhỏ đỏ chót.

Đối với ca ca muốn dẫn chính mình đi dạo phố mua sắm quyết định, nàng biết ca ca ở kinh thành công tác còn lại không được bao nhiêu tiền, mà thôi sau kết hôn muốn rất nhiều tiền, hiểu chuyện nàng lắc đầu cự tuyệt nói: "Quên đi thôi lão ca, ngươi có thể về nhà tiểu muội ta đã đủ vui vẻ, còn mua đồ liên thôi, ngược lại ta ở trường học không cần mua đồ vật gì!"

"Ha ha, ca ca mấy năm qua đều không có tới xem qua ngươi, lần này tới dù như thế nào cũng phải cho ngươi tận hưởng mới được!" Nhẹ nhàng vò vò muội muội mình đáng yêu đầu nhỏ, Vân Dật nắm cả Vân Yên vai thân mật nói: "Đi thôi nha đầu, làm phiền cái gì đây?"

"Ca ——!" Vân Yên thanh âm nhẹ nhàng kéo dài, đứng trên mặt đất ngăn cản Vân Dật cánh tay dạo, hơi khế cau mày nói: "Ca, tiền lương của ngươi cũng không nhiều, ở kinh thành tiêu phí lại cao, sau đó còn muốn kết hôn, liền không muốn đi dạo phố đi tới đi, ngược lại ta cũng không muốn muốn cái gì."

Vân Dật xoay người lại nhìn mình cái này tiểu muội, mê người trong ánh mắt có nhàn nhạt ưu sầu, đó là đối với chính hấn một ca tương lai của ca mà lo lắng, còn có đối với tương lai hoang mang.

Nhìn này nhu nhược ánh mắt, Vân Dật không nhìn được trong lòng đau xót, đều là chính mình những năm này không chỉ có để cha mẹ vì chính mình X hết tâm, còn để tiểu muội của mình không thể như người khác con gái như vậy không buồn không lo.

Đặc biệt là cha mẹ của mình đối với chính mình đứa bé trai này khá là thiên hướng, tiểu muội tuy rằng so với mình đầy đủ nhỏ chín tuổi, nhưng là từ nhỏ bất kể là mặc quần áo vẫn là đồ ăn vật, xưa nay cũng không sánh nổi chính mình năm linh thần tôn.

Tỷ như hiện tại, mười bảy tuổi chính là bông hoa bình thường tuổi tiểu muội, trên người mặc quần áo đều là tiện nghi quán via hè hóa, một thân gộp lại cũng không vượt quá hai trăm khối; hơn nữa chính đang trên lớp 12 tiểu muội, một tuần tiền linh hoa gộp lại tuyệt không vượt quá năm mươi nguyên tiền.

Thời đại này, một tuần năm mươi đồng tiền tiền linh hoa, đối với có một học sinh mà nói đúng là rất keo kiệt; đồng dạng trải qua trường học sinh hoạt Vân Dật trong lòng hiểu rõ, như chính mình tiểu muội tình huống như thế nhất định sẽ bị bạn học chung quanh cười nhạo, khinh thường... . .

Nhưng là, coi như là ở tình huống như vậy, tiểu muội vẫn là quan tâm chính hấn một vô dụng ca ca. . . .

"Vân Dật, ngươi làm sao chịu nổi... . ."

"Ngươi làm sao xứng đáng cái này nhỏ hơn ngươi chín tuổi muội muội..."

"Ngươi có biết hay không muội muội ở trong trường học nhận hết bao nhiêu bạn học cười nhạo... ."

Trong lòng, từng trận tự trách để Vân Dật nội tâm sôi trào, hấn hầu như không không chế được thân thể của mình.

Nhẹ nhàng ôm Vân Yên gầy yếu vai, Vân Dật cố nén trong lòng khổ sở, mũi có chút cay cay nói: "Yên Yên, ca ca trước đây có lỗi với ngươi, cho ngươi ở trong đám bạn học nhận hết oan ức, ca ca cam đoan với ngươi, bắt đầu từ bây giờ tuyệt đối sẽ không ở cho ngươi chịu đến bất kỳ một điểm oan ức! ! !"

Nhìn mình tiểu muội trên khuôn mặt nhỏ nhắn vui mừng vẻ mặt, Vân Dật nhẹ nhàng nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, cái trán chặn lại cái trán thân mật nói: "Yên Yên, ca ca hiện tại kiếm được đồng tiền lớn, đầy đủ ngươi mua rất nhiều rất nhiều quần áo đẹp để cùng mỹ phẩm, đầy đủ cho ngươi có rất nhiều rất nhiều tiền linh hoa, sau đó những bạn học kia không sẽ ở xem thường ngươi rồi!"

"Ca, ngươi có phần này tâm là tốt rồi, Yên Yên thật sự không đồ cần dùng muốn đi dạo phố mua đồ!" Nhìn ca ca như vậy thái độ, cảm giác ấm áp khi tức thổi ở trên mặt, cứ việc trong lòng vô cùng thẹn thùng, Vân Yên vẫn là ôm lấy ca ca thon gầy vai nhẹ giọng nói.

"Tiểu nha đầu, vẫn là chưa tin ca ca a, ca ca từ nhỏ đến lớn đã lừa gạt ngươi sao?" Nhìn tiểu muội đáng vẻ, Vân Dật liền biết hấn vẫn không thể tin tưởng chính hấn một ca ca đôi tính, càng không tin mình kiếm được đồng tiền lớn, thường phục làm dữ dằn đáng vẻ huấn nàng nói.

"Ca, có vẻ như ngươi khi còn bé thường thường bắt nạt ta!" Vân Yên nhìn làm bộ dữ dằn đáng vẻ Vân Dật, biểu hiện bốn cợt nói.

"Ngạch, có. . . . Sao?" Vân Dật có chút chột dạ dạo, có chút không dám xem chính mình tiểu muội ánh mắt, có vẻ như chính mình khi còn bé thật sự yêu thích bắt nạt tiểu muội, thường thường đem tiểu muội làm khóc.

Khi đó Vân Yên yêu thích như cái theo đuôi như thế đi theo Vân Dật phía sau chạy khắp nơi, nghỉ thời điểm Vân Dật bọn họ một đám thiếu niên một ra ngoài chơi chính là cả ngày, chạy còn rất xa cánh ta, tiểu đi không đã thương nổi chương mới nhất.

Mà khi đó bất quá năm, sáu tuổi Vân Yên, tự nhiên là không sánh bằng Vân Dật bọn họ những này mười bốn, mười lăm tuổi thiếu niên, đi luy cực kỳ

Vân Yên muốn cho Vân Dật ôn, nhưng là Vân Dật nhưng ghét bỏ Vân Yên là tha du bình, chính là mặc kệ Vân Yên, cùng một đám đồng bạn rất xa đi ở phía trước rất xa, thậm chí để Vân Yên không nhìn thấy trình độ.

Tự nhiên, không nhìn thấy ca ca năm, sáu tuổi bé gái ở địa phương xa lạ, khẳng định là sợ đến thất kinh, oa oa khóc lớn ở trên đường không để ý chân nhỏ đau nhức truy đuổi gắt gao ca ca bóng người.

Mãi đến tận cuối cùng, chỉ lo đem tiểu muội thật sự làm mất đi Vân Dật mới bắt đầu không nhanh chạy về đi, đem không biết quãng ngã bao nhiêu giao, trên mặt bị nước mắt hướng về từng đạo từng đạo tro bụi nước mắt Vân Yên tìm tới, công lấy Vân Yên đi trở về.

Mà đã sớm kinh hãi một mối Vân Yên, nhưng là ở Vân Dật công lấy nàng thời điểm, sẽ nặng nề ngủ, tình cờ còn có thể từ trong giấc mộng khóc lóc thức tỉnh, để Vân Dật vẫn oán giận Vân Yên không nên theo hấn ra ngoài chơi.

Tiểu hài tử đều là không sợ hãi, có một lần Vân Dật cùng một đám đồng bạn đến rồi nhà mười mấy dặm trong ngọn núi đi chơi, lúc trở về đem Vân Yên ném ở trong núi lại trở lại tìm thời điểm, Vân Yên bị dọa đến khóc so với bất kỳ lần nào đều lợi hại, nhìn thấy Vân Dật trở về tìm nàng sau liều mạng chạy đến Vân Dật bên người, không hề chú ý trên đất đá vụn cắt phá nàng non mềm da thịt, chặt chẽ nắm lấy Vân Dật cánh tay liền không chịu buông ra.

Mà sau khi về đến nhà, dọa sợ Vân Yên từ đây hạ xuống thấy ác mộng hậu di chứng, mãi đến tận hiện tại đều còn thường thường nửa đêm ngủ giấc bị làm tỉnh lại, để sau đó từ từ lớn rồi Vân Dật tự trách không tốt, hổ thẹn hấn trái lại đối với tiểu muội mới tốt lên.

"Xin lỗi Yên Yên, đều là ca ca không được!" Nghĩ từ trước hành vi của mình, Vân Dật rất tự trách đem Vân Yên làm phiền vào trong lòng ngực, cảm thụ tiểu muội đơn bạc vai ở khẽ run, trong lòng âm thầm thề sau đó sẽ không để cho bất luận người nào bắt nạt tiểu muội!

"Khi còn bé sự tình người còn nhớ nha, Yên Yên đã sớm không nhớ ra được đây!" Nghe Vân Dật trong thanh âm tự trách, Vân Yên nhẹ nhàng nắm cả Vân Dật eo nói.

Bình tĩnh một thoáng tâm tình của chính mình, Vân Dật thả ra trong lòng Vân Yên, khinh vờ nhẹ nhàng đầu nhỏ nói: "Đi thôi nha đầu, ca ca dẫn người đi trắng trợn chọn mua, tuyệt đối cho người đã nghiền!"

Nói, Vân Dật lôi kéo Vân Yên tay nhỏ, đi thẳng tới BMW x3 cỡ xa tiền, ở Vân Yên một mặt thần sắc không dám tin bên trong mở cửa xe, làm ra một bộ thân sĩ tư thế nói: "Cao quý Tiểu công chúa, xin hỏi có thể mời ngài lên xe sao?"

Bạn đang đọc truyện *Son Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Bồi Vân Yên đi dạo phố

"Ca, xe này người tá ai?" Vân Yên sững sờ nhìn cửa xe mở ra, hơi một do dự nhìn Vân Dật đạo khuyh hân chương mới nhất.

"Tự nhiên là ca ca, bằng không ta có thể tùy tiện cầm lái như thế tán xe sao?" Vân Dật có chút bất đắc dĩ nói, xem ra tiểu muội đối với mình đi qua ký ức quá sâu, không thể tin được chính mình đây.

"Nói đùa sao ca ca, người làm sao có khả năng mua được xe này?" Vân Yên nhẹ nhàng lắc đầu, khuôn mặt nhỏ hơi bình tĩnh, nói: "Ca, nói không cần loạn dùng tiền, sau đó người kết hôn muốn rất nhiều tiền, không cần thiết vì cho ta trường mặt mũi liền tô một chiếc hào xe đến!"

Vân Dật bị tiểu muội đánh bại, hấn vờ về cái trán làm bộ một mặt 'Bị người đánh bại' vẻ mặt, từ trong túi móc ra xe cộ đăng ký tin tức đưa cho Vân Yên.

"A, ca đây thực sự là người mua xe a, người từ đâu tới nhiều tiền như vậy!" Vân Yên tròn mắt ngoác mồm nhìn vài tờ mỏng manh văn kiện, kinh ngạc dùng tay nhỏ che miệng.

Nhìn muội muội đáng vẻ, Vân Dật đưa nàng kéo vào trong xe, sau đó đem tối hôm qua đối với cha mẹ cho tiểu muội nói một lần, đồng thời cường điệu nói son thôn phong cảnh.

Mãi đến tận nghe được Vân Dật nói như vậy, Vân Yên có thể xem là tin tưởng xe này đúng là ca ca của mình mua, nàng mang theo vẻ mặt kích động ngồi ở da thật ghế ngồi, hiếu kỳ chung quanh vuốt trong xe trang sức.

"Ha ha, đừng hiếu kỳ, chờ ta trở lại son thôn thời điểm, xe này liền ở lại chỗ này cho người lái, xem sau đó ai còn dám xem thường người!" Vân Dật cười cười, một bên phát động xe vừa hướng hiếu kỳ Vân Yên nói.

"Mở cho ta?" Vân Yên sững sờ, đầu tiên là kinh hãi một thoáng, lập tức nhưng lắc đầu nói: "Ta lại không biết lái xe, lại nói ta ha trên học, tùy tiện liền cầm lái tốt như vậy xe, sẽ để cho người khác nói!"

"Ha ha nha đầu ngốc, người có tiền người khác nịnh bợ người còn nghèo không kịp, như thế nào sẽ nói người đây?" Vân Dật thấy buồn cười, mũi mũi của mình vẫn có chút đơn thuần.

Hắn nhìn cửa trường học trừ mình ra này lượng BMW ở ngoài, còn dừng mấy chiếc Audi, Toyota xe, nói: "Ca ca ba xe này cho người lái, còn có một mục đích là để những kia cả ngày lái xe tới trường học bên trong lừa dối cô gái giả hóa cách người xa một chút, sẽ không cho rằng chúng ta bên trong cùng, không quyền không thể làm bắt nạt người đâm máu thị ái: niềm trên lãnh huyết thiếu niên hư chương mới nhất!"

Vân Dật lái xe, mang theo Vân Yên rời khỏi cửa trường học.

Vừa này Vân Dật đỗ xe địa phương, cái kia đến gần Vân Dật cô gái cũng nhìn Vân Dật xe rồi đi phương hướng, tâm lý không biết đang suy nghĩ cái gì...
...

Dọc theo đường đi, Vân Yên ngồi ở trong xe tò mò nhìn ngoài cửa xe Thế giới, trước đây nàng đều là ước ao những kia ngồi ở kiểu nhỏ trong xe cô gái, nhìn các nàng Ba Ba lái xe, từ chỗ ngồi phía sau ôm lấy Ba Ba ngọt ngào đáng yêu, trong lòng nàng liền phi thường phi thường khát vọng có một ngày, chính mình cũng có thể cùng các nàng như thế.

Nghĩ như vậy, nàng nửa quỳ ở phía sau ghế ngồi, ôm lấy lái xe Vân Dật, thân mật đem mặt dán vào Vân Dật.

"Ha ha, nha đầu đừng nghịch, trên đường xe quá nhiều."

Cười cười nói nói, Vân Dật đem xe đứng ở đường dành riêng cho người đi bộ trong bãi đậu xe, sau đó mang theo một mặt hưng phấn Vân Yên đến đường dành riêng cho người đi bộ bên trong đi dạo xung quanh.

Đường dành riêng cho người đi bộ trên, Vân Yên hưng phấn kéo Vân Dật cánh tay chung quanh đi dạo, Vân Dật nội tâm cảm thán, năm đó cái kia ở sau lưng mình khóc lóc mũi theo đuôi, bây giờ cũng dài thành một cái chính kinh đại cô nương.

Một thân Armani hưu nhàn trang Vân Dật tuần dật phi phàm, bên người kéo hắn cánh tay Vân Yên một thân đồng phục học sinh, càng làm cho cái kia nàng có vẻ thanh thuần đẹp đẽ; hai người tay cặp tay, thực sự là ước ao hồng rồi trên đường cái người đi đường, nam nhân đều nhìn chăm chăm Vân Yên mê người ngach khuôn mặt nhỏ bé xem, nữ nhân tự nhiên là nhìn lên liếc ngọc thụ lâm phong Vân Dật.

Một nhà hàng hiệu trang phục một trong cửa hàng, Vân Yên thích một cái tuyết bạch sắc liền y quần dài, nàng ở trên người khoa tay một thoáng sau, chú ý tới nhãn mác trên giá cả sau, lập tức liền bị phía trên kia tiêu '1999' bị dọa cho phát sợ, lập tức đem áo đầm thả xuống, tiếp tục hướng phía trước đi.

Tự nhiên, Vân Dật chú ý tới mũi mũi về mặt, tiến lên cầm lấy cái này áo đầm kéo mũi mũi tay cười nói: "Yên Yên, đến phòng thử quần áo bên trong đi thử xem bộ y phục này nhìn có được hay không!"

"Ca,, y phục này quá đắt rồi!" Vân Yên liếc mắt nhìn áo đầm, lại cúi đầu nói.

"Được rồi, ca ca nói thế nào cũng là một phút náy vạn khối trên dưới người, còn quan tâm chút tiền này?" Vân Dật đùa giỡn đùa với mũi mũi, nói: "Mau mau đi đổi đi, ca ca kiếm tiền cho mũi mũi hoa không phải thiên kinh địa nghĩa sao?"

"Thiên, thực sự là quá đẹp đi!" Khi (lâm) Vân Yên xấu hổ ăn mặc cái này tuyết bạch sắc liền y quần dài từ phòng thử quần áo sau khi ra ngoài, trang phục một trong cửa hàng người đều không khỏi nhìn về phía Vân Yên.

Chỉ thấy Vân Yên cái kia trương thanh tú mê người khuôn mặt nhỏ dưới, trắng nõn thon dài cổ để cho có vẻ vô cùng thánh khiết, hơi dính sát cổ cổ áo mở miệng rất nhỏ, chi lộ ra to bằng bàn tay bạch ngọc bình thường trước ngực da thịt, hơi nhô lên cấp nhũ cùng cái mông vung cao hình thành một đạo hoàn mỹ thanh tú s hình, cũng không thất tao nhã cao quý, lại vô cùng làm người khác chú ý lãnh khốc công chúa vs hoa tâm đại thiếu TXT download.

Hai con thật dài ống tay áo tôn lên hai cánh tay thon dài tao nhã, bên hông một đạo trắng như tuyết thanh nhã bờ phỉ buộc eo, càng là đem dịu dàng nắm chặt eo nhỏ tôn lên càng là tinh tế không thể tả nắm chặt.

Cả kiện áo đầm trên, còn thêm bao nhiêu hàng năm bỏ phí, thanh tú mà lại không hiện ra phức tạp.

Như vậy vóc dáng ma quỷ thiên sứ mặt, để Vân Yên vẻ đẹp không cách nào hình dung, để hiện trường tất cả mọi người đều xem ở lại : sững sờ; có mấy cái bồi tiếp bạn gái đến đây nam nhân, đều ngây người còn không tự chủ.

"Tiên sinh, ngài bạn gái đúng là quá đẹp đi, quá thánh khiết, có thể làm cho xinh đẹp như vậy người mặc vào như vậy một cái áo đầm, đó là của ta vinh hạnh!" Phụ trách cô bán hàng đi tới Vân Dật trước người, mang theo chân thành ý cười đối với Vân Dật nói: "Tiên sinh ngài thật may mắn, có như vậy bạn gái xinh đẹp."

Vân Dật nhưng cười không nói, nhìn tự mình tự quan sát chính mình Vân Yên một mặt đáng đáp hạnh phúc, sáng khoái trả tiền, có vui vẻ nhiều cho một trăm khối cho rằng tiền boa sau, liền mang theo Vân Yên ra trang phục một điểm, lưu lại mặt sau một mảnh ước ao ánh mắt.

Sau đó, Vân Dật mang theo dọc theo đường đi hấp dẫn vô số người ánh mắt Vân Yên, lại đến đồ trang sức điểm.

"Yên Yên, người thử một lần cái này bạch dây chuyền vàng thế nào?" Vân Dật nói, đem treo một viên tâm hình trang sức bạch dây chuyền vàng mang tới Vân Yên trên cổ, càng làm cho Vân Yên trắng nõn cổ có vẻ là như vậy tao nhã cao quý.

Sáng khoải thanh toán 29,000 nguyên tiền, Vân Dật cùng Vân Yên cặp tay lại ra đồ trang sức điểm, lần thứ hai lưu lại một mảnh ước ao âm thanh... ..

Một nhà lại một nhà, Vân Dật nhắc theo bao càng ngày càng nhiều, mãi đến tận năm giờ chiều nhiều thời điểm, ở Vân Yên luôn mãi nấn nỉ dưới, Vân Dật mới mang theo Vân Yên tìm một tiệm cơm Tây, ở phòng ăn cơm kiểu Tây bên trong mọi người chú ý dưới hưởng dụng một trận có thể xưng tụng lãng mạn ánh nến bữa tối.

Vân Yên yên tĩnh ngồi ở ghế cạnh tài xế, thỉnh thoảng nhìn Vân Dật chăm chú mà chăm chú lái xe Vân Dật, trong lòng từng trận ngọt ngào cùng hạnh phúc cảm xông lên đầu, ca ca của mình không hổ là chính mình sủng ái đối tượng, không chỉ có thương yêu chính mình, còn trở nên có tiến bộ như vậy. .

Sau đó, nếu như tìm bạn trai, ngoại trừ ca ca như vậy một mực không đáng cân nhắc... . Vân Yên bị ý nghĩ của mình sợ hết hồn, khuôn mặt nhỏ đỏ bừng nghiến đầu quay về cửa sổ xe, không dám để cho Vân Dật xem thấy dáng dấp của mình..

Một chiếc màu xám bạc BMW x3 đứng ở thành nhỏ thị một bên trong lớp 12 nữ sinh tức xá lầu dưới, chói mắt bạch quang bệnh sa nang đèn lớn ở xe đình ổn sau tối lại.

"Yên Yên, tấm này thẻ ngân hàng bên trong có 20 ngàn đồng tiền, người giữ lại khi (làm) tiêu vặt, quá một quãng thời gian ca ca ở cho người, đừng không nhớ lòng bỏ hoa!" Đem một tấm tạp đưa cho Vân Yên, Vân Dật nhìn muội muội cái kia ở trong bóng tối lóe sáng con mắt nói: "Nhớ kỹ, nếu như thiếu tiền liền tìm ca ca muốn, đừng thật không tiện; ca ca chỉ có người một người muội muội, không đau người đau ai?"

"Hừm, ca người đối với ta thật tốt hửu quân, phi không thừa sủng!" Vân Yên không do dự liền tiếp nhận thẻ ngân hàng, thời gian nửa ngày cùng ca ca mới lạ hoàn toàn tiêu tan, nàng ôm Vân Dật cái cổ hạnh phúc nói: "Ca, có người thật tốt, thật hài lòng, thật hạnh phúc. . ."

Nói, vui vẻ cực điểm Vân Yên hưng phấn ở Vân Dật trên mặt hôn một cái, lập tức tựa hồ lại cảm thấy làm như vậy có chút thẹn thùng, đỏ mặt cúi đầu.

"Ha ha, nha đầu này thẹn thùng cái gì, khi còn bé người còn cùng ca ca thụ một cái giường đây, khi đó ta nhớ tới người còn đái dầm, niếu đến trên người ta đây!" Vân Dật cười cười, làm nổi lên Vân Yên khuôn mặt nhỏ ở trên trán hôn nhẹ, sau đó quát quát nàng vênh cao cái mũi nhỏ.

"Từ ca ca, nhân gia nào có niếu quá giường!" Vân Yên giờ lên nằm đắp trắng nhỏ nhắn, không đầu không đuôi nhẹ nhàng đánh vào Vân Dật trên lồng ngực, Vân Dật vội vã cầu xin tha thứ: "Không có không có, này chỉ do ca ca bịa đặt, ta đầu hàng ta đầu hàng."

Náo loạn một trận, Vân Dật nhìn đã là chín giờ tối hơn nhiều, hẳn biết ký túc xá mười giờ khóa cửa, liền xuống xe đưa Vân Yên sẽ ký túc xá.

"Vân Yên, người ngày hôm nay đi đâu?" Ai biết mới vừa vừa xuống xe, một đám oanh oanh yến yến cô gái từ phía sau hướng về ký túc xá phương hướng đi tới, vừa vận nhìn thấy Vân Yên cùng Vân Dật, các nàng liền tò mò hỏi: "Nha, vị này anh chàng đẹp trai là ai vậy, nên không phải bạn trai người chứ?"

"Ồ đầu là a, nguyệt Viên tỷ tỷ người chó nói lung tung, đây là ca ca ta!" Vân Yên xoay người, thấy người tới là một bên trong nổi danh nhất 'Thiếu nữ xinh đẹp Tam tỷ muội' mấy người, liền đối với đầu lĩnh đại tỷ Trần Nguyệt Viên nói.

"Ca ca?" Lão nhị Trình Tuyền nhìn một thân liền y quần dài Vân Yên, rõ ràng đây là ngày hôm nay mới mua, hơn nữa nhìn hình thức phong cách rất đất, liền nháy mắt quý bí cười nói: "Yên Yên, người này ca ca là tình ca ca chứ?"

Vân Dật mỉm cười trạm ở trong bóng tối bóng cây dưới, nhìn ba nữ tử cười vui vẻ cùng tiểu muội cười nói, chỉ là hắn nghe thanh âm kia tựa hồ có chút quen tai.

"Ai nha không phải, thực sự là ta thân ca ca!" Vân Yên nhìn Tam tỷ muội đạo, tuy rằng nàng y theo ca ca tiêu chuẩn tìm tương lai bạn trai, thế nhưng bị người như vậy nhận thành một đôi thì vẫn còn có chút sợ hãi lờ đờ đôi.

"Để chúng ta nhìn, người này tình ca ca tướng mạo làm sao, có thể hay không xứng với chúng ta lớp 12 'Vương Ngữ Yên' tỷ tỷ!" Nói, Tam tỷ muội cười vui vẻ hướng đi bóng cây dưới Vân Dật... ..

Chương 44: Nữ trong túc xá bên trong

"Tại sao là ngươi?" Trần Nguyệt Viên kinh ngạc nhìn một mặt nạ cười lạnh nhạt Vân Dật, không do mang theo vài phần tiểu kích động nói: "Lẽ nào Yên Yên là muội muội của ngươi?"

"Ha ha, các ngươi là ngày đó mấy cái tiểu muội muội!" Vân Dật khẽ mỉm cười, tiêu sái lưng đeo tay, nhẹ nhàng gật gật đầu nói: "Ta là Vân Yên thân ca ca, thật trăm phần trăm!"

"Chào ngươi, rất hân hạnh được biết ngươi, ta là Yên Yên bằng hữu tốt nhất Trần Nguyệt Viên!" Trần Nguyệt Viên kích động tự giới thiệu, đầy mắt ngôi sao nhỏ nhìn Vân Dật hồ hững khí chất mặt, đưa tay đưa đến Vân Dật trước ngực vuốt vuốt nửa đựng tới hân cơ ngực địa phương nói.

"Ngạch, chào ngươi!" Vân Dật có chút lúng túng lùi về sau, sau đó nhẹ nhàng nắm Trần Nguyệt Viên tay nhỏ, lập tức thả ra xem như là chào hỏi.

Thả xuống Vân Dật tay, Trần Nguyệt Viên khuôn mặt nhỏ đỏ bừng nhìn Vân Dật, muốn nói cái gì nhưng là lại thật không tiện, mấy ngày nay nàng thường thường sẽ ở trong mơ mơ tới Vân Dật, chỉ là trước mắt đến trước mặt nhưng có không biết nên nói cái gì.

"Vân tiên sinh Chào ngươi, chúng ta là Vân Yên bạn học, trụ ký túc xá cách đến cũng đình gần!" Trình Tuyên cười hi hi đi lên phía trước hào phóng nắm chặt Vân Dật tay đạo, mượn cơ hội sẽ cẩn thận quan sát Vân Dật, ngày đó nàng lái xe thật không có chăm chú chú ý.

"Ha ha, ngươi bạn học nghe nhiệt tình." Vân Dật mỉm cười nắm qua tay sau, liền nhắc theo ngày hôm nay cho Vân Yên mua đồ vật, theo Vân Yên cùng Tam tỷ muội mặt sau hướng về nữ sinh nhà ký túc xá đi đến.

Dọc theo trên thang lầu đến lầu ba, Vân Dật trong lòng có chút tiểu kích động quan sát hành lang hai bên nửa mở nữ sinh cửa túc xá; hẳn đây là lần thứ nhất đến nữ sinh ký túc xá địa phương thần bí này đến, đối với nơi này có một loại sâu sắc hiếu kỳ cùng phát ra từ đáy lòng ngóng trông.

"Ồ, này anh chàng đẹp trai là cái nào bạn, dài đến thật đẹp trai a!"

Trên hành lang người đến người đi nữ sinh rất nhiều, có chỉ là ăn mặc mát mẻ tiểu váy ngắn cùng áo lót, bắt quá nhìn thấy Vân Yên bốn người mặt sau Vân Dật thời gian cũng không hề né tránh, trái lại còn đầy hứng thú quan sát Vân Dật, soi mói bình phẩm chỉ điểm Vân Dật.

Vân Yên ở mặt trước đẩy ra ký túc xá môn, Vân Dật lúc này mới thu hồi dọc theo đường đi hiếu kỳ dò xét những khác ký túc xá ánh mắt, cái kia một kiện kiện hoặc phần hồng hoặc hắc lồi tia tiểu nội nội, tiểu táo táo xem Vân Dật là hai mắt phun lửa, huyết mạch bành trướng.

Đi vào môn, Vân Dật thấy túc xá này có chừng hơn hai mươi mét vuông, bên trong để bốn tấm trên dưới giường, xem rắc có tám cái nữ sinh ở nơi này.

Trong túc xá để hai tấm bàn dài từ, trên bàn để bốn máy vi tính; bàn cùng giường trong lúc đó lưu ra một cái miễn cưỡng có thể rời đi khe hở, đối diện hai cái bàn cầm lái một cái to lớn cửa sổ, trên cửa sổ phần bạch tham bán rèm cửa sổ nửa, xuyên thấu qua cửa sổ có thể nhìn thấy trên lầu đối diện nam sinh ký túc xá cửa sổ.

Ký túc xá thu thập không tính sạch sẽ, tuy rằng đồ vật cũng là loạn ném, cái gì tiểu nội nội cùng tiểu táo táo cũng là ở cửa sổ cùng bên giường phơi nắng, nhưng là so với nam sinh ký túc xá khi đến muốn tốt hơn rất nhiều; mà lên nơi này cho tới một luồng nhân nhạt hương vị, mà không phải nam sinh ký túc xá hân xú, chân mùi thú tẩn mai táng truyền thuyết TXT download.

Có bốn cái nữ sinh ở trong túc xá, một cái da dẻ trắng nõn, mọc ra một tấm Oa Oa Kiểm nữ sinh ngồi ở trên giường xem sách, trên người chỉ là ăn mặc ngắn ngắn váy ngắn.

Còn có một cái trường tóc dài, dài nhỏ mặt trái xoan nữ sinh ngồi trước máy vi tính đánh tự trò chuyện, mà hai ở ngoài hai cái tóc ngắn nữ sinh mặt tròn nữ sinh nhưng là bát viết lên bàn đồ vật gì.

"Nha, Yên Yên ngươi trở về, làm sao bạn trai ngày hôm nay không đem ngươi cho làm a?" Chú ý tới Vân Yên cùng Tam tỷ muội vào nhà sau, bốn cái nữ hài dòn dập đứng lên đến vì đến Vân Yên bên người, hiếu kỳ hỏi Vân Yên; đồng thời hơi kinh ngạc quan sát cùng vào Tam tỷ muội, có vẻ như này Tam tỷ muội cùng các nàng ký túc xá người không quen chứ?

"Ồ đâu là bạn trai, là ta thân ca ca!" Vân Yên đẩy ra vây quanh chính mình ba người, vội vã giúp đỡ Vân Dật tiếp nhận mấy cái túi lớn, cười cười nói: "Nao, đây chính là ca ca ta Vân Dật."

"Này, ngươi tốt đại ca ca, ngươi đúng là Vân Yên thân ca ca sao?" Mọc ra Oa Oa Kiểm nữ hài tiến đến Vân Dật trước người, có chút tò mò nhìn Vân Dật, mắt to trát hai lần sau đó nghi ngờ nói: "Xưa nay không có nghe Yên Yên từng nói có ca ca a, nên không phải nhận ra ca ca chứ?"

Vân Dật có chút bất đắc dĩ, những cô bé này thực sự là quá bát quái, chỉ được vừa cười thuật lại một lần cho Trần Nguyệt Viên giảng quá.

"Đến, đại gia ăn cái gì, để ca ca ta nghỉ một lát đi!" Lấy ra ngày hôm nay mua đồ ăn vặt, Vân Yên giúp đỡ Vân Dật từ một đám đồng bạn trong vòng vây giải cứu ra, sau đó ngồi ở trên giường cùng một loại nữ hài ăn đồ ăn vặt.

Trong túc xá tám cái nữ hài ngoại trừ Vân Yên ở ngoài, đều là mắt tập trung ăn đồ ăn vặt, có vẻ như lẫn nhau trong lúc đó thân thiện trò chuyện, nhưng đều là hiếu kỳ chú ý Vân Dật, đặc biệt là Trần Nguyệt Viên cùng Oa Oa Kiểm nữ hài, càng là nhìn lên ngắm một cái, lại mau mau sợ Vân Dật chú ý tới cúi đầu.

Như vậy quý dị bầu không khí, đề Vân Dật là cả người không dễ chịu, hẳn không thể làm gì khác hơn là làm bộ không nhìn thấy mấy cái nữ hài ánh mắt, làm bộ thưởng thức ký túc xá cảnh sắc.

"Hừm, cái này màu trắng bên trong rất tốt xem, mặt trên ấn chính là Crayon Shinchan, phỏng chừng hẳn là oa nhi này mặt nữ hài, nàng hẳn là yêu thích hoạt hình. . . . Ân, cái này phần hồng cũng không tồi, tính chất mềm nhẹ mà thông khí, kiểu dáng cũng đỉnh khêu gợi, nhìn đáng đáp hẳn là tóc dài mặt trái xoan nữ hài, nàng hẳn là yêu thích trang phục, giàu có lãng mạn ảo tưởng. . . ."

Này vừa nhìn không cần gấp gáp, Vân Dật chú ý tới trong túi xách lượng mấy cái bên trong trên, nhìn bên trong kiểu dáng cùng màu sắc, suy tính là cái nào nữ hài bên trong hoàn mỹ nữ nhân tiến hóa game TXT download.

Xem xong hai cái treo ở trên phô bên trong, Vân Dật chú ý tới chính mình ngồi lần này trải giường chiếu một bên cũng mang theo một cái màu trắng bên trong, này bên trong là khoan một bên hình tam giác, như vậy tạo hình sẽ đem cổ gài bí nơi che chắn rất nghiêm, không giống tể tam giác như vậy thỉnh thoảng sẽ có chéch lậu.

"Có như vậy bên trong nữ hài, khẳng định là nội tâm không có cảm giác an toàn, tạm thời làm người khá là truyền thống, tính cách kiên trì nữ hài! Cô gái như thế tử, một khi nhận định đối tượng thì sẽ không làm phản, là kết hôn sinh con quá cả đời tốt cô nương."

Vân Dật suy tính này bên trong tâm tính của cô bé, không chỉ có cảm thán trong túi xách lại vẫn có hảo tâm như thế tính cô nương, không biết sau đó làm lợi cho tên khốn kia đây. . . .

Nhìn những này bên trong Vân Dật nội tâm thú huyết sôi trào, trong lúc vô tình quên nguy trang Vân Dật, nhất thời nhìn chăm chăm một cái quần lót đáng vẻ bị một đám tuy rằng lẫn nhau trò chuyện, nhưng là chú ý lực toàn ở trên người hẳn cô gái thấy.

Thấy Vân Dật nhìn trong túi xách tiểu nội nội, Trần Nguyệt Viên ba người không chỉ có trong bóng tối gắt một cái: cái sắc này bại hoại, đến nữ sinh ký túc xá như thế trực nhìn chăm chú nhìn chăm chú xem, cũng không biết che giấu một thoáng sao?

Lúng túng làm một lúc sau, Vân Dật nhìn trên bàn bày hoa quả, bỗng nhiên trong lòng hơi động tìm tới một cái có, liền vội vã nói cho Vân Yên, hẳn ở trong cốp sau xe bày đặt mấy túi hữu cơ hoa quả, đi lấy đến cho Vân Yên ăn, này món ăn tìm cái có chạy ra ký túc xá.

"Hô, có thể coi là là giải phóng rồi!" Ra nhà ký túc xá, Vân Dật ngồi ở trong xe thở ra một hơi thật dài, bình tĩnh một hồi lâu tâm tình năm sau, hẳn mới đi đến cốp sau nơi đó.

Bốn phía thu thu xác nhận chu vi không ai sau, Vân Dật mở ra xe cốp sau, bàn tay tiến vào cốp sau bên trong, nhưng là âm thầm mở ra không gian, từ bên trong lấy ra hơn mười cân không gian Đại quả đào, sau đó cất vào trong túi liền nhấc theo túi, nhắm mắt hướng về trong túi xách một lần nữa đi đến.

"Yên Yên, người này lão ca cũng thật là đủ sắc, nhìn chăm chăm chúng ta bên trong sẽ không chuyển qua con mắt!" Trong túi xách ba nữ tử cười trước ngưỡng sau phiên, ôm Vân Yên trêu đùa, còn không thì vỗ bắp đùi của mình.

"Đừng cười, nha đầu chết tiệt kia!" Vân Yên bắt đắc dĩ ôm đầu, hao tổn tâm trí thời gian chú ý tới Trần Nguyệt Viên có chút rầu rĩ đáng vẻ không vui, tâm tư chuyển động bên dưới đoán ra nàng mất hứng nguyên nhân ni

, chớp mắt một cái liền kể thượng tâm đầu.

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Nữ sinh ký túc xá ngoại đàm sẽ

Vân Yên đi tới Trần Nguyệt Viên bên người, đem một khối rong biển bánh tráng phóng tới Trần Nguyệt Viên trong tay, mỉm cười nói: "Nguyệt Viên tỷ tỷ, làm sao xưa nay không nhìn thấy bạn trai người a, có vẻ như nguyệt Viên tỷ tỷ là bảy bạn bạn hoa chứ?"

"Trường học chúng ta nào có cái gì xem đi qua nam sinh, từng cái từng cái ấu trĩ như tiểu hài tử như thế tình tể chi quân y truyền kỳ!" Trần Nguyệt Viên bĩu môi, bản giáo theo đuổi quá nàng nam sinh thật sự không ít, nhưng là nàng một cái đều không lọt mắt.

"Chính là, trong trường học cái kia tiểu tiểu nam sinh từng cái từng cái ấu trĩ cùng tiểu hài tử giống như, làm sao có thể so với được với thành thực Đại ca ca sao! !" Vân Yên cũng là nhẹ nhàng thờ dài, một bộ đối với trong trường học nam sinh không hài lòng đáng vẻ; chỉ là, có vẻ như Vân Yên vẫn sẽ không có ở trong trường học nói qua luyến ái, như thế nào đàm được với đối với nam sinh có hài lòng hay không đây.

Đồng lập tây xả mấy câu nói, Vân Yên đem đề tài kéo đến nhà mình, nói tới ba mẹ đối với ca ca Vân Dật ưu sầu sự tình.

"Nhà ta hiện tại ngoại trừ ta cùng ca ca ta ở ngoài, sẽ không cái gì để mẹ ta phát sầu sự tình, " Vân Yên nhẹ nhàng bải lộng trong tay rong biển bính đóng gói túi, vô tình hay cố ý nói: "Mẹ ta thường thường nói, chỉ cần ca ca ta cùng ta kết hôn, nàng cũng không có tâm sự; chỉ là ta bây giờ còn nhỏ, chỉ có ca ca ta đều hai mươi sáu, nhưng là còn chưa có kết hôn đối tượng!"

"Đó là ca ca ngươi quá chọn đi, làm không được thấp không phải phơi nam tác tình tiểu nha đầu!" Nghe Vân Yên nói đến Vân Dật sự tình, Trần Nguyệt Viên thụ trực lỗ tai chăm chú nghe, thỉnh thoảng về trên một câu hai câu.

"Cũng có như vậy điểm nguyên nhân đi, nhà chúng ta trước đây tuy rằng điều kiện kinh tế không được, nhưng là cũng có ca ca ta không thích tuổi quá to lớn cô gái, hẳn thường thường nói hi vọng tìm cái so với hẳn tiểu Ngũ sáu tuổi thậm chí trở xuống cô gái, dù cho là chờ thêm hai năm ở kết hôn cũng được."

Vân Yên làm bộ vô ý đạo, chỉ là tình cờ thâm ngắm một cái kính hi đầy mặt đỏ lên Trần Nguyệt Viên.

"Ha ha. . . Có đúng không, " Trần Nguyệt Viên trong lòng kích động khuôn mặt nhỏ hồng nóng lên, nàng lấp bắp nhìn Vân Yên nói: "Cái kia. . Ca ca ngươi có hay không nói thích gì dạng loại hình cô gái?"

"Cái kia ngã : cũng không có quá nhiều yêu cầu, chỉ cần không phải quá mạnh mẽ là được, " Vân Yên ngưng mi suy tư nói, suy nghĩ một chút sau lại nói: "Còn có chính là không thể quá hẹp hòi, không thể quá ghen tị."

Vân Yên chính mình nhưng là rất yêu thích kẻ cận ca ca, nếu như tân chị dâu quá ghen tị không thể được. . . Tuy nói, nàng lắc lư Trần Nguyệt Viên chỉ là vì chờ sau đó để Trần Nguyệt Viên hướng về ca ca lấy lòng, dùng để để ký túc xá tỷ muội đòi đi vừa nãy ca ca nhìn mình bên trong chú ý lực. . . . Ca ca cái này từ bại hoại, dĩ nhiên như vậy không che giấu. . .

Vân Yên ở trong lòng như thế nghĩ, chỉ muốn để Trần Nguyệt Viên vì chính mình phòng ngừa lời đồn đãi làm vật hy sinh, nhưng hồn nhiên không để ý nàng khả năng trúc lam mức nước công dã tràng. .

"Ha ha, tất cả mọi người đến ăn quả đào, đây là sơn thôn đặc biệt giống, cái Đại vị điểm!" Đẩy cửa ra, Vân Dật cười ha ha đem quả đào đặt lên bàn, giới thiệu quả đào ưu điểm; chỉ bất quá, này quả đào là hẳn không gian cùng tiểu viện đặc biệt, mà không phải trong thôn đều có.

"Nha, ca ca này quả đào thật điểm!" Vân Yên tự nhiên là không chút khách khí trước tiên nắm lên một cái quả đào, rất là không giống thực nữ gặm một cái, cái kia ngọt ngào đào trấp liền theo khóe miệng chảy xuống, nàng không khỏi kinh ngạc nói.

"Hừm, là a, này quả đào làm sao biết cái này sao điểm đây, so với ta mua cái kia sáu khối tiền một cân quả đào mạnh hơn không biết bao nhiêu lần!" Oa Oa Kiểm nữ hài ngô vận mắt to kinh ngạc xem trong tay Đại quả đào, trên cái miệng nhỏ nhắn còn có điểm niêm đào trấp, làm cho nàng miệng nhỏ môi có vẻ đặc biệt mê người.

"Vân, Vân ca ca, này quả đào là chính người loại, vẫn là người mua?" Trần Nguyệt Viên xấu hổ nhìn Vân Dật, na đến bên cạnh hẳn đạo; vì sau đó có thể thường bạn người yêu bên người, nàng không thêm đến xa không sợ thẹn thùng.

"Là chính ta loại, này quả đào sở dĩ ăn ngon, là bởi vì chưa từng có dùng qua phân hóa học cùng nông dược, tất cả đều là Thổ gia phi cùng sơn nước suối đúc, hưởng hồ trong sơn thôn không có cái gì ô nhiễm, cảnh tú lệ, trông ra đến quả đào tự nhiên ăn ngon!" Vân Dật có chút không tự nhiên hướng về bên cạnh hơi đi chuyên, nếu như chu vi không có người bên ngoài ở hẳn nói không chắc thật cao hứng cùng Trần Nguyệt Viên 'Trao đổi một chút' tà ác tiểu thức xin tự trọng.

Chỉ là ngại khắp chung quanh một vòng người, còn có muội muội mình ở, hẳn không dám quá tùy tiện.

"Phong cảnh nơi đó thật sự rất tốt sao?" Trần Nguyệt Viên do dự một chút, kế tục dựa vào câu hỏi che giấu gần kề một điểm.

"Hừm, phong cảnh rất tú lệ!" Vân Dật gật đầu đạo, đem sơn thôn phong cảnh như thực chất miêu tả một lần, cường điệu nói trên núi thỏ, gà rừng cùng với dòng suối nhỏ cùng cái nắm các loại.

Nghe Vân Dật miêu tả, mấy nữ trong lòng đối với sơn thôn đều bay lên một trận ngóng trông, có đến sơn thôn nhỏ đi chơi một chút ý nghĩ, liền vừa nãy Trần Nguyệt Viên vẫn tới gần Vân Dật cử động đều không có ở lặng lẽ nghị luận.

"Cái kia vân. . Ca ca, các loại (chờ) nghỉ thời điểm chúng ta có thể hay không đi ngon núi nhỏ kia thôn chơi a?" Oa Oa Kiểm ngô vận một mặt thần sắc khát khao nhìn Vân Dật nói.

"Ha ha, đương nhiên hoan nghênh. . ." Vân Dật nhẹ nhàng gật đầu cười nói, sau đó lại cùng này quần cô gái hàn huyên một hồi sau, cùng ký túc xá mặt khác bốn cái nữ sinh cũng trở về đến ký túc xá, lập tức ở Vân Dật mời mọc thưởng thức Vân Dật mang đến quả đào, nho nhỏ kinh hô một thoáng.

Hàn huyên đã lâu, khi (làm) quần ký túc xá bác gái tới, nhắc nhở nữ ký túc xá sắp tới tắt đèn thời gian sau, đứng ngồi không yên Vân Dật mau mau đứng dậy cáo từ, chạy trốn chết rồi khỏi nữ ký túc xá.

"Hô, nguyên lai nữ ký túc xá phong cảnh tốt như vậy, chỉ là người ở chỗ này quá hơn nhiều, bằng không khẳng định có điểm phúc rồi!"

Ra nữ của tức xá, Vân Dật thở dài một cái, trước đây đến trường cái kia trận bọn họ ký tức xá gia súc thường thường muốn tiến vào nữ sinh ký tức xá mà chưa bao giờ thực hiện được, không nghĩ tới hôm nay nguyện vọng dĩ nhiên có thể thực hiện; đặc biệt là cái kia Trần Nguyệt Viên tiểu muội muội dựa vào chính mình rất gần, chỉ là quá nhiều người, chỉ có thể tức nuối mang theo phóng thích tâm tình lái xe rời khỏi trường học.

....

... ..

.

Không đề cập tới Vân Dật lái xe rời đi trường học, nữ sinh trong tức xá tắt đèn sau, mỗi đêm phải làm ngoạ đàm sẽ đúng giờ tổ chức.

"Quả đào ăn ngon thật, nhưng đáng tiếc chỉ còn dư lại một cái rồi!" Nằm ở tân bàn tối đây trên giường, Trần Nguyệt Viên cẩn thận từng li từng tí một gặm một cái ngọt ngào Đại quả đào, tỉ mỉ dẫn hấp quả đào trên nước, nhìn càng ngày càng nhỏ quả đào thở dài nói.

Nguyên lai Trần Nguyệt Viên không phải cái tức xá này bên trong, chỉ là bởi vì Vân Yên ở đây trụ, nàng liền cùng tức xá này bên trong một người nữ sinh thay đổi ký tức xá.

Nữ sinh kia không có phản đối, thật cao hứng liền chuyển tới Trần Nguyệt Viên bên kia đi, còn nguyên nhân mà... .. Bốn người sáu mươi mét vuông ký tức xá, đôi tám người ba mươi mét vuông ký tức xá, đối ai ai không đối?

Sau đó thấy đại tỷ Trần Nguyệt Viên bàn tới, Trình Tuyền cùng Lý Húc Phân cũng theo chờ tới, các nàng ba cái đem tức xá này bên trong cái kia bốn cái nữ hài thay đổi đi qua, còn lại chính là đêm nay cùng nhau chơi ba người kia siêu cấp phôi thiếu.

Này quả đào thực sự là ăn quá ngon, Vân Dật lấy tới chừng mười cân ước chừng ba mươi quả đào tại chỗ liền được ăn đi tám. Chín cái, còn lại bị hào phóng Vân Yên một người chia hết một cái sau, chỉ còn dư lại mười hai mười ba cái.

Trong tức xá người cũng không nhận được đem phân cho mình quả đào ăn xong, chỉ có Trần Nguyệt Viên bởi vì giúp đỡ hấp dẫn lực chú ý của chúng nhân, thêm vào muốn làm ra dáng vẻ, vì lẽ đó Vân Yên phân ba cái cho nàng.

"Chính là a, này quả đào ăn ngon thật, nhưng đáng tiếc Vân Yên ca ca không biết lúc nào lại có thể mang đến." Nằm ở trong chăn, lộ ra trắng như tuyết tay như ngó sen Trình Tuyền cũng là trong miệng trở về chỗ cái kia quả đào mềm yếu thiên hương, không nhận được nhìn chéch trên pho Trần Nguyệt Viên nói: "Đại tỷ, ta thật lớn tã, người để ta lại nhỏ nhỏ ăn một miếng có được hay không vậy?"

Trong tức xá Vân Yên nào còn có mười cái quả đào, chỉ bắt quả nàng thật không tiện lại đi muốn, vừa nãy đã ăn nhân gia ba cái; lại nói, Vân Yên cũng uyển chuyển nói, này quả đào là để cho trong lớp mấy cái muốn tốt bạn học.

"Thiếu đến a tuyền tuyền. Vừa nãy cho người 'Một cái miệng nhỏ' cắn đi một phần tư đào nhục, người còn muốn trở lại một cái cắn đi 'Một cái miệng nhỏ' sao?" Trần Nguyệt Viên hàm hừ hướng về phía nghiêng xuống pho Trình Tuyền nói.

Vừa nãy ở Trình Tuyền tả một cái đại tỷ, hữu một cái chị gái tốt nắn nỉ dưới, nàng nhìn đau lòng để Trình Tuyền cắn một cái miệng nhỏ, kết quả cái kia 'Một cái miệng nhỏ' đầy đủ cắn đi một phần tư quả đào, để Trần Nguyệt Viên hô to rút lui, ở trong tức xá 'Truy sát' trình tự đầy đủ năm phút đồng hồ có thể xem là tha nàng.

"Phân Phân, người để nhị tỷ cắn một cái miệng nhỏ có được hay không, liền một cái miệng nhỏ!" Thấy Trần Nguyệt Viên không lên khi (làm), Trình Tuyền lần thứ hai nhìn lão tam Lý Húc Phân đạo, bình thường lý húc bản điềm đạm ôn nhu, ở Tam tỷ muội bên trong tối dễ nói chuyện.

"Ha ha, nhị tỷ người hay là đi hỏi đại tỷ đi, này quả đào dù sao cũng là đại tỷ tương lai lão công mang đến đây!" Lý Húc Phân nằm ở trong chăn, nhẹ giọng cười nói; phân cho nàng quả đào bị nàng giữ lại, còn dư lại một cái tã ra mê người mùi thơm ngát.

"Tiểu Phân Phân, không cho nói bậy, nhân gia. . Nhân gia còn trên học đây!" Trần Nguyệt Viên tuy rằng ngoài miệng gọi rất hung, nhưng là cái kia một luồng ngọt ngào sức lực ai cũng nghe được, đồng thời không có trực tiếp phủ nhận tính toán của mình.

"Nhân gia. . Nhân gia còn trên học đây!" Trình Tuyền nằm ở trong chăn học Trần Nguyệt Viên, để trong tức xá mấy người khác cười đến run rẩy cả người. . .

Chỉ có hai người trốn ở trong chăn, cười có chút miễn cưỡng, hai con mắt ở trong bóng tối nhẹ nhàng lập lòe... ..

Bạn đang đọc truyện *Son Thôn Đào Nguyên Ký* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Gia lưu không gian nước suối

Sáng sớm hơn sáu giờ đồng hồ, Vân Dật ngay khi ngư dân ra biển mờ trong tiếng tỉnh lại siêu thời đại bảo tiêu.

Ở trong sân loanh quanh một vòng sau, Vân Dật liền suy nghĩ chính mình về nhà đã ba ngày, trong nhà chăm nom quá, muối muối cũng quan tâm tới, trong ngắn hạn trong nhà không cần chính mình lo lắng, là đến cái lúc trở về.

Dù sao, son thôn bên kia không khí cùng hoàn cảnh so với nơi này thực sự tốt hơn nhiều, cũng có sản nghiệp của mình ở nơi đó.

Ăn điểm tâm thời điểm, Vân Dật ở trên bàn ăn hướng về cha mẹ đưa ra chính mình phải đi về dự định, đồng thời hi vọng cha mẹ theo một khối đi qua, hoàn cảnh nơi đây có thể làm cho hai vị lão nhân sinh hoạt càng khá một chút.

Vân Dật phụ thân trầm mặc bùng oản, nhẹ nhàng uống trong bát gạo kê bát cháo không nói gì, mà Vân Dật mẫu thân sau khi nghe hơi một do dự, nhìn một chút trạng phụ về mặt sau, khe khẽ thở dài, đối với Vân Dật nói: "Vân Tử, Quý Tĩnh hoàn cảnh nơi đây mặc dù tốt, nhưng là ta và cha ngươi không nở lòng bỏ đi, nơi này dù sao cũng là sinh hoạt hơn nửa đời người địa phương."

Nói xong, mụ mụ bùng lên chén nhỏ, chuẩn bị uống thời điểm suy nghĩ một chút, than thở lại thả xuống oản, nói tiếp: "Lại nói nữa, Yên Yên còn ở niệm lớp 12, thứ bảy phải quay về một lần, ta và cha ngươi làm sao có khả năng cam lòng dưới Yên Yên chính mình ở đây."

"Bằng không các loại (chờ) Yên Yên lên đại học, các người đi qua trụ thế nào?" Vân Dật nhìn cha mẹ nếp nhăn trên mặt, đau lòng nói: "Bên kia hoàn cảnh thật sự rất tốt, nói thế nào cũng có thể để ngài Nhị lão sẽ không giống hiện tại lão nhanh như vậy!"

Cuối cùng Vân Dật cha mẹ đồng ý Vân Dật đề nghị, dừng lại: một trận bữa sáng ở nặng nề bên trong ăn xong.

Dọn dẹp đồ vật, đem một ít cạnh biển đặc sản phóng tới cốp sau bên trong thời điểm, Vân Dật bỗng nhiên nghĩ đến tối hôm qua trên từ trong không gian lấy ra quả đào cho Vân Yên chuyện của các nàng, vội vã vỗ đầu một cái, ám đạo chính mình thực sự là quá dễ dàng vong chuyện Thần Tiên đều ở trong túi sùy TXT download.

Nhìn hai bên một chút chu vi không có ai, Vân Dật tâm tư hơi động liền lách mình tiến vào không gian.

Trong không gian vẫn là một từng bất biến đáng vẻ, lão đất trồng rau địa phương vài cây rau dưa sinh trưởng rất vượng, treo đầy cà chua chạc cây ép loan cà chua cộng, từng cái từng cái Đại thanh cây ớt dài hơn 30 cm, từng cái từng cái cà hơn bốn mươi cm, còn có ta từng cái từng cái Đại dưa hấu, từng cái từng cái tròn vo.

Ngân Lang ở không gian bên trong góc bờ, vết thương trên người sớm là tốt rồi thất thất bát bát, nhìn thấy Vân Dật đi vào nó từ không gian bên trong góc chạy đến trước người, rất hữu hảo hướng về Vân Dật đánh phì mũi lấy đó hữu hảo.

"Cái tên nhà ngươi, trên người da lông là càng ngày càng nhu thuận, còn trở nên rất trắng rất trắng, cùng lông dê giống như!" Vân Dật thuận lợi ở Ngân Lang mao trên lau một cái, ở Ngân Lang rất là bất mãn tiếng hừ hừ bên trong cười nói: "Sau đó, gọi ngươi Bạch Dương đi, ngược lại ngươi mao cùng Bạch Dương mao gần như."

Bạch Dương tự mình tự đi qua một bên đi, Vân Dật từ trong không gian cây đào kia trên hái được đầy đủ hai mươi cân quả đào, sau đó lại mang hai mươi, ba mươi cân không gian rau dưa, chuẩn bị đi ra ngoài thời điểm chú ý tới không gian suối nước nơi đó, một cái bạch hoa ngư đột nhiên nhảy ra mặt nước, trong lòng hơi động chuẩn bị mò hai cái mới mẻ bạch hoa ngư cho cha mẹ.

Chỉ là, đi tới không gian suối nước Vân Dật lại lách đầu thủ tiêu ý định này, thành nhỏ nơi này cũng không bỏ phí ngư loại này núi cao suối nước ngư, làm ra đi chỉ sợ sẽ có vấn đề.

"Bạch hoa ngư không thể làm, để cha mẹ uống nhiều một chút không gian nước suối cũng không quan trọng hơn chứ?" Lâu bầu, Vân Dật ra không gian, trở lại trong phòng bếp.

"Vân Tử, ngươi từ nơi nào mua món ăn, như thế mới mẻ thủy linh!" Trong phòng bếp Vân Dật mụ mụ chính đang xoay xong bốn tấm, nhìn thấy Vân Dật nhắc theo mấy túi lớn rau dưa đi vào, chú ý tới cái kia rau dưa mới mẻ thủy linh năm sau, liền kỳ quái hỏi.

"Mụ, đây là ta ở Quý Tĩnh trồng, đặt ở xe cốp sau giữ tươi trong rương mang đến, hai ngày trước chỉ lo sản vật núi rừng đã quên năm, ngày hôm nay mới nhớ tới đến!" Vân Dật cười cười, đem những này rau dưa phóng tới trên bàn.

"Hừm, những thức ăn này thực là không tồi, có món ăn hương, không giống xuất hiện ở trên đường bán món ăn nhìn không sai, ăn lại không cái gì tư vị." Vân Dật mụ mụ lấy ra một cái cà chua thả ngửi một cái, vui vẻ con mắt đều híp lại, không nhịn được liền cắn một cái này cà chua.

"Này cà chua thật không tệ, không hề có một chút chất xúc tác, cũng không có phân hóa học!" Vân Dật mụ mụ trở về chỗ trong miệng cà chua ngọt ngào mùi thơm ngát, sờ sờ Vân Dật đầu, dùng khi còn bé biểu dương Vân Dật thì người thứ một giọng nói: "Nhà ta Vân Tử thực sự là ngoan, làm gì đều là tốt nhất!"

"Mụ, ngài nghỉ ngơi đi thôi, ta giúp ngài thu thập bát đĩa, ngày hôm nay đi liền không có cơ hội hỗ trợ Tiểu Dao thần truyện!" Vân Dật ngoan ngoãn nở nụ

cười, lập tức đem mụ mụ nhẹ nhàng đẩy đưa ra nhà bếp, ân cần xoa lên bát đĩa.

"Vân Từ lớn rồi, mụ thật cao hứng, chỉ cần nguoi kết hôn, mụ sẽ không có cái gì phát sầu rồi!" Nhìn nhi tử chịu khó ở trong phòng bếp với vàng, Vân Dật mụ mụ ở cửa phòng bếp vui mừng cười nói.

"Mụ, ngài ra ngoài chơi một chút đi, ta ở đây bảo đảm cho ngài thu thập sạch sành sanh!" Vân Dật đưa đầu đối với đứng ở cửa phòng bếp mụ mụ nói.

Chi đi vui mừng cười mụ mụ, Vân Dật nghe một chút trong nhà không còn động tĩnh sau, liền đem hệ thống cung cấp nước uống quần bên cạnh hồng thủy dừng cái nắp vụn ra, lao lực đem bên trong thủy toàn bộ rót vào đường nước ngầm bên trong, sau đó ở bên trong thả tràn đầy một đại dũng không gian nước suối.

"Tuy nói này nước suối không thể bao trị bách bệnh, nhưng là cải thiện thân thể cơ năng cũng không có vấn đề đi!" Vân Dật lau trên mặt bởi vì bàn thúng nước chảy ra hân, sau đó thuận lợi từ trong không gian thả ra một điểm thủy, dời đến nhà bếp trên bệ cửa sổ bày mấy phần cây hoa hồng hoa bên trong.

Này mấy bồn nhi cây hoa hồng hoa, là Vân Dật khuyên mụ mụ mới dưỡng; Vân Dật nhớ tới khi còn bé mụ mụ có vui vẻ dưỡng hoa cỏ ham muốn, chỉ là Vân Dật tốt nghiệp đại học sau, bởi vì Vân Dật sinh hoạt không như ý mà tâm tình trở nên rất kém cỏi, để nuôi rất nhiều năm mấy bồn hoa toàn bộ chết héo.

Hiện tại Vân Dật có tiền đồ, ngoại trừ người vợ còn để mụ mụ hơi hơi lo lắng điểm ở ngoài, cũng không có nhu cầu gì lo lắng; muối muối Vân Yên như vậy một bộ không tính là họa quốc ương dân, cũng là hoa kiến hoa khai khuôn mặt nhỏ, thêm vào không sai thành tích cùng tính cách, tuyệt đối là không lo không có con rề tốt.

Hay là, này mấy bồn bông hoa chính là Vân Dật gia sinh hoạt một cái ảnh thu nhỏ, thịnh vượng thì điệp phồn cảnh mậu, suy yếu thì cảnh lá héo tàn. . . .

. Hoa này, sau đó sẽ phi thường thịnh vượng phồn thịnh xuống. .

. Vân Dật một lúc quơ múa khăn lau, một lúc múa lên quét đem cùng cây lau nhà, đầy đủ ở nhà bận việc ba tiếng, từ sáng sớm hơn bảy giờ một thẳng tới giữa trưa hơn mười giờ, rốt cục đem trong nhà toàn bộ quét sạch một lần, trở nên sạch sành sanh.

Trong nhà lúc này xem ra, muốn so với không am hiểu thu thập việc nhà mụ mụ thu thập sạch sẽ hơn nhiều.

Thu thập xong trong nhà, mụ mụ phỏng chừng cũng mau trở lại làm bữa trưa, Vân Dật suy nghĩ buổi chiều liền muốn về Quý Tĩnh, liền muốn cho tiểu thúc đưa điểm trong không gian sản xuất đồ vật đi qua, chỉ cần không phải rất nhiều phỏng chừng không có vấn đề gì.

Từ trong không gian lấy ra một ít rau dưa cùng phơi khô thảo rừng gà rừng, thêm vào dùng năm cân thùng dầu xếp vào một dũng không gian nước suối, lại lấy ra mấy bao không gian rau dưa kết ra hạt giống, Vân Dật liền hướng về tiểu thúc trong nhà phương hướng đi đến, hẳn phải đem những thứ đồ này cho tiểu thúc, để tiểu thúc trong nhà chịu chút tốt rau dưa.

Tiểu thúc gia ở Thái Luân Thôn đông nam giáp, là trong thôn ven biển gần nhất một nhà, từ trong nhà cách bờ biển chỉ có chỉ là khoảng một trăm mét khoảng cách; cái kia nơi sân là lúc đó hai mươi sáu tuổi tiểu thúc chính mình dùng tiền nắp, khi đó gia gia đã sớm chết, Vân Dật gia vừa vận Vân Dật lên đại học, không có thể giúp đỡ vợ, cái khác mấy cái huynh đệ...

Trong tay nhắc theo mấy cái túi ny lon, dọc theo trong thôn thoáng mang theo điểm uốn lượn đá vụn đường phố hướng về tiểu thúc bên kia đi đến, tuy rằng chính mình cùng tiểu thúc gia chỉ nhánh khoảng cách không xa, nhưng là bởi vì Thái Luân Thôn đặc biệt đường phố bố cục mà so với thẳng tắp xa đầy đủ gấp đôi tu chân mấy vì tính tình tự viên chương mới nhất.

Thái Luân Thôn tục truyền là ở Minh triều năm đầu, do thái luân hậu nhân ở đây xây dựng một cái trang viên; Vạn Lịch thời kì, thạch, điền hai tính trước sau di chuyển này, vì là kim thành sơn trấn thái tính nhà giàu trông giữ trang viên, Thái gia trang liền bởi vậy được gọi tên.

Thanh Thuận Trị thời kì cao tính thế tổ do kim hạ trang trấn quyền Dương gia thôn di chuyển này định cư, sau lại có Vương thế tổ tư học do vốn là thanh an truan thôn di chuyển này sinh sôi thành thôn. Ước ở Khang Hi những năm cuối tôn thế tổ chín mình do kim vốn là lượng giáp thôn di chuyển này định cư trở thành Thái gia trang nguyên tam đại tính là một trong.

Những thứ này đều là ghi chép ở thôn bí trên sự tình, chỉ là năm đó trước hết di chuyển nhân thạch, điền hai tính đã sớm biến mất rồi, nguyên nhân cụ thể không vì là cũng biết.

Chính mình đẩy ra cửa viện, Vân Dật hô một tiếng liền tiến vào tiểu viện, một cái rất gầy hoàng Mao lão câu lung lay đuôi tiến lên đón, hiển nhiên này tuổi tác không nhỏ, ăn cũng không phải rất tốt câu còn nhớ đã từng thường xuyên đến chơi Vân Dật.

Tiểu viện không lớn, ước chừng sáu mươi, bảy mươi bình phương, mặt đất không có mức nước nề mà là mở ra một khối nhỏ đất trồng rau, gieo mười mấy viên cà, cây ớt, cà chua, tướng mạo rất dồi dào trạng thái tựa hồ nói rõ sân chủ nhân rất giỏi về loại món ăn.

Tọa bắc triều nam (Chú thích: quay lưng về phía bắc, nhìn về phương nam) ba gian hải nhà lá đình gạch đá tường, thêm vào trong sân một chiếc cổ xưa phá xe gắn máy, tỏ rõ tiểu viện chủ nhân kinh tế không tính rất dư dả.

"Yêu, tiểu tử nguoi còn không trở lại kinh thành a, lần này công ty cho mấy ngày nghỉ?" Nhìn thấy Vân Dật đi vào, đang bẻ bộn làm cơm trưa tiểu thúc thả tay xuống bên trong thái rau đao, vừa cười hỏi, một bên tiếp nhận Vân Dật trong tay nhắc theo đồ vật.

Chỉ là cái kia một thùng nhỏ thủy nhưng là để tiểu thúc có chút buồn bực, hẩn nhìn Vân Dật, đem thùng nước nhắc tới lòng mây độ cao, nghi ngờ hỏi: "Người đưa điểm son đã vị rất tốt, đưa điểm rau dưa cái gì cũng coi như quả đi, thế nhưng này thủy có ý gì?"

"Ha ha, tiểu thúc lấy người cái kia thấp hơn bảy mươi chín thông minh trình độ, khẳng định không nhìn ra đây là đặc biệt cấp khoáng vật nước suối, so với nước Pháp cái kia cái gì y vân muốn chỗ tốt không biết thiếu lần!" Vân Dật một mặt đến sắc cười, cùng tiểu thúc lái chơi cười. .

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Phú thiếu chặn đường

"Tiểu tử người, này thủy coi như là nước suối, cũng không cần thiết mấy ngàn dặm mang đến chứ?" Có chút không phản đối thả xuống thùng nước, tiểu thúc kể tục thiết món ăn đạo tinh tế đại hoan hỉ.

"Không phải đơn giản nước suối, đây là Thanh Vân sơn một cái Tiểu Tuyền mất chảy ra, có người nói pha trà tốt nhất, biết người thích uống trà, vì lẽ đó cố ý cho mang đến như thế một thùng nước!" Vân Dật cười cười, tùy tiện xả cái nói dối; tùy ý đem phong chim trĩ thả rừng để dưới đất sau, đem trong túi rau dưa hạt giống lấy ra đưa cho tiểu thúc, nói: "Tiểu thúc, đây là ta làm đến sản phẩm mới có trồng ky rau dưa hạt giống, loại này rau dưa ăn vị rất tốt, người loại ở trong sân, sau đó phòng chừng mua thức ăn có thể tiết kiệm không ít tiền!"

Này rau dưa hạt giống là không gian rau dưa kết hạt giống, muốn so với bình thường hạt giống hoạt tính tốt hơn rất nhiều, phòng chừng coi như là không có không gian nước suối đúc, những này rau dưa hạt giống chỉ ít ở đòi thứ nhất khẳng định là so với bình thường rau dưa ưu tú rất nhiều.

Tuy nói những này rau dưa không thể để cho tiểu thúc bán lấy tiền cải thiện gia cảnh, nhưng là để thân thể tốt một chút nhĩ, hẩn là không thành vấn đề.

"Vân Tử người tới, còn ngàn dặm xa xôi vì người tiểu thúc mang thùng nước đến, thực sự là không chê luy a người!" Nghe được Vân Dật âm thanh, tiểu thám từ bên trong trên giường bắt tay vào làm, cách mỏng manh vách tường cười nói.

"Tiểu thám, ngài nằm ở trên giường là được, không muốn đứng dậy!" Đến gần buồng trong, Vân Dật nhìn sắc mặt hơi tái nhợt tiểu thám từ trên giường độ phì bắt tay vào làm, liền liền vội vàng tiến lên đạo; tiểu thám bởi vì sinh tiểu chất nữ thời điểm lưu lại mầm bệnh, thấy phong thấy lương sẽ sinh bệnh, vì lẽ đó có vẻ thể nhược nhiều bệnh, thường thường ở trên giường nghỉ ngơi.

Vân Dật tiểu thám năm nay mới ba mươi tuổi, so với Vân Dật tiểu thúc tiểu hai tuổi, so với Vân Dật Đại bốn tuổi, bất luận từ tuổi trên vẫn là cùng Vân Dật quan hệ trên, đều là Vân Dật trăm phần trăm không hơn không kém Đại tỷ tỷ; mà Vân Dật nhưng là bởi vì cùng tiểu thúc ngu ngu tầm ngu, mã tầm mã nguyên nhân, cùng tư tưởng khai sáng tiểu thám quan hệ cũng rất tốt.

"Ha ha, mấy ngày nay không cần thận gọi gió lạnh thôi, vì lẽ đó ở trên giường nằm một ngày." Sắc mặt hơi tái nhợt tiểu thám khinh khê cười, dùng tay sửa lại một chút hơi ồ vàng có chút loạn mái tóc, dài nhỏ trên gương mặt trái xoan lộ ra một vệt mỉm cười nói: "Này không, cho người tiểu thúc lại vội lên. . ."

Vân Dật tiểu thám mới vừa gả cho tiểu thúc thời điểm, là xinh đẹp đường nào, để trong thôn vẫn chuẩn bị xem tiểu thúc, xem Vân gia chuyện cười người hạ nát con mắt, để tiểu thúc phong quang nhất thời chém thiên chương mới nhất.

Ai biết thiên có bất trắc phong vân, năm ấy mùa đông, mang thai mới tám tháng tiểu thám tản bộ thì nhưng không cẩn thận té, một người ở tuyết trong hầm ngồi đầy đủ bốn tiếng mới bị tìm kiếm khắp nơi Vân gia người tìm tới, đưa đến bệnh viện thời gian rất may mắn mẹ con bình an.

Nhưng là tiểu thám nhưng bởi vì đóng bốn tiếng lưu lại mầm bệnh, tiểu chất nữ cũng là từ nhỏ nhiều bệnh. . .

Nhìn tiểu thám có vẻ bệnh đáng vẻ, Vân Dật trong lòng không khỏi rất là khổ sở, âm thầm ở trong lòng suy nghĩ, có tiền hẩn tuyệt đối sẽ không mặc kệ cùng mình quan hệ tốt người thân, bằng hữu. . . .

An ủi tiểu thám mấy câu nói, cùng tiểu thúc lại hàn huyên mấy năm qua sự tình sau, trước khi đi cùng tiểu thám chào hỏi sau khi, liền cáo từ rời đi, không có ở tiểu thúc trong nhà ăn cơm.

Ăn cơm trưa xong, Vân Dật dọn dẹp chuẩn bị mang theo đồ vật, ở một bên nhìn cha mẹ tuy rằng không nỡ bỏ Vân Dật, nhưng là xem như là có học vấn vợ chồng hai người đều biết câu kia nổi danh ngôn ngữ:

Nếu như không đành lòng đối mặt hải từ hướng đi tương lai bóng lưng, như vậy hải từ liền muốn đưa lưng về phía tương lai. . .

Thái Luân Thôn thôn bắc đầu, thôn bắc ngã ba đường địa phương, một cái thẳng tắp đường xi măng vẫn dẫn tới phương xa; Vân Dật đứng ở bảo bên

cạnh xe ngựa, cùng nhất định phải trước để đưa tiễn cha mẹ nói chuyện.

"Ba mẹ, ta mang đến cái kia thủy là rất tốt nước suối, thường thường uống đối với thân thể rất tốt; còn có những kia rau dưa, hoa quả, đều là trong núi lớn cao cấp nhất thứ tốt, so với những kia đặc cung trung ương món ăn còn tốt hơn, chính các người bày đặt ăn, đừng cho người khác. . ." Năm Nhị lão tay, Vân Dật nhìn cha mẹ hai gò má đã hoa râm tóc, nhần nhin trong lòng mình chua xót nói.

"Vân Từ người yên tâm đi, ta và mẹ của người sẽ chiếu cố tốt chính mình, đúng là người ở bên ngoài phải chiếu cố kỹ lưỡng chính mình, nhớ kỹ phạm là hần là cân nhắc sau đó làm, không nên vọng động. . . ." Năm nhị từ kiên cường mạnh mẽ tay, vân chính đạo nhìn nhi từ kiên cường mặt, vui mừng vỗ vỗ Vân Dật vai, sau đó phát tay một cái.

"Ba mẹ, ta đi, quá năm ta sẽ trở về. . ." Lên xe, khởi động động cơ chuẩn bị rời đi thời khắc, Vân Dật đầu thân ra cửa xe nhìn một chút cha mẹ sau khi, lập tức quay người lại từ treo lên đương tuyết trần rời đi. . .

Lái xe, Vân Dật trên mặt ni có vài giọt nước mắt lặng yên lướt xuống, sáng sớm hôm nay hần đem một tấm tiền 50 ngàn đồng tiền thẻ ngân hàng đặt ở cha mẹ gối dưới, đồng thời để lại tờ giấy để cha mẹ chi tiêu.

Nhìn nhi từ ô tô biến mất ở trong tầm mắt, lão hai cái dặt diu nhau, hướng về gia Trung Phương hướng về đi đến. . .

Lái xe đến tiểu trong thành phố tâm thời điểm, Vân Dật liền quay đầu xe hướng về một bên trong phương hướng chạy tới cực phẩm lãnh chúa TXT download.

Một giờ chiều chung, cách đi học còn có nửa giờ thời điểm, ở lớp ba Vân Yên liền cùng trong túc xá đều ở một cái ban ngô vận, Trần lan cùng rời đi ký túc xá đi học; mà Trần Nguyệt Viên Tam tỷ muội nhưng là còn ở trong túc xá chậm rì rì mặc quần áo, đối với bọn hần ba cái mà nói, không tới cuối cùng một phút là quyết định không chịu tiến vào trong lớp.

Đương nhiên, này cũng không phải nói các nàng ba cái thành tích học tập không được, trên thực tế các nàng ba cái thành tích ở lớp 12 cả năm cấp bên trong đều có thể xếp hạng phía trước, sở dĩ trong ngày thường gan to như vậy nhưng là bởi vì gia cảnh ưu việt, thêm vào mọi người yêu thích ưu đãi mỹ nữ quen thuộc quán đi ra thói xấu. . .

Ba người dọc theo rừng cây nhỏ bên trong cây cối thấp thoáng đường xi măng chậm rãi đi tới, ngày mùa thu ánh mặt trời xuyên qua ở trong gió nhẹ đập chòn bóng cây, loang lổ điểm điểm vết lốm đốm ở xi măng đường nhỏ bên trên mình ám đan xen, loáng thoáng có loại xuyên qua thời gian hành lang ảo giác.

"Yên Yên, ca ca người thực sự là quá ưu tú, dài đến như vậy soái còn có bản lĩnh như vậy có năng lực, sau đó không biết cô bé kia có thể gặp may mắn gả cho hần!" Trần lan ôm trong lồng ngực thư, có chút phiền muộn ý vị nhìn trung gian Vân Yên hăm mộ nói.

"Ha ha, ca ca ta nhất định sẽ tìm một cái ôn nhu hiền lành cô gái làm chị dâu ta, "Vân Yên khoe miệng hiện lên một vết mỉm cười, trắng nõn tay nhẹ nhàng lý một thoáng bị gió thu thổi loạn mái tóc, trêu đùa nhìn thân thể phía bên phải Trần lan nói:

"Làm sao Lam Lam, chọn trúng nhà ta ca ca, muốn làm chị dâu của ta a? Đây đơn giản, ca ca ta hiện nay chính là độc thân, nếu như người cùng ta ca ca sinh ra một nam bán nữ, ba mẹ ta khẳng định coi người là làm con dâu, coi như là ca ca ta phản đối đều vô dụng; nhìn người này Đại thí thí khẳng định là có thể sinh dưỡng. . ."

"Người muốn chết a Yên Yên!" Trần lan tu kéo kẹt Vân Yên dưới nách, hai người huyền nháo cười đến không ngấm miệng lại được.

Vân Yên bên trái, Oa Oa Kiềm ngô vận mỉm cười yên tĩnh bồi tiếp hai người chậm rãi đi tới, tự do ánh mắt nhìn trên đất Âm Ảnh đan xen vết lốm đốm, không biết đang suy nghĩ gì. . .

Ba người dọc theo xi măng đường nhỏ đi về phía trước, khi đi đến rừng cây nhỏ trung gian thời gian, các nàng chú ý tới ven đường trên ghé dài ba cái nam sinh lười biếng ngồi ở chỗ đó, nhìn thấy ba người lại đây sau liền đứng lên.

"Này, Yên Yên, đưa cho người!" Ba cái trong nam sinh, trung gian cái kia xem ra dài đến đỉnh đẹp trai người trẻ tuổi hướng đi Vân Yên, hần mặc đồ Tây thẳng tắp, trong tay nâng một nắm hoa hồng, đi tới Vân Yên bên người rất có phong độ mỉm cười, nói: "Làm bạn gái của ta ba Yên Yên, ta sẽ yêu người cả đời!"

"Xin lỗi Lý Khánh Xương, ta không muốn nói luyến ái, xin người tránh ra, chúng ta muốn đi học rồi!" Vân Yên mi tránh qua một tia vẻ chán ghét, thân thể hơi lùi về sau tách ra Hoàng Đào đưa đến trước người hoa hồng nói.

Đi theo Vân Yên phía sau Trần lan cùng ngô vận trong mắt cũng là một trận vẻ chán ghét, này Lý Khánh Xương là trong trường học có tiếng công tử nhà giàu, ý vào hần Ba Ba là thành nhỏ tìm sơn thủy sân công ty Lý Nghị hồng, nhà rất có tiền hần đưa bốn trong trường học rất nhiều nữ sinh, đề tốt mấy nữ sinh đã hoài thai, có sinh non có nhưng là nghỉ học tà đình.

"Yên Yên, nghe nói ca ca người đến hiện tại còn ở kinh thành bên trong sống sao cho rất không thuận lợi, bằng không ta để ba ba ta cho ca ca người ở trên trần trước tiên tìm cái tạm thời làm việc làm làm, quá hai năm chuyển chính thức?"

Lý Khánh Xương khoe miệng mang theo hoàn toàn tự tin ý cười nhìn Vân Yên, đối với Vân Yên hần nhưng là thêm nhỏ dãi hồi lâu, chỉ là Vân Yên vẫn giữ mình trong sạch, từ chối mấy lần hần mua quần áo mua đồ trang sức loại hình mê hoặc, thậm chí ngay cả hần đồng ý mua cho nàng một chiếc xe đều không thể đắc thủ.

Bất đắc dĩ sau khi, mới nghĩ biện pháp điều đã điều tra xong Vân Yên trong nhà nội tình, chuẩn bị dùng giúp ca ca của nàng sắp xếp công tác dự dỗ Vân Yên.

Chỉ là hần không gặp may, vừa vận Vân Dật gần nhất phát đạt, đồng thời để Vân Yên biết rồi; nếu không, khó tránh tên khốn này kể sách hiểu được sinh khả năng, dù sao Vân Yên đối với ca ca thật sự rất quan tâm. . .

Nghe được Lý Khánh Xương dĩ nhiên nói phải giúp Vân Yên ca ca sắp xếp công tác, tới làm Vân Yên khi hần bạn gái yêu cầu, Trần lan cùng ngô vận đều không nhận được có chút buồn cười nhìn Lý Khánh Xương, thâm nghĩ trong lòng người này thực sự là quá ngu, nhân gia Vân Yên ca ca xe BMW đều mở lên, còn quan tâm người này điểm tiêu ân tiểu huệ?

"Xin lỗi, ca ca ta quá rất tốt, không cần người khác hỗ trợ!" Vân Yên lần thứ hai cau mày nhìn cái này từ không biết xấu hổ ác ôn, ca ca của mình cũng là người như thế có thể sắp xếp sao? Nàng biểu hiện bên trong vẻ chán ghét không hề che giấu chút nào nói: "Xin mời người tránh ra con đường, chúng ta hiện tại muốn lên khóa rồi!"

"Người. . ." Lý Khánh Xương đuôi lông mày vẩy một cái nhất thời liền muốn phát hỏa, muốn hần Lý Khánh Xương muốn chơi nữ sinh kia, không phải ngoắc ngoắc tay liền có thể kéo lên giường, mà lúc này dĩ nhiên lập đi lập lại nhiều lần bị cự tuyệt, chẳng phải là để hần trên hỏa?

Sắc mặt hần tối sầm lại, ném xuống trong tay hoa hồng, hung tợn đối với Vân Yên nói: "Vân Yên, người có thể tưởng tượng được rồi, nếu như người theo ta, không chỉ có là ca ca người có cái công chức công tác, ta còn có thể cho người rất nhiều tiền, chỉ ít có thể tránh ra trên Honda ô tô, mặc vào hàng hiệu quần áo! Đây chính là rất nhiều nữ sinh muốn cũng không chiếm được cơ hội, người tốt nhất là nắm lấy cơ hội này!"

"Tiểu tử, thả ra người tặng móng vuốt, nhà chúng ta không cần cơ hội như vậy. . ." Ở Lý Khánh Xương đặc ý Vân Dật thời điểm, một cái lười nhác âm thanh từ một bên trên đường truyền đến. . .

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: BMW để cho tiểu muội

Lý Khánh Xương vô cùng kinh ngạc quay đầu lại, thấy cách mình bên đường không xa, một người mặc Armani âu phục người trẻ tuổi chính một mặt xem thường nhìn mình; phía sau hần, dừng một chiếc BMW x3 khí phi muốn vurun mình.

"Người là ai? Đến quán ta chuyện vô bổ?" Lý Khánh Xương khẽ cau mày, hiển nhiên là đối phương một thân Armani âu phục cùng BMW x3 để trong lòng hần kiêng kỵ, không còn dám ngửa ra hung hăng.

"Ta là ai?" Vân Dật tiêu sái nở nụ cười, lập tức hai tay cầm ở trong túi đi tới Vân Yên bên người, ôm Vân Yên vai, một mặt nhàn nhạt nhìn Lý Khánh Xương, khinh thường nói: "Ta chính là Vân Yên ca ca Vân Dật, người có ý kiến gì không?"

"Người chính là Vân Yên ca ca Vân Dật, người không phải ở kinh thành làm cái tiểu Bạch lĩnh sao, làm sao sẽ cảm lái tốt như vậy xe?" Lý Khánh Xương kinh ngạc nhìn Vân Dật, ngoác mồm là lưỡi một mặt không thể tin được đạo mẹ, cha địa đuổi theo.

"Phía trên thế giới này có một loại tinh thần gọi là phấn đấu, người hiểu không?" Vân Dật nhẹ nhàng nắm cả Vân Yên đơn bạc vai, chậm rãi hướng về BMW x3 đi đến, mở cửa xe để Vân Yên sau khi tiến vào, hần xoay người nhìn Lý Khánh Xương nói: "Tao năm, có muốn hay không đến ta trên xe đến ngồi một chút?"

"Không,, không được, ta,, ta còn phải đi học, ta đi trước." Lý Khánh Xương một mặt đỏ chót nhìn Vân Dật BMW, không ngờ rằng Vân Yên ca ca có tiền như vậy, ngồi xe đều là BMW, uống chính mình còn dùng tiền mê hoặc nhân gia. . . .

Nhìn trên bảo mã xa Vân Yên, hần cũng lại không còn không an phận tâm tư, liền vội vàng xoay người chặt vật chạy trốn bình thường rồi đi.

"Ngô Vận tiểu muội muội, chờ sau đó phiền phức người giúp Yên Yên thỉnh một tiết khóa giả, ta cùng Yên Yên có chút việc nhi muốn nói." Vân Dật nhìn Oa Oa Kiểm Ngô Vận, cười híp mắt nói, đối với bé gái như thế hần thích nhất.

Oa Oa Kiểm Ngô Vận nhìn mỉm cười Vân Dật, nhẹ nhàng gật gù, xem như là chào hỏi sau rồi cùng mấy người khác hướng về phòng học bên kia đi đến.

"Yên Yên, chiếc xe này liền ở lại chỗ này người mở đi, cuối tuần thời điểm về nhà ở một ngày, bồi bồi ba mẹ!" Ngô Vận đám người sau khi rời đi, Vân Dật ngồi vào trong xe, đối với một mặt mê hoặc Vân Yên nói.

"Ca, người nói cái gì đó, ta còn trên học đây, mở xe gì a; lại nói người làm ăn dùng xe nhiều chỗ, xe này vẫn là người lái đi đi." Vân Yên sững sốt một chút, đẹp đẽ lông mi nhẹ nhàng cau lên đến, không rõ nhìn Vân Dật nói: "Ca, người tại sao muốn đem xe này để cho ta?"

"Yên Yên, ca ca ở Quý Tinh trong ngọn núi loại món ăn, nơi nào căn bản không thông xe, không dùng tới xe." Nhìn Vân Yên trên khuôn mặt nhỏ nhắn nghi hoặc về mặt, Vân Dật cung chiều nhẹ nhàng vuốt Vân Yên khuôn mặt nhỏ, nghiêm túc nói: "Ba mẹ lớn tuổi, ca ca ta lại không tại người một bên, có xe sau khi đây, sau đó người chủ nhật cũng có thể về thăm nhà một chút ba mẹ, để bọn họ không cô đơn như vậy. . ."

"Hừm, ta sẽ thường thường trở lại nhìn bọn họ, bất quá làm xe công cộng là được, không dùng tới lái xe a?" Vân Yên vẫn còn có chút không rõ, nếu như ca ca chỉ là vì này mà mua xe, không khỏi quá qua loa đi.

"Tiểu nha đầu a, hỏi nhiều như vậy để làm gì!" Vân Dật giả vờ tức giận vò vò Vân Yên đầu nhỏ, nhìn ngoài cửa xe lui tới, quay về BMW chỉ chỉ chỗ chỗ học sinh, cuối cùng vẫn là thờ dài nói: "Ca ca mua xe, ngoại trừ để những kia thân thích cùng hàng xóm không ở xem thường ba mẹ ở ngoài, chủ yếu nhất chính là sợ những người có tiền kia giả hải từ dùng tiền đến mê hoặc tiểu muội người. . ."

Nhìn Vân Yên bỗng nhiên trầm xuống mặt, Vân Dật cười cười nói: "Yên Yên, phỏng chừng người trong ngày thường cũng được không ít những người này hung hăng khí đi, nếu như người sau đó mỗi ngày lái xe BMW, những người kia còn có thể có lá gan quấy rầy người sao?"

Nhìn Vân Dật nụ cười trên mặt, Vân Yên trong lòng một luồng hạnh phúc cảm xông lên đầu, mũi đau xót bên dưới ôm Vân Dật cái kia nước mắt liền trực chảy xuống đệ nhất sát thủ hoàng phi chương mới nhất.

"Ca. . . Người đối với ta thật tốt. . ."

"Nha đầu ngọc, ca ca không đau người đau ai." Vân Dật nhẹ nhàng vỗ Vân Yên đơn bạc vai, quá thật lâu sau hân mới nhẹ nhàng đẩy ra Vân Yên, khẽ cười nói: "Được rồi Yên Yên, ca ca muốn nhanh đi về vội công tác, người ở trong trường học không muốn không nỡ bỏ dùng tiền, ca ca Nhất Định cho người sinh hoạt như cái Tiểu công chúa như thế."

Nói xong, Vân Dật nhảy xuống xe, ngồi đối diện ở trong xe BMW Vân Yên nhẹ nhàng phát tay một cái, sau đó xoay người hướng về trường học cửa lớn đi đến, biến mất ở trong biển người.

Vân Yên hai mắt đầm lệ nhìn Vân Dật bóng lưng biến mất, ngày xưa ca ca công lấy nàng tình cảnh từng hình ảnh nhớ lại, không nhận được nàng ngồi ở chỗ ngồi phía sau trên, ôm túi sách vui đầu gào khóc. . .

Mấy cái từ xe BMW ở ngoài trải qua nam học sinh, nhìn trong xe BMW thống khổ Vân Yên, không do lắc đầu một cái từ một bên rồi đi, một người trong đó thân cao bất quá 1 mét hơn sáu, mang một bộ mặt cận thị tình, ăn mặc phổ thông đồng phục học sinh gia hòa chấp hai tay sau lưng, một mặt thăm trầm nói: "Tại sao, nhiều như vậy hám làm giàu nữ đều là như vậy yêu thích ở lão nam nhân trong xe BMW gào khóc, lẽ nào các nàng không biết có rộng lớn lý tưởng người trẻ tuổi mới là các nàng hạnh phúc quý tị sao?"

Mấy cái cùng đi nam học sinh âm âm cười vang, một người trong đó nhìn hân nói: "Người nói không sai, người tuyệt đối là cái làm bị hại vật liệu tốt. . ."

Rời khỏi trường học Vân Dật rất nhanh ngồi xe taxi đến nhà ga, trải qua hai ngày nhiều xóc nảy sau khi, Vân Dật rốt cục trở lại Kiếm Tây Thị.

Đi hơn ba giờ, tay không Vân Dật cuối cùng từ trên đường cao nhất ngọn núi nhỏ kia phong trên nhìn thấy dường như một khối phi thúy giống như thanh khe hở; hồ hấp này trong ngọn núi thanh tân, tự nhiên không khí, cảm thụ ngọn núi lớn này yên tĩnh, lắng nghe đỉnh núi nhẹ nhàng thổi quá gió núi, Vân Dật một trái tim đều muốn say rồi. . . . Hân thật sự yêu nơi này, thật muốn cả đời như vậy ở lại đi. . .

Xuống núi, đi tới cách đất trồng rau còn có không nhiều địa phương xa, Vân Dật nhìn địa bên trong khom người không biết làm cái gì hoạt Đại phụ thân mấy người, quơ múa cánh tay lớn tiếng hô: "Đại ca, ta đã trở về. . . ."

"Ha ha, đại huynh đệ người trở về, trong nhà cũng khỏe đi!" Các loại (chò) Vân Dật đến gần đất trồng rau, vừa nảy phát so chiêu hô Đại phụ thân mới trực lên eo từ đất trồng rau bên trong đi ra, một bên khinh xoa eo một bên cười ha ha đối với Vân Dật nói.

"Trong nhà tất cả vẫn được, gần nhất đất trồng rau bên trong rất bận sao?" Vân Dật cười cười hỏi đáp, sau đó nhìn Đại phụ thân nhẹ nhàng xoa eo, lại nhìn trên đất bên trong khom người sẽ không thẳng lên Lý Đông Lai, miêu Đại huy hai người, cười lớn tiếng chào hỏi: "Lý đại ca, miêu đại ca, đồng thời lại đây nghỉ một lát đi, địa bên trong việc không nóng nảy quyền ái vợ trước: tổng giám đốc tốt xấu bụng TXT download."

Nghe được Vân Dật bất chuyện, Lý Đông Lai hai người thả tay xuống bên trong mới vừa rút lên đến một cái thảo, thẳng tắp sau thất lưng mới hướng về Vân Dật vị trí mảnh này thụ âm hạ đi tới.

Cau này nhìn ba người đều là một mặt ẻo oái đáng vẽ, Vân Dật có chút kỳ quái hỏi: "Miêu đại ca, này địa bên trong thảo rất nhiều sao?" Vừa nảy hân nhìn thấy Lý Đông Lai cùng miêu Đại huy trong tay thảo, cái kia thảo mọc có vẻ như đặc biệt dồi dào.

"Xác thực rất dồi dào, bất quá cũng không có gì, này địa bên trong thảo từ chúng ta bắt đầu loại món ăn liền rất dồi dào, " Đại phụ thân ung dung cười, hướng về mặt túi nôi bên trong điền một nôi yên, nỷ nỷ hút một hơi sau có chút phát sầu nói: "Bất quá khi đó món ăn kiên căng dài đến cũng rất vượng, trên căn bản những kia thảo rút quá một lần sau khi liền trường không đứng lên."

Nhưng là, trước mắt lập thu có một quãng thời gian, cỏ này hạt giống trải qua một thời gian nữa nên rơi xuống địa bên trong, nếu không tăng cường mấy ngày nay đem địa bên trong thảo rút sạch sẽ, cái kia năm sau liền thành bỏ hoang phế địa."

Liên quan với lập thu sau thảo hạt giống sự tình, Vân Dật cũng là do nghe thấy, biết thu trong thiên địa thảo nông dân đều sẽ tận lực dọn dẹp sạch sẽ; hấn gặt gù, sau đó nhìn trên mặt ản ưu Đại phụ thân, cười nói: "Này còn không đơn giản A Đại ca, ngày mai bắt đầu ở trong thôn tìm hai mươi người, tranh thủ một ngày đem thảo rút sạch sẽ!"

"Hai mươi người, một ngày phỏng chừng phải một ngàn sáu, là không phải là không dùng hoa số tiền kia?" Đại phụ thân có chút đau lòng, chính mình ba người làm trên năm, sáu thiên phỏng chừng cũng có thể đem địa bên trong thảo rút sạch sẽ, chỉ là như vậy sẽ có lượng lớn thảo hạt giống rơi vào địa bên trong.

"Ha ha, ta loại món ăn kiếm được cũng không ít, tìm người trong thôn làm việc phát chút tiền lương, biến tướng tiếp ky một thoáng trong nhà khó khăn hương thân, chẳng phải là một chuyện tốt?" Vân Dật cười ha ha nhìn Đại phụ thân nói, đang ở nông thôn hấn biết trong thôn phức tạp đồng họ quan hệ, nếu như làm tốt danh tiếng của mình, đối với sau đó có thể có lợi ích to lớn.

"Chuyện này liền giao cho người làm đại ca, ngày mai người tổ chức người đem thảo rút sạch sẽ, ta phát tiền lương." Vân Dật tay cầm ở trên eo, vì là chuyện này định tính.

Nói xong sự tình, Vân Dật liền hướng về tiểu viện phương hướng đi đến, dọc theo đường đi xóc nảy để hấn mệt một chút.

"Thúc thúc, người trở về rồi!" "đẩy cửa ra sau, Vân Dật nhìn thấy Đại cười tùm tùm khuôn mặt nhỏ. .

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Trở lại sơn thôn

Đại ăn mặc một thân Dân quốc thiếu nữ trang, cầm trong tay một cây chổi ở Vân Dật trong tiểu viện quét địa, cắt rất là hợp thể quần áo, đem Đại khéo léo Linh Lung đường cong thân thể bày ra không bỏ sót vụn yêu chi tổ.

"Đại, mỗi ngày đến cho thúc thúc quét sân, muốn lấy được thúc thúc cái gì tưởng thưởng?" Vân Dật nhìn tiểu viện sạch sẽ mặt đất, còn có trên đất chõng mấy chõng hơi ỏ vàng lá cây, mang trên mặt mặc danh ý cười đối với Đại nói.

"Nào có mỗi ngày quét, thúc thúc trong tiểu viện lá cây rơi vào ít, chỉ có ngày hôm nay mới lại đây quét một thoáng siêu cấp giáo sư chương mới nhất." Đại khuôn mặt nhỏ ửng đỏ cúi đầu nói, Vân Dật khác lời nói cùng trên mặt mặc danh ý cười, làm cho nàng tim đập lợi hại.

Vân Dật cười cười, đi tới Đại bên người, từ trong tay nàng tiếp nhận cành trúc báng thành quét đem, hai tay luân phiên thời gian tay của hấn đụng phải Đại non mềm tay nhỏ, Đại tay nhỏ khẽ run bên dưới nhưng không có lấy ra, chỉ là nhẹ nhàng hơi co lại liền cứng ngắc ở nơi đó.

"Được rồi Đại, những này việc nặng ta đến làm đi, người cho thúc thúc làm điểm nhi com đi, mấy ngày nay ở trên xe lừa ăn cái kia com, thúc thúc đều sắp bệnh kén ăn chừng." Vân Dật không lọt thanh sắc cười, đối với khuôn mặt nhỏ mặc cỡ đồ chót Đại nói.

"Hừm, ta này liền đi làm." Đại nhẹ nhàng lý dưới bên tai có chút toả ra mái tóc, đồ nửa bên khuôn mặt nhỏ đặc biệt xinh đẹp tuyệt trần.

Từ trong sân hái được mấy cái món ăn, Đại cười đối với tâm không ở yên quét địa Vân Dật cười nói: "Thúc thúc, người trong nhà này món ăn đều còn ở trường dưới một tra món ăn, chúng ta đất trồng rau bên trong món ăn đều bởi vì trời lạnh không ở dài ra, quá không được mấy cái cuối tuần nên cất giữ cây cái củ khoai tây."

"Ừ, thúc thúc này món ăn giống tốt. ." Vân Dật cười cười, cũng chú ý tới chính mình trong sân đất trồng rau món ăn, vẫn cứ là cùng mùa hè thời điểm thời điểm như thế, vẫn là tươi tốt màu xanh đậm; nhưng là trong sơn thôn rất nhiều người gia địa bên trong cũng đã chậm rãi biến thành báng, trên núi thực vật cũng đã do lực chuyển hoàng.

"Xem ra, này không gian thủy tạm thời là không thể rút." Vân Dật âm thầm ở trong lòng đối với mình nói, bắt quá thanh khe hồ đất trồng rau bên kia còn muốn lại tiếp tục dội, nếu không mình từ hiện tại đến mùa đông sẽ không có ổn định tiền thu; các loại (chờ) Thiên Lãnh lạnh lẽo, liền giá trên lều lớn, ngược lại trong ngọn núi Đại Mao trúc rất nhiều.

Vân Dật đem lá cây đều quét đến tiểu viện khẩu thời điểm, Đại cũng làm tốt com, một cái thanh tiêu sao tiểu nhục, cây ớt là Vân Dật trong sân mùi thơm ngát ngon miệng; nhục là người trong thôn mấy ngày trước giết thịt heo, nuôi trong nhà trừ mùi vị vẫn được.

Một cái dưa chuột trứng gà thang, dưa chuột xanh tươi mon mồn, trứng gà không phải bình thường trứng gà, mà là Vân Dật đất trồng rau bên trong cái

kia hơn 300 con gà rừng dưới trướng, mùi vị đặc biệt tốt.

Tuy rằng chỉ có một món ăn một thang, viễn không sánh được trong tiệm cơm món ăn phong phú, nhưng là Vân Dật vẫn là ăn rất thơm, ngoại trừ món ăn bản thân mùi vị ở ngoài, e sợ tâm tình còn chiếm không ít điểm...

Cơm nước xong Đại vội vàng rửa chén thời điểm, Vân Dật đứng ở Đại phía sau, nhìn Đại vây quanh tạp dề hơi nghiêng về phía trước thân thể rửa chén, về mặt chăm chú thanh tẩy oản trên dầu tích, Vân Dật đột nhiên cảm giác thấy lúc này Đại đặc biệt như một cái lo liệu việc nhà thê tử như thế.

"Đại, ngày hôm nay ta lúc trở lại nhìn thấy đại ca bọn họ trên đất bên trong rút thảo, địa bên trong thảo thật nhiều a." Vân Dật đứng ở Đại phía sau mở miệng nói, không thoải mái tìm thoải mái sống lại ta là chó máy.

"Hừm, địa bên trong thảo vẫn liên rất nhiều a, chỉ là trước đây không quá quan trọng hơn là được rồi." Đại nói lời này, động tác trên tay nhưng là không ngừng lại, kể tục xọa oản.

"Cái kia thảo quá hơn nhiều, ta muốn ở trong thôn thuê mấy người giúp đỡ rút thảo, người ngày mai tìm mấy người đồng bạn đến địa bên trong đi hỗ trợ đi, ta một ngày cho đồng bạn của người mở tám mươi đồng tiền, buổi trưa xen vào nửa một bữa cơm thế nào?" Vân Dật ngồi ở trên ghế, nhìn bận việc Đại dạo, đây là vì để cho Đại có thể trợ giúp cho đồng bạn của mình hài lòng điểm, hẳn mới cố ý để Đại tìm người.

"Thật sự? Một ngày cho bọn họ mở tám mươi đồng tiền sao?" Đại đầu tiên là kinh ngạc xoay người lại nhìn Vân Dật, lập tức hơi nhướng mày, có chút do dự đối với Vân Dật nói: "Thức thức, ta những đồng bạn kia tuổi rất nhỏ, nếu như ba ba ta tìm người trên đất bên trong làm sống một ngày mở tám mươi còn bình thường, nhưng là đồng bạn của ta mở tám mươi quá nhiều điểm đem, . . ."

Đại tâm lý nắm chắc, Vân Dật làm như vậy sự làm cho nàng ở bọn tỷ muội ở trong uy tín tăng cao, mấy tháng này nàng xác thực cũng cảm giác được bọn tỷ muội cùng nàng quan hệ tốt hơn rất nhiều; liên ngay cả những kia thành niên thôn dân, thấy nàng thời điểm nụ cười trên mặt đều nhiều hơn mấy phần, rất là khách khí.

"Ha ha, Đại tìm đến tiểu thư muội, tự nhiên là không thể so sánh người khác thấp, bằng không làm sao thể hiện ra chúng ta Tiểu công chúa tầm quan trọng đây." Vân Dật nhìn Đại khuôn mặt nhỏ, mãi đến tận Đại khuôn mặt nhỏ mắc cỡ đỏ chót mới hơi sau khi từ biệt ánh mắt nói.

Thu thập xong nhà bếp, Đại nhìn ngồi ở trên ghế nhìn mình Vân Dật, cảm giác được có chút tay chân luống cuống nàng vội vã đi ra nhà bếp, đối với Vân Dật cười cười nói: "Thức thức, mấy ngày trước ta ở người hậu viện nhìn thấy rất chuyện chơi vui, người tới nhìn một chút."

Nói, Đại đến gần hậu viện.

"Có cái gì đáng giá đẹp đề!" Vân Dật nói thầm đến gần hậu viện, nhìn thấy Đại đứng ở một gốc cây cây hoè trước cười khanh khách chỉ vào cây hoè nói: "Thức thức người xem, này dưa hấu cây non treo ở trên cây vẫn dài ra đây, so với chúng ta trên đất mọc ra dưa hấu cũng còn tốt; hơn nữa, trong thôn loại Tây Qua Diệp từ đều thất bại, thức thức người trong hậu viện dưa hấu đều còn lực lắm."

Xác thực, lúc này thôn dân loại dưa hấu hiện tại cũng đã thất bại, mà Vân Dật hậu viện dưa hấu nhưng đều còn sinh cơ bùng bùng, treo ở trên cây bích lục qua ương trên dựa vào từng cái từng cái Đại dưa hấu còn ở sinh trưởng, thực tại làm người kinh ngạc.

"Ha ha. Này dưa hấu là sản phẩm mới loại, vừa kháng nhiệt lại chống hạn, bất quá hạt giống quý lắm." Vân Dật nhẹ nhàng gỡ gỡ đầu bì, thuận miệng nói láo, ngược lại hẳn đi tới trong thôn dùng lý do này lừa gạt không ít người.

Đại khi về nhà, một Vân Dật làm cho nàng mang gia đi mấy cái, chính hẳn sau bữa cơm chiều nhưng là gặm nửa cái, sau đó liền lười biếng từ trong túi đeo lưng lấy ra mấy viên tính xách tay, liên tiếp trên súc bình điện lên mạng.

"Tích lách tách. . ." Mới vừa mở mấy viên tính ra, liên tiếp tin tức lại như là hồng thủy bình thường truyền đến, Vân Dật qq ảnh chân dung vẫn lảo liên không ngừng, đầy đủ quá nửa phút Vân Dật mấy viên tính có thể xem là phản ứng lại thiên quốc giáng lâm.

Mở ra vừa mở, những tin tức này có hơn một nửa đều là Vương Bằng.

"Vân Dật, tiểu tử người trở về núi thôn không, các đồng nghiệp đều vội vã muốn đi nơi nào lữ hành đây. . ."

"Vân Dật, công ty đồng sự đều chuẩn bị kỹ càng, người thấy mau mau cho cái tin chính xác. . ."

"... .."

Vân Dật tỉ mỉ nhìn một chút, Vương Bằng tin tức đa số là hai ngày nay phát tới được, phỏng chừng là công ty hết bận trọng trách, chuẩn bị đem một năm ngày nghỉ toàn bộ điều ngưng, vì lẽ đó Vương Bằng mới có thể vội vã xác định đến du lịch sự tình.

"Vương Bằng, ta đã trở về." Vân Dật đơn giản gửi tới một cái tin tức, cứ việc Vương Bằng ảnh chân dung là đen, nhưng là Vân Dật biết trong công ty người ở tuyển đều là ăn thần.

"Tiểu tử người, ca ca ta phát ra nhiều tin tức như vậy, người cuối cùng cũng coi như là hồi phục, ở không hồi phục ca ca ta liền bị mọi người cho hàm rồi!" Vương Bằng tốc độ viết chữ rất nhanh, không đợi Vân Dật hồi phục lại đánh tiếp tự nói: "Công ty chuẩn bị ngày mai sẽ nghỉ, người bên kia chuẩn bị kiểu gì, chúng ta có thể đi qua không?"

Nhìn màn ảnh, Vân Dật tỉ mỉ suy nghĩ một chút sau, suy nghĩ một chút khả năng phát sinh các trường hợp sau, liền đánh chữ trả lời: "Dùng chân ăn com cái gì không có vấn đề, bất quá các người nhớ tới muốn dẫn điếm phòng hộ nghiêm mật quần áo đến, còn có chính là tận lực mang chút ít đồ ăn vặt cùng cấm trại trang bị, bằng không thì đến thời điểm không chỗ mua."

"Hiện tại là đầu thu, Quý Tinh bên kia hẳn là rất ẩm áp đi, mang áo dày phục làm cái gì?" Vương Bằng không rõ khôi phục nói.

Vân Dật cười cười, đánh chữ hồi phục: "Nơi này trên núi mỹ cảnh rất tốt, phỏng chừng các người nhất định sẽ không nhịn được muốn lên núi, trên núi bụi gai, đâm cọng cùng xà trùng không ít, mặc vào (đám qua) áo dày phục cùng lên ngoa trang bị, liền không sợ những thứ đồ này."

Lúc trước, Vân Dật chính mình lần thứ nhất lên núi, chính là ăn rồi chưa mặc vào son chuyên dụng quần áo thiết thời.

"Được, xế chiều hôm nay công ty Trần tổng liền thả đại gia giả, đêm nay chúng ta chuẩn bị kỹ càng, ngày mai cần tám giờ bốn mươi từ nam uyển đến hưng nghĩa máy bay, mười giờ sáng bốn mươi liền có thể đến, người đến thời điểm đừng quên tiếp chúng ta a."

"Ha ha yên tâm, ta sẽ không để cho các người bị quái chạy!" Vân Dật cười cười, đánh chữ trả lời.

Thương lượng chuyện tốt, Vân Dật đóng lại máy vi tính đi ra cửa phòng, nhìn phía tây Thái Dương còn quai trên bầu trời, liền hướng về đất trồng rau phương hướng đi đến, chuẩn bị cùng Đại phụ thân thương lượng dưới chuyện này. . . .

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Thần tuần Ngân Lang

Đất trồng rau địa trên đầu, Vân Dật cùng Đại phụ thân ngồi xôm ở cao hai mét lưới dưới, Đại phụ thân đánh hạn yên đại suy tính ngày mai tiếp đón du khách sự tình.

"Vân huynh đệ, này nơi ở dễ bàn, một ngày đừng nói cho ba mươi khối tiền thuê nhà, chính là hai mươi đồng tiền ta trong thôn nhà ai đều có thể đăng đến ra tốt phòng ở đến; chỉ bất quá này chuyện ăn com tình sợ là có chút phiền phức, hương chúng ta dưới không cái gì đem ra được đồ vật, sợ cho người trước đây đồng sự chuyện cười a."

Nghe được nơi ở không thành vấn đề, Vân Dật liền không lo lắng. Hắn cười cợt, theo tay chỉ bắt đầu do thanh chuyển hoàng núi lớn nói: "Ta những này trong thành đồng sự rất tốt hầu hạ, người trong thôn đến trên núi hái điểm nhĩ rau dại, cái nấm, mộc nhĩ cái gì, ở sao lưỡng trong nhà bồn trứng gà, mấy thứ chính mình địa bên trong loại món ăn, liền đầy đủ để bọn họ vui vẻ rồi!"

"Như vậy được không, nghe bên ngoài Đại nàng cậu nói, thôn bọn họ bên trong có hương lãnh đạo dưới sự lãnh đạo đến, đều là từ bên ngoài quán com đình rượu và thức ăn, chúng ta trong thôn đồ vật quá thô chứ?" Đại phụ thân một mặt lo lắng nhìn Vân Dật, hiển nhiên là không quá tán thành Vân Dật lời giải thích.

"Ha ha, cái này người liền không hiểu được đại ca, xuất hiện ở bên ngoài bắt đầu lưu hành thuần thiên nhiên, chúng ta trong ngọn núi nông gia trồng ra đến món ăn thuần thiên nhiên không ô nhiễm, không có bất kỳ phân hóa học cùng nông dược; thêm vào bồn trứng gà cùng trong ngọn núi hoang dại cái nấm loại hình sản vật núi rừng, những thức ăn này đều lấy xuống, một bữa com một người thu cái ba mươi, năm mươi, tuyệt đối để bọn họ giác chiếm tiện nghi rớt đầy ý!"

Vân Dật nhìn ba người một mặt không tin về mặt, đem bên ngoài cổ xuý khỏe mạnh phương thức cùng bọn họ nói một lần, từ cái gì hữu cơ rau dưa đến nông gia thô kê loại hình khái niệm, nói một lần, nghe bọn họ vân giả vờ tráo.

Tuy rằng không hiểu rõ Vân Dật giảng nông gia đồ vật tốt chỗ nào bên trong, nhưng là mấy người bọn hắn xem như là rõ ràng, xuất hiện ở trong thành người bắt đầu hiếm có : yêu thích lên nông thôn đồ vật đến, chỉ cần tùy tiện lên núi bên trong tìm điểm rau dại loại hình cho bọn họ ăn là được.

Buổi tối về đến nhà, Vân Dật liền đến trong hậu viện, vì phòng ngừa Vương Bằng bọn họ đi tới sau khi nhìn ra dị dạng, hắn chuẩn bị tỉ mỉ kiểm tra dưới hậu viện tình huống, lấy làm ra ứng đối biện pháp, dù sao bọn họ xưa nay không có nghe tự mình nói quá là nông nghiệp chuyên gia sự tình.

Trong hậu viện mấy viên nguyên bản gần chết lão cây hoè một lần nữa toả sáng sinh cơ, ở này đầu thu mùa trên cây vẫn cứ treo đầy xanh biếc lá cây, có vẻ sinh cơ bừng bừng, căn bản không giống như là mười mấy năm cây già.

Cây hoè trên cây khô đôi từng cái từng cái lớn bằng ngón cái dây thừng, từng viên một dưa hấu cây non dọc theo dây thừng sinh trưởng lít nha lít nhít, xanh biếc Tây Qua Diệp từ sao vừa nhìn lại như là sẽ bò cây non dây mướp như thế.

Ở này xanh biêng biếc Tây Qua Diệp từ dưới, từng cái từng cái tròn vo Đại dưa hầu sinh trưởng, đem dây thừng trụ tầng tầng trụ xuống, khá là vất vả đáng về đường lui TXT download.

Dựa vào hậu viện tảng đá vách tường địa phương, Vân Dật lúc trước từ trong không gian cấy ghép đi ra cà chua, cây ớt dưa chuột các loại (chò) rau dưa sinh trưởng như trước dồi dào, từng cái từng cái dưa chuột, từng cái từng cái cà chua đem món ăn cây non ép loan eo.

Mà món ăn cây non mặt trên, vẫn có thể dùng nhìn bằng mắt thường đến tiểu dưa chuột, cà vẫn cứ ở mọc ra, phỏng chừng những thức ăn này trích xong sau khi còn có thể mọc ra một tra.

"Nhìn đáng đáp, hậu viện này bên trong năm nay là không thể ở tưới nước, bằng không thì quá quái lạ đi, e sợ người trong thôn sẽ hoài nghi, chính là Vương Bằng bọn hắn tới sau khi cũng là muốn hoài nghi, dù sao ta không phải cái gì nông nghiệp chuyên gia." Nhìn hậu viện tươi tốt rau dưa, Vân Dật âm thầm cảnh cáo chính mình, đồng thời chuẩn bị động thủ đem vượt quá thường quy quá nhiều rau dưa phóng tới trong không gian.

Trải qua năm phút đồng hồ bận rộn sau khi, Vân Dật đem hết thấy rau dưa đều hái xuống, dưa hầu cũng chỉ còn dư lại chừng mười cái, sau đó Vân Dật mang theo những này rau dưa tiến vào trong không gian.

Trong không gian, vẫn cứ là nhất thành bất biến độ sáng, mờ mờ bầu trời cùng hỗn độn vụ trạng bốn phía vẫn cứ vẫn là như vậy.

Nhìn thấy Vân Dật đi vào không gian, Ngân Lang. . . Nga, hẳn là Bạch Dương, bị Vân Dật sửa lại tên Bạch Dương vội vã chạy tới, ngồi xổm ở Vân Dật trước mặt, mặt trên rất nhân tính hóa lộ ra hiền lành vẻ mặt nhìn Vân Dật.

"Bạch Dương, xem thân thể ngươi gần nhất cường tráng rất nhiều mà!" Nhìn tồn ở trước mặt mình Bạch Dương, Vân Dật không chỉ có than thở nói: thực sự là thần tuần một con sói.

Bạch Dương mới vừa gia nhập không gian thời điểm, trên người bộ lông là màu xám mang theo vài phần thô ráp đáng về, hình thể cũng vèn vẹo so với bình thường chó săn hơi lớn hơn một chút nhĩ, kiên cao tám khoảng mười centimet, thể trọng mới hơn hai mươi kg khoảng chừng : trái phải.

Mà trải qua mấy tháng này ở trong không gian tu dưỡng sau Bạch Dương, không chỉ có là lúc trước chịu đựng trọng thương hoàn toàn khôi phục, hơn nữa bá khí không gian ban tặng, lúc này Bạch Dương nguyên lai bộ lông màu xám hiện tại đã biến thành màu bạc, một bộ da mao bóng loáng lóe sáng. Mà nó thân cao không có dài bao nhiêu, khả năng là bởi vì đã thành niên xương cốt định hình nguyên nhân, nó thân cao chỉ dài đến ước chừng tám mươi lăm centimet, xem như là không làm sao động.

Nhưng là hình thể của nó nhưng là hoàn toàn biến dạng, thân thể rõ ràng tráng kiện mấy phần, tứ chi trên bắp thịt gân bắp thịt càng là cường tráng cực kỳ, có một loại lực bộc phát chất chứa trong đó, nhẹ nhàng trên đất một cái lên được, cường tráng mạnh mẽ tứ chi liền có thể trên đất đạp ra bốn cái nhọt nhọt hố đất. Còn có Bạch Dương cái kia rộng rãi mặt, từng cái từng cái liền tiếp cảm cần hợp bắp thịt dị thường tráng kiện, phỏng chừng hiện tại Bạch Dương cần hợp lực có thể dễ dàng cắn đứt sơn dương xương đùi!

Nhìn Bạch Dương phiêu phiêu thể tráng thân thể, Vân Dật tính toán Bạch Dương đánh thể trọng chỉ ít có thể có ba mươi lăm kg, so với tiến vào không gian thời điểm đầy đủ tăng trưởng 50% trọng lượng.

Không phải như người bình thường đập cầu đầu như vậy, Vân Dật biết Bạch Dương có rất mạnh lòng tự ái, chỉ là vỗ vỗ Bạch Dương vai, liền chuẩn bị ra không gian tà Vương sủng yêu phi TXT download.

"Ô ô. . ." Nhìn Vân Dật nghĩ ra không gian, Bạch Dương vội vã dùng miệng nhẹ nhàng cắn vào Vân Dật quần áo vạt áo, nhẹ nhàng kêu.

"Bạch Dương, ngươi cần y phục của ta làm gì, ta còn muốn đi ra ngoài có việc đây? Vân Dật cau mày, nhìn Bạch Dương nói.

"Ô ô. . . Ô gào. . ." Bạch Dương nhẹ nhàng gào thét vài tiếng, sau đó trên đất nhảy nhót liên hồi mấy lần, cuối cùng trên mặt một bộ cô độc vẻ mặt, biểu hiện cô đơn nằm trên mặt đất, nhẹ nhàng gào lên.

"Ngươi cô độc. . . Là không phải muốn đi ra bên ngoài?" Nhìn Bạch Dương đầu tiên là tát hoan giống như nhảy tung nhảy loạn, lập tức lại là như vậy một bộ cô độc cô quạnh vẻ mặt, Vân Dật nhìn Bạch Dương thử thăm dò nói.

"Gào gừ ô!" Bạch Dương vội vã từ trên mặt đất nhảy lên, mặt trên một bộ nhân tính hóa rất vui vẻ đáng về nhìn Vân Dật, ở Vân Dật trước người vội vã chuyển vòng tròn, tựa hồ muốn tìm một chỗ đi ra ngoài như thế.

Vân Dật nhú nhú mày, không phải hẳn không muốn thả Bạch Dương đi ra ngoài, mà là hắn lo lắng Bạch Dương bị người xem sau khi đến, sẽ ở thôn dân bên trong tạo thành ảnh hưởng, dù sao xưa nay đều không có ai thu phục quá lang vượn dụ.

Cho tới Bạch Dương có thể hay không đối với chính hắn tạo thành uy hiếp, hẳn là một chút đều không lo lắng, Bạch Dương nguyên bản liền rất thông minh, trải qua không gian điều dưỡng sau khi càng thêm thông nhân tính, Vân Dật tin tưởng, thông minh Bạch Dương tuyệt đối không dám đánh lên mình; mà chính hắn cũng không còn sợ, ngược lại mình tùy thời đều có thể trốn vào trong không gian, cũng có thể đem người đánh lên đưa đến trong không gian ngã chết!

Vốn không muốn mang Bạch Dương đi ra ngoài, nhưng khi nhìn Bạch Dương như vậy đáng thương về mặt, Vân Dật cũng cảm thấy như vậy vẫn khiến ngao trong ngọn núi lang, liền như vậy vẫn ở tại trong không gian quả thật có chút nhĩ chán chường.

Nhưng là, như muốn dẫn Bạch Dương đi ra ngoài, chính mình thế nào mới có thể bỏ đi thôn dân nghi ngờ đây?

Khổ não Vân Dật ở trong không gian ở lại : sững sờ đã lâu đều không nghĩ ra biện pháp, buồn bực mắt tập trung hẳn ra không gian sau khi, lung tung ở internet xem lướt qua website, bỗng nhiên đang nhìn đến vài tờ hình ảnh sau khi, trong đầu linh quang lóe lên đã nghĩ ra một cái biện pháp...

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Hậu ky thánh bên trong Tiểu la ly

Vân Dật xem lướt qua website trên, một cái Đại Bạch Hùng Khuyển uy phong lẫm lẫm đứng ở núi trên rít gào, một đám cừu ở dưới chân núi yên tĩnh đang ăn cỏ xen lẫn trong chức tràng tháng ngày.

Đại Bạch Hùng Khuyển, ở nước ngoài là Thường gia đình dưỡng khuyển một đại giống, ở quốc nội cũng không có thiếu người dưỡng loại này cầu, Vân Dật liền từng ở kinh thành gặp qua không ít người mang theo loại này đại cầu lưu loan.

Loại này cầu kiện cao 65-81 ly mét, thể trọng ở 35-55 kg; nó màu lông vì là bạch hoặc lấy bạch làm chủ, mang theo hôi hắc, hoàng ban văn, cùng Bạch Dương da lông ở về màu sắc rất tương tự.

Nó thái hùng vĩ uy nghiêm, khí chất tao nhã cao quý, tính tình thông minh ôn; mà hiện tại rất thông nhân tính Bạch Dương, bất kể là thân cao vẫn là thể trọng, thậm chí là bởi vì có linh tính mà có vẻ rất tao nhã hành động, đều cùng thể giới như thể này tên khuyển rất tương tự.

Vì lẽ đó, Vân Dật quyết định hoang xưng Bạch Dương là bạn tốt đưa cho hẳn Đại Bạch Hùng Khuyển, ngược lại dưới cái nhìn của chính mình Bạch Dương có thể lừa dối qua ải, đừng nói là những thôn dân kia, coi như là tình cờ thấy quá Đại Bạch Hùng Khuyển người phòng chừng cũng không phân ra được.

Muốn được rồi thả Bạch Dương đi ra rất nhiều sự tình, Vân Dật mang theo tâm tình khoái trá đi vào mộng đẹp. . . .

Sáng ngày thứ hai, Vân Dật sau khi rời giường liền hưởng sơn ở ngoài chạy đi, liền điểm tâm đều không ăn.

Đọc theo sơn đạo đi hơn một giờ sau, Vân Dật đi vào một chỗ hai toà sơn mang theo trên đường, lúc này nơi này đầy vực vị trí vẫn cứ có tối hôm qua dạ vụ, Vân Dật thấy bốn bề vắng lặng liền lách mình tiến vào không gian.

Trong không gian, Bạch Dương chính lười nhác nằm trên mặt đất gần một cái to lớn cây đào mật; đối với Bạch Dương này con lang tình cờ ngồi không hành vì Vân Dật cũng là thấy rất nhiều lần, vì lẽ đó cũng là hào không kinh ngạc. Nhìn cái kia tươi mới nhiều trái Đào Thủy để Vân Dật sau khi thấy ngụm nước chảy ròng, hẳn cũng từ hai khóa cây đào trên hái được một cái hai người to bằng nắm tay cây đào mật ăn.

Trong không gian hai khóa cây đào mật trên còn sinh trường quả đào, trải qua Vân Dật từ Xuân Thiên bắt đầu ăn, thêm vào cho nhà, tiểu muối, hơn nữa Bạch Dương lúc đó có thì không gần cái trước, hai cây trên nguyên lai tổng cộng bốn trăm đến cái quả đào, bây giờ còn có thể còn lại ước chừng chừng ba mươi cái quả đào vồng du chỉ Minh Đế.

Dựa theo lẽ thường tới nói, bình thường cây đào mật ở năm tháng phân liền trích xong, mặc dù là thu đào cũng là tháng bảy liền trích xong; nhưng là, Vân Dật này hai viên thủy mật trên cây vẫn dài ra quả đào, vẫn không có bất kỳ biến hóa nào.

Khả năng, này trong không gian cùng bên ngoài bốn mùa biến hóa không có liên quan gì, Vân Dật cân nhắc một thoáng sau liền thu được cái kết luận này.

Ăn xong cây đào mật, Vân Dật vỗ vỗ không đói bụng cái bụng, liền dẫn Bạch Dương, bóng người lóe lên xuất hiện ở bên ngoài cốc bên trong.

"Gào gừ ô. . ." Vừa ra không gian Bạch Dương liền sừng đến phát rồ rồi, lập tức quay về xa xa thanh hoàng giao nhau ngọn núi gào thét đứng dậy, cái kia trong thanh âm tràn đầy tự do vui sướng cảm giác.

"Được rồi Bạch Dương, người này gào khóc thảm thiết, một lúc đưa tới sản thú người liền không tốt." Nhẹ nhàng ở Bạch Dương trên đầu đánh một thoáng, Vân Dật cười mắng chửi nói.

"Gào gừ ô!" Bạch Dương hưng phấn hắt hơi một cái, lách lách đầu sau khi sẽ theo Vân Dật đi tới bước tiến chạy tán loạn khắp nơi tát hoan mà, một lúc từ Vân Dật bên người như như gió chạy đến phía trước chỗ rất xa, sau đó lại gào thét mang theo phong thanh từ Vân Dật bên người sát qua, qua lại quay trở ra phát tiết bị đè nén.

Bạch Dương tứ chi mạnh mẽ đập lên mặt đất, mỗi một lần tứ chi trên đất lên được liền có thể nhảy ra sáu, bảy mét, trên người bộ lông màu bạc bị gào thét gió thổi đến dán chặt da dẻ, thân thể lên được hiện ra hoàn mỹ lưu tuyến hình, như như gió nhanh chóng mà qua!

"Thực sự là thần tuần, không biết sau đó để Bạch Dương cùng Đại gia cái kia hôi sơn cầu lai giống sau khi, sinh ra đời sau sẽ lợi hại đến mức nào; nếu như đặt ở trong không gian nuôi lớn, phỏng chừng bất kể là hình thể vẫn là linh trí trình độ, đều có thể đem những cái được gọi là Thế giới tên khuyến xong bạo!" Nhìn Bạch Dương thần tuần như thế đáng vẻ, Vân Dật đáy lòng âm thầm đánh tới chủ ý.

Mang theo một đường tắt hoan Bạch Dương, Vân Dật chỉ dùng ba tiếng liền ra khỏi núi, hơn mười giờ một điểm thời điểm ngay khi trên đường cái gọi được một chiếc xe taxi.

"Sự phụ, chó của ta có thể lên xe sao, chó này rất sạch sẽ, hơn nữa tính cách ôn thuận không cắn người!" Vân Dật nở nụ cười đứng ở xe taxi lái xe cửa sổ bên, đối với xem ra chừng hai mươi tuổi tài xế xe taxi nói.

"Đây không phải cái gì Đại Bạch Hùng Khuyến sao, nghe nói đỉnh quý báu, " năm đó khinh tài xế xe taxi nhìn đáng đáp như là cái ái cầu người, hẳn khá là kinh ngạc nhìn mấy lần Bạch Dương, sau đó cười ha ha đối với Vân Dật nói: "Anh chàng, người này rõ ràng hùng không sai a, cùng những kia chuyên nghiệp tái khuyến so với cũng không tệ, mua thời điểm bỏ ra ba, bốn vạn chứ?"

"Ha ha, đây là bằng hữu ta đưa, từ nhỏ dưỡng đến lớn, cũng không phải biết có đáng tiền hay không." Vân Dật cười ha ha đạo, hẳn đối với câu giống không có chút nào hiểu rõ, liền đơn giản làm bộ không hiểu ở chung blog chương mới nhất.

Đến hưng nghĩa sân bay thời điểm, mới bắt quá là mười giờ rưỡi khoảng chừng : trái phải, Vân Dật thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng cũng coi như là không có trễ.

Mang theo có vẻ như ôn thuận Bạch Dương, Vân Dật đến hưng nghĩa sân bay hậu ky trong đại sảnh; người không coi là nhiều, mang theo Bạch Dương Vân Dật gây nên mấy cái đồng dạng tiếp mấy bay người chú ý, các nàng hiếu kỳ quan sát Bạch Dương cùng Vân Dật.

"Đại ca ca, người chó này cầu thật đáng yêu nga, ta có thể sờ sờ nó sao?" Một cái bốn, năm tuổi Tiểu la ly trong miệng hàm chứa ngón trỏ, ở một bên nhìn Bạch Dương đã lâu, mới do do dự dự đi tới Vân Dật bên người, dùng thiên chân vô tà mắt to nhìn Vân Dật nói.

"U, đáng yêu Tiểu công chúa, đương nhiên là có thể!" Đối với cái này rất mạnh rất mạnh Tiểu la ly, Vân Dật thực sự là không nhắc lên được từ chối trái tim.

Đạt được Vân Dật đồng ý, Tiểu la ly hưng phấn ở Bạch Dương trên người dùng sức vuốt, vẫn vui vẻ ôm Bạch Dương đầu cọ tới cọ lui, để Bạch Dương trực muốn tách rời khỏi, nếu không là Vân Dật vẫn dùng ánh mắt ngăn lại Bạch Dương, phỏng chừng Bạch Dương hai lần liền chạy ra.

"Duyệt duyệt, người chạy người này tới làm gì, không biết không thể tùy tiện rời đi mù mù bên người sao?" Khi (làm) Vân Dật cười ha ha nhìn Tiểu la ly cùng Bạch Dương chơi vui vẻ thời điểm, bỗng nhiên một cái khoảng ba mươi tuổi thiếu phụ vội vàng từ hậu ky thính một bên chạy tới, ôm lấy Tiểu la ly chính là một trận nhẹ nhàng trách cứ, khoe mắt nhìn Vân Dật trong ánh mắt hơi có mấy phần đề phòng vẻ mặt.

Thiếu phụ này ước chừng 1 mét sáu cao, đường cong là lướt vóc người rất là mỹ diệu, thêm vào trắng nõn da dẻ, tinh xảo hoá trang, để thường thức nàng Vân Dật tán thưởng không ngớt.

"Mù mù, mù mù, này đại cầu cầu thực sự là quá đáng yêu, nhà chúng ta cũng mua một cái đi!" Tiểu la ly đối với thiếu phụ trách cứ không có quá chú ý, mà là tay nhỏ cầm lấy Bạch Dương da lông lớn tiếng nói.

"Nguyệt Nguyệt ngoan, này đại cầu cầu sẽ cắn người, trên người cũng rất tạng, chúng ta cũng không nên dưỡng!" Thiếu phụ nhú nhú mày nhìn Bạch Dương, vóc người kiểu tiểu nàng đối với loại này loại cỡ lớn khuyến rất là mâu thuẫn.

"Mù mù, này đại cầu trên người rất sạch sẽ, hơn nữa không cắn người, người nhìn người xem." Nói, Tiểu la ly duyệt duyệt dĩ nhiên dùng sức lắc lắc Bạch Dương lỗ tai, chăm chú nhìn thiếu phụ nói.

Nhìn Bạch Dương bị tiểu nha đầu khắp trên mặt quất thẳng tới đánh, Vân Dật trong lòng Đại hân, này Tiểu la ly không khỏi quá bạo lực đi. . . .

Sợ sệt Bạch Dương đau cấp, hẳn vội vàng hướng này Tiểu la ly nói: "Tiểu muội muội không muốn khắp đại cầu cầu, rất đau rất đau ồ!"

Nhìn buông lỏng tay, vẫn cứ ôm Bạch Dương cái cổ con gái, thiếu phụ chỉ được khẽ mỉm cười đối với Vân Dật nói: "Tiên sinh, con chó này là ngài đi, con gái của ta rất yêu thích nó, không biết ngài có phải không chịu bỏ đi yêu thích?"

"Xin lỗi, con chó này là bằng hữu ta đưa ta, ta không bán đầu giá gấp gờ nữa đều yêu ta!" Vân Dật nhẹ nhàng lắc đầu, thấy thiếu phụ này tựa hồ còn muốn nói điều gì, liền tiếp tục nói: "Phu nhân, bất luận ngài ra bao nhiêu tiền ta đều không bán đầu giá, Bạch Dương là ta từ nhỏ dưỡng đến Đại, là bằng hữu của ta mà không phải thương phẩm."

"Được rồi, ngài thật đúng là vị tính tình bên trong người." Thiếu phụ giống như bất đắc dĩ lại là giải thoát giống như đạo, sau đó nàng nhìn Tiểu la ly nói: "Duyệt duyệt, Ba Ba mấy bay lập tức liền muốn đến, chúng ta mau mau đi đón Ba Ba, bằng không thì Ba Ba liền bị người bắt cóc rồi!"

Nghe được thiếu phụ, Tiểu la ly rõ ràng có chút bận tâm ba ba nàng, chỉ là nàng lại có điểm không nỡ bỏ Bạch Dương, do dự không chịu rời đi.

"Tiểu muội muội, trước tiên đi đón ba ba người đi, chờ sau này để ba ba người mua một cái giống nhau như đúc đại cầu!" Nhìn thấy Tiểu la ly biểu hiện, Vân Dật vội vã mỉm cười nói, thêm vào thiếu phụ đồng ý, Tiểu la ly cuối cùng cũng coi như là bị ôm đi.

Vân Dật thở ra một hơi thật dài, xem xem thời gian sau lấy ra mang đến một tấm giấy trắng, sau đó giờ giấy trắng đứng ở tiếp ký khẩu nơi.

"Này, Vân Dật, chúng ta tới!" Cửa ra phi trường rất ít người, Vương Bằng bọn họ vừa ra tiếp ký khẩu liền nhìn thấy giờ nhân hiệu Vân Dật, Vương Bằng mấy người hưng phấn vội vàng hướng Vân Dật bên này bước nhanh đi tới.

"Ha ha, các người rốt cục đến." Vân Dật cười ha ha nhìn Vương Bằng mấy người, khắp khuôn mặt là quan tâm biểu hiện.

Chờ bọn hắn cảm gửi vận chuyển hành lý sau khi, Vân Dật liền dẫn Bạch Dương cùng bọn họ đồng thời hướng về hậu ký phòng khách lối ra đi đến.

"Ồ, Vân Dật người chừng nào thì mua một cái Đại Bạch Hùng Khuyến a? Xem dáng dấp như vậy, đoán chừng phải cái hai, ba vạn chứ?" Lúc này, Vương Bằng mới chú ý tới Vân Dật bên người đi nhiên theo một con 'Đại cầu', hắn tỉ mỉ nhìn qua sau mới miễn cưỡng nhìn ra, đây chính là Đại Bạch Hùng Khuyến, chỉ bất quá là so với bình thường Đại Bạch Hùng Khuyến muốn thần tuấn uy vũ nhiều lắm.

"Ha ha, đây là ta một người bạn đưa, không biết bao nhiêu tiền." Vân Dật cười cười, tùy ý đem tạo nên muốn tốt lý do hồi đáp. Sau đó liền nói như vậy.

Đoàn người lôi kéo hành lý ra hậu ký phòng khách, các loại (chờ) ở một bên xe taxi lái tới, mọi người bắt đầu lên xe.

"Thúc thúc, thúc thúc, người phải về nhà sao, người đại cầu cầu lại để ta ôm một cái có được hay không?" Khi (làm) Vân Dật muốn lên xe thời điểm, bỗng nhiên sau lưng truyền đến thanh âm quen thuộc, Vân Dật quay đầu lại nhìn thấy vừa mới cái kia Tiểu la ly bước động hai cái tinh bột chân chạy tới, sau đó tròn vo mắt to chỉ nhìn chăm chăm Bạch Dương xem.

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Mang du lịch đoàn vào thôn

Nhìn thấy tiểu ma nữ này lại tới, vừa nãy mới bị nàng 'Ngược đãi' quá Bạch Dương sợ đến chính là run lên một cái, mau mau dùng miệng đem Vân Dật mở ra một điểm khe hở cửa xe đỉnh mở, 'Vèo' một thoáng lưu loát nhảy đến xe taxi chỗ ngồi phía sau trên, sau đó dùng nha cắn bên trong môn lấy tay, từ bên trong đóng cửa xe lại!

"Chuyện này. . . Này Đại Bạch Hùng Khuyến cũng quá yêu nghiệt đi, lại vẫn sẽ chính mình quan cửa xe!" Nhìn thấy Bạch Dương này một phen động tác, không lên xe mấy người cùng mặt sau theo tới Tiểu la ly cha mẹ đều hết sức kinh ngạc, bọn họ đây là lần thứ nhất nhìn thấy thông minh như vậy động vật, chính là đại tinh tinh cũng chỉ đến như thế đi.

Kinh ngạc mấy người đi tới, vây quanh xe taxi tò mò nhìn trong xe Bạch Dương, để Bạch Dương không chỉ có nội tâm có chút bất an: những người này lại đây là làm gì? ?

"Ha ha, này Đại Bạch Hùng Khuyến là ta từ nhỏ huấn luyện kết quả, bằng không thì một con chó làm sao có khả năng thông minh như vậy." Vân Dật cười cười vội vã giải thích, sinh sợ bọn họ truy hỏi, sau đó hắn nhìn Bạch Dương nói: "Bạch Dương, mở cửa xe để ta đi vào!"

Bạch Dương nháy mắt một cái, nghiêng đầu về suy nghĩ một chút Vân Dật mở rộng cửa động tác, thử dùng miệng cắn vào môn nữ, sau đó dùng đầu đỉnh mở ra cửa xe.

"Oa, chó này huấn luyện thực là không tồi, đã vậy còn quá thông nhân tính!" Vân Dật ngày xưa đồng sự nhìn Bạch Dương, một mặt kinh ngạc than thở.

"Đây là cái gì giống cầu, thông minh như vậy?" Tiểu la ly Ba Ba nhìn Bạch Dương, rất là ngạc nhiên nói.

Tiểu la ly Ba Ba gọi Trần Chí Minh, gia đình hắn là mấy đời làm trung y cùng bên trong thảo dược chuyện làm ăn, mà Trần Chí Minh nhưng là thích ứng hiện nay xã hội thượng lưu hành trung y bảo vệ kiện lý luận, mượn dùng công ty truyền thống ưu thế mở ra mấy nhà trung y bảo vệ kiện quán.

Gia đình hắn vài đời đều là lão b thị, mà vợ hắn lý nhả là Quý Tinh kiếm tây người, đề mấy ngày trước đến cho ba ba nàng mẹ mẹ khánh thọ, mà bận bịu chuyện làm ăn Trần Chí Minh nhưng là ngày hôm nay mới đến, chuẩn bị Hậu Thiên cho nhạc phụ nhạc mẫu mừng thọ.

"Đây là Đại Bạch Hùng Khuyến, nước ngoài dạng loại này cầu người rất nhiều!" Vóc dáng rất cao, vóc người khá là cường tráng nam đồng sự ngô kiến liếc mắt nhìn Bạch Dương, lại có chút thật không dám vững tin nói: "Bất quá bình thường rõ ràng hùng hình thể không phải như vậy, này hẳn là tân bồi

đường ra đến sản phẩm mới loại chứ?"

"Ta nói sao, hóa ra là sản phẩm mới loại, không trách ta không quen biết đây, vừa nãy đều không dám nhận làm là rõ ràng hùng loại này cầu ni đô thị phong vân chi trở mặt!" Trần Chí Minh lúc này mới gật gật đầu nói, cẩn thận hần vừa nãy thấy Bạch Dương như thể thần tuấn, căn bản là không nghĩ tới là Đại Bạch Hùng Khuyển; ái cầu hần lúc này thấy đến cùng chung chí hướng người, liền ở nơi nào đồng thời đối với trong xe Bạch Dương xoi mói bình phẩm đứng dậy.

Hai người đàm thật cao hứng, chỉ là Vân Dật cái kia đồng sự muốn mau tới xe đi, liền đưa tay ra nói: "Ta tên ngô kiến, lần này là đến Quý Tinh một cái sơn thôn nhỏ nghỉ phép, sau đó có lúc chúng ta lại chuyện văn đi."

"Ha ha, ta tên Trần Chí Minh." Trần Chí Minh cùng Trần vũ nắm chặt tay, sau đó hơi tò mò nhìn Trần vũ nói: "Ngô tiên sinh, các người này đều là đi nơi này sơn thôn nhỏ đi nghỉ phép?"

"Là a, chúng ta vị này đồng sự năm nay từ chức, ở đây một cái phong cảnh tươi đẹp thôn nhỏ từ mua cái khu nhà nhỏ, chúng ta nghe nói nơi này phong cảnh được, sau khi liền đến. . ." Nói, cường tráng ngô kiến chỉ vào bên cạnh một mặt mỉm cười Vân Dật, nói: "Vị này chính là chúng ta nguyên lai đồng sự Vân Dật, cũng là cầu chủ nhân!"

"Chào người, ta rất yêu thích cầu, cũng rất yêu thích sơn thôn phong cảnh, không biết lần này có thể hay không cùng các người đồng thời đến sơn thôn đi xem xem phong cảnh đây?" Trần Chí Minh lúc này mới chú ý tới Vân Dật, đam mê tốt cầu Trần Chí Minh thấy bọn họ phải đi, vội vã muốn xem thật kỹ thuần khiết dương hần trong lòng hơi động bên dưới vội vàng hướng Vân Dật nói.

"Ha ha đương nhiên hoan nghênh, bất quá trong sơn thôn điều kiện đơn sơ, dùng chân hoàn cảnh cùng ăn tương đối kém, ngài tốt nhất vẫn là chăm chú lo lắng tới!" Vân Dật cùng hần nắm chặt tay, thiện ý nhắc nhở.

"Cái này không thành vấn đề, ta lúc còn trẻ là lừa hữu ái tốt giả." Trần Chí Minh khẽ mỉm cười, nói cho Vân Dật không cần lo lắng.

Mọi người lên xe, dùng không tới nửa giờ liền đến miệng núi nơi, sau đó Vân Dật mang theo mọi người công lấy đồ vật bắt đầu vào núi.

Buổi chiều hơn sáu điểm: giờ thiên nhanh đen thời điểm, mọi người mới tiến vào thôn.

Sau đó Vân Dật đem hai mươi bốn đồng sự ngoại trừ Vương Bằng cùng Trần Chí Minh một nhà ở ngoài, toàn bộ sắp xếp đến thôn dân gia bên trong.

"Vân tiên sinh, người khu nhà nhỏ này thu thập thật xinh đẹp a!" Vừa đi vào Vân Dật tiểu viện, Tiểu la lý mục lý lý nhĩ liền vui mừng nói.

"Ha ha, tùy tiện làm cho!" Vân Dật khiêm tốn cười cười, sau đó bắt tay chuẩn bị bữa tối.

Com nước xong, lý nhĩ cướp thu thập bát đĩa, Vân Dật khiêm nhượng mấy lần sau, rồi cùng Vương Bằng bọn họ lên tiếng chào hỏi, mang theo Bạch Dương liền đến Đại trong nhà đi tới, chuẩn bị xem dưới các đồng nghiệp ở thôn dân trong nhà trụ làm sao.

Sơn thôn buổi tối, mãi mãi cũng là như vậy thân nhiên an lành ấm muội chuyên gia TXT download. Ăn xong com tối hùng bọn nhỏ từng cái từng cái lưu ra khỏi nhà, kết bè kết lũ ở trong thôn các nơi tạt hoan, trên đường phố, trong hẻm nhỏ lưu cái kế tiếp cái hùng hải tử linh hoạt bóng người.

Vân Dật chấp tay sau lưng, mang theo theo sau lưng trung thực hộ vệ Bạch Dương, đi mấy nhà ở đồng sự nhân gia sau, mang theo vài phần không hài lòng tâm tình đi tới Đại gia. Đây là Vân Dật có thể ở lại cuối cùng một nhà thăm viếng, mục đích là vì nhiều ở một lúc, còn nguyên nhân. . . . Khái khái khái. . .

Đại gia ở trong thôn góc Tây Nam trên, cách Vân Dật gia rất xa, cũng là làng phía ngoài xa nhất sân.

Đại gia sân, cùng Vân Dật gia gần như, mặt phía bắc cũng là dùng tảng đá lũy đứng đây; bất quá cùng Vân Dật tiểu viện đồng bắc tây ba mặt đều là tảng đá không giống, Đại gia đông nam tây ba mặt tất cả đều là trúc ly ba, so với Vân Dật gia tiểu viện muốn kém một chút.

Vân Dật trực tiếp đẩy ra Đại gia cửa gỗ, Đại gia ở trong sân bò Đại hội lập tức từ trong sân bò lên, 'Vèo' tứ chi phát lực hướng về Vân Dật xông lại.

"Ồ ồ!" Đi theo Vân Dật phía sau, vẫn thấp mi đập mắt hoàng Bạch Dương bỗng nhiên lên đến Vân Dật trước người, tứ chi tách ra chống đỡ trên đất, thân thể trầm thấp đề lên, trong miệng ô ô kêu cảnh cáo Đại hội không muốn manh động!

"Ồ ô. . ." Đại hội bỗng nhiên bị sợ hết hồn, Bạch Dương trên người cái cổ này ngoạc khiêu núi rừng khí thế đề nó có chút sợ sệt, nhưng là Đại hội vẫn như cũ trung thực canh giữ ở cửa, không chịu để cho mở.

Lần này Đại hội ngược lại không là phòng Vân Dật, mà là phòng ngựa Bạch Dương, từ Bạch Dương trên người nó có thể cảm nhận được lớn lao uy hiếp cảm, làm Thanh Vân sơn một đôi nổi danh nhất hội sơn cầu, tự nhiên có mấy phần huyết tính.

"Đại hội, trở về!" Đại phụ thân nghe được âm thanh từ trong nhà đi ra, quát lớn Đại hội vài câu, nhưng là Đại hội vẫn cứ vững vàng che ở cửa, để Đại phụ thân không thể không truyền trên cầu bột quyền, mới để cho Vân Dật cùng ung dung Bạch Dương tiến vào tiểu viện môn.

Bạch Dương nhàn nhàn nằm ngoài cách Đại hội chỉ có hai bước trên đất, hơi ngẩng đầu lười biếng quan sát thời khắc thời khắc cảnh giác chính mình nó; ở Bạch Dương trong mắt, toàn bộ trong thôn hay là chỉ có Đại gia Đại hội vẫn tính là có điểm năng lực, so với trong rừng đồng loại gần như.

Đại hội cảnh giác nhìn Bạch Dương, hay là Bạch Dương nhân nhả biểu hiện, thêm vào động vật từ lúc sinh ra đã mang theo nhạy cảm cảm giác, để Đại hội rõ ràng Bạch Dương vô ý uy hiếp chính mình, mới hơi hơi thả lỏng một điểm.

Cùng Đại phụ thân trao đổi một phen liên quan với lên núi sự tình sau, Đại phụ thân kiến nghị để Vân Dật thuê Miêu Lão Pháo làm hướng đạo, để ở trong rừng có cái an toàn bảo đảm.

Vân Dật cũng cảm thấy ý đồ này không sai, liền ủy thác Đại phụ thân đi tìm Miêu Lão Pháo trao đổi, hẹn cẩn thận sáng ngày thứ hai ngay khi thôn tiểu quảng trường nơi nào sẽ diện.

Trở lại tiểu viện thời điểm, đã là mười giờ tối chung, trong bóng tối sơn thôn đã đi vào yên tĩnh an lành mộng trong thôn chen ngang ở đất vàng dốc cao. "Vân tiên sinh trở về?" Tiểu viện táo thụ dưới, Trần Chí Minh ngồi ở trên ghế nằm cười ha ha nói.

"Trần tiên sinh thể lực không sai a, đi xuống ngo sơn đạo, hiện tại còn không nghỉ ngơi." Vân Dật ở Trần Chí Minh bên cạnh trên ghế nằm ngồi thẳng, khẽ mỉm cười đối với ngồi ở bên người trên ghế nằm Trần Chí Minh nói.

"Ha ha, ta là lừa hữu bộ tộc, đối với bò sơn cũng không xa lạ gì!" Trần Chí Minh cười tủm tỉm nhìn Vân Dật nói.

"Không trách, xế chiều hôm nay ta xem Trần tiên sinh xe nhẹ chạy đường quen rất có kinh nghiệm đáng vẽ, quả nhiên là kinh nghiệm phong phú lừa hữu bộ tộc." Vân Dật nhìn Trần Chí Minh, trên mặt không có kinh ngạc đáng vẽ, lúc xế chiều hần liền cảm thấy Trần Chí Minh thể lực rất tuyệt, hoàn toàn vượt quá bình thường ba mươi tuổi người thanh niên.

"Ha ha, không kết hôn thời điểm thường thường bị cái này ba lô liền hướng x thị y tình bên kia chạy... ." Trần Chí Minh nói từ bản thân đã từng trời nam biển bắc lừa hữu sinh hoạt, nói đã từng leo lên quá từng toà từng toà núi tuyết, trùng điệp, trong đôi mắt tràn đầy đối với cuộc sống quá khứ hồi ức... .

Quá thật lâu sau, hần mới nhẹ nhàng lắc đầu, hơi than thở nói: "Đúng là hiện tại kết hôn, gia đình thêm vào trên phương diện làm ăn bận quá, không có ở tham kiến quá loại cuộc sống đó, chỉ là tình cờ cùng một đám bạn cùng lừa tuổi đi bò bò một hai ngàn mét núi nhỏ. . ."

"Ha ha, Trần tiên sinh đối với thiên nhiên đỉnh yêu quý, đến hiện tại còn thường xuyên cùng người đồng thời bò sơn a?" Nghe Trần Chí Minh cảm khái âm thanh, Vân Dật bỗng nhiên trong lòng hơi động: Trần Chí Minh như vậy thâm niên lừa hữu, Nhất Định ở quốc nội nổi tiếng nhất lừa hữu trang web 'Ma phòng' vớng có đăng kí khá sớm id, nếu để cho hần như vậy id ở internet phát biểu một thoáng liên quan với Thanh Vân sơn thiếp mời, như vậy đều sẽ đối với Thanh Vân sơn mở ra nổi tiếng có rất lớn giúp đỡ.

"Có a, ma phòng vừa mới login thời điểm ta liền đăng kí, hiện tại ta ở bên trong xem như là số một nổi danh nhân vật, " Trần Chí Minh cười ha ha nhìn Vân Dật: "Vân lão đệ, ta bắt cần gọi người một tiếng lão đệ, người cũng đừng gọi ta Trần tiên sinh, như vậy quá xa lạ, cứ gọi ta Trần ca làm sao?"

"Ha ha Trần ca, vậy ta liền không khách khí." Vân Dật cười cười, sau đó thoáng do dự một thoáng, đối với Trần Chí Minh nói: " Trần ca, có thể hay không xin người giúp một chuyện, ở ma phòng internet phát mấy cái liên quan với Thanh Vân sơn thiếp mời, để càng nhiều lừa hữu đến Thanh Vân sơn đến du lịch?"

"Cái này hoàn toàn không thành vấn đề, Thanh Vân sơn phong cảnh tốt như vậy, không chia sẻ cho một đám bạn tốt hiểu nhau, thực sự là đáng tiếc." Trần Chí Minh nhẹ nhàng gật đầu, nghiêm túc nói.

Màn đêm thăm thẳm, Vân Dật mang theo vài phần tâm tình vui sướng rơi vào mộng đẹp, ngày mai còn muốn mang theo những người này lên núi, hay là có thể cho Thanh Vân sơn thôn dân mang đến giàu có, hài hòa tương lai. . . .

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 53: Lên núi

Sáng sớm, đầu thu không khí trong lành mà mát mẻ, dạ vụ dần dần thối lui, trong tiểu viện lá cây cùng món ăn cây non trên nước sương óng ánh long lanh, phảng phất trần châu bình thường hoàn mỹ phòng đông. Vân Dật rời giường hoạt động mấy lần thân thể sau, Trần Chí Minh cũng đứng dậy ở trong sân tản bộ, thưởng thức tiểu viện cảnh sắc.

Ăn qua Vân Dật chuẩn bị đơn giản bữa sáng sau khi, Vân Dật liền dẫn Bạch Dương, cùng Trần Chí Minh một nhà cùng với Vương Bằng, đến thôn ủy hội trước tập. Họp, đây là tối hôm qua thỏa thuận mọi người xuất phát địa điểm. Mấy người đều công lấy rất lớn ba lô, bên trong chứa cắm trại dùng các loại đồ vật; Vân Dật cũng không ngoại lệ, chỉ bất quá đây là làm cái đáng vẽ mà thôi, Vân Dật đồ vật gì đều đặt ở bên trong không gian.

Đến thôn ủy ba gian phá cửa phòng trước thời gian, mảnh này tiểu trên quảng trường tiếng người huyền não rất là não nhiệt, Vân Dật đã từng những kia đồng sự đã sớm đeo túi đeo lưng ở nơi đó tập. Hợp, từng cái từng cái hưng phấn trò chuyện, đại đa số người trong tay còn mang theo các loại chữ số camera, đan phần camera cái gì, nhìn dáng dấp chuẩn bị đem trong núi lớn mỹ cảnh đều đập xuống để làm kỷ niệm.

Đang nhìn đến Vân Dật mang theo Bạch Dương tới được thời điểm, bọn họ đơn giản cùng Vân Dật chào hỏi sau khi, liền đối với Bạch Dương cảm thấy rất hứng thú, dồn dập nhìn chăm chú vào từ trong đám người xuyên qua Bạch Dương.

Được mọi người chú ý lễ Bạch Dương rất là đắc ý, nó kiêu ngạo đỉnh bộ ngực hung hăng khí phách hiên ngang đi tới, đầu ngẩng cao, xem ra lại như là xuống nông thôn thị sát lãnh đạo như thế.

Đi tới trong đội ngũ Miêu Lão Pháo trước người thời điểm, Vân Dật nhìn Miêu Lão Pháo vén vén mang theo một cây thuốc thương, công lấy một cái dùng áo mưa cuộn lên đến ba lô, trong túi đeo lưng vén vén có vài tờ da cùng yên diệp đồ gia vị ở ngoài, liền không do kinh ngạc nói:

"Lão Pháo thúc, ngài liền mang điểm ấy nhi đồ vật a?"

"Trong núi lớn thợ săn, nếu như mang theo quá nhiều ăn uống vật đi vào, là muốn bị người xem thường ngạo kiêu đột kích: giáo đồng đứng ở bên chường mới nhất." Miêu Lão Pháo đột hạp yên đại giật hai cái, sau đó cười ha ha chỉ vào bên cạnh sáu cái cầu, nói: "Có này mấy cái cầu, lần này vào núi không cần mang quá nhiều đồ vật."

Sáu cái cầu, có bốn cái lang khuyến, hai cái té cầu, đều là tìm người trong thôn gia tá; còn Miêu Lão Pháo gia Hoàng Hồ, nhưng là bởi vì tuổi quá to lớn không thể quá kịch liệt hoạt động mà không có lên núi.

Sáu cái cầu yên tĩnh nằm ngoài Miêu Lão Pháo gót chân trước, không hề để ý sái mới vừa bò lên đỉnh núi Thái Dương, không có với trước mắt âm ỉ nhân sinh có càng nhiều phản ánh, mãi đến tận Vân Dật gia tao bao Bạch Dương tiếp chịu đủ lắm rồi chú ý lễ, đi tới thời điểm, mấy cái cầu nhất thời từ dưới đất bò dậy đến, biểu hiện kinh hoàng nhìn Bạch Dương.

"Ô ô. . ." Khi (lâm) hừng hờ Bạch Dương đến gần mấy cái cầu thời điểm, mấy cái cầu dĩ nhiên cong đuôi thấp giọng hào, sau đó nằm trên đất lộ ra cái bụng, đối với Bạch Dương biểu thị thần phục rồi!

"Này, đây là một con lang?" Miêu Lão Pháo nghi ngờ không thôi nhìn đi tới Bạch Dương, trên cảm râu mép run lên run lên, nhiều năm ở trong rừng rậm cất bước kinh nghiệm, để hấn từ có vẻ như hừng hờ Bạch Dương trên người cảm nhận được một luồng khiêu ngạo núi rừng lạnh lẽo khí tức.

"Ha ha, Lão Pháo thúc thể này sao lại là lang, đây chỉ là vẫn Đại Bạch Hùng Khuyến, ở nước ngoài loại này cút chó mục dương khuyến, ở trên thảo nguyên là chuyên môn xua đuổi lang, xem ra khả năng cùng lang có chút như!" Vân Dật bị Miêu Lão Pháo độc ác con mắt sợ hết hồn, đùa gì thế, lão già này quá lợi hại, liếc mắt liền nhìn xuyên thấu Bạch Dương chân tướng.

Bạch Dương đi tới bên trong Miêu Lão Pháo chỗ không xa thời gian, cũng đậu ở chỗ này cũng không đến, từ ông già này trên người nó cảm nhận được một tia uy hiếp, đây là nó từ trong không gian sau khi ra ngoài lần thứ nhất gặp phải.

Thấy Miêu Lão Pháo còn ở nghi ngờ không thôi nhìn Bạch Dương, Vân Dật mau mau chào hỏi sau khi, liền mang theo Bạch Dương tìm tới Đại vị trí.

Đại cũng đã sớm đến trong đội ngũ, nàng mang theo lên núi đồ vật toàn thả ở một cái Đại trong bọc sách, nhìn dáng dấp đồ vật cũng không coi là nhiều.

"Thúc thúc, ngày hôm nay Bạch Dương cũng theo lên núi sao?" Đại miệng nhỏ khinh mím môi, có chút kinh ngạc nhìn đi theo Vân Dật bên người Bạch Dương, Đại hồi chính nằm ngoài Đại bên người, nhìn thấy Bạch Dương lại đây sau lập tức từ dưới đất đứng lên đến, biểu hiện để phòng nhìn Bạch Dương.

"Ha ha là a, kim trên Thiên Sơn săn thú, mang tới Bạch Dương có thể sẽ có trợ giúp." Nói, Vân Dật nhẹ nhàng vỗ vỗ Bạch Dương đầu, nói: "Bạch Dương, không muốn khắp nơi gây phiền toái, làm sao như là cái gây sự tình như thế."

"Gào gừ ô. . ." Bạch Dương đắc ý trầm thấp gào lên một tiếng, khiêu khích giống như liếc mắt nhìn xem thường nhìn Đại hồi một chút, lang trong miệng hơi phun ra đầu lưỡi, ngược lại kiêu ngạo ngẩng lên đầu nhìn bầu trời, một bộ 'Mình ta vô địch' dáng vẻ võng du chi quyết chiến đỉnh cao TXT download.

"Ô ô!" Đại gia Đại hồi cũng là một cái rất thông minh cầu, bị Bạch Dương như vậy khiêu khích nhất thời không cam lòng, thử nha hướng về Bạch Dương trầm thấp rít gào cảnh cáo.

"Đại hồi, yên tĩnh một điểm." Đại không biết nên khóc hay cười nhìn Bạch Dương, đối với Vân Dật nói: "Thúc thúc, nhà người con chó này thực sự là nghịch ngợm, chung quanh trêu chọc thị phi!"

"Khái khái, Bạch Dương gia hoà này liền ái làm não động." Vân Dật lúng túng nói, lập tức hai tay ngắt lấy Bạch Dương cái cổ hung tợn ở Bạch Dương bên tai nhỏ giọng nói: "Tiểu tử người có thể hay không cho ta yên tĩnh một chút, không muốn khắp nơi gây chuyện thị phi, cẩn thận sau đó ta dứt đoạn mắt người không gian thủy cung cấp."

"Ô ô. . Ô ô,, nghe được Vân Dật như vậy uy hiếp, Bạch Dương nhất thời sợ, đành hoàng hạ thấp đầu nhận sai.

Nhìn Bạch Dương yên tĩnh lại không ở tao bao, Vân Dật nhìn Miêu Lão Pháo, nói: "Lão Pháo thúc, chúng ta gần như nên xuất phát đi, đừng đến buổi trưa còn chưa tới dự định vị trí."

"Được, vậy chúng ta liền lên đường đi." Miêu Lão Pháo gật gù, ba người liền dẫn một đám hưng phấn du khách lên núi.

Lúc này đã là buổi sáng hơn tám giờ, Thái Dương đã bò lên đỉnh núi, bắt đầu đem ánh sáng mang cho vùng đất này; trong rừng nước sương cũng phần lớn bị ánh mặt trời bốc hơi lên sạch sẽ, để vào núi mọi người ở quần sẽ không lại bị ướt nhẹp. Một nhóm hơn ba mươi người, ở Miêu Lão Pháo làm chủ đạo du đội ngũ dẫn dắt đi menh mông cuộn cuộn lên núi; dọc theo đường đi, đi vào trong rừng mọi người thỉnh thoảng hô to gọi nhỏ, vì là phát hiện trong rừng đồ vật mà cảm thấy kinh ngạc.

Vài con chó săn, nhưng là ở đội ngũ bốn phía bồi về, tản mạn mà lại bước chậm chú ý bảo vệ đội ngũ, đối với xa xa xuất hiện các loại động vật nhỏ làm như không thấy.

Bạch Dương đang hoảng đi theo Vân Dật phía sau, rạp khuôn từng bước như là cái trung thực vệ sĩ như thế, bù đắp lúc trước chung quanh tao bao nhạ Vân Dật tức giận cục diện.

Đầu thu núi lớn, bị núi rừng bên trong cao to cây cối, thấp bé lùm cây cho nhuộm thành màu vàng óng; giữa núi rừng từng mảng từng mảng mảnh lá cây theo một trận thu gió thổi qua, dồn dập từ trên cây cách thụ mà đi, không biết là Diệp tử đi theo phong dấu chân, vẫn là đại thụ không có giữ lại Diệp tử.
.....

Núi rừng bên trong, các loại quả dại đã thành thực, từng cái từng cái hoặc là màu vàng óng, hoặc là màu tím đậm trái cây treo ở ngọn cây, lùm cây trên, vàng óng ánh tím sẫm màu sắc là mê người như vậy.

Trong rừng cây, từng con từng con sóc nhỏ càn lao ở cành cây gọi tới gọi lui, vội vàng hái quả, dự trữ mùa đông lương thực.

Từng con từng con gà rừng ở trong rừng cây 'Uych lã' bay qua, từng con từng con thỏ rừng ở lùm cây bên trong chạy trốn mà qua, núi rừng bên trong đâu đâu cũng có một phái trời thu vạn vật phong phú đáng về Pháp Hải người không biết yêu.

.....

Miêu Lão Pháo đi đầu đội ngũ, ung dung thoải mái vung lên dao bổ củi chém đứt từng cái từng cái dây leo khô, vì là đội ngũ mở ra con đường đến; mà đi theo phía sau hẳn mỗi một người đều thị tiểu Bạch linh, đều đối với trong núi lớn tất cả như hài đồng giống như rất là hiểu kỳ.

"Ồ, này màu tím đậm đồ vật là cái gì, có thể ăn được hay không a?" Trong đội ngũ, ăn mặc một thân dã ngoại trang phục sắc sỡ, công lấy tiểu ba lô một cô gái nhìn thấy ven đường một từng chưa từng thấy thực vật quả mọng, hiểu kỳ nói.

Nghe được thanh âm của nàng, hầu như hết thấy du khách đều vây quanh, mà Miêu Lão Pháo nhưng là cười ha ha đứng ở nơi đó nhìn mọi người, nhân cơ hội hơi nghỉ ngơi dưới.

"Đây là Hắc Thiên thiên, rất ngọt rất ngọt." Đại đi tới đây, tùy tiện liếc mắt nhìn sau liền xác định đạo, sau đó nàng khinh khê cười hướng mọi người nói: "Này ăn thật ngon, ca ca các tỷ tỷ có thể ăn chút gì, bắt quả đừng ăn quá nhiều, bằng không thì cần thận đầu lưỡi bị nhiễm đen."

Nói, Đại hái được một cái cành Hắc Thiên thiên, từng viên một trích phóng tới trong miệng khinh khê cắn.

"Nha, thật diễm a, ăn ngon thật!" Theo Đại trước tiên làm mẫu, một đám đô thị tiểu Bạch linh dồn dập động thủ hái này một mảng nhỏ địa Hắc Thiên thiên, mỗi người đều cầm một cái cành vừa đi vừa ăn.

"Mụ mụ, mụ mụ, ta còn muốn ăn!" Tiểu la ly Nguyệt Nguyệt cầm trong tay một cái cành ăn miệng đầy đều là Hắc Thiên thiên chất lỏng, sau khi ăn xong còn không vừa lòng, la hét muốn kể tục ăn.

"Nguyệt Nguyệt ngoan, này Hắc Thiên thiên ăn nhiều miệng sẽ biến thành đen, " chính đang vội vàng chụp ảnh Trần Chí Minh cười nhẹ giọng giáo dục nữ nhi nói, không giống với mỗi ngày làm văn phòng tiểu Bạch linh, Trần Chí Minh nhưng là đối với dã ngoại thực vật hiểu được rất nhiều.

Trần Chí Minh hổng một hồi lâu, Nguyệt Nguyệt chính là không chịu nghe, vẫn ồn ào muốn ăn Hắc Thiên thiên, để Trần Chí Minh rất là đau đầu.

"Nguyệt Nguyệt, phía trước Lâm Tử còn có càng tốt hơn ăn đồ vật, so với Hắc Thiên thiên ăn ngon gấp trăm lần đồ vật, nếu như hiện tại ăn nhiều Hắc Thiên thiên, chờ sau đó liền ăn không nổi càng nhiều thứ tốt ồ!" Vân Dật đi lên phía trước, cười ha ha ôm Tiểu la ly nói.

"Có thật không thúc thúc, phía trước còn có so với Hắc Thiên thiên càng tốt hơn ăn đồ vật?" Tháng thiếu nguyệt tròn to mắt nhìn Vân Dật đạo, ngón tay út ở trong miệng nhẹ nhàng hàm chứa.

"Đương nhiên, thúc thúc là sẽ không lừa người." Vân Dật hơi mỉm cười nói, xác thực không có nói dối.

Đội ngũ kể tục dọc theo lão sơn đạo tiến lên, đi thẳng đến mười giờ sáng thời điểm, Miêu Lão Pháo nhìn một chút chu vi địa hình sau, đứng ở trên một tảng đá lớn tiếng nói: "Được rồi bọn nhỏ, trước tiên ở đây nghỉ ngơi mười phút, chờ sau đó lại xuất phát!" -

Chương 54: Khảo hắc du ngư

- "Áo. . ." Nghe được Miêu Lão Pháo tuyên bố nghỉ ngơi, những này đã mệt mỏi tiểu Bạch lĩnh nhất thời hoan hô đứng dậy, từng cái từng cái đem ba lô ném xuống đất, tọa ở phía trên nghỉ ngơi, có còn lấy ra ấm nước uống nước để hoàng thân y khí phi TXT download.

"Ca ca các tỷ tỷ, có muốn ăn nấm lê sao?" Đại không có nghỉ ngơi, mà là mang theo Đại hoi dọc theo một chỗ lùm cây tiến vào bên cạnh Lâm Từ, chỉ chốc lát sau Đại liền đi ra, cầm mấy cái hơi mang theo nấm trái cây màu vàng, quay về mọi người khinh khê cười nói.

"Nấm lê, này ăn có không ngon hay không ăn?" Vương Bằng hiếu kỳ đi tới Đại bên người, đưa tay kết quả một cái nấm lê hiếu kỳ nhìn nói.

"Nấm lê ăn thật ngon, thúy diễm tiên hương." Đại chậm rãi xé ra một cái nấm lê, lộ ra bên trong phần thịt quả, sau đó nhọt nhọt cười đưa cho tha thiết mong chờ nhìn nàng Tiểu la lỵ Nguyệt Nguyệt, nói: "Nguyệt Nguyệt, cái này cho ngươi!"

"Cảm tạ miêu nhiên tỷ tỷ!" Nguyệt Nguyệt tay nhỏ cầm lấy nấm lê, rất có lễ phép cười đối với Đại đạo, sau đó mặt mày hớn hở gặm trong tay gai lê.

Nhìn thấy Đại trong tay còn lại gai lê, mới vừa rồi còn mệt đến ngồi dưới đất thờ dốc mọi người vội vã từ dưới đất bò dậy, ở Đại dẫn dắt đi, đến sinh trưởng nấm lê cái kia mảnh lùm cây, dồn dập trích nấm lê ăn.

Nấm lê là một loại dinh dưỡng giá trị rất cao quả đại, là bổ dưỡng tập thể hình dinh dưỡng trân quý ở Quý Tỉnh phân bố rất nhiều.

Nấm lê vì là hoang dại tiểu bụi cây, bốn đến sáu tháng nở hoa, trời thu kết quả từ, trái cây đa số tròn đẹp hình cầu; to nhỏ bình thường vì là ba ly mét, tám đến tháng chín trái cây thành thực, bởi vì vỏ trái cây trên mặt sinh tiểu nhục nấm, tục xưng là "Nấm lê, .

Nấm lê thu hoạch kỳ chỉ có một tháng, có thể đuổi tới nấm lê thành thực mùa, Vương Bằng bọn họ vẫn là đình gặp may mắn.

Nấm lê dinh dưỡng giá trị phong phú, hàm có một ít tương đối trọng yếu vi-ta-min; trừ thứ này ra, nấm lê có vẻ như còn có kháng nham tác dụng, đối với rất nhiều vi-ta-min khuyết thiếu gây nên chứng bệnh cũng có hiệu quả nhất định.

Nấm lê có nhiều như thế ưu điểm, nhưng là Vân Dật xưa nay đều chưa từng thấy bán nấm lê, này chủ yếu là nấm lê không dễ dàng nhân công nuôi trồng; nếu như có thể giải quyết nấm lê phát triển nuôi trồng vấn đề, phỏng chừng lại là một cái đề thôn dân kiếm tiền tốt hạng mục.

"Nấm lê dinh dưỡng giá trị cùng vị đều không thể so di hồ đào kém, hơn nữa bảo tồn vận tải đứng dậy càng là thuận tiện, sau đó dùng không gian thù từ một lần có thể hay không để cho nấm lê bồi dưỡng hoạt, để người trong thôn ở trên đất có cái tăng thu nhập biện pháp tốt!" Vân Dật xem trong tay gai lê, trong lòng yên lặng suy tư giá.

Đem một mảnh nấm lê hoàn toàn trích xong, hai mươi mấy người người tay cầm nấm lê, trong bao còn giả vờ không biết đạo bao nhiêu nấm lê, hải lòng ngồi dưới đất gặm hương vị ngọt ngào lại thúy hoang dại nấm lê.

Miêu Lão Pháo cười híp mắt nhìn những này thanh xuân sức sống người trẻ tuổi, gạt một túi yên sau, đem yên hỏa hoàn toàn làm diệt sau, hấn lớn tiếng cười nói: "Được rồi người trẻ tuổi, đại gia mau mau đứng dậy kế tục chạy đi đi, lại có thêm nửa giờ liền đến cơm trưa địa phương, đến nơi đó đại gia tùy tiện chơi, có vô số đêm không hết quả đại, còn có thỏ rừng chim trĩ. . ."

"Áo, kế tục chạy đi a, vì chim trĩ, thỏ rừng đi tới!" Bị Miêu Lão Pháo mấy câu nói cổ động trong lòng ngựa mọi người đeo túi đeo lưng tiếp tục tiến lên, hướng về chỗ cần đến đi đến.

Tiếp tục tiến lên một canh giờ, buổi trưa mười một giờ rưỡi thời điểm mọi người rốt cục đến một mảnh gò đất.

Mọi người dỡ xuống ba lô sau, Miêu Lão Pháo bắt đầu chỉ điểm mọi người giá hành quân oa, thanh lý mặt đất phòng ngừa cháy.

Sau đó dẫn dò mọi người ngay khi chung quanh đây không cần đi viễn sau, hấn công lấy sẵn bán mộc kho, cầm trong tay cung sẵn, mang theo một đám khí thế hùng hổ chớ sẵn liền chui tiến vào phụ cận Lâm Từ.

Vân Dật cùng Vương Bằng Trần Chí Minh bọn họ một đám, Vân Dật ở nơi đó cùng Vương Bằng giá hành quân nổi và bếp, Lý Nhã nhìn Tiểu công chúa Nguyệt Nguyệt, mà Trần Chí Minh tự nhiên phụ trách kiểm canh cây chuẩn bị nhóm lửa.

Giả tốt oa, Vân Dật liền chạy đến bên dòng suối nhỏ, lấy ra lưới giả vờ giả vẹt chuẩn bị vớng ngư.

Dọc theo dòng suối nhỏ đi bách mười mét, đến một chỗ lùm cây mặt sau, Vân Dật nhìn kỹ một chút bốn phía ngoại trừ Bạch Dương trung thực đi theo chính mình mặt sau ở ngoài, đang không có những người khác, liền đem vòng xuống tới dòng suối nhỏ bên trong, sau đó đầu ngón tay chảy ra vài giọt không gian nước suối.

Bây đặt không gian nước suối, dòng suối nhỏ ở bề ngoài vẫn cứ là vô cùng bình tĩnh, suối nước yên tĩnh chảy xuôi, Vân Dật không có gấp, mà là kiên trì chờ.

Chỉ chốc lát sau, bình tĩnh suối nước mặt ngoài bỗng nhiên một trận phun trào, hạ du bỗng nhiên một mảnh tối om om tích lung quay về phía Vân Dật người này vọt tới! . . .

"Lên!"

Vân Dật nhẹ giọng hét một tiếng, trong tay túi lưới vừa thu lại, nhất thời một đám ngư bị trùm kín hơn nửa, đầy đủ hai mươi mấy điều một cái tát trường hắc du ngư ở trong lưới nhảy nhót tung bùng

"Ha ha, những này hắc du ngư một người một cái như vậy đủ rồi." Vân Dật vui vẻ nhắc theo túi lưới liền đi trở về.

"Vân Dật, ngươi làm sao bắt đến nhiều như vậy ngư, thật là lợi hại!" Dọc theo dòng suối nhỏ hướng về giá oa địa phương đi, dọc theo đường đi vài cái cảm lưới đánh cá cùng lưới câu đồng sự hai tay trống trơn, bọn họ ước ao nhìn Vân Dật hướng về trong túi nhảy nhót tung bùng hắc du ngư, không chỉ có cảm giác mình trên mặt hơi đỏ lên.

"Vương Bằng, đem này mấy con cá thu thập một thoáng, chúng ta cá nướng ăn tuyệt phẩm phong lưu Tà Thần!" Vân Dật khí thế mười phần đem hắc du ngư ném xuống đất, đối với bị yên huân đầy mặt đen thui Vương Bằng nói.

"Tiểu tử ngươi đỉnh có bản lĩnh a, tùy tiện như thế một lát đã bắt nhiều như vậy ngư!" Vương Bằng sờ sờ trên mặt khói bụi, nhìn trên đất hắc du ngư kinh ngạc nói.

"Ha ha, ngươi đã quên nhà ta là Lỗ Tĩnh vùng duyên hải, trào ngư chẳng phải là rất chuyện đơn giản." Vân Dật cười cười, theo tay cảm lên một cái gỗ gậy, đem hành quân oa dưới cành cây hơi bốc lên, cái kia khói đen bốc lên chính là không chịu cháy cành cây nhất thời cháy hừng hực đứng dậy, để Vương Bằng xấu hổ cảm ngư liền chạy về phía bên dòng suối nhỏ.

Vân Dật bên này đem hỏa thiêu đứng dậy, hành quân trong nồi thiêu trên dòng suối nhỏ bên trong đánh tới thủy, đốt tan chò sau đó để đại gia quán ngã : cũng giữ ẩm hành quân ẩm nước bên trong.

"Thúc thúc, ngươi thích ăn com lam sao?" Đại ôm một bó cành cây từ Vân Dật phụ trách nơi này đi qua, nhìn thấy Vân Dật đã đem hỏa thiêu đứng dậy, liền ngồi xổm ở Vân Dật bên người khẽ mỉm cười nói.

"Com lam? Ngươi sẽ làm ống trúc Đại?" Vân Dật có chút kinh ngạc nhìn Đại, có vẻ như chỉ có Vân Nam bên kia dân tộc Thái người thích ăn com lam chứ?

"Ha ha, com lam rất đơn giản , chờ sau đó ta làm cho các ngươi ăn!" Đại cười cười, đi trở về cách Vân Dật bọn họ tổ này chừng mười thước xa, chính mình phụ trách cái kia tổ nữ sinh sinh bên cạnh đồng lửa, sau đó cầm chính mình mang đến bọc nhỏ đi tới Vân Dật bọn họ bên này.

Đại từ trong bao lấy ra mang đến gạo, sau đó đem trên đường chém vào mấy cây làm lên trượng trúc đoạn tích sạch sẽ từng đoạn từng đoạn phân được, đem đào rửa sạch sẽ gạo bỏ vào trong ống trúc, trong đó lại tăng thêm huân nhục, dưa muối các loại (chờ) mấy thứ đồ, ở trúc tiết bên trong rót nhanh đầy thủy, cuối cùng đem cắt ra ống trúc tỉ mỉ đắp kín, liền phóng tới hỏa trên chậm rãi nướng.

"Ha ha, đây là ở làm com lam sao?" Ôm rất lớn một bó cành cây Trần Chí Minh trở về, nhìn thấy trên đồng lửa giá chừng mười cái ống trúc, liền cười ha ha nói.

"Ha ha là nha, chúng ta nơi này lên núi thời điểm hiểm nơi trũng, vì lẽ đó bình thường đều là dùng trúc tiết chưng com tẻ." Đại ngẩng đầu cười cười nói, lập tức cúi đầu dùng cành cây lẫn lộn ở trên đồng lửa ống trúc.

Đại lẫn lộn com lam, bên kia Vương Bằng thu thập xong ngư từ bên dòng suối nhỏ trở về, Vân Dật liền đem từng cái từng cái hắc du ngư dùng lâm thời tước tốt cây thăm bằng trúc từ mặc vào đến, vẩy lên đồ gia vị sau khi ngay khi trên đồng lửa nướng.

Theo Vân Dật lẫn lộn thật dài cây thăm bằng trúc từ, hắc du ngư mặt ngoài da giấy bắt đầu hòa tan, một giọt nhỏ ngư dầu nhỏ ở trên đồng lửa thời điểm. Từng trận nồng nặc hương hương vị bắt đầu đang tản ra đến, làm cho cả trong doanh địa người cũng không nhịn được ngửi trong không khí hương vị nhi, nhìn Vân Dật bên này.

"Oa, Vân Dật các ngươi đây là khảo cái gì ngư a? Thơm như vậy!" Vóc người cường tráng , tương tự ở tại bọn hắn tiểu tổ bên trong đảm nhiệm kiểm cành cây trọng trách Ngô Kiến từ nơi này đi qua, suýt chút nữa không chảy nước miếng nhìn Vân Dật nướng hắc du ngư đạo tận thể Long hoàng.

"Đây là hắc du ngư, Thanh Vân sơn nơi này đặc sản, chỗ khác nhưng là ăn không được." Vân Dật khẽ mỉm cười, nhìn Ngô Kiến ngậm nước đều muốn chảy xuống đáng vẻ, mở cười nói: "Ngô Kiến , chờ sau đó ta nướng kỹ sau cho các ngươi một người một cái, không cần nhìn như vậy ta, ta không có đặc thù ham muốn."

"Khà khà, vẫn là Vân Dật ngươi đạt đến một trình độ nào đó." Ngô Kiến nhìn Vân Dật bên này trên đất củi lửa không nhiều, liền đem mình ôm lấy cành cây phóng tới Vân Dật trước mặt, nói: "Những cành cây này các ngươi thiêu đi, ta lại đi kiểm "

Vân Dật cười cười, đối với gia hỏa này hết sức lấy lòng hành vi rất là cảm thấy buồn cười.

Hắc du ngư nướng kỹ sáu cái, thu thu cái khác tiểu tổ người tuy rằng thiêu đốt hỏa, nhưng là nhưng vẫn tâm không ở yên nhìn mình cá nướng người, ở tại bọn hắc ngư nước suốt chút nữa thì chảy xuống nhìn chăm chăm trong ánh mắt, Vân Dật cười cười liền đem con thứ nhất cá nướng đưa cho chảy ngụm nước, ngón tay út đặt ở trong miệng hàm chứa Nguyệt Nguyệt trong tay. "Cảm tạ Vân thúc thúc!" Tiểu la ly hai cái tay nhỏ bé nắm thật chặt cây thăm bằng trúc tử, miệng nhỏ cắn nóng hôi ngư thân, đảm nhiệm hắc du ngư trên người màu vàng óng dầu mỡ đến đầy mặt đều là.

Cầm con thứ hai cá nướng, Vân Dật thoáng do dự liền đem cá nướng đưa cho bên cạnh đồng lửa, vẫn cúi đầu lật ống trúc Đại.

"Ha ha, tạ ơn thúc thúc." Đại rất là thẹn thùng tiếp nhận cá nướng, khuôn mặt nhỏ Hồng Hồng nhẹ giọng nói một tiếng cảm tạ, sau đó răng bạc nhẹ nhàng cắn xé cái kia bốc hơi nóng bóng loáng vàng óng ánh hắc du ngư, vô cùng thanh tú mô dạng có vẻ càng là đáng yêu.

"Ăn ngon không muối muối?" Vì ở một bên Lý Nhã nhìn Đại đạo, cái thứ nhất ăn cá nướng chính là nữ nhi mình, năng tự nhiên không có lòng tin ở con gái ăn được mặt mày hơn hờ thời khắc hỏi ra kết quả.

"Hừm, " Đại nhẹ nhàng gật đầu, ở mọi người nhìn kỹ dưới ánh mắt, khuôn mặt nhỏ tuy rằng đỏ chót, nhưng là nhưng trong lòng là một trận ngọt ngào.

Còn lại bốn cái ngư, theo Lý Nhã, Trần Chí Minh, Vương Bằng cùng với Vân Dật chính mình trình tự, một người một cái cầm bắt đầu ăn, cái kia hương vị cùng mấy người ăn nhường cho mấy người chu vi đội bay người là ước ao ngụm nước chảy ròng.

Dùng hơn nửa canh giờ, đến mười hai giờ trưa thời điểm, toàn nơi đóng quân tất cả mọi người cuối cùng cũng coi như là người đều ăn lên một cái hắc du ngư, để nướng bốn mươi phút ngư Vân Dật tay có điểm toan đều.

Bên này com lam Đại cũng làm tốt, đang chuẩn bị gỡ mở dùng ăn thời điểm, Miêu Lão Pháo mang theo sáu cái chó săn trở về

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Dưới mũ

"Lão Pháo thúc ngưoi trở về, lần này đánh cho đồ vật không ít a!" Vân Dật căn vội vàng tiến lên đỡ lấy Vương Lão Pháo cũng lấy hai con gà rừng, còn có trong tay nhắc theo sáu con thỏ hoang nói.

"Ha ha, kim đỉnh gặp may mắn, ở một chỗ đã bắt hơn một nửa đồ vật hỗn độn ngôi sao quyết." Miêu Lão Pháo ha ha cười, đem đồ trên tay giao cho Vân Dật sau, biểu hiện trên mặt quái dị nói.

"Làm sao, trào những thứ đồ này đối với Lão Pháo thúc tới nói không phải dễ như trở bàn tay a?" Vân Dật chú ý tới Miêu Lão Pháo kỳ quái vẻ mặt, liền khinh khê cười kỳ quái nói.

"Vừa bắt đầu đi ra ngoài hơn nửa canh giờ, sáu cái cầu đã bắt hai con thỏ, ai biết ở đi tới một mảnh trong rừng đất trống thời điểm, lập tức thấy trên đất trống không ít gà rừng cùng thỏ ở nơi đó, lúc đó ta liền bắn xuống đến hai con gà rừng, mấy cái cầu cũng bắt được bốn con thỏ."

Miêu Lão Pháo lấy ra nõ điều từ, đốt đuốc lên sau hút một hơi nói.

"Ha ha, lập tức bắn trúng hai con gà rừng, lão gia ngài gia xem như là ít có cao thủ rồi!" Vân Dật trong lòng hơi động, mơ hồ đoán được này nguyên nhân trong đó, nhưng là trên mặt nhưng là cười nhẹ nhàng cung duy Miêu Lão Pháo nói.

"Ha ha, này không có gì, ở trong núi lớn sống sao cho người không này hai tay còn dám xưng hộ săn bắn?" Miêu Lão Pháo vung vung tay, tuy rằng ngoài miệng nói không cái gì, nhưng là trên mặt vẫn cứ có mấy phần tự đắc, dù sao lấy hắc cái này niên cấp có thể liên tục hai mũi tên bắn giết hai con gà rừng, cũng là cực kỳ hiếm có.

Hắc du ngư còn vì là Miêu Lão Pháo để lại một cái, miêu lão đại khẩu cắn xé hắc du ngư, một bên than thở Vân Dật tay nghề chính là không sai, một bên để Vân Dật mang theo mấy cái nam đồng sự đem thỏ gà rừng thu thập xong, sau đó đem sáu con thỏ xuyên thủng cây thăm bằng trúc tử trên khảo, mà hai con gà rừng nhưng là xoa đồ gia vị sau khi, làm thành gọi hoa kê.

Rất nhanh, sáu con thỏ bị nướng kỹ, hơi nghỉ một thoáng gọi hoa kê cũng tốt.

"Lão Pháo đại thúc, ngài khảo này thỏ rừng thực sự là a." Trần Chí Minh trong tay cầm dùng dao nhỏ cắt ra nướng thịt thỏ, miệng đầy lưu dầu đối với Miêu Lão Pháo nói.

Ngồi vây quanh ở bên cạnh đồng lửa , tương tự cầm trong tay nướng thịt thỏ

"Ha ha, này thỏ rừng tử, gà rừng trong ngọn núi nhiều chính là, các ngươi nếu như yêu thích , chờ sau đó ăn xong này bữa trưa ta mang theo các ngươi lại đi đánh, các ngươi mang về nhà đi cho nhà người nếm thử!" Miêu Lão Pháo nhẹ nhàng đập đầu khải nỗ điệu tử bên trong khói bụi, rất là tự hào cười nói.

Ăn qua thơm nức lưu dầu thỏ rừng gà rừng sau, thời gian đã là hai giờ chiều hơn nhiều.

Đem trong doanh địa hỏa tất, Miêu Lão Pháo liền dẫn trong doanh địa mấy cái đánh nhau săn bắn cảm thấy hứng thú, hơn nữa thể lực tốt người đi ra ngoài theo hẳn đi săn thú, mà rất nhiều thể lực không tốt đồng bạn nhưng là ở trong doanh địa nhìn.

Một nhóm mười người, mang đội chính là Miêu Lão Pháo đi ở trước nhất, Vân Dật theo sát, sau đó là Trần Chí Minh, Ngô Kiến cùng năm cái thể lực tốt nam đồng sự.

Sáu cái chó săn ở hai bên trái phải ba mở, suu tầm bụi cỏ đi theo đội ngũ hai bên, mà Bạch Dương nhưng là lười nhác tán đi theo Vân Dật phía sau, lười biếng bước động bốn cái chân không nhanh không chậm chạy thượng đế huyền hoàng lực chương mới nhất.

"Lão Pháo thúc, bọn họ xưa nay chưa từng dùng cung tên, có thể bắn bên trong dã động vật sao?" Vân Dật trong tay nhấc theo săn bắn nỗ, đi theo Miêu Lão Pháo phía sau, khẽ cau mày nói.

"Ha ha, ở này trong ngọn núi đánh bình thường thỏ, gà rừng hoặc là sơn dương loại hình con vật nhỏ đều là dưới mũi, dùng mộc kho hoặc là cung tên, đều là như lang hoặc là cái khác Đại đồ vật." Miêu Lão Pháo khẽ mỉm cười, cầm từ trong túi đeo lưng lấy ra thẳng sáo, ở Vân Dật trước mắt lắc lắc nói.

Đi một lúc, Miêu Lão Pháo liền cười nói nơi này chính là vừa nãy hẳn tóm lại sáu con thỏ địa phương; Vân Dật nhìn kỹ địa hình nơi này, đúng như dự đoán, chính là mình trước đây tất không gian nước suối địa phương.

Này một mảnh trên đất trồng thảo lại cao lại thâm sâu, đầy đủ có thể đến lòng người khẩu vị trí, mà nơi này thảo khỏa khỏa tráng kiện, cứng cỏi, ở này đầu thu mùa bên trong, vẫn cứ có thể nhìn ra mùa hạ nơi này thảo mộc là cỡ nào dồi dào.

Miêu Lão Pháo hơi ngừng lại, mà ở ở mảnh này bãi cỏ loanh quanh một lúc, liền lấy ra thẳng chụp vào mấy chỗ rõ ràng có động vật vết chân địa phương dưới mũi.

Miêu Lão Pháo dưới mũi có hai loại, một loại là một cái đơn độc té dây thép quyền, dùng tinh tế dây thép tuyến liền ở một cái cắm trên mặt đất tiểu thiết cọc gỗ ngắn trên; một loại khác nhưng là nhuyền dây thừng làm mũi, năm cái nối liền cùng nhau như là bầy liền hoàn như thể mũi, cũng là dùng một cái tiểu thiết cọc gỗ ngắn cắm trên mặt đất.

"Lão Pháo thúc, người bộ này từ một loại là sáo thỏ, một loại là sáo gà rừng chứ?" Trần Chí Minh đầy hứng thú ngồi chồm hổm trên mặt đất nhìn một lúc sau, bỗng nhiên cười hỏi Miêu Lão Pháo.

"Ha ha, là a, gà rừng cùng thỏ được dùng không giống mũi mới được." Miêu Lão Pháo khẽ gạt đầu, cầm một cái dây thép quyền đan sáo, cười cười nói: "Loại này mũi so với đại nhân nắm đầm muốn lớn một chút, dưới ở thỏ thường thường đi ngang qua địa phương, thỏ chạy trốn rất nhanh hơn nữa con mắt không lọt mắt ngay phía trước, vì lẽ đó chỉ cần va phải liền Nhất Định có thể chụp lại, càn sáo càng chặt."

Nói xong, Miêu Lão Pháo đem cái này mũi thiết cọc gỗ ngắn cắm trên mặt đất, sau đó cầm một loại khác hoa mai mũi đi tới một chỗ lùm cây trước, cười nói: "Loại này mũi là bầy liền hoàn, chỉ cần gà rừng một cái chân đạp ở tùy ý một khâu trên, hết thảy hoàn đều có thể rút ngắn, để gà rừng chạy không thoát."

Miêu Lão Pháo vừa nói, một bên rơi xuống năm, sáu nơi mũi, Vân Dật mấy người xem lòng ngứa ngáy khó nhịn, liền hỏi Miêu Lão Pháo muốn mấy cái mũi, chuẩn bị chính mình dưới mũi trải nghiệm một thoáng dùng mũi trào gà rừng thỏ rừng cảm giác.

Cầm mấy cái mũi, cùng Đại dọc theo cơ sở lùm cây hướng về xa xa đi đến, tìm kiếm gà rừng hoặc là sơn thỏ vết chân; mà Bạch Dương, nhưng là ưu tai du tai đi theo hai người phía sau, căn bản không giống mặt khác sáu cái chó hoang như thể ở trong bụi cỏ chung quanh loạn vẫn.

"Thúc thúc, nơi này có gà rừng vết chân, dưới ở đây bình tĩnh xuyên qua: Vương gia xin tự trọng chương mới nhất." Đại cười tùm tùm cùng Vân Dật song song đi tới, nhìn thấy một chỗ khả năng là gà rừng hoạt động địa phương, vội vàng hướng Vân Dật nói.

"Hừm, nơi này cũng không thác." Vân Dật tỉ mỉ nhìn một chút, phát hiện nơi này gà rừng dấu móng tay xác thực rất nhiều, liền liền ở đây rơi xuống một cái gà rừng mũi, sau đó sẵn Đại không chú ý đang mặc lên từ phụ cận gần một đám lớn không gian nước suối.

Nửa giờ hậu, Vân Dật liền dưới xong mang đến năm cái gà rừng mũi cùng hai cái thỏ rừng mũi, sau đó hai người liền ở một chỗ tỉ mỉ trên cỏ nghỉ ngơi.

Toàn thân màu trắng bạc Bạch Dương, lười biếng bát ở một bên, đầu đặt ở chân trước trên ngủ gật.

Thời gian đã là chừng ba giờ chiều, đầu thu Thái Dương vào lúc này trở nên ấm áp cùng húc, chiếu vào trên thân thể người ấm áp rất thư thích.

Trên cỏ thảo rất thư thích mềm mại, Vân Dật sai ấm áp Thái Dương, mơ hồ có mấy phần con buồn ngủ, liền nằm ở trên cỏ hai tay đặt ở đầu mặt sau lót, nhắm mắt lại chợp mắt.

"Thúc thúc, trên cỏ nằm rất thư thích sao?" Đại nhìn trên mặt thích ý Vân Dật, cũng muốn nằm xuống nàng liền hỏi.

"Hừm, rất thoải mái, bằng không người cũng nằm xuống nghỉ ngơi biết. . ." Vân Dật nhắm mắt lại, khẽ mỉm cười mời nói.

"Ừm." Đại nhẹ nhàng theo tiếng, sau đó khuôn mặt nhỏ đỏ bừng chậm rãi dán vào Vân Dật nằm xuống.

Nhắm mắt lại Vân Dật, cảm nhận được thiếu nữ nhẹ nhàng nằm ở bên cạnh mình, cái kia nhỏ bé tiếng hít thở rõ ràng có thể nghe, chớp mũi nghe thấy được thiếu nữ trên người mùi thơm ngát mùi vị, hỗn hợp tại người dưới cỏ xanh mùi vị, loại này cảm giác kỳ dị, để Vân Dật có một loại bừng tỉnh như mộng cảm giác.

Quên bao nhiêu năm trước, Vân Dật thiếu niên thời gian, cũng từng cùng trong sân trường một cô gái, đồng thời ở đồng dạng buổi chiều, nằm ở trên cỏ nhìn đồng dạng bích bầu trời màu lam, bầu trời kia trên, có đồng dạng vài miếng hơi phù vân chậm chậm lưu động, thật giống như là năm tháng lưu không nhưng ký ức như thế, chậm rãi biến mất ở ký ức nơi sâu xa.

"Thúc thúc. . ."

"Ừm."

"Rất yêu thích cảm giác như vậy, sau đó có thể cùng thúc thúc còn như ngày hôm nay như vậy nằm sao?"

"Đương nhiên, nếu như người đồng ý, chúng ta có thể cả đời như vậy nằm. . ."

"Cả đời ư... . Thúc thúc có thể hay không ghét bỏ ta... . ."

"Sẽ không. . . . Cả đời đều không biết. . . ."

Một cái ánh mặt trời ấm áp buổi chiều, một chỗ hướng dương trên sườn núi, một chỗ bí ẩn phẳng phát thể ngoại hoa viên lùm cây vây quanh trên cỏ, một người đàn ông cùng một cái nữ hài yên tĩnh nằm ở trên cỏ, nhìn thiên không mây tụ mây tan, thời gian phẳng phát đỉnh chỉ giống như vậy, vĩnh viễn đỉnh lưu lại nơi này cái đầu thu buổi chiều.

Game Hoa Thiên Cốt

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Năm bắt gà rừng Bạch Dương

Nằm ở trên cỏ, Vân Dật tay hơi đụng chạm đến Đại quần áo, móng manh trang phục hề không ngăn được da thịt truyền đến ấm áp cảm, cảm thụ thiếu nữ này trên da thịt lộ ra ấm áp, Vân Dật tay không nhịn được, nhẹ nhàng dùng mu bàn tay khẽ sát ở trên da thịt xạ điều chỉ tự tại.

Da thịt nhẵn nhụi mềm mẫn, cách một tầng quần áo cũng có thể cảm giác được cái kia thuộc về riêng thiếu nữ như nước bình thường da thịt, Vân Dật tay linh hoạt dọc theo quần áo giới hạn bơi lội, rất nhanh đi tới trên y, quần tương giao địa phương, hơi một do dự, tay liền nhẹ nhàng dọc theo trên y vật áo, tiến vào thiếu nữ trên Y Y bãi bên trong..

Cảm giác được một đôi quái tay tiến vào chính mình trong quần áo, thiếu nữ thân thể đột nhiên một trận cứng ngắc, nhẹ nhàng run rẩy sau khi liền chậm rãi thả lỏng; cái kia nguyên bản do dự quái tay, tựa hồ chịu đến thiếu nữ dung túng, liền trắng trợn không kiêng dè ở trên da thịt đi khắp.

Thiếu nữ như nước da thịt chạm tay ôn hòa như nước, tay ở phía trên nhẹ nhàng đi khắp, da thịt bóng loáng như chì; đi khắp một lúc sau, quái tay tựa hồ không vừa lòng như vậy đi khắp, liền nhẹ nhàng dọc theo quần áo vật áo, hướng lên phía trên mà đi, chuẩn bị thẳng đến cái kia tiểu bờ câu dừng lại chỗ. . . .

"Vân Dật, các người ở nơi nào, về nơi đóng quân. . . ."

Giữa lúc quái tay muốn đi khắp đến tiểu bờ câu nơi nào thời gian, chỗ rất xa một thanh âm truyền đến, để quái tay trong nháy mắt bị dọa lui hồng lâu chỉ lý hoàn.

"Thúc thúc, chúng ta trở về đi thôi, lại chậm trễ lại bữa tối ăn không hết thiên sẽ đen!" Đại khuôn mặt nhỏ đỏ bừng ướt át, cúi đầu không dám nhìn Vân Dật.

"Ai nha, này không cẩn thận dĩ nhiên ngủ quên, Thái Dương đều sắp xuống núi." Vân Dật đưa lại eo, làm bộ là mới vừa tỉnh ngủ đáng về, nhìn phía tây liền muốn rớt xuống sơn Thái Dương nói.

"Gào ừ ô. . . ." Bát ở một bên Bạch Dương bấu môi, nghiêng đầu qua chỗ khác lười xem Vân Dật.

"Đi thôi Đại, ta thụ được rồi, mau mau thu thập mũ trở về đi thôi, bằng không thì trở lại nơi đóng quân thiên liên đen." Vân Dật một mặt như không có chuyện gì xảy ra đáng về đối với Đại đạo, sau đó kéo ngồi dưới đất Đại, giúp Đại vỗ vỗ sau lưng trên y phục thảo, tiêu diệt tội chứng để tránh khỏi bị Miêu Lão Pháo đám người hoài nghi.

... ..

Vân Dật cùng Đại trở lại nơi đóng quân thời điểm, nhìn thấy Miêu Lão Pháo đám người chính đang bên dòng suối nhỏ Thượng Thanh lý gà rừng cùng thỏ, trên đồng lửa còn giá mấy con thỏ hoang ở nướng, đồng lửa dưới hẳn là chôn gọi hoa kê.

Ngồi ở bên cạnh đồng lửa Miêu Lão Pháo đánh hạn yên đại, cười ha ha nhìn Vương Bằng, Ngô Kiến bọn họ tay chân ngốc dọn dẹp gà rừng nội tạng, thỉnh thoảng sẽ khoa một thoáng tay chân lạnh lẽ Trần Chí Minh... ..

Khi hết thấy gà rừng cùng thỏ rừng nướng kỹ sau, com lam cùng canh cá cũng liền mùi thơm thời gian, tiệc tối bắt đầu rồi.

Ăn thơm ngát chảy dầu gọi hoa kê thỏ nướng tử, uống sường miệng dịch kéo bình bìa, cầm trái bữa tối rất là náo nhiệt, mấy cái uống rượu uống hưng khởi nam đồng sự, liền dứt khoát kéo nữ đồng sự, vây quanh lửa trại nhảy lên lửa trại vũ đạo.

Tiếng ca từng trận, vũ đạo kéo dài, kèm theo từng trận khen hay thanh, trận này lửa trại dạ hội vẫn tiến hành đến hơn tám giờ tối, lại luy lại khôn mọi người mới hỗn loạn ngủ.

Tuy rằng lên núi thời điểm, Miêu Lão Pháo dẫn theo sáu cái chó săn, Vân Dật cũng dẫn theo hung hãn cực kỳ Bạch Dương, nhưng là trời sinh tính cẩn thận Miêu Lão Pháo vẫn là triệu tập Vân Dật cùng Trần Chí Minh đám người, ở xung quanh thiết trí dự phòng dã thú cây thăm bằng trúc tử, phân phối xong buổi tối gác đêm thời gian sau, đại gia liền đi vào mộng đẹp... ..

Vân Dật là đệ nhị ban, đến phiên Vân Dật gác đêm thời điểm đã là mười một giờ.

Ngồi ở bên đồng lửa trên, Vân Dật có chút tè nhạt nhìn chung quanh đen thui núi lớn, trong rừng cây bóng cây chênh lệch không đồng đều, phảng phất như là mọc ra miệng rộng quái thú, muốn nuốt hết mảnh này nơi đóng quân bình thường xuyên qua chi dị thể đại lục chương mới nhất.

Bạch Dương liền nằm ngoài Vân Dật bên chân, sát bên đồng lửa cách đó không xa ngủ say; Bạch Dương này con lang không sợ hỏa đặc tính, vừa bắt đầu để Vân Dật rất là kinh ngạc, sau đó thấy có thêm cũng sẽ không cảm thấy kỳ quái.

"Ô. . ." Bỗng nhiên, Vân Dật nhìn thấy nằm trên mặt đất ngủ giấc Bạch Dương bỗng nhiên từ dưới đất bò dậy đến, thân thể đè thấp cảnh giác hướng về phía một chỗ cảnh giới.

Vân Dật kinh hãi, vội vã nhìn về phía tự mình cũng quay về cái hướng kia, trong bóng đêm, Vân Dật mơ hồ chú ý tới mấy cái bóng đen ở nơi đó hoạt động!

"Người nào!" Vân Dật bỗng nhiên quát to một tiếng, trong tay nắm thật chặt gậy liên hướng bên kia đi tới, cùng lúc đó Bạch Dương bỗng nhiên xông vào Vân Dật phía trước, đánh về phía cái kia mấy cái ả ả bóng đen.

"Lung trông gâu. . . Gâu. . Lung trông!" Trải qua này một phen động tĩnh sau khi, bố trí ở tại hán phương vị trên mấy cái chó săn cũng bị thức tỉnh, dồn dập từ trên mặt đất nhảy lên hướng Bạch Dương nhào tới phương hướng theo vọt tới!

"Chít chít. . . ." Mấy cái bóng đen một trận chít chít oa oa kêu to, ở Bạch Dương vọt tới chúng nó trước người thời điểm liền xoay người về phía sau chạy trốn, mà Bạch Dương nhưng là theo sát không nghỉ, mấy cái chó săn đi theo Bạch Dương phía sau, Vân Dật cũng là cầm gậy theo ở phía sau.

Vừa nãy Vân Dật chú ý tới một cái bóng đen, từ phía ngoài cùng cái kia tổ trong lều lấy đi đồ vật gì, chỉ lo đội hữu làm mất đi vật quý trọng hẳn tự nhiên là đuổi tận cùng không buông.

"Xảy ra chuyện gì, không nên đuổi theo quá xa, chú ý an toàn!" Trong giấc mộng Miêu Lão Pháo trước hết phản ánh lại đây, cái thứ nhất từ trong lều chui ra, vừa vận nhìn thấy Vân Dật rồi đi ánh lửa phạm vi bóng đen.

Một bên lớn tiếng bắt chuyện Vân Dật, một bên cầm lấy đã sớm tốt nhất hỏa. Được sẵn bắn mọt kho theo đuổi tới.

"Ô ô ô!" Đuổi bốn mươi, năm mươi mét, phía trước nhất Bạch Dương đem một cái chạy ở cuối cùng bóng đen đè xuống đất ô ô uy hiếp, mà vài con am hiểu sâu phối hợp chi đạo chó săn nhưng là vây quanh ở Bạch Dương chu vi cảnh giới, cũng không tới gần Bạch Dương.

Hay là, này mấy cái cầu ở trong lòng sợ hãi Bạch Dương, cứ việc Bạch Dương cùng Vân Dật sinh hoạt rất lâu, đã sớm nhiệm đầy đủ nhân loại khí tức.

"Đây là vật gì?" Vân Dật đi tới Bạch Dương ẩn tới bóng đen trước mặt, nghi hoặc nhìn cái kia trong bóng đêm nhấp nhấp run bóng người, móc ra tay nhỏ điện đèn nhìn kỹ.

"Làm sao sẽ là vật này?" Vân Dật kinh ngạc nói... ..

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Khỉ con

Bị Bạch Dương ấn tới ở móng vuốt dưới, là một con nhỏ gầy hầu tử, nhìn nó thân thể gầy yếu cùng cánh tay nhỏ chân nhỏ, rất rõ ràng là một con tuổi thơ kỳ hầu tử.

Nhìn thấy Bạch Dương đè lại chính là hầu tử, Vân Dật giờ mới hiểu được, vừa nãy cái kia mấy cái bóng đen hóa ra là một bầy khỉ, khả năng là bởi vì buổi tối mọi người thịt nướng mùi thơm hấp dẫn hầu tử, đợi được màn đêm thăm thẳm mới dám lại đây thâu đồ vật.

"Chít chít. . Chít chít. ."Khi con nhìn thấy Vân Dật, tựa hồ cảm thấy cùng mình dài đến đỉnh tiếp cận Vân Dật, có thể sẽ không có uy hiếp, liền âm thanh trầm thấp chít chít kêu. . .

Nhìn con này khỉ con sợ hãi ánh mắt, còn có cánh tay nhỏ chân nhỏ bắt đầu đi giãy dụa, tiếp tục nghe khỉ con non nớt, thể lương tiếng kêu, Vân Dật trong lòng là một trận đồng tình, liền vội vàng hướng Bạch Dương nói: "Bạch Dương, mau mau thả ra khỉ con, không muốn ấn lại Thiếu soái đệ Cửu di thái chương mới nhất!"

"Gào gừ!" " nghe được Vân Dật dặn dò, Bạch Dương một tiếng gầm nhẹ, thả ra ấn lại khỉ con móng vuốt.

"Khi con, đi nhanh lên đi, lần sau ở thâu đồ vật thời điểm nhớ kỹ nhất định phải xung phong ở phía sau, chạy trốn ở trước, bằng không thì còn có thể bị tóm lấy. !" Vân Dật nhìn nằm trên đất sợ hãi rụt rè khỉ con, như vậy giáo dục nó nói.

"Người tiểu tử này, cũng thật là sẽ nói!" Phía sau truyền đến Miêu Lão Pháo âm thanh, hần nhấc theo súng săn đi tới Vân Dật bên người, nhìn thấy nằm trên đất khỉ con sau, xoay mặt nhìn về phía Vân Dật, nói: "Vừa nãy là hầu tử đến thâu đồ vật?"

"Làm sao, Lão Pháo thúc, các người trước đây vào núi cũng có hầu tử thâu đồ vật?" Vân Dật tò mò nhìn Miêu Lão Pháo, không có trực tiếp trả lời, mà là hỏi ngược lại.

"Hừm, là a, hầu tử vật này hiểu kỳ nhất, xem gặp nhân loại mang theo đồ vật liền rất yêu thích, không nói hiện tại thường thường thâu vào núi người đồ vật, trước đây nhiều thời điểm những này hầu tử còn vào thôn bên trong thâu đồ vật, như là quần áo, bánh bao, bánh màn thầu, đường đậu loại hình cái ăn cái gì đều thâu!"

Miêu Lão Pháo cười cười, cùng Vân Dật nói bày vượn qua lại 'Chuyện tốt' .

"Ồ, khỉ con làm sao còn không đi trở về?" Hai người hàn huyên vài câu, Vân Dật phát hiện khỉ con vẫn là nằm ở nơi đó không đi, liền nghi ngờ nói.

"Là không phải mới vừa rồi bị Bạch Dương truy đến cấp, bị thương?" Miêu Lão Pháo khẽ nhíu mày, nhìn chăm chăm khỉ con nói.

Vân Dật nhẹ nhàng thân tay nắm lấy khỉ con, khỉ con rất ôn thuận đảm nhiệm Vân Dật nắm lấy không có giãy dụa, Vân Dật nhìn kỹ, quả nhiên khỉ con bắp đùi chân loan nơi một đạo thật dài vết sẹo, có tới hơn mười cm dài, liền nhục đều bay khắp đi ra, máu tươi vẫn lưu cái liên tục.

"Này khỉ con không cứu sống được, dòng máu quá nhiều không nói, thương thế kia e sợ cũng là thương tổn được xương, sau đó coi như là chữa khỏi phỏng chừng xương cũng có thói xấu!" Miêu Lão Pháo liếc mắt nhìn sau, nhẹ nhàng lắc đầu đối với Vân Dật nói: "Người vẫn là đưa nó thả đi, mặc nó tự sinh tự diệt đi. . ."

"Bầy vượn có thể hay không lại đây cứu nó?" Vân Dật nhẹ nhàng ôm khỉ con, nhìn nó một đôi sợ hãi mắt nhỏ, còn có nó chính đang yếu ớt xuống khỉ tức, trong lòng có chút không đành lòng nói: "Nếu như hầu tử không cứu sống được, nó, không bằng ta khi (làm) sủng vật dưỡng quên đi!"

"Nó lạc ở phía sau bị tóm lấy, bày vượn không gặp qua tìm đến nó, mặc dù là tìm tới nó, loại thương thế này vẫn là không cứu sống được nó 0. . .", Miêu Lão Pháo lần thứ hai lắc đầu một cái, đối với Vân Dật nói: "Này hầu tử người cũng là không nuôi nổi, trừ phi người cam lòng tiêu tốn một số lớn tiền thuốc thang." "

Nói xong, Miêu Lão Pháo chào hỏi những kia chó săn, hướng về nơi đóng quân phương hướng trở về.

"Đáng thương khi con, đến uống điểm này trong không gian thủy nhà giàu nữ bị bức ép bán mình trả nợ: tổng giám đốc bắt nạt trên hoan chương mới nhất!" Thấy Miêu Lão Pháo đi xa, Vân Dật từ trong không gian thả ra một điểm thủy, ngón tay treo ở khi con phía trên nhất nhẹ nhàng hướng về nó trong miệng chảy xuống.

"Chít chít. . ." Khi con bị nhỏ vài giọt thủy sau, tựa hồ rất yêu thích loại nước này, liền đuổi ra nho nhỏ đầu lưỡi tiếp theo cái kia thủy, để Vân Dật đầy đủ nuốt nó sắp tới một trăm hào thăng sau, có thể xem là không thể tiếp tục uống.

Uống không gian thủy khi con, rụt rè ở Vân Dật trong lồng ngực, yên tĩnh rất nhiều, thân thể cũng không đang run run lên.

Vân Dật trở lại nơi đóng quân thời điểm, sớm đã bị cái kia một trận động tĩnh thức tỉnh tất cả mọi người vây quanh, bọn họ vừa nảy từ Miêu Lão Pháo trong miệng biết Vân Dật đạt được một con khi con.

"Vân Dật, có thể làm cho ta ôm một cái khi con sao?" Lý Nhã nhìn con này khi con, cảm giác nó vậy cũng thương ánh mắt cùng nữ nhi mình khi còn bé khóc đáng về như thế, không do mẫu tính quá độ nói.

"Lý tỷ, này khi con bị thương, người cần thận một chút." Vân Dật nhẹ giọng than thở, đem khi con đưa cho Lý Nhã.

"Chít chít. ." Vừa nhìn muốn rời khỏi Vân Dật ôm ấp, khi con vội vã bất an chít chít gọi lên, mãi đến tận Vân Dật một lần nữa ôm trở về trong lồng ngực mới yên tĩnh lại, thật chặt cầm lấy Vân Dật quần áo không chịu thả ra.

"Thúc thúc, này khi con thật đáng thương a. . ." Đại ngồi ở Vân Dật bên cạnh người, nhìn Vân Dật ôm khi con vô cùng đáng thương đáng về, không do lòng thông cảm tràn lan đạo, lập tức muốn đưa tay ôm một cái khi con.

Vân Dật đem khi con đưa tới thời điểm, rất dụng tâm động viên mấy lần, để khi con cuối cùng cũng coi như là run rẩy bị Đại ôm vào trong ngực không có gãy dựa.

"Này khi con, thật giống nhận định Vân Dật người nhà như thế, không phải người một nhà không cho ôm!" Lý Nhã có chút lúng túng nhìn Đại trong lồng ngực khi con, sau đó quay đầu đối với Trần Chí Minh nói: "Chí minh, ta trở lại nhìn Nguyệt Nguyệt, các người nghỉ sớm một chút."

Trần Chí Minh gật gù, tùy ý cùng Vân Dật hàn huyên hai câu sau, liền cũng xoay người lại ngủ, những người khác thấy không có gì tốt lạ kỳ, liền đều về đi ngủ.

Khi con một lát sau ở Đại trong lồng ngực mới gãy dựa, bị Vân Dật một lần nữa ôm; trải qua này một phen hành hạ, Vân Dật trực đêm thời gian cũng đi qua, hân ôm khi con trở lại trong lầu nghỉ ngơi.

Tiến vào lầu vài, các loại (chờ) Vân Dật cảm thấy chu vi triệt để yên tĩnh lại sau, liền dẫn khi con tiến vào không gian, đem khi con vết thương dùng không gian nước suối thanh tẩy mấy lần, sau đó nuốt nửa cái không gian sáo quả đào cho khi con ăn.

Ở trong không gian ở lại: sững sờ hai giờ hậu, khi con từ từ phấn chấn lên, dĩ nhiên chậm rãi bò lên trên không gian cây đào trên, chính mình hái được một cái to bằng nắm tay quả đào, ăn say sưa ngon lành.

Nhìn khi con nhanh như vậy liền tinh thần rất nhiều, Vân Dật thả xuống một viên nhắc theo tâm, ra không gian cùng quân cùng múa: mào trên khuynh thành sát thủ phi.

Ngày thứ hai thiên nhanh sáng thời điểm, Vân Dật mới đưa khi con từ trong không gian lấy ra, lúc này khi con trải qua không gian một đêm điều dưỡng, tinh thần rõ ràng tốt hơn rất nhiều, nguyên bản tối hôm qua vô cùng đáng thương đáng về cũng không còn, mắt nhỏ lúc này trở nên linh động phi thường.

"Chít chít!" Khi con ở Vân Dật trong lồng ngực ở một một chút sau, liền bất an gãy dựa, nhìn Vân Dật chít chít kêu, thấy Vân Dật một mặt mê hoặc đáng về, khi con chỉ chỉ miệng mình, sau đó lại xoa xoa cái bụng.

"Người là đói bụng sao?" Vân Dật nhìn khi con một phen động tác, dò hỏi.

"Chít chít!" Khi con dùng sức gật gù, miệng nhỏ còn 'Bep' 'Bep'.

Lật qua lật lại lưng của mình bao, trong túi đeo lưng ngoại trừ mang tới sơn gao còn đồ hộp ở ngoài, không có cái gì có thể điền đầy bụng đồ vật, do dự một chút sau, Vân Dật lấy ra dự phòng vạn nhất tăng cường nhiệt lượng hắc sô cô la, lấy ra hai khối đưa cho khi con.

"Chít chít!" Khi con tiếp nhận hai khối sô cô la, ngửi một cái sau hầu trên mặt mình hiển lộ ra rất vui vẻ về mặt, một cái móng vuốt đem một khối hắc sô cô la nhét khăn trong miệng 'Lạc lâu cách lâu' nhai, một cái tay đem mặt khác một khối đưa cho Vân Dật.

"Cho ta?" Vân Dật nhìn khi con đưa tới sô cô la, nghi ngờ hỏi.

"Chít chít!" Khi con gật gù, mắt nhỏ bên trong trong suốt thuần khiết, để Vân Dật tâm trạng cảm động.

"Này sô cô la, vẫn đúng là điểm!" Vân Dật yên lặng nhai mùi vị không tốt lắm sô cô la, trong lòng cảm khái vạn ngàn, có lúc nhân loại thông minh, so với những này động vật kém xa.

Ôm khi con ra lầu vài, bên ngoài trong doanh địa đã phát lên hỏa, có mấy cái chịu khó tiểu tổ hành quân oa trên ngao không biết cái gì làm nguyên liệu

thang, bốc hơi nóng nồi đun nước mùi vị rất là mê người.

"Vân Dật đứng dậy, này khi con như thế tinh thần a." Ở Vân Dật tỏ này hành quân oa trước vội vàng nhóm lửa Trần Chí Minh nhìn thấy Vân Dật, cười ha ha chào hỏi nói.

"Ha ha, này khi con mạng lớn, buổi tối dứt điểm được, sáng nay trên tinh thần liền khá!" Vân Dật cười cười, đem chính mình từ trong lều lấy ra gạo ở bên dòng suối nhỏ đào rửa sạch sẽ, sau đó xuống tới hành quân trong nồi, thêm vào mấy khối phơi khô nhục liền che lên cái nắp luộc lên.

"Đại sáng sớm, chỉ ăn gạo nhục chúc, vị không tốt tiêu hóa, tốt nhất vẫn là trích điểm rau dại đến lẫn vào luộc tốt hơn!" Trần Chí Minh thiêu đốt hỏa, nhìn làm chúc Vân Dật cười ha ha nói; đối với đã ngoại thường thức, Trần Chí Minh hiển nhiên so với Vân Dật càng ở hành.

"Cũng là, Trần ca người thiêu điểm cháy, ta đi trích điểm rau dại." Vân Dật gật gù, sau đó để khi con tồn trên bờ vai, liền ở xung quanh trên cỏ tìm kiếm rau dại.

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 58: Cơ linh Ngô Không

Lúc này trời vừa sáng, Đông Phương vẫn là một mảnh màu xám đen, tối hôm qua dạ vụ vẫn chưa hoàn toàn tán đi, trên cỏ, lùm cây Diệp tử trên đầu đầu cũng có nước sương, ướt nhẹ thông đồng thiêm hôn.

Vân Dật ở trên cỏ suy tâm một lúc, ống quần liền bị ướt nhẹ, cũng còn tốt hần xuyên chính là loại kia cao eo lên hải, mới không có để nước sương ướt nhẹ thiếp thân thu y phục.

Trên đất loang quanh một hồi lâu, Vân Dật mới hái được một tiểu phủng rau dại, còn thiếu rất nhiều ăn; hần ngẩng đầu lên nhìn một chút trên cỏ, còn có mấy cái dậy sớm nữ đồng bào đồng dạng đang tìm rau dại.

"Vân Dật người cũng là đang tìm rau dại a, tìm bao nhiêu?" Một cái đồng dạng ở trích rau dại nữ đồng sự hiếu kỳ đứng ở nơi đó, nhìn Vân Dật trên bả vai khi con nói: "Khi con ngày hôm nay không có chuyện gì a, đều có thể theo đi ra chơi!"

"Ha ha, thiên nhiên hoang dại động vật, sức sống chính là cường!" Vân Dật gật đầu cười, chú ý tới nhân gia cái này nữ đồng sự trong tay rau dại có tới chính mình nhiều gấp ba, hần có chút lúng túng cười nói: "Ta mới vừa đứng dậy, tìm không nhiều, khả khả. . ."

Khi con ngồi xổm ở Vân Dật trên bả vai, hiếu kỳ nhìn Vân Dật hái được một trận nhi rau dại sau, bỗng nhiên từ Vân Dật trên bả vai nhảy xuống, trực tiếp trên đất học Vân Dật dáng vẻ lay bụi cỏ ở trong sân cỏ suy tâm rau dại, chỉ chốc lát sau liền đào được một viên rau dại, chít chít kêu đưa cho Vân Dật để vương thể, tình hoặc khát máu Bạo Quân.

"Ồ, này khi con thật thông minh ai, dĩ nhiên hiểu được trợ giúp chủ nhân làm việc!" Cái kia nữ đồng bào kinh ngạc nhìn dưới hầu tử, không do hãm mộ đối với Vân Dật nói.

"Ha ha, khi con chơi đùa mà thôi, không coi là mấy. . ." Vân Dật khiêm tốn cười, ai biết đào mất công phu, khi con liền lần thứ hai đào được một viên rau dại, lại đưa tới Vân Dật trong tay, để cái kia cùng vẫn nhìn khi con nữ đồng sự hãm mộ không ngớt.

Chỉ chốc lát sau, ở khi con dưới sự hỗ trợ, Vân Dật liền hái được một đại phủng rau dại trở lại.

"Làm sao nhanh như vậy liền hái được nhiều như vậy rau dại trở về, thật giống vừa nãy mấy cái so với người đi sớm người còn chưa có trở lại chứ?" Trần Chí Minh ha ha cười, có chút tò mò nhìn Vân Dật trích trở về rau dại.

"Này đều là khi con hỗ trợ hái, con vật nhỏ này nhanh tay đến mức rất!" Vân Dật đắc ý sờ sờ ngồi xổm ở chính mình trên bả vai khi con nói.

Rau dại thịt khô gạo chúc luộc tốt thời điểm, trong doanh địa hầu như là tất cả mọi người đều đứng dậy, đại gia từng người đều vây quanh hành quân oa uống gạo chúc; Vân Dật tỏ này cũng không ngoại lệ, Vương Bằng, Đại, Lý Nhã Trần Chí Minh bọn người là bùng một cái đã ngoại hợp lại hộp com, uống thơm ngát chúc.

"Chít chít. . Chi. . Chi "Khi con hai con mắt nhìn Vân Dật nỷ nỷ dùng muỗng nhỏ từ lay gạo thịt khô chúc, bỗng nhiên nhẹ nhàng lung lay Vân Dật cánh tay kêu.

"Làm sao, người cũng muốn uống chút sao?" Vân Dật cười cười, đem hộp com bung, đưa cho khi con muốn nhỏ tử.

"Chít chít chi. ." Khi con từ Vân Dật trên bả vai phiến dưới, vuốt phải từ có chút lao lực cầm lấy cái muối, hướng về trong miệng học Vân Dật dáng vẻ lay nhục chút, tấp nhanh miệng nhanh nhai bên trong thịt khô.

"Ha ha, này khi con cũng thật là đáng yêu." Đại bụng hộp com khẽ mỉm cười, đem hộp com đưa tới nói: "Đến khi con, nơi này thịt khô càng nhiều!"

"Chít chít. ." Khi con nhìn một chút Đại hộp com, dùng cái muối ở bên trong lay mấy lần sau, chuyên môn lấy ra thịt khô sau khi ăn xong, nhìn Đại ánh mắt hiền lành về mặt càng nồng.

"Đến khi con, để ta ôm một cái!" Đại đưa tay ôm lấy khi con, khi con không có giấy dựa, mà là hiếu kỳ trừng mắt đôi mắt nhỏ chớp chớp nhìn Đại, móng vuốt nhỏ còn nhẹ nhàng Đại trên người hiếu kỳ nắm bắt, tựa hồ phát hiện Đại cùng chủ nhân của mình không giống nhau lắm.

"Ha ha, này khi con cũng thúc thúc giống như. ." Đại có thâm ý khác nhìn Vân Dật một chút, để Vân Dật nhất thời mặt đỏ: lẽ nào Đại là đang nói tạc thiên chuyện hồi xé chiều u... .

Nhìn Đại ôm đáng yêu khi con, Vương Bằng tuy rằng không có cô gái như vậy giàu có ái tâm, nhưng là cũng là cái hi thích tham gia náo nhiệt chủ, hần cười hi hi đối với Đại nói: "Miêu nhiên muội muội, đem khi con cho ta ôm một thoáng Tiên duyên thần kiếm truyện chương mới nhất."

Đại theo lời, đem khi con đưa cho Vương Bằng, nhưng là khi con nhưng 'Chít chít' Lớn tiếng kêu, Đại bắt đắc dĩ chỉ được đối với Vương Bằng nói: "Vương thúc thúc, hầu tử không chịu với người đây!"

"A. . Này khi con, vẫn rất sợ người lạ." Vương Bằng có chút lúng túng, này khi con nhân gia Đại một ôm hãy cùng, hần một ôm chính là không cùng, ở trước mặt mọi người nghe mất mặt.

Ăn xong bữa sáng, thu thập hộp com thanh tẩy thời điểm, Miêu Lão Pháo tới.

"Ồ, này khi con tinh thần lại lột như vậy, xem ra tối hôm qua cũng thật là coi khinh nó tạo hóa rồi!" Miêu Lão Pháo kinh ngạc nhìn khi con, lúc này nhảy nhót tung bồng khi con, nơi nào có tối hôm qua loại kia uể oải uể oải suy sụp đáng về?

"Ha ha là a, con vật nhỏ này mệnh thật ngạnh!" Vân Dật nhẹ nhàng vuốt ve khi con đầu, khi con thân thiết ôm Vân Dật tay bắt đầu chơi.

"Thúc thúc, cho khi con thủ cái tên đi, tốt xấu sau đó khi con cũng là trong nhà một cái thành viên rồi!" Đại cũng là nhẹ nhàng vuốt khi con đầu nói.

"Hừm, tên gì tốt đây?" Vân Dật khê cau mày, nhìn khi con một bộ linh động đáng về, ở trong lòng suy nghĩ.

"Gọi chíp bông thế nào?" Đại nhìn khi con trên người tí mĩ lông tơ, khẽ mỉm cười nói.

"Gọi chíp bông quá hơn nhiều, một điểm ý mới đều không có!" Vương Bằng phủ quyết Đại ý kiến, sau đó nhìn khi con cười nói: "Muốn ta xem nghịch ngợm quỷ quen đi, con vật nhỏ này nghịch ngợm như vậy!"

"Ta nhìn người là đồ kị khi con bắt hòa người chơi đi." Vân Dật nhẹ nhàng lắc đầu, tâm lý lấy chắc chú ý, sau đó nhẹ nhàng vuốt ve khi con, cười nói: "Con vật nhỏ, sau đó tên của người liền gọi Ngộ Không đi!"

"Ngộ Không?" Mọi người vô cùng kinh ngạc nhìn khi con, vừa nhìn về phía Vân Dật, không do cùng nhau buồn cười nói: "Này khi con ngược lại cũng phù hợp này Ngộ Không tên, bất quá sư phó hần Đường Tăng nhưng là cái hòa thượng, lẽ nào người muốn làm hòa thượng hay sao?"

"Khái khái, bản tăng Vân Dật từ. . . ." Vân Dật từ mĩ thiện mục, khinh tụng một tiếng niệm phật, nhất thời để chu vi mấy người cười vắng.

Sở dĩ cho khi con thủ cái Ngộ Không tên, là bởi vì Vân Dật cảm thấy này khi con thật đáng thương, tuổi còn nhỏ tiểu liền bị cha mẹ vứt bỏ; xem nó như thể lành lợi một con khi con, ở sáng sớm Vân Dật này nó sô cô la lại vẫn hiểu được trước tiên cho Vân Dật ăn, để Vân Dật càng là yêu thích.

Mà Vân Dật đây, nhưng là từ nhỏ đã yêu thích trên ti vi thả Tôn Ngộ Không nhân vật này, độc lập dũng cảm ngoan cường tự tin, hơn nữa đối với Đường Tăng trung thành khần khẫn, lại như này con tiểu giống như con khi cường chế huân ước, xấu bụng tổng giám đốc không ngại thơ TXT download.

Tự nhiên, Vân Dật thì có thu dưỡng nó, cố gắng nuôi lớn dự định; cho nó thủ cái Ngộ Không tên, cũng là hi vọng nó sau đó có thể như Tôn Ngộ Không trung thành Đường Tăng như thế, trung thành chính mình.

"Ồ, Bạch Dương trở về rồi!" Ăn xong bữa sáng thu thập bộ đồ ăn thời điểm, bỗng nhiên Lý Nhã chỉ vào nơi đóng quân biên giới nói.

Vân Dật quay đầu nhìn lại, phát hiện từ hôm nay trời chưa sáng liền biến mất Bạch Dương trở về, hơn nữa nó trong miệng còn ngậm lấy hai con gà rừng.

"Này rõ ràng cầu thật là lợi hại, một ngày hai con gà rừng, chà chà!" Đi vào nơi đóng quân đến, Bạch Dương tiếp nhận rồi một đường mọi người vây xem tán thưởng, có vẻ vô cùng như thế nha, vênh vào tự đắc đem hai con gà rừng ném tới Vân Dật trước mặt.

"Gào gừ ô!" Bạch Dương dùng chân trước từ chỉ vào trên đất hai con gà rừng, sau đó vừa chỉ chỉ còn liễu lĩnh khói xanh đồng lửa đối với Vân Dật kêu, sau đó đem hai con gà rừng tách ra, một con gà rừng phóng tới trước mặt mình, mặt khác một con nhưng là phóng tới Vân Dật trước mặt chỉ chỉ Vân Dật.

"Tiểu tử này, cho ta một con gà rừng khi (làm) thù lao, để ta cho nó gà nướng ăn!" Nhìn Bạch Dương một phen động tác, Vân Dật buồn cười lại bắt đầu đi nói, vậy xem mấy người cũng cười vắng.

"Chít chít. . . . Chít chít!" Ngộ Không thấy Bạch Dương tiến đến Vân Dật trước người, ở Vân Dật trên bả vai nó nhảy nhót liên hồi chỉ vào Bạch Dương kêu to, nắm kéo Vân Dật cổ áo một mặt bị phản đối với Bạch Dương nhiều lần hoa hoa, tựa hồ là ở thông báo dương hình.

"Gào. . . Ô! Bạch Dương một đôi thâm trầm sâu thẳm lang mắt trừng mắt ở Vân Dật trên bả vai cáo điều trạng Ngộ Không, tứ chi chỗ mai phục, trong cổ họng âm thanh trầm thấp cánh cáo.

"Được rồi được rồi, đều yên tĩnh lại không được quấy giá!" Vân Dật nhẹ nhàng an ủi tâm tình kích động Ngộ Không, vuốt Ngộ Không đầu nhỏ nói: "Ngộ Không, tối hôm qua các ngươi bôi đen đến đây thâu đồ vật là không đúng, vì lẽ đó Bạch Dương bắt các ngươi là đối với, sau đó không muốn ở thù dai a!"

"Chít chít. . Chít chít. . ." Ngộ Không đầy mặt oan ức chỉ mình còn giữ một vết sẹo bấp đui, trong mắt tràn đầy bi thương về mặt, chít chít kêu nói.

"Gào gì ô!" Bạch Dương xem thường lắc lắc đầu, đánh cái lạnh lạnh phì mũi, con mắt liếc chéo Ngộ Không, hơi giương miệng thật giống là đang cười nhạo Ngộ Không chỉ có thể đi theo chủ nhân mặt sau, không bằng chính mình tự lực cánh sinh.

Ăn xong điểm tâm sau, Miêu Lão Pháo cùng Vân Dật thương lượng một chút sau, liền quyết định không hướng về trong ngọn núi đi, liền lấy hiện tại địa phương vì là trên núi nơi đóng quân, để đến du lịch những người này lấy nơi này làm trung tâm ở chung quanh hoạt động.

"Đi, đại gia đi thái cái nấm, đào rau dại đi đi!" Vân Dật đứng ở trên một tảng đá lớn, đối với mọi người phát tay một cái nói.

Lập tức, tất cả mọi người đeo túi đeo lưng, theo Vân Dật, Đại Miêu Lão Pháo ba người, hướng về trong rừng núi tản ra.

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Hà Thủ Ô cùng đầu khỉ cô

Mang theo một đám người, dọc theo một chỗ lùm cây đi một lúc sau, Vân Dật chú ý tới đến phía trước thụ trong rừng địa thế thoáng so với chu vi thấp điểm, liền cười đối với phía sau Trần Chí Minh nói: "Trần ca, ngươi xem phía trước nơi đó địa thế thấp hơn, cái nấm hẳn là nhiều điểm khuynh hàn."

"Ừ, không sai, núi rừng bên trong địa thế thấp địa phương khá là ẩm ướt, thích hợp cái nấm sinh trưởng." Trần Chí Minh gật gù, sau đó một đám người đều hướng về cái kia mảnh rừng cây đi đến.

"A, nơi này cái nấm thật sự không ít a!" Lý Nhã kinh hi nhìn thụ trong rừng, nơi đều là một đóa tiếp theo một đóa màu trắng tán hoa, không do vui mừng nói, sau đó mau mau

Mang theo tháng thiếu nguyệt về phía trước bước nhanh tới.

"Áo, thái cái nấm đi!" Nguyệt Nguyệt vui mừng nhắc theo nho nhỏ rỏ, đi theo Lý Nhã mặt sau đi thái cái nấm, đồng hành tốt mấy nữ hài tử cũng là kinh hi chạy tới.

"Chít chít chít chít. . ." Ngộ Không nhìn thấy tất cả mọi người nhắc theo rỏ đi thái cái nấm,

Vội vã từ Vân Dật trên bả vai nhảy xuống, nhún nhảy một cái chạy tới, học theo rầm rập trên đất thái cái nấm đầm máu thị ái: niềm trên lãnh huyết thiếu niên hư.

"Ngộ Không gia hỏa này, đúng là cái sẽ hướng về trong nhà phui đi đồ vật tốt sùng vật." Trần Chí Minh cười ha ha nhìn Ngộ Không, đối với theo sau lưng Vân Dật cười nói.

Vân Dật cười cười, nói: "Ngộ Không này khi con, rồi cùng nhân loại tiểu hài tử giống như." Nói, Vân Dật đi theo Ngộ Không mặt sau, nhắc theo ba lô đem Ngộ Không hái cái nấm từng cái từng cái phóng tới trong túi đeo lưng.

Hái cái nấm, Vân Dật từ từ cùng đại đội ngũ người tách ra, hướng về rừng cây nơi sâu xa đi đến.

Nơi này trên đất cái nấm cũng rất nhiều, Ngộ Không hái vài con cái nấm sau, ngồi chồm hổm trên mặt đất nhìn một cây đại thụ nhìn mấy lần, đột nhiên vứt hạ thủ bên trong cái nấm, 'Vèo vèo' mấy lần liền bò đến trên cây to, ở phía trên bận việc một lúc lâu mới từ phía trên leo xuống.

"Ngộ Không, người này hái chính là cái gì cái nấm?" Vân Dật có chút buồn bực xem trong tay vật này, xem ra hẳn là cái nấm một loại, nhưng là cùng bình thường cái nấm lại không giống nhau.

"Chít chít chít chít. ." Ngộ Không chớp mắt nhỏ nhìn Vân Dật, mắt nhỏ bên trong tràn đầy không hiểu nguyên do về mặt, nó tự nhiên là không có cách nào trả lời Vân Dật vấn đề.

Nhắc theo ba lô, Vân Dật hướng về ngoài rừng cây đi đến, nhìn thấy Miêu Lão Pháo cười ha ha cầm tẩu thuốc oa đánh, liền lấy ra cái kia kỳ dị cái nấm đối với Miêu Lão Pháo nói: "Lão Pháo thúc, người xem đây là vật gì, Ngộ Không từ thư trên trích đến!"

"Ồ, đây là đầu khi cô a, thứ tốt!" Miêu Lão Pháo không có tiếp nhận đi, chỉ là tùy ý liếc mắt nhìn liền than thở nói: "Vật này ăn đối với người rất tốt, nếu như bán thật quý!"

Đầu khi cô là một loại mộc hủ dùng ăn khuẩn, bình thường sinh trưởng ở cây sồi, sơn mao lịch, cây sồi, thanh mới vừa lịch, Mông Cổ lịch cùng hồ đào khoa hồ đào ngã : cũng mộc cập hoạt thụ trùng khổng bên trong, treo lơ lửng với khô cạn hoặc hoạt thụ chết héo bộ phận; hoang đại khuẩn đại thể sinh trưởng ở thâm sơn trong rừng rậm, ở bình nguyên cùng đồi núi khu vực rất hiếm thấy đến.

Đầu khi cô dinh dưỡng giá trị rất cao, đặc biệt là hoang đại đầu khi cô, giá cả càng là đắt vô cùng.

"Ngộ Không, làm ra đẹp để , chờ sau đó lại đi trích!" Vân Dật vui vẻ vỗ vỗ Ngộ Không đầu, sau đó từ trong túi móc ra một khối hắc sô cô la phóng tới Ngộ Không trong tay.

"Chít chít. ." Ngộ Không tiếp nhận sô cô la liền phóng tới trong miệng nhai, hưng phấn từ Vân Dật trên người nhảy xuống, hướng về Lâm Tử nơi sâu xa chạy đi, để Vân Dật cản theo sát ở phía sau, Trần Chí Minh cùng Miêu Lão Pháo cũng không nhận được xem ngạc nhiên đi theo.

Ngộ Không chạy đến vừa nãy cái kia mảnh rừng cây, trực tiếp bò lên trên mặt khác một viên liền nhau một thân cây, trong chốc lát liền từ trên cây leo xuống, chỉ là để Vân Dật có chút thất vọng chính là, lần này Ngộ Không lấy xuống vèo là hắc mộc nhĩ, mà không phải đầu khi cô lãnh khốc công chúa vs hoa tâm đại thiếu.

"Ha ha, tiểu tử người cũng đừng thất vọng gương mặt, đầu khi cô nào có tốt như vậy tìm, bằng không thì sẽ không như thế quý giá!" Miêu Lão Pháo cười ha ha nhìn Vân Dật, đề điểm hắn nói.

"Ha ha, Lão Pháo thúc, ta tìm đầu khi cô không phải là bán, mà là giữ lại ăn, trước đây liền biết đầu khi cô ăn thật ngon, chính là không có cơ hội." Vân Dật cười cười, nói cho Miêu Lão Pháo chính mình bắt từ vì bán lấy tiền, lấy hẳn giá trị bản thân còn này không lọt mất điểm này một tinh đồ vật.

Theo vừa nãy Ngộ Không hái tới đầu khi cô, đồng thời đến đây người đều đi theo Vân Dật phía sau hướng về rừng cây nơi sâu xa đi đến, đều muốn tìm tới đầu khi cô, nhưng là đầu khi cô xí thạch tốt như vậy tìm, mọi người ở này một đời tìm nửa ngày cũng đều không có tìm được đầu khi cô, ngược lại là những thứ đồ khác tìm tới không ít.

"Lão Pháo đại thúc, người xem xem ta này kiếm chính là đồ vật gì?" Một cái mang theo kính mắt nam đồng sự hiếu kỳ giờ một cái mang theo thân củ thực vật, đi tới Miêu Lão Pháo trước mặt nói.

"U, đây là hoang đại Hà Thủ Ô, tác dụng rất lớn." Miêu Lão Pháo tùy ý liếc mắt nhìn, sau đó cười ha ha nói.

"Hà Thủ Ô?" Vân Dật vô cùng kinh ngạc nhìn trong tay hắn lá xanh, bỏ phí, mọc ra thân củ đồ vật, thế mới biết Hà Thủ Ô là đồ vật gì.

Hà Thủ Ô là cây lâu năm thực vật thân thảo, không mao cây ốm dài, đỉnh có to ra trường hình bầu dục, ở bùn đất phía dưới có khối lớn rễ : cái, rễ củ là màu đen hoặc màu tím đen.

Hà Thủ Ô rất tốt nhận, trên đất diện thực vật bộ phận hành quân quít nhau, trường 3-4 mét hơn nữa trống rỗng; phiến lá là trứng hình, trường 5-7 ly mét, khoan 3-5 centimet trong lúc đó, đỉnh dần sắc bén, tới gần hành điệp địa phương là tâm hình, lá cây hai mặt hai mặt không có lá cây lông tơ.

"Nơi này còn có hoang đại Hà Thủ Ô a, vật này nếu như hong khô một cân bán si giới có thể đạt đến ba mươi đến bốn mươi nguyên!" Trần Chí Minh nhìn thấy có được liệu bị đào lên, xuất phát từ thương nhân bản năng hắn đi tới, tỉ mỉ nhìn qua sau cười nói.

Này một mảnh trong rừng là đồ vật gì đều có, này không mới vừa có người phát hiện Hà Thủ Ô, liền liên tiếp mấy người đều đào được Hà Thủ Ô, để Trần Chí Minh xem chính là tâm động không ngừng.

Ròng rã vừa lên ngo, những người này lại đào được vài loại bên trong thảo dược, có hoàng liên, đỗ trọng, xuyên khung, phụ tử, tuy rằng giá cả đều không phải rất đắt, nhưng là thật sự không ít, để Trần Chí Minh càng là động lòng.

Buổi trưa, mọi người mang theo hái tới cái nấm, mộc nhĩ cùng không ít bên trong thảo dược trở lại nơi đóng quân; mang về loại thảo dược không phải vì ăn, mà là nấu ăn dùng.

Tỷ như Hà Thủ Ô, liền bị Miêu Lão Pháo cắt đi cắt đi sau khi, cùng ngày hôm nay thuận tiện đánh vài con chim trĩ đôn đến cùng một chỗ, làm vài bát tô Hà Thủ Ô canh gà, để mọi người ăn chính là miệng đầy lưu dầu hươu quân, phi không thừa sủng.

Ngoại trừ Hà Thủ Ô canh gà ở ngoài, còn làm mấy cái son đã món ăn, tỷ như quyết món ăn, cây tẻ thái, bỏ phí trước hồ, rau gai, lá trúc mất từ, từng đạo từng đạo hiện ra thiên nhiên mùi thơm ngát rau dại để mọi người ăn chính là miêng đầy sinh hương, có vui về người chụp hình còn đem những này son đã món ăn đánh xuống.

Buổi trưa ăn qua bữa trưa sau, Miêu Lão Pháo ngồi xồm ở trên một tảng đá giặt đã lâu yên, mới về mặt nghiêm túc đi tới Vân Dật trước mặt, nói: "Vân Dật, khí trời không ổn a, phía tây vân đã biến thành xám nhạt, phía đông cũng nổi lên đỏ ửng, phỏng chừng tối nay hoặc là là sáng sớm ngày mai chỉ sợ cũng đến có một cơn mưa lớn, chúng ta phải mau mau hạ son! !"

Nhìn Miêu Lão Pháo như vậy một vẻ mặt, Vân Dật không dám thất lễ, mau mau triệu tập tất cả mọi người tuyên bố hạ son quyết định.

"Không phải đâu Vân Dật, chúng ta lúc này mới mới vừa hái ngần ấy cái nấm, nhanh như vậy liền phải đi về. . ." Mấy cái nữ đồng sự tựa hồ không nỡ lòng bỏ như vậy thú vị trên núi đã ngoại sinh hoạt, có chút không muốn nhìn Vân Dật nói.

"Các em gái, tại hạ mưa to trên núi thật sự rất nguy hiểm, không nói có thể khu vực tính đất đá trôi, chính là những kia sợ vũ rần độc cùng rét có thể chạy đến trong lều tránh mưa, nếu như tùy tiện cần một cái, e sợ mạng nhỏ nhai phải vui đùa một chút a!" Vân Dật nói có chút khuếch đại, bắt quả vì để cho bọn họ mau mau hạ son cũng sẽ không ở thoải điểm ấy tiêu tiết.

"Còn có độc xà a!" Mấy nữ hài từ sợ đến hoa dung thất sắc, lập tức đồng ý hạ son quyết định.

Thu thập xong hành quân oa cùng lều vải, mọi người công lấy hái mộ cổ rau dại cùng bên trong thảo dược, cùng với trên đường thu thập vật kỷ niệm nhanh chóng đi về phía chân núi.

Lên núi thời điểm dùng hơn nửa ngày, hạ son thời điểm chỉ có bốn tiếng, đến chạng vạng sáu giờ thời điểm cũng đã tiến vào thôn.

Lúc này, bầu trời đã trở nên âm trầm, từng trận mang theo mát mẻ phong dần dần thổi bay, chỉ chốc lát sau liền tăng lớn lên, dần dần mà đem trong ngọn núi cỏ khô cùng cành cây thổi đến mức đầu đầu cũng có, sau đó theo một trận lạnh lẽo phong, đầu thu trận đầu mưa rào tầm tã rốt cục nghiêng đi. . . .

Nhìn này mưa tầm tã mưa to, đã sớm trở lại từng người dừng chân nông gia mọi người một trận nghĩ đến mà sợ hãi, nếu như như vậy mưa to ở trên núi, e sợ lều vải lập tức sẽ bị lâm thấu.

"Ai, này cố gắng đang chuẩn bị chọn thêm điểm cái nấm trở về, ai nghĩ đến dĩ nhiên sẽ trời mưa, thực sự là mất hứng!" Vương Bằng ngồi ở nhà chính cửa, bàn một cái băng nhìn bên ngoài mưa rào tầm tã nói.

"Roi xuống vũ, hai ngày nữa trên núi cái nấm sẽ càng nhiều rồi! Liền ngay cả những kia đầu khi cô, mộc nhĩ cũng giống như vậy" Vân Dật cười cười, lập tức đem trong túi một khối hắc sô cô la đưa cho Ngô Không, để Ngô Không lặc lấu cách lâu nhai. -

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 60: Ngô Không cùng Bạch Dương mâu thuẫn

Vũ càng rơi xuống càng lớn, bầu trời như là phá cái lỗ hồng giống như, dưới hôn thiên ám địa, bầu trời hắc ám dường như vào đêm bình thường để muốn. .

Mấy người ngồi ở cửa phòng khải nhìn một lúc vũ cảnh, cảm giác được đối bụng sau khi, liền thương lượng làm cơm tối sự tình.

Vân Dật trước tiên xuống bếp, làm một cái gà xào xà ớt, một cái cà chua trứng thang, một cái kho thỏ đầu, dùng đều là trong không gian nguyên liệu, làm chính là sắc hương vị đầy đủ, khiến người ta vừa nhìn liền rất có muốn ăn.

Trần Chí Minh đám người, đối với Vân Dật tay nghề cũng rất là than thờ.

Lý Nhã cũng làm ba đạo món ăn, khương sao nhục, nhục mật cà, thanh sao quyết món ăn.

Ba đạo món ăn làm rất dễ nhìn, thanh món ăn, hồng nhục, phối hợp trong lúc đó rất là đẹp mắt, lại nghe hùng hực nhiệt khí mùi thơm, để Vân Dật cảm thấy này món ăn làm thật không tệ.

"Chị dâu, ngài này món ăn làm chính là thật không tệ, nhìn đẹp đẻ, nghe càng hương, ngài nên không phải đầu bếp chuyên nghiệp mới xuất thân chứ? ?"

Vương Bằng nghe món ăn hương, cười ha ha đối với Lý Nhã nói.

"Nơi nào, thủ nghệ của ta giống như vậy, món ăn nghe thơm như vậy, là món ăn bản thân nguyên liệu được!" Lý Nhã cười rất là hài lòng, không ngờ rằng mình làm món ăn như thế được hoan nghênh, rụt rè bên dưới đúng là khiêm tốn đứng dậy.

"Hừm, lão bà người khiêm tốn, thức ăn hôm nay làm đặc biệt hương a!" Trần Chí Minh cười cười, kéo dài cái ghế dưới trường thuận tiện khích lệ lão bà của mình.

"Áo, ăn com, thơm quá a!" Khi (làm) com nước bùng lên bàn thời điểm, Nguyệt Nguyệt thấy ba mẹ cùng thúc thúc môn tất cả ngồi xuống, rất là ngoan ngoan nằng cũng ngồi xuống theo, nghe này món ăn hương nằng vỗ tay nhỏ vui mừng nói văn Hách Liên thiên.

Vân Dật lúc ăn com không có quên Bạch Dương, cố ý dùng xương gà cho nó nấu một nồi nhỏ xương gà thang, thang bên trong lại thịnh hơn nửa bồn com tẻ, đặt ở nhà chính trên đất.

"Gào gừ ô ô. . ." Bạch Dương bắt mắt nhìn để dưới đất xương gà thang, hướng về Vân Dật kêu to vài tiếng sau, ngẩng cao đầu dùng miệng cắn tiểu bồn phóng tới một tấm nhân rồi trên ghế nhỏ, lúc này mới uống một hớp xương gà thang, ăn một miếng com tẻ, bẹp bẹp trong thanh âm ăn ngược lại cũng say sưa ngon lành.

Cho tới Ngô Không, Vân Dật nhưng là ở tiểu bồn bên trong thịnh một chút món ăn cùng com tẻ nhập bọn với nhau, đem tiểu bồn phóng tới một tấm cao trên cái băng, để Ngô Không chính mình cầm lấy ăn.

"Chít chít chít chít. . ." Ngô Không hai cái chân sau linh hoạt ngồi xổm ở trên cái băng, ngón tay út Vân Dật để lên bàn cho Nguyệt Nguyệt dùng miệng nhỏ từ kêu to, Vân Dật sùng sốt một chút sau mới cười nói: "Ngô Không, người cũng muốn dùng cái muối?"

"Chít chít!" Ngô Không gật gù, sau đó yên tĩnh lại, các loại (chờ) Vân Dật đem miệng nhỏ từ đưa cho nó sau, nó tay nhỏ quai dẹt nắm cái muối, nằm nhoài tiểu bồn bên bờ trên hướng về trong miệng lay món ăn com.

"Ngô Không thực sự là quá thông minh, thực sự là đáng yêu!" Lý Nhã vẫn đối với khi con là nhớ mãi không quên, nhưng đáng tiếc khi con đối với nằng vẫn là lạnh nhạt.

Ngô Không hướng về trong miệng lay mấy cái com, bỗng nhiên liền chú ý tới ăn com âm thanh rất hưởng Bạch Dương, nó ngồi xổm ở trên ghế nhìn kỹ Bạch Dương một lúc sau, bỗng nhiên cầm miệng nhỏ từ hay dùng lực gõ lưng ghế dựa, miệng nhỏ nhếch cười lớn, một con không tay nhỏ còn đang ôm bụng, làm ra phình bụng cười to đáng vẽ.

"Ngô Không đây là làm sao?" Một bàn người đều không hiểu ra sao nhìn Ngô Không, không biết tên tiểu từ này như vậy một bộ động tác là đang làm gì.

Bạch Dương cũng chú ý tới hiểu không quái dạng, nó cũng hiếu kì dừng lại ăn com động tác, ngẩng đầu nhìn Ngô Không, trong mắt tràn đầy vẻ mặt nghi hoặc.

"Chít chít. . . Chít chít. . ." Ngô Không trong tay cái muối đặt ở tiểu bồn bên trong, một cái tay chỉ vào Bạch Dương ngoài miệng niêm đầu đầu cũng có hạt com cùng nhục mật, một cái tay nâng bụng nhỏ kế tục cười trực Đại hạ đáng vẽ.

Mấy người rất nhanh sẽ rõ ràng hiểu không ý tứ, rất rõ ràng, đây là Ngô Không đang cười nhạo Bạch Dương ăn com động tác quá thô lỗ.

Mà Bạch Dương, ở ánh mắt của mọi người nhìn về phía Ngô Không, lại mang không nhận được cười ý cười nhìn mình thời điểm, rõ ràng đây là Ngô Không đang cười nhạo mình! !

"Gào gừ!" Bạch Dương nhất thời nóng nảy ba trượng, từ chi đề xuống đất, hai mắt sâu thẳm nhìn chăm chăm Ngô Không, tựa hồ lập tức liền muốn nhảy lên.

"Chít chít chít chít!" Ngô Không bị Bạch Dương này âm u ánh mắt trừng, nhất thời chính là sợ đến run rẩy, vội vã rít gào lên từ trên ghế nhảy xuống, một con trốn ở Vân Dật trong lồng ngực sợ đến chít chít kêu loạn Fate/Hero back.

"Được rồi Bạch Dương, mau mau ăn com của người đi đi, đừng tiếp tục hù dọa Ngô Không rồi!" Vân Dật ôm khi con, động viên mấy lần sau liền đối với Bạch Dương đạo; sau đó hẩn lại nhìn trong lồng ngực khi con bị dọa đến hầu mặt đáng dấp sốt sắng, buồn cười lại hiếu kỳ nói: "Ngô Không, sau đó không cho người lại cười nhạo Bạch Dương, đều nói trắng ra đương bắt người đó là bởi vì khi đó người không phải ta người trong nhà, không cho ở tính toán rồi!"

Ăn xong com tới, Lý Nhã cướp thu thập bàn, lại giặt sạch bát đĩa, để Vân Dật cuối cùng cũng coi như là không tiếp tục bận việc.

Trở lại trong phòng ngủ, Vân Dật đánh ra máy vi tính, kết nối với võng sau xem lướt qua website.

"Vân Dật, máy vi tính của người ta có thể hay không dùng dưới?" Trần Chí Minh nhẹ nhàng gõ gõ môn, sau đó đi vào mỉm cười nhìn Vân Dật nói.

"Ha ha, đương nhiên là có thể Trần ca!" Vân Dật vội vã đứng lên, tránh ra máy vi tính, tò mò nhìn Trần Chí Minh trong tay chữ số camera liên tiếp lên máy vi tính.

"Trần ca, người đây là ở ma phòng internet mở topic từ a, thực sự là cảm tạ người rồi!" Chú ý tới Trần Chí Minh đăng ký lên ma phòng võng, ở trang

web trên phát ra một cái liên quan với ngày hôm nay du lịch bên trong hiểu biết thiếp mời sau, lại đem chữ số camera bên trong bức ảnh dán vào.

"Ha ha không cần khách khí, nhìn thấy tốt như vậy cảnh sắc, nếu như không chia sẻ cho các bằng hữu, đó mới là có lỗi với bọn họ đây!" Trần Chí Minh cười ha ha đạo, sau đó liền xem lướt qua trang web trên những người khác phát thiếp mời, thỉnh thoảng nhìn chính mình phát thiếp mời có hay không hồi phục.

Trần Chí Minh ở ma phòng vắng nick name là thiên nhai khách, xem cấp bậc của hắn có vẻ như rất cao, thiếp mời mới vừa phát ra bất quá 2,3 phút, thì có người bắt đầu hồi thiếp:

Thời gian trôi qua: oa, thiên nhai đại đại người lại đi nơi nào, nơi này phong cảnh thực sự là đẹp đẽ, này trên núi cỏ thụ thật nhiều, so cái gì Trương gia giới khá!

Thiên nam địa bắc: thiên nhai huynh lại tìm tới một cái đảo nguyên giống như tồn tại, lúc nào chúng ta cũng đến cái kia đảo nguyên đi thả lỏng quyết tâm linh. . . .

Cồi lừa con lừa: lâu chủ đại nhân, ngài này thiếp mời bên trong bức ảnh nên không phải p đi, thời đại này còn có như thể nguyên thủy phong vị địa phương sao?

... ..

Một cái hồi phục tiếp theo một cái hồi phục, chỉ chốc lát sau hồi phục nhấn lại dĩ nhiên nhấp lấu nhấp đến hơn 100 lấu, để vẫn bận hồi phục Trần Chí Minh tay đều có chút toan.

Thiên nhai khách: bản thân trịnh trọng thanh minh, trở lên bức ảnh tuyệt đối là tự mình đập, tuyệt không có bất luận cái gì p hành vi, lấy bản thân ở ma phòng vắng năm năm trở lên tin dự bảo đảm, chưa bao giờ lừa dối quá bất luận người nào.

Nhìn thấy có không ít nhấn lại nghi vấn người, Trần Chí Minh phát ra một cái trịnh trọng thanh minh, rất mau một chút thường thường ở cùng nơi sống sao cho thực kẻ già đời cũng đứng ra chống đỡ, từng cái từng cái đăng cấp cao màu đỏ nick name, rất nhanh để những kia tân đăng kí không lâu người mới tin tưởng này không phải p bức ảnh ôn lương cung khiêm.

Thời gian trôi qua: thiên nhai huynh, lần này đi địa phương đến tốt cùng là nơi nào?

Thiên nhai khách: đây là Quý Tinh kiếm tây nam thị Cửu Trọng sơn trấn một cái tên là Thanh Vân sơn thôn sơn thôn nhỏ, không thông đường cái, vào núi khẩu ở Quý Tinh tinh đạo hai đạo miệng núi trước.

Thời gian trôi qua: cảm ơn ông trời nhai huynh chỉ điểm, mấy ngày nay sẽ có thanh nhân thời gian, chuẩn bị đi xem một chút, có còn hay không muốn đi, phía dưới duy trì đội hình!

Cồi lừa con lừa: oa, thật sự muốn đi, ta chính công việc tốt cũng thông thả, cũng theo đi đạt được, thiên nhai khách đại đại không ngại tổ chức một thoáng mà, xem cấp bậc của người hồng phát tử, có vẻ như hắn là ma phòng vắng kiến trạm thời điểm liền đăng kí lão điều chứ?

Thiên nhai khách: nga, hiện tại lại nhận ra ta là lão điều, mới vừa rồi còn nghi vấn ta... .

Cồi lừa con lừa: hi hi, ngài đại nhân có lượng lớn, không muốn theo ta tính toán. . . .

Thiên nhai khách: thật không tiện rất a, qua mấy ngày ta liền muốn về kinh vội sự tình, chân tâm đánh không ra thời gian đến tổ chức. . . .

Thiên phong: lâu chủ nói đây là Kiếm Tây Thị Cửu Trọng sơn trấn sơn thôn nhỏ, có vẻ như ta chính là kiếm tây nam thị. . . .

Cồi lừa con lừa: oa, như thế xảo, bằng không thiên phong huynh người liền tổ chức một chút đi, tốt xấu người cũng là ma phòng vắng kẻ già đời. . . .

Thiên phong: vậy cũng tốt, ta liền tổ chức một chút đi, ngày hôm nay là tám tháng mười chín, chúng ta liền dứt khoát ở Tết trùng cửu ngày đó đến sơn thôn nhỏ đi thôi, có muốn tới ở phía dưới hồi phục, sau đó chúng ta thêm quần thương lượng một chút làm sao hội họp. . .

Cồi lừa con lừa: ta cái thứ nhất báo danh. . .

Thời gian trôi qua: khải khải, nếu là thiên nhai khách đại đại đề cử địa phương, nếu như không đến liền quá thiệt thòi, ta cũng báo danh. . . .

Đi ngang qua người hạnh phúc: ta cũng báo danh, ở nhà ở lại tệ nhạt, đi ra ngoài tán giải sầu cũng tốt. . . .

... ..

Cuối cùng, trải qua thống kê ở phía dưới nhấn lại muốn đi sơn thôn người có tới hơn năm mươi người, để Vân Dật mừng rỡ không thôi.

"Cảm tạ người Trần ca, phỏng chừng tới nhiều như vậy du khách sau, trong thôn điều kiện kinh tế sẽ phải tốt hơn rất nhiều!" Vân Dật cảm kích nhìn Trần Chí Minh, dùng sức nắm tay của hắn nói.

"Ha ha đừng khách khí, chúng ta những này lừa hữu đều là như vậy, gặp phải tốt phong cảnh nhất định sẽ lẫn nhau thông cáo, lớn như vậy gia vừa có thể

tìm tới tốt phong cảnh địa, cũng không sợ bị lừa gạt!" Trần Chí Minh khẽ mỉm cười đạo, sau đó hần tựa hồ là nhớ ra cái gì đó sự tình giống như, có vẻ như vô ý đối với Vân Dật nói:

"Vân lão đệ, này Thanh Vân trên núi hoang đại thảo dược rất nhiều, tại sao thôn dân không lên sơn đào thảo dược đây?"

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Hoang đại bên trong thảo dược

"Ngược lại không là thôn dân không muốn lên núi đào thảo dược, mà là trong thôn ra bên ngoài vận phí chuyên chở quá khước đại, hơn nữa bán đi thảo dược giá cả không cao, vì lẽ đó người trong thôn mới không thể nào đồng ý đào thảo dược bán!" Vân Dật khinh khể lắc đầu đạo, cái vấn đề này hần cũng hỏi qua Đại phụ thân, Đại phụ thân nói cho hần quá.

Thôn dân đào thảo dược, nói thí dụ như Hà Thủ Ô, trên thị trường giá cả đại thể ở hai mươi nguyên đến bốn mươi nguyên một cân; nhưng là các thôn dân bán cho thu sản vật núi rừng con buôn, nhưng xưa nay đều không vượt quá năm khối tiền một cân quá.

Thôn dân tuy rằng không biết hoang đại Hà Thủ Ô ở bên ngoài cụ thể giá cả, nhưng là năm khối tiền một cân rõ ràng thấp, nhưng là không bán cho sản vật núi rừng con buôn thì có biện pháp gì, này Hà Thủ Ô lại không phải thường thường có thể đào được, đều là tình cờ mới có thể đào được một cây, một năm qua hong khô Hà Thủ Ô sẽ không vượt quá ba mươi cân.

Vì một đêm 30 cân phân lượng, thôn dân thực sự là không cái kia công pháp đi chạy đến trong thành phố bán, hơn nữa coi như là đi tới trong thành phố, cũng không biết nên tìm ai đi bán chào ngài, hoan nghênh quang lâm chương mới nhất.

Lại nói, mặc dù là bán cho những kia trong thành phố thu mua người, những kia hai đạo con buôn thấy những này rõ ràng là người sống trên núi thôn dân, còn không là dùng liều mạng đi xuống ép, có thể bán nơi tám khối tiền một cân là tốt lắm rồi.

"Vân huynh đệ, ta chính là làm loại thảo dược chuyện làm ăn, nếu như ngươi tin tưởng lời nói của ta, không ngại hợp tác với ta, chỉ cần người trong thôn đem hoang đại thảo dược đưa ra miệng núi, theo Hà Thủ Ô so sánh trên thị trường giá cả, ta một cân chỉ ít cho hai mươi nguyên giá cả, niên đại hơi hơi lâu một điểm cho ba mươi cũng không là vấn đề!"

Trần Chí Minh nhìn trước mắt Vân Dật, biểu hiện nghiêm túc nói.

"Trần ca, ngươi nên không phải nói đùa sao, trên thị trường bán hoang đại Hà Thủ Ô, mới bắt quá là hơn hai mươi đến bốn mươi đồng tiền một cân, ngươi này giá thu mua chính là hơn hai mươi, có kiếm sao?" Vân Dật vô cùng kinh ngạc nhìn Trần Chí Minh, trong mắt tràn ngập nghi hoặc.

"Ha ha, vân lão đệ ngươi có chỗ không biết, nhà ta là mở Đại nhà thuốc kiểm trong doanh trại y, đối với dược liệu yêu cầu khá là nghiêm, cho nên đối với 'Chân chính hoang đại' dược liệu nhu cầu số lượng lớn!" Trần Chí Minh cười ha ha nhìn Vân Dật, trong lời nói khác ý vị rất nặng, cái kia vài chữ cần âm đặc biệt trùng.

"Ha ha, đã như vậy, vậy ta rồi cùng thôn dân nói một chút, đàm đàm chuyện hợp tác." Vân Dật bỗng nhiên tỉnh ngộ gật gù, giờ mới hiểu được tại sao vào hôm nay hoang đại tài nguyên khô cạn trạng thái, trên thị trường nhiều như vậy 'Hoang đại' đồ vật.

Trần Chí Minh đi về nghỉ sau, Vân Dật lên một lúc vống sau, bị từ nhà chính trở về Vương Bằng đẩy ra một bên lên mạng, hần không thể làm gì khác hơn là bát ở một bên xem Vương Bằng lên một lúc vống, buồn ngủ sau khi hần mới ngủ đi.

Sáng sớm hôm sau, vừa sáng sớm năm giờ rưỡi, ngoài cửa sổ còn hơi phát ám thời điểm, Vân Dật cũng đã mặc quần áo rời giường.

Đẩy ra cửa phòng, một luồng không khí trong lành nhào vào Vân Dật trên mặt, để Vân Dật con buồn ngủ biến mất, tinh thần vì đó rung một cái.

Trong tiểu viện khắp nơi ướt nhẹp, giẫm trên đất hơi mang theo lầy lội, đi tới sau khi liền lưu lại một nhóm vết chân.

Bên trong khu nhà nhỏ tảo thụ tắm tích không ít quả táo, từng cái từng cái đồ phủng phủng quả táo ở lầy lội bên trong niêm trên đất, còn có quả táo bị nước mưa vọt tới tới gần tây tường địa phương.

Trong viện tới gần tây tường địa phương có chút oa, có một chút nước mưa, Vân Dật vội vã nắm xẻng đem nguyên bản chân tường trên thủy khẩu đào ra, để tồn thủy theo thủy đạo khẩu chảy ra ngoài sân, mấy chục viên phao ở trong nước quả táo cũng theo dòng nước ra tiểu viện, để Vân Dật cảm thấy đáng tiếc.

"Chít chít. . . Chít chít. . . !" Nghe được phía sau Ngô Không âm thanh, Vân Dật vừa quay đầu lại liền nhìn thấy Ngô Không cũng đứng dậy, chính ngòi xỏm ở tảo thụ dưới lục tìm trên đất quả táo, thỉnh thoảng còn nắm một cái quả táo ở trong miệng gặm trở thành ba phong thủy môn sau khi.

"Ngô Không, cái kia quả táo tọng, ở trong nước tắm một chút ăn nữa!" Nhìn thấy những kia quả táo trên tất cả đều là bùn, Vân Dật vội vã vài bước tiến lên từ Ngô Không trong tay đoạt quả táo nói.

"Chít chít chi. . . !" Ngô Không hiển nhiên nghe không hiểu Vân Dật, tiểu hầu trên mặt một bộ không rõ vì sao đáng vẻ, cảm thấy Vân Dật răn dạy nó có chút oan ức.

"Không phải là không cho ngươi ăn, hẳn là tẩy mau mau sau khi ăn nữa!" Vân Dật nhẹ nhàng ở Ngô Không trên đầu vỗ vỗ, sau đó cầm tràn đầy bùn quả táo đến gần nhà bếp tẩy quả táo.

Rửa sạch sẽ quả táo sau, Vân Dật cầm quả táo đi ra, lại phát hiện Ngô Không không gặp.

"Ồ, gia hoả này chạy đi đâu rồi?" Vân Dật cúi đầu, vô cùng kinh ngạc chung quanh nhìn, trên đất vết chân ngoại trừ từ trong nhà đi ra ở ngoài, căn bản không có đi những khác phương hướng, cái kia Ngô Không còn có thể biết bay hay sao?

"Chít chít!" Giữa lúc Vân Dật nghi hoặc thời điểm, chợt nghe trên đỉnh đầu truyền đến Ngô Không âm thanh, ngẩng đầu nhìn lên, Ngô Không chính đang tảo trên cây trích quả táo ăn, nhìn thấy Vân Dật nhìn về phía nó, còn dùng móng vuốt nhỏ lấy xuống một viên quả táo ném cho Vân Dật.

"Tiểu tử này!" Vân Dật buồn cười vừa tức giận nhìn Ngô Không, vội vã hô: 'Ngô Không mau mau hạ xuống, không muốn trích trên cây quả táo, những này quả táo liền đủ ăn rồi!"

Ngô Không ba lần hai lần liền xuống đến thấp nhất trên một nhánh cây, sau đó trực tiếp bính đến Vân Dật trên người, nhìn Vân Dật, nó hầu trên mặt mê hoặc vẻ mặt càng nồng: vừa nảy ta kiểm trên đất quả táo ăn ngươi không cho, hiện tại trích trên cây quả táo còn không cho, đến cùng nên sao làm?

"Tiểu tử ngươi, trên chân tất cả đều là bùn, đều đưa đến trên người ta rồi!" Vân Dật đang chuẩn bị thuyết giáo Ngô Không, ai biết bỗng nhiên chú ý tới Ngô Không trên chân bùn sau, mới chú ý tới mình trên bả vai bị Ngô Không dẫm đến tất cả đều là bùn.

Ôm Ngô Không trở lại trong phòng, Trần Chí Minh bọn người đứng dậy, Lý Nhã lại là cướp làm bữa sáng, mấy người ăn qua sau khi Vân Dật để mọi người ở nhà tự do hoạt động, sau đó hắn mang theo một cái xẻng đi tới đất trồng rau.

Đi tới đất trồng rau thời điểm, Đại phụ thân và Lý Đông Lai, miêu Đại huy hai người đã đem địa bên trong nước đọng hoàn toàn bài đi ra ngoài, đang đứng trên đất trên đầu tán gẫu.

"Đại huynh đệ, điểm tâm ăn qua?" Đại phụ thân chú ý tới khiêng xẻng Vân Dật, cười ha ha chào hỏi.

"Ha ha, ăn qua đại ca, các ngươi cũng ăn đi?" Vân Dật khẽ mỉm cười, đáp lại nói.

"Đại huynh đệ, cần ngày mai nhà ta địa bên trong thu lúa muốn thu cất, ngày mai ta ở nhà vội sống một ngày!" Đại phụ thân hơi trầm ngâm một thoáng, đối với đi tới Vân Dật nói.

"Ngày mai muốn thu lúa nước sao?" Vân Dật tò mò hỏi, hẳn đúng là biết trong thôn loại lúa nước, nhưng là không biết nên lúc nào thu thượng tá truy thê.

"Hừm, tới hôm qua từng hạ xuống vũ, ngày hôm nay thiên tình sái trên một ngày, ngày mai sẽ có thể đánh gạo, bằng không thì qua mấy ngày nếu như thiên tại hạ vũ, năm nay lúa cho dù bạch mù!" Đại phụ thân hơi khẽ cau mày đạo, ngày hôm qua trận mưa kia dưới quả không phải lúc, mắt thấy trong thôn thu lúa liền muốn thu rồi.

"Vậy được, ngày mai đánh ngươi liền ở nhà thu lúa đi!" Vân Dật gật gật đầu nói, chợt nhớ tới bên người Lý Đông Lai cùng miêu Đại huy, xoay người đối với hai người nói: "Miêu đại ca, Lý đại ca, ngày mai các ngươi có muốn hay không ở nhà thu lúa, bằng không đồng thời vội đi, ngược lại địa bên trong không cái gì việc."

"Ha ha, trong nhà của chúng ta lúa nước không nhiều, vốn là qua mấy ngày các loại (chò) xuyên ca đánh xong ở đánh, nếu đất trồng rau bên trong không cái gì việc, vậy thì ngày mai đồng thời thu rồi đi." Lý Đông Lai cười gật gật đầu nói, đối với Vân Dật như vậy cân nhắc rất là cảm kích.

Trên đất bên trong loanh quanh một vòng sau khi, địa bên trong nguyên lai dài ra rất nhiều thảo đã bị rút sạch sẽ, địa bên trong cũng không có nước đọng, rau dưa muốn quả ba, bốn thiên tài có thể trích, nhất thời cảm thấy không có chuyện gì, liền khiêng xẻng lại lác lư du đi về nhà.

Ra đất trồng rau thời điểm, đã là buổi sáng bảy giờ chung, Đông Phương một vòng hoả hồng mặt trời mọc tới, vạn đạo hào quang đem đại địa soi sáng một mảnh hồng xán lạn, ruộng đồng bên trong, trong bụi cỏ, nguyên bản tới hôm qua bị mưa to lâm đến ướt nhẹp, lầy lội nhính mặt đất, chậm rãi trở nên khô ráo đứng dậy.

Đi tới tiểu viện phụ cận thời điểm, Vân Dật nghe được chính mình trong tiểu viện âm thanh tương đối nhiều, thật giống là có rất nhiều người đều đang ở nhà mình.

Đẩy ra tiểu viện môn, đứng như dự đoán chính mình trong tiểu viện có mấy cái đồng sự đều vây quanh ở tảo thụ dưới, xem sách trên quả táo chỉ chỉ chỗ chỗ, đàm tiểu cái gì.

Một cái đồng sự nghe đến động tĩnh của cửa, xoay người nhìn thấy là Vân Dật, liền cười chào hỏi nói: "Này, Vân Dật ngươi trở về, như thế sáng sớm đi làm gì?"

"Ha ha, vừa nãy đi ta loại món ăn địa bên trong nhìn một chút có hay không nước đọng địa phương, này không phải tối hôm qua có mưa to ư." Vân Dật cười ha ha đạo, tiện tay đem xẻng phóng tới chân tường dưới.

"Đến địa bên trong thủy a, chúng ta theo ngươi đi thế nào?" Nghe được Vân Dật nói như vậy, mấy cái đồng sự đều là trong mắt lộ ra thần sắc hâm mộ nói.

"Ha ha, địa bên trong việc đều hết bận, nếu như các ngươi muốn trải nghiệm dưới việc nhà nông, ngày mai vừa vặn có người muốn thu lúa, các ngươi theo đi thôi!" Vân Dật khẽ mỉm cười, chính mình mới từ địa bên trong trở về, còn cần các ngươi hỗ trợ ư; bắt quả các ngươi nếu muốn vội, vậy hãy để cho các ngươi khỏe tốt giúp dưới vội.

"Được, vậy ngày mai chúng ta hãy cùng ngươi đi hỗ trợ thu lúa!" Mấy cái đồng sự trong mắt lộ ra hưng phấn thần thái, cao hứng nói.

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Thu lúa

Sáng sớm không tới sáu giờ, thiên còn có chút hơi biến thành màu đen thời điểm, Vân Dật liền từ trong giấc mộng tỉnh lại âm thầm sinh.

Xoa xoa con mắt, Vân Dật mặc quần áo rời giường, vừa đẩy một cái mở cửa phòng, một trận cảm giác mát mẻ nhào tới trước mặt, để còn có chút khó khăn Vân Dật nhất thời tinh thần rất nhiều.

Đi tới ngoài sân rừng cây nhỏ, trong rừng cây yên lặng, tối hôm qua sương mù để lá cây, lùm cây trên đầu đầu cũng có óng ánh giọt sương, một giọt nhỏ như là trân châu giống như vậy, óng ánh long lanh.

Bỗng nhiên, vài con chim nhỏ từ sào trung phi ra, 'Uych lảnh' cánh vung lên âm thanh, thức tỉnh cái khác trong ngủ mê chim nhỏ, từng con từng con đều bay ra sào bên trong, ở trong rừng cây kêu to, nhất thời làm cho cả rừng cây náo nhiệt lên.

Theo chim nhỏ tiếng kêu, Đông Phương đỉnh núi chỗ một vòng hoa hồng mặt trời mọc đến, đem vạn tượng ánh sáng bắn về phía đại địa, để toàn bộ đại địa từ trong ngủ mê thức tỉnh.

Vân Dật trở lại tiểu viện thời điểm, trong thôn từng nhà đều bay lên khói bếp, toàn bộ thôn trang ở khắp mọi nơi gà gáy tiếng chó sủa, để thôn trang có vẻ là như vậy sinh cơ bừng bừng Lang Vương cuồng phi khuynh thiên hạ.

Điểm tâm thời gian qua đi, Thanh Vân sơn thôn thôn dân từng nhà, đều mang liềm đao, ấm nước, đánh cốc ky, plastic bó các thứ, đến ngoài thôn ruộng bậc thang bên trong đi chuẩn bị thu gặt hạt thóc.

Vân Dật mang theo chừng hai mươi cái đồng sự, cầm trong tay liềm đao, ấm nước các thứ, mênh mông cuộn cuộn dọc theo trong ngọn núi đường nhỏ hướng về Đại gia ruộng bậc thang đi đến.

Đứng ở qua núi mà qua trên đường nhỏ hướng phía dưới nhìn xuống, toàn bộ Thanh Vân sơn phong cảnh vô cùng tú lệ, từng khối từng khối ruộng bậc thang như là màu vàng óng đại lung như thế, từng tầng từng tầng, từng đạo từng đạo vây quanh ở Thanh Vân sơn dư mạch trên; một con gió thổi qua, màu vàng óng hạt thóc hơi phấp phồng, lại như là hải dương màu vàng óng như thế.

Đi tới Đại gia ruộng bậc thang thời điểm, địa trên đầu đã thu gặt được rồi một đại khối địa phương, trải lên plastic bó, ở một bên giá mấy đài đánh cốc ky.

"Đại huynh đệ, chờ sau đó các ngươi ngay khi này plastic bó trên tuốt hạt đi, ta cắt lúa, Đại hướng về bên này chọn, liền không cần các ngươi cắt!" Đại phụ thân nhìn thấy Vân Dật mọi người tới đến, vội vã bỏ lại trong tay đạt được liềm đao, cười ha ha đi tới Vân Dật bên cạnh nói.

"Không cần đại ca, ngươi hại sợ chúng ta sẽ vết cắt chính mình sao?" Vân Dật cười ha ha nhìn Đại phụ thân, biết hắn là chỉ lo chính mình những người này sẽ không dùng liềm đao vết cắt chính mình, nhìn phía sau mọi người, Vân Dật nói: "Đại gia đợi lát nữa muốn trải nghiệm cắt lúa, nam đồng bào liền đến lĩnh liềm đao, nữ đồng sự liền phụ trách vận chuyển cùng tuốt hạt là được."

"Như vậy sao được ni đại huynh đệ, nếu như các khách nhân không cẩn thận vết cắt chính mình, cái kia nhiều không tốt!" Nghe được Vân Dật không để ý chút nào để du khách đều đi theo cắt lúa, Đại phụ thân khắp khuôn mặt là cục xúc bất an về mặt, hẳn chỉ lo những người này thương tổn được chính mình.

Trần Chí Minh khẽ mỉm cười, nhìn Đại phụ thân đầy mặt bất an về mặt nói: "Đại ca ngươi không cần lo lắng, mọi người chúng ta đều là người trưởng thành, sẽ bảo vệ mình, ngài chờ sau đó cố gắng cho chúng ta giảng một thoáng động tác yếu lĩnh là được."

"Là A Đại ca, chúng ta lại không phải ba tuổi tiểu hài tử, tuy rằng cắt lúa tốc độ không đuổi kịp các ngươi những này lão trang giả bà thức, nhưng là chí ít cũng là người trợ giúp không phải?" Vương Bằng cũng là cười ha ha nhìn Đại phụ thân nói.

Thấy nhiều người như vậy đều yêu cầu cắt lúa, Đại phụ thân bất đắc dĩ, ở mọi người cầm liềm đao sau khi, liền dẫn bọn họ đến vẫn không có thu gặt hạt thóc trước giảng giải.

Cắt lúa, nếu như là thả xong thủy địa bên trong hong khô địa, cái kia cùng gặt lúa mạch là như thế động tác.

Đại phụ thân tay phải cầm liềm đao, chân trái ở trước đùi phải ở phía sau, khoảng chừng : trái phải đem một đám lớn lúa dùng tay thu được đồng thời sau, tay phải liềm đao ở lúa gốc rễ trở lên năm centimet vị trí nhẹ nhàng dùng sức lôi kéo, theo một tiếng lanh lảnh 'Kéo kẹt' vang lên, một đại sọt lúa bị cắt xuống hoàn mỹ lão công thuyết tiến hoá chương mới nhất.

"Lúa đúng lúc như vậy thu gặt chờ sau đó đại gia thu gặt thời điểm nhất định phải cẩn thận, tuyệt đối không nên cắt đến chân, bằng không thì nhanh như vậy liềm đao xuống, chính là một đao thật dài vết thương!" Đại phụ thân ngồi làm mẫu, Vân Dật đang ngồi một bên giảng giải.

Vân Dật trong nhà là làng chài, cũng có mấy phần đất ruộng, tuy rằng Tân Hải thị phát triển rất nhanh, nhưng là Vân Dật khi còn bé vẫn là thu gặt quá lúa mạch, cùng thu gặt lúa nước gần như.

Cẩn dặn xong mọi người, Vân Dật liền tự mình tự cầm một cái liềm đao, quyết định hai hàng lúa một đường cắt xuống.

Đại phụ thân vừa bắt đầu ở Vân Dật phía trước, một đôi quạt hương bồ giống như bàn tay lớn nhẹ nhàng lôi kéo, một đám lớn hạt thóc liền bị thu nạp đến đồng thời, sau đó tay phải nhẹ nhàng cầm liềm đao lôi kéo, hạt thóc liền bị bắt cắt xuống, một loạt bài nằm trên đất chỉnh tề.

Vân Dật tự nhận là thu gặt động tác rất nhanh, nhưng là rất nhanh sẽ bị Đại phụ thân kéo xuống rất xa, Vân Dật eo đều toan vẫn không thể nào cùng được với Đại phụ thân, để Vân Dật không khỏi thở dài: vẫn là không đuổi kịp chuyên nghiệp trang giả bà thức a...

"Vân Dật, tiểu tử ngươi cắt lúa tốc độ nhanh như vậy a, một người so với ba người chúng ta người cắt tới còn nhanh hơn!" Vân Dật chính than thở, ai biết sau lưng truyền đến Vương Bằng âm thanh, Vân Dật xoay người sau này nhìn lại, phát hiện nguyên lai mặt sau chừng mười cái đồng sự tốc độ so với mình càng chậm hơn, để cho mình đầy đủ hạ xuống gấp ba khoảng cách.

"Ha ha, ca ca ta tốt xấu cũng là nông thôn xuất thân, sẽ cắt lúa không chuyện gì ngạc nhiên!" Nhìn so với mình càng là không bằng mọi người, Vân Dật rốt cục đắc ý phát hiện, nguyên lai mình đỉnh lợi hại.

Cầm trong tay liềm đao, Trần Chí Minh hơi trực lên eo ung dung một thoáng eo, nhìn ruộng bậc thang bên trong mọi người vùng lên liềm đao thu gặt lúa trảng cảnh, nhìn lại một chút phía dưới từng tầng từng tầng ruộng bậc thang bên trong, màu vàng óng lúa như là hải dương giống như vậy, trong lòng không khỏi quay về nông thôn sinh hoạt sản sinh vài tia ngóng trông.

Lấy ra bên người mang theo camera, Trần Chí Minh tuyển mấy cái góc độ, đem màu vàng óng ruộng lúa cùng thu gặt lúa mọi người đánh xuống sau, lại tiếp tục tập trung thu gặt lúa công tác ở trong.

Phía trước những này thanh niên nam tính cắt lúa, mặt sau mấy cái nữ hài cùng Lý Nhã ở Đại tay của mẫu thân lấy tay giáo dục dưới, đem hạt thóc một bó bó bó đứng dậy, sau đó dùng trọng trách nhảy đến plastic bó nơi nào.

Có thông thạo trang giả bà thức Đại phụ thân đại lĩnh, thêm vào một đám người trẻ tuổi đối với thu gặt hạt thóc mới mẻ cảm, đến buổi trưa nhanh ăn cơm trưa ngách thời điểm, năm mẫu địa ruộng bậc thang dĩ nhiên cắt bốn mẫu địa, chỉ còn dư lại một mẫu địa không có cắt xong.

Thu gặt sau lúa đều bị mấy cái phụ nữ đồng chí chồng đến tới gần plastic bó địa phương, một bó bó gói vô cùng rắn chắc hạt thóc buộc chồng đến như là núi nhỏ giống như vậy, mà plastic bó trên Đại tuốt hạt cũng có ba trăm cân!

"Hậu sinh môn, đi chúng ta đi về nhà ăn cơm, buổi trưa chúng ta ăn được!" Đại phụ thân cao hứng nhìn xếp thành núi nhỏ hạt thóc chồng, nếu như ở thường ngày chính mình một nhà ít nhất phải vội bốn ngày mới có thể đem những này hạt thóc cắt xong cũng tuốt hạt, mà thời trưa hôm nay tốc độ đến xem, ngày hôm nay thiên không hắc liền có thể toàn bộ cắt xong, cái tốc độ này thực sự là rất nhanh!

Đương nhiên, nếu như không nhìn Đại gia địa bên trong cái kia sắp tới ngày ba mươi người, tốc độ này xác thực rất khước đại, bất quá nếu như dựa theo ở tình huống bình thường, một cái tráng lao lực vừa lên ngo có thể thu gặt bảy phần địa để tính, tốc độ này liền mặc kệ khiến người ta khen tặng.

Khi về nhà, Đại phụ thân tiện tay liền đem liềm đao cái gì công cụ còn đang địa bên trong, trong tay chuẩn bị đem liềm đao lấy về Vương Bằng sau khi nhìn thấy, không do nói: "Đại ca, ngươi công cụ này để ở chỗ này, không sợ có người lấy đi sao?"

"Ha ha, không cần gấp gáp, chúng ta Thanh Vân sơn thôn mấy chục năm không từng xuất hiện ném đồ vật sự tình, coi như là có ném đồ vật, vậy cũng là những khác thôn." Đại phụ thân cười ha ha nhìn Vương Bằng, chỉ vào trong tay hẳn liềm đao nói: "Hậu sinh, liềm đao vứt ở chỗ này là được, sẽ không

ném "

"Ha ha, nơi này trỉ an hoàn cảnh rất tốt a. . . ." Vương Bằng cầm trong tay liềm đao đặt ở địa trên đầu, đi theo Đại phụ thân sau lưng, hẳn không do ở trong lòng cảm khái: cùng tuy cùng, này sơn thôn bách tính nhưng phi thường thuần phác...

Buổi trưa bữa trưa rất phong phú, chừng ba mươi cá nhân làm ba trác, mỗi trên một cái bàn đều có tiểu bồn con gà con đôn cái nấm

Kê là Vân Dật từ đất trồng rau bên kia trảo đất trồng rau gà rừng, những này dùng bữa địa bên trong đội quá không gian nước suối sâu gà rừng, mùi vị so với bình thường trên núi gà rừng mùi vị còn tốt hơn.

Cái nấm nhưng là Đại từ trên núi thái, tuy rằng không phải Vân Dật không gian xuất phẩm, nhưng là ở gà rừng mùi vị xúc tiến dưới, phối hợp lại mùi vị vẫn là phi thường ngon thuần hậu, để mọi người ăn chính là miệng đầy lưu dầu, mấy nữ hài từ đều là kêu la cái bụng đều ăn đau đớn.

Cơm nước xong nghỉ ngơi đã lâu, mọi người mới cho đến nghỉ trưa đến buổi trưa hơn hai giờ, ăn qua từ Vân Dật gia trích đến nước giếng dưa hấu ướp đá sau, mọi người ở tinh thần sáng khoái hướng về địa bên trong đi đến.

Một đường hướng về địa bên trong lúc đi, hai bên đường ruộng bậc thang bên trong sớm đã có người đang bận thu gặt lúa, nhìn bọn họ mồ hôi trên mặt còn có ướt đầm xiêm y, rất rõ ràng bọn họ trên đất bên trong chỉ ít bận việc rất lâu.

"Miêu Xuyên, các người địa bên trong lúa nhanh cắt xong đi, nhiều người như vậy giúp đỡ nhà người cắt lúa!" Đi ngang qua Miêu Đại Hồ trong nhà ruộng bậc thang thời điểm, một Miêu Đại Hồ chà xát mồ hôi trên mặt, ngồi ở địa trên đầu ước ao nhìn Đại phụ thân chào hỏi nói.

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Gồng gánh tử

"Ha ha, xé chiều hôm nay liền có thể thu xong, Đại Hồ huynh đệ, nhà người ngày mai cũng có thể làm xong chứ?" Đại phụ thân cười ha ha nhìn Miêu Đại Hồ đạo Đại Minh hoàng thương.

"Ngày mai chỉ có thể cắt xong, nếu như thoát xong hạt ít nhất đến Hậu Thiên!" Miêu Đại Hồ ước ao nhìn đám người kia mệnh mông cuộn cuộn hướng về Đại trong nhà đi đến, không chỉ có ước ao đối với Đại phụ thân nói: "Miêu Xuyên ca, vân huynh đệ đối xử các người gia thực sự là tốt, không chỉ có cho người như thế cao tiền lương, còn như vậy phối hợp nhà người, thật là một người tốt a. . . ."

"Ha ha, vân huynh đệ tâm địa được, cái này cũng là lão ca ta phúc khí." Đại phụ thân cười không ngấm mồm vào được, vỗ Miêu Đại Hồ bả vai nói: "Đại hồ, tối hôm nay đến nhà ta đi uống rượu đi, đánh xong lúa nhà ta mang lên mấy trác tửu uống thật sáng khoái!"

"Uống rượu a, thực là không tồi!" Miêu Đại Hồ nghe được uống rượu nhất thời sáng mắt lên, bất quá quay đầu lại thu thu chính mình trong ruộng còn có hơn một nửa lúa không cắt, cố nén trong bụng cơn sâu rượu, lắc lắc đầu nói: "Quên đi xuyên ca, ta địa bên trong lúa đến mau mau cắt xong, bằng không thì tại hạ trên một cơn mưa sang năm phải hát tây bắc phong. . . ."

"Đó là, vẫn là cắt lúa quan trọng hơn giường buồm Đại Minh!" Đại phụ thân gật gù, không ở mời Miêu Đại Hồ, chào hỏi sau khi liền mau mau hướng về địa bên trong đi đến.

Buổi chiều công tác so sánh với ngo ung dung rất nhiều, Đại phụ thân và mấy cái vẫn cứ chấp nhất với linh hội loại kia 'Phất tay một cái, thả ngã : cũng một mảnh thực vật' vui vẻ đồng chí kế tục thu gặt lúa, mà Vân Dật cùng Đại đám người, nhưng là đem một bó bó hạt thóc đặt ở đánh cốc trên phi cơ diện tuốt hạt.

Thanh Vân sơn thôn không có điện, dĩ nhiên là không cách nào sử dụng nguồn điện, mà là dùng cỗ lão nhất tuốt hạt phương thức: tay động đập tuốt hạt.

Nói là đánh cốc ky, kỳ thực chính là một cái không có cái nắp ruộng gỗ, dài rộng mỗi người có 1 mét hai khoảng chừng : trái phải, dọc thuộc lòng khoan mà xuống khẩu dưới đáy hẹp.

Dùng thời điểm, dùng tay cầm hạt thóc, dùng sức ở đánh cốc trên phi cơ biên giới đập, hạt thóc hạt ở lực đạo ảnh hưởng tự nhiên sẽ cùng đạo tuệ chia lìa, bị thu thập đến đánh cốc ky dưới đáy.

Ở Vân Dật dưới sự yêu cầu, Đại nhọt nhọt cười cầm lấy một bó khố trát tốt hạt thóc, nhẹ nhàng dùng sức đập ở đánh cốc ky mộc dàn giáo biên giới trên, nhất thời từng viên một hạt thóc dồn dập rơi vào đánh cốc ky dưới đáy, lại liên tiếp đập mấy lần sau, Đại kiểm tra một chút không có để lại hạt ngũ

cốc, tiện tay liền đem hạt thóc buộc ném tới một bên, mà sau kế tục lặp lại động tác như thế.

Nhìn Đại duyên dáng tư thế, Trần Chí Minh không nhịn được nắm ra bản thân yêu thích đàn phàn, liền tiếp liên tục vỗ mấy chục tấm bức ảnh, đem dưới ánh mặt trời Đại ngồi ở màu vàng óng rom rạ trên, nhẹ nhàng đập hạt thóc buộc đáng vẽ toàn bộ đánh xuống.

Nhìn Đại động tác, mọi người cảm thấy loại này cổ lão tuốt hạt phương thức rất có thú, liền dồn dập học Đại đáng vẽ cầm lấy hạt thóc buộc, dùng sức ở đánh cốc trên phi cơ đập.

Vương Bằng trong tay cầm lấy một cái hạt thóc buộc, hay dùng lực đập ở đánh cốc ky đàn giáo trên, ai biết quá dụng lực lớn, những kia bóc ra hạt ngũ cốc toàn bộ bị đàn hồi đứng dậy, rất nhiều mang theo cốc xác đều rơi xuống đối diện một vị tóc dài Mỹ Mi trên đầu.

"A, ai rơi hạt thóc, phi ta đầu đầy đều là!" Tóc dài Mỹ Mi một trận sư tử Hà Đông hồng, để chốt dạ Vương Bằng mau mau cúi đầu, giả vờ giả vịt cẩn thận từng li từng tí một nhẹ nhàng đập, e sợ cho bị mỹ nữ nhìn chăm chăm.

Bởi vì không có kinh nghiệm nguyên nhân, hai mươi mấy người vây quanh ky đàn đánh cốc ky là đập được kêu là một cái hôn thiên âm địa, hạt thóc hạt bay đầy trời, có bay đến người trong cổ, ngứa khiến người ta không nhịn được cời quần áo ra đến đầu đi; nam tính cũng còn tốt, nếu như nữ đồng bào bị hạt thóc hạt chui vào trong thân thể, vậy cũng là có tốt liếc nhìn.

Mọi người mang theo sung sướng bầu không khí, từ ba giờ chiều mãi cho đến chạng vạng hơn sáu điểm: giờ, Thái Dương sắp hạ xuống son thời điểm, rất cục đem năm mẫu địa hạt thóc liền thu gặt mang tuốt hạt, toàn bộ một ngày làm xong.

Ruộng lúa bên trong thoát xong hạt đạo ương liền chất đống ở ruộng lúa ở trong, như là núi nhỏ bình thường đạo ương rất là xấp, người nằm ở phía trên so với nằm ở tịch mộng tư mặt trên còn muốn xấp vô thượng.

Vân Dật nằm ở này đạo ương trên, nghe này thuộc về đạo ương đặc biệt thanh mùi thơm, khiến người ta có một loại kỳ dị tâm linh yên tĩnh cảm giác, không nhịn được Vân Dật nhắm mắt lại đã nghĩ ngủ gà ngủ gật.

"Thúc thúc, không muốn nằm ở đạo ương trên, bằng không thì sẽ có ngứa trùng, cẩn thận buổi tối dương người chết!" Chú ý tới Vân Dật nằm ở đạo ương trên, Đại vội vã đi tới Vân Dật bên cạnh nói.

"Ngứa trùng?" Vân Dật nghi hoặc từ đạo ương trên bắt tay vào làm, tỉ mỉ nhìn đạo ương trên, có vẻ như phía trên này không có thứ gì a?

"Thúc thúc, ngứa trùng rất nhỏ, không nhìn kỹ một chút không gặp, nhưng là phải là nằm ở đạo ương trên chỉ chốc lát sau, buổi tối liền có thể khiến người ta dương ngũ không yên!" Đại kiên trì hướng về Vân Dật giải thích, chỉ lo Vân Dật kế tục nằm ở phía trên.

Nghe được Đại thật tình như thế nói, Vân Dật cũng không dám nữa như vậy nằm ở đạo ương trên, mau mau bò lên.

Đạo ương trên có ngứa trùng, ở phía nam nông thôn đều biết, có nghịch ngợm tiểu hài tử không nghe đại nhân cảnh cáo, lén lút ở đạo ương trên lăn qua lăn lại phong chơi, sẽ ở trên người nhiễm một thân ngứa trùng, buổi tối lúc ngủ trên người cái kia ngứa ngứa sức lực, sẽ làm hùng hài tử cả đời không còn dám ở đạo ương trên nằm lần thứ hai.

Bất quá, đạo ương trải qua một quãng thời gian phơi nắng sau khi, trên căn bản sẽ không có đạo ương trùng, là có thể dùng đạo ương tới làm các loại công dụng, tỷ như phơi ở dưới giường khi (lâm) đệm giường, lại hoặc là là phơi ở trong chuồng heo vân vân, tác dụng nhiều vô cùng.

Mọi người trên đất bên trong nghỉ ngơi một lúc, mắt thấy Thái Dương liền rơi xuống đỉnh núi chỗ, Đại phụ thân liền cười ha ha bắt chuyện mọi người giúp đỡ đem hạt thóc lấy ra đi, chuẩn bị đâm tới trong thôn sái trên sân đi phơi nắng.

Gồng gánh tử, là một cái nhìn như ung dung kì thực cần kỹ xảo cùng kinh nghiệm công tác, Vân Dật thấy Đại phụ thân ung dung đem nặng 200 cân hạt thóc đâm tới trên vai, lay động loáng một cái liền bước chân nhẹ nhàng hướng về trong thôn phương hướng đi đến.

Lần này Đại phụ thân lâm thời dùng gây trục cản chế một nhóm trọng trách, đủ khiến mỗi người đều có thể hoa được với một bộ.

Cầm một bộ trục đòn gánh, học Đại phụ thân đáng vẽ, chọn hai túi gần như một trăm cân lúa liền đi trở về, kết quả dọc theo đường đi trọng trách không ngừng mà lay động lợi hại, ép tới vai đau nhức, để hân không thể không đi một khoảng cách liền mau mau để dưới đất vò xoa bả vai.

"Vân lão đệ, này gồng gánh tử cần rất cao kinh nghiệm mới được, bình thường newbie nhưng là học không dễ chọn trọng trách!" Vân Dật ở nửa đường lúc nghỉ ngơi, Trần Chí Minh cười ha ha chọc lấy cùng Vân Dật gần như trọng lượng trọng trách từ phía sau chạy tới, nhìn Vân Dật ở nơi nào nghỉ ngơi liền cười cười nói.

Trần Chí Minh trọng trách chọn rất chắc chắn, thường thường chậm rãi một đường hướng về Vân Dật bên này đi tới, rất nhanh sẽ vượt quá Vân Dật ám sư thần thoại TXT download.

"Há, Ba Ba so với Vân thúc thúc lợi hại hơn, Ba Ba nỗ lực lên!" Đi theo Trần Chí Minh phía sau sôi nổi Tiểu la lỵ Nguyệt Nguyệt, nhìn mình Ba Ba vượt quá Vân Dật, không do nhảy chân vì là ba ba nàng nỗ lực lên.

Nghe được Nguyệt Nguyệt âm thanh, Vân Dật chợt cảm thấy hơi lúng túng, dù sao mình tốt xấu cũng là nông thôn xuất thân, thêm vào cũng so với Trần Chí Minh tuổi trẻ lực tráng, gồng gánh tử không sánh bằng nhân gia quả thật có chút nhi không còn gì để nói.

Đang đứng thời điểm, Đại cũng mẩu thân nàng cũng mỗi người chọc lấy một cái trọng trách tới; Đại trọng trách trên chọn hạt thóc có bảy mươi, tám mươi cân, mà Đại mẩu thân trọng trách trên nhưng là có tới một trăm bốn mươi, năm mươi cân! !

Nông thôn phụ nữ rất có khả năng, nhưng là có thể chọn một trăm bốn mươi, năm mươi cân, cũng là rất khuếch đại.

"Thúc thúc, lần đầu gồng gánh từ thiếu chọn điểm nhi, bằng không thì rất khó nắm giữ lực đạo." Đại dùng nhu yển mu bàn tay chà xát trên trán một tia mồ hôi, sau đó khẽ mỉm cười đối với Vân Dật nói.

Lập tức, Đại tiến lên liền muốn từ Vân Dật trọng trách bên trong chuyển xuống một điểm hạt thóc đến chính mình trọng trách bên trong.

"Đừng A Đại, ai nói thúc thúc ta chọn bất động, ta ở chỗ này không phải nghỉ ngơi mà là chờ người, là muốn nhiều thể người nhiều chọn một chút, tính người tuổi còn nhỏ một muốn chết rồi." Vân Dật vội vã ngăn trở Đại động tác, đùa giỡn a, chính mình đường đường một đại nam nhân còn muốn cho một cái tiểu cô nương hỗ trợ chọn đồ vật, vậy mình còn biết xấu hổ hay không?

Nói, Vân Dật tiến lên liền đem Đại trọng trách bên trong hạt thóc bái kéo xuống đầy đủ bốn mươi cân, sau đó hất vỗ vỗ tay đối với Đại nói: "Được rồi Đại, người mau mau chọc lấy trọng trách đi thôi, thúc thúc ta nghỉ ngơi một chút lập tức tới ngay; nói không chắc các người đi chậm, ta còn có thể chạy tới các người phía trước đi!"

"Vân huynh đệ, này 140 cân trọng trách không phải là tốt như vậy chọn, nếu như vì mặt mũi cường chống đỡ nhưng là có thể mệt chết người; đặc biệt là này trên sơn đạo, sợ ý một chút liền có thể ngã sấp xuống rơi đến bên dưới ngọn núi đi!" Trần Chí Minh cười ha ha nhìn Vân Dật, có vẻ như quan tâm Vân Dật đạo, chỉ là thanh âm kia bên trong nhưng là có không nói ra được trên chọc.

"Được rồi, các người mau mau cần cù bù thông mình đi, đợi lát nữa ta ngay khi các người phía trước chạy tới sải cốc tràng, các người có thể phải nhanh lên một chút nhi đi a!" " nói, Vân Dật đem một mặt lo lắng Đại, cùng với cười ha ha Trần Chí Minh đám người đánh đuổi.

Quá mấy phút, Vân Dật xác định bọn họ đều đi xa sau đó, tỉ mỉ nhìn một chút này trong ngọn núi trên đường nhỏ không có người khác, hất đem trong túi hạt thóc đổ ra đầy đủ một trăm cân, sau đó ở không trong túi lần nữa tân trang lên rom rạ, để túi xem ra phình sau khi, liền đem một trăm cân hạt thóc thu vào trong không gian, sau đó chọc lấy còn lại bốn mươi cân hạt thóc bước chân nhanh chóng về phía trước chạy đi... . .

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Tổng biệt mọi người

Vân Dật chọc lấy vền vẹn tròng bốn mươi cân trọng trách, một đường bước đi như bay, rất nhanh sẽ đuổi tới Trần Chí Minh cùng Đại đám người.

"Này, Trần lão ca thêm đem kính đi nhanh một chút a, trước khi trời tối nhất định phải đến sải cốc tràng a!" Vân Dật cười híp mắt hướng về Trần Chí Minh cười đắc ý, sau đó đứng sai ngác Đại nói: "Đại, thúc thúc chọn trọng trách không sai đi, các người trên đường nhanh lên một chút đi, ta ở sải cốc tràng nơi nào chờ các người!"

Nói xong, Vân Dật liền nhảy đánh trọng trách bước nhanh đi về phía trước, không có cho bọn họ cơ hội nhìn kỹ chính mình trọng trách tường tình.

"Gia hỏa này, làm sao sẽ trong chớp mắt nhanh như vậy, lẽ nào là dễ dàng như vậy liền cân nhắc thấu gồng gánh từ kỹ xảo, cái kia thật đúng là thông minh, ban đầu ta học gồng gánh từ vẫn là học rất lâu đây!" Trần Chí Minh ngờ ngác nhìn Vân Dật biến mất ở trên đường nhỏ bóng lưng, không chỉ có âm thầm đối với Vân Dật tán thưởng đứng dậy, cũng đặc biệt đánh giá cao mấy phần xuyên qua thời không đến yêu người.

Chọc lấy trọng trách đi hai mươi phút, sắp tới sải cốc tràng thời điểm Vân Dật rất xa thấy Đại phụ thân bóng lưng, liền đem chọc lấy rom rạ đổ ra, lần nữa tân trang trên hạt thóc, sau đó chọc lấy hơn 140 cân hạt thóc tiến vào sải cốc tràng.

"Đại huynh đệ, gồng gánh từ bản lĩnh không tệ lắm!" Đại phụ thân kinh ngạc nhìn so với mình muộn một lát Vân Dật, lần thứ nhất gồng gánh từ lại nhanh như vậy, nhưng là hiếm thấy.

"Ha ha, gồng gánh từ có cái gì khó, tuổi trẻ lực tráng." Vân Dật xoa xoa mồ hôi trên mặt, làm bộ không thèm để ý đáng về đạo, lén lút nhưng là thử nha lén lút xoa vai, 140 cân trọng trách ép tới bả vai hất thống chết rồi.

Đem hạt thóc toàn bộ ngã vào Đại trong nhà cốc chổng trên sau khi, là ở chỗ đó chờ mọi người đến, đợi đến cuối cùng một cái thờ hồng học gia hỏa đi tới đánh thời điểm, thời gian đã là bằng bảy giờ tối hơn nhiều.

Đại gia cốc chông là trong thôn đệ nhất gia chất đồng ở sái cốc trên sân, đầy đủ chất thành hai, ba người cao một đồng lớn, tính toán có thể có cái ba ngàn cân khoảng chừng : trái phải.

Hạt thóc chất đồng ở sái giữa trường, tất cả mọi người đến Đại trong nhà ăn cơm, không có lưu người nhìn, ngược lại Thanh Vân sơn thôn mấy chục năm chưa từng xảy ra trộm đạo sự tình.

Cơm tối tự nhiên ở Đại trong nhà ăn rất phong phú dừng lại : một trận, bất kể là gà rừng vẫn là sơn thỏ, cái nắm, sơn dã món ăn vân vân trên núi đồ vật là không thiếu gì cả, để một đám trên đất bên trong bận việc một ngày mọi người ăn sáng khoái trần trề, lại uống Đại trong nhà tự thưởng rượu đế, bầu không khí cực kỳ nhiệt liệt.

Dừng lại : một trận cơm tối vẫn ăn đến chín giờ tối có thể xem là kết thúc, mọi người nói nhao nhao ồn ào trở lại từng người đầu túc thôn dân gia bên trong.

Sáng ngày thứ hai hơn tám giờ, mọi người mới xem như là từ trên giường đứng dậy, cả ngày hôm qua trên đất bên trong bận rộn, thêm vào buổi tối uống rượu đế để những người này vẫn ngủ thẳng tám giờ có thể xem là đứng dậy , theo kế hoạch thu thập xong đồ vật, lại đang Miêu Lão Pháo dẫn dắt đi đi tới trên núi cùng những nơi khác du ngoạn hai ngày.

Hai ngày sau, Vân Dật ở Thanh Vân sơn miệng núi địa phương, cùng mọi người chuẩn bị cáo biệt.

Vương Bằng đám người từ Bắc Kinh lên phi cơ một ngày kia toán lên, đến hôm nay đã là Đệ Thất Thiên, tích góp lại đến tổng cộng là mười nghi một ngày kỳ dừng gần đủ rồi.

Mặc dù đối với ngọn núi nhỏ này thôn rất không nỡ bỏ, nhưng là thân là đô thị tiểu Bạch lĩnh cái giai tầng này người, bọn họ chỉ được không thể làm gì chuẩn bị trở về đến tầm thường đô thị bên trong, kể tục quá hôn thiên âm địa, không khí chớ để khổ khan sinh hoạt.

"Ngô Không, sau đó ta còn biết được nhìn người, người nhớ kỹ muốn ngoan ngoãn nghe lời nga, tuyệt đối không nên ở cùng Bạch Dương đánh nhau, các người đều không phải tiểu hài tử rồi!" Trước khi chia tay, Nguyệt Nguyệt ở Lý Nhã trong lòng ngực, tay nhỏ cầm lấy Ngô Không cánh tay nhỏ, vẻ mặt thành thật đối với Ngô Không đạo trí mạng hôn nhân: nữ nhân, người chỉ là quân cờ chương mới nhất.

"Chít chít. ." Ngô Không ở Vân Dật trong lòng ngực, mắt nhỏ chớp hai lần, mấy ngày nay bởi vì cùng Bạch Dương vẫn 'Chiến đấu', để nó ở mọi người phê bình trong tiếng xem như là rõ ràng mấy câu nói này đại thể hàm nghĩa, chỉ thấy nó hai cái tay giao nhau để ở trước ngực, đầu nhỏ ngoan ngoãn một thấp, một bộ nhận sai ngoan Bảo Bảo đáng yêu.

Quá không có mười giây đồng hồ, sau đó Ngô Không lập tức đối với Nguyệt Nguyệt đuổi ra móng vuốt nhỏ.

"Ngô Không, sau đó nhận sai không cho muốn thương!" Nguyệt Nguyệt quả đầu nhỏ vung vung lên, đối với Ngô Không đạo, nhưng khi nhìn Ngô Không hầu trên mặt chớp mắt nhỏ một bộ đáng yêu vô tội, vẫn là từ trong túi móc ra mấy viên đường.

"Ha ha. . . Ngô Không này khi con còn đây là đáng yêu!" Mọi người thấy Ngô Không đáng đáp như vậy, không khỏi lần thứ hai cười vang nói.

Trước một quãng thời gian, mọi người bởi vì nó cùng Bạch Dương mâu thuẫn phê bình nó lưỡng thời điểm, khi con Ngô Không bị mọi người phê bình mấy lần sau, rất thông minh học được cúi đầu biết vâng lời tiếp thu phê bình, mà Bạch Dương nhưng dù sao là ngẩng cao đầu nhìn về phía một bên khác, con mắt đều không dời trát một thoáng, một bộ đánh chết không chịu nhận sai đáng yêu.

Bởi vì tình huống như thế, tuy rằng mỗi lần đều là Ngô Không chọn sự tình, nhưng là tất cả mọi người là thiên vị Ngô Không, thường thường ở huân xong hai tên này sau khi, vì đối với Ngô Không tiếp thu phê bình biểu thị tán thưởng, đều là sẽ cho Ngô Không một viên đường ăn, còn đối với Bạch Dương nhưng là hờ hững.

Không qua mấy lần, Ngô Không liền học được nhận sai sau, lập tức liền muốn đường quen thuộc.

Vân Dật đối với này đều là không phản đối, chỉ là e ngại mọi người đối với Ngô Không thiên vị cũng không nói cái gì, bất quá hẳn ở trong lòng đúng là quyết định được rồi, các loại (chờ) chúng người đi rồi sau nhất định phải cố gắng để Ngô Không học cùng Bạch Dương như thế thành thực.

Tuy rằng, Vân Dật cũng không thể nào yêu thích Bạch Dương kiêu ngạo...

Cách đó không xa đứng ở trên đỉnh núi Bạch Dương, nhìn Ngô Không trong miệng cách ba cách ba nhai đường, khuôn mặt nhỏ còn phải ý hướng về phía chính mình nháy mắt làm mặt quỷ đáng yêu, nó xem thường ngẩng cao đầu, hai mắt nhìn chăm chú vào phương xa Thế giới, đảm nhiệm gió núi thổi qua thân thể nguy nhưng bất động, một bộ Độc Cô Cầu Bại đáng yêu.

"Vân Dật, sau đó ta nếu như tránh được rồi tiền, ngay khi Thanh Vân sơn mưa toà phòng ở, sau đó liền ở đây dưỡng lão rồi!" Vương Bằng mặt không nỡ lòng bỏ nhìn phía xa Thanh Vân sơn ngọn núi chính, đối với một mặt mỉm cười Vân Dật nói: "Đây là ước ao tiểu tử người a, có thể ở xinh đẹp như vậy sơn thôn nhỏ sinh hoạt , nhưng đáng tiếc ta còn phải trở lại ma đầu đi... . ."

"Anh chàng, nỗ lực phấn đấu đi, cuối cùng cũng có thiên người sẽ thực hiện người đến sơn thôn đến giấc mơ!" Vân Dật không nói gì vỗ vỗ Vương Bằng vai, không hề nói gì.

Đứng ở một bên Trần Chí Minh, nghe được Vương Bằng sau đúng là sáng mắt lên: mặc dù mình còn bận bịu hơn chuyện làm ăn, không có thời gian i thường thường đến Thanh Vân sơn thôn tới chơi, nhưng là cha mẹ của mình nhưng là lớn tuổi về hưu, có thể lại Thanh Vân sơn thôn mua cái phòng ở ở lại

a?

Nghĩ như vậy, Trần Chí Minh tâm lý có ý nghĩ chọc quý tộc học viên duệ giáo thảo TXT download.

Đứng ở miệng núi noi, Vân Dật hướng về ngồi trên xe mọi người phất tay một cái, đưa mắt nhìn bọn họ ô tô chạy sau, hần liền xoay người hướng về trong ngọn núi đi đến.

Cuối cùng cũng coi như là đưa đi bọn họ, có thể tự do chi phối chính mình thời gian... . . Vân Dật nghĩ như vậy.

Thanh Vân son thôn đất ruộng không coi là nhiều, bình quân tính được một người có thể có không tới hai mẫu địa, ở Vân Dật mang theo Vương Bằng bọn họ chung quanh du ngoạn thời điểm, toàn thôn hạt thóc thu sạch cất xong, đều ở Đại sái tràng cùng mấy cái tiểu sái trên sân phơi nắng.

Một mảnh liền với một mảnh hạt thóc, ở Thái Dương dưới phơi nắng, cái kia đạo hương làm cho cả Thanh Vân son đều ở loại này làm lòng người say mùi vị dưới.

Đại gia hạt thóc, chất đồng ở Đại sái tràng, ba ba ngàn cân hạt thóc trải ra đến có tới một mẫu địa to nhỏ, màu vàng óng hạt thóc ở Thái Dương dưới sáng lên lấp lánh, thật giống như là từng viên một kim sa như thế.

Sau khi trở về, giúp đỡ Đại gia tương hạt thóc nhân xong kho sau, một nhọc mấy ngày Vân Dật tổng thể xem là khá ngon giấc.

Sáng ngày thứ hai, Đông Phương mặt trời mọc cao hơn một trượng thời điểm, Vân Dật mới từ trên giường đứng dậy.

"U, tối hôm qua thụy đến thật là thoải mái!" Đứng ở trong tiểu viện tảo thụ dưới, Vân Dật chậm rãi xoay người, thoải mái thân. Ngâm nói.

Giặt xong sáu, một bên khê hát, Vân Dật một bên chính mình làm điểm tâm.

Bữa sáng rất đơn giản, một cái thanh sao quyết món ăn, một cái sao trứng gà, cộng thêm mấy cái tổ nhân bánh bao cùng một nồi nhỏ cháo, chính là Vân Dật điểm tâm.

Đem tổ nhân bánh bao để lên bàn, Vân Dật cho mình thịnh bát cháo sau khi, lại cho Ngô Không thịnh bát cháo đặt ở trên bàn ; còn Bạch Dương, Vân Dật sau khi tỉnh lại liền không nhìn thấy nó, phỏng chừng là ngày mới lượng liền trên núi chính mình tìm ăn đi tới.

Ngô Không đang hoảng ngồi xổm ở Vân Dật cái ghế đối diện trên, chờ Vân Dật cho nó thịnh được rồi gạo cháo loãng sau khi, liền dùng hầu móng vuốt cầm muỗng nhỏ tử, một thoáng một thoáng không được tự nhiên hướng về trong miệng đưa bát cháo, mặt khác vuốt trái tử bên trong còn cầm một cái tổ nhân bánh bao.

Ăn một cái bánh bao, lại uống vào mấy ngụm gạo chúc sau, Vân Dật cảm thấy này tân gạo chúc mùi vị tuy rằng rất mùi thơm ngát, có thể mùi vị vẫn còn có chút đậm, yêu thích đồ ngọt Vân Dật liền từ trong phòng bếp lấy ra đường bình, đến điểm đường trắng ở trong bát, quấy mấy lần sau liền tự mình tự uống.

Chít chít chít chít. . . ." Ngô Không ngồi xổm ở trên ghế cầm trong tay cái muôi, nhìn thấy Vân Dật thả đường trắng sau, nó hướng về phía Vân Dật phương hướng khinh người mấy lần sau, liền chít chít chỉ vào Vân Dật đường bình lớn tiếng kêu...

Bạn đang đọc truyện *Son Thôn Đào Nguyên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Nhân nhĩ sinh hoạt

Nhìn Ngô Không như vậy làm thái, Vân Dật cầm lấy trên bàn đường bình, yếu ra một chúc đường trắng đối với Ngô Không nói: "Một chúc có đủ hay không?"

Ngô Không nhìn đường trắng rót vào trong bát, chớp chớp con mắt sau, gật gù 'Chít chít' một tiếng sau, liền học Vân Dật dáng vẻ, ở trong bát dùng cái muôi giao mấy lần sau, múc một muỗng tử gạo chúc đưa vào trong miệng, nhất thời này vị ngọt để Ngô Không vui vẻ trát miệng, hầu trên mặt mắt nhỏ nhắm lộ ra hưởng thụ vẻ mặt tặc khó tự kiềm chế chương mới nhất.

Ăn mấy cái tổ nhân bánh bao, lại uống hai chén cháo nhỏ, đem trên bàn thanh sao quyết món ăn ăn hết tất cả, trứng gà chính mình ăn một nửa còn lại đều bị Ngô Không phải đi đến chính mình trong bát ăn xong.

Cơm nước xong, Vân Dật thu thập xong sau cái bàn, đã là buổi sáng nhanh chín giờ, ; khoảng chừng : trái phải cảm thấy không có chuyện gì làm, Vân Dật liền rót một bình nước chè xanh, nằm ở tảo thụ dưới cầm một quyển sách đọc sách may mắn ma kiếm sĩ chương mới nhất.

Tám tháng cuối tháng Quý Tinh, lúc này khí trời vẫn cứ tính được là là nóng bức, đặc biệt là từ buổi sáng tám giờ bắt đầu, mãi cho đến hơn bốn giờ chiều, chỉ cần là khí trời hải lỏng, vậy khẳng định chính là điển hình nắng gắt cuối thu khí trời, vừa ra bóng cây hoặc là là trong phòng, nhất định sẽ sai đến người tê cả da đầu.

Bất quá cứ việc là nắng gắt cuối thu, nhưng là đã là cuối tháng tám mùa, chỉ cần là tùy tiện tìm một chỗ Thái Dương sai không ra râm mát chỗ, vậy còn là rất thư thích.

Vân Dật liền nằm ở tảo thụ dưới, nhìn tiểu thuyết, thỉnh thoảng bưng lên một bên ai trên bàn bày chén trà uống một cái nước chè xanh.

Cái cảm giác này rất là thư thích, đặc biệt là từng trận gió mát thổi vào người, càng làm cho người thư thích như thế, không nhịn được Vân Dật liền hai mắt bị đánh nhau muốn ngủ.

Cảm giác có điểm khát nước, Vân Dật nhắm mắt lại ở trên bàn tìm thấy chén trà, hướng về trong miệng ngã : cũng gặp thời hậu mới chú ý tới đã không có thủy.

Trong ấm trà còn có nước, nhưng là Vân Dật lười đứng dậy, liền nhắm mắt lại lười biếng nói: "Ngô Không, cho ta ngã : cũng chén nước!"

"Chít chít!" Chính hai con chân ngồi ngay ngắn ở trên cây, hai cái tay nâng một viên cái Đại tròn trịa quả táo găm đến say sưa ngon lành Ngô Không, nghe được Vân Dật triệu hoán sau, liền vội vàng đem quả táo toàn bộ nhét vào trong miệng, một bên cổ nằng nằng nhai

, một bên ba lần hai lần từ thư trên leo xuống, một quai một quai chạy đến Vân Dật trước người, hai cái tay ôm lấy ấm trà, hướng về Vân Dật trong chén trà đổ đầy trà lạnh.

"Hừm, Ngô Không thật ngoan!" Vân Dật thoải mái nhắm mắt lại, kết quả Ngô Không phóng tới trong lòng bàn tay chén trà, đặc ý uống một hớp sau lại phóng tới trên bàn nhỏ.

Ngô Không ngồi xổm ở trên bàn nhỏ, hầu trên mặt mắt nhỏ ùng ục ùng ục chuyển, nhìn đem chén trà phóng tới trên bàn sau, kiên trì đợi một lát sau, lại phát hiện Vân Dật vẫn như cũ nhắm mắt lại không có ai bất luận biểu thị gì, liền từ trên bàn nhỏ đứng lên, 'Chít chít chít chít' quay về Vân Dật kêu.

"U, đã quên cho người thù lao." Nghe được Ngô Không tiếng kêu, Vân Dật đại não hơi hơi trì hoãn một thoáng, mới nhớ tới đến muốn Ngô Không giúp đỡ làm việc tình là muốn báo thù, con mắt thoáng mở một cái khe, lười biếng hơi chuyển động ý nghĩ một chút, một cùng trong không gian tiếp đưa chuột liền xuất hiện ở Vân Dật trong tay.

Ngô uống công vui vẻ từ Vân Dật trong tay lấy đi đưa chuột, tự mình tự bò đến tảo trên cây găm, mà Vân Dật kế tục ngủ gật chuẩn bị ngủ... .

"Thúc thúc, có ở nhà không?"

Giữa lúc Vân Dật nằm ở trên ghế nằm liền muốn ngủ thời điểm, bỗng nhiên từ cửa tiểu viện truyền đến Đại âm thanh.

Vân Dật liền vội vàng đem roi vào trên bụng thư đặt ở trên bàn nhỏ, đứng dậy cười ha ha nhìn bước chân mềm mại, đi vào tiểu viện Đại, nói: "Đại, có chuyện gì không?"

Ngày hôm nay Đại xuyên chính là Vân Dật lần trước mua cho nàng một bộ vàng nhạt sắc liền y quần dài, thiên viên lĩnh cổ áo đem Đại vốn là thon dài dài nhỏ cổ tôn lên càng thêm ưu mỹ, cắt quần áo hợp thể buộc eo đem Đại eo nhỏ buộc càng thêm tinh tế, vẫn rừ xuống tới gót chân vạt áo để Đại cả người có vẻ là trang nhã mà không phải tú lệ, quyến rũ bên trong không mất đoan trang quang vinh con đường.

"Thúc thúc, ngày hôm nay nhà ta nhường rượu gạo, cha ta để cho ta tới bảo người đi giúp dưới vôi!" Đại hai tay khinh thù ở trước người nhẹ nhàng nắm, nhìn Vân Dật cười khanh khách đạo, khuôn mặt nhỏ som lóc khỏe mạnh ánh sáng lộng lẫy.

"Nhường rượu gạo?" Vân Dật sáng mắt lên, trước đây luôn ở trên ti vi nhìn thấy nhường rượu gạo tình tiết, tâm lý đều là muốn chính mình tự thể nghiệm dưới, lúc này nghe được Đại trong nhà nhường rượu gạo, liền liền vội vàng gật đầu nói: "Được rồi, bọn người ta đổi quần áo một chút, chúng ta cùng đi nhà người!"

Nói, Vân Dật liền bước nhanh đi trở về bên trong nhà, đổi một thân làm việc dùng dùng nài tặng quần áo, sau đó cùng Đại đồng thời đi ra ngoài, Ngô Không thấy thế vội vã đi theo, trong tay còn ôm còn lại hơn một nửa đưa chuột, đi vài bước còn không quên dừng lại găm trên hai cái,

Mà sau kế tục đuổi theo hai người mặt sau.

Bởi vì sợ nhiệt, vì lẽ đó hai người đi vòng cái tiểu loan, dọc theo thôn trước đường nhỏ đi tới, này đường nhỏ hai bên tất cả đều là một viên tiếp nối một viên đại thụ, tươi tốt đại thúc che kín ánh mặt trời, vì lẽ đó rất là mát mẻ.

Hai người song song đi tới, chuyện trò vui vẻ, Vân Dật nhìn Đại ăn mặc này thân áo đầm thực sự là quá tốt nhìn, vàng nhạt sắc màu sắc phối hợp bao nhiêu tinh tế bông hoa, đem Đại tôn lên lại như là một đóa màu vàng nhạt non nót bông hoa giống như vậy, ở trong gió nhẹ nhẹ nhàng đung đưa, bóng người yêu kiều thướt tha.

"Đại xuyên y phục này thật là đẹp mắt, so với những kia đại thành thị bên trong cô gái đẹp đề quá nhiều quá nhiều rồi!" Vân Dật càng xem càng là yêu thích Đại đáng ngọc yêu kiều vóc người, không nhịn được khích lệ nói.

"Trong thành thị cô gái xinh đẹp như vậy thời thượng, ta làm sao sánh được đây?" Nghe được Vân Dật khích lệ, Đại trên khuôn mặt nhỏ nhắn rõ ràng có không nhịn được ý mừng, chỉ là muốn đến nàng từng theo phụ thân xuống núi, nhìn thấy son ở ngoài những kia đại thành thị các nữ hài tử đẹp đề thời thượng trang phục, đề lúc đó một thân thô bố thù hoa một bộ Đại cảm giác mình rất thô khí.

Từ đó về sau, Đại liền đối với thành thị cô gái hướng về vội ngóng trông, mỗi khi nghĩ đến chính mình thời điểm, đều là chính mình có điểm thô. . . .

"Ha ha, Đại nguoi sai rồi, hiện tại trong thành thị những kia trang phục thời thượng, mặc hồ hang cô gái đã sớm không bị người yêu thích, hiện tại người theo đuổi, đều là Đại loại này thanh tú, thuần khiết cô gái." Vân Dật cười cười, khen ngợi Đại, sau đó bốn phía nhìn chu vi không người, thường phục làm quan tâm nhẹ nhàng vuốt Đại đầu nhỏ, nói:

"Đại, tuyệt đối không nên cảm giác mình không sánh được những kia thành thị cô gái, nguoi phải hiểu được, khẳng định có người sẽ rất yêu thích nguoi có gái như thế từ. . ."

"Chít chít chít chít. . . ." Bỗng nhiên Ngô Không tiếng kêu từ phía sau lưng truyền đến, theo sát Ngô Không từ theo sát phía sau vài bước, nắm lấy Vân Dật quần áo từ, ba lần hai lần bỏ đến Vân Dật trên bả vai đã man vương tọa.

Đại bị Ngô Không bắt ngờ tiếng kêu dưới đột nhiên tránh sang bên, sau đó có chút hoang mang nhìn đường nhỏ chu vi, trên khuôn mặt nhỏ nhắn còn có mây phản kinh hoảng cùng sợ sệt.

Vân Dật cũng bị rơi xuống nhảy một cái, tay từ Đại trên bả vai nhanh chóng thu hồi, chờ nhìn bốn phía căn bản cũng không có người sau, hấn ngược ngừng đối với Đại sắc mặt lúng túng nở nụ cười, sau đó hai mắt trừng mắt ngồi ở chính mình trên bả vai Ngô Không.

"Ngô Không! ! ! " Vân Dật trừng mắt Ngô Không, hung tợn lớn tiếng khiển trách: "Sau đó không có chuyện gì không cho kêu loạn, lại càng không hứa tùy tiện liền bỏ đến trên người ta!"

Nhìn chủ nhân hung thần ác sát đáng sợ, cảm thụ chủ nhân nước bọt đều muốn phun đến trên mặt, Ngô Không có chút không rõ nháy mắt, nho nhỏ lông xù hầu khắp khuôn mặt là oan ức vẻ mặt, nó cúi đầu nhẹ giọng chít chít kêu, thật giống là đang nói: sao, ta bất quá là hiềm ta chân của mình ngắn đi quá một mồi, muốn cho nguoi bôi một lúc, không bôi liền thôi, làm gì như thế hung ta đây?

Nhìn Vân Dật tức đến nổ phổi khiển trách Ngô Không, suy nghĩ thêm vừa nãy hấn cái kia vừa làm người chán ghét, lại làm người ta hoảng hốt quai tay, Đại không nhịn được trong lòng ngược ngừng thời điểm, lại cảm thấy Vân Dật lúc này tức đến nổ phổi đáng sợ rất là chơi vui, Đại không khỏi bụng miệng nhỏ lên lút cười.

Nhìn Ngô Không trên mặt mắt nhỏ vẫn cứ ừng ục ừng ục chuyển, nhìn lại một chút Đại nhẹ nhàng che miệng cười đáng sợ, tự càng phát giác Ngô Không hồng rồi chính mình chuyển tốt Vân Dật đem Ngô Không từ trên đầu vai kéo xuống, để dưới đất khiển trách Ngô Không nói: "Ngô Không, sau đó không có trải qua ta đồng ý không cho trên bả vai ta, chính mình trên đất đi tới đi!"

Nói xong, Vân Dật liền đối với Đại nói: "Chúng ta đi nhanh lên đi Đại, đừng làm cho ba ba nguoi chính mình một người bận việc."

"Chít chít chít chít. ." Ngô Không thấy Vân Dật bước nhanh chân từ liền đi về phía trước, vội vã đuổi tới đằng trước, chỉ là hậu chân trời sinh độ cong để Ngô Không đi lên lộ đến đến đều là một quai một quai, đáng sợ vừa buồn cười lại đi không rất nhanh, không nhịn được Ngô Không liền sốt ruột gọi dậy.

"Đến Ngô Không, ta ôm nguoi, " nhìn thấy Ngô Không kêu chít chít gọi đáng sợ, Đại vội vã dừng bước lại, đem Ngô Không ôm vào trong lòng ngực, vừa hướng đầy mặt khó chịu Vân Dật cười cười, vừa hướng Ngô Không nói:

"Ngô Không, sau đó không muốn ở nhạ thúc thúc tức rồi, muốn ngoan ngoãn nha. .

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Những rươi gạo

Vân Dật đi theo ôm Ngô Không Đại phía sau, đi tới Đại trong nhà vợ của ta là tài thần chương mới nhất.

Đại gia trong sân, Đại mẫu thân đang bề bộn chọn gạo nếp, đã chọn được rồi bách mươi cân gạo nếp, để Đại phụ thân ở hồng thủy bồn bên trong tỉ mỉ

chất lọc, thỉnh thoảng đem bên trong tạp chất đào đi ra.

Mét là gạo cũ, năm nay gạo hạ xuống, năm ngoái không ăn xong hơn trăm cân gạo, cất rượu là lựa chọn tốt nhất.

"Đại huynh đệ tới a, mau mau tới trước trên cái băng tọa một chút!" Nghe được trong sân tiếng bước chân, Đại cha mẹ ngẩng đầu nhìn đến đi theo Đại phía sau Vân Dật, liền mau mau cười chào hỏi.

"Ha ha, đại ca này gạo nếp đều đào được rồi a, chúng ta cái gì là bắt đầu làm rượu gạo?" Vân Dật cười ha ha ở trên băng ghế ngồi xuống, nhìn Đại phụ thân đem gạo nếp thịnh đến chậu lớn bên trong.

"Bây giờ sẽ bắt đầu làm, oa đã cạo rửa được rồi, lập tức liền có thể dưới oa!" Đại phụ thân cười ha ha đạo, kể tục kiên trì chất lọc gạo, thấy trong đó tạp chất lấy ra.

Sở dĩ làm như vậy, là bởi vì ở làm rượu gạo thời điểm, rượu gạo men rượu ở lên men bên trong sẽ sản sinh lượng lớn cồn khuẩn, nếu như có kiểu khác đi vật hơn nhiều, sẽ làm cho cồn khuẩn sinh sôi nảy nở sản sinh không thể khống chế biến dị, ảnh hưởng rượu gạo vị cùng phẩm chất.

Kể tục chọn đã lâu, Vân Dật tọa ở vừa có chút tẻ nhạt nhìn Đại cùng Ngô Không ngoạn nhi, quá thật lâu sau Đại phụ thân mới đưa gạo nếp chọn được, hai người giờ lên gạo đi tới nhà bếp.

Trong phòng bếp, Đại gia nồi sắt lớn bị cạo rửa sạch sành sanh, không nhìn thấy một tia dầu tinh.

Làm gạo nếp từ then chốt là bồn chứa sạch sẽ, tuyệt không thể có nửa điểm văng dầu, ở làm gạo nếp từ trước, cần đem dùng chổi, vi hấp, thế bố, bồn, nắp, phan chúc các loại (chờ) hết tẩy thanh tẩy một lần.

Như dính văng dầu, khẳng định không làm được rượu gạo, mét xảy ra lục, nắm đen, liền không thể đang sử dụng; như mét trên có điểm bạch mao, có thể lược ăn, thế nhưng sẽ ảnh hưởng vị.

Đem hơn trăm mét cân gạo bỏ vào trong nồi, trong nồi đã sớm bày sẵn sạch sành sanh thế bố, Đại phụ thân đem gạo đều đều than ở phía trên, sau đó mét trung gian lưu ra một cái lỗ nhỏ Trọng Sinh Tam Quốc Mã Ấu Thường TXT download.

"Như vậy là tốt rồi ư đại ca?" "Vân Dật có chút nghi hoặc nhìn Đại phụ thân đem cái vung được, sau đó để lên phòng ngựa bay hơi lung nắp sau, liền tò mò hỏi.

"Ha ha là a, gạo nếp như vậy để tốt là có thể, chờ sau đó nhóm lửa chung trên một lúc, ra oa cho đủ hoàn thành bước thứ nhất.

Nói, Đại phụ thân tay chân thành thạo ở nồi và bếp bên trong diển trên phách tài, dẫn hỏa sau lời kéo phong tương thiêu lên.

Phong tương là loại kia qua lại kéo hình thức, hai bên đều có hoạt cửa gỗ làm tiến vào đầu gió, lợi dụng sức gió điều khiển tự động, thêm vào kê mao phong tỏa khe hở, sức gió rất tốt, để bát tô dưới đáy hỏa tảo bên trong đồ phùng phùng.

Yên tĩnh tọa ở một bên, Vân Dật nhìn trong nồi lớn bốc lên nóng hổi hơi nước, cũng không lâu lắm trong lỗ mũi người thấy com tẻ mùi thơm.

"Cha, com tẻ hẳn là gần đủ rồi chứ?" Đại ôm Ngô Không từ trong sân đi tới, đối với Vân Dật cười cười sau hỏi.

"Hừm, như vậy cũng tốt rồi, ra oa đi!" Đại phụ thân cười ha ha, ở trong nồi bốc lên nóng hổi bên trong nhẹ nhàng người một thoáng, sau đó cười ha ha nói.

Nói, hân xúc lên oa sau, chào hỏi Vân Dật, hai người đem trong nồi chung thực gạo nếp từ trong nồi nổi lên đi ra, phóng tới sạch sẽ Đại đào bồn bên trong.

Chung thực gạo nếp com ở Đại đào bồn bên trong tản ra hùng hực nhiệt khí, có một loại độc thuộc về gạo nếp hương vị nhi ở trong đó.

Ngô Không từ Đại trong lồng ngực nhảy xuống, đứng ở com tẻ trước nhìn một lúc, hầu trên mặt mắt nhỏ xoay chuyển mấy lần sau, bỗng nhiên liền đuổi ra móng vuốt nhỏ hướng về nóng hổi com chộp tới, để ở một bên Đại chưa kịp ngăn lại hẳn.

"Chít chít. . . Chít chít!" Móng vuốt vừa đụng tới nóng hổi com, Ngô Không nhất thời liền bính lên, hai cái móng vuốt ôm cùng nhau chít chít trực gọi, nghe răng nhếch miệng nháy mắt biến đổi các loại vẻ mặt, đang nhìn đến Đại sau vội vã ba lần hai lần bỏ đến Đại trong lồng ngực, tay nhỏ đưa đến Đại trước mặt, hầu trên mặt tội nghiệp một phó biểu tình, chỉ vào cái kia bồn bên trong bốc hơi nóng com chít chít kêu, lại như là một đứa bé hướng về cha mẹ khóc tố.

"Tiểu Ngô Không, ai cho ngươi đi chạm com tẻ, năng chứ?" Đại nói, vì là Ngô Không thổi móng vuốt nhỏ, Ngô Không một mặt buồn nản cúi đầu, đảm nhiệm Đại rắn dạy.

"Ha ha ha ha. . ." Nhìn Ngô Không làm như thế quái, Vân Dật cùng Đại cha mẹ không do buồn cười, này Ngô Không biểu hiện cũng quá nhân tính hóa.

Quá sau hai mươi phút, Đại đào bồn bên trong com không có như vậy nóng, Đại phụ thân liền cầm một khối bạch bên trong ổ vàng đồ vật đi tới, dùng mộc trượng đem vật này nghiền nát sau khi, bắt đầu đem vật này mảnh vỡ ở gạo com bên trong đều đều quấy, tát quân.

"Đại ca, ngươi đây là ở bên trong thả đồ vật gì?" Vân Dật tò mò nhìn Đại phụ thân động tác, không do nghi ngờ nói xà Vương tuyền sau: yêu nghiệt xà

Vương quá vô lại.

"Ha ha, đây chính là men rượu a, không có rượu khúc, gạo com liền không thể lên men, liền không làm được rượu gạo." Đại phụ thân cười ha ha đạo, động tác trong tay không ngừng lại, vẫn kiên trì khuấy đều.

Quấy một lúc sau, Đại phụ thân liền đem gạo com hơi hơi ép thực một chút, sau đó ở chính giữa đào một cái động, vẩy lên đã sớm chuẩn bị kỹ càng nước sôi để nguội thủy, ở Đại đào bồn trên che lên một cái nắp.

"Đến đại huynh đệ, hai người chúng ta người đem này chậu lớn nhà bếp trong nồi lớn đi, này chậu lớn rất nặng a!" Làm xong này tá công tự sau, đánh a phụ thân xoa xoa mồ hôi trên trán, đối với Vân Dật nói.

Vân Dật vội vã đi tới chậu lớn trước mặt, thở khí phát ra tiếng, cùng Đại phụ thân hợp lực đem chậu lớn nhấc lên.

Đại đào bồn rất nặng, có tới hơn 300 cân, Vân Dật cùng Đại phụ thân hai người khom người cung bái, mất công sức đem chậu lớn nhấc cách mặt đất vèn vẹn hơn hai mươi cm khoảng cách, một bước một đi chuyển chậm rãi hướng về nhà bếp bên kia đi tới.

Đại cùng mẫu thân nàng mau mau thả tay xuống bên trong đồ vật, cũng cong người giúp đỡ gior lên đào bồn, chia sẻ cường điệu lượng.

Ngô Không tò mò nhìn mọi người gior lên chậu, đầu nhỏ méo xệch sau khi, bỗng nhiên quai chân chạy đến Đại bên người, duỗi ra hai con hầu móng vuốt cũng gior lên bồn, theo mọi người hướng về nhà bếp phương hướng chậm rãi đi chuyển, hầu trên mặt còn làm bộ một bộ nhe răng nhếch miệng đáng vẻ.

"Ngô Không thực sự là quá hiểu chuyện, dĩ nhiên sẽ giúp đỡ làm việc tình rồi!" Đại một mặt thương yêu nhìn Ngô Không, không nhịn được khích lệ nói.

"Ta xem không hẳn, gia hỏa này tại sao có thể có tâm địa tốt như vậy?" Vân Dật nhưng là bĩu môi, biểu thị kiên quyết không tin Ngô Không cái này gian xảo như dầu gia hỏa sẽ bỏ công như vậy khí.

Đúng như dự đoán, Ngô Không vèn vẹn giúp đỡ mang tới không tới hai mươi giây đồng hồ, bỗng nhiên liền thả ra đào bồn, tiểu hầu hầu móng vuốt đưa đến Đại trước mặt.

"Ngô Không làm cái gì vậy đây? Hướng ta đưa tay làm cái gì?" Đại nghi hoặc nhìn Ngô Không, mắt to không rõ hỏi Vân Dật nói.

"Nó là ở yêu cầu thù lao, người cho rằng nó vừa nãy nhấc chậu là bạch giúp người một chút đây." Vân Dật khinh khê lắc đầu, có chút cười trên sự đau khổ của người khác đạo, đã sớm biết Ngô Không không sẽ tốt như thế tâm nhân.

"Nhưng là. . . Ngô Không vừa nãy căn bản là không xuất lực khí a, xem nó trên mặt vẻ mặt cũng quá giả chứ?" Đại nhìn một chút Ngô Không đưa đến trước người mình móng vuốt, thu Ngô Không trên mặt một bộ chuyện đương nhiên đáng vẻ nói.

"Nếu không nói, Ngô Không gia hỏa này gian xảo như dầu đây, độc sức khẳng định là giả, bất quá thù lao nhưng không thể giả!" Vân Dật có chút trêu chọc đạo, còn nói ở nhà thời điểm Ngô Không muốn báo thù trải qua phong lưu Tiên đế ở dị giới TXT download.

"Này khi con, đây là sẽ làm cười!" Nghe được Vân Dật nói như vậy, Đại cha mẹ không nhịn được buồn cười, liền vội vàng đem chậu lớn phóng tới trên đất, vừa nãy cười đứng dậy không còn khí lực, suýt chút nữa liền đem chậu lớn quăng ngã.

Ngô Không một mặt 'Vô tội' đáng vẻ nhìn mọi người, không biết bọn họ đang cười cái gì, nên cho mình thù lao lý, sao còn không cho đây? Các người quá không hiểu được làm phiền giả có thù chứ?

Mọi người cười được rồi, lại lần nữa tích góp khí lực sau, mới đưa này Đại đào bồn nhấc đến trong phòng bếp, sau đó Vân Dật cùng Đại phụ thân hai người cẩn thận từng li từng tí một đem đào bồn phóng tới nồi sắt lớn bên trong.

Xong việc sau, Vân Dật ngồi ở trong sân uống nước sôi để nguội, xoa xoa trên người hãn sau, hãn mới biết Đại phụ thân sở dĩ gọi hãn đến, chính là vì nhấc đào bồn lần này, thực sự là quá nặng, ngoại trừ hai cái tráng lao lực ở ngoài căn bản là nhấc bất động.

Sở dĩ muốn đem thi lại đào bồn phóng tới nồi sắt bên trong, cũng là có chú ý.

Rượu gạo tốt nhất lên men nhiệt độ ở hai mươi độ khoảng chừng : trái phải, cao dễ dàng biến toan thành mét thổ, thấp nhưng là không có rượu vị.

Thanh Vân sơn thôn nơi này cao hơn mặt biển có khoảng một ngàn mét, ban ngày bên ngoài nhiệt độ ở này cuối tháng tám có thể đạt đến ba mươi độ, ở trong phòng cũng có hơn hai mươi độ; nhưng là đã đến buổi tối, mặt trời lặn trên núi nhiệt độ liền thấp xuống, bên ngoài nhiệt độ chỉ có bảy, tám độ không vượt quá mười độ khoảng chừng : trái phải, so với ban ngày đầy đủ lạnh gấp mấy lần.

Mà nhiệt độ trong phòng cũng sẽ không cao, chừng mười độ nhiều điểm, vì có thể duy trì nhiệt độ nhất định phải phải đem trang rượu gạo chậu chuyển tới trên giường, các loại (chò) đến buổi tối nhiệt độ rất thấp sau, ở trong nồi lớn chậm rãi thiêu đốt hỏa duy trì nhiệt độ, có một cái ban ngày thêm một đêm công phu, đến ngày thứ hai chạng vạng là có thể ra tửu.

"Đại ca, như vậy coi như là làm cái gần đủ rồi, chờ buổi tối ngày mai ra tửu là được?" Chỉ chốc lát sau, thu thập xong trong phòng bếp sự tình Đại phụ thân đi ra, Vân Dật cười ha ha hỏi.

"Hừm, như vậy liền gần đủ rồi, các loại (chò) ngày mai là có thể uống rượu gạo, uống rượu com tẻ." Đại phụ thân ngồi ở Vân Dật bên người trên cái

băng, cầm lấy trên bàn thô sứ chén lớn uống một hớp làm, cười gật gật đầu nói.

"Ngày mai sẽ có thể ăn rượu gạo com, hơn một năm đều không ăn đến rồi!" Tọa ở một bên Đại nghe được lời của phụ thân, vui vẻ vuốt Ngộ Không đầu đạo, để Ngộ Không nghỉ hoặc nhìn Đại không rõ vì sao.

"Tư com tẻ?" Vân Dật có chút tò mò nhìn Đại, hỏi:

"Đây là vật gì, dùng rượu gạo chung com sao?"

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Đào Nguyên Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.